

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

DIVIDED

BRIDES OF THE KINDRED 10

EVANGELINE
ANDERSON

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

Kindred'ın Gelinleri

Kitap 10: Bölünmüş

Evangeline Anderson

KINDLE EDITION

* * * * *

YAYINLAYAN

Evangeline Anderson Kindle'da

Kindred'ın Gelinleri Kitap

10: Bölünmüş

Telif Hakkı © 2014 Evangeline Anderson

Kindle Edition Lisans Notları

Bu e-kitap sadece kişisel kullanımınız için lisanslanmıştır. Bu e-kitap yeniden satılamaz veya başkalarına verilemez. Bu kitabı başka bir paylaşmak isterseniz, lütfen paylaştığınız her kişi için ek bir kopya satın alın. Bu kitabı okuyorsanız ve satın ya da sadece sizin kullanımınız için satın alınmadıysa, Amazon.com'a geri dönmeli ve kendi kopyanızı satın almalısınız. Saygı duyduğunuz için teşekkür ederiz.

yazarın çalışması.

Yazarın Notu #1- Her şeyden önce, lütfen korsanlık yapmayın. Bu kurbansız bir suç değil

-Desteklemem gereken bir ailem var, bu yüzden lütfen kendi kopyanızı satın alın ve arkadaşlarınızı da aynısını yapmaları için teşvik edin, böylece herkesin zevki için bu kitapları yazmaya devam edebilirim.

Yazarın notu #2-Çoğunuz artık Kindred'ın yanı sıra başka bir seri daha yazdığımı biliyorsunuz - Karanlığa Doğmak adlı bir dizi paranormal kitap. Eğer henüz göz atmadıysanız, Amazon, Smashwords ve All Romance'de bulunuyorlar. İlk kitap *Crimson Debt* ve ikincisi *Scarlet Heat*. Ve evet, hala *Ruby Shadows* üzerinde çalışıyorum. Yaklaşık 30,000

ve ilham perim aniden onun yerine *Zincirlenmiş*'i yazmamı istedi. Sonra ilham perim daha fazla Kindred istedi, ben de *Divided*'ı yazdım. Ve şimdi... *iç çekiyorum* hala daha fazla Kindred istiyor görünüyor, bu yüzden *Devoured* üzerinde çalışıyorum,

Kindred 11. Üzgünüm çocuklar, lütfen benden nefret etmeyin! Eninde sonunda *Ruby Shadows*'a geri döneceğime söz veriyorum. Ancak bu işte geçirdiğim yıllardan öğrendim ki, ilham perimin gerçekten yazmak istediği başka bir kitap arka planda beklerken bir kitap ASLA iyi çıkmaz. Umarım bitirdiğimde *Tükendim*, Karanlığın Doğuşu serisine geri dönebilirim.

Yazarın Notu #3-Bu Kindred'ın Gelinleri serisinin onuncu kitabıdır.

serisi var ve daha fazlası gelecek. *Divided*'a başlamadan önce *Claimed*, *Hunted*, *Sought*, *Found*, *Revealed*, *Pursued*, *Exiled*, *Shadowed* ve *Chained* kitaplarını okumanızı tavsiye ederim yoksa tamamen kaybolursunuz.

Hepinize kucak dolusu sevgiler ve mutlu okumalar! Evangeline Anderson

İçindekiler

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Bölüm 18

Bölüm 19

Bölüm 20

Bölüm 21

Bölüm 22

Bölüm 23

Bölüm 24

Bölüm 25

Bölüm 26

Bölüm 27

Bölüm 28

[Bölüm 29](#)

[Bölüm 30](#)

[Bölüm 31](#)

[Bölüm 32](#)

[Bölüm 33](#)

[Bölüm 34](#)

[Bölüm 35](#)

[Bölüm 36](#)

[Bölüm 37](#)

[Bölüm 38](#)

[Bölüm 39](#)

[Bölüm 40](#)

[Bölüm 41](#)

[Bölüm 42](#)

[Bölüm 43](#)

[Bölüm 44](#)

[Bölüm 45](#)

[Bölüm 46](#)

[Bölüm 47 Sonsöz](#)

[Kindred 11: *Devoured* Alıntı Kindred](#)

[Sözlüğü](#)

[Yazar Hakkında](#)

Birinci Bölüm

"Yani Maggie tamamen iyileşiyor mu?" Kat çörekten bir ısırık daha aldı. "Mmm, *çok lezzetli*."

"Bunu yediğin her şey için söylüyorsun," dedi Olivia gülerek.

"Sadece çocuklarımı besliyorum." Kat yüzünü buruşturdu ve elini yuvarlak karnına götürdü. "İkiniz de sakın olun! Elimden geldiğince hızlı yiyorum." Liv'e baktı ve omuz silkti. "Gördün mü? Elimde değil, Krispy Kreme çörekleri istiyorlar. Maggie?"

"Sağlık istasyonunda ona göz kulak oluyorum ve her geçen gün daha da iyiye gidiyor. Bu gerçekten bir mucize. Kasaba meydanına yerleştirilmiş bazı kayıt cihazları vardı ve ona ne olduğunu gördüm - o yaralardan ölmesi gerekirdi. Sadece biraz kan kaybı vardı."

Becca Malone sessizce, "Ona göre *gerçekten* de ölmüş," dedi. "Bir amaç için geri getirildiğini iddia ediyor."

"Buna inanıyorum," dedi Kat, alışılmadık bir şekilde kasvetli görünerek. "Tanrıça benim de hayatımı bağışladı, biliyorsun - benimle yer değiştirmeyi ve benim yerime ölmeyi teklif ettiğinde bunu Deep için yaptı."

Liv, "Maggie'nin söylediğine göre Kor, Lissa Tanrıça'ya kanalize olmaya başladığında tam olarak bunu düşünüyormuş... ya da dua ediyormuş ya da her neyse," dedi.

Kat, "Tanrıça özveriyi tanır ve ödüllendirir, özellikle de bu özveri bağlı bir çift arasındaysa," dedi. Becca'ya baktı. "Hey, sen neredeyse bir rahibeydin - tüm bunlar hakkında ne düşünüyorsun?"

Becca, "Bence Maggie şanslı bir kız ama aynı zamanda cesur da - kendisini öldürebileceğini bile bile iblisle yüzleşmeye gitti," dedi. İç çekti. "Keşke ben de

bu kadar cesur olabilirdi. Bazen tüm hayatımın en güvenli yolları seçmek ve en az tüyleri diken diken edeceğini düşündüğüm kararları almaktan ibaret olduğunu düşünüyorum."

"Kararlardan bahsetmişken..." Sophie elini şakağına götürdü ve yüzünü buruşturdu. "Korkarım senin kişisel kararın bize doğru geliyor, Becca. Sylvan az önce beni aradı ve Truth ile Far'ın bizim süitimize doğru yola çıktıklarını söyledi."

Kat inledi. "İkisi aynı anda olmaz mı? Bu ikisinin etrafında her zaman çok fazla gerilim var - onlarla aynı odada olmak zorunda kaldığınızda bir şimşek fırtınasının ortasında kalmak gibi bir şey."

"Hâlâ onlar arasında seçim yapmanı mı bekliyorlar?" Liv sordu.

Becca başını salladı. "Sonunda Kilise'ye gitmekten vazgeçtiğimi açıkladığımdan beri beni rahat bırakmıyorlar."

"Oh, yani kesinlikle rahibe olmayacaksın?" Sophia sempatik bir şekilde sordu. "Bu zor olmalı."

"Ailem için benden daha zor." Becca iç çekti. "Annem günlerce ağladı ve babam beni evlatlıktan reddetmekle tehdit etti. Ama ben sadece..." Ellerine baktı, nasıl ifade edeceğini düşünmeye çalışıyordu. "O gün Kutsal Koru'da Truth ve Far ile yaşadıklarımdan sonra... sanki... sanki bir parçam uyandı. Sahip olduğumu bilmediğim bir parçam, ama şimdi uyandı ve onu tekrar uyutamıyorum."

"O kısım senin cinsel dürtülerin olamaz, değil mi?" Kat açık yüreklilikle sordu.

"Belki." Becca yanaklarının ısındığını hissetti. "Artık neyi kaçıracağımı -en azından kısmen- bildiğim için bekârlık yemini *edemem*. Ne kendime ne de Tanrı'ya karşı dürüst olurum. Bu doğru olmaz."

"Kendin için doğru olanı yapmalısın," dedi Liv. "Ailenin, Truth'un, Far'ın ya da başka birinin *hayatını* belirlemesine izin verme; ne istediğini ve kiminle birlikte olmak istediğini sen seç."

"Ama bundan bahsetmişken, nasıl olur da sadece birini seçebilir?" Kat itiraz etti. "Bu, vücudunuzun hangi yarısının kalacağını seçeceğinizi söylemek gibi bir şey."

"Sana öyle geliyor olabilir Kat. Ama ben..." Becca başını salladı. "İkisiyle birden birlikte olamam. Yeminimi yerine getiremediğimi bilmek ailemi zaten öldürüyor. Onlara aynı anda iki erkekle birlikte olmak istediğimi söyleyemem."

"Ben de eskiden aynı şekilde hissederdim." Kat başını salladı. "Büyükannem için endişeleniyordum - gerçekten çok katıdır."

"Eminim ailem kadar katı değildir." Becca yere baktı. "Beni daha yedi yaşındayken manastır okuluna gönderdiklerini biliyor musun? On bir ya da on iki yaşına kadar kardeşim olmayan bir erkek bile *görmedim*." İçini çekti. "Bunun nedeni babamın beni saf tutmak istemesiydi. Ve bunu başardığını düşünüyordu. Şimdiye kadar."

"Oh, tatlım..." Kat uzandı ve onun elini sıktı. "Truth ve Far'la olanlar ya da şu anda hissettiklerin için kendini hırpalamamalısın. Ne de olsa kalp kalbin istediğini ister."

"Ama kalbimin *ne* istediğini bilmiyorum," diye itiraz etti Becca, kırmızımsı kahverengi bir bukleyi kulağının arkasına iterek. "Truth'la birlikteyken onun ateşinden çok etkileniyorum ama Far'la birlikteyken onun sessiz yoğunluğunu seviyorum. Ve ben sadece-"

Birden kapıda yumuşak bir zil sesi duyuldu ve Becca hariç tüm kızlar inledi.

"Ve *işte oradalar*," diye mırıldandı Sophia. "Becca lütfen onlara olmalarını söyler misin? Kaleb ve Kara uyuyorlar ve eğer çok erken uyanırlarsa

Bu gece onlarla çok kötü vakit geçireceğim."

"Bundan daha iyisini yaparım." Becca yarısı yenmiş çöreğini yere bıraktı. "Onları yürüyüşe çıkaracağım ve tamamen uzak tutacağım."

Bir protesto korosu vardı.

Olivia, "Hayır tatlım, bunu yapmak değilsin," diye itiraz etti.

Sophia, "Seslerini alçalttıkları sürece sorun olmayacaktır," dedi.

"İkisiyle aynı anda yalnız kalmak istemediğini biliyoruz," dedi Kat. "Yani, düğünden beri hiç yalnız kaldınız mı?"

Becca başını salladı. "Hayır, onlarla bire bir zaman geçirdim ve bir grup insanla birlikteyken birlikte zaman ama ilk tanışmamızdan beri ikisiyle de aynı anda *yalnız kalmadım*." Derin bir nefes aldı. "Ama artık sorunlarımla yüzleşmenin ve arkadaşlarımı bir tampon olarak kullanmayı bırakmanın zamanı geldi."

"Ama yapmak zorunda değilsin-" Sophia başladı.

"Evet, biliyorum," dedi Becca kararlılıkla. "Maggie, erkeği bir iblis tarafından ele geçirildiğinde kesin ölümle yüzleşecek kadar cesurdu. Ben de en azından aralarında seçim yapmak zorunda olduğum iki erkekle yüzleşecek kadar cesur olabilirim."

"Pekâlâ o zaman," dedi Kat şüpheyle. "İyi şanslar, bebeğim."

"Bir süre sonra herhangi birimizin bir sorun varmış ve sana ihtiyacımız varmış gibi davranıp seni çağırmasını ister misin?" Olivia pratik bir şekilde sordu.

"Hayır. Ben iyi olacağım." Becca arkadaşlarını mı yoksa kendini mi ikna etmeye çalıştığını bilmiyordu. Sophia'nın süitinin kapısına doğru ilerlerken kalbi çarpıyordu ama kendini hareket etmeye zorladı. Elini kapının üzerinde gezdirdi ve derin bir nefes aldı. *İşte gidiyor*. Sonra mandala bastı.

İkinci Bölüm

Kapı *gürültüyle* açıldığında Becca, Truth ve Far'ın çoktan tartışmanın ortasında olduklarını gördü.

"...bence onu rahat bırakmalısın," diyordu Far, simsiyah gözleri buz gibi bir öfkeyle doluydu.

"Bu hoşuna giderdi, değil mi? Kenara çekilip sana dişimle serbest bir atış hakkı versem," diye homurdandı Truth, beyaz-gri gözleri ateş saçıyordu.

"O senin dişin değil. O-"

"Kesin şunu, ikiniz de," dedi Becca sertçe. "Ben ikinize de ait değilim, bu yüzden kemiği olan iki köpek gibi benim için kavga etmeyi bırakın."

Truth kaşlarını çattı. "Köpek nedir?"

"Bilirsin, Dünya'dan gelen şu havlayan, hırlayan küçük hayvanlardan biri. Her zaman havlar ve *ait olmadıkları* yerleri koklarlar." Far kardeşine anlamlı bir bakış attı ve sonra Becca'ya gülümsedi. "Ben kedileri tercih ederim."

"Bir çift kavgacı çocukla dışarıda olmamayı tercih ederim." Becca bir elini kalçasına koydu. "Şu halinize bakın, koca koca adamlarsınız. Şimdi öyle *davranın*."

Kardeşlerin şaşkın bakışlarını gördü ve bir zafer dalgası hissetti. Olivia haklıydı, hayatını kontrol altına almanın zamanı gelmişti. Ve bu planın bir parçası da bu ikisini düzene sokmaktı.

"Özür dileriz," dedi Far pişmanlıkla. "En azından *ben* üzgünüm."

"Ben de öyleyim. Sizi kırdıysam özür dilerim." Truth ona kısa bir selam verdi.

"İkiniz de affedildiniz, şimdilik." Becca derin bir nefes aldı. "Şimdi, yürüyüşe çıkmamızın iyi olacağını düşündüm."

"Ah?" Truth kaşlarını çatı. "Hangimizle birlikte yürümek istiyordun? Aslında, sanırım sıra *bende*."

"Hayır, değil." Far kardeşine ters ters baktı. "*bende*."

"Çocuklar..." Becca onları durdurmak için ellerini kaldırdı. "Yine yapıyorsun."

İkisi de özür diler gibi mırıldandı ama ikisi de mutlu görünmüyordu.

"Güzel." Becca derin bir nefes aldı. "Her neyse, birlikte yürüyüşe çıkmak için sadece birinizi seçmek istemiyorum. Üçümüz gidersek iyi olur diye düşündüm."

"Gerçekten mi?" Far şaşırırış görünüyordu.

"Bu gerçekten gerekli mi?" Truth'un yüzü bir şimşek bulutu gibiydi.

"Evet, öyle," dedi Becca kararlılıkla. "Şimdi gidelim. Belki ortak alana inip biraz güneşleniriz." Elbette Kindred Ana Gemisi'nin ortasında asılı duran yapay yeşil güneşten bahsediyordu. Geminin güç kaynağıydı ve aynı zamanda Kutsal Koru'ya ve onu çevreleyen geniş, çimenli park alanına ışık tutuyordu.

"İlk tanıştığımız yerin aşağısında ne var?" Truth ona dikkatle sordu.

"Um...evet." Becca ilk "buluşmalarının" neleri içerdiğini düşündüğünde yanaklarının kızardığını hissetti. Bu, kardeşlerden birine cinsel anlamda ilk ve son dokunuşuydu - daha doğrusu onlar ona dokunmuştu. Truth ve Far'ın da bunu düşündüğünü biliyordu.

Far kardeşini suçlayarak, "Bak ne yaptın, onu utandırdın," dedi.

"Özür dilerim," diye mırıldandı Truth, gözleri hâlâ onun yüzündeydi. "Sadece leydimin ne istediğini bildiğinden emin olmak istedim."

"Bu doğru, Becca bir hanımefendi ve ona öyle davranmalısınız - istediğiniz otomatik bir Eşleştirme Kuklası değil-"

"Yeter!" Becca ellerini tekrar havaya kaldırdı. "Hadi, yürüyelim. Ve dinleyin çocuklar, eğer birbirinize güzel bir şey söyleyemiyorsanız o zaman hiçbir şey söylemeyin."

Sonunda bu onları susturdu ve üçü uzun, kıvrımlı metal koridorda kendilerini ortak alana götürecek araçlara doğru sessizce yürüdüler.

Becca kardeşlerin arasında yürüyordu ama onlara dokunmamaya çok ama *çok* dikkat ediyordu. Ellerini güvenli bir şekilde ceplerinde tuttu ve dirseklerini gövdesine yakın tutarak, kendisini çevreleyen iri erkek bedenlerinden herhangi birine sürtünmekten kaçındı. Üzerinde bir tişört ve diz hizasında mütevazı bir kot etek vardı ama gündelik kıyafetleri yeterince bariyer oluşturmuyordu. Hırkasını kaldığı misafir süitinde unutmamış olmayı diledi; üşüdüğü için değil, kendisi ve erkekler arasında başka bir yalıtım katmanı... koruma oluşturacağı için.

Onun dikkatle kaçınmasını izleyenler muhtemelen acemi geçmişi ve iffetini koruma çabası nedeniyle bu kadar temkinli davrandığını düşüneceklerdi ama yarı yarıya haklı olacaklardı. Becca'nın ikisiyle temastan kaçınmak için başka nedenleri de vardı.

Yürürlerken, ikisiyle de yalnızken bu kadar dikkatli olmak zorunda olmadığını düşündü. Far konuşurlarken onun elini tutmayı ve parmaklarını okşamayı seviyordu ve Truth da Becca'nın kendisini öpmesine izin verdiği tek yer olduğu için olsa gerek, onun bileğinin nabız noktasını öpmeyi seviyordu. Ama bu iki temas da kalbinin hızlanmasına neden olsa da

Hoş, ikisi de *tehlikeli* hissettirmiyordu. İkisiyle birlikte olmak, özellikle de iki kardeşin *arasında* olmak tehlikeliydi.

Becca şu anda bile bir tarafta ya da diğer tarafta yürüyebilmeyi ve arada diliyordu ama bu imkânsızdı; her zaman aralarında bir tampon görevi görmesi gerekiyordu yoksa kedi köpek gibi kavga ediyorlardı.

Sen bir tampon değilsin, diye fısıldadı kafasının içindeki küçük bir ses. *Sen bir kanalsın. Bir katalizör. İkisi arasında bir kanal. Ve aynı anda ikinize birden dokunduklarında.*

Becca ürperdi, bu düşünceyi aklından uzaklaştırmaya çalıştı ama iki kardeşe aynı anda ten tene dokunduğu o ilk ve tek anı hatırlamadan edemedi. Aralarında sıçrayan elektrik, korkutucu derecede yoğun zevk, aniden birbirlerinin kafalarının içinde olmalarından ve gördüğü... hissettiği... deneyimlediği şeylerden bahsetmeye bile gerek yok...

Sadece meyveli pastayı yediğim için böyle oldu, dedi kendi kendine tedirginlikle. *Şimdi ikisine de dokunmamın tamamen güvenli olacağından eminim.*

Yine de ellerini cebinde tutmaya devam etti. İkisiyle birden aynı anda çıkacak kadar cesur olabilirdi ama *o kadar* da cesur değildi. Küçük adımlar atacak ve bunların onu nereye götüreceğini görecekti. Ve o korkutucu zevki tekrar riske atmasına imkân yoktu - en azından bugün. Bu şekilde kendini kaybetmek çok kolaydı ve sonunda yemin etmemeye karar verdikten sonra Becca kendini yeni yeni *bulmaya* başladığını hissetti. Kazandığı zemini kaybetmek istemiyordu.

Park benzeri ortak alana çıktıklarında Truth, "İşte geldik," dedi.

Far, "Bunun için teşekkür ederim Kaptan Oblivious," diye mırıldandı.

Truth kaşlarını çatarak, "Sanırım Dünya'da kullanılan terim 'Kaptan *Apaçık*'," diye homurdandı.

"Hayır, sanırım ilk seferinde doğru anladım." Far kardeşine anlamlı bir şekilde kaşlarını kaldırdı.

"Çocuklar, *lütfe*!" Becca ikisine de ters ters baktı. "Yemin ederim, bir çift anaokulu öğrencisiyle birlikte olmak gibi bir şey bu!"

Yeşil ve mor ağaçlar ve mutlu Kindred aileleriyle dolu çimenli düzlükte ilerleyerek onları ya yetişmeleri ya da tartışmaları için bıraktı.

Ne yazık ki ikisini de yaptılar.

"Bence Kutsal Koru'dan uzak durmalıyız," diyordu Far tekrar ona yaklaştıklarında nefesinin altından. "Anıları geri getirebilir..."

"Bunda yanlış olan ne?" Truth sordu. "Yemin ederim seninle aynı ortamda bulunmaya ancak o zaman dayanabildim."

"Ve ben, sen, *kardeşim*," diye tükürdü Far.

Becca zihinsel olarak iç çekti. Lisedeyken iki ateşli erkek tarafından kavga edilmenin heyecan verici olduğunu düşünebilirdi ama artık o aşamayı çoktan geçmişti. İkisi arasındaki sürekli didişme *gerçekten* eskimeye başlamıştı. Onları duymamaya çalışarak, bir insan kızın Canavar Kindred erkek arkadaşına nasıl frizbi oynanacağını göstermeye çalışmasını izledi.

"Bak," diyordu kız. "Böyle tutuyorsun ve sonra bir sallıyorsun - her şey bilekte bitiyor."

"Bu oyunun amacı ne?" diye homurdandı Kindred erkek arkadaşı, kehribar rengi gözleri parlayarak.

"Yakalamak ve geri atmak için tabii ki." Kız yarı kızgın, yarı gülüyordu. "Hadi ama, eğlenceli."

"Öyle diyorsun. Düz bir disk ileri geri fırlatmanın doğasında var olan eğlenceyi göremiyorum."

"İyi de egzersiz oluyor!" dedi kız.

"Düşmanlarımın kanını dökmeyi tercih ederim." Canavar Kindred ters ters baktı. "Plastik bir diskin peşinden zıplayıp koşmak kadar... *saçma* değil."

"Düşman kanı dökmenin aerobik açıdan daha etkili olduğuna eminim ama hiçbir düşman iyi bir av yaptığında seni benim *öptüğüm* gibi *öpmeyecek*." Kız, birden daha ilgili görünen Akraba'sına kirpiklerini kırpıştırdı.

"Öyle mi?"

"Evet, öyle. , ne diyorsun?"

Becca bu cilveli küçük alışverişi izlerken içinde bir kıskançlık parıltısı hissetti.

*Endişelenmesi gereken **tek bir** adam var. Uğraşması gereken tek bir ortağı. Neden ben iki kişiyle uğraşmak zorundaydım? Neden bu kadar sıkıştım ki? Yeminimi eder ve iyi bir rahibe olurdum. Şimdi ise kendimden ve hayatımdaki her şeyden şüphe etmek zorundayım; tüm bunlar yanlışlıkla yanlış bir parça kek yediğimde olanlar yüzünden. Bu hiç adil değil!*

"Hazır mısın?" diye sordu kız erkek arkadaşına.

İçini çekti ama Becca onun gerçekten eğlendiğini görebiliyordu.

"Sanırım. Fırlat o zaman."

Kız toparlandı ve frizbiyi komik bir şekilde yüksek bir kavis çizerek fırlattı, bu kavis erkek arkadaşının tam kafasının üzerinden geçecekti. Ancak ilk baştaki isteksizliğine rağmen, elinden gelenin en iyisini yapmaya kararlı görünüyordu. Karanlık yüzündeki ifade, eğer kız ondan böyle aptalca bir oyun oynamasını istiyorsa, elinden gelenin en iyisini yapacağını söylüyor gibiydi. Buna uygun olarak, frizbiye doğru koşarak atladı...

Ve Becca'ya çarptı, kalın, etli bir dirsek doğrudan alnına çarptı.

"Oof!" diye nefes nefese kaldı, sertçe yere düştü. Ya da darbesini hafifletecek iri bir erkek vücudu olmasaydı öyle olurdu.

"Becca? *Mi'now?*" Bu Far olmalı. Ona verdiği isim İviz Akriba lehçesinde "aziz olan" ya da "sevgili" gibi anlamlara gelen bir kelimeydi.

"Bırak onu, seni sersem," diye homurdandı Truth olduğu belli olan başka bir ses. Sonra onun diğer tarafındaydı ve "İyi misin Rebecca?" diye sordu. Endişelendiğinde ya da bir konuda gerçekten ciddi olduğunda ona genellikle tam adıyla hitap ederdi.

"İyiyim... İyiyim," demeye çalıştı Becca ama kelimeler o kadar cılız çıkıyordu ki kendi bile duyamadı. Zonklayan başını birinin kuşağına yatırmışlardı ve bir başkası da dizlerini destekliyordu.

"Onu rahat bırakın," diyordu Far, saçlarını hafifçe okşayıp acıyan alnından uzaklaştırırken. "Git en yakın sağlık istasyonunu ara."

"Onu bırakmayacağım," Truth'un derin, hırıltılı sesi öfkeli ve kavgacıydı. "*Sen* git yardım ağır. Ben burada kalacağım." Konuşurken dizlerini biraz daha yukarı kaldırarak onu imenli zeminde rahat ettirmeye çalıştı.

Becca içinden bir uyarı dalgasının geçtiğini hissetti. Çok *yakındılar*, ikisi de çok yakındı. Eğer ikisi de aynı anda çıplak tenine dokunursa...

Ve sonra yaptılar.

Üçüncü Bölüm

"Ahh!" Becca'nın sırtı, içinden ani bir elektrik dalgası geçerken kavislendi. Bir anda meme uçları acı verici bir şekilde sertleşti ve amı ihtiyaçtan zonkluyordu. Vücudundaki büyük, sıcak, erkek eller ısı ve şehvet yayıyor gibiydi, neredeyse ihtiyaçtan nefes nefese kalana kadar tüm varlığına artan bir arzu yayıyordu.

Hayır, diye düşündü çılgınca, hisler devam edip şiddetlenirken bile. Hayır, bunu yapamayız! Daha önce de böyle olmuştu. Eğer bağlantıyı kesmezsek birbirimizin düşüncelerini duymaya başlayacağız ve-

Yine oluyor. Truth'un zihinsel sesi de normal sesi kadar gürdü.

Geçen seferkinin tek seferlik bir olay olduğunu sanıyordum. Far'ın sesi şaşkın geliyordu.

Çünkü Becca o bağlayıcı meyve şekerlemesini yemişti.

Sanırım yanlış düşündün, kardeşim. Gerçek gönderildi.

Artan ihtiyacına rağmen Becca, Truth'un Far'ı muhtemelen ilk kez ironi ya da küçümsemeden kardeşi olarak adlandırdığını fark etmekten kendini alamadı.

O iyi mi? Far sordu. *Onun için endişeleniyorum, hepimiz için.*

Bu birlik beni garip bir şekilde etkiliyor.

Eğer seni Yedi Cehennem kadar azdırdığını kastediyorsan, o zaman yalnız değilsin, diye homurdandı Truth. Kaya gibi sertim.

Beni de. Sizce bizim hanımımızı da aynı şekilde etkiler mi?

Ve Becca, Far'ın ondan ilk kez "bizim hanım" diye bahsettiğini fark etmekten kendini alamadı.

Ben... Ben buradayım, diye gönderdi de.

Sen iyi misin? Far hemen sordu.

Ben iyiyim. Sadece... garip hissediyorum.

Sen de hissediyor musun? Truth sordu. Cinsel ihtiyaç mı? Ben... Gerçekten bilmiyorum.

Yalan söyleme zahmetine girme Truth. Sana dokunuyorum. Bunu anlayabileceğimi biliyorsun.

Yanılıyor olabilirim kardeşim, ama bana öyle geliyor ki hanımefendiyi yalancılıkla suçlamak onun kalbine giden en kestirme yol değil, dedi Far kuru bir sesle.

Sadece gerçeği istiyorum, hepsi bu. Ondan duymak istiyorum. Nasıl hissettiğini bilmek istiyorum, Truth ondan bunu istedi.

Nasıl hissettiğimi biliyorsun, Becca umutsuzca gönderdi. Sıcak, muhtaç hissediyorum. Ama nedenini anlamıyorum, bu sefer hiç bağlayıcı meyve yemedim. Bu çok kafa karıştırıcı!

Bu kadar kafa karıştırıcı olan ne? Gerçek mırıldandı. Aklınla saflık yemini etmiş olabilirsin ama kalbinin sevgiye, bedeninin de zevke ihtiyacı var Rebecca.

***Bekârlık** yemini etmişti ve biz onu bunu bir kez bozmaya zorladık, diye sert bir şekilde hatırlattı Far.*

Tam olarak kırmadık, Becca endişeyle gönderdi.

Aslında sadece biraz eğip bükmüşlerdi ve bu da çoğunlukla Becca'nın kafasındaydı - yani üçünün de kafasında - tıpkı şimdi olduğu gibi. Daha sonra Kat'e yaptıklarını itiraf ettiğinde, diğer kız Becca'nın tükettiği ölümcül dozdaki bağlayıcı meyvenin üstesinden gelmek için bu kadar az şey yapabilmesine hayret etmişti. Kat, Becca'nın neden dürtülerini zihinsel jimnastikle sınırlayabildiğini hâlâ , daha önce gerçek bir bağlanma meyvesi içmek zorunda kalmayan birini hiç duymadığını söyledi.

Meyvelerdeki güçlü afrodisyak maddelerin etkisinden kurtulmak için fiziksel seks...

Doğru, Truth da aynı fikirdeydi, belli ki aynı şeyleri düşünüyorlardı. Yeminini bozmadık, sadece sana ne yapmak istediğimizi hayal ettik... değil mi? Bu çizgide bir şey...

Zihnindeki canlı bir görüntü onu birdenbire Truth ile yatakta gösterdi ve ikisinin de üzerinde herhangi bir kıyafet yoktu.

Sanırım ben de yardım ettim, Far gönderdi ve aniden o da yatakta belirdi.

Becca, iki iri yarı, kaslı erkek tarafından kuşatılmış çıplak bedenini görünce nefesi kesildi. Hepsi yan yatmışlardı ve Becca'nın yüzü Far'a dönüktü. Truth onun arkasındaydı, pelvisini çıplak arkasına bastırıyor ve bir elini sahiplenici bir şekilde kalçasının kıvrımında gezdiriyordu.

Bu görüntü o kadar gerçekti ki Becca her iki yanındaki iki büyük bedenın sıcaklığını neredeyse hissedebiliyor, kardeşlerin sadece birlikteyken çıkardıkları sıcak, erkeksi kokuyu neredeyse koklayabiliyordu. Sadece biriyle birlikteyken bu kokuyu hiç almamıştı ama yan yana olduklarında ve neredeyse birbirlerine dokunduklarında, bu koku onu şehvetten zayıf düşürmeye yetiyordu. Garip bir şekilde, başka hiç kimse bu kokuyu almış gibi görünmüyordu. Becca zaman zaman bunu merak ediyordu ama Truth ve Far neredeyse hiçbir zaman bu kadar yakın olmadıkları için bu onu genellikle rahatsız etmiyordu.

Yine de şimdi onu rahatsız ediyordu. Üçünün çıplak ve birbirlerini okşayan görüntüsünün yanı sıra, koku da onu giderek daha fazla ateşlendiriyordu. Neredeyse *dayanamayacak* kadar fazlaydı.

Doğruluk! diye itiraz etti, nefes nefese. *Gerçek, lütfen...*

Tanrıça, tatlı dolgun kıcını seviyorum Rebecca, diye mırıldandı. Gördüğüm pek çok Dünya kızı gibi sıska bir kemik torbası olmamanı seviyorum.

Ve göğüslerini seviyorum, mi'now, diye fısıldadı Far paylaşıyor gibi göründükleri garip bağlantı aracılığıyla. Becca izlediği görüntüde Far'ın başını eğdiğini ve çıplak göğüslerinin tüm yamaçlarını sahiplenerek öptüğünü gördü. Meme uçların gerçekten de Truth'un hayal ettiği kadar koyu mu? diye sordu, birini hafifçe öperek. İkiz Aylar'da senin gibi güzel ten rengine sahip dişilerimiz yok. Bunu çok erotik buluyorum.

Uzak, sen de mi! Becca gönderdi. Ben... bunu yapmamalıyız. Yapmamamız gerektiğini biliyorsun.

Neden olmasın? Geçen sefer de böyle yapmıştık ve hepimiz bundan zevk almıştık, dedi Truth. Hatırladığım kadarıyla Rebecca, vücudunun tadını çıkardığımızda çok güzel boşalmıştın. İşte, bana dön. Onu kendine doğru çevirdi ve dudaklarından öpmek için eğildi.

Becca geri çekildi. Ama... ama o zaman bağlayıcı meyvenin etkisi altındaydım! diye kararsızca itiraz etti. Ben... şimdi böyle olmamalı. Neden hepimiz böyle hissediyoruz anlamıyorum.

Belki de sadece birlikte olmayı arzuluyoruzdur. Far onun sırtını kendine doğru çevirip meme ucunu tekrar öptü ve bu kez Becca, dilinin ucuyla onu tatmak için fiske atarken ağzının sıcaklığını hissedebildiğine yemin etti. Tanrım, gerçekliğin tüm izlerini kaybediyordu! Canavar Kindred tarafından kafasına dirsek yedikten sonra hâlâ çimlerin üzerinde yüzükoyun yatıyor muydu? Yoksa de gerçekten yatakta çıplak bir şekilde, yapmamaları gereken şeyleri yapmak üzere miydiler? Bunu durdurmak zorundaydılar - çok ileri gitmeden durdurmalıydılar! Geçen sefer aklını kaçırarak kadar azgın olmak için geçerli bir bahanesi vardı, bu sefer ise hiç bağlayıcı meyve yememişti. Böyle bir davranışı kendine haklı göstermenin hiçbir yolu yoktu, hem de hiç.

Lütfen, o gönderdi. Bunu yapmak istemiyorum.

O zaman vücudun neden benim için bu kadar hazır? Gerçek mırıldandı. Yalan söyleme Rebecca, her zaman anlayabileceğimi biliyorsun.

O da benim dokunuşuma karşılık veriyor. Far büyük, sıcak bir eliyle yan tarafını okşadı. Gel bakalım, Gerçek çoğu konuda yanılıyor ama hissettiklerin konusunda haklı olduğunu inkâr edemezsin.

Bedenim evet diyor olabilir ama zihnim hayır diyor! Becca umutsuzca gönderdi. Beni dinle, şimdi durmalıyız.

Onu dinlemeliyiz, kardeşim. Becca'nın isteklerine saygı duyulmalı.
Far isteksizce onun göğüslerini öpmeyi bıraktı.

Truth içini çekti ve elini çıplak kıkına sürmeyi bıraktı. Tamam ama ben yine de aklını değil bedenini dinlemen gerektiğini söylüyorum. Bu tür bir rahatlamaya ihtiyacın olmalı yoksa dokunduğumuz anda ikinci kez bu garip rüya durumuna düşmezdik.

Her şey sevişmekle ilgili olmak zorunda değil, diye itiraz etti Far. Kendimizi birbirimize bağlı bulmamızın tamamen mantıklı başka bir nedeni olabilir. Olabilir-

Becca aniden uluma sesleri duydu; uzun, sıvı bir inilti, sanki bir kurt sürüsü bağırıyormuş gibi. Soğuk, yalnız ses omurgasından aşağı bir ürperti gönderdi ve açıklayamadığı ani bir önsezi duygusu hissetti.

O da neydi? diye sordu, etrafına çılgınca bakarak. Bu ses de neydi?

Bilmiyorum ama hiç hoşuma gitmiyor, diye homurdandı Truth.

Haberci. Far'ın derin sesi yumuşak ve mutsuzdu. Bu haberci.

Ne? Yedi Cehennem'de bir haberci nedir? Gerçek talep etti.

Bu bir uyarı. Bunu sadece bir imgelem görmek üzereyken duyuyorum, diye açıkladı Far. Ama daha önce bunu benimle birlikte duyan başka biri olmamıştı. Daha önce hiç

-

Birden bulundukları yatak kayboldu ve kendilerini Ana Gemi'nin başka bir bölümünde buldular. Becca farklı türden Kindred savaşçılarının konuştuklarını ve etrafta dolaştıklarını gördü. Bazıları yemek yiyor, bazıları sevdikleriyle konuşmak için Think-mes kullanıyor, bazıları tartışıyor ya da birbirleriyle konuşuyordu. Garip bir şekilde, görünürde hiç kadın yoktu; hepsi erkekti.

Bütün erkekler. Ve ben... Becca kendine baktı ve hâlâ çıplak olduğunu gördü. Diğer Kindred erkekleri onu görmüyor gibiydi ama yine de... *Uzak!* diye yakındı, elleri ve kollarıyla kendini örtmeye çalıştı. *Bu senin görüşün olduğuna göre lütfen bana bir şeyler giydirir misin? Truth'a ve kendine de biraz giysi giydir. Tüm bunları görmeme gerek yok.*

Yapamam. Far'ın sesi hala sıkıntılı geliyordu. *İmgelem ne olacağını gösteriyor. Bunu değiştiremem.*

Belki yapabilirim, dedi Truth. *Bakalım.*

Endişeyle çıplak haline bakan Becca, birden meme uçlarının bir ton daha açıldığını gördü.

Ne? Öfkeyle başladı.

Üzgünüm, Gerçek gönderildi, kulağa başka bir şey gibi geliyor. *Sadece daha önce yanlış anlamış olabileceğimi düşündüm. O zaman daha mı koyu olmalılar?*

Giysiler! Hemen! Becca talep etti.

Üzgünüm Rebecca, tekrar gönderdi. *Ama ben-*

Sus, hissetmiyor musun? İmgelem geliyor, diye fısıldadı Far. Bu kötü bir şey olacak, bunu söyleyebilirim.

Nasıl anlayabiliyorsun? Becca kızgın olduğunu unutarak endişeyle gönderdi.

Sadece biliyorum. İliklerime kadar hissediyorum.

Far'ın sesi o kadar endişeliydi ki Becca çıplak sırtında bir ürperti hissetti. Ancak Truth belli ki aynı şeyi hissetmiyordu.

Bu da ne? diye sordu. Geminin Çiftleşmemiş Erkekler bölümünün nesi bu kadar korkutucu olabilir ki? Ne-

Birden etraflarındaki tüm hareketlilik durdu. Bir an çeşitli Canavar, Kan ve İkiz Türlerin hepsi işlerine devam ederken, bir an sonra hepsi dondu kaldı. Sonra, o, Truth ve Far izlerken, Becca her birinin başını kaldırıp yukarıdaki Ana Geminin tonozlu tavanına baktığını gördü. Ürkütücüydü; sanki hepsi aynı ip tarafından çekilen kuklalar idi.

Yedi Cehennem'de neler oluyor? Truth sordu. Bu kez sesi bile endişeli ve kararsızdı. Ne yapıyorsun kardeşim?

Hiçbir şey. İmgelemleri ben yaratmıyorum, onlar bana geliyor. Kes şunu, hanımefendiyi korkutuyorsun.

Yapamam. İmgelem yoluna devam etmeli. Bak!

Kara bir duman bulutu aniden aşağı iniyor, tavandaki havalandırma deliklerinden ölümcül bir yağmur gibi süzülüyordu. Duman onlara değdiğinde, Çiftleşmemiş Erkekler bölümündeki savaşçılar değişmeye başladı.

Her şey bir anda oldu. Becca'yı dehşete düşüren bir şekilde, yüzleri balmumu gibi akmaya başladı ve altlarındaki korkunç, karanlık çehreler ortaya çıktı. Yakışıklı, düzgün yüz hatları kötülük ve nefretin alaycı, sinsi maskelerine dönüştü.

Ve sonra gözleri parlamaya başladı.

* * * * *

"Ahh!" Becca dehşet içinde bağırarak kendine geldi. O kadar hızlı doğruldu ki, endişeyle üzerine eğilmiş olan Far'ı neredeyse kafasından vuracaktı. Far tam zamanında geri oturdu ve Becca kendini çimlerin üzerine atmayı başardı.

Ama aniden ayağa kalkmak başının neden oldu ve dünya etrafında baş döndürücü bir şekilde döndü. Becca tökezledi ve neredeyse düşüyordu ama Truth onu yakaladı

Kol.

"Sakin ol, Rebecca."

"Beni rahat bırak." Ondan uzaklaştı ve geri adım atarak ikisiyle arasına mesafe koydu. "Sadece... bir süre bana dokunma."

"Özür dileriz." Far gerçekten de çok pişman görünüyordu. Hâlâ kızın başını kucağına aldığı yerde, çimlerin üzerinde diz çökmüş, sanki kızın artık kendisinden nefret ettiğini düşünüyormuş gibi ona bakıyordu. True'ya baktığında da benzer bir ifade gördü. İfadeleri Becca'nın kendini kötü hissetmesine neden oldu.

"Bakın, özür dilerim çocuklar," dedi derin bir nefes alarak. "Ama bu... bu da neydi?"

"Bilmiyorum ama daha önce hiç bu kadar net bir görüşüm olmamıştı," dedi Far sessizce. "Seni korkuttuysa özür dilerim, ama muhtemelen geçici bir rüyadır. Gördüklerimin yarısı öyledir, bilirsin."

"Hayır," dedi Truth kesin bir ifadeyle. "Hayır, bu olacak. Nasıl olduğunu tam olarak bilmiyorum ama bunu hissedebiliyorum."

"Ama... böyle korkunç bir şey gerçekten nasıl olabilir?" Becca itiraz etti. "Yani, onları gördün mü? Yüzleri balmumu gibi akıyordu ve gözleri *parlıyordu*... Onlar... çok şeytani görünüyorlardı."

"Bunun nasıl olabileceğini bilmiyorum, sadece olacağını biliyorum." Truth bir elini siyah saçlarının arasında gezdirdi. "Konsey'i alarma geçirmeliyiz. Çiftleşmemiş Erkekler bölgesi güvenli değil, alarm vermeliyiz. *Şimdi*."

Dördüncü Bölüm

Komutan Sylvan kaşlarını çatarak, "Bana üçünüzün paylaştığı bu imgelemin koşullarını anlatın," dedi.

"Koşullar..." Becca kendini kekelerken ve yanakları kızarıırken buldu. Sophie'nin kocasını gerçekten çok seviyordu. Genellikle çok sabırlı ve anlayışlı biriydi ve onu ikizleriyle izlerken ne kadar harika bir baba olduğunu biliyordu. Ama bu yine de kendini birdenbire nasıl olup da aynı anda iki erkekle birden ateşli ve ağır bir cinsel fantezinin içinde bulunduğunu açıklamak istediği anlamına gelmiyordu - bir şekilde kâbusa dönüşen bir fantezi.

"Becca Kutsal Koru'nun etrafındaki park alanında başından vurulmuştu," dedi Far, rahatlamış bir şekilde hikâyeyi anlatmaya devam ederek. "Truth ve ben ikimiz de ona bakmaya çalışıyorduk ve aniden bir tür zihinsel birleşmenin içine düştük."

"Bu da hepimizin *onun* çılgın görüşüne maruz kalmasına neden oldu," diye homurdandı Truth, Far'a kaşlarını çatarak.

"Daha önceki ortak vizyonumuza itiraz etmediğini fark ettim," diye tersledi Far. "Altı güneş ayı boyunca yapmak için can attığın gibi sonunda Becca'yı ele geçirebildiğin vizyon."

"Sanki sen de onun üzerinde pis ellerini gezdirmeye çalışmıyormuşsun gibi! Yalan söyleme Far, gerçek niyetini biliyorum."

Becca zihinsel olarak iç çekti. *Ve işte yine başlıyoruz.* Üçünün paylaştığı tuhaf zihinsel füğde birlikte çok daha iyi çalışmışlardı. Korkunç derecede utanç verici olsa da, bir süreliğine atışmalarını duymadığı için rahatladığını itiraf etmek zorundaydı. Neden gerçek hayatta da o tuhaf rüya halindeki gibi anlaşıyorlardı?

"Yani ikisinin de elleri aynı anda senin üzerinde miydi? Çıplak teninde mi?" Komutan Sylvan ve Sophie konuşmak için içeri girdiklerinde onları ziyaret etmekte olan Kat söz aldı.

Becca'nın yanakları yeniden kızardı. "Şey... evet, bir bakıma öyle. Far başıma yastık koyuyordu ve Truth da ayaklarımın dibinde bacaklarımı destekliyordu. Yani sanırım... evet. Evet, yaptılar."

Kat kaşlarını çattı. "Deep ve Lock ve ben bir Ara ve Bul yapmak istediğimizde bu şekilde birleştirme yapıyoruz, ancak bu kadar güçlü sonuçlar elde etmek için genellikle çok daha fazla, ah, *yakından* dokunmamız gerekiyor."

"Ama biz değildik!" Becca itiraz etti, yüzü çok sıcak olduğu için alev alacakmış gibi hissediyordu. "Yemin ederim! Yani..."

"Sakin ol, bebeğim..." Kat kendini koltuktan kaldırdı ve gelip elini onun koluna koydu. "Kimse seni suçlamıyor. İkiz Kindred ile birlikteyken erkeklerin arasında olmak dünyadaki en doğal şey."

"Gördüklerimizde doğal olan hiçbir şey yok," diye homurdandı Truth. "Ya da Leydi Rebecca'nın aramızda olmasının. O sadece birimizin yanında olmalı, *benim yanımda*."

"Hep birlikte yataktayken şikâyet ettiğini fark etmemiştim," diye karşılık verdi Far. "O zaman onun aramızda olması sana o kadar da yanlış gelmemişti."

"O sadece rüya halindeydi. Gerçekte onu kimseyle paylaşmayacağım, en azından *seninle*." Truth'un soluk gri gözleri yabancılaştığı kardeşine ateş püskürdü.

Far'ın siyah gözleri, acı ve nefret karışımıyla dolu bir şekilde geri parladı. "O zaman onunla tam bir bağ kurmada iyi şanslar *kardeşim*. Herkes bilir ki bir İkiz Kindred, ikizi olmadan bunu tek başına başaramaz."

"Doğru değil," dedi Truth kısaca. "Babam bunu başardı ve ben de başaracağım."

Kat kaşlarını çatdı. "*Babaları* kastetmiyor *musun*? Eğer İkiz Akraba iseniz, nasıl sadece bir babanız oldu, Truth?"

"Bu uzun bir hikâye." Karanlık ikiz arkasını döndü. "Ve zaten konuşmak için burada değiliz."

Sylvan kuru bir sesle, "Evet, lütfen asıl konumuza dönebilir miyiz?" dedi. "Çiftleşmemiş Erkekler bölümündeki herkesin bir tür şeylere dönüştüğünü gördüğünüzü söylüyorsunuz..."

"İblisler. Bir tür şeytana benziyorlardı." Becca ürperdi ve kollarını koruyucu bir şekilde göğsünün üzerinde kavuşturdu.

"Pekâlâ. Peki bu sefer bu imgelemin tamamen doğru olduğunu sana düşündüren nedir Far?" Sylvan ışık ikizine dönerek sordu. "Bazen şüphelerin olduğunu biliyorum..."

"Doğruydu," dedi Truth, beklenmedik bir şekilde kardeşini destekleyerek. "Her zaman hissettiğim gibi hissettim. Bu vizyon gerçeğe dönüşecek." Sanki bu onun suçuymuş gibi Far'a ters ters baktı.

"Bana öyle bakma." Far ters ters baktı. "İmgelemlerin gerçekleşmesine ben *neden olmuyorum*, sadece Tanrıça'nın bana gönderdiklerini görüyorum."

"Peki, bunun *nasıl* ya da *ne zaman* olması gerektiğini sana gönderdi *mi*?" Sylvan'ın sesi kızgındı. "Çünkü Çiftleşmemiş Erkekler bölümünü sonsuza dek kilitleyemem, isyan çıkar. İşlerine devam eden, işlerini yapan, Dünya dışılarını eş olarak çağıran savaşçıları var. Onlardan her şeyi bırakmalarını ve öngörülebilir bir gelecek için sessizce odalarında kalmalarını isteyemem."

"Elbette yapamazsınız," dedi Becca. "Ama Komutan Sylvan, eğer bizim gördüklerimizi siz de görseydiniz..."

"Tanrıça..." Sophia ikizleriyle ilgilendiği yatak odasından çıktı. "İmgelemlerinizin Tanrı'dan geldiğini söylediğinizi mi duydum?"

Tanrıça, Far?"

Işık ikizi başını salladı, uzun sarı saçları geniş omuzlarını okşuyordu. "Kaynağın o olduğuna inanıyorum, evet."

"Peki o zaman..." Sophia başını kaldırıp kocasına baktı. "Sylvan, Tanrıça'dan vizyonlar gören başka kimleri tanıyoruz?"

"Tabii ki." Sylvan parmaklarını şıklattı. "Nadiah."

Becca kaşlarını çatı. "Kim?"

"O Sylvan'ın küçük kuzeni," diye açıkladı Kat.

"Ve onda Görme yeteneği var," dedi Sophia heyecanla. "Far gibi öngörülleri var. Belki bize yardım edebilir."

Sylvan içini çekti. "Belki de öyledir. Şu anda Birinci Dünya'da saatin kaç olduğundan tam olarak emin değilim ama belki de onu aramalıyız."

"İyi fikir, onunla uzun zamandır konuşmamıştım." Sophia heyecanlı görünüyordu. "Artık süitimizde bir görüntü ekranımız olduğu için çok mutluyum, işleri çok daha kolaylaştırıyor."

"Gerçekten de öyle," diye mırıldandı Sylvan. Süitinin uzak duvarına, şöminenin karşısına doğru yürüdü ve oraya monte edilmiş büyük görüntü ekranının altındaki klavyeye bir çağrı dizisi girmeye başladı.

"Anlamıyorum," diye itiraz etti Truth diğer ucun açılmasını beklerken. "Far'ın bizi maruz bıraktığı vizyon hakkında neden Komutan Sylvan'ın bir akrabasını arıyoruz?"

"Şimdi de ben mi seni buna *maruz bıraktım*?" Far kardeşine ters ters baktı.

"İkiniz de susun," dedi Kat kaşlarını çatarak. "Arıyoruz çünkü Nadiah da Far'ın sahip olduğu türden öngörüllere sahip - belki söylediklerinizi doğrulayabilir."

"O aynı zamanda Tanrıça'nın Birinci Dünya'daki sözcüsüdür," dedi Sylvan sert bir şekilde. "Bu yüzden onun söyleyeceklerini dinleseniz iyi olur. *Her ikisi de*

sen." Rahatsız bir şekilde kıpırdayan ve kendilerinden utanmış gibi görünen Truth ve Far'a anlamlı anlamlı baktı.

Sonunda, Becca tam aramanın cevaplanmayacağından emin olduğu sırada, görüntü ekranı titredi ve mavi-yeşil gözleri ve sarı saçları olan uykulu görünümlü bir kız belirdi.

"H'lo?" diye mırıldandı, beyaz bir bornozu omuzlarına dolayarak. "Sylvan, sen misin? Ne istiyorsun, gecenin bir yarısı."

"Seni uyandırdığım için beni affet, Nadiah." Sylvan ona resmi bir selam verdi. "Ama Ana Gemi'de sana danışmak istediğim rahatsız edici bir durum var."

." Nadiah esnedi ve bir elini sarı saçlarının arasında gezdirdi. "Ama biraz sessiz ol-Rast hâlâ yan odada uyuyor."

"Kısa ve sessiz olacağız," diye söz verdi Sylvan. Çabucak durumu açıkladı - Becca, Truth ve Far'ın birlikte gördükleri imgelem ve bunun onu içine soktuğu çıkmaz.

Nadiah kaşlarını çattı. "Yani gördüklerinin doğru olup olmadığını ve doğruysa bu konuda ne yapabileceğinizi mi öğrenmek istiyorsunuz?"

"Esasen." Sylvan başını salladı. "Bu konuda herhangi bir fikrin var mı?"

"bakarsanız, öyle. Vizyon sahibi olanlar bir adım öne çıksın."

"Aradığım o." Truth elini kardeşinin kürek kemikleri arasına yerleştirdi ve onu hiç de nazik olmayan bir şekilde öne doğru itti.

Nadiah kaşlarını çattı ve Becca bir an için onun mavi-yeşil gözlerinin daha da yeşile düşündü.

"Görüye sahip olan bu erkek olsa bile, görüyü alan tek kişi o değildir."

"Tamam." Truth kardeşinin yanına geldi. "Özür dilerim, ben de buna şahit oldum."

Nadiah bir kaşını kaldırdı. "Ve..."

Becca sertçe yutkundu ve iki devasa savaşıyla arasında bolca mesafe bırakmaya dikkat ederek adım attı.

"Ve ben," dedi sessizce. "Ben de gördüm."

"Pekâlâ." Sonunda Nadiah tatmin olmuş görünüyordu. "Şimdi, aranızdaki gerilimi hissedebiliyorum. Üçünüz de çiftleştiniz mi?"

"Hayır!" Truth'un gözleri parladı.

Far, "Hayır," diye yankılandı ve Becca onun sesinde acı duyduğunu düşündü.

"Biz sadece... imgelem bize geldiğinde birbirimize dokunuyorduk. Ya da sanırım Far'a burada geldi." Becca başıyla ışık ikizini işaret etti. "Ve onu paylaştık."

Nadiah, Truth ve Far'a kaşlarını çattı. "Ama siz ikiniz ikizsiniz, değil mi? İkiz Akraba mı?"

"Öyleyiz ama doğumda ayrıldık. Yalnız büyüdük." Far'ın sesi yumuşaktı... neredeyse özlem doluydu ama Truth bunu fark etmemiş gibiydi.

"Birbirimize ihtiyacımız olduğundan değil. İkimiz de sadece hanımım Becca aramızdan birini seçene kadar Ana Gemide kalacağız."

"İçinizden *birini* seçer misiniz?" Nadiah'nın yüzü ciddiydi. "Gerçekten savaşçı, kardeşin olmadan bir eş edinmeye mi niyetlisin? Tanrıça'nın sana verdiği bağı terk etmek ve onun iradesini hiçe saymak mı?"

"Ortada bir bağ yok," dedi Truth kısaca. "Ben de istemiyorum leydim." "Ve siz..." Nadiah Far'a döndü. "Sen de aynı şeyi hissediyor musun?"

Far başka tarafa baktı. "Bana bağlanmak istemeyen birine bağlanmak istemiyorum."

"Anlıyorum." Nadiah başını salladı ve yere baktı. Uzun bir süre sessiz kaldı - o kadar uzun bir süre ki Becca neredeyse onun tekrar uykuya dalıp dalmadığını merak edecekti. Sonra birden başını kaldırdı ve gözleri derin, yakıcı bir yeşile döndü. "Çok şey görüyorum, savaşçılar," dedi ve sesinde, gözleri uykudan ağırlaşmış, saçları buruşmuş ve diken olmuş halde ekrana ilk cevap verdiğinde eksik olan otoriter bir tını vardı. "Aranızda iyileştirilmesi gereken bir yarık görüyorum - kurulması gereken bir bağ -Mühürlenmesi gereken bir yara."

"Ne? Ama ben Far'la bir bağ kurmak *istemiyorum*," diye homurdandı Truth. "Onunla ya da başka bir erkekle."

"*Sessiz ol!*" Nadiah'nın sesi bir kırbaç gibi şakladı. "Ben Tanrıça'nın bana gösterdiklerini söylüyorum. Eğer bu durum çözülecekse sen ve ikizin bir bağ kurmalısınız. Ana Geminin ve gemide bulunan herkesin kaderi buna bağlı."

"Gerçekten mi?" Far kararsızca ona baktı. "Ama... gemideki herkesin kaderi nasıl olur da bana ve benim... bana ve Gerçek'e bağlanabilir?"

"Görüleriniz anahtarı elinde tutuyor. Bağlandığınızda geçici gölgelerden daha fazlasını ortaya çıkaracaklar," dedi Nadiah. Hem Gerçek'e hem de Uzak'a baktı. "Tanrıça'nın size yüklediği bu görevi kabul edecek misiniz?"

Far, Truth'a yan gözle bakarak, "O isterse ben de isterim," dedi.

Truth kaşlarını çattı ve uzun bir süre botlarına baktı. Sonunda başını kaldırdı. "Tanrıça'nın isteğine itaat edeceğim," diye homurdandı. "Ama bundan hoşlanmıyorum."

"Pekâlâ." Nadiah sonunda tatmin olmuş gibi başını salladı. Sonra Becca'ya baktı. "Peki ya sen, senin adın ne?"

"Rebecca Malone," dedi Becca yumuşak bir sesle.

"Rebecca, bu iki kardeş arasında seçim yapmaya çalışarak Tüm Yaşamın Annesi'nin iradesini altüst ettiğinin farkında mısın? Onun çocuklarına verdiği zararı anlıyor musun?"

"Ben... Ben özür dilerim." Zor durumda kalan Becca'nın dili tutuldu ve her yeri ateşlendi. "Ben sadece... rahibe olmam gerekiyordu. Ve bundan vazgeçmiş olsam da hala... tüm inançlarımı öylece terk edemem." Parmaklarını şıklattı.

"Bir... rahibe mi?" Nadiah kaşlarını çatı.

Sophia yardımsever bir tavırla, "Bir rahip gibi, bekâr bir rahip," dedi.

"Anlıyorum." Nadiah başını salladı. "Başka bir tanrıya hizmet ediyorsunuz ve hizmetinizin onurlu ve doğru olduğunu algılıyorum."

"Umarım öyledir," dedi Becca. "Ben... öyle olduğunu sanıyordum zaten. Ta ki Truth ve Far ile tanışana kadar. Şimdi sadece kafam karışık. Bildiğim tek şey aynı anda iki erkekle evli olamayacağım. *Yapamam işte.*"

." Nadiah başını salladı. "O halde şunu bil, başka bir tanrının acemisi, inançlarını onurlandırma çabana saygı duyacağım. Tanrıça bu kardeşleri birbirine bağlamak için senden yardım istemek zorunda ama her şey bittiğinde, bağından kurtulmak istersen, bunun yapıldığını görecektir."

Kat küçük bir nefes verdi. "Ama... bunu yapamazsın! Yani, bunun sözünü veremezsin. Deep, Lock ve ben bağımızı koparmaya çalışırken, Scourge'un ana dünyasına kadar gidip o korkunç acı veren Psişik Bıçak şeyini kullanmak zorunda kaldık. Korkunçtu!"

"Tanrıça için hiçbir şey imkânsız değildir," dedi Nadiah. "Bağların çözülmesi bile." Üzgün görünüyordu. "Bu onu derinden üzse de."

Becca derin bir nefes aldı. "Pekâlâ. Sana inanıyorum. Yardım etmek için elimden geleni yapacağım."

"Öyle olduğunu gör." Nadiah'nın gözleri yeşil ateşle parlıyordu. "Ana Gemideki herkesin kaderi buna bağlı. Ve eğer kurduğunuz bağı koruyamayacağınızı fark ederseniz, Kutsal Koru'ya gelin ve göreviniz tamamlandığında rahibelerden herhangi birinden bağı çözmesini isteyin."

"Ama Nadiah..." Sylvan kaşlarını çatarak bir adım öne çıktı. "Peki ya imgelem? Doğru mu? Endişelenmeli miyiz?"

Nadiah başını salladı. "Çok endişelenmelisiniz. Tanrıça bana kesin bir zaman vermedi ama öngörülen şeyin çok yakında gerçekleşeceğine inanıyorum. Sokağa çıkma yasağı ilan edin ve çiftleşmemiş erkekler bölümünün güvende olduğundan emin olun." Kadın tekrar yere baktı ve başını kaldırdığında Becca onun gözlerinin tekrar mavi-yeşile döndüğünü gördü. "Üzgünüm Sylvan," dedi, sesi boğuk ve yorgun çıkmıştı. "Sana söyleyebileceğim tek şey bu."

"Bana gereğinden fazla şey anlattın, annenin kız kardeşinin kızı," dedi Komutan Sylvan yumuşak bir sesle. "Yeteneğiniz ve bizim adımıza Tanrıça ile iletişim kurma isteğiniz için minnettarım."

"Sorun değil." Nadiah bir elini saçlarında gezdirdi ve içini çekti. "Eğer hepsi buysa, gerçekten yatağa dönmem gerekiyor. Tanrıça'ya bu kadar yakın olmak gerçekten yorucu olabiliyor."

"Elbette." Sylvan başını salladı.

Sophia, "Sohbet etmek için yakında tekrar ararız - Birinci Dünya'da gündüz olduğunda," diye söz verdi.

"Nadiah yorgun bir ifadeyle başını salladı. "Bunu sen yap. Şimdi yatağa dönüyorum, çok yorgunum." Esnedi ve daha sözünü bitirmeden görüntü ekranı titreyerek karardı.

"Şey..." Becca tuttuğunu bilmediği bir nefes verdi. "Bu... ilginçti."

"Çok saçmaydı." Truth kaşlarını çatı. "Ana Gemiı kurtarmak için neden başka bir erkekle bağ kurmak zorunda olayım ki?"

"Söylediklerinize dikkat edin," dedi Komutan Sylvan sert bir sesle. "Tüm Yaşamın Anası'nın iradesine saçma mı diyorsun?"

Truth kaşlarını daha da sert çatı. "Hayır. Ama eğer bu Nadiah Tanrıça'ya bu kadar yakınsa, Far'la benim tamamen gereksiz bir bağ kurmamızı talep etmek yerine neden bize imgelemin tam olarak ne anlama geldiğini ve onu nasıl durduracağımızı söylemedi?"

"Tanrıça böyle çalışmaz," dedi Sophia nazikçe. "Ve eğer kardeşinle bir bağ kurmanı istiyorsa, bunun için iyi bir nedeni olduğuna emin olabilirsin."

"Bunun ne olabileceğini anlamıyorum," diye homurdandı Truth. "Ve başka bir erkekle nasıl 'bağ kuracağım' konusunda hiçbir fikrim yok. Erkekler arasındaki bir bağın neleri içerdiğini bile bilmiyorum." Yüzündeki ifadeden bunu öğrenmeye de pek hevesli olmadığı anlaşılıyordu.

"Belki bu konuda yardımcı olabilirim," dedi Kat öne çıkarak. "Siz ikiniz -ve Becca-" Becca'ya başıyla işaret etti ve gülümsedi. "Yarın benim süitime gelin. Lock ve Deep'i seninle konuşturacağım - İkiz Bağlanma 101 olacak."

Far yavaşça, "Bu kulağa... yararlı geliyor," dedi.

"Evet, aslında öyle." Becca kumral saçlı kıza minnettarlık duyduğunu hissetti. Tanrıça'ya verdiği sözü nasıl yerine getirebileceğini merak ediyordu. Kat'ın sorunlarına pratik bir çözüm bulacağına güveniyordu.

"Harika. Akşam yemeğinden hemen sonra o zaman. Son sonra," diye düzeltti Kat, Truth ve Far'ın gözlerindeki şaşkınlığı görünce. "Üçünüz de süitime gelin."

"Pekâlâ," diye hevesle kabul etti Becca.

"Orada olacağım," diye söz verdi Far. Sonra tüm gözler Truth'a döndü.

Başka tarafa bakıyordu, yontulmuş yüz hatlarına derin bir kaş çatma ifadesi kazınmıştı.

"Gerçek mi?" Komutan Sylvan'ın sesi derin ve tehlikeli derecede yumuşaktı. "Tanrıça'ya verdiğin sözü unutma."

"Geleceğim," dedi Truth sonunda. Sonra yüzü hâlâ çatık kaşlarla sabitlenmiş bir halde aniden döndü ve başka bir şey söylemeden oradan ayrıldı.

"Vay canına," diye mırıldandı Kat. "O tuhaf, beyaz-gri gözlerine rağmen *kesinlikle* karanlık ikiz."

"Öyle. Benim de gitmem gerekiyor." Far, Becca'nın elini tuttu ve parmak eklemlerine, Becca'nın tüylerini diken diken eden nazik bir öpücük kondurdu. "Yarına kadar görüşürüz."

"Hoşça kal," dedi Becca yumuşak bir sesle ve ona gülümsedi. "Merak etme, işleri bir şekilde yoluna koyacağız."

"Umarım haklısındır." Ama Far, Truth'un gittiği yönün tersine doğru giderken sıkıntılı görünüyordu.

Herkes onun gidişini izlerken Sophia, "Korkarım işiniz başınızdan aşkın," diye mırıldandı. Becca'ya döndü. "Ve Tanrıça'nın bir bağı oluştuktan sonra *çözmeyi* teklif ettiğini hiç duymamıştım! Bu bir ilk olmalı."

"Becca'nın inançlarına saygı duyuyor," dedi Komutan Sylvan sessizce. "Tüm Yaşamın Anası bir hanımefendidir; kendisini ya da yöntemlerini ve yasalarını onlara itaat etmek istemeyen birine asla dayatmaz."

Becca rahatsız bir şekilde kıpırdandı. "Onları ayırmak *istediğimden* değil, zaten ayrılmış durumdalar. Ve aynı anda iki erkekle evli olmak... Ailem çok dindar. Annem ve babam -özellikle de babam- o-"

Sylvan onu durdurmak için elini kaldırdı. "Kimse senin inançlarına saygısızlık etmiyor Becca. Aslında, Tanrıça'nın onları onurlandırmak için elinden geleni yaptığına inanıyorum."

Karşılığında sizden tek istediği Truth ve Far'ın bağ kurmasına yardımcı olmanız."

Kat homurdandı. "Evet, *tek* istediği bu. Ama Truth o kadar huysuz ve Far o kadar soğuk ki, yağla suyu karıştırmak için daha iyi bir şansınız olurdu."

"Şimdi, Kat-kadın," dedi Sophia sitemle. "İmkânsız olsaydı Tanrıça'nın Becca'dan yardım istemeyeceğini biliyorsun."

"Evet, biliyorum." Kat içini çekti ve Becca'ya baktı. "Üzgünüm bebeğim, beni dinleme, sadece yorgunum."

"Sorun değil," dedi Becca sefilce. "Haklısın, birlikte berbatlar. Ve Truth gerçekten çok huysuz."

"Sürekli 'başka bir erkeğe' bağlı olduğunu söyleyip duruyordu. Sadece Far'a değil, 'başka bir erkeğe'. Sence bu ne anlama geliyor?" Sophia düşünceli bir şekilde sordu.

"Evet, peki nasıl sadece bir babası olabilir? İkisini birbirinden ayıran tam olarak ne oldu?" Kat talep etti.

Becca başını sallamak zorunda kaldı. "Bilmiyorum. İkisi de ayrılıklarının ayrıntıları hakkında konuşmak istemiyor ve ben de burnumu sokmayı sevmiyorum. Belki... belki de yapmalıydım ve o zaman neyle karşı karşıya olduğumuzu bilirdik."

"Neyle karşı karşıya olduğun önemli değil, iyi olacaksın," dedi Kat kararlı bir şekilde. "Yarın benim süitime gelmeyi unutma. *Benimkiler sizinkilere* nasıl geçineceklerini öğretir. Tamam mı?"

Becca başını salladı. "Tamam. Ve teşekkürler Kat. Hepinize teşekkürler." Sophia ve Komutan Sylvan'a başıyla selam verdi.

"Hayır, teşekkür ederim Becca," dedi ciddiyetle. "Truth ve Far'ın sağlamasına yardım ettiğin uyarı olmasaydı, başımız ciddi belaya girebilirdi." Kaşlarını çattı. "Hâlâ da . Çiftleşmemiş Erkekler bölümüne gitmeliyim. Eğer gördüğünüz kara bulut bu dönüşümün katalizörüyse, ben

tüm alanın havalandırma kanallarına nöbetçi koymamız gerekiyor." Dönerek hızlı adımlarla süitten ayrıldı.

"Şey..." Sophia ellerini çırpı. "Geriye sadece biz kızlar kaldık. Atıştırmalık isteyen var mı? Sanırım Lauren'in ev yapımı keklerinden biraz kaldı. Geçen gün getirmişti."

"Ne?" Kat sordu. "Patlamak üzereyken yemek yapmaya nasıl vakit bulabiliyor?"

Sophia omuz silkti. "Lauren'ı bilirsin, yemek yapmak onun için terapi gibidir." "Dişlerimi bir terapi. Hadi brownie'lere geçelim." Kat heyecanla gülümsedi.

"Harika." Sophie Becca'ya döndü. "Peki ya sen? Brownie ister misin?"

"Hayır, teşekkür ederim." Becca içini çekti ve kollarını göğsünün üzerinde koruyucu bir şekilde kavuşturdu. "İştahımı kaybetmiş gibiyim. Sanırım... Sanırım süitime dönüp dinlenmek . Belki havuzda biraz yüzerim."

"Elbette tatlım." Sophia onun kolunu sempatik bir şekilde okşadı. "Anlıyorum. Sadece git ve sakın olmaya çalış. Yarına kadar o ikisini *aklına* bile getirme."

Becca bunu yapmayacağına söz vermişti ama oradan ayrılırken sözünü tutamayacağını biliyordu. Truth ve Far'ı ve onlara yardım etmek için yapmaya söz verdiği düşünmeden nasıl durabilirdi?

Beşinci Bölüm

Kara Gezegen ekranda büyüdüğü Donald K. Mahoney, PhD'nin sabırsızlığı da artıyordu. İşte oradaydı - saf Titanyum Dioksitten yapılmış koca bir gezegen. Neredeyse yörüngesinde döndüğü güneşin yüzeyi kadar kavurucu bir sıcaklığa kadar kızdırılmıştı. Böylesine aşırı koşullarda hayatta kalması mümkün olmamalıydı. Yine de, işte buradaydı, görüntü ekranında siyah buzdan yapılmış bir yumruk gibi belirliyordu.

Bu kadar aşırı sıcaklıklarda buz oluşabileceğinden değil. Donald bu küçük şaka karşısında kendi kendine kıs kıs güldü. Gerçekten de aşırı sıcaklıklar gezegenin gelen radyasyonu yansıtabilecek amonyak bulutları bile oluşturmasını engellemişti - sonuçta Kara Gezegen aldığı tüm ısı ve ışığın %99'unu emiyor ve sadece %1'ini geri yansıtıyordu. Gerçekten de bu garip bir fenomendi ve Donald bu fenomeni incelemek istiyordu.

Elbette yüzeye çıkmak gibi bir planı yoktu, bu anında intihar olurdu. Ama uçtuğu Kindred gemisi bilimsel bir ve bu da uzun menzilli numuneler toplayabileceği anlamına geliyordu. Ve Donald'ın *çok fazla* örneğe ihtiyacı vardı.

Bir ton kadar gölge taşı iş görür, diye fısıldadı son zamanlarda beyninin içinde konuşan karanlık ses. ***Toz haline getirilmeli... sonra rafine edilmeli ve toza dönüştürülmeli. Geriye kalan şey saf kötülük olacak.***

Evet, Donald'ın bunu yapabilecek ekipmanları vardı. Dalgınca sağ başparmağının dibindeki siyah beni kaşdı. Aslında buna artık ben denemezdi, daha çok elinin büyük bir kısmını kaplayan bir yama gibiydi. Donald sürekli kontrol ettirmek istiyordu ama her zaman ilgilenmesi gereken daha önemli şeyler vardı.

Gölge taşını toplamak gibi.

Yakında, diye mırıldandı kafasının içindeki ses. Yakında tüm Ana Gemi bizim olacak. Ve sonra ödeyecekler. Hepsi ödeyecek.

Evet. Donald'ın kulağına hoş gelmişti. Maggie'nin yeni sevgilisinin -Kor denen o gülünç derecede kaslı Kindred'in- görüntüsü zihninde canlandı. Maggie'yi elinden almıştı ama daha da kötüsü, onu *değiştirmişti*. Kor hayatına girmeden önce Maggie Donald için biçilmiş kaftandı; ayak işlerini yapıyor, ulaşımını organize ediyor, programını hiç şikâyet etmeden uyguluyordu. Şimdi ise değişmiş bir kadındı ve Donald'ın tahminine göre bu hiç de iyi bir şey değildi.

Onu geri alacaksın, diye söz verdi karanlık ses. Her şey aynen eskisi gibi olacak.

Güzel. Donald kendi kendine başını salladı ve gemisini yörüngesinde döndüğü gezegene yaklaştırdı. *Her şeyin normale dönmesi için tek istediğim bu.* Ve eğer Kor zamansız bir ölümle karşılaşır... buna da karşı değildi.

Karanlık sesi dinlerse her şey yoluna girecekti. Donald bir şekilde bundan emindi.

Sağ elini kaplayan siyah kabartıyı dalgınca kaşıdı ve toplama kolunu indirmeye hazırlandı.

Başlama vakti gelmişti.

Altıncı Bölüm

Truth, Komutanlar Deep ve Lock ile gelinleri Leydi Kat'in süitine açılan donuk gümüş kapıyı çalmadan önce uzun bir süre durakladı. Burada olmak istemiyordu. Aslında, varlığının her zerresi yapmaya zorlandığı şeye isyan ediyordu.

Bir erkek başka bir erkekle çiftleşmez ve bir dişiyi de bir başkasıyla paylaşmaz. Bu hastalıklı bir durum.

Pax'taki Rai'ku kolonisinde büyüdüğü yıllar ona bunu öğretmişti. Rai'ku'lar asil gelenekleri ve neyin doğru neyin yanlış olduğuna dair bükülmez fikirleri olan gururlu bir halktı. Truth'un babası bu gelenekleri ve fikirleri desteklemiş ve Truth'a da aynısını yapmayı öğretmişti. Aslında Far onu ilk bulup iletişime geçtiğinde Ana Gemi'ye gelmeyi kabul etmesinin tek nedeni basit bir merak duygusuydu.

Büyürken Kindredler hakkında çok şey duymuştu; kolonide babasından başka birkaç savaşçı daha vardı. Bir Kan Kindred ve özellikle iyi uyum sağlayan iki Canavar Kindred. Truth sık sık kendisinin de Canavar Kindred olmasını dilemişti; vahşi mizaçları Rai'ku'lar arasındaki yaşama en iyi uyum sağlayanlar oldukları anlamına geliyordu. Kan Soyu bile dişleri sayesinde iyi iş çıkarmıştı. Ama Truth'un mirası için gösterecek neyi vardı? Kayıp bir ikiz ve eksik bir bağdan başka bir şey yoktu; Rai'ku'lar arasında utanç kaynağı sayılacak bir bağ.

Ve şimdi böyle bir bağa katılması emrediliyordu. Kendi kolonisindeki savaşçılar onun hakkında ne düşünecekti? Yanında bir erkek eş getirmeye zorlanırsa bir daha yüzünü nasıl gösterebilirdi - eğer geri dönecek kadar utanca dayanabilirse?

Truth bilmiyordu ve öğrenmek de istemiyordu. Ama babası ona her şeyin yanı sıra Tanrıça'ya saygı duymayı da öğretmişti. Beşikten mezara kadar her savaşçının hayatına rehberlik eden oydu. Truth, kendisine tamamen yanlış görünseler de onun emirlerini görmezden gelebileceğini düşünmüyordu.

Derin bir iç çekerek omuzlarını dikleştirdi ve kapıyı çaldı. Sözü tutacaktı ya da en azından tutmaya *çalışacaktı*. Başka ne yapabilirdi ki?

* * * * *

Far başını çevirerek kapının açılıp ikizinin içeri girmesini izledi. Truth'u gördüğünde her zaman olduğu gibi kalbi acıyla çarptı. Yüz hatları o kadar benziyordu ki, sanki aynaya bakıyor gibiydiler - saç ve göz rengi dışında.

Far, uzun zamandır kayıp olan ikizini gördüğünde yaşadığı aşırı sevinci hala hatırlayabiliyordu. Onca acı dolu, yalnız yıl boyunca özlemini çektiği kardeşinin sadece aşırı aktif hayal gücünün bir ürünü değil, bir gerçek olduğunu görmekten duyduğu sevinci.

İlk buluşmalarını çok iyi hatırlıyordu. Kutsal Kuru'nun hemen dışındaki park alanında kararlaştırılan bir yerde olmuştu. Far diğer erkeği gördüğünde kendini tutamamış, kollarını Truth'a dolamış, onu çekmiş, doğarken kaybettiği kardeşiyle temas kurmaya can atmıştı.

Ve Truth onu kabaca itti.

"Neyin var senin?" diye tükürdü Far'a ters ters bakarak. "Bir erkek başka bir erkeğe bu şekilde dokunmaz. Seni tanımıyorum bile!"

"Benim, Far. Senin kardeşimim. İkizin." Far ellerini yalvarırcasına uzattı. "Beni affet... Bu anı çok uzun zamandır hayal ediyordum. Sonunda bir bütün olabilmek için diğer yarımı bulmayı hayal ettim."

Truth ona soğuk bir bakış attı. "Neden bahsettiğinizi bilmiyorum. tanışmaya merakımdan ve Ana Gemiye daha önce hiç görmediğim için geldim. Başka hiçbir şey istemiyorum."

"Ama..." O anda Far bütün hayallerinin yıkıldığını hissetti; çocukluğundan beri taşıdığı bütün umut ve dileklerin güneşin altındaki kar gibi eriyip gittiğini gördü. "Ama...." demişti tekrar ve sonra yumuşak, incinmiş bir çığlık dikkatini çekmişti; acı çeken bir kadının ığlığı.

Truth'un kafası da aynı zorlayıcı sesi duyarak yukarı kalkmıştı. Tek kelime etmeden, iki kardeş de sanki içgüdüsel olarak dönmüş ve o yumuşak, acı dolu iniltinin kaynağını bulmaya gitmişlerdi. Biraz ötede, çimlerin üzerinde yatan Becca'yı bulmuşlardı. Yine tek kelime etmeden onun iki yanına uzanmışlar ve her ikisi de onun pürüzsüz, ipeksi, açık kahverengi tenine dokunmuşlardı.

Far, bunun herhangi bir konuda isteyerek birlikte çalıştıkları ilk ve son sefer olduğunu acı acı düşündü. Becca ile o ilk kısmi birleşmeden sonra, Truth'un geleceğini ummuştu. Bunun yerine, ikiz kardeşini bir bağ kurma fikrine ya da aslında onunla herhangi bir şey yapma fikrine karşı *daha* da dirençli buldu. İlk karşılaşmalarından kısa bir süre sonra Truth, Becca'yı kendisine bağlama ve onu *sadece ve sadece* gelini olarak alma niyetini açıklamıştı. Belli ki bu ilişkide ya da hayatında Far'a yer olmadığını düşünüyordu.

Evrende en yakın olması gereken tek erkek olan ikizinin reddedilmesi Far'ı acı, alaycı ve içine kapanık bir hale getirmişti. Ve şimdi, nihayet, bir tür bağ kurmaları gerekiyordu.

Bu asla olmayacak, diye düşündü Far, Truth'un gururlu, keskin yüz hatlarına bakarak, kendininkine çok benziyor ama bir o kadar da farklı. Benimle hiçbir şey yapmak istemiyor, hiçbir zaman da istemedi. Tek başına büyüdüğü onca yıl boyunca bir ikizi olmadan mutluydu. Neden şimdi kendini birine bağlamak istesin ki? Bana ihtiyacı yok, kendinden başka kimseye ihtiyacı yok.

Truth, kardeşinin gözlerini yüzünde hissetmiş olmalı ki kısa bir süreliğine başını kaldırdı ve Far'a düşmanca bir bakış fırlattı.

Far içini çekti ve başka tarafa baktı. Bu bağ asla gerçekleşmeyecekti. Ne söz verdikleri ya da Komutan Deep ve Lock'un ne kadar güzel konuştukları önemli değildi; Truth ondan nefret ediyordu. Nefret ettiğin biriyle nasıl bağ kurabilirdin ki?

Yedinci Bölüm

Becca kardeşler arasındaki sessiz alışverişı izledi ve Truth'un soluk gri gözlerindeki düşmanlık ve bunun kardeşinin siyah gözlerinde yarattığı acı karşısında dudaklarını ısırıldı. Kendisini berbat hissetmesine neden oldu, özellikle de en azından kısmen suçlu olduğunu düşündüğünde.

Garip görünüyordu ama içlerinden birini seçmeyi kabul ederek uyumlu bir takımı bozduğu hiç aklına gelmemişti. Birlikte olmaya o kadar karşı görünüyordlardı ki, onları kalıcı olarak ayırdığı için bir an bile suçluluk hissetmemişti.

*Sadece kendimi düşündüm. Onlara zarar verebileceğimi düşünmedim bile.
-İkisi de.*

Ama Nadiah'nın önceki gece söylediği sözler her şeyi açıklığa kavuşturmuştu. *"Rebecca, bu iki kardeş arasında seçim yapmaya çalışarak Tüm Yaşamın Annesi'nin iradesini altüst ettiğinin farkında mısın?"* demişti. *"Onun çocuklarına verdiğin zararı anlıyor musun?"*

Becca bu düşünce karşısında içinde büyüyen donuk bir utanç hissetti. Nasıl bu kadar bencil ve benmerkezci olabilmişti? *İkisini de yalnız bırakmalıyım. İkisini de bir daha görmemeliydim. Dünya'ya geri dönüp günah çıkarabilirdim. Başrahibe bilge ve anlayışlıdır, eminim benimle birlikte çalışabilir, bunu aşmama yardımcı olabilirdi, özellikle de onlarla etkileşimim neredeyse tamamen zihinsel ve neredeyse hiç fiziksel olmadığı için.*

Ancak bu, Truth ve Far'ı geride bırakmak ve ikisini de bir daha asla görememek anlamına geliyordu. Ve bir şekilde Becca, Truth ve Far'ı

Bunu yapmak. Şimdiye kadar onlardan birini diğerine tercih edebildiğinden daha fazla.

Bunca zaman Ana Gemi'de oyalandım, kendime sadece Maggie'nin bulunmasını beklediğimi ve o bulunur bulunmaz hangi kardeşi istediğimi seçebileceğimi söyledim. Ama o döneli yıllar oldu ve ben hala hayatımı hangisiyle geçirmek istediğimi bilmeye yaklaşamadım. Başından beri kendimi kandırıyor muydum?

Odanın diğer ucunda duran iki kardeşe baktı ve onları karşılaştırmaktan kendini alamadı.

Truth uzun boylu, çenesi kalkık ve omuzları dışarıda duruyordu. Siyah saçları kısaydı, askeri bir hassasiyetle kesilmişti ve yüzü sinekkaydı tıraşlıydı. Soluk gri gözlerindeki bakış şüpheciydi ve konuştuğunda kelimeleri kesik kesik, kesin ve her zaman isabetliydi. Hissettiği her duyguyu aynı anda dile getiriyordu; ona olan ihtiyacı ve arzusu, ona her bakışında ön plandaydı. Becca'nın o kış grisi gözlerde yanarken gördüğü ateş içini ürpertti; bu, hem korktuğu hem de tarafından tüketilmeyi arzuladığı bir alevdi.

Öte yandan Far'ın başı öne eğikti ve belli ki içine kapanmıştı. Sarı saçları uzundu ve yumuşak bir şelale gibi geniş omuzlarına dökülüyordu; Becca ellerini üzerinde gezdirmeyi arzuluyordu. Ona baktığında aklına tek bir kelime geldi: kırık.

Adamın iri gövdesindeki keder Becca'nın yüreğini burktu ama başını kaldırıp baktığında, simsiyah gözlerindeki açlık Becca'yı neredeyse boğacaktı. Kare şeklindeki çenesi koyu sarı kirli sakallarla kaplıydı ve Becca, ona doğru gidip yanağına dokunmaya cesaret etse parmak uçlarının kaşınacağını biliyordu. Far kesinlikle ikisinden daha cana yakın olanıydı ama yine de Truth doğasında var olan tehlike havasıyla onu da kendine çekiyordu.

Ama her ikisine de duyduğu tüm özleme rağmen, nadiren dokunuyordu. Ellerini kendine saklamak ve onlardan da aynısını yapmalarını istemek bir şekilde daha basit, daha güvenli görünüyordu. Onlarla yaşadığı iki garip rüya benzeri birleşmeyi saymazsak, el ele tutuşmak her iki erkekle de gidebileceğı en uzak noktaydı. Becca tedirgin bir şekilde kendini uzak tutmaya devam edip edemeyeceğini merak ediyordu... ya da üçü arasında bir şeyler değişmek zorunda kalacak mıydı?

Kat'in arkadaşları Lock ve Deep odaya girdiğinde huzursuz düşünceleri yarıda kesildi.

Becca onların ikiz kardeş olduklarını, arkadaşının sevgisini eşit olarak paylaştıklarını ve her ikisinin de taşıdığı ikiz bebeklerin babaları olduğunu biliyordu. Duyduğu neredeyse her şeye göre, tek bir İkiz Kindred erkeğı, erkek kardeşinin yakın katılımı olmadan bir dişiyle bağ kuramaz ya da onu hamile bırakamazdı.

Bir dişiyle hamile bırakma işini tam olarak *nasıl* yaptıklarını bilmiyordu. Kat, açık sözlülüğüyle ona anlatmayı teklif etmiş ama Becca bu tür ayrıntıların karanlıkta kalmasının daha iyi olacağına inanarak reddetmişti. Rahatlatıcı cehaletinin elinden alınmak üzere olduğuna dair huzursuz bir his vardı içinde. İkiz Kindred cinsel anatomisi hakkında hızlandırılmış bir ders mi almak üzereydi?

"Merhaba ," dedi Komutan Deep başıyla Truth ve Far'ı selamlayarak. "Kardeşim Lock ve ben size evimize hoş geldiniz diyoruz."

Komutan Lock ikizlere bakarak, "Bayan Kat'ten anladığımız kadarıyla ikinizin sorunları var," diye devam etti.

Truth kaşlarını çatarak, "Bizim bir sorunumuz yok," dedi. "Komutan Sylvan ve zayıf bir anımızda Tanrıça'ya verdiğimiz bir söz bizi burada olmaya zorladı."

"Elbette," diye mırıldandı Far. "Çünkü yaşayan tek akrabanla ilişki kurmak istemek *zayıflıktır*."

"Sana ya da herhangi bir 'ilişkiye' ihtiyacım yok," diye homurdandı Truth. "Benim tek ilgilendiğim Rebecca."

"O zaman neden geldin?" Far talep etti. "Madem sözünü tutmaya ve bir bağ kurmaya niyetin yoktu?"

Truth'un gözleri tehlikeli bir şekilde parladı ve aniden odanın öbür ucunda Far'ı koyu yeşil üniforma gömleğinin yakalarından yakaladı.

"Bana yeminini bozdun mu diyorsun *kardeşim*?" diye hırladı diğer adamın yüzüne.

Far kendini savunmak için hiçbir hamle yapmadı. "Neden böyle bir şey söyleyeyim ki?" dedi acı acı. "Benim tek kelime etmeme gerek kalmadan bunu kendin kanıtlamışken neden zahmet edeyim?"

"Yeter!" Komutan Deep arasına girdi. "Kat'in bahsettiği 'sorunların' düşündüğümüzden daha ciddi olduğunu görüyorum." "Neden hepimiz oturma odasına geçip konuşmuyoruz?" Lock önerdi diplomatik olarak. "Bunu kelimelerle darbelerden daha kolay çözebiliriz."

Truth'un parmak eklemlerini çatlatmasına bakılırsa, darbeler onun tercihi olabilirdi. Ama Becca'yı rahatlatmak için, kardeşler ayrılmalarına izin verdiler ve Kat'in süütünün iç kısmındaki geniş yaşam alanına yönlendirildiler.

Kat odanın bir ucundaki büyük, üç kişilik kanepede oturmuş, tatlı ve sıcak kokan bir fincanı yudumluyordu. İlkinin tam karşısında bir kanepe daha vardı ve Deep üçüne de oturmalarını işaret etti.

Becca, kavgalı iki kardeşin ortasında durmaya özen göstererek oturdu. Omuzlarını sefil bir şekilde kamburlaştırdı ve ellerini kucağında tuttu, kendini bir şimşek fırtınasının ortasında oturuyormuş gibi hissediyordu.

Tanrım, keşke daha iyi anlaşabilselerdi! Sürekli birbirlerinin gırtlığına sarıldıklarında aralarında olmak *berbat* bir şeydi.

Truth onun sağ tarafına oturdu. Duruşu hâlâ sert bir şekilde dik, duruşu esnek değildi. Yüzündeki ifade kızgın ve kapalıydı.

Far onun sol yanında kambur duruyordu. Duruşu aldatıcı bir şekilde rahattı ve yüzü boştu ama Becca onun devasa gövdesinden yayılan incinmişliği ve öfkeyi neredeyse hissedebiliyordu. Her iki kardeş de o kadar büyüktü ve duyguları o kadar güçlüydü ki Becca kendini iki vahşi Alman çoban köpeği arasında sıkışmış küçük, çaresiz bir kedi yavrusu gibi hissetti - bu hiç de iyi bir duygu değildi.

"Al bebeğim." Kat ayağa kalktı ve Becca'ya tarçın ve vanilya kokan, dumanı tüten bir fincan uzattı. "Sinirlerini yatıştırmak için çay," dedi Becca'ya sempatik bir şekilde gülümseyerek. "Buna ihtiyacın varmış gibi görünüyorsun."

"Teşekkür ederim." Becca minnetle tatlı, sıcak çaydan bir yudum aldı. İçine dolan sıcaklıkla kendini biraz daha iyi hissetti. Belki bunu bir şekilde halledebilirler. Tabii Kat'in arkadaşları Truth ve Far'ın aklını başına getirebilirse...

"Pekâlâ, şimdi." Lock bir kolunu Kat'in omuzlarına dolayarak yanına otururken, Deep iki koltuk arasında bir ileri bir geri gidip geliyordu. "En baştan başlayalım - hiç bağınız olmadığını mı iddia ediyorsunuz?"

"Doğumda ayrıldık. Yani hayır, hiç hissetmedim," dedi Truth kısaca.

"Nasıl?" Kat konuştu. "Sizi ayıran tam olarak ne oldu?" Derin ona kaşlarını çattı ve o da omuz silkti. "Ne? Eminim bilmek isteyen tek kişi ben değilimdir."

"Kardeşim adına konuşamayacak olsam da cevap vermekte bir sakınca görmüyorum." Far, Truth'a düşmanca bir bakışla karşılık veren yan bir bakış fırlattı.

"Yeterince adil. Belki bu senin sorunlarına biraz ışık tutar." Derin omuz silkti ve Kat'in diğerk yanına oturdu.

Far, "Ebeveynlerimiz Leydi Leenah ve babalarımız Çok Hisseder ve Akıllıca Konuşur, İkiz Aylar'dan Ana Gemiye giden bir Kindred nakliye gemisindeydiler," dedi. "Gemide çok sayıda hamile kadın olduğu için, bu gemi uzayı kat etme niyetinde olmayan uzun menzilli bir gemiydi. Ne yazık ki bu tür gemiler saldırılara karşı çok daha savunmasızdır."

"Uzay korsanları tarafından tuzağa düşürüldüler," dedi Truth, beklenmedik bir şekilde hikâyeyi ele alarak. "Deri Yüzücüler; kurbanlarının derilerini yüzdükleri ve postlarından giysi ve ganimet yaptıkları bilindiğı için böyle adlandırılmışlar."

Becca diğerkine bakarak, "Ah," diye mırıldandı. "Bu *korkunç*."

Truth kısaca, "Böyle pek çok uzay yolcusu kabile var," dedi. "Kindred ve gelinleri uzayı katlama ve bir hedeften diğerkine hızlı ve güvenli bir şekilde hareket etme yetenekleri sayesinde bu tür tatsızlıklardan çoğunlukla korunuyorlar."

"Ama ailelerimiz o kadar şanslı değildi." Far ellerine baktı. "Duyduğuma göre, saldırı başladığında annemiz doğum sancısı çekiyormuş."

"İlk ben geldim ya da babam bana öyle söyledi," dedi Truth. "Hızlı ve temiz bir doğum oldu. Far da aynı şekilde doğmuş olsaydı, hepimiz kurtulmuş olabilirdik. Onun yerine oyalandı."

Far kardeşine kuşkulu bir bakış fırlattı. "Gerçekten bunun için de beni suçluyor musun? Daha çocuktum, ne yapabilirdim ki?"

"Ben sadece babamın bana ne söylediğini biliyorum," dedi Truth sert bir sesle. "Bir kaçış kapsülü hazırladığını biliyorum ama annemi buna dahil edemedi.

hala doğumdayken. Basıncıdaki değişim onu öldürebilirdi ama sonuçta yine de öldü."

"Ne oldu? Deriyi Alanlar...?" Ama Becca bu korkunç sorunun sonunu getiremedi.

"Doğum sırasında öldü," dedi Truth kısaca. "Far hâlâ . Babamın kardeşi olan Speaks Wisely, diğer Kindred'ların oluşturduğu savunma duvarını aşan korsanlara karşı onu savunurken öldü."

"Oh, hayır." Becca elini ağzına götürdü.

"Babam, Acı Hissediyor-"

"Bekle," diye araya girdi Kat. "Babanın adının Feels Deeply olduğunu söylediğini sanıyordum."

"Acıyı Hissediyor olarak değiştirdi," diye açıkladı Truth, hâlâ önüne bakarak. "Eminim nedenini anlayabilirsin."

"Elbette." Kat ciddiyetle başını salladı.

"Dediğim gibi, babam kardeşinin ve karısının gözlerinin önünde öldüğünü gördü. Beni kollarına aldı ve kaçış kapsülü hazırды. Far'ın da öldüğüne inanarak beni aldı ve yaşanabilir en yakın gezegen olan Pax'a kaçtı."

"Bekle-Pax? Gümüş Işın Sistemi'ndeki Pax'ı mı kastediyorsun? Rai'ku'ların evi mi?" Lock ilgilenmiş görünerek sordu.

"Aynısı." Truth kısaca başını salladı. "Orada Rai'ku'lar arasında büyüdüm ve orada babam yeni bir eş aldı - Lixa adında bir Rai'ku dişisi. Lixa ona üç oğul daha doğurdu - benim üvey kardeşlerim. Ben de sürünün bir parçası olarak onların arasında büyüdüm."

"Sürü mü?" Becca kaşlarını kaldırarak sordu.

Truth açıklama yapmadan sadece başını salladı. "Hiçbir zaman bir ikizim olmadı, onun öldüğüne inanıyordum," dedi. "Ve bir tanesinin eksikliğini hiç hissetmedim. Şimdi de hissetmiyorum."

"Teşekkür ederim, bunu daha açık bir şekilde ifade edemezsiniz," diye tersledi Far. "Ama sana ne oldu? Neden sen de baban gibi ölmedin? düşündün mü?" Becca ona sordu.

"Annem son nefesini verdikten sadece birkaç dakika sonra doğmuşum," diye açıkladı Far. "Diğer İkiz Türdeş savaşçılardan biri, ben kurtulmak için mücadele ederken karnının hâlâ hareket ettiğini görmüş. Beni kesip çıkardı ve sonunda üstesinden geldikleri korsanlarla savaşmaya devam ederken beni tutması için eşine verdi. Erkek kardeşi ve dışisinin benden beş yaş büyük bir çift ikizleri daha olmuş. Daha fazla çocuk istemişler ama onlara sahip olamamışlar, bu yüzden beni tutmuşlar ve kendi çocukları gibi yetiştirmişler."

"Çok naziktiler," dedi Kat nazikçe.

"Onlar iyi insanlar," dedi Far alçak bir sesle. "Ama öz ailemi merak etmekten hiç vazgeçemedim. Ve... ikizimi." Hâlâ dümdüz karşıya bakan Truth'a hızlı bir bakış attı. "Herkes bana onun öldüğünü söyledi - tüm halkımın öldüğünü. Beni evlat edinen ailem uzayda kaybolduklarını düşünüyordu. Ama onun dışarıda bir yerlerde, sadece benim onu bulmamı beklediğini hissetmekten kendimi alamıyordum." Acı bir kahkaha attı. "Görünüşe göre sadece yarısı haklıymışım."

" zamanki gibi," dedi Truth sert bir ifadeyle.

"Her zamanki gibi," diye kabul etti Far ve yorgun bir şekilde içini çekti. "Her neyse, reşit olduğumda, saldırı sırasında neler olduğuna dair kısıtlı kayıtlara erişebildim. Tek bir kaçış kapsülünün fırlatıldığını öğrendim. Bazı hesaplamalar yaptım ve Pax'a inmiş olması gerektiği sonucuna vardım. Takip ettiğimde, geriye kalan babamın öldüğünü, ancak Truth'un Pax'ta yaşadığını öğrendim.

Rai'ku. Benimle Ana Gemide buluşmak isteyip istemeyeceğini sormak için onunla temasa geçtim."

"Bunu asla yapmamalıydım," diye homurdandı Truth. "Far bir anda üzer çullandı. Hiçbir erkeğin bir başkasına dokunmaması gerektiği gibi bana dokunuyordu."

"Sen neden bahsediyorsun?" Far talep etti. "Ben sadece seni kucaklamaya çalıştım - koşullar düşünüldüğünde son derece doğal bir hareket."

Truth kaşlarını çatı. "Erkekler kucaklaşmaz. Büyük keder ya da sevinç durumlarında kollarını kavuşturabilirler ama daha fazlası olmaz."

"Ama bu korkunç," diye patladı Kat. "*hiç ama hiç* dokunmuyor musunuz? Hiç sarılmadın mı?"

"'Sarılmak' nedir?" Truth açıkça şaşırılmış bir halde sordu.

Becca sessizce, "Kollarını başka birine doladığın ve ona sarıldığın yer," dedi. "Elbette baban sana sarılmış olmalı, Truth."

Başını iki yana salladı. "Babam, Feels Pain, beni Rai'ku yöntemleriyle yetiştirdi. Doğduğum andan öldüğü güne kadar bana böyle bir şekilde dokunduğunu hiç hatırlamıyorum. Bu doğru olmazdı."

Becca kalbinin sıkıştığını hissetti. "Seni nasıl büyütebildi ve bir kez bile sarılmadı?" diye sordu. "Bu *korkunç bir şey*."

Truth çenesini kaldırdı. "Rai'ku'nun yolu budur. Erkekler diğer erkeklere dokunmaz. Halkımın geleneklerini sürdürmekten gurur duyuyorum."

"Pekâlâ, sanırım sorunun bir kısmını anladım," dedi Derin, diğer koltuktan öne doğru eğilerek. "İkizine hiç dokunmak istemiyor musun?"

"Tabii ki ona dokunmak istemiyorum." Truth gücenmiş görünüyordu. "Benim ne tür bir sapık erkek olduğumu düşünüyorsun?"

"Görünüşe göre bizimle aynı türden." Derin ve Lock birlikte hareket ederek ayağa kalktılar ve kollarını birbirlerinin geniş omuzlarına doladılar.

"Kardeşinin dokunuşunun verdiği rahatlığı asla reddetmemelisin," dedi Lock nazikçe. "İkizinin yakınlığında teselli bulmak doğaldır. Bu aramızdaki bağın bir parçası. Özellikle de bir gelin çağırmadan önce."

Truth kaşlarını çatı. "Far ile bir bağ kurmak istemem için bir başka neden daha."

"Ama görmüyor musun?" Lock sordu. "Bu bağ zaten var, anne karnında oluşuyor. İkinizin arasındaki bu kadar uzun ayrılık yüzünden açlıktan ölmek üzere olabilir ama o zaten orada."

"Ve eğer onu beslersen büyüyecek," diye devam etti Derin ikizi için. "Birbirinize dokunmalısınız."

Truth başını salladı. "İstemiyorum"

Far kaşlarını çatarak, "Ve aramızdaki teması bu kadar tatsız bulursa ona dokunmayacağım," diye ekledi.

Derin iç çekti. "Peki. O zaman şu anda sahip olduğunuz bağın sınırlarını test edelim."

Truth ona kuşkuyla baktı. "Peki bunu nasıl yapmayı öneriyorsunuz Komutan Deep?"

"Bir kere, birbirinizin acısını ve zevkini hissedebilmelisiniz. İzle..." Uzun, keskin bir toplu iğne çıkardı ve kendi parmağına batırdı.

Lock yüzünü buruşturdu. "Ah!"

Becca ilgiyle izledi. "Senin de kanın akacak mı?"

"Hayır ama Lock benim acımı hissediyor, ben de onunkini hissediyorum," diye açıkladı Deep. "Buna alışana kadar savaşta dikkat dağıtıcı olabilir."

Truth başını salladı. "Anlamıyorum, neden böyle bir zayıflık isteyeyim ki?"

"Çünkü kardeşinin aldığı zevki sen de hissediyorsun." Kat ayağa kalktı ve Lock'u dudaklarından usulca öptü ama Becca onun bunu yaparken Derin'in elini tutmaya dikkat ettiğini fark etti.

Derin gülümsedi ve parmaklarını dudaklarına bastırdı.

"Hmm...güzel." Truth ekrana kaşlarını çatarak baktı, açıkça onaylamıyordu.

"Komutan Derin, bu sizi rahatsız etmiyor mu? Sahiplendiğiniz dışının başka bir erkek tarafından öpüldüğünü görmek?"

"Elbette beni rahatsız etmiyor. İkiz Kindred olmanın zevklerinden biri de hanımının erkek kardeşin tarafından tatmin edildiğini görmektir," dedi Deep sakince. "Hem Lock'un Kat'in pürüzsüz tenine dokunmaktan ve dudaklarının tadına bakmaktan duyduğu hazzı hem de onun öpücüklerine karşılık vermekten duyduğu hazzın bir yankısını hissediyorum."

Truth başını salladı. "Bu yanlış görünüyor. Doğal değil."

"Bir İkiz Akraba olduğunuzda bu son derece doğaldır," dedi Deep. "Kendi zevkinizi ikiye ve üçe katlar."

"Elbette, bağınız zayıf olduğunda, bu hisler azalır," diye belirtti Lock. "Deep ve ben Kat'e kur yaptığımız sırada bağımız gerçekten de çok zayıftı. Hatta ona ayrı ayrı dokunabiliyorduk ama yine de bize acı veriyordu."

"Bekle, ne?" Becca kaşlarını çattı. "Sadece biriniz ona dokunduğunda mı acıyor?"

Derin başını salladı. "Kardeşiniz de dokunmadan gelininize dokunursanız, tüm vücudunuzda düşük seviyeli bir şokun yayılmasına benzer bir his."

Truth, "Far ile bağ kurmak istemem için yine çok iyi bir gerekçe sunmuyorsunuz," dedi.

Lock içini çekti. "Öyle görünmediğini biliyorum ama pek çok faydası var. İkizinize sıkı sıkıya bağlı olduğunuzda, üzüntüler yarıya iner ve

Sevinçler ikiye katlanır. O kadar derin ve yoğun bir iletişimi paylaşırsınız ki, evrendeki diğer tüm bağlara rakip olur. Gerçekten, bu çok güzel bir şey."

Truth kısaca, "Sanırım bu konuda senin sözüne güvenmek zorundayım," dedi. Deep kaşlarını çattı ve yeni bir düz iğne çıkardı.

Truth'a uzanarak, "Elini uzat," dedi.

Truth isteksizce elini uzattı. "Eğer bir tepki uyandırmayı umuyorsanız..."

Daha sözünü bitirmeden, Deep düz iğneyi başparmağının saplamıştı.

Truth çenesini gerdi ama küçük acıyı metanetle karşıladı. Tüm gözler düşünceli bir şekilde kendi başparmağına bakan Far'a çevrildi.

"Eee?" Becca ona endişeyle sordu.

Far başını salladı. "Hiçbir şey. Ya da en azından bir karıncalanmadan fazlası yok." "Yine de bu da *bir* şeydir," dedi cesaretlendirici *bir şekilde*. Bir an aklına

Diğer yolu denemelerini ve Far'ı iğneyle vurmalarını önerdi ama o Truth'un bir şey hissetse bile bunu inkâr edeceğinden emindi. Ona sinirlenmeye başladı - lanet olsun, kara ikizler neden bu kadar inatçı olmak zorundaydı? Öte yandan, Truth'un Far'a bağlanmamaya kararlı olduğu kadar o da ikisine birden kalıcı olarak bağlanmamaya kararlıydı. Kara ikizi direndiği için gerçekten yargılayabilir miydi?

"Elimizdekilerle çalışalım," diye nazikçe önerdi Lock. "Aramızdaki bağın var olduğuna inanıyorum, sadece beslenmeye ihtiyacı var."

"Peki bunu *tam olarak* nasıl yapmamız gerekiyor?" Truth ihtiyatla sordu.

Derin iç çekti. "Başka yolu yok - korkarım kardeşine dokunmak zorunda kalacaksın."

"Bana nasıl dokunacaksın?" Far talep etti. "Yumruklarıyla mı? Çünkü Truth'un bana bu şekilde dokunmak istediğinden oldukça eminim."

"Çocuklar," dedi Kat, arkadaşlarıyla konuşurken. "Belki de bir gösteri yapmanın zamanı gelmiştir."

"Tamam." Deep ve Lock birbirlerine döndüler ve kucaklaştılar.

Uzun, sıcak bir kucaklaşmaydı ve Becca'nın bunu izlerken kendini iyi hissetmesini sağladı. Bunun en saf haliyle kardeş sevgisi olduğu açıktı. Birbirine sarılmış iki kaslı erkek gövdesinin görüntüsü güzel ve şehvetli olsa da, Deep ve Lock'un birbirlerine dokunuşlarında cinsel hiçbir şey yoktu. Sanki kardeşler birbirlerinden destek alıyor ve aynı zamanda koşulsuz sevgi sunuyorlardı.

"Bak," dedi Lock, hem Truth'u hem de Lock'u görmek için başını çevirerek. "Bunun gibi."

Becca birlikte oturduğu iki adama baktı. Far'ın yüzündeki ifade acıkmıştı ama Truth hâlâ kapalı ve tamamen iğrenmiş görünüyordu.

"Bunu yapmayacağım," diye hırladı kaşlarını çatarak. "Erkekler-"

"Birbirinize bu şekilde dokunun," diye alay etti Far onunla usulca. "Doğru. Biz biliyoruz. Çünkü Tanrıça başka bir erkeğe, özellikle de kendi kardeşine zerre kadar sevgi göstermeni yasaklıyor."

"Hissetmediğim bir duyguyu gösteremem," diye homurdandı Truth.

"Pekâlâ," diye ayağa fırladı Becca ve kara ikizine ters ters baktı. "O zaman nasıl *olur da* başka bir erkeğe dokunmak istersin?" diye sordu. "Kollarını kavuşturmakla ilgili bir şey söylememiş miydin?"

"Evet," diye isteksizce itiraf etti Truth. "Ama sadece aşırı duygusal anlarda."

"Şu anda ikiniz hakkında da son derece duygusal hissediyorum ve bu duyguların hiçbiri iyi değil," diye tersledi. "Bu karmaşadan bıktım, bebek gibi davranmayı bırak ve kardeşinin elini tut, Truth."

Truth ona baktı, açıkça şaşırmıştı. ". Leydim isterse."

"Bunu çok isterdim." Becca kollarını kavuşturdu ve sabırsızca bir ayağını yere vurdu. Bu cesaretiyle kendini biraz şaşırtmıştı ama belli ki odada Truth'un dinleyeceği tek kişi oydu. Arkasına yaslanıp hiçbir şey yapmadan duramazdı; öyle yaparsa hiçbir şey hallolmazdı. "*Şimdi*," diye ekledi, Truth'a dikkatle bakarak.

"Peki." Truth kardeşine döndü ve sağ elini uzattı. "Benimle tokalaşır mısın?"

Far bir an için uzattığı eli düşündü ve Becca onun siyah gözlerinde küçük bir umut kıvılcımını gördüğünü sandı.

"Pekâlâ," dedi sessizce, her zamanki alaycılığından ya da acılığından eser yoktu. Kardeşler birbirlerine dokunmak üzereyken Lock, "Bekle," dedi.

"Kol düğmelerinizi açın ve kollarınızı sıvayın."

Truth kaşlarını çattı. "Neden?"

"Ten tene temas en iyi sonucu verir. Her türlü bağlanma için," dedi Deep, kardeşinin düşüncelerini açıkça anlıyordu.

Becca, Truth'un yine söylenmeye başlayacağından emindi ama tek kaşını kaldırarak ve yüzünde acımasız bir ifadeyle ona baktı. Becca'yı tatmin edecek şekilde ağzını kapalı tuttu ve kol düğmelerini açmaya başladı.

İki kardeş de kollarını açtığı anda Truth elini tekrar uzattı. "Eee?" diye sordu Far.

Tek kelime etmeden, hafif ikiz kardeşinin eline uzandı.

Kollarını dirseklerine kadar kavuşturdular, her kardeş ikizinin kaslı ön kolunu kavradı ve birbirlerinin gözlerinin içine baktılar. Becca, Truth'un bronz teninin Far'inkinden birkaç ton daha koyu olduğunu fark etmekten kendini alamadı. Aslında, kendi sıcak moka tonlarından sadece birkaç ton daha açıktı.

Aydınlık ve karanlık, diye düşündü. Gündüz ve gece. Çok farklılar ama yine de birbirlerine çok benziyorlar - keşke bunu görmelerine izin verebilseler.

Kardeşler kollarını birbirine göz göze geldiklerinde kimse bir şey söylemedi. Becca ilk başta endişelendi - Truth'un uzun parmaklarının gerilmesinden ikizinin kolunu olabildiğince sert sıktığını anlayabiliyordu. Ama Far acıya sessizce katlandı, temas halindeyken kardeşinin gözlerinin içine baktı.

Becca birdenbire *bunu kabul etmeye istekli* olduğunu anladı. *Truth'un dokunuşuna o kadar aç ki, hiç temas etmemesinden daha iyi olduğu için ondan acı çekmeyi bile isteyerek kabul ediyor.*

Bunu fark etmek yüreğini burktu ve kardeşini incitmeye çalıştığı için karanlık ikizini azarlamak üzereydi ki aralarındaki dinamiğin değiştiğini fark etti.

Bu ince bir değişimdi ama fark edilebilirdi - Truth'un soluk gri gözlerindeki bakış artık eskisi kadar öfkeli, tiksiniş değildi. Aslında neredeyse... düşünceli görünüyordu. Kara ikizin yüzünde kardeşine bakarken gördüğü en açık ifadeydi ve bu ona ikisi için küçük bir umut kırıntısı verdi.

Deep de değişikliği fark etmiş gibi görünüyordu.

"Güzel," diye mırıldandı, hem Truth hem de Far ile alçak ve yatıştırıcı bir tonda konuşarak. "Kardeşinizin enerjisini hissedin. Onun acısı sizin acınızdır. Onun zevki sizin zevkinizdir."

"Ne acı ne de zevk hissediyorum," dedi Truth ama sesi eskisi kadar sert değildi.

Kat, "Çünkü hissetmek için bir şeylere sahip olmanız gerekir," dedi. Becca'ya baktı. "Kiss Truth."

Sekizinci Bölüm

Becca yanaklarının ısındığını hissetti. "Ne, *şimdi mi?*"

"Evet, şimdi. Hâlâ temas halindeyken ağzına," dedi Kat kararlı bir şekilde. Becca'ya başıyla onay verdi. "Devam et. Ne yaptığımı biliyorum."

"Pekâlâ." Tüm gözlerin üzerinde olduğunu hisseden Becca öne çıktı ve Truth'a doğru eğildi. İki kardeş de o kadar uzundu ki, onlar otururken kendisi ayakta olmasına rağmen Becca'nın neredeyse hiç eğilmesi gerekmiyordu.

"Rebecca," diye mırıldandı Truth, derin sesi arzuyla sertleşmişti. "Öp beni -"Tatlı dudaklarını tatmama izin ver."

Becca onun yanağını okşadı, bunun garip birlikteliklerinin rüya dünyası dışında ikizlerden biriyle paylaştığı ilk öpücük olduğunun farkındaydı. Truth'un dudakları dolgun ve kırmızıydı, köşelerinde zalim ama şehvetli bir kıvrım vardı. Bu ağzı öpmeyi ne kadar sık hayal etmişti? İtiraf etmesine izin verdiğinden çok daha sık, özellikle de hâlâ yemin etmeyi planladığı zamanlarda. Ama şimdi rahibe olma arzusundan vazgeçtiğine göre, bu fantezilerin peşinden gitmek üzere olduğunu fark etti.

Truth'un ağzı onunkine karşı sert ve açtı. Adam boştaki elini kaldırıp uzun parmaklarını saçlarının arasından geçirerek onu daha da yaklaştırdığında, içinden bir sıcaklık aktı.

Sıcaklığın yanı sıra başka bir şey hissetti; zihninin arkasında üçüncü bir varlık. Bir başkası huzursuz bir gölge gibi arka planda geziniyor, içeri girmesine izin verilmesini istiyordu.

Uzak, aniden anladı. *Onu hissedebiliyorum - çok az ama orada*. Her ikisine de kalıcı olarak bağlanmama konusundaki kararlılığına rağmen, ilk içgüdüğü uzanıp ılık ikizini çekmeye çalışmaktı. Uzak

Buna ihtiyaçı vardı, o kadar çok ihtiyaçı vardı ki Becca'nın onun acısını hissetmesi canını yakıyordu. Ama içgüdüsel olarak, Truth'un yardımı olmadan Far'ı asla tamamen kendi sıcaklık çemberinin içine çekemeyeceğini anlamıştı. O her zaman çemberin hemen dışında, ziyafete katılamayan aç bir hayalet olarak kalacaktı.

Truth da kardeşinin varlığını hissetmiş olmalıydı ya da belki sadece Becca'nın dikkatinin bölündüğünü sezmişti. Öpücüğü derinleştirdi ve dili Becca'nın dudaklarının kenarını okşayarak içeri girmesini istedi, teslim olmasını ve tam konsantrasyonunu talep etti.

Ama Becca henüz oraya gitmeye hazır olduğundan pek emin değildi - en azından Kat ve iki kocası izlerken.

"Hayır," diye mırıldanarak öpüşmeyi kesti.

Truth hayal kırıklığıyla hafifçe homurdandı. "Seni tatmayı bitirmemiştim."

"Biliyorum," dedi Becca yumuşak ama kararlı bir sesle. "Ama şimdi sıra Far'da." Onaylarcasına başını sallayan Kat'e baktı.

"Aynen öyle, bebeğim. Fikri anladın."

"Güzel." Becca gülümsedi ve kendisine sessiz bir yoğunlukla bakan Far'a dönerek omurgasından aşağı bir ihtiyaç ürpertisi gönderdi. "Buna ihtiyacın olduğunu biliyorum," diye fısıldadı, sadece onun kulaklarına hitap ederek. "Ve benim de... benim de."

"*Mi'now*," diye mırıldandı, siyah gözleri derinlere dalmıştı. Uzun bir an boyunca bakışlarını birbirlerine kilitlediler, hiç dokunmadan birbirlerine baktılar. Becca'nın Truth'la paylaştığı öpücük yüzünden zaten çok hızlı atan kalbi gerçekten çarpmaya başladı. Işık ikizinin gözlerinin siyah derinliklerinde Far'ın ona yapmak istediği her şeyi, onu ikiziyle paylaşmak istediği her yolu görebiliyordu.

Üçünü, birleşmelerinde olduğu gibi yatakta birlikte çıplak olarak gördü. İki iri erkek bedeninin kendi küçük bedenini çevrelediğini, dört kaslı kolun onu sardığını, güvende tuttuğunu ve sahiplendiğini gördü.

aynı anda. Far onun göğüslerinin arasındaki vadide yavaş ve şehvetli bir iz bırakırken, Truth onun boynunun savunmasız ensesini öpüyordu. Daha aşağılara iniyordu, açıkça onun tadına bakmaya niyetliydi-

Becca, imgelem devam etmeden önce dudaklarını Far'ın dudaklarına bastırdı. Bu onun kendi özel fantezisi miydi yoksa ışık ikizi bir şekilde bunu ona mı gönderiyordu? Ve eğer öyleyse, Truth bunu hissedebilir miydi?

Bilmiyordu ama dudakları Far'ın dudaklarıyla buluştuğu anda tüm düşünceleri ve endişeleri zihninden silinmişti.

Dudakları tıpkı kardeşininki gibi dolgun ve şehvetliydi ama çok daha yumuşak ve teslimiyetçiydi. Truth'un öpücüğünün aç bir talep olduğu yerde, Far'ınki daha yavaş, daha uzun süreli, nazik bir okşamaydı.

Sevişir gibi öpüyor, diye düşünmeden edemedi Becca. *Yavaş, nazik ve çok, çok kapsamlı*. Far'ın bütün zaman boyunca onun gözlerinin içine bakmak isteyeceğinden emindi. Her dakika tam olarak nasıl hissettiğini bilmek isteyecek, daha fazla dayanamayıp kollarına boşalana kadar yüzünde büyüyen zevki izlemek isteyecekti.

Tanrım! Parmaklarını onun tüylü sarı yelesine tıpkı hayal ettiği gibi doladı ve onu kendine çekti. Truth'u istiyordu ama karanlık ikizi de tek başına peşinden koşarak onu korkutuyordu. Öte yandan Far beklemeye, hazır olduğunda ona gelmesine izin vermeye istekliydi. Bu onu cesur ve aç hissettirdi. İzleyicilerini unutarak öpücüğü derinleştirdi ve aydınlık ikizinin dudaklarının kenarını yumuşakça yalayarak içeri girmesini istedi.

Far kısık bir iniltiyle onu içeri aldı, boştaki eli kalçalarının kabarıklığına gitti ve bluzunun eteğinin altından kayarak yan tarafındaki çıplak teni okşadı.

Becca tenin tene teması karşısında nefessiz bir şekilde inledi. Tanrım, hissettirdi *inanılmazdı* ve sadece Far'ın yaptığı şeyden dolayı değildi, emindi. Bu

İki kardeş arasında olmak, Far'ın ona açık olduğunu hissetmek ve onun da Truth'a açık olduğunu bilmek - eğer karanlık ikiz onlara katılırsa.

Daha önce olduğu gibi, Far'la birlikte oluşturdıkları zevk çemberinin hemen dışında bir başkasının karanlık gölgesini hissetti. Bu Truth'tu ve kardeşinin onu içeri davet ettiğini, Becca'yla yaptıkları tatlı öpüşmeyi paylaşmayı teklif ettiğini hissedebiliyordu.

Ancak öpücüğün yoğunluğuna rağmen ya da belki de bu yüzden Truth etkilenmedi. Olduğu yerde kaldı, dışarıda geziniyor, katılmıyordu.

Ama o da gitmedi. Ve o ve Far hâlâ el ele tutuşuyorlar, diye umutla düşündü Becca. Belki sonunda yola gelir...

İsteksizce öpüşmeyi kesti. Bu şimdiye kadar yaşadığı en yumuşak, en tatlı ve en yoğun öpücüktü ve hepsi Far paylaşmaya istekli olduğu içindi. Becca ilk kez Kat, Deep ve Lock'un zevkin ikiye ve üçe katlanmasından söz ederken neden bahsettiklerini anlamaya başlamıştı. Far'ı öptüğünde hissettiği zevk ve arzu bağımlılık yapıyordu

-Truth da bunu hissetmiş miydi? Ve ikizinin ayak izlerini takip etmeye hiç istekli olacak mıydı?

"Pekâlâ," dedi Kat, öne doğru bir adım atarak. "İkinizden biri bunu hissetti mi?"

Far başını salladı. "Becca'yı öptüğümde Truth'u hissettim. Katılmayı seçmemiş olsa da o da bizimle birlikteydi."

"Gerçek mi?" Kat karanlık ikizine dönerek sordu.

Truth sonunda isteksizce, "Bir şeyler hissettim," diye itiraf etti. "Hoş olmayan bir şey değildi."

"Tatsız değil mi? Bunlar şimdiye kadar yaşadığım en ateşli iki öpücüktü!" Becca bunu ilan ettikten sonra yüzünün bir anda ısındığını hissetti. "Yani, çok fazla insanla öpüştüğümünden değil. Ama ben sadece- bu inanılmazdı. Hepsi bu."

Truth yumuşak bir sesle, "Sana katılıyorum Rebecca," diye homurdandı. "Paylaştığımız öpücük olağanüstüydü."

"Öpüşmelerden bahsediyorsun," diye mırıldandı Far. "Becca'yla öpüşmelerimizi bu kadar tatlı kılan şey ikimizin de pasif de olsa katılmış olmasıydı. Daha önce yaşadıklarımın daha tatlı." Truth'a baktı. "Senin de bunu hissettiğini biliyorum kardeşim."

Truth biraz rahatsız görünüyordu ama en azından artık tiksintisini belli etmiyordu. "Anlaştık," dedi sonunda.

"Peki kardeşinin Becca'yı öpmesini izlerken ne hissettin?" Kat, Truth ile konuşarak bastırdı.

Kaşlarını çattı. "Korktuğum kadar kötü değildi." "Güzeldi.

Peki ya senin için, Far?" Işık ikizine döndü.

"Çok güzeldi," dedi Far sessizce. "Şehvetli. Kardeşim onun dudaklarını öperken ben de hanımefendiye başka şekillerde dokunup tadına bakabilmeyi diledim. Onu zevke getirmesine yardım etmek istedim."

"Oh..." Becca elini kalbine götürdü ve daha önce Far'ın vücudunu öperken yaşadığı mini fanteziyi düşündü. Far bacaklarını ayırıp aç dilini kalçalarının arasına bastırırken Truth'un onun ağzını yalayıp yuttuğunu hayal edebiliyordu.

Truth bir kaşını kaldırdı ve spekülatif bir şekilde ona baktı. "Peki bu sana nasıl hissettiriyor Rebecca? Aramızda paylaşılma fikri?"

Becca yanaklarının daha da ısındığını hissederek, "Ben... sanırım bunu hiç düşünmemiştim çünkü hep sizden *birini* seçeceğimi varsaymıştım," diye itiraf etti. Dürüst olmak gerekirse, bunu hayal etmesine ya da paylaştıkları kısa zihinsel birleşmelerde oyalanmasına asla *izin vermemişti*. Her seferinde kardeşlerden sadece birine sahip olma fantezisi kurmak yeterince zordu. Üçünü hayal etmek

Birbirlerine dolandıklarında, yasak görüntü üzerinde *durmak* onu inanılmaz derecede suçlu hissettirdi, bu yüzden çoğunlukla bundan kaçındı.

"Beni rahatsız ettiği kadar seni de utandırıyor. Kabul et," dedi Truth sert bir şekilde. "Doğal ya da doğru görünmüyor."

"Ah, ama *zorlayıcı*, değil mi?" Deep gergin konuşmayı bölerek usulca sordu. "Kardeşinin leydini öpüşünü izlerken yüzündeki ifadeyi gördüm, Truth. Bu bir tiksinti değildi. Zevkin katlandığını hissettin çünkü Far sana kendini açtı... seni içeri davet etti, tıpkı senin Becca'yı öptüğünde onu davet etmediğinden emin olduğum gibi."

Far sessizce, "Beni kovmaya da çalışmadı," dedi. Truth'un gözlerinin içine baktı. "Bunun için sana teşekkür ederim kardeşim. Sen ve Becca öpüştüğünüzde teması kesmediğin ya da beni uzaklaştırmaya çalışmadığın için."

Truth'un yüzü kızardı ve yüksek sesle boğazını temizledi.

"Bu kadar saçmalık yeter. Bugünlük işimiz bitti mi?"

"Pek sayılmaz." Derin kaşlarını çatı. "Yoksa üçünüzün gördüğü rüyanın her an gerçekleşebileceğini unuttunuz mu?"

Truth, "Far, Rebecca ve benim bunun gerçekleşmesini nasıl engelleyebileceğimizi hâlâ anlamıyorum," diye itiraz etti.

Kat ona, "Sen bilmiyorsun ama Tanrıça biliyor ve bu seninle Far'ın bağlanmasını da içeriyor," diye hatırlattı. "Yani henüz işin bitmedi."

"Yine de ellerini açabilirsin," dedi Derin.

Becca ikizlerin öyle yaptığını düşündü - Far'ınki isteksizce, Truth'un ki ise rahatlamıştı.

"Güzel." Derin onaylarcasına başını salladı. "Şimdi ayağa kalkın ve gömleklerinizi çıkarın."

"Ne?" Truth kaşlarını çatı, koyu yakışıklı yüz hatlarına eski kapalı ifadesi geri geldi. "Bunu neden yapalım ki?"

Becca kendi sertliğine şaşırarak, "Ne diyorsa onu yap," dedi. "Sanırım Komutan Deep'in aklında ne olduğunu biliyorum - kardeşine sarılacaksın."

"Ne? Çıplak tenle göğüs göğüse mi? Hayır. Yedi Cehennem'de hiç şansın yok," diye homurdandı Truth.

Becca kalbinin sıkıştığını hissetti. Kısa bir süre için gerçek bir ilerleme kaydetmiş gibi görünüyorlardı. Ve şimdi en başa dönmüş gibi görünüyorlardı.

Kat iç çekti. "Pekala, sanırım bu Truth'un kuşkusuz sınırlı sınırlarını biraz fazla zorlamak oluyor. Becca..." Bir koluyla işaret etti. "Tişörtünü çıkarıp aralarına girsen iyi olur."

"Ne?" Tereddüt etme sırası Becca'daydı. "Kat, yapamam," diye itiraz etti. "Yani, burada bu kadar erkek varken *yapamam*."

"Bak bebeğim, senden tamamen soyunmanı istemiyorum ama burada ten tene temasa ihtiyacımız var."

İki kardeşle aynı anda ten tene temas. Bu tam da Becca'nın en çok korktuğu şeydi. Birbirlerine dokunurlarken kardeşlerden birini öpmek bir şeydi. Ama ikisine de gönüllü olarak bu kadar samimi bir şekilde dokunmak... bunun düşüncesi, en son birleşmelerinin anısı ve kendini zar zor kontrol edebildiği kadar güçlü bir şekilde içinden geçen şehvet korkutucuydu. *Yanlış...* tehlikeliydi.

Kat kaşlarını çatı, onun isteksizliğini anlamadığı belliydi.

"Bak, sütyenini çıkarmak zorunda değilsin."

Becca kısık bir sesle, "Aslında bir tişört var," dedi. "Ama mesele bu değil. I..." Ama devam edemedi. Her iki kardeşe aynı anda dokunduğunda hissettiği korkutucu şehveti açıklayamıyordu, hem de onların, Komutan Deep ve Lock'un önünde değil.

"Oh, o zaman bir tişört iyi olur," dedi Kat küçümseyerek. "Bak, eğer kendini daha iyi hissedeceksen adamlarımın arkasını dönmesini sağlayacağım. Hadi çocuklar," dedi Deep ve Lock'a. İkisi de itaatkâr bir şekilde dönüp geniş sırtlarını Becca'ya dayadılar.

Ancak Truth ve Far hâlâ bakıyordu. Renklerinin farklılığına rağmen -biri açık, diğeri koyu- ikisinin de yüzündeki ifade aynıydı -açlık.

Benim için açlık, diye düşündü Becca, midesinin yavaşça döndüğünü hissederek.

Beni aralarına almak için açlar.

"Ama... ya başka bir... başka bir *birleşme olursa*," diye umutsuzca sordu. "Ya da başka bir imgelem?"

"Bu göze alman gereken bir risk." Kat ona bir kaşını kaldırdı. "Bu ikisinin bağ kurmasına yardım etmek için yemin ettin Becca. Israrcı olmaktan nefret ediyorum ama sen aralarında olmadığın sürece Truth'un Far'a sarılmasının mümkün olduğunu sanmıyorum."

"Leydi Kat haklı," diye gürledi Truth. "Aramızda en azından bir tür engel olmadan başka bir erkeği kucaklamayacağım."

"Bir engel, ha? Güzel lakap, teşekkürler Truth," diye tersledi Becca ama ağzı kurumuştı. Gerçekten de tişörtünü çıkarıp gönüllü olarak ikisinin arasına mı girecekti? Bu yapmak istediği son şeydi ama bundan başka bir yol da görünmüyordu.

Becca yavaşça, suyun altında hareket ediyormuş gibi hissederek ayağa kalktı ve giydiği mütevazı, uzun kollu bluzun düğmelerini açmaya başladı. Kolayca - çok kolay, diye düşündü- çıktı ve üzerinde sadece krem rengi ipek tişörtüyle belden yukarısı çıplak kaldı.

İnce yarım slipin altında sutyen yoktu ve meme uçları ince kumaşın altında hassas ve açıkta hissediyordu. Kendine baktığında şunları gördü

İpeğe baskı yapıyor, ince kumaşta çikolata kahvesi noktalar oluşturunlardı.

Aceyle göğüslerini kollarıyla kapattı, kendini daha da savunmasız ve korkunç derecede utanmış hissetti. Truth ve Far, birleşmelerinde onu çıplak hayal etmiş olabilirlerdi ama ikisi de onu gerçek hayatta tamamen giyinik olmaktan başka bir şekilde görmemişlerdi. Bu *çok* utanç vericiydi!

Sanki onun hareketleri onların işaretiymiş gibi, hem Truth hem de Far ayağa kalktı ve zümrüt yeşili üniforma gömleklerinin düğmelerini açmaya başladı. Her ikisinin de geniş ve kaslı göğüsleri ortaya çıktığında Becca adını koyamadığı bir duyguyla ürperdi.

Truth'un göğsü tamamen pürüzsüzdü ama Far'ın meme uçlarının düz bakır diskleri arasında küçük bir koyu sarı kıl parçası vardı. Her ikisi de kötü bir kızın fantezisinden fırlamış gibi görünüyordu. *Ya da kötü olmamak için gerçekten çok çabalayan iyi bir kız*, diye düşündü Becca dudağını ısırarak. İkisinin arasında sıkışmak üzereydi. Bununla gerçekten başa çıkabilecek miydi?

O daha bu soruya cevap vermeden Far ona elini uzattı. "Gel *şimdi*," diye mırıldandı derin, yatıştırıcı sesiyle. "Gel benim için, ikimiz için. Görünüşe göre aramızdaki köprü sen olmalısın."

Truth hiçbir şey söylemedi ama o da elini uzattı. Becca onun soluk gri gözlerinde şehvetin parladığını gördü. Kara ikiz onu başka bir erkeğe dokunmaya bile razı olacak kadar çok mu istiyordu - doğduğundan beri sıkı sıkıya eğitildiği gelenekleri çiğnemek için mi? Yoksa gizliden gizliye onu kendisiyle kardeşi arasında tutmayı mı arzuluyordu? Belki de bu, kendisinin bile bilmediği kadar derine gömülmüş bir arzuydu.

Kat onu hafifçe ittiğinde düşünceleri yarıda kesildi.

"Hadi tatlım, korkutucu olduğunu biliyorum," diye mırıldandı Becca'nın kulağına. "Ama yapılması gerekiyor. Devam et, sadece devam et."

Becca cevap vermek için ağzını açtı ama o anda Truth omuzlarından birine, Far da diğerine dokundu ve Becca tutarlı konuşma gücünü tamamen kaybetti.

Bu kez birleşme yoktu -birbirlerinin zihinlerine kilitlenmemişler ya da zihinsel olarak yatağa taşınmamışlardı- ki bu rahatlatıcıydı. Ama şehvet dalgası hâlâ içini dolduruyordu, hatta o kadar güçlüydü ki Becca'nın nefesi kesildi ve iki adam da onu dik tutmasaydı düşecekti.

"Tamam, *şimdi*. Her şey yolunda," diye mırıldandığını duydu Far'ın. Ve sonra ona doğru bastırıldı, meme uçlarının sıkı noktaları göğsünün sert düzlemlerine sürtünüyordu. Yanan yanağını onun sıcak göğsüne bastırdı, teninin kokusunu içine çekti ve çarpan kalbini durdurmaya çalıştı. Onlara dokunmak neden bu kadar iyi hissettiriyordu? Neredeyse *acıtacak* kadar iyi?

Koku güçlendi ve bunun sadece Far'a ait olmadığını anladı; sıcak, baharatlı, erkeksi aroma ikisinden birlikte geliyordu ve etrafını sarmıştı. Bu, içinden akan şehveti kontrolden çıkmış bir nehre dönüşene kadar yoğunlaştırdı.

Meme uçları ağrıyor, okşanmak, emilmek için yalvarıyordu. Daha da kötüsü, amı aniden saf sıvıya dönüşmüştü, o kadar sıcak, ıslak ve şişmişti ki ani ihtiyaçtan ölecekmiş gibi hissediyordu. *Tanrım*, diye inledi sessizce, kalçalarını birbirine bastırarak. Ya onu bu şekilde etkilediklerini anlayabilseylerdi? Ya odadaki herkes anlayabilseydi? Bu utanç verici olmaktan da kötüydü, *aşağılayıcıydı*. Ama ne yaparsa yapsın bunu durduramıyordu.

Ve tüm bunlar, Truth'un bir eli onun çıplak omzundayken Far'a bastırılmasından kaynaklanıyordu. Daha ileri giderlerse ne yapacaktı?

"Gel kardeşim," dediğini duydu Far'ın, alçak sesi tüm vücudunu gümbürdetiyordu. "Beni kucakla, *bizi* kucakla. Kadınımızı olması gerektiği gibi aramızda tutalım."

"Belki *senin* dünyanda," dedi Truth sertçe. Ama ses tonuna rağmen Becca onun daha da yaklaştığını, iri bedeninin sıcaklığının hem baştan çıkarıcı hem de korkutucu bir şekilde omurgasını okşadığını hissetti. İhtiyacı bir çentik daha atarak çılgılık atmak istemesine neden oldu. Bacaklarının arasındaki ıslak sıcaklık ilgi istiyordu - sanki doldurulmaya ihtiyacı varmış gibi içi *acıyordu*.

"Bu iyi," dediğini duydu Kat'ın. "Şimdi kollarını Becca'ya ve kardeşine dola, Truth. Haydi, Far ısırmaz."

"Beni ısıracağını nereden çıkardın?" Truth'un sesi şaşkıındı. Becca'nın hâlâ ezici bir şehvet dolaşıyor olmasaydı gülebilirdi. Bunun yerine, Truth'un geniş göğsünün sırtının çıplak teniyle aynı hizaya geldiğini hissettiğinde bir iniltiyi bastırmaya çalıştı.

"Güzel. Bu iyi hissettiriyor, değil mi?" diye mırıldandığını duydu Kat.

Far basitçe "Evet," dedi ama Becca o konuşurken sesindeki derin duyguyu duyabiliyordu. Kendini yukarı bakmaya zorladığında, Truth'un koyu ten rengi kollarının hem kendisini hem de kardeşini sardığını gördü. Daha doğrusu, ona sarılıyor ve Far'ın üst kollarını hafifçe kavriyordu.

Bu yeterli görünüyordu. Far'ın yüzündeki ifade, yıllarca çölde dolaşmış ve sonunda evine dönmüş bir adamın ifadesiydi.

Bunun özlemini çekiyordu, diye fark etti Becca, zihnini bulandırmaya çalışan şehvet sisinin içinden düşünmeye zorlayarak kendini. Hem kendi dışisine hem de onu paylaşacağı bir erkek kardeşe sahip olacağı günü özlemle bekliyordu. Beni paylaşacağı.

Bunun farkına varmak Far'a acı vermişti... ve Truth'u kardeşine daha da yaklaştırmak için can atıyordu. de. Bu yanlış hissettirmiş olmalı

Aralarında bir şey olmasını, çıplak tenlerini kendi teninde hissetmeyi isterdi ama nedense istemedi. Doğru hissettiriyordu - o kadar doğru ki Becca'yı korkutuyordu.

İkiz Türler eşlerini ilk etapta böyle baştan çıkarıyor olmalı, diye düşündü, korkudan boğazı düğümlendi. *Kendini aynı anda iki erkeğe birden teslim etmenin doğru olduğu hissi, bu ezici zevk ve ihtiyaç, kendini bırakma ve ne isterlerse yapmalarına izin verme arzusu...*

Birdenbire daha fazla dayanamadı. Truth'un kaslı kolunun altından geçerek aralarından sıyrıldı ve biraz ötede soluk soluğa durdu.

Kat ona tek kaşını kaldırarak baktığında kırık bir sesle, "Ben... Özür dilerim," dedi. "Ben sadece... yapamam. Bu çok... çok yoğun."

"*Mi'now?*" Far endişeyle ona baktı.

"Rebecca?" Truth da sesinin endişeli geldiğini söyledi.

İki adam da ona doğru gelmeye başladı ama Kat onları durdurmak için elini uzattı. "Hayır. Siz ikiniz devam edin. Sarılmaya devam edin."

"Ama-" Truth itiraz edecekmiş gibi görünüyordu. Ancak Kat'in gözlerindeki sert bakış onu durdurur gibi oldu. İsteksizce, kardeşinin kolundan bıraktığı elini kaldırdı ve bir kez daha Far'ın geniş, çıplak omzuna sertçe koydu.

Becca, Far'ın kardeşini yaklaştırmak için hiçbir hareket yapmadığını fark etti. Bunun yerine, hiç kıpırdamadan durdu, göz temasından kaçındı, kardeşinin isteksiz kucağında öylece durdu. Kendi elleri Truth'un ince belinde gevşekçe kenetlenmiş, çok az tene dikkatlice dokunuyordu.

Becca onları izlerken, *sanki Truth korkutup kaçırmamaya çalıştığı vahşi bir hayvan,* diye düşündü. Artık ikisinin arasında sıkışmadığı için nefes alabiliyor ve çok daha iyi düşünebiliyordu. İkizler öylesine sert ve hareketsiz duruyordu ki, Becca onların birbiriyle uyumlu kuklalar gibi göründüklerini düşündü.

Kendi iradeleri dışında bir irade tarafından bir araya getirildiler. Bu huzursuz kucaklaşma ne kadar sürecekti? Truth buna daha ne kadar tahammül edecekti?

"İşte," diye nefes aldı Kat, ikisine doğru bir adım atarak. "O kadar da kötü değil, değil mi?"

"Bu... gibi değil..." Truth doğru kelimeleri arıyormuş gibi kaşlarını çattı. "Beklediğim kadar *yanlış* hissetmiyorum."

"Uzak mı?" Kat, hafif ikizine soru soran bir kaş kaldırdı.

"Nasıl hissettiğimi biliyorsun," dedi sessizce. "Truth benim kardeşim. Onun yakınımda olmasından memnunum."

"O zaman biraz daha yaklaşmaya ne dersin?" Kat nazikçe ikna etti. "Hadi çocuklar, Ken bebekleri gibi öylece durmayın, gerçekten sarılın!"

"Ne tür bebekler demiştiniz?" Truth kaşlarını çatarak sordu. Ama Far biraz daha yaklaştığında karşı koymaya çalışmadı.

"Boş ," dedi Kat. "Sadece kardeşine sarıl."

Truth alçak bir sesle, "Bu sarılma kavramı bana hâlâ garip geliyor," diye itiraf etti.

"Bu sadece bir sevgi ifadesi," diye güvence verdi Far ona. "Gel kardeşim, sana sarılayım."

Truth giderek daha rahatsız görünüyordu ama ikizinin onu daha da yakınına çekmesine izin verdi. Sonunda tamamen kardeşinin kollarına sarıldı, göğüsleri birbirine değiyor ve yanağı neredeyse Far'inkine değiyordu ama tam olarak değmiyordu. Kolları artık hafif ikizine sarılı değildi, onun yerine sert bir şekilde yanında asılı duruyordu. Ama en azından Far'ı itmeye çalışmadı, diye düşündü Becca.

Far hâlâ kardeşini hafifçe tutuyordu ve bunun hassas bir durum olduğunun açıkça farkındaydı. Becca onun iri gövdesinde bir titreme gördüğüne yemin edebilirdi.

Uzun zamandır bastırılmış duyguların kanıtı, içindeki bir barajın arkasındaki çalkantılı sular gibi öfkeleniyor olmalıydı.

"Biraz daha yaklaş," diye ısrar etti Kat. "İyi hissettiriyor, değil mi? *Doğru* hissettiriyor."

"Elbette öyle." Komutan Deep arkasını döndü ve Becca bluzunu tutup tekrar omuzlarına sardığı için memnun oldu. "İkizinizin dokunuşu her yönden iyileştirici."

"I..." Truth aniden geri çekildi ve bir adım geri attı. "Özür dilerim," mırıldandı. "Ama ben... ben yapamam."

"Ne oldu?" Becca endişeyle sordu. "Bir şekilde yanlış hissetmeye mi başladın?"

Truth kısaca "Hayır," dedi ve başka bir şey söylemedi.

Far orada öylece durdu, kolları iki yanında sallanıyordu ve diğer erkeği takip etmek için hiçbir hareket yapmadı.

"Her şey ," dedi sonunda. "Gerçeğin sadece biraz zamana ihtiyacı var."

"Sahip *olmadığımız* şey zaman." Komutan Deep'in sesi sabırsız geliyordu. "Gerçek şu ki, ona sarılmaya bile tahammül edemezken dışinizle kalıcı bir bağ kurmak için şaftınızı kardeşinizinkiyle nasıl birleştireceksiniz?"

"Ne?" Becca talep etti.

"*Ne?*" Truth kuşkulu bir sesle tekrarladı. "Bir dişiyle bağ kurmak için *ne yapmamız* gerekiyor?"

"Bir bağ oluşturmak için sen ve ikizin ona nüfuz etmeden önce şaftlarınızı birleştirmelisiniz - *bunu* biliyorsunuz. Her İkiz Akraba bunu bilir," diye tersledi Derin.

"Şey, bilmiyordum." Becca sesinin titremesine engel olamadı. Truth'un yüzündeki ifadeye bakılırsa o da bilmiyordu.

"Şaka yapıyorsun," dedi açıkça. "Başka bir erkeğe bu şekilde dokunmak... *ahlaksızlıktır.*"

"Ahlaksızca değil. Cinsel bir şey bile değil." Sessizce duran Lock, durumu kurtarmak istercesine söze karıştı. "Demek istediğim, *dişinizle* öyle ama erkek kardeşinizle değil. Onu sana tamamen bağlamanın tek yolu bu. Birleşmelisiniz, bir olmalısınız."

"Ve sonra onun içine tek olarak giriyorsunuz," diye açıkladı Derin. "Bu aynı zamanda çocuk sahibi olmanın tek yoludur."

"Ben... ben... böyle bir şeyi *düşünemiyorum* bile!" Truth başını sallıyor, gittikçe daha da dehşete düşmüş ve iğrenmiş görünüyordu.

Becca kendini oldukça dehşete düşmüş hissediyordu.

"Bu bir kızın kaldıramayacağı kadar büyük olmaz mı?" Bakmamaya çalıştı ama gözleri istemsizce hem Truth'un hem de Far'ın dar, siyah üniforma pantolonlarındaki ikiz şişkinliklere takıldı. *Çok büyük* görünüyorlardı ve eğer onları bir araya getirirlerse boyutları iki katına çıkacaktı...

"O konuda endişelenme," dedi Kat hemen. "Bağlayıcı meyve denen küçük bir şey var, bu yardımcı oluyor."

"Yardım yok. Ve bunu yapmamın hiçbir yolu yok." Truth çenesini kaldırdı. "Bu kadar ileri gitmeme izin vermemeliydim. Senin bağıllık ve kardeş sevgisinden bahsetmenin beni baştan çıkarmasına izin vermemeliydim. Bu iğrenç ve yanlış, hepsi bu!"

"Abi, lütfen..." Far umutsuzca ikizine elini uzattı ama Truth başını sallayarak geri çekildi.

"Hayır. *Hayır!*" diye hırladı. "Benden uzak dur."

Dönerek olabildiğince hızlı bir şekilde oradan ayrıldı ama Becca onun yüzündeki dehşet ifadesini ve Far'ın yüzündeki ıstırap ifadesini görmeden önce değil.

Dokuzuncu Bölüm

Kat arkadaşına döndü.

"Şimdi ne yaptığına bir bak! Neden gidip bunu ona söylemek zorundaydın ki? Hem de tam ilerleme kaydettiğimiz sırada!"

Derin sinirli bir şekilde omuz silkti. "Kendi anatomisinden tamamen bihaber olduğunu nereden bilebilirdim ki? Bir çocuk bile ona ne söylediğimi bilir."

Lock sessizce, "İkiz Aylar'da büyüyen bir çocuk bunu yapar," dedi. "Ama Truth Pax'ta Rai'ku'lar arasında büyüdü. Onlar doğru ve yanlış hakkında katı fikirleri olan vahşi bir ırk. Burada ondan yapmasını istediğimiz şeylerin onu orada dışlaması muhtemeldir."

"Onların kültürü hakkında ne biliyorsun?" Far sonunda onun kederli sessizliğini bozarak sordu. "Pek bir şey öğrenemedim, sadece Kindred Konseyi'nin onlarla genetik ticaret yapmayı reddettiğini öğrendim. Ama belgelerin hiçbiri nedenini söylemiyordu."

"Truth'un söylediği şey yüzünden, yani 'sürü' içinde yetiştirilmekle ilgili," dedi Lock. "Rai'ku erkeklerinin içlerinde bir canavar vardır; yüzeye çıkan ve tüm kişiliklerini yok edene kadar onları ele geçiren, onları yalnızca içgüdüleriyle hareket edebilen akılsız yaratıklar haline getiren bir canavar. Bu olduğunda bir araya gelir ve sürü halinde avlanırlar."

"Kurt sürüsü gibi mi? Ama buna ne sebep oluyor?" Kat sordu. "Onlar kurt adam falan mı? Dolunayda kıllı mı oluyorlar?"

"Herkesin söyleyebildiği kadarıyla, yükselen canavar bir tür döngüye bağlı gibi görünüyor, ancak Pax'ın yörüngesindeki ayların bir ilgisi olup olmadığını bilmiyorum."

Bununla ilgisi var," diyor Lock. "İnsandan canavara dönüşüm duygusal dengesizlikle de bağlantılı olabilir."

"Bunu nasıl öğrendin?" Far boğuk bir sesle sordu.

"Kindred Konseyi onları incelemesi için bir savaşçı gönderdi," dedi Lock. "Dil çalışmalarım için onun kayıtlarına erişebildim. İçerdikleri bazı grafik içerikler nedeniyle sıradan gözlemcilere karşı kilitlendiler." Başını iki yana salladı. "Onları okumak isteyeceğini sanmıyorum, Far. Rai'ku değiştiğinde ne yapacakları belli olmaz ve *çok* tehlikeli olurlar."

Becca kendini hasta hissetti. "Ama... *Truth*'un bir tür... canavar olduğunu düşünmüyoruz, değil mi?"

"Tabii ki hayır!" Kat haykırdı. "Sadece onlar tarafından *yetiştirildiğini* söylüyoruz." Lock'a baktı. "Öyle değil mi?"

"Doğru." Başını salladı. "Ama onlar tarafından büyütülmek bile algılarını renklendirmeye yetti. Rai'ku'lar çok baskın ve sahiplenici bir ırktır ve söz konusu eşler olduğunda da *son derece* rekabetçidirler. Kadınlarını hiçbir koşulda paylaşmazlar. Aslında, konuşulan bir dişinin yakınında başka bir erkek görmek bile ölümüne bir kavgaya neden olmak için yeterli olacaktır."

"Sanırım genlerinin başka bir adamın değil de kendi genlerinin geçtiğinden emin olmak istiyorlar," diye mırıldandı Kat.

"Bundan bahsetmişken," dedi Becca. "Gerçek, babasının ikinci evliliğinden bazı üvey kardeşleri olduğundan bahsetti. Ama eğer Komutan Deep'in İkiz Akriba'nın çocuk sahibi olma yöntemiyle ilgili söyledikleri doğruysa..." Yanaklarının ısındığını hissetti ve boğazını temizledi. "Şey, bunun nasıl mümkün olduğunu anlamıyorum."

"Öyle olmamalı," dedi Lock düşünceli bir şekilde. "Yine de Rai'ku'lar çok baskın genetiğe sahipler. Konsey'in onlarla ticaret yapmama kararı almasının bir nedeni de bu; akılsız bir canavara dönüşme eğiliminin, Akraba DNA'sı aşılıyarak bile onlardan alınamayacağına karar verdiler."

"Yani Truth'un diğer kardeşleri yarı Kindred yarı vahşi yaratıklar," dedi Far, sesi acı geliyordu. "Ve yine de onları bana tercih ediyor."

Becca onun yüz ifadesi karşısında kalbinin sıkıştığını hissetti.

"Far, tatlım, öyle hissetme," diye itiraz etti. "O diğer kardeşler her kimse, onlarla bir bağı yok."

Far, "Benim yanımda da yok," diye belirtti. "Ve şimdi asla olmayacak."

"Ona biraz zaman verin," diye öğüt verdi Lock. "İçinde yetiştiği toplumu düşünün. Rai'ku erkekleri savaşmadıkları sürece asla fiziksel temasa girmezler. Saldırganlık onlar için ikinci bir dil gibidir. Ama sevgi -özellikle de aynı cinsiyetten kişiler arasında- yabancıdır."

"Evet, hatırlayın, kendi babası tarafından bile hiç kucaklanmadığını söylemişti." Kat başını iki yana salladı. "Bu çok üzücü. Bir insan nasıl olur da sarılmadan çocuk büyütebilir anlamıyorum. Demek istediğim, küçük çocuklarıma şimdiden sarılmak istiyorum ve henüz doğmadılar bile." Yuvarlak karnını koruyucu bir şekilde kavradı.

"Muhtemelen Truth'un babası Rai'ku'nun baskıcı toplumuna uyum sağlamaya ve oğlunun da uyum sağlayacağından emin olmaya çalışıyordu." Derin iç çekti.

"Duygusal olarak da zarar görmüş olabilir. Kardeşini, eşini ve oğlunu aynı anda kaybetmek..." Lock üzgün görünüyordu. "Çok yıkıcı olmalı. Dürüst olmak gerekirse, nasıl hayatta kaldığını bile bilmiyorum - genellikle bir İkiz Akraba'nın ölümü kardeşinin de ölümü anlamına gelir. Belki de

Feels Pain, Truth'u çok severse veya ona çok fazla şefkat gösterirse onu da kaybedeceğinden korkuyordu."

"Bunun yerine onu homofobik, dokunma fobisi olan, heteroseksüel, sert bir orospu çocuğu olarak yetiştirdi," diye homurdandı Deep.

Becca sessizce, "Yani Truth'tan yapmasını istediğimiz her şey, çocukken ona aşılana tüm ilkelere aykırı," dedi. "Kaçmasına şaşmamalı."

"Şaşılacak bir şey yok," diye yankılandı Far. Gözlerini sıkıca kapadı ve baş ağrısını bastırmaya çalışır gibi elinin topuğuyla alnını ovuşturdu. "Tanrılar, bu umutsuz bir durum."

"Umutsuz *olamaz*," diye itiraz etti Kat. "Tanrıça umutsuz görevler vermez."

"O zaman bana şu anda sahip olduğumdan daha büyük bir bilgelik vermesi gerekecek," dedi Far. Elini yanına bıraktı ve başını salladı. "Şimdi ne yapacağıma dair hiçbir fikrim yok... Truth'un bana gelmesini nasıl sağlayacağıma dair." Becca'ya baktı. "Bize."

"Bana bakma, ben de bilmiyorum." Becca çaresiz bir hareketle iki elini havaya kaldırdı. "Ayrıca, tüm bu iki... uh, ekipman parçasının tek bir parça olarak bir araya getirilmesi... bu benim için de yeni bir haber. *Korkutucu* bir haber."

"Elbette öyle. İkiz Akraba'nın çiftleşme alışkanlıklarını hiç öğrenmedin çünkü bunun gerçek bir olasılık olduğunu hiç düşünmedin," dedi Far sessizce. "Ve hâlâ da düşünmüyorsun."

Becca savunmaya geçtiğini hissetmeye başladı. "Sen ve Truth bana aranızda seçim yapmamı söylediniz. Seçemeyeceğimi nereden bilebilirdim ki? Dün gece öğrenene kadar yani."

"Ama yine de bizimle bağ kurmayı planlamıyorsun, ne tamamen ne de kalıcı olarak, değil mi?" Far sordu. Derin sesinde acı yoktu,

Sadece teslimiyet. "Truth şu anda seni kendimize bağlayabilmemiz için bana katılmaya istekli olsa bile reddedersin."

"Ben...Far, ben..." Becca ne diyeceğini bilemez bir halde başını salladı.

"Bu konuda endişelenme," dedi. "Namusun senin için önemli. Onu korumak - iffetini korumak - öncelikli düşüncen. Anlıyorum, *mi'now*. Her şey olması gerektiği gibi."

"Sanırım yle." Becca dudağını ısırđı. Far'ın söylediği her şey doğruydu; o her zaman erdemini korumak için çaresizce çabalamıştı. Erdem, bekaret *değil* - çok sınırlı da olsa bir geçmişi vardı. Yine de aşmak istemediği çizgiler vardı. "İyi kızların" yapmadığı şeyler. Ama kendi kurallarını esnetmek istemiyorsa, Far ve Truth'un bağ kurmasına yardım etmek için Kindred Tanrıçası'na verdiği sözü nasıl yerine getirebilirdi? O sınırların bazılarını geri itmeye ve açılmaya istekli olmasaydı?

Truth az biraz açıldı, diye fısıldadı küçük bir ses kafasının içinde. Çok fazla değil ve neredeyse hemen tekrar kapandı ama kardeşinin ona dokunmasına izin vermek onun için kolay değildi... ya da karşılığında dokunmak. Kendini de açmaya istekli değilsen, Uzak ve Gerçek arasındaki bağdaki bu yarığı iyileştirmeyi nasıl bekleyebilirsin? Uzun zamandır bağlı olduğunuz katı kural ve standartlardan gevşetmeye istekli değilseniz?

Becca bir an için bunu hayal etmesine izin verdi - zihinsel birleşmelerinde ikisi arasında çıplak ve açık olmanın nasıl bir his olduğunu hatırladı. Truth'un ağzı onunkinin üzerinde sert ve talepkr olacaktı. Aynı zamanda, Far onun teninde tüy kadar hafif öpücükler bırakacak, en gizli ve yasak noktasını arayacaktı... daha önce kimsenin ona dokunmadığı yerleri pecek ve tadına bakacaktı...

Hayır, bu yanlış! Kendini isteksizce hayalden sıyırdı ve eski suçluluk duygusunun üzerine çöktüğünü hissetti. Rahibe olmayacak olması, tüm ahlaki değerlerini pencereden dışarı atması gerektiği anlamına gelmiyordu! Olmak

Evli olmadığı bir adamla, üstelik aynı anda ikisiyle birden birlikte olması ailesinin kalbini kıracaktı. Ve sonunda onun kalbi kırılacaktı - tıpkı Kenneth'in kalbinin kırıldığı gibi-

Becca anıyı bir kenara itti. Bu çok geçmişte kalmıştı ve o zamandan beri kendini düzeltmişti. Tövbe etmişti. Bir manastıra girdi. Rahibe olmak için planlar yapmıştı. Şimdi bozduğu planlar...

Peki ya arzuların Rebecca? O hain küçük ses fısıldadı. Peki ya ihtiyaçların? Onlara boyun eğmek gerçekten çok mu yanlış olur? Sadece bir kez mi?

Becca bilmiyordu ama yakında öğreneceğinden korkuyordu.

* * * * *

Far, Komutanların Derin ve Kilitli süitinden kalbi kırık bir şekilde ayrıldı. Tam da korktuğu gibi olmuştu; bağlanma asla gerçekleşmeyecekti.

Acı olan şey, bu kadar *yaklaşmış* olmalarıydı.

Truth'u kollarına aldığı anda ve diğer erkek kaldığında, Becca gittiğinde bile, Far neredeyse umut etmeye başlamıştı. İkizinin ruhundaki boşluğu hissedebiliyordu; hissedebiliyordu çünkü bu boşluk kendi ruhundaki sızlayan ihtiyacı yansıtıyordu. İkisi de yarım, ikisi de bir bütün değildi. Biri diğeri olmadan tamamlanamazdı.

Far orada durmuş, kollarını hafifçe -çok hafifçe- ikizinin beline dolamış ve temkinli bir tür sevinç hissetmişti. Belki aralarındaki uçurumu onarabileceklerine dair bir umut. Truth'un açılmasını sağlayabilirse -sadece birazcık- ona her ikisinin de hayatları boyunca eksikliğini hissettikleri şeyi gösterebileceğinden emindi.

Çünkü bir İkiz Kindred için kardeşi kardeşten öte bir şeydi; sürekli bir dost, yakın bir danışman, doğruyu söyleyeceğine, teselli edeceğine ve anlayacağına her zaman güvenebileceği tek kişiydi. Koşulsuz sevgi ve şefkat kaynağı. Ve bu karışıma doğru dişiyi eklediklerinde -her ikisinin de birlikte sevebileceği ve zevk alabileceği birini- evrendeki en mükemmel simbiyotik ilişkilerden biri haline geldi.

Bu, Far'ın kendini bildi bileli özlemini çektiği bir şeydi. İkiz Aylar'da büyüyen herkesin sahip olduğu ama onun sahip olmadığı bir şey. Far her gün okula tek başına yürüdüğünü, diğer tüm ikizlerin konuşup güldüğünü hatırlıyordu. Dersler bittikten sonra birlikte oynayacağı, ders çalışacağı, konuşacağı kimse olmadığı için kendini çok yalnız hissediyordu.

Evlat edinildiği aile nazikti ve evlatlık kardeşleri olan büyük ikiz kardeşler onu hoş karşılamaya çalışmışlardı ama Far her zaman bir yabancı olduğu hissine kapılmıştı. Olabileceğinin sadece yarısı olmak. Yalnız olmak.

Far kendini süite bıraktı. Işıklarla uğraşmadı - sadece yatak odasına gitti ve karanlıkta uyku platformuna uzandı. Karanlığa baktı, Gerçeği diledi, Becca'yı diledi. Ama dilemenin ne yararı vardı ki? İkisi de bu bağı gerçekten istemiyordu. İkisi de Far gibi boş bir ihtiyaç hissetmiyordu.

Bu asla olmayacaktı.

* * * * *

Truth süitine giden koridorda hızla yürüdü. Ana Gemide yaşayan Kindred savaşçılarının bir eş bulana kadar kaldıkları yer olan Çiftleşmemiş Erkekler bölümünün hemen yanında bulunuyordu.

Orada hiç kadın yoktu - tabii Eşleştirme Kuklalarını saymazsanız, ki Truth saymıyordu. Onlar akılsız, güzel otomanlardı. Etleri yeterince yumuşak, vücutları kıvrımlı, saçları ipeksi ve gürdü. Ama beyinleri robotikti ve ruhları yoktu - bir erkeğin gerçekten bağ kurabileceği hiçbir şey yoktu. Güzel yüzlerindeki boş bakış bunu size anlatmaya yeterdi.

Yine de, Dünya'da henüz bir dişiyle hayallerini paylaşmaya başlamamış olan seks açlığı çeken erkekler için iyi bir çıkış noktasıydı. Gece gündüz çiftleşmemiş erkeklerin hizmetindeydiler ve onların varlığı vahşi Kindred savaşçılarını çoğunlukla huzurlu kılıyordu.

Truth daha önce bir Eşleştirme Kuklası çağırmaı düşünmüştü. Rebecca onu altı güneş ayı boyunca bekletmişti - yani onu ve Far'ı bekletmişti, bunu isteksizce kabul etti - ve bir erkeğin ihtiyaçları vardı. Ama bir şekilde bunu yapamamıştı. Beyinsiz bir seks robotuyla çiftleşmek bile ona çok fazla hile yapmak gibi geliyordu. Ayrıca, durum tersine dönse ve Rebecca'yı başka bir erkekle izlemek zorunda kalsa nasıl hissedirdi?

*Tam tersi **oldu** -şimdi, diye fısıldadı beyninin içindeki yakıcı küçük ses. Onun başka bir erkeği öpmesini izledin ve hiçbir şey yapmadan öylece durdun. Hiçbir şey yapmadın!*

Ama bunun nedeni onu öpenin Far olmasıydı. Truth onları izlerken, içinde sahiplenici bir öfkenin yükselmesini, Pax'ta Rai'ku erkeklerinde sık sık gördüğü gibi dişisinin yakınındaki diğer erkekleri öldürme dürtüsünün aklını ele geçirmesini bekledi. Ama gelmemişti. Çünkü her nasılsa Rebecca'nın Far'ı öptüğünü görmek kötü olmamıştı. Aslında sevdiği dişinin kardeşini öpmesini izlemek neredeyse... iyi hissettirmişti.

*İyi demek yetersiz kalır. Seni kaya gibi sertleştirdi, küçük sesinle alay etti. Onunla birlikte olmasını izlemek **hoşuna** gidiyordu, hatta sen de katılmak istiyordun. İtiraf et!*

Truth süitinin kapısına ulaştı ve hızlıca açılış sekansını tuşladı. Hayır, lanet olsun! Rebecca'yı Far ile gerçekten paylaşmak istemiyordu. Bu yanlış olurdu... doğal olmazdı.

Ama eğer bu doğruysa, onları öpüşürken ve sonrasında Rebecca'yı Far'la arasında tutarken görmek onu neden bu kadar derinden etkilemişti?

Enfekte olmak daha doğru, diye hırladı küçük ses. *O küçük gösteriyi izlemek seni hasta etti. Peki sonra ne oldu? Başka bir erkeği kucağına almak için kendinle konuşulmasına izin verdin.*

Ama o benim kardeşim, diye itiraz etti Truth, küçük sesi susturmaya çalışarak.

Seninle birden fazla şekilde bağ kurmak isteyen erkek kardeş, diye alay etti küçük ses. *Senden çıplak aletini onunkinin yanına koymanı ve dişine girmeden önce ikisini birleştirmeni istiyor. Hakları gereği sadece sana ait olması gereken bir dişie. Neyin var senin, Truth? Kindred'lar arasında geçirdiğin yarım yıl kendi dünyanda öğrendiğin her şeyi tamamen unutturdu mu? Artık terbiye ve adabı hiç mi umursamıyorsun? Halkının, Rai'ku'nun yollarını hiç mi umursamıyorsun?*

Tabii ki umurundaydı! Truth kafasını metal duvara vurmak istedi. Kafatasını kırmaya hazırdı, eğer bu onu rahatsız eden suçlu sesten kurtulmasını sağlayacaksa. Ama ses gitmiyordu ve nedenini biliyordu; çünkü haklı olduğu noktalar vardı. Far'ın Rebecca'yı öpüşünü izlemekten ve onu kendisiyle kardeşi arasında tutmaktan zevk almıştı. Dürüst olmak gerekirse -ki küçük ses başka hiçbir şeye izin vermeyecek gibi görünüyordu- kardeşine sarılmaktan bile zevk almıştı.

Cinsel bir zevk değildi, kendini rahatlatmak için acele etti. Ama iyi hissettirmişti. Doğru. *Rahatlattıcı*. Sanki uzun zamandır ölü olan bir parçası uyanıyordu; arkadaşlık ve kardeşçe şefkat isteyen bir parçası. Ruhunun ikizi olan parçası.

Truth bu parçayı çocukken hissettiğini hatırlıyordu, o kadar derinlere saklamıştı ki kendisi bile zar zor bulabiliyordu. Bazen babası, Feels Pain, sakın bir ruh halindeyken İkiz Aylardan ve oradaki herkesin nasıl ikiz kardeşi olduğundan bahsederdi. Rai'ku dişileri aynı anda birden fazla çocuk doğurmadıkları için bu fikir Truth'a yabancı, hatta tuhaf geliyordu. Ama aynı zamanda büyüleyiciydi. Feels Pain, Truth'a kendi ikizinden bile biraz - Truth'u ve emekçi annesini korsanlardan korumaya çalışırken hayatını kaybetmeseydi Truth'un diğer babası olacak olan erkek.

Ama Acı Hisseder çoğu zaman sakın bir ruh halinde değildi. İçki içtiği gecelerde-

Truth anıyı aniden kapattı. O eski acıyı gündeme getirmenin hiçbir yararı olamazdı. Tıpkı şimdi inançlarını değiştirmeye çalışmasının bir faydası olmayacağı gibi. O bir Rai'ku olarak yetiştirilmişti ve ilk çocukluğundan itibaren kendisine öğretilen ilkelere bağlı kalmalıydı. Başka bir erkeğe dokunmak yanlıştı. Bir dişiyi paylaşmak yanlıştı. Bunlar kesin ve mutlak doğrulardı - gri alanı olmayan siyah ve beyaz. Hem de hiç.

Çenesini kaldıran Truth, sağlam duracağına dair kendine söz verdi. Artık çizgiyi aşmayacak ya da Far'ın onu "bağ kurma egzersizlerine" ikna etmesine izin vermeyecekti. Artık kardeşi bile olsa başka bir erkekle gayrimeşru bir temasa girmeyecekti. Kanı Kindred olabilirdi ama Rai'ku olarak yetiştirilmişti ve hayatta kalmak için kimseye, ikizine bile ihtiyacı yoktu. Kendi başına güçlü ve eksiksizdi.

Ama eğer bu doğruysa neden kendini bu kadar yalnız hissediyordu? İç i neden bu kadar boştu? Neden ruhunda bir uçurum açılmış gibi hissediyordu? Sadece onun tarafından doldurulabilecek bir boşluk-

Truth rahatsız edici düşünceleri bir kenara itti ve küçük süitinde bulunan egzersiz odasına gitti. Egzersiz aleti ile iyi bir

Kum torbası -Kindred'in Dünya'dan aldığı ve bir savaşçının öfkesini boşaltmasına olanak tanıyan bir icat- içini rahatlatacaktı.

Ancak ağır torbayı derisinden ter damlayana ve yanları nefes almak için şişene kadar çalıştırmasına rağmen, boşluk uçurumu kapanmıyor ve rahatsız edici duygular tamamen ortadan kalkmıyordu.

Onuncu Bölüm

Donald K. Mahoney zifiri siyah tozdan oluşan büyük polikarbonat torbayı bir omzunun üzerinden geçirdi ve Kindred Ana Gemisi'nin kullanılmayan arka servis koridorlarında ilerlemeye başladı. İki ton gölge taşının bir torbaya sığacak kadar rafine edilebilmesi gerçekten de şaşırtıcıydı

-Taşıdığı gibi büyük bir çanta bile olsa. Aslında, omzunda salladığı çuvalın şişkin kenarları kendisini biraz Noel Baba gibi hissetmesine neden oldu - gerçi karanlık hediyesini getirdiği insanların bunu almak için heyecanlanacağından şüpheliydi.

"Noel bu yıl erken geliyor çocuklar," diye mırıldandı, gölge tozu üzerlerine yağdığında Kindred'lerin yakışıklı yüzlerindeki ifadeyi hayal ederek. Genelde pek espri anlayışı yoktu, şaka yapmanın zaman kaybı olduğunu düşünürdü ama zihninde canlandırdığı görüntü onu güldürdü - daha çok çılgına benzeyen tiz bir kıkırdama.

Daha hızlı, diye ısrar etti son zamanlarda gittikçe yükselen karanlık ses. Neredeyse varış noktamıza geldik. Acele edin!

"Evet, tamam. Acele edeceğim," diye mırıldandı Donald. Sırtındaki kocaman çanta sallanırken koşmaya başladı. Ağırdı ama idare edebiliyordu, yine de onu çoğunlukla sol eliyle kavraması gerekiyordu. Gölge taşıyla çalışıp onu toz haline getirdiğinden beri, sağ başparmağının dibinde küçük bir ben olarak başlayan siyah nokta büyümüştü. Aslında, şimdi tüm kolunu kaplamıştı ve siyah dallar boynundan yukarı ve dar gövdesinin sağ tarafı boyunca aşağı doğru sürünüyordu. Artık beyazdan çok siyah olan laboratuvar önlüğünün kolunu bile yırtmıştı çünkü enfeksiyonlu bölgeye süründüğünde onu tahriş ediyordu.

Donald'ın burnu kaşındı ve bir zamanlar sağ eli olan budaklı pençesini kaşımak için kaldırdı. Çürümüş bir şeyin kokusu burun deliklerini doldurdu ve istemsizce kırıışmalarına neden oldu. Elini indirdiğinde, hala kolunun kemiklerine yapışmış olan grimsi siyah derinin sarkık kütlesinden küçük bir et parçası koptu ve bir çubuğa yapışmış hamur gibi .

Donald küçük kirli gri et parçasına zar zor bir bakış attı. Parçalanıyor olmasının ne önemi vardı ki? Karanlık sesin onun için belirlediği işi bitirir bitirmez Maggie'yi geri alacak ve her şey normale .

Bu doğru, karanlık sesi yatıştırdı. Her şey normale döndü. Her şey eskisi gibi olacak. Şimdi acele et, acele et!

Donald kafasında Ana Gemi'nin şemalarını gözden geçirirken hızını iki katına çıkardı. Çiftleşmemiş Erkekler bölümünün hava kanallarını hedefliyordu ve oraya ulaştığında hiçbir şey ve hiç kimse onu gölge tozunu karanlık bir kar fırtınası gibi Kindred'lerin masum kafalarına yağdırmaktan alıkoyamayacaktı.

"Hazır ya da değil, işte geliyorum!" Donald bağırdı ve çılgınca kıkırdadı. Sesi boş metal koridorlarda yankılanıyor, kimsenin duymadığı tiz yankılar yapıyordu.

Ama yakında duyacaklar, evet, diye kendi kendine söz verdi Donald, harap olmuş sağ kolundan daha fazla gri et parçası kopup yere düşerken. Duyacaklar ve göreceklerdi ama artık çok geç olacaktı. Kara tozu soludukları anda ele geçirileceklerdi.

Tamamen ele geçirilmiş.

Arkasında, onu yutmak isteyen aç bir rüzgâr gibi aceleci bir iç çekiş duydu.

Kardeşlerim, diye fısıldadı karanlık ses. Onlar hazır. Onları dışarıda tutacak hiçbir bağı olmayan herkesi ele geçirmeye hazırlar. Yaşamaya, nefes almaya ve ruh formlarının etrafında bir kez daha katı bir beden hissetmeye hazırlar.

Donald yüksek sesle, "Kindred'ları al, hepsi senin olsun," diye söz verdi. "Maggie'yi bana bıraktığın sürece."

O senin olacak ve çiftleştiğı Kindred erkeğı ölmeden önce ayaklarına kapanacak, diye fısıldadı karanlık ses. Sadece acele et Donald, acele et... Kaderin seni bekliyor.

"Evet, evet-kaderim," diye geveledi Donald, daha da hızlı yalpalayarak. "Geliyorum Maggie. Senin için geliyorum. Ve bu sefer sonsuza dek birlikte olacağız!"

On Birinci Bölüm

"Mmm...Usta. Gerçekten cezalandırılmalı mıyım?" Maggie kirpiklerini çapkınca sevgilisi ve yakında kocası olacak Kor'a doğru kırptırdı.

"Korkarım öyle, Maggie. Sen çok... *çok* yaramaz bir kız oldun."

Maggie kalbinin hızla çarpmaya başladığını hissetti. Donald'la hiç böyle oyunlar oynamamıştı. Donald yıllardır nişanlısıydı ama hiçbir zaman Kor'un yaptığı gibi Maggie'nin motorunu harekete geçirmemişti; bunun başlıca nedeni Kor'un yatak odasında deneyler yapmaya ve oynamaya istekli olmasıydı. Eski sevgilisinin hiç ilgi duymadığı bir şeydi bu.

Şu anda Maggie kendini oldukça ilgili hissediyordu. Geniş yatağın ortasında diz çökmüş, elleri başının üzerinde tavana sabitlenmiş bir zincire bağlanmış yumuşak deri kelepçelerle bağlıydı. Kor onu Et Pazarı'nda satılık olarak bulduğunda da aynı şekilde sergilenmişti.

Kor onu takip etmiş ve kılık değiştirerek büyük köle ticareti karakoluna gelmişti. Sonra da onu satın alarak kölelik ve sefalet dolu bir hayattan kurtarmıştı. Ama ona dokunmadan, amını parmaklamadan ve ona hayatının en yoğun orgazmlarından birini yaşatmadan önce değil. Bunu hatırlamak bile Maggie'yi baştan aşağı ateşlendiriyordu.

Et Pazarı'nda da giydiğine benzer bir kıyafet giyiyordu. Aslında göğsünün ve kalçalarının etrafına bağlanmış, transparan dantelden yapılmış iki tüllü pembe firfırdan ibaretti. Üstteki firfir meme uçlarına ancak ulaşacak kadar uzundu, hatta onları tam olarak örtmüyordu bile. Areolalarının alt kıvrımı ve sıkı, pembe uçları firfırın saten kenarlı eteğinin altından kışkırtıcı bir şekilde dışarı bakıyordu.

Kalçalarının etrafına giydiği firfir da neredeyse onun kadar açıktı. Bacaklarını açtığında ya da kalçalarını hafifçe oynattığında bile firfir yukarı kalkıyor, amının pürüzsüz, çıplak tümseğini gösteriyor ve sarkık am dudaklarını ortaya çıkarıyordu.

Maggie bu küçük yaramaz oyuna başlamadan önce kendini tamamen çıplak tıraş etmişti. Giydiği kıyafeti seviyordu, kendini bu kadar açıkta hissetmeyi ve efendisi için sergilenmeyi seviyordu. Ayrıca büyük yatağının ortasında bağlanmış ve çaresiz olmak onu seksi, yaramaz ve ateşli hissettiriyordu.

Kor kendi rolünü - sert Efendi rolünü - son derece iyi oynuyordu. Göğsü çıplaktı ve üzerinde sadece siyah deri uçuş pantolonu olduğu halde yatağın etrafında dolanıyordu. Dar içindeki şişkinlik açıkça görülüyordu ve Maggie'nin ağzını siyah derinin hemen arkasında sıkışmış kalın sikini emmek için sulandırıyordu.

Onu Bazaar'dan kurtardığı zaman, ona bir sürtük düğmesi yerleştirilmişti - sürekli sekse ihtiyaç duymasına neden olan bir mekanizma. İmplantın çıkarılmış olmasına rağmen, hâlâ canının seks çektiğini fark etmişti - sadece çaresizlik ve acı çekecek kadar değil.

Görünüşe göre Kor'la birlikte olmak herhangi bir sürtük düğmesi kadar etkili ve iki kat daha zevkliydi. Özellikle sevgilisinin sert şaftını emmeyi ve dilini alevlenen tepesinin etrafında döndürerek onu çılgına çevirirken alçak, hırıltılı inlemelerini dinlemeyi seviyordu.

"Lütfen, Usta, bana ne yapacaksın?" diye yalvardı, büyük, yalvaran gözlerle ona baktı. "Sen... sen bana kendini emdirmeyeceksin değil mi? Değil mi?" diye sordu umutla.

Kor güldü. "Sanırım bu çok hoşuna giderdi. Hayır, başlangıç *olarak bunu* yapacağım."

Onu yatağın kenarına çekebilmek için kollarını tutan zincirde biraz gevşeme yaptı. Sonra bir mücevher parçasına benzeyen bir şey çıkardı. İki küçük altın tel halka, uzun bir altın zincirle birbirine bağlanmıştı. Tuhaf bir şekilde narin olan parçayı kızın görebileceği şekilde havaya kaldırırken altın, iri elinde parıltıyordu.

"O da ne?" Maggie merakla mücevhere baktı.

"Meme ucu halkaları. Çok fazla değil ama cezalandırıldığınızı hatırlatacak kadar acıtıyor."

"Ah!" Maggie, adam ona sertçe bakana kadar kendini geri çekmeye çalışır gibi yaptı.

"Maggie, seni tokatlamam mı gerekecek?"

Maggie dudağını ısırdı. Son zamanlarda aşk oyunları sırasında iyi bir şaplaktan hoşlandığını fark *etmişti*. Ancak şimdilik Kor'u fazla zorlamamaya karar verdi.

"Hayır," diye fısıldadı sonunda.

"Tamam o zaman, yaklaş ve göğsünü dışarı çıkar. Sana ulaşmama izin ver."

"E-evet, Efendim," diye bocaladı Maggie. Diz çökerek yatağın kenarına yaklaştı, göğsünü dışarı çıkardı ve pembe dantel firfırın zar zor örttüğü sıkı pembe meme uçlarıyla çıplak göğüslerini sundu.

"Çok iyi, işte iyi bir kız," diye gürledi Kor.

Her zaman olduğu gibi, onay sözleri Maggie'nin tüm vücudunda bir zevk ürpertisi yarattı. Göğüslerini isteyerek adamın iri ellerine bastırdı ve adam ilk ince altın halkayı sağ meme ucunun etrafına sararken kıpırdamadan durdu.

"Ooo!" diye soludu altın tel hassas noktasının etrafında sıkılaştığında. "Sanki... sanki beni çimdikliyorsun." Gerçekten de, keskin küçük acı

hassas meme uçlarından çıplak amına doğru akan zevkli tahriş kıvılcımları gönderiyor gibiydi.

"Öyle hissettirmesi gerekiyor," diye güvence verdi Kor ona. "Göğüs ucu halkaları sizi daha hassas, acıya ve zevke daha duyarlı hale getirir. İşte..." Diğer altın teli sol meme ucunun etrafına bağladı ve aralarında asılı duran altın zincirin göğüslerinin arasında serbestçe sallandığından emin oldu. "Bu nasıl?" diye sordu, onu tatmin edecek şekilde sabitlediğinde.

Maggie kendine bakarak, "Ben... Bilmiyorum," diye fısıldadı. Çıplak göğüslerinin arasında sallanan ince altın zinciri görebiliyor ve her iki ucuna takılı meme ucu halkalarının hassas noktalarını sıkıca sıkıştırdığını hissedebiliyordu. Çok güzel ve erotik bir görüntüydü ve kendisini giyerken görmeyi hiç beklemediği bir şeydi.

"Muhteşem görünüyorsun," dedi Kor boğuk bir sesle. "Tanrım, o halkaların meme uçlarını bu kadar sertleştirmesine bayılıyorum."

Maggie dudağını ısırdı. "Teşekkür ederim, Efendim. Ama... bu zincir ne için?" "Bu." İnce altın zinciri bir parmağına sıkıca çekti. Açıkta kalan meme uçlarının etrafındaki altın halkalar daha da sıkılaştı, sanki zalim parmaklar hassas sıkıyormuş gibi hissetmesine neden oluyordu. Yoğun his, acı ve zevkin karışımıyla soluk soluğa kalmasına neden oldu.

"Oh!" Maggie inledi. "Oh, Usta, bu çok... *oh!*"

"Bu doğru, böyle hissettirmesi gerekiyordu." Kor ona karanlık bir gülümseme verdi. "Dolgun küçük meme uçlarını sıkması ve amını benim için güzel ve ıslak hale getirmesi gerekiyor. Öyle mi Maggie? Küçük ateşli amcığın efendin için ıslandı mı?"

"Ben... Emin değilim, Efendim," dedi Maggie usulca. "Ben... ellerimi bağladığınız için kendime dokunamıyorum... dokunamıyorum."

"Belki de sana dokunup öğrenmeliyim. Ne de olsa klitoris halkanızı takabilmem için güzel ve ıslak olmanız gerekiyor."

Maggie'nin gözleri fal taşı gibi açıldı. "Clit ring?"

Kor kahkahayı bastı. "Merak etme sarışın, bu bir piercing değil. Sadece klitorisinin etrafına oturan ve amını benim için açık tutan bir halka. Göğüs ucu halkalarına uyuyor."

"BEN... BEN..." Ne diyeceğini bilemiyordu. Kor'un böyle bir şey yapabileceği hiç aklına gelmemişti. Tıbbi üniteden çıktığından beri birkaç kez köle ve efendi oyunu oynamış olsalar da Kor daha önce hiç meme ucu halkası gibi bir şeyi devreye sokmamıştı. Ama bu gece karşılıklı sınırlarını zorluyor gibiydiler.

"Hey..." Parmaklarıyla çenesini kaldırarak onu soluk mavi gözlerinin bakmaya zorladı. *"Seni asla incitmeyeceğimi biliyorsun, değil mi?"* diye mırıldandı zihninde, tüm Kindredlerin eşleriyle kurduğu zihinsel bağı kullanarak. *"Senin istemediğin bir şekilde değil. Böyle oynamak başka bir şey ama ben asla-"*

Maggie hızla başını salladı. *"Biliyorum,"* diye yumuşak bir sesle karşılık verdi. *"Sana tamamen güveniyorum Kor, bunu biliyorsun."*

"Güzel." Eğildi ve onun dudaklarını nazikçe öptü. Sonra gözlerini onunkilerle birleştirerek yüksek sesle mırıldandı: "Şimdi bana güven ve efendin için bacaklarını aç. Bakalım klitoris halkası için yeterince ıslak mısın?"

Maggie inledi ve Kor'un dediğini yaparak bacaklarını açtı, böylece masum pembe fırır yukarı kalkarak altındaki çıplak amını gösterdi. Bu hareketle am dudaklarının açıldığını hissedebiliyordu ve Kor'un onu incelediğinde ne bulacağını biliyordu - çok sıcaktı ve o kadar ıslaktı ki kendi sularının kalçalarının iç kısımlarından aşağı aktığını hissedebiliyordu.

"Tanrım, sarışın," diye mırıldandı kısık sesle, büyük, sıcak eliyle onun çıplak amını avuçlarken. "Çok ıslanmışsın. Yüzük işe yarayacaktır."

"Acıyacak mı?" Maggie sordu. "Yani, göğüs ucu halkaları gibi acıtacak mı?"

"Hayır, ama seni daha hassas hale getirecek. Aşağıya bak. İstersen sana takarken izle."

Maggie dudağını ısırarak aşağı baktı. Kor'un elinde başka bir altın mekanizma vardı ama bu, iki kalın telin ortasındaki yuvarlak altın bir halkaya benziyordu. Teller de altındı ve tepelerindeki halkayla birlikte büyük bir V şekli oluşturuyordu.

"İşte böyle..." Kor onun önünde yere diz çöktü, yüzünde yoğun bir konsantrasyon ifadesi vardı. "Senin etine özel bir alaşımı var çünkü senin amına çekiliyor balım. Ve sende *bol miktarda* bal var." Uzun bir parmağını kızın yayılmış amının altından üstüne doğru okşadı, parmak ucunu hafifçe şişmiş klitorisinin üzerinde gezdirdi ve Maggie'nin nefesini kesmesini sağladı.

"Efendim, *lütfen*."

Ne için yalvardığını bilmiyordu ama Kor biliyor gibiydi ve belli ki bunu ona vermeye kararlıydı.

"İşte başlıyoruz, tatlım," diye mırıldandı. "Sadece sabit dur..."

Yavaşça am dudaklarını araladı ve altın V şeklindeki tel mekanizmayı açık amına bastırdı. Maggie soğuk metalin sıcak etiyle buluşmasıyla biraz inledi ama rahatsızlığına rağmen itaatkâr bir köle kız gibi kıpırdamadan durdu. Görünüşte onu orada tutacak hiçbir şey olmamasına rağmen altın cihazın yerinde kalması onu şaşırttı ve sonuç son derece erotik bir manzaraydı.

V'nin tepesindeki altın halka şişmiş klitorisini çevreledi ve küçük tomurcuğun daha da şişmesini sağlayacak şekilde ona sıkıca bastırdı. V'nin kolları am dudaklarına bastırıyor, tamamen açıkta olduğundan emin olmak için onları açık tutuyordu. Bu Maggie'nin kendini inanılmaz derecede savunmasız... ve inanılmaz derecede ateşli hissetmesine neden oldu.

"Tanrılar, tatlım-şu haline bak, benim için tamamen açık, ıslak ve ateşli. O küçük tatlı amcığın klitorisine birlikte sergileniyor. *Lanet olsun.*"

Kor'un derin sesi şehvetle boğuklaşıyordu ve sıcak, baharatlı, erkeksi kokusu onu çevreliyor, onu daha da çok istiyor gibiydi.

Maggie neredeyse onu tamamen alt edecek bir şehvet dalgası hissetti. İşte buradaydı, elleri başının üzerinde zincirlenmişti ve hem meme uçları hem de am efendisine sergileniyordu. Tanrım, onu kurtardığında Et Pazarı'nda teşhir edildiğini mi düşünmüştü? Şimdi *bu* teşhirdi. *Tam* teşhir. Daha önce ne zaman bu kadar ateşli ya da çaresiz hissettiğini bilmiyordu. Klitorisini çevreleyen altın yüzük dikkatleri üzerine çekiyor, küçük pembe incisini paha biçilmez bir sanat eseri gibi çerçeveliyordu. Ve tıpkı Kor'un söz verdiği gibi, şimdi kesinlikle daha hassastı.

Kor sanki onun aklından geçenleri okumuş gibi, dudaklarını büzerek ve yayılmış amına hafifçe üfleyerek hassasiyetini kanıtladı.

Maggie sıçradı ve kıpırdandı ama ellerini başının üzerinde tutan kelepçelerden kurtulamadı.

"Efendim, lütfen!" diye yalvardı. "Ne... bunu neden yapıyorsun?"

Kor başını kaldırdı, gözleri parlıyordu.

"Sana söyledim, cezalandırılman gerekiyor," diye homurdandı. "Ayrıca, meme uçların ve klitorisine sergilenirken seni böyle yayılmış görmek beni çok azdırıyor."

Maggie ağırbaşlı bir tavırla gözlerini indirdi.

"Beni böyle görmek efendimi memnun ediyorsa, ben de memnunum," diye mırıldandı.

Kor, "Beni o kadar memnun ediyor ki şu anda seni becermek istiyorum," dedi. "Ama henüz değil - cezanla işimiz bitmedi."

"Değil miyiz? Ama ne... başka ne yapacaksınız?" Maggie meme uçlarının etrafındaki sıkı altın halkalara ve aralarında sallanan zincire baktı. Sonra daha da aşağıya, zonklayan klitorisini çevreleyen altın halkaya. Daha ne yapabilirdi ki?

"Senin tadına bakacağım elbette." Kor onun çoğunlukla çıplak olan vücuduna şehvet dolu bir bakış attı. "İyi bir köle kız ol ve ben o sert meme uçlarını emerken kıpırdamadan dur."

Tekrar ayağa kalktı ve Maggie itiraz edemeden onun sırtını büktü. Gerçekten istediğinden değil. Mücadele ediyormuş ve durması için yalvarıyormuş gibi yapmak eğlenceliydi ama gerçekte ikisi de buna ihtiyacı olduğunu biliyordu - adamın ellerinin ve ağzının üzerinde olmasına, onu sahiplenmesine, onu kendisinin yapmasına ve ona yeniden bağlanmasına ihtiyacı vardı.

"Oh!" diye inledi sıcak ağzı aşağı inip sıkı, işkence görmüş bir meme ucunu içine çekerken. Etrafındaki altın tel halka onu hiç hatırlayamayacağı kadar hassaslaştırdı ve adam diliyle hassas noktasını okşarken, haykırana ve onun pençesinde kıvranana kadar acımasızca alay ederken nefes nefese kalmaktan kendini alamadı.

"Kıpırdama!" Kor geri çekilerek ona sert bir bakış attı. "Seni dizlerimin üzerine yatırıp tokatlamak için çok geç değil, tatlım. Ve eğer debelenmeyi bırakmazsan bunu yapacağım."

Adam dikkatini diğer göğsüne verdiğinde Maggie, "Özür dilerim, Efendim," diye inledi. "Sadece... çok hassasım. Ağzın üzerimdeyken kıpırdamadan durmak çok zor... çok *yoğun*."

Kor bir an için onun diğer olgun meme ucunu emmeyi bıraktı.

"Yoğun, hmm?" diye homurdandı. "Sana ne kadar yoğun olduğunu göstereceğim, küçük köle kız. Meme uçlarının hassas olduğunu mu sanıyorsun? Küçük klitorisini tadana kadar bekle. Ve bunu yaparken beni izlemeni istiyorum."

Kor tekrar önünde diz çökerken Maggie bir iniltiyi ısırdı. Kor'un sıcak nefesini açık amında hissedebiliyor ve pembe iç yapraklarının ne kadar ıslak olduğunu görebiliyordu. Klitorisi dikkat çekmek için zonkluyordu ama aynı zamanda, gelmekte olduğunu bildiği yoğun duyumdan biraz korkmaktan da kendini alamıyordu. Sabit durmak inanılmaz derecede zordu ama bir şekilde başardı, elleri başının üstünde yumruk haline geldi ve nefesleri kısa, düzensiz pantolonlarla geliyordu.

Kor onun tedirginliğini görmezden geldi ve bir an için sadece ona baktı, açık kalçalarını incelerken yontulmuş yüz hatlarında neredeyse saygılı bir şehvet ifadesi vardı.

"Tanrım, çok güzel bir amın var Maggie," diye mırıldandı, uzun parmaklarını çıplak kalçasında hafifçe gezdirerek. "Seni benim için böyle açılmış görmek hoşuma gidiyor. Ben de senin o küçük ateşli amını yalamayı seviyorum."

"Kor..." diye fısıldadı, ne söyleyeceğinden emin değildi.

Ama söze gerek yoktu. Kor çoktan daha yakına eğilmiş, iri, sıcak ellerini kadının açık kalçalarına dayamıştı. Sadece bir kez başını kaldırdı.

"İzle beni," diye sertçe talimat verdi. "Küçük klitorisini okşamamı izle, köle kız. Amını okşamamı izle."

Maggie dudağını ısırdı ve emredileni yaptı, gözlerini bacaklarının arasında olanlara sabitledi. Adamın hemen onu yalamaya başlamasını bekliyordu ama Kor her zamanki gibi onu şaşırttı.

Öne doğru eğilerek klitorisinin zonklayan düğmesine nazik, neredeyse şefkatli bir öpücük kondurdu. Olduğu gibi uyarılmıştı, böyle hafif bir dokunuş bile

içinden bir şehvet şimşegi geçirmeye yetti. Maggie'nin nefesi kesildi ve istemsizce sarsıldı, bu da Kor'un alçak sesle, uyarıcı bir hırıltı çıkarmasına neden oldu. Uzun parmakları Maggie'nin kalçalarında sıkılaştı ve tekrar yukarı baktı.

"Bundan daha iyisini biliyorsun, sarışın. Efendinin dilini amına sokması için kıpırdamadan dur ya da sonuçlarına katlan."

"Evet, Efendim," diye bocaladı. "Ben... Deneyeceğim."

"O yemyeşil küçük kıçını bronzlaştırmamı istemiyorsan denemekten fazlasını yapsan iyi edersin," diye uyardı. "Şimdi iyi bir köle kız ol ve sana bir şans daha vereyim."

Maggie bir iniltiyi bastırdı ve adam tekrar öne doğru eğilirken hareketsiz kalmak için elinden geleni yaptı.

Bu sefer onu yaladı. Maggie yumuşak bir çığlık attı ama adam dilinin sadece ucuyla tıkanmış klitorisini izlerken bir şekilde hareketsiz kalmayı başardı ve çaresiz, açık amcığına gıdıklayıcı, ezici derecede zevkli hisler gönderdi.

"Efendim," diye kalın kalın fısıldadı. "Tanrım, lütfen... *lütfen*..."

"Lütfen, ne, Maggie? Lütfen durur musun? Yoksa devam etmemi mi istiyorsun?" Kor alaycı bir ifadeyle ona baktı ve dudaklarını yaladı. "Tanrım, çok lezzetlisin. Bütün gün senin tatlı amını yiyebilirim."

Maggie cesurca, "Şimdiye kadar sadece klitorisimin tadına baktın," dedi.

Sırıttı. "Ve bu seni çılgına çevirmeye yetmedi mi? Belki de bunu yaparken seni parmaklamalıyım."

Maggie dudağını ısırdı. "Eğer... eğer efendim isterse," diye fısıldadı.

"Seviyorum. Hem de çok." Kor ona tembel bir gülümseme verdi. "Bacaklarını biraz daha aç, tatlım. Bacaklarını aç ve efendinin içeri girmesine izin ver."

Maggie inleyerek adamın dediğini yaptı ve kalçaları onun için iyice açılana kadar yatakta kaydı.

"Aferin kızıma," diye mırıldandı. "Efendin için amını açacak kadar iyi bir küçük köle kız. Bunu yaptığımda yüzüğün seni daha hassas hale getirdiğini düşünüyor musun?"

İki uzun, kalın parmağını kızın amcık kanalının derinliklerine kaydırıp ve yavaşça içeri ve dışarı itmeye başladı. Her itişte, elinin topuğu tıkanmış klitorisine bastırıp ve Maggie'nin içinden keskin, pürüzlü zevk patlamaları akarken çaresizce haykırmasına neden oldu.

"Oh...oh, Kor!"

"Bu doğru." Onu açlıkla izledi. "Sadece parmaklarıma bin, küçük köle kız. Amını aç ve boşalana kadar parmaklarıma bin. Tanrım, seni böyle becermek için sabırsızlanıyorum." Sonra eğildi ve yavaş, sabit vuruşlarla onu parmaklamaya devam ederken dilinin ucuyla hassas tomurcuğuna vurdu.

Maggie inledi ve ellerini çaresizce sıktı. Tanrım, parmaklarını onun saçlarına gömüp onu teşvik edebilmeyi diledi ama eli kolu bağlıydı ve tamamen güçsüzdü. Yapabileceği tek şey bacaklarını daha geniş açıp efendisinin diline ve amındaki parmaklarına boyun eğmektir. Tek yapabileceği kendini ona sunmak ve ne isterse yapmasına izin vermektir.

Zevkinin arttığını, onu sivri zirveye doğru gittikçe daha yükseğe ittiğini hissedebiliyordu. Ama tam ona ulaşmak üzereyken Kor dudaklarını yalayarak aniden geri çekildi.

"Efendim?" Maggie sesinin sinirli çıkmasına engel olamadı. "Neden durdunuz? Lütfen, çok *yaklaşmıştım*."

"Öyle olduğunu biliyorum," diyerek ona yarı kapalı, şehvetli bir gülümseme verdi. "Ama dilime ya da parmaklarıma boşalmanı istemiyorum, sikimin her yerine boşalmanı istiyorum. O daracık amcığınla sikimi sıktığını hissetmek istiyorum köle kız."

Maggie yatağın üzerinde kıpırdandı, heyecan ve arzusun içine hücum ettiğini hissetti.

"Evet, Efendim," diye fısıldadı itaatkârca. "Peki efendim beni... nasıl almak istiyor?"

"Seni becermek için demek istiyorsun," diye usulca homurdandı. "Sanırım seni arkadan becereceğim ve senin de izlemeni istiyorum."

Maggie dudağını ısırıldı. "İzlemek için mi? Nasıl?"

"Görüntüleyici." Maggie'nin arkasındaki yatağa tırmanırken uzun, dikdörtgen aynaya benzeyen nesneye başıyla işaret etti. Maggie'nin genellikle giyinmek için kullandığı yatağın en ucunda duruyordu. Tabii ki bu amaçla kullanmayı hiç düşünmemişti ama Kor düşünmüş gibi görünüyordu.

"Tamam," diye fısıldadı. "Ama... beni bırakacak mısın?" Hâlâ başının üzerinde kelepçeli olan ellerine doğru başını salladı.

Kor spekülatif bir şekilde ona baktı. "Acı çekiyor musun? Kelepçeler canını yakıyor mu?"

"Hayır."

"Güzel. O zaman seni olduğun gibi bırakacağız. Seni arkadan becerme ve bu şekilde amına ve göğüslerine erişme fikri hoşuma gidiyor - hepsi yayılmış ve açık. Görüntüleyicide çok ateşli bir resim oluşturduğundan bahsetmiyorum bile." Onu nazikçe yatağın ortasına doğru çekerek doğrudan dikdörtgen, parlak yüzeyin önüne yerleştirdi. Sonra pembe dantel firfırları çözdü ve onu ilk kez tamamen çıplak bırakarak çıkardı.

Maggie çıplak yansımasını izlerken dudağını ısırıldı. Yanakları kızarmış ve gözleri şehvetten cam gibi olmuştu. Bal sarısı bukleleri dağınıktı ama bakışlarını en çok çeken şey meme uçlarının gergin noktaları ve klitorisinin koyu pembe tomurcuğuydu. Kendisini hiç bu kadar güzel görmemişti.

savunmasız ya da daha ateşli. Utançtan kızarsın mı yoksa Kor'un incelemesi için göğüslerini dışarı çıkarıp kalçalarını daha da mı açsın bilemiyordu.

Adam arkasına geçti ve kız deri pantolonunun hışırtyla açıldığını duydu. Sonra kışının arkasına sıcak ve sert bir şey bastırdı.

Onun siki, diye düşündü. *Tanrım, çok uzun ve kalın.* Son zamanlarda onu sık sık içine alıyordu ama daha önce hiç bu pozisyonda olmamıştı ve nasıl hissedeceğini merak etmekten kendini alamıyordu.

"Kor," diye yalvardı usulca. "Lütfen... Sana içimde ihtiyacım var!"

"Ve benim de senin içinde olmam gerek, tatlım. Önce manzarayı seyretmek istiyorum." Göğsünün sert düzlemleri çoğunlukla çıplak olan sırtıyla aynı hizaya gelene kadar ona doğru bastırdı. Adamın sıcak ve baharatlı kokusu Kor'un kafasını dolduruyor, onu o kadar çok istiyordu ki nefes almakta zorlanıyordu. Kor öne doğru eğildi ve yüzünü onun saçlarına gömdü, derin derin içine çekerek onu içine çekti. "Tanrım, çok güzelsin," diye mırıldandı kısık sesle. "Benim olduğuna hâlâ inanamıyorum."

"Seninim çünkü beni alıyorsun. Çünkü beni senin yapıyorsun," diye fısıldadı Maggie nefes nefese. "Kor, lütfen... beni tekrar senin yap."

"Zevkle, sarışın." İri ellerini kızın çıplak, titreyen yanlarında gezdirdi ve sonra kışını avuçladı. "Pekâlâ o zaman, kalçalarını benim için aç. Efendinin siki için amını aç."

"Evet, Efendim." Titreyen Maggie uyluklarını itaatkâr bir şekilde açtı ve pelvisini geriye iterek poposuna sürtündüğünü hissettiği devasa shaft için açık olmaya çalıştı.

"Aferin kızıma." Kor'un ensesindeki nefesi sıcaktı ve sesi düzensizdi. "Tanrım, ıslak küçük amının içinde kaymaya bayılıyorum. Ve bu özellikle ateşli. Ben seni becerirken izleyiciden izle."

Maggie adamın dediğini yaptı, gözlerini izleyicinin gümüşü yansıtıcı yüzeyine dikmiş, adamın sikinin geniş başının kalçalarının arasına girip girişini delmesini izliyordu.

Onu izleyicinin içinde doldurmasını izlemek inanılmaz derecede ateşliydi ama daha da iyisi ona girdiğini hissetmektir. Adam onu gererek açarken dudağını ısırdı ve kalın aletini ıslak, kaygan amının derinliklerine bastırdı. Tanrım, bu duyguya hiç alışabilecek miydi? Kendini bu kadar dolu, çaresizce onun için bu kadar açık hissetmeye alışabilecek miydi?

Kadın daha soruya cevap veremeden, adamın sikinin geniş başının rahminin ağzını öptüğünü hissetti ve adamın tamamen içine girdiğini anladı.

"buradayız tatlım," diye usulca kulağına homurdandı. "Hissettin mi? Efendinin sikini o küçük ateşli amcığının derinliklerinde hissetmek mi?"

Maggie'nin kalbi o kadar hızlı atıyordu ki zar zor cevap verebildi.

"Evet, Efendim," diye kekeledi. "Beni... beni şimdi becerecek misin?"

"Aynen öyle, seni sikeceğim. Ama bütün bu süre boyunca senin o tatlı, ıslak küçük amını parmaklayacağım," diye mırıldandı. "Ve izlemeni istiyorum Maggie. Amına her soktuğumda göğüslerinin sallanışını izlemeni istiyorum. Seni doldururken, seni benim yaparken parmaklarımın klitorisini izlediğini görmeni istiyorum."

"Ben seninim, biliyorsun," diye fısıldadı bağlantıları aracılığıyla, adam çekilip uzun, derin bir hareketle tekrar içine girerken. Tıpkı söylediği gibi, göğüsleri itme ile sallandı ve aynı zamanda, büyük elinin amını kaplamak ve şişmiş klitorisini okşamak için aşağı indiğini gördü. Bu sırada fısıltıyla konuşan parmakları meme uçlarını okşuyor, sert uçlarıyla acımasızca alay ediyordu.

"Bu doğru, sen benimsin." Kor, ne demek istediğini vurgulamak istercesine tekrar sertçe itti. *"Ve bunu kanıtlamak için sıcak küçük amına bir sürü döl bırakacağım. İstedğin bu mu köle kız? Efendinin seni becerdiğini ve amına boşaldığını hissetmek ister misin?"*

"Evet, Tanrım, evet!" Maggie yüksek sesle inlemekten kendini alamadı, ona daha iyi erişim sağlamak için kalçalarını geriye doğru bastırdı. İzleyicideki kızın da aynı şeyi yaptığını, yalvardığını ve utanmadan ağladığını, dolgun göğüslerinin amına giren sakin her derin darbesiyle titrediğini izledi. Bu gerçekten o muydu? O ahlaksız, kontrolden çıkmış, şehvetten yarı deli olmuş yaratık? Çıplak meme uçlarına ve çıplak klitorisine altın teller sarılmış olan kız? İnleyen ve sikilmek için yalvaran kız?

Maggie öyle olduğunu sanıyordu ama artık umurunda değildi - Kor durmadığı sürece görüntüde nasıl görüldüğü umurunda değildi. Yeter ki boşalmasına izin versin. Ve Tanrım, o çok yakındı... *çok yakındı*.

Her derin itişte kendini daha da yukarı itildiğini hissetti. Yakında kendini tamamen kaybedeceğini biliyordu ve istediği de buydu, tıpkı Kor'un emrettiği gibi onun kalın shaftının her tarafına boşalmak.

Kor onun orgazma yaklaştığını hissetmiş olmalıydı, çünkü sikişini hızlandırmaya başladı.

"Aferin kızıma," diye mırıldandığını duydu Maggie, efendisi onun açılmış amcığına daha da derinlemesine girerken. "Amını açıp efendinin seni sikmesine izin verdiğin için ne kadar da iyi bir köle kızsın."

"Efendim," diye yalvardığını duydu Maggie. "Lütfen, Usta, lütfen-gelmem gerek!"

"Elbette biliyorsun." Derin sesi kaba bir şefkatle doluydu. "Ve bunu yapacağını göreceğim, tatlım." Şimdiye kadar şişmiş tomurcuğunun üzerinde nazıkçe okşuyordu. Şimdi yoğunluğunu artırdı, onun

Parmak uçları onun hassas klitorisinin etrafında dolaşırken, Maggie bunun yoğunluğuyla çığlık atacağını düşünene kadar içine girdi.

Birdenbire daha fazla dayanamadı. Kalın şaftının onu doldurması ve klitorisini okşamasının yoğun hissi birleşimi çok fazlaydı. Neredeyse hıçkırık gibi bir çığlıkla, orgazmının bir dalga gibi onu yıkadığını hissetti, iç kasları istilacı şaftın etrafında sıkılaşıırken ve saf zevk cıvataları onun içinden yayılırken onu denize itti.

"Aynen öyle sarışın," diye gürlediğini duydu Kor'un kulağında. "Benim için gel. Sikimin her tarafına boşalmanı hissetmeme izin ver. Tanrıça, seni seviyorum. Seni o kadar çok seviyorum ki."

"Ben... Ben de seni seviyorum," diye soluk soluğa haykırdı. Ve sonra onun içine sertçe bastırıyor ve tohumunun sıcak fişkırmasından sonra onu fişkırarak dolduruyordu, onu kedi derinliklerine dikiyordu, onu onun yapıyordu, onu tekrar talep ediyordu.

İş bittiğinde Kor bileklerindeki yumuşak deri kelepçeleri çözdü ve Maggie yoğun seks yüzünden tamamen bitkin bir halde yere yığıldı.

"Tatlım, iyi misin?" Kor onun üzerine eğildi, yüzü endişeliydi.

"İyiyim," diye fısıldamayı başardı. "Sadece... bitkin düştüm. Bu... çok yoğundu. Atlatması zor... zor."

"Pekâlâ. Eğer iyi olduğuna eminsen."

Onun yanına uzanarak, kendisinden çok daha büyük olan gövdesini onun küçük gövdesinin etrafına doladı ve koruyucu bir kolunu onun yanına attı.

Maggie memnuniyetle içini çekti ve ona sarıldı. Kaşıklaşmalarına bayılırdı; bu onu tamamen kuşatılmış ve güvende hissettirirdi. Yani-

Tam o sırada başlarının üstünden gelen bir çınlama sesi başını kaldırıp bakmasına neden oldu.

"O da neydi?"

Kor kaşlarını çattı, anında uyandı.

"Bilmiyorum." Çınlama sesi tekrar geldi - bu sefer daha yakından.

"Bu da ne böyle?" Maggie kaşlarını çattı. "Sanki biri tavanda sürünüyormuş gibi geliyor. Ama bu mümkün mü ki?"

"Sanırım Çiftleşmemiş Erkekler bölümünde bir tür bakım kontrolü olabilir - hemen yanımızdalar." Kor hâlâ sıkıntılı görünüyordu.

"Ama saat gece yarısını çoktan geçti, bunu neden şimdi yapsınlar ki?" Maggie'nin aklına ani bir fikir geldi. "Sence bunun Çiftleşmemiş Erkekler bölgesinin dışına yerleştirdikleri muhafızlarla bir ilgisi olabilir mi? Ben de bunu merak etmiştim. Onlara neden ihtiyaç duyuyorlar?"

"Bilmiyorum." Başlarının üstünden yine bir gürültü geldi ve Kor ayağa kalkıp siyah deri pantolonuna uzandı. "Ama gidip kontrol edeceğim."

Birden Maggie'nin içinde kötü bir his belirdi. Ayağa kalktı ve onun koluna uzandı. "Kor, bekle, gitme."

"Neden olmasın?" Gömleğini omuz silkerek giymeye başlamıştı bile. "Sadece hızlıca bir göz atacağım. Hemen döneceğim, tatlım."

"Ama..." Maggie elini boğazına götürdü.

"Muhtemelen bir şey yoktur," diye onu rahatlattı. "Bakım ekibi yukarıda bir şeylerle uğraşıyordur. Önemli bir şey değil."

"Sanırım öyle." Maggie kötü -gerçekten kötü- bir şeyler olduğu hissinden kurtulamıyordu. Ama duygularını hiçbir şekilde haklı çıkaramıyordu. *Sadece aptallık* ediyorum, dedi kendi kendine huzursuzca. *Kor haklı, muhtemelen sadece bir bakım ekibidir.*

"Her şey yoluna girecek. Hemen döneceğim." Ona dudaklarından hızlı bir öpücük vermek için eğildi ve gitti.

Maggie yatakta kaldı, yorganı üzerine çekti ve kendi kendine her şeyin yolunda olduğunu söylemeye çalıştı. Sadece iyi.

Ama bir şeylerin çok ama çok kötü olduğunu hissetmekten kendini alamıyordu.

Yanlış.

On İkinci Bölüm

"Üzgünüm ama bu havalandırma deliklerine giremezsiniz. Bizzat Komutan Sylvan'ın emriyle giriş yasak," dedi Canavar Kindred olduğu anlaşılan sıkılmış görünümlü muhafız. Küçük havalandırma giriş odasında duruyordu ve hantal gövdesiyle neredeyse tüm alanı kaplıyordu.

"Ama ben buraya resmi bir iş için geldim. Çiftleşmemiş Erkekler bölümündeki tüm havalandırma kanallarını temizlemem gerekiyor. Bir ve iki numaralı havalandırmaları zaten temizledim. Bu sonuncusu," diye itiraz etti Donald, tepesinde yükselen, insanüstü boyunu ve cüssesini sergileyen devasa Kindred'e ters ters bakarak. Neden bu piçlerin hepsi bu kadar uzun olmak zorundaydı?

Boş , diye fısıldadı karanlık ses. Onu .

Bu tohumlama için son havalandırma deliği.

Biliyorum, diye mırıldandı Donald zihninden. Zaten ilk ikisini tohumlamıştım, hatırladın mı?

Evet ve iyi iş çıkardın Donald. Ancak bunu tek başına halletmelisin. Şanıma layık bir konukçu bulmalıyım, muazzam gücümü destekleyecek kadar güçlü birini.

Peki ya verdiğin sözler? Maggie ve o Neandertal Kor ne olacak?

Endişelenmeyin. Seni bulacaklar. Aslında, Kor şu anda bile seni arıyor. Karanlık sesin zihinsel tonunda korkunç bir mizah vardı. Acele edin - bir sonraki hava patlaması yakında dolaşıma girecek ve o sırada tozun yerinde olması gerekiyor. Tüm savaşçılar bir an önce enfekte olmalı!

Olacaklar! Donald söz verdi ve sonra günlerdir kendisine eşlik eden karanlık varlığın aniden gittiğini hissetti. Bir an için

Kendini küçük ve çok ama çok yalnız hissetti. Sonra omuzlarını dikleştirdi ve yolunu kesen Kindred savaşçısına baktı. Karanlık sesin bir dakikalığına gitmiş olması önemli değildi - o, Donald K. Mahoney PhD işleri kendi başına halledebilirdi.

"Kenara çekilin ve havalandırmaya erişmeme izin verin," diye talep etti, sesini olabildiğince derin ve emredici hale getirerek.

"Üzgünüm ama Komutan Sylvan çok özel talimatlar verdi." Canavar Kindred hâlâ geniş omuzlarıyla son ve en geniş havalandırma deliğine giden yolu kapatıyordu. şu ana kadar yarı uykulu görünüyordu ama şimdi Donald'ın perişan halini daha iyi anlayınca altın rengi gözleri irileşti. "Tanrım, hiç de iyi görünmüyorsun. Bu bir erkek insan için normal bir durum mu?"

Donald kendine baktı - mahvolmuş giysilerine, kirli, yırtık ayakkabılarına, beyazdan çok siyah olan tek kollu laboratuvar önlüğüne ve en çok da grimsi et parçaları dökülen çürümüş koluna. Çılgınca kıkırdadı.

"Oh, ben iyiyim, efendim. Benim için endişelenmeyin. Asıl endişelenmeniz gereken *sizsiniz*."

Canavar Kindred kaşlarını çattı. "Ne demek istiyorsun?"

"Bu." Donald göz açıp kapayıncaya kadar elini çantasına soktu ve bir avuç ince siyah barut çıkardı. Parmak uçlarında durarak sertçe üfledi ve dönen gölge tozu kütlesini doğrudan büyük savaşçının yüzüne üfledi.

Canavar Kindred öksürdü ve boğuldu, yüzü koyu kırmızıya döndü.

"Yedi Cehennem'de neler oluyor?" diye homurdandı ve Donald'a hiç de dostça olmayan bir bakış attı. "Bunu neden yaptın lan?"

Donald gülümsedi. "Arkadaşımı göreceksin."

"Sen-" Canavar Kindred'ın yüzü aniden değişti. Yüz hatları adeta bir mum gibi eriyip yeniden şekillenerek şekil değiştirmeye başladı. Değişimin tamamlanması sadece bir saniye sürdü. Tamamlandığında, kemik yapısı ve yüz hatları temelde aynı olsa da, Kindred'ın altın gözlerinden bakan başka bir varlık olduğu açıktı.

Donald daha da geniş sırttı. "İşte . Daha iyi hissediyor musun?"

Eski Canavar Kindred'ın yüzünü cevap niteliğinde bir sırtıma kapladı. Tarıfsız bir kötölük ifadesi.

"Hissediyorum." Savaşçıdan çıkan derin, hırıltılı ses, devasa gövdesi için bile fazla derin ve çarpıktı. **"Nefes alıyorum."** Kocaman göğüs derin bir nefes aldı. **"Yaşıyorum!"**

"Güzels," diye tersledi Donald. "şimdi havalandırma girişindeki fileyi çıkar." Muhafız dediğini yapınca başıyla onayladı.

"Ya şimdi?" diye sordu, iki metreye üç metrelik metal ağı duvara yasladıktan sonra tekrar doğruldu.

"şimdi ben tohum atarken bu havalandırmayı koru. Tüm toz dağılana kadar rahatsız edilmemeliyim. Toz dağıldıktan sonra gidip uyuyan diğer erkekleri uyandırın ama her birine kardeşlerinizden biri yerleşene kadar bunu yapmayın." Karanlık ses tarafından kendisine iletilen benzer emirleri, bir ve iki numaralı havalandırma deliklerinde "dönüştürdüğü" diğer iki muhafıza da vermişti.

Eski Kindred tüylü başını eğdi.

"Duymak itaat etmektir. Ama onların içime girip girmediğini nasıl anlayacağım? Bu bedende kardeşlerimin seslerini duyamadığımı fark ettim." Kaşlarını çattı. **"Bu çok... rahatsız edici."**

"Gözler dışında dışarıdan görülebilen bir işaret yoktur."

"Gerçekten de öyle." Eski Kindred savaşçısının altın rengi gözleri kıpkırmızı parladı, sonra duraksadı. "Ama eğer uyuyorlarsa ve gözleri kapalıysa..."

Donald kaşlarını çattı. "Tüm iblislerin manyak dehalar olduğunu sanırdım. Ama yakın zamanda bir dahi bursu kazanacak değilsin, değil mi dostum?"

Eski Kindred kaşlarını çattı. **"Bana hakaret mi ediyorsun, cılız insan? Sen sadece Ur'un bir aracısın, o bizi yönetiyor, biliyorsun."**

"Evet, ..." Donald çürüyen kolunu havada salladı ve birkaç et daha iğrenç sesler *çıkarak* düştü. "*Ben* bir aletim, *sen* de bir aletsin, hatta şimdiye kadar gördüğüm en büyük aletsin." Kıs kıs güldü. "İçlerine girilip girilmediğini nasıl anlayacağınıza gelince, *görmek* zorunda değilsiniz. Çiftleşmemiş bir erkekte bir yol açmak için tozdan derin bir nefes almak yeterlidir. Tozun bölgenin üçüncü kısmındaki havayı doldurması için bir şans verin ve her şey yoluna girecektir."

"Anlaşıldı." Tüylü kafa tekrar başını salladı.

"Ama..." Donald tek parmağını kaldırdı. ***Çürümüş*** bir parmak, diye fısıldadı kafasının içindeki küçük bir ses ve nedense bu ve kendi iskeletleşmiş ve kararmış parmağının görüntüsü onu tekrar kıkırdattı.

"Evet?" Canavar Kindred'in bedeninde bulunan iblisin sesi sabırsızdı.

"Unutmayın, toz sadece *çiftleşmemiş* erkekler üzerinde işe yarayacaktır. Tozun içinde dolaşan kırmızı gözleri olmayan, açıkça çiftleşmemiş bir erkek görürseniz, onu öldürmekte tereddüt etmeyin. Eğer çiftleşmişse, zihni sizin türünüze karşı korumalı olacaktır. Çiftleşmemiş olanların hepsi çiftleşmeden önce kimsenin alarm vermesi riskini göze alamayız. Anladınız mı?"

"Evet," diye homurdandı iblis.

"Güzel. O zaman ben-"

"Lanet havalandırmadan uzak dur!"

Yeni ses derindi ve aynı zamanda tanıdıktı. Donald, Maggie'nin yeni sevgilisiyle yüzleşmek için döndüğünde bir heyecan hissetti.

* * * * *

"Vay, vay, bu insan gibi yürüyen Neandertal değil mi? Nasılsın, Kor?"

"Olmak üzere olduğundan daha iyi," diye homurdandı Kor. Gözleri gerçekten *berbat* görünen insan bilim adamının üzerinde gezindi. İblis Ur'la arkadaşlık ediyor olması şaşırtıcı değildi.

"Oh, hiç sanmıyorum." Donald bir ağız dolusu gri dişini göstererek gülümsedi. Kor kaşlarını çattı. Tanrılar, yozlaşma onun her mı yayılmıştı? Donald'ın içten dışa çürüyen görüntüsü midesini bulandırdı ama aynı zamanda acıma duygusunun da içine işlediğini hissetti. Bu zavallı piçin işi bitmişti ve bunun farkında bile değildi.

"Bırak o çuvalı," dedi, insanın cılız omzuna asılı çantayı işaret ederek. "İçi ne dolu ki? Gölge taşı mı?" Eğer küçük odanın dışında dinlerken duydukları doğruysa, bu o olmalıydı. Donald gerçekten de Kara Gezegen'e gitmiş ve çiftleşmemiş Kindred'lara yerleşmeleri için bir dizi iblisle birlikte şeytani maddeyi geri mi getirmişti? Kor öyle olmasından çok korkuyordu.

"Çok uygun." Donald düşünceli bir şekilde başını salladı. "İnsan neredeyse o kalın kafatasında bir beyin olduğunu düşünecek." Yanındaki Canavar Kindred'a başını salladı. "Ne bekliyorsunuz? Sana çiftleşen tüm Kindred'ları gördüğün yerde öldürmeni söylediğimi sanıyordum."

Canavar Kindred şaşkın görünüyordu.

"Ama gözleri..."

Sesinin insanlık dışı derinlikteki ve yankılanan tınısı ve altın rengi gözlerindeki kırmızı parıltı Kor'un neler olduğunu anlamasını sağladı. Canavar Kindred'in içine şeytan girmişti; neyse ki en keskin iblislerden biri değildi, çünkü o şey orada öylece durmuş ona bakıyordu.

Ur'u kovduğundan beri hiç olmadığı kadar gücünün yüzeye çıkmasına izin verirken kendi gözlerinin kızarmasına ve ısınmasına izin verdi.

"Bu doğru," diye hırladı. "Bana binen iblis Ur'u kovmuş olabilirim ama güçlerimi korudum. Onlar doğuştan gelen bir hak. Artık kullanmamayı seçtiğim bir şey - başka seçeneğim yoksa."

"Ama..." Canavar Kindred iblisi her zamankinden daha şaşkın görünüyordu.
"Ur'u kovan *sen* misin?"

"Öyleyim." Kor ani bir hamleyle saldırdı ve Canavar Kindred'in belindeki silahı kaptı. Hızlı bir bakışta sersemletme ayarında olduğunu gördü. "Bunun için üzgünüm kardeşim," diye gürledi ve diğer erkeği göğsünden vurdu.

Canavar Kindred alçak bir iniltiyle dizlerinin üzerine çöktü ve ardından havalandırma girişinin önünde bir tarafa yığıldı. Omuzları araya girmediği için açıklık, beslenmeyi bekleyen aç bir ağız gibi esniyor gibiydi.

Donald sıkıntıyla tısladı ve Kor rahat bir nefes aldı. Patlayıcının ele geçirilmiş erkek üzerinde işe yarayacağından hiç emin değildi. Kendisi de Ur tarafından ele geçirildiğinde, fiziksel bedeni neredeyse her türlü saldırıya karşı savunmasız hale gelmişti. Ancak, Ur son derece güçlü ve zeki bir iblisti ve gücünü Kor'un o sırada deri kıyafet olarak giydiği fiziksel bedenini korumak için dışarıya doğru genişletebilmişti. Neyse ki, bu Canavar Türünü ele geçiren iblis ne çok güçlü ne de çok zeki görünüyordu.

Yine de hâlâ bir tehditti çünkü hâlâ konukçusunun içindeydi. Kor, bedeninin bayıltılmış olmasının iblisin yok olduğu anlamına gelmediğini biliyordu. Aksine, büyük Kindred'in fiziksel formu bilincini yeniden kazandığı anda iblis tekrar ön plana çıkacak ve ele geçirdiği bedeni kontrol edecekti. Kindred savaşçısını kendine bağlayacak ve iblisi kovmak için savaşmasına yardımcı olacak bir dişiyle bağı olmadan, iblis onu istediği her şeyi yapmak için kullanırken, kendi bedeninin içinde bir tutsak olarak kapana kısılacaktı.

"Gördüğüm kadarıyla hâlâ hızlı hareket ediyorsun," dedi Donald, acımasız düşüncelerini bölerek.

Kor patlayıcıyı ona doğru salladı. "Çuvalı bırak."

"Nasıl isterseniz." Donald hızla döndü ve çuvalın içindekileri havalandırma girişinin açık ağzına boşalttı. Sonra çuvalı metal zeminin üzerine bıraktı. "Tüh," dedi kayıtsızca. "Birazını dökmüş olabilirim."

"Seni küçük piç!" Kor homurdandı. Ama rahatlamıştı, toz hava sistemine çekilmiyordu. Hâlâ havalandırma girişinin zemininde volkanik bir kum yığını gibi parıldayan siyah bir yığın halinde duruyordu.

"Bu deliklerle ilgili tuhaf bir şey var," dedi Donald sohbet edercesine. "Bunu Ana Gemi'nin şemalarını incelerken fark ettim - ki bu şemalara ulaşmak hiç de kolay değildi bu arada. Her neyse, olay şu ki bir tür döngü içindeler. Yani, hava sürekli olarak sirküle ediliyor elbette, ama her saat başı büyük bir giriş oluyor - sistem hızlandıkça güçlü bir dalgalanma."

Kor kendini çok kötü hissetmeye başlamıştı. "O zehirli pisliği çuvala geri sok," diye homurdandı ve blaster'ıyla el hareketi yaptı. O orospu çocuğunu gözleriyle patlatabilirdi -gözlerinin yeniden ısındığını hissedebiliyordu- ama eski öfkesinin kendisini ele geçirmesine izin verirse kontrolü yeniden ele alamayabileceğinden korkuyordu. "*Şimdi*," diye ekledi tekrar eliyle işaret ederek.

Donald yine o gri, çürümüş dişlerini göstererek sırttı.

"İsterdim ama yeterince... zaman olduğunu sanmıyorum."

Son kelimesi üzerine, donuk bir uğultu duyuldu ve küçük havalandırma odasındaki tüm hava bir anda çekilmiş gibi oldu.

Kor, parlayan siyah toz yığınının havalandırmanın devasa borusuna çekildiğini ve Klonlanmamış Erkeklerin hava kaynağında dolaştığını görünce umutsuz bir çığlık attı. Saniyeler içinde yukarıdan ince siyah bir ölüm gibi yağacak, Akraba kardeşlerinin ciğerlerine ve kan akışlarına sızarak onları istilacı ibislere karşı savunmasız hale getirecekti.

"Hayır!" diye bağırdı Donald'a bakarak. "Ne yaptığını biliyor musun?" "Ne yaptığımı *çok* iyi biliyorum." İnsan bilim adamı çılgınca kıkırdadı.

"Çiftleşmemiş Kindred'lara çok kalıcı bir kalp değişikliği verdim ve ve diğer her şey, gerçekten." Tekrar kıkırdadı ve sonra çürümüş yüzü ciddileşti. "Ama bu sana yapacaklarımın yanında hiçbir şey."

Yırtık pırtık, tek kollu laboratuvar önlüğünün altından aniden parlak gümüş namlulu bir silah çıkardı.

Ve bahse girerim bayıltmaya ayarlı değildir, diye düşündü Kor uyuşukça. Kendi blaster'ının tetiğine basmaya başlamıştı ki, gümüş namludan çıkan bir enerji ışını sert ve öfkeli bir yumruk gibi göğsüne çarptı.

Kor içinden sıcak bir acı kıvılcımının geçtiğini hissetti.

"*Maggie!*" seslendi tüm Kindred'ların eşleriyle paylaştığı zihinsel bağlantı aracılığıyla. "*Çok özür dilerim! Çok geç kalmıştım. I-*"

Ve sonra her şey karardı.

On Üçüncü Bölüm

"Bir var!"

Becca yatağında doğruldu, huzursuz uykusu aniden bastıran *yanlışlık* hissiyle bölündü. *Gerçek ve Uzak - tehlikedeler!*

Nasıl bildiğini bilmiyordu ama haklıydı - bunu *hissedebiliyordu*.

Işıkları çağırarak yataktan kalktı ve giyecek bir şeyler aramaya koyuldu. Eli geceliğiyle birlikte giydiği krem rengi ipek bernoza gitti ve onu üzerine geçirdi.

Ayakkabılarıyla uğraşmadan misafir odasının kapısına doğru koştu. Far'ın süiti de kendisinininkiyle aynı koridorda yer alıyordu. Ama Truth geminin diğer tarafında, Bekâr Erkekler bölümünün hemen yanındaydı. Ve Becca içgüdüsel olarak tehlikenin orada olduğunu hissetti.

Kıvrımlı metal koridorda aceleyle ilerledi, gecenin bir yarısı olduğunun belli belirsiz farkındaydı ama hiç umursamıyordu. Far'ın kapısına ulaştığında zor nefes alıyordu ve yan tarafında bir dikiş başlamıştı. Becca'nın umurunda değildi.

"Far!" diye bağırdı, iki yanındaki süitlerde uyuyan insanlara aldırmadan metal panele yumruğuyla vurarak. "Far, aç kapıyı, iyi misin?"

O konuşmasını bitirmeden kapı açıldı ve Far dışarı baktı, siyah gözleri vahşiydi. Kaslı gövdesini açıkta bırakan koyu mavi ipek uyku pantolonu giymişti ve uzun sarı yelesi iki elini de üzerinde gezdirmiş gibi görünüyordu. Pantolonun bol bel bandının içine sıkıştırılmış gümüş bir tabancaya benzeyen bir şeyin kabzası vardı.

"Oluyor," dedi kısık sesle. "Truth'a ulaşmalıyız, o tehlikede."

"İkiniz de öylesiniz, bunu hissedebiliyorum!"

Becca haykırdı. "İşte bu yüzden onu yakalayacağım."

"Hayır." Becca başını sertçe salladı. "Onun süiti Eşleşmemiş Erkekler bölgesinin aşağısında, her şey orada oluyor. Tıpkı paylaştığımız imgelemdeki gibi. Burada kalırsan güvende olursun, ben gidip Truth'u alıp geri getireceğim."

Far'ın yakışıklı yüzü karardı.

"Cehennem gibi yapacağım. Sevdiğim kadının kendi başına tehlikeye atılmasına izin verirsem nasıl bir erkek olurum? Aslında, bence hiç gitmemelisin. *Ben* Truth'u getirirken *sen* burada kal." Koridorda adım atmaya başladı ama Becca onun kolunu yakaladı.

"Hayır, Far! Yapamayacağın şey tam olarak bu. Bana ihtiyacın var, hatta bence birlikte kalmalıyız. Düşünsene, imgelemde gördüğümüz sorunların hepsi çiftleşmemiş erkeklerle ilgiliydi. Sen, ben ve Truth, yani aramızda bir bağ var, sanırım buna çiftleşme de diyebilirsin ama biz çiftleşmedik. Bu ikinizi de savunmasız kılıyor."

Far nefesinin altından küfretti ve onun söylediklerini düşünür gibi göründü. Sonunda başını salladı.

"Haklısın."

"Teşekkür . Biliyorum." Becca bir rahatlama hissetti.

"Pekâlâ, birlikte gideceğiz," dedi Far. "Ama kal."

"Hayır." Becca çenesini kaldırdı ve parmaklarını onunkilerin arasından geçirdi. "Hayır, senin yanında olmama ihtiyacın var. Birbirimize dokunmamız gerek."

Far kaşlarını çattı. "Bunu nereden biliyorsun?"

Bir an için kafasının karıştığını hissetti ama içindeki kesinlik görmezden gelinemeyecek kadar güçlüydü.

"Bilmiyorum. Sadece biliyorum. mı?"

İç çekti. "Seni burada kalmaya zorlamalıyım. Gerçek bunu yapardı, biliyorsun." "Biliyorum," dedi Becca kararlılıkla. "Ama sen onun gibi değilsin."

"Hayır." Başını iki yana salladı. "Bazen öyle olsaydım daha kolay olurdu diye düşünüyorum. Hadi gel." Onu koridora doğru çekti ama fazla uzaklaşmadan Becca frene bastı.

Far şaşkınlıkla arkasına baktığında, "Komutan Sylvan ve Sophia - burası onların süiti," diye açıkladı. Elinin tersiyle metal vurdu. "Sophie mi?"

Kapı kayarak açıldı ve Komutan Sylvan elinde bir silahla dışarı çıktı, arkasında da çok endişeli görünen Sophia vardı. Şakaklarına ince gümüş bir tel takmıştı; bu, Kindred'lar arasında düşünce iletişimini kolaylaştıran bir Thinkme'di.

"Biliyorum," dedi Becca daha bir şey söyleyemeden. "Maggie az önce Sophia'ya ısmarladı - Kor'la birlikte Çiftleşmemiş Erkekler bölümünün yakınında bir sütleri var."

"Öyle mi yaptı? Ne söyledi? Aşağıda neler oluyor?" Far talep etti.

"Emin değilim. Sadece Kor'un onunla konuştuğunu ve aniden bağlantıyı kaybettiklerini söyledi. Şimdi onu bağlantıları aracılığıyla hissedemiyor ki bu kötü, *çok* kötü." Sylvan acımasız görünüyordu. "Hadi ama."

"Dikkatli ol!" Sophia onu öpmek için parmak uçlarında durdu. "Dikkatli ol!"

"Seveceğim. Seni seviyorum, *Talana*." Talana'yı hızlıca öptü ve Far ile Becca'ya işaret etti. "Hadi gidelim!"

Üçü koridorda koşar adım ilerlerken Becca Kor'a ne olduğunu merak ediyordu. Ve Evlenmemişler'de ne bulacaklardı?

Erkekler bölgesi mi?

* * * * *

Truth hatırlayamadığı bir rüyadan, birinin onu istediğine dair garip bir hisle uyandı. Onu *çok* istiyordu. Rebecca mıydı? Hayır, diye düşündü uykulu bir şekilde, o gibi hissetmiyordu.

Onun ya da bir başkasının kendisini isteyip istemediğini nasıl *hissedebileceği* onu rahatsız etmiyordu - yarı uyanık halindeyken bu çok mantıklıydı. Far olabilir miydi o zaman? Ama hayır, onu isteyen kişi de kardeşi gibi hissetmiyordu. Peki o zaman, kim...

Dışarı gel ve öğren, diye fısıldadı karanlıktan bir ses.

Truth'un omurgasının dibinde buz çiçekleri açtı ve aniden, tamamen uyandı. Başını çevirip karanlık uyku alanının etrafına baktı ama kimseyi göremedi. Odada onunla birlikte biri var mıydı?

"Kim var orada?" diye . "Işıklar yüksek!"

Sert komut, odanın kenarlarındaki gömme aydınlatmanın canlanmasına neden oldu. O kadar parlaktı ki Truth, gözleri parıltıya alışana kadar bir saniye gözlerini kırpmak zorunda kaldı.

Orada kimse yoktu ve aradığında da kimse cevap vermedi. Truth

burnunun kenarını sıktı ve derin bir nefes aldı.

Sadece kötü bir rüya. Kabus gören bir çocuk gibi davranmayı bırak ve uyumaya et.

Tekrar uzandı ve bacaklarının üzerine hafif bir battaniye atarak yatağına yerleşti.

"Işıkları kapatın," diye mırıldandı ve uyku alanı bir anda karanlığa gömüldü.

Truth içini çekti ve yan yatarak başını yastığa gömdü. Gözlerinin kapanmasına izin verdi ve derin bir nefes aldı.

Karanlıkta uzun, soğuk bir parmak gibi hissettiren bir şey yanağını okşadı. Derin, insanlık dışı sert bir ses kulağına nefes verdi,

Çık ortaya, Truth. Seni istiyorum.

* * * * *

"Neler oluyor?"

Geminin ortasındaki park alanının düz yeşil alanında durdular. Becca'nın dehşet içinde incelediği Çiftleşmemiş Erkekler alanının tam karşısındaydı. Her şey ince, siyah bir tozla kaplanmış gibiydi ve daha fazlası da tavandaki hava kanallarından aşağıya doğru bir tür ölümcül kar gibi sürükleniyordu. Tozun ne olduğunu bilmiyordu ama ne anlama geldiğini biliyordu. Bela. Tehlike. Ölüm.

Birkaç Kindred savaşçısı, yarı uyanık yüzlerinde şaşkın bir ifadeyle garip tozun içinde dolaşıyordu. Becca'nın kalbi boğazına fırladı ve orada kaldı.

Her , diye düşündü, kendini hasta hissederek. Her an yüz hatları balmumu gibi akmaya başlayabilir. Değişmeye başlayacaklar...

Ve sonra, dehşet içinde, olan oldu.

Karşısındaki savaşçılardan birinin yüzünün önündeki havaya el salladığını gördü, sanki orada uçuşan tozu dağıtmaya çalışıyordu. Ama hiçbir işe yaramadı. -Nefes aldığı anda uzaylı tozu ciğerlerine çekildi. Sanki ondan kurtulmaya çalışıyormuş gibi öksürdü ve boğuldu. Sonra aniden yüzü değişmeye başladı. Yüz hatları macundan yapılmış gibi değişti, uykulu ve hafif şaşkın bakışları şeytani bir alaycılığa dönüştü. Vücudu değişti, daha da büyümüş ve tehditkâr bir hal almış gibi görünüyordu. Son olarak, gözleri derin, yakıcı bir kırmızı renkte parlamaya başladı.

"Yedi Cehennem'de az önce ne oldu?" diye sordu, kendisi de izliyor olan Sylvan.

"Daha büyük bir güç tarafından ele geçirildi. Kara Gezegen'den gelen iblisler - ve ben de her bir çiftleşmemiş Kindred'ın kendine ait bir tane edinmesine yetecek kadar getirdim." Birden Becca'nın Maggie'nin eski nişanlısı Donald olarak tanıdığı ufak tefek bir adam belirdi. Onunla sadece bir kez karşılaşmıştı ama incecik gövdesi ve hafif kambur duruşuyla hemen tanınabilirdi.

Ama her ihtimale karşı, adam aynı zamanda yarı çıplak bir Maggie'yi de yanında sürüklüyordu. Bir kolunu Maggie'nin boynuna dolamıştı ve Far'ın pantolonundakine çok benzeyen gümüş bir silahın namlusunu Maggie'nin şakağına dayamıştı.

"Maggie!" Komutan Sylvan ona doğru bir adım attı, Far da öyle yaptı ama Becca onun elini sıkıca tutmaya devam etti.

"Yapma," dedi alçak bir sesle. "Teması kesme, Far. Bu güvenli değil."

"Geri çekilin. Maggie yine benim ve bu sefer gitmesine izin vermeyeceğim," dedi Donald yüksek ve çatlak bir sesle.

"Mantıklı ol, dostum," diye hırladı Sylvan. "O başka bir erkekle çiftleşti."

"Şu aptal Kor'u mu kastediyorsun?" Donald alay etti. "Onun için endişelenme.

o-o resmin dışında. Bundan kendim emin oldum."

Bunun üzerine Maggie ağlamaya başladı, gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu.

"Donald onu vurdu," diye fısıldadı. "Lütfen, ana havalandırmanın küçük odada, yerde yatıyor. Benim için endişelenme, Kor'a git." Yalvarırcasına Sylvan'a baktı. "Sen doktorsun, değil mi? Lütfen, git ona yardım et."

Sylvan kararsızlık içinde görünüyordu. Donald'a başını sallayarak, "Seni burada onunla bırakamam," dedi.

"Eğer yapmazsan Kor ölecek! Lütfen, ona git!" Maggie'nin yüzü şimdi gözyaşlarıyla dolmuştu.

"Evet, elbette ona git," diye alay etti Donald. "Bakalım onu kurtarabilecek misin, gerçi bundan şüpheliyim ama bu küçük silahın etkisi büyük." İnce gümüş namluyla Maggie'nin titreyen yanağını okşadı ve kıkırdadı.

Komutan Sylvan hâlâ kararsız görünüyordu ama Far başıyla onu onayladı. "Git," dedi sıkıca. "Bu iş bizde."

Sylvan kısaca başını salladı. "Onu meşgul etmeye çalış," diye mırıldandı alçak bir sesle, sadece Far ve Becca'nın duyması için. "Kardeşim Baird'le çoktan konuştum. O ne yapacağını bilir."

Döndü ve giderek daha fazla sayıda dönüşmüş Kindred'in yaşadıkları baraka tipi binalardan dışarı çıkmaya başladığı Çiftleşmemiş Erkekler bölgesine doğru koştu.

Hayır, dönüştürülmüş-ele geçirilmiş değil, Becca kendini kötü hissettiğini fark etti. Uzaylı bir şey tarafından ele geçirilmişlerdi... şeytani bir şey. Donald'ın yanında getirdiğini söylediği iblisler bir şekilde savaşçıların bedenlerinde kendilerine yer buluyor. Ve bunun tozla bir ilgisi var.

Toz şu anda Eşleşmemiş Erkeklerin bulunduğu bölgeden giderek uzaklaşıyor ve durdukları park alanına doğru sürükleniyordu. Becca kendisini adrenalinle dolduran bir aciliyet duygusu hissetti. Bir şeyler yapmalıydılar; çok geç olmadan gidip Truth'u bulmalıydılar. Onun büyük bir tehlike altında olduğunu iliklerine kadar hissediyordu. Ama Maggie çılgın eski nişanlısı tarafından rehin tutulurken oradan nasıl ayrılabilirlerdi?

Artık bir şeyler yapmalıydı. Becca'nın bir fikri vardı ama bu Far'ın onu takip etmesini sağlamak anlamına geliyordu. Ona yan gözle baktı ve elini sıktı.

Parmaklarını. Adam hafifçe başını salladı ve elini sıktı. Kendinden emin bir şekilde derin bir nefes aldı ve elini tutmaya devam ederek öne doğru bir adım attı.

"Donald, değil mi?" dedi Maggie'nin psikopat eski sevgilisine gülümsemeye çalışarak. "Bak, Maggie'yle şu anda birlikte olduğunuzu görebiliyorum ama o muhtemelen üşüyordur."

Erkeğini bulmak için kapıdan çıkmadan önce üzerine atmış olması gereken ince bir tişörtten başka bir şey giymeyen yarı çıplak, titreyen kızı işaret etti. Tişörtün altında göğüs uçlarına bağlı garip bir altın zincir mekanizması varmış gibi görünüyordu ama Becca bunu fark etmemeyi tercih etti. Bu durumu etkisiz hale getirmeli ve çok geç olmadan Truth'a ulaşmalıydı. Tabii çok geç olmadıysa.

"Üşümüştü ne olmuş? Ben onu ısıtırım." Donald kulağa daha çok çılgılık gibi gelen tiz bir kahkaha attı. "Daha önce cinsel birleşmeyle pek ilgilenmezdim ama iblislerle arkadaşlık etmeye başladığımdan beri çok ilgimi çekiyor. Sanırım onların bazı *aşırı* iştahlarının bana geçtiğini söyleyebilirsiniz."

Maggie'nin ıslak yanağını uzun uzun öptü ve gözyaşlarını grimsi bir dille yalayarak uzaklaştırdı.

Gri mi? Dili gri mi? Becca gözlerini kocaman açarak ona baktı. Bu yaratık birkaç hafta önce tanıştığı düzgün, telaşlı adama neredeyse hiç benzemiyordu. Dengesiz, yırtık pırtık görünüyordu ve... berbat bir şeyin kokusunu aldı ve burnunu kırıştırdı. Ve çürümüştü, acayip çürümüş kokuyordu. Şaşılacak bir şey yoktu çünkü Maggie'nin boynuna dolanmış olan kol tam da öyle görünüyordu - gri, çürümüş etin altındaki kemiği gösterecek kadar çürümüştü.

Becca öğürmemek için mücadele etti. Kontrolünü kaybetmemesi, sakın kalması gerekiyordu.

"Soğuk olması umurunda olmayabilir ama başka erkeklerin kadınına bakmasını istemediğini *biliyorum*," dedi ani bir ilhamla. "Yani, ona bir baksana, *her şeyi* görebilirsin."

"Sen, ah, kesinlikle yapabilirsin." Far boğazını temizledi ve Becca ile birlikte oynayarak dikkatle başka tarafa baktı.

Donald kaşlarını çatı ve titreyen Maggie'ye baktı.

"Ne demek istediğinizi anlıyorum. Çok... müstehcen bir şekilde giyinmiş," diye mırıldandı.

"İşte..." Becca üzerindeki krem rengi ipek bornozu silkerek çıkarmaya başladı. Üzerinde sadece dizlerine kadar uzanan geceliği kalmıştı ama bu da zavallı Maggie'nin giydiğinden çok daha fazlasıydı. "Bak," dedi yumuşak bir sesle, Far'ı tutmayan serbest elini kaldırarak. "Ben senin için bir tehdit değilim. Sadece bunu omuzlarına koymama izin ver. Tamam mı?"

Becca öne doğru bir adım attı ve Donald kaşlarını çatmasına rağmen onu durdurmak için hiçbir hamle yapmadı. Becca dikkatle bir adım daha attı. Hoşuna gitmeyen kısım buydu - Far'ın elini bırakmak zorunda kalacaktı. Ve bunu yaptığında, uğursuz bir bulut gibi gittikçe yaklaşan ince siyah toza karşı savunmasız kalacağı hissini bastıramıyordu.

"Uzakta, bebeğim, nefesini tutabildiğin kadar tut," diye mırıldandı sadece onun kulaklarına. Onun nefes aldığını duydu, sonra elini bıraktı ve bir adım öne çıkarak krem rengi ipek bornozu Maggie'ye uzattı. "İşte," dedi Donald'a. "Bir dakikalığına bırakırsan onu örtebilirim..."

"Sakin bir şey yapmaya kalkma," diye mırıldandı ama Maggie'nin boynundaki tutuşunu gevşetti ve bir an için kafasına doğrulttuğu gümüş silahın namlusu titredi.

Becca'nın beklediği an gelmişti. Maggie'nin bileğini yakaladı ve onu yolundan çekti. Aynı anda, ipek kumaşı

Donald'ın yüzündeki bornoz.

Bağırdı ve ateş etti ama patlama geniş bir alana yayıldı ve ipek cübbe kafasını düzgünce sardı. *Pratik yapsaydım bundan daha iyisini yapamazdım!* Becca sevinçli bir şaşkınlık dalgası hissederek düşündü.

"Uzak," diye bağırdı. "Yakalayın onu!"

Sözcükler dudaklarından çıkmadan önce, bir başka enerji patlaması başının yanından geçti ve ipek cübbenin ortasında aniden kara bir delik açıldı.

Donald acı dolu bir feryat kopardı ve bu feryat mide bulandırıcı ıslak bir gurultuya dönüştü. Yüzünü gizleyen cüppedeki kara deliğin kenarları kıpkırmızı oldu ve ardından kıpkırmızı leke yayılmaya başladı. Donald dizlerinin üzerine çöktü, silahı sinirsiz parmaklarından düştü. Becca'nın yüksek duyularına ağır çekim gibi gelen bir hareketle, yavaşça bir tarafa doğru yığıldı ve yere yığıldı.

Becca dudağını ısırdı. "Yüce Tanrım, ona yardım et," diye fısıldadı uyuşmuş dudaklarının arasından. "O...?"

Silahını yatan kişiye doğrultan Far bir adım öne çıktı ve Donald'ın düşürdüğü parlak gümüş tabancayı tekmeleyerek uzaklaştırdı. Sonra eğildi ve harap olmuş cübbeyi kaldırdı.

"Öldü," dedi sessizce, dudakları gergin, yüzü bembeyazdı. Başını kaldırıp Becca'ya baktı. "Öldürmeyi sevmiyorum. Gerekli olduğunda bile."

Becca kalbinin sıkıştığını hissetti. "Özür dilerim," diye fısıldadı. Maggie onun yanında tekrar ağlamaya başladı.

"Bu benim hatam. Bilmeliydim, görmeliydim..."

"Böyle bir şey yapacağını nereden bilebilirdin?" Becca kendini toparlamak için çaba sarf ederek sordu. "Sakın suçlamaya başlama

Ŗu anda sadece buradan çıkmanız gerekiyor. Ya da en azından *senin* - Truth'u bulmalıyız." Far'a baktı. "Öyle değil mi?"

Far'ın yüzünde tuhaf bir ifade vardı. "BEN...

BEN..."

"Uzak mı?" Becca endişeliydi. Toz artık onlara da ulaşmıştı -çoğu hâlâ Çiftleşmemiş Erkekler bölgesindeydi ama dışarıya ulaşıyor, hava akımlarında dönüyor, bir hastalık gibi yayılıyordu. Far'ın soluk tenine siyah benekler gibi yerleştiğini görebiliyordu.

"...Becca...*şimdi*..." Far'ın kelimeleri çıkarmakta zorlandığı belliydi. Yüz hatları sanki bir şeyle savaşıyormuş gibi buruşmuştu.

*Hayır, bir şey değil, **biri**, Becca fark etti. Onu ele geçirmeye çalışan bir şey.*

"Uzak!" Öne doğru atılarak onun elini tuttu ve parmaklarını sıkıca birbirine doladı. "Burada kal," dedi endişeyle onun yüzüne bakarak. "Burada benimle kal."

Yüzü aydınlandı ve rahat bir nefes aldı.

"Teşekkür ederim. Bu... bir şeyin bir şekilde içeri girmeye çalıştığını hissedebiliyordum."

"Bu konuda konuşma." Becca'nın kalbi korkudan buz kesmişti. "Aynı şey Truth'un da başına geliyor olabilir, ona ulaşmalıyız." Maggie'ye baktı. "Sen iyi misin? Üzgünüm, giymen için sana verebileceğim başka bir şey yok."

"Sorun değil." Maggie derin bir nefes aldı ve gözlerini sildi, yüzüne kararlı bir ifade geldi. "Komutan Sylvan'a Kor konusunda yardım edeceğim."

"Yapamazsın!" Becca hemen söyledi. Giderek daha fazla sayıda kırmızı gözlü ele geçirilmiş Kindred'in ortaya çıktığı Çiftleşmemiş Erkekler bölgesine başıyla işaret etti. "Sen

oraya geri dönemezsiniz, güvenli değil!"

"değil," diye ısrar etti Maggie. "Ona gitmem *gerek*. I-" "Neler oluyor? Sylvan sorun olduğunu söyledi."

Becca'yı rahatlatmak için Komutan Baird aniden ortaya çıktı, etrafında yarım düzine silahlı savaşçı vardı. Elinde bir silah vardı ve Thinkme'nin gümüş teli kalın siyah saçlarında parlıyordu.

Far ona, "Komutan, bir tür toplu ele geçirme olayının yaşandığına inanıyoruz," dedi. "Maggie'nin eski nişanlısı, Donald adındaki insan, bir tür şeytani ruh hakkında bir şeyler söyledi." Baird'e sertçe baktı. "Muhafızlarınızdan çiftleşmemiş olan var mı?"

Baird adamlarını hızlıca bir gözden geçirdi ve başını salladı. "Hayır, neden sordunuz?"

"Sadece çiftleşmemiş Kindred'ler etkileniyor," dedi Becca hemen. "Nedenini bilmiyoruz ama tozla bir ilgisi var gibi görünüyor."

Baird, "Sylvan'ın söylediği de buydu - tozu kontrol altına alın," diye mırıldandı. "Tutmak mı? Ama nasıl?" Becca talep etti.

"Çiftleşmemiş Erkekler bölgesini kapatmak için önlemlerimiz var ama Sylvan hâlâ orada, en azından beni en son ısmarladığında öyleydi."

"Kor'u almaya gitti. Benim de gitmem gerek," dedi Maggie çenesini kaldırarak. "Onun yanında olmalıyım, *olmalıyım*."

Baird başını salladı. "Çok tehlikeli. Sylvan'a bir sorayım bakalım ne diyecek." Gözlerini kısa bir süreliğine kapattı ve yüzüne bir konsantrasyon ifadesi geldi. "Oh iyi, dışarı çıkıyor." İki muhafızına işaret etti. "Beni koruyun, Kor konusunda ona yardım edeceğim."

Peşinde iki muhafızıyla birlikte ileriye doğru koştu.

Acele edin! Becca bağırarak istedi. Tozların arasından, daha önce etrafta dolaşan ele geçirilmiş Kindred'lerin şimdi

daha amaçlı hareket ediyorlardı. Gözleri daha parlak kırmızı parlıyordu ve bir toplanıyorlardı. Daha kötüsü, her dakika barakalardan daha fazlası çıkıyordu.

Yakında harekete geçecekler, diye düşündü, panik boğazında yükseliyordu. Ve sonra... kim bilir neler olacak? Kindredlar kendi türlerine karşı savaşılmaya hazır mı? Ele geçirildikleri için kendi suçları olmasa bile kendi savaşçıları ve kardeşlerini öldürmeye?

Neyse ki, savaşçılar hâlâ biraz şaşkın , sanki içlerindeki varlıklar hâlâ yeni bedenlerine alışmaya çalışıyordu. Sylvan ve Baird'in, Kor'un bilinçsiz halini aralarında sürükleyerek dışarı koşmalarını izledi. Maggie bir çığlık attı ve onları karşılamak için koştu. Eşleşmemiş Erkekler bölgesinden güvenli bir mesafeye geldiklerinde Baird bağırdı,

"Kalkanı kaldırın."

Bunun üzerine, ele geçirilmiş Kindred'lerden birkaçı, bir koku yakalayan köpekler gibi başlarını kaldırdı. Öfkeyle hırlayarak ilerlemeye başladılar.

Becca'nın kalbi ağzına geldi ve Far'ın elini sıkıca kavradı.

Aman Tanrım, geliyorlar! Ya-

Tam o sırada Baird'in geride bıraktığı savaşçılardan biri, üzerinde birkaç ışıklı panel bulunan ince bir kontrol cihazı çıkardı. Bir paneli kaydırıp ve bir düğmeye bastı. Havayı alçak bir uğultu doldurdu ve Becca'yı rahatlatan bir şekilde, Çiftleşmemiş Erkekler alanının etrafındaki yerden aniden parıldayan bir duvar yükseldi. Tavana doğru o kadar hızlı yükseldi ki Becca bunu fark edecek zamanı bile bulamadı. Bir dakika önce orada değildi, bir dakika sonra ise oradaydı ve Çiftleşmemiş Erkekler alanı ile geminin geri kalanı arasında yanardöner bir bariyer oluşturunuyordu.

Ele geçirilmiş Kindred'ler parlayan duvara doğru koşup öfkeyle duvara vurdular ama geçemeyecekleri açıktı. Aslında Becca onların hırıltılarını ve ulumalarını parıldayan bariyerdan zar zor duyabiliyordu.

"Güvendeyiz," diye fısıldadı. "Artık hepimiz güvende olmalıyız. Bölge kapatıldı."

"Öyle ama toz dolaşmaya devam ediyor," dedi Far acımasızca. "Bakın." Kapalı alanın hemen yanındaki koridoru işaret etti. Kalın bir siyah toz bulutu, sanki geminin geri kalanına doğru bir yol arıyormuş gibi, kemerli açıklıktan içeri doğru sürükleniyordu. "Truth'un süiti şu koridorun sonunda," dedi alçak bir sesle.

"Oh, hayır!" Becca nefes aldı. "Toz önce ona ulaşmalıyız." "Bunun mümkün olup olmadığını bilmiyorum ama deneyebiliriz," dedi Far acımasızca. "Gel Hadi!" Onu öne doğru çekti ve çıplak ayaklarıyla sertçe iterek koşturmaya başladılar. Girdap gibi dönen toza karşı yarışırken parkın yaylı çimlerine çarptılar.

Keşke oraya zamanında varabilsek! Becca çılgınca düşündü. Süitlerin kapılarının hava geçirmez olduğunu biliyordu ama eğer Truth koridora çıkarsa...

Meryem Ana, dua etti. *Lütfen, lütfen kapısını açmasına izin verme. Lütfen dışarı çıkmasına izin verme. Lütfen...*

Bölüm On Dört

Dışarı çık Truth, diye seslendi karanlık ses yine ama orada kimse yoktu. Truth çılgınca etrafına bakındı. Işıklar cayır cayır yanıyordu ve odası sıcacıktı ama yine de ani bir ürperti hissetti. Kim ya da ne çağırıyordu O mu? Yedi Cehennem'in neresinden geliyordu bu ses?

Neden dışarı çıkıp ?

"Nereden çıkacaksın? Neredesin?" diye sordu, etrafına bakmak için yataktan kalktı.

Koridorda. Seni bekliyordum. Görkemime layık bir araç için. Genç ve güçlüsün, seni geride tutacak hiçbir bağın yok ve geçmişinde seni karanlığa açacak bir sürü acı var. O kişi sen olacaksın.

"Bir ne? Sen neden bahsediyorsun?" Truth delirip delirmediğini merak etmeye başlamıştı. Gecenin bir yarısı neden bedensiz bir sesle konuşuyordu? "Rüya mı görüyorum?" diye sordu yüksek sesle. "Bu bir rüya mı?"

Evet, bu bir rüya, dedi karanlık ses ona. *Sadece bir rüya, bu yüzden söylediklerimi yapmak tamamen güvenli. Süitinizin dışındaki koridora çıkın.*

"Ben... yapmamalıyım," diye mırıldandı Truth ama nasıl olduysa çıplak ayakları onu uyku alanından çıkarıp oturma alanına ve süitinin kapısına doğru götürmeye başlamıştı bile.

Evet, yapmalısın. Dışarı çık ve derin bir nefes . Burası çok havasız ve sıcak. Derin nefes almak, açık havaya çıkmak istiyorsun, değil mi?

Zihninde bir resim oluşmaya başladı ama bu kapısının dışındaki kıvrımlı metal koridor değildi. Truth bunun yerine kendi dünyası olan Pax'ın ormanlarını gördü.

Sarp sıradağların, engebeli soluk mor gökyüzüne karşı inanılmaz keskin zirveler halinde yükseldiğini gördü. Önünde duran ve neredeyse onun kadar uzun olan kutsal mürver ağaçlarını gördü. Devasa gövdelerinin dibinde büyüyen *jaspar* çalıları, tüylü yapraklarıyla bir yöne okşandığında tüy gibi yumuşak, diğer yöne okşandığında iğne gibi kesecek kadar keskindi. Uzun saplı *herib* otunun baharatlı, temiz kokusu burnunu gıdıkladı - ikinci annesi bu sert ama ipeksi bıçakları toplantılarda tören kıyafetlerini dokumak için kullanırdı. Ve çok uzaklardan hem güzel hem de korkunç, sıvı ve yalnız bir ses duydu: Avlanan, *dr'gin* formundaki yalnız bir Rai'ku erkeğinin çağrısı.

Truth aniden korkunç bir ev hastalığına yakalandı. Kindred Ana Gemisi' ne işi vardı ki? Pax'ın dağlarında ve ormanlarında dolaşması, havayı soluması ve avlanması gerekirken neden kapalı, yapay bir ortamda sıkışıp kalmıştı?

Aklını kurcalayan sorular çok mantıklıydı ve aynı zamanda zihninin arkasında fısıldayan karanlık sesi de duyuyordu.

Dışarı çık. Dışarı çıkın. ÇIKIN!

Bu dürtü görmezden gelinemeyecek kadar güçlüydü. Truth kapıya doğru adım attı ve sürgülü metal paneli açarak kendi dünyasını görmeyi bekledi.

Onun yerine, boğucu bir siyah toz bulutuyla dolu tanıdık metal koridoru gördü.

Gözlerini kırptırdı. *Yedi Cehennem'de ne...?*

"Gerçek-Gerçek!"

Çıglıklar dikkatini çekti ve koridorun sonunda Far ve Rebecca'yı gördü. El ele tutuşmuşlar ve sanki bir tehditte kaçmaya çalışıyorlarmış gibi ona doğru koşuyorlardı.

"İçeri dön kardeşim!" Far sesleniyordu. Aynı anda Rebecca da nefesini tutması gerektiğini haykırıyordu.

"Nefes almayın! Ne yaparsan yap, nefes alma!" diye bağırdı nefes nefese.

Truth içgüdüsel olarak elini ağzının ve burnunun üzerine koruyucu bir şekilde kapatmak için uzandı. O uzun, soğuk parmağın yanağını tekrar okşadığını hissettiğinde süütünin güvenliğine çekilmek üzereydi.

Kendini durduramayınca, şaşkınlık ve korku dolu, ciğerlerini zehirli tozla dolduran hırıltılı bir nefes çekti.

Evet! Karanlık ses coştı. ***Benimsin, !***

Ne? Hayır! Hayır! Truth hayalet parmağı uzaklaştırmak için uzandı - ya da en azından denedi. Dehşet içinde kollarının artık kontrolü altında olmadığını fark etti; istediği zaman hareket etmiyorlardı. Bacaklarını hareket ettirmeye çalıştı ve onların da bir şekilde hareketsizlik içinde donup kaldıklarını gördü. Ona ne oluyordu böyle?

Sana ben oluyorum! Karanlık ses şimdi onun *içinden*, kendi kafasının içinden geliyor gibiydi. Bu şey, her neyse, bir şekilde içine girmişti ve şimdi onu ele geçiriyordu.

Bu doğru, dedi karanlık ses neşeyle. ***Bedenin elimde ve yakında aklını da alacağım. Bir anlığına daha kendini düşünmenin tadını çıkar. Yakında artık Gerçek değil, sonsuza dek Ur olacaksın.***

Truth bir öfke dalgası hissetti - bu davetsiz misafir onun bedenini gasp etmeye nasıl cüret eder? Onunla savaşmaya çalıştı, onu kovacak iradeyi bulmaya çalıştı, ama hiçbir şey yapamadı.

Sonuçlar. Denese bile düşünceleri bulanıklaşıyordu. *Neler oluyordu? Kim? Nerede?*

"Onu yakaladı - bakın, onlardan biri onu yakaladı!"

Başını çeviremiyordu ama Truth göz ucuyla Far ve Rebecca'nın sonunda orada olduklarını, yüzlerinde endişeli ifadelerle bir yanında durduklarını fark etti.

Sorun yok, kendimi iyi hissediyorum, demek istedi ama ağzı çalışmıyordu. Birkaç dakika önce bu onu rahatsız ederdi ama şimdi her şey yolunda görünüyordu. Aslında son derece doğal.

"Doğrusu, hayır!" Rebecca şimdi onun yüzüne bakıyordu, garip bir şekilde sıcak ve rahatsız hissettiren gözlerine endişeyle bakıyordu. "Gerçek mi?" diye tekrar sordu. "Bak Far, gözleri kıpkırmızı!"

"Gerçek artık yok. Sadece ben varım, Ur," dedi karanlık ses, Truth'un ağzından konuşarak.

Rebecca bir adım geri çekildi, bir eli yanağına gitti.

"Hayır. Oh, *hayır*," diye fısıldadı.

"Gerçek, !" Far dehşete düşmüş görünüyordu.

"Gidemezsin!" Rebecca onun elini tuttu ve Truth bunu gerçekten hissettiğine şaşırdı. Fiziksel hisle birlikte özgür iradesinin bir kısmı da geri gelmiş gibiydi. Artık bedeninin ele geçirilmesi fikrine o kadar da sıcak bakmıyordu.

"Rebecca," diye mırıldandı ve boğazından çıkan ses ona aitti. Far heyecanla Rebecca'ya baktı. "O gitmedi! Tamamen değil." Truth şeytani varlığın içinde dalgalandığını hissetti.

"Geri çekilin! O benim!" diye bağırdı ama Rebecca hâlâ onun elini tutuyor ve bırakmayı reddediyordu.

"Uzak," dedi. "Diğer elini tut. Hakikat'e sahip çıkalım ve bu şeyi dışarı atalım."

"Hayır!" İçinde yaşayan iblis kaçmaya çalışarak sarsıntılı bir hareket yaptı. Ama Truth tekrar hissedebiliyordu ve direndi. Far onun elini kavradığında, onu kurtarabilecek tek şey olan bir cankurtaran simidiymiş gibi tutundu.

Rebecca ve Far da el ele tutuşmuşlardı ve üçü birlikte tam bir çember oluşturdular. Truth içinden bir güç dalgası geçtiğini hissetti - hepsinden geçtiğini varsayıyordu. Düşünceleri aniden tamamen berraklaştı ve kendisini istila etmeye çalışan varlıkla savaşma isteği pekişti.

"O benim... benim!" diye öfkeleni karanlık ses.

Truth ağzını kapattı. "*Sesimi... kullanmayı... bırak,*" diye hırladı sıkılmış dişlerinin arasından.

"Bu doğru, onu rahat bırakın!" Rebecca bağırdı. "Truth sana ait değil. Far ve ben ona sahip çıkıyoruz, o *bize ait.*"

"Onu almanıza asla izin vermeyeceğiz." Far, Truth'un elini sıktı. "*Asla.*"

Duygularının gücü Truth'un iki yanında toplanıyor, onu sevgi, şefkat ve ışıkla dolduruyor gibiydi. Bu, içindeki karanlık varlığın dayanamayacağı bir baskıydı. Truth'un başını geriye attı ve boğazını parçalayacakmış gibi hissettiren şiddetli, öfkeli bir ulumayı serbest bıraktı.

Vücudu ondan kurtulmak için mücadele ederken sarsıldı. Truth kendini kızgın bir çocuk tarafından fırlatılmış bir bez bebek gibi hissediyordu ama bu konuda yapabileceği hiçbir şey yoktu. Her iki yanındaki ellere sıkıca tutunmaktan ve dayanmaya çalışmaktan başka bir şey yapamazdı.

Sonra, sonunda gitmişti ve kendi teninde yalnızdı.

"Ahhh!" diye soluk soluğa kaldı. Tüm karşılaşma iki dakikadan az sürmüştü olmasına rağmen, kendini hiç bu kadar bitkin hissetmemişti. Dizlerinin üzerine çöktü, başı

Yorgunluktan aşağı sarkıyordu.

"Truth, tatlım? Sen iyi misin?" Rebecca endişeyle sordu. Onun yanında dizlerinin üzerine çöktü ve yatıştırıcı bir şekilde saçlarını okşamaya başladı.

"Abi? İyi misin?" Far da çömeldi ve kolunu Truth'un sırtına doladı. Geçmişte olsa Truth böyle bir temastan kaçınırdı ama çok yorgundu... ve onu önemseyen insanlarla çevrili olmak çok iyi hissettiriyordu - bunlardan biri başka bir erkek *olsa* bile. Başka hiçbir şeyi umursamadan kendini bu koruyucu sarmalın içine bıraktı.

Bitti, diye düşündü. Tanrıça'ya şükür bitti!

On Beşinci Bölüm

Becca adamlarının yanına yaklaştığında rahatlama hissiyle dolup taştı. Gerçeği söyleyerek davetsiz misafiri kovmuşlardı. O onların - onun ve Far'ın - ve eğer herhangi bir korkunç şeytani yaratık ona pençelerini geçirirse lanetlenecekti! Aslında-

Birden başlarının üzerindeki hava derin, insanlık dışı bir kahkaha ile yarıldı.

Kazandığını sanıyorsun! diye böğürdü karanlık ses, artık Truth'un ses tellerini kullanmadığı için sesi daha da garip ve bozuk çıkıyordu.

Saf kötülük hissi üzerine akarken Becca irkildi. Zihnine nüfuz etmenin bir yolunu bulmaya çalışan sıcak bir balçık gibi hissetti. Ama hem Truth'a hem de Far'a dokunduğu sürece, içgüdüsel olarak üçünün de iyi olacağını biliyordu. Bir elini Truth'un boynunda tuttu ve diğer eliyle Far'ın koluna dokunmak için uzandı.

"Onu görmezden gel ve yakın dur. Birlikteyken zarar veremez," dedi alçak bir sesle.

Bu doğru, seni şu anki halinle istila edemem, diye hırladı karanlık ses. ***Ama şaka hala senin üzerinde, insan dışı. Truth'un zihnine girdim, geçmişteki acılarını tattım, acınası anılarını inceledim. Kardeşiyle asla gerçek bir bağ kuramayacak. Asla. O çok kapalı, çok bükülmez. Üçünüz beni dışarı atmış ama sonsuza kadar birlikte olmayacaksınız ve ben bekleyebilirim. Bekleyebilirim.***

Becca'nın midesinin sıkışmasına neden olan uluyan, insanlık dışı bir kahkaha ile şeytani varlık sonunda koridorun ortasında huzur içinde bir araya gelmeleri için onları terk etti.

"Tanrılar." Sonunda konuştuğunda Truth'un sesi boğuk çıkmıştı. "Bu... söyleyecek sözüm yok."

"Sorun yok, kardeşim," dedi Far sessizce. "Hiçbirine gerek yok."

"Evet, öyle. Size teşekkür etmem gerekiyor." Truth'un yakışıklı yüzü her ikisine de baktığında hüzünlüydü. "Beni sahiplendiğiniz için. Beni kurtardığınız için."

Becca onun elini sıkarak, "Bir şey değil," dedi. "Ve bilmeni isterim ki, ben... söylediğim her kelimedede ciddiydim. "Daha önce pek iyi ayrılmadığımızı biliyorum - İkiz Kindred bağı hakkında öğrendiklerimiz seni biraz korkuttu. Dürüst olmak gerekirse ben de öyleydim."

"Bu... bir şoktu. Ve asla katılabileceğimi düşündüğüm bir şey değil," dedi Truth sert bir şekilde. Yavaşça ayağa kalktı ve Becca'yı yanına çekti. Sonra Far'a bir el uzattı. "Kardeşim?" diye sordu, bekleyerek.

Far kaşlarını çatarak ona baktı. "Az önce benimle herhangi bir bağ kurmayı kendine yediremediğini söyledin. Bana dokunmak zorunda kalacakken neden bana elini uzatıyorsun?"

Truth kabaca, "Kindred bağlanma yöntemine katılmak istememem, bir tür ilişki yaşamak istemediğim anlamına gelmez," dedi. "Az önce beni kurtardın, bunu Rebecca kadar sen de biliyorsun."

Far ikizine bir kaşını kaldırdı.

"Yani bana minnettarlığından mı dokunacaksın? Bu mudur yani?"

"Uzak," dedi Becca yumuşak bir sesle. "Gerçek *deniyor*. Bu onun için kolay değil, sen de denemelisin. Onun elini tut. Burada hâlâ çok toz var." Titredi. "Birbirimize dokunmalı ve birbirimizi güvende tutmalıyız."

". " Far içini çekti ve uzatılan eli tuttu.

Truth onu yukarı çekti ve elini bırakmadan önce belki de gereğinden biraz daha uzun süre kavradı.

"Hadi," dedi sonunda. "Bu tozdan kurtulalım. Benim odama girelim ve havalandırmayı açalım. Sonra konuşabiliriz."

"Ne hakkında konuşmak istiyorsun?" Becca merakla sordu.

"Bunun hakkında," dedi Truth kısaca. "Bizim hakkımızda.

Üçümüz hakkında."

Truth'un süitine girip kapıyı arkalarından kapatırlarken Far usulca, "'Üçümüz' diye bir şey yok sanıyordum," dedi. "Ve gelecekte de böyle bir olasılık yok. Dalga geçme kardeşim."

Truth içini çekti ve bir elini kısa saçlarında gezdirdi.

"Ben değilim. Sadece... konuşmamız gerektiğini düşünüyorum."

Hemen uğuldamaya başlayan kapının üzerindeki devir daim cihazını çalıştırdı, sonra kanepeye gitti ve yorgun bir iç çekişle bir ucuna oturdu.

Becca ve Far onu takip etti ve Becca her zamanki gibi kendini onların ortasında buldu. İki iri erkek bedeninin arasındaki konumu, üzerinde sadece göğüslerini saran ve kalçalarını zar zor örten ince, krem rengi ipek bir gecelik olduğunun yeni farkına varmasına neden oldu.

Kendini örtme dürtüsüyle savaştı - onun için alçakgönüllülükten daha önemli şeyler vardı. Bunun yerine kasıtlı olarak ikisinin de elini tuttu. Döngünün ölümcül siyah tozu tamamen yok etmesinin ne kadar süreceğini kim bilebilirdi? Güvenli tarafta olmak ve en azından şimdilik her ikisiyle de ten tene teması sürdürmek daha iyiydi.

Zaten şu anda hepimiz dokunmaktan etkilenmeyecek kadar yıpranmış durumdayız, değil mi? diye düşündü huzursuzca. Bu doğru gibi görünüyordu - en azından şimdilik. Aralarında sıcak bir akım hissetmesine rağmen, bu geçmişte olduğu kadar yoğun değildi. *Sorun yok. Her şey yoluna girecek...*

"," dedi Far, Truth'a seslenerek. "Dinliyoruz. Konuş kardeşim." Truth sinirli bir nefes verdi.

"Özür dilerim ama nereden başlayacağımı bilemiyorum. Az önce yaşadıklarımızdan sonra bana sunmak istediğin her şeyi reddetmekte aceleci davrandığımı düşünüyorum."

"Peki ne teklif ettiğimi düşünüyordun?" Far sessizce sordu.

"Arkadaşlık... kardeşlik... daha önce de söylediğim gibi, bir ilişki." Truth ellerine baktı. "Teklif ettiğiniz her şeyi kabul edeceğime söz veremem. Hâlâ daha geleneksel bir bağ kurmak için ne... ne yapmak gerektiğini hayal edemiyorum."

"Ama bir bağ olmadan nasıl bir ilişkimiz -bir ortaklığımız- olabilir ki?" Far sordu.

"Belki *farklı* türde bir bağ kurabilirsiniz," diye önerdi Becca. "Gerçek burada seninle yarı yolda buluşmaya çalışıyor, Far. Masaya ya hep ya hiç talebiyle gelersen hiçbir şey elde edemezsin. Sadece onun söyleyeceklerini dinle."

." Far başını salladı. "Yeterince adil. Devam et, kardeşim."

Truth boğazını temizledi. "Rebecca'yı sadece kendim için istediğimi sanıyordum," dedi alçak bir sesle. "Ama bu gece bunun hem aptalca hem de bencilce olduğunu gördüm. Beni tek başına kurtaramazdı. İblisi kovmak için ikinizin de yardımı gerekti." Titredi. "Beni kurtarmak için ikiniz de yardım ettiniz."

"Yani ne , Truth?" Becca yumuşak bir sesle sordu.

"Hissettiğimi , belki de paylaşmayı öğrenmemin zamanı gelmiştir. En azından biraz."

"Becca'yı paylaşmak mı demek istiyorsun?" Far sordu. "Bunu mu demek istiyorsun?"

Truth başını salladı, soluk gri gözleri kapalıydı. "Evet. Eğer paylaşılmaya istekliyse tabii."

Becca kalbinin göğsünde sıkıştığını hissetti. "Emin değilim" diye mırıldandı. "Yine de, sanırım üçümüzün birlikte daha güçlü olduğumuzu gördük."

ayrı."

"Katılıyorum," dedi Far. "Üç kişi olarak iki kişi ya da bir kişi olduğumuzdan daha güçlüyüz. Ama Hakikat paylaşmaktan bahsederken ne kadar ileri gitmeye istekli?"

Truth rahatsız bir şekilde kıpırdandı ve Becca onun giydiği bol uyku pantolonunda belirgin bir şişkinlik olduğunu fark etmekten kendini alamadı.

"Bilmiyorum. Daha önce, Leydi Kat bizi bir araya getirmeye çalışırken... Yani Rebecca'ya sırayla ikimizi de öptürürken..."

Becca ikisinin arasında olmanın ve el ele tutuşurken her iki kardeşi de öpmenin anısıyla tüm vücudunun kızardığını hissetti.

"Beğendin mi?" diye sordu Truth usulca.

Başını salladı. "Ben...evet. Evet, yaptım," diye mırıldandı, yanakları hafifçe kızarmıştı.

"Hangi bölüm?" Far sessizce sordu. "Becca'yı kendin öpmekten mi hoşlandın... yoksa onu öpmemi izlemekten mi?"

Truth boğazını temizledi. "İkisi de," diye itiraf etti sonunda. "İkisinden de zevk aldım."

Becca bir sıcaklık dalgasının daha üzerine çöktüğünü hissetti. "Demek beni paylaşmak hoşuna gitti, o kadarcık bile olsa," diye mırıldanarak başparmağıyla Truth'un elini hafifçe okşadı.

Tekrar başını salladı. "Evet. Hem de ."

"Ve biraz daha... paylaşmak ister misin?" Far mırıldandı.

"Seçtiğim dışıyla başka bir erkeği görmek isteyeceğimi hiç düşünmezdim ama... evet." Truth'un derin sesi biraz kısıktı. "Evet, paylaşmayı daha iyi öğrenmek istiyorum. Eğer Rebecca izin verirse ve sen de bana öğretirsen, Far."

Far ona baktı.

"Becca? Bu konuda ne hissediyorsun?"

"Ben... bir düşünüyüm." Becca dudağını ısırđı. Olayların bu şekilde gelişmesi karşısında ne hissedeceğinden emin değildi. Bir yandan, Far'ın iyiliğı için Truth'un en azından biraz da olsa nihayet yola geliyor gibi görünmesine seviniyordu. Öte yandan, onu kardeşiyle cinsel bir şekilde paylaşmaktan zevk aldığını ve daha fazlasını paylaşmak istediğini itiraf ediyordu. Böyle bir şeyi teşvik etmeli miydi? Teşvik ederse bu nereye varırdı? Ve ne kadar ileri gitmeye hazırđı?

Daha önce ahlaki üstünlüğü ele alması gerektiğinden o kadar emindi ki, şimdi bunun doğru hareket tarzı olduğundan o kadar da emin değildi. Belki de iki iri ve kaslı bedenin arasında olmak muhakeme yeteneğini etkiliyordu. İkisine aynı anda dokunmaktan etkilenmeyecek kadar yorgun ve bitkin olduğundan emin olmasına rağmen Becca kesinlikle sıcak hissetmeye başladı.

İçgüdüsel olarak koruyucu bir hareketle her ikisinin de ellerini tutmaya başlamıştı. Onları şeytani varlıklardan ve hâlâ havada sürüklenen kara tozdan korumak için her iki erkeğı de dokunması gerektiğı bilgisinden doğan bir hareketti bu. Ama şimdi bu temas başka bir etki yaratıyordu - cinsel ısıнын içinden aktığını, meme uçları aniden gerilirken ve amı dayanılmaz derecede hassas ve ıslak hale gelirken yoğunluğuyla neredeyse onu yaktığını hissedebiliyordu.

İlk içgüdüsu ellerini çekmekti ama bunu yapamadı. Hâlâ saldırmak için bekleyen görünmeyen bir tehlike olabilirdi. Kendisine Ur adını veren iblis yakınarda geziniyor, adamlarını korumasız bırakmasını bekliyor olabilirdi.

Adamlarım. Ne zamandan beri onlara böyle sesleniyorum? diye düşündü dalgınca.

"Bizi sahiplendiğinden beri," dedi Far usulca ve Becca düşüncesini yüksek sesle söylemiş olması gerektiğini fark etti. "En azından Truth'u sahiplendiğinizden beri," diye ekledi.

"Hayır..." Becca çenesini kaldırdı. "İkinize de sahip çıkıyorum. Bu tehdit devam ettiği sürece benim korumam altındasınız."

"Bir dışıden koruma talep etmenin doğru olacağını hiç düşünmemiştim ama bu doğru hissettiriyor." Truth'un sesi düşünceli geliyordu. "Beni sahiplendiğin için teşekkür ederim Rebecca."

"Ben de minnettarım, *efendim*," diye mırıldandı Far.

Becca gülümsedi. "İkinizin bir konuda hemfikir olduğunu duyacağımı hiç düşünmezdim."

Far yumuşak bir sesle, "Sanırım ikimiz de senin hakkında ne hissettiğimiz konusunda hemfikiriz," dedi.

"Uzak haklı," dedi Truth. "Güzelliğin ve cesaretin övgünün ötesinde, Rebecca."

Becca utanarak güldü. "Pekala, şimdi siz ikiniz bana büyük bir kafa vereceksiniz."

Gerçek kaşlarını çattı. "Senin hakkında iyi konuşursak neden kafan büyümeye başlasın ki?"

"Bu bir Dünya deyimi," diye açıkladı Far. "Bizim pohpohlamalarımızı dinlerse kendisiyle fazla gurur duyacağı anlamına geliyor."

"Dalkavukluk değil, gerçeği söylüyorum. Ve herhangi bir gurur ya da kibir sezmiyorum." Truth spekülatif bir şekilde ona baktı. "Çoğunlukla hissettiğim sıcaklık... sıcaklık ve utanç. Söyle bana Rebecca, bu şekilde yakın olmak seni Far ve beni etkilediği gibi etkiliyor mu?"

Son buluşmalarında da ona benzer bir soru sormuş, o da kaçamak cevaplar vermişti. Şimdi artık kaçamazdı.

"Öyle," diye itiraf etti Becca. "Bu... bu her zaman oluyor. İkinize aynı anda, ten tene dokunduğum her an bunu hissediyorum."

"Neyi hissetmek?" Far yumuşak bir sesle söyledi. "Söyle bize, *mi'now*."

Becca utançtan yanakları alev alacakmış gibi hissetti ama yalan söyleyemez ya da soruyu geçiştiremezdi, artık yapamazdı. Üçünün az önce birlikte yaşadıklarından sonra olmazdı.

"Cinsel bir şey. Cinsel sıcaklık sanırım," diye itiraf etti. "Ben... her yerde hissediyorum ama en çok... göğüslerimde ve bacaklarımın arasında."

"İşte, o zaman..." Truth'un iri ellerinden biri, üzerindeki ince gecelikten göğsünün yan tarafını okşamak için uzandı.

"Ve burada," diye mırıldandı Far, uzun parmakları bacaklarının arasını hafifçe okşarken.

"Evet." Becca'nın sesi soluk soluğa çıkmıştı. "Ben... Elimde değil."

"Ve sadece ikimiz birlikte sana dokunduğumuzda mı seni bu şekilde etkiliyoruz? Aynı anda mı?" Truth sordu.

Başını salladı. "Nedenini bilmiyorum. Belki... belki de isterseniz de istemeseniz de uyumlu bir set olmanız gerektiği içindir."

Truth biraz kaşlarını çatarak, "Belki," dedi.

"En azından bize söylediğine sevindim," dedi Far yumuşak bir sesle. "İkimiz birden sana dokunduğumuzda neden bu kadar ürktüğünü hep merak etmişimdir."

"Artık biliyorsun." Becca hafifçe gülmeye çalıştı ama sesi daha çok bir inilti gibi çıktı.

"Becca?" Far endişeyle sordu. "Bu seni incitiyor mu? Çok mu yoğun?"

"Hayır, sadece ihtiyacım var..." Becca hayal kırıklığı içinde dudağını ısırdı.

"Ne yapacağımı bilmiyorum
ihtiyacım var."

"Sana ilk birleştüğimizde verdiğimiz şeye ihtiyacın var," diye gürledi Truth. "Bir serbest bırakma." Eli tekrar ona dokunmak için yukarı çıktı ve bu kez göğsünü kavradı. Başparmağı meme ucunun sıkı tomurcuğunun üzerinde nazikçe hareket etmeye başladı,

Geceliğinin ince, ipeksi kumaşının üzerinden yumuşak bir şekilde kayıyor, onu dayanılmaz bir şekilde kızdırıyordu.

"Oh!" Becca küçük bir inilti çıkardı.

"Gerçek doğru." Far'ın büyük eli kızın amını kavradı, avuç içi ipeğin üzerinden sıcacıktı. "Neden sana dokunmamıza izin vermiyorsun Becca? Gerginliğini azaltmamıza izin ver."

"Biz... biz yapmamalıyız," diye inledi Becca.

"Paylaşmalıyız," diye ısrar etti Truth usulca. "Başka türlü paylaşmayı nasıl öğreneceğim?"

"Bu doğru," diye mırıldandı Far. "Truth'un bir dişiyi İkiz Kindred yöntemiyle paylaşmanın zevkli olabileceğini görmesi gerekiyor."

"Ben... bilmiyorum," dedi Becca usulca. *Ama ikisinin bağ kurmasına yardım edeceğine söz vermiştin, hatırladın mı?"* diye fısıldadı kafasının içindeki küçük bir ses. *Bu ilk adım olabilir - sadece Truth'a kardeşiyle paylaşmayı öğretmek. Paylaşılan sen olsan bile.*

"Lütfen, *mi'now*," dedi Far. "Belki de ilk başta Leydi Kat'in sütinde yaptığımız gibi sadece öpücüklerimizi paylaşsak. Hoşuna gider mi?"

"Evet..." Becca yalan söyleyemezdi. "Bu hoşuma *giderdi*. Hem de çok."

"Güzel." Far öne doğru eğilerek onu dudaklarından nazıkçe öptü, Becca'yı nefessiz ve muhtaç hissettiren yavaş, şefkatli bir sahiplenme. Adamın dudaklarının tadını seviyordu; tatlı, sıcak ve çok naziktiler. Elini saçlarında gezdirdi, uzun parmaklarıyla buklelerini taradı, ona sevildiğini, değer verildiğini ve istendiğini hissettirdi. Öpücüğün sonsuza dek sürmesini isterdi ama sonunda adam arkasına yaslandı ve Truth'a başını salladı. "Kardeşim," diye mırıldandı. "Leydimizin yemyeşil ağzının tadına bak."

Truth usulca homurdandı. "Zevkle." Öne doğru eğilerek çok daha güçlü bir öpücükle onun ağzını aldı. Tadı keskin ve vahşiydi.

Dilini dudaklarına bastırmış, tıpkı son öpüşmelerinde olduğu gibi içeri girmek istiyordu. Daha önce onun içeri girmesine izin vermek istememiş olsa da, Becca şimdi onu reddedemezdi. İnledi ve ona açıldı, öpüşmelerini derinleştirirken ensesindeki kısa, siyah saçları okşamak için uzandı.

Aynı anda Far'ın yanağını öptüğünü ve daha sonra boynunun hassas tarafını uzun, duygusal yalamalarla tatmak için aşağı indiğini hissedebiliyordu. Bir erkek tarafından öpülürken diğerinin boğazını okşaması ve tatması onu hem sıcak hem de soğuk hissettiriyordu. Truth'un ağzının içine doğru inledi ve Truth bu sesi hevesle yuttu, dudakları hâlâ onun dudaklarını tahrip ediyordu.

Sonunda öpüşmeyi kesti, yüzünde sıkıntılı bir ifade vardı.

"Ne?" Becca hâlâ nefes nefese ona sordu. Far hâlâ boğazını öpüyordu, bu da düşünmesini zorlaştırıyordu ama Truth'u rahatsız eden bir şeyler olduğunu görebiliyordu. "Sorun ne bebeğim?" diye sordu nazikçe.

"Ben... Ben bundan zevk almamalıyım," dedi sonunda. "Seni Far'ın kollarından koparıp kendime almak istemeliyim. Yine de ikinizin sarmaş dolaş, kucak kucağa görüntüsünü... tuhaf bir şekilde çekici buluyorum." Başını iki yana salladı. "Ama bu Rai'ku tarzı değil."

Far başını kaldırarak, "Hayır, ama bu İkiz Kindred tarzı," diye mırıldandı. "Erkek kardeşinin paylaştığın dışıdan zevk almasını izlemekten zevk almak bizim için doğaldır. Çok doğal. Söyle bana kardeşim, sen bundan zevk alabilir misin?"

İri, sıcak eli Becca'nın titreyen karnında gezindi ve ince ipek geceliğin içinden göğsünün kıvrımını kavradı.

Adam meme ucunu nazikçe okşarken Becca inledi, daracık noktayla alay etti ve doğrudan kalçalarının arasındaki ıslak, şişmiş noktaya zevk kıvılcımları gönderdi.

Truth, solgun gözleri şehvetten ağırlaşmış bir halde onu izliyordu.

"Evet," dedi sonunda, kalın bir sesle. "Bunu yaparken seni izlemekten zevk alabilirim."

"O zaman bana katıl." Far geceliğini çekiştirerek ince spagetti askısının omzundan aşağı kaymasına izin verdi. Becca'ya baktı. "İzninizle leydim," diye mırıldandı. "Güzel göğüslerinizi açıp sizi kardeşimle paylaşabilir miyim?"

Becca dudağını ısırdı. Tanrım, onların arasında eriyormuş gibi hissediyor, her iki yanındaki iki iri, kaslı erkek bedeninin yaydığı cinsel sıcaklık tarafından tamamen tüketiliyordu. Bir yanı, işler çok ileri gitmeden durup frene basması gerektiğini hissediyordu. Ama başka, daha büyük bir parçası daha fazlasını, çok daha fazlasını istiyordu. *Sorun* değil, dedi kendi kendine. *İstediğim zaman durabilirim. Çok ileri gitmeyeceğiz.*

"Becca?" Far hâlâ onun cevabını bekleyerek sordu.

"Her şey... her şey ," diye fısıldadı sonunda. "Ama hiçbir şey... belden aşağısı yok."

"Nasıl istersen," diye mırıldandı Far. Diğer askıyı omzundan kaydırıp ve ardından ince ipek teninden aşağı kayarak göğüslerini ortaya çıkarana kadar hafifçe çekti. Elbisenin üst kısmı belinin etrafında kaygan kıvrımlar halinde birikerek onu yarı çıplak ve tamamen savunmasız bıraktı. Truth'a baktı. "Beni izle kardeşim," diye mırıldandı. "Ve bunun sana nasıl hissettirdiğini gör."

Eğilerek Becca'nın sağ meme ucunu dudaklarının arasına aldı ve sıcak ağzının içinde nazikçe emdi.

Becca kendini tutamadı, küçük bir çığlık attı ve göğsünü dışarı çıkardı, tatlı dudaklarına sertçe bastırarak kendini daha fazla zevk için sundu. Düşünmemeye çalıştığı o kısa karşılaşma sırasında bile, onu manastıra kaçmak zorunda bırakan o karşılaşma sırasında bile

Böyle bir zevk. Ve Far ona neredeyse hiç dokunmuyordu... kardeşi ona bakarken sadece meme ucunu hafifçe emiyordu.

Truth kıpırdandı, Far'la birlikte sergiledikleri gösteriyi izlerken gözleri hâlâ arzuyla doluydu. Becca onun elinin pantolonunun bol ağ kısmına gittiğini ve kendini ayarlayarak daha rahat olmaya çalıştığını gördü. Belli ki Far'ın meme ucunu emmesini izlemek onu etkilemişti.

Sonunda Far hassas tomurcuğunu serbest bıraktı.

"Hoşuna gidiyor mu kardeşim?" diye sordu Truth'a bakarak. "Hanımefendimizi tatmin edişimi izlemek sana zevk veriyor mu?"

"Lanet olsun sana..." Gerçek yine değişti. "Olmaması gerektiği halde olduğunu biliyorsun."

"Evet, öyle olmalı," diye güvence verdi Far. "Dediğim gibi, bu İkiz Akraba yolu. Ama sen hâlâ sadece izliyorsun. Neden sen de katılmıyorsun? Gel, Becca'nın diğer meme ucunun tadına bak. Seni temin ederim ki görüldüğü kadar lezzetli."

Becca dudağını ısırdı. En çılgın hayallerinde ve fantezilerinde bile bu senaryoyu düşünmemişti. İstemediği için değil, bu onu suçlu hissettirdiği için.

Ama böyle hissetmemelisin, diye işaret etti her şeyi haklı çıkarmaya kararlı görünen küçük ses. *Ne de olsa bağ kurmalarına yardım edeceğine söz vermiştin. İkiz Akrabalar da böyle bağlanır, bir kadını paylaşırlar. Ayrıca belden aşağısı için de söz vermediler. Yani sorun olmaz.*

Far hâlâ bekliyordu. "Gel kardeşim," diye mırıldandı Truth'a. "Benimle birlikte onun tadına bakar mısın?"

Truth'un yontulmuş yüz hatlarındaki kararsızlık ifadesi aniden kayboldu.

"Yapacağım," diye usulca hırladı. "Onu seninle birlikte tadacağım."

"Gel o zaman." Far sağ meme ucunu emzirmeye geri döndü, diliyle hafifçe daire çizdi.

Bir süre izledikten sonra Truth eğildi ve kadının sol göğsünü avucunun içine aldı. Saf şehvetten gelen yumuşak bir hırıltıyla diğ er meme ucunu da ağzına aldı ve sanki dudaklarının arasına alabildiğı kadar çok meme almaya kararlıymış gibi sertçe çekti.

Becca haykırdı ve sırtını kamburlaştırdı. Oh, bu iyi hissettirdi. Hayır, iyiden de öte, inanılmaz. Onların arasında olduğı her an hissettiğı cinsel enerji ikiye ve sonra üçe katlanıyor gibiydi. Hiç böyle bir zevk hissetmemişti ve aşağı baktığında, kardeşlerin ikisinin de aynı anda meme uçlarını tatmasını izlemek inanılmaz derecede erotikti.

Kukusu daha da ıslak ve şişmiş hissetmeye başladı, ilgi için yalvarıyordu. Becca, önce Far'ın, sonra da Truth'un elinin üzerinde olmasının verdiği hissi karşılaştırmak için aniden kalçalarını ayırıp oraya dokunmalarına izin verme dürtüsüne kapıldı.

Hayır, belden aşağısı olmaz! diye kendine hatırlattı. *Bağlanmalarına yardımcı olmak bir şey ama çok ileri gitmek istemiyorum.*

Ancak belden aşağısına dokunmalarına izin vermemeye karar vermiş olması, *kendisine* dokunamayacağı anlamına gelmiyordu.

Normalde böyle bir şeyi asla yapmazdı. Ama içindeki cinsel zevk aşırı hızlanmaya başlamıştı - onu sınıra doğru itiyordu - boşalmak için çıldırmasına neden oluyordu.

Sağ elini, fark edemeyecek kadar meme ucunu emmeye odaklanmış olan Far'dan kurtardı ve bacaklarının arasından aşağı kaydır dı. Krem rengi ipek geceliğı kalçalarının üzerindeydi ve yatar ken asla külot giymezdi, yani amı geceliğ in dantel kenarının altında çıplaktı.

Saf bir ihtiyaç iniltisiyle Becca ince parmaklarını şişmiş kedi dudaklarının arasına kaydıldı ve hafif, hızlı vuruşlarla klitorisinin yan tarafını ovmaya başladı.

Kendi parmaklarının verdiği his o kadar iyiydi ki neredeyse dayanılmazdı. Kendini cinsel olarak serbest bırakmaya neredeyse hiç izin vermiyordu. Yakın zamana kadar yaşadığı hayatta, bedensel arzuları tamamen aklından çıkarmaya çalışmak daha iyi bir şey olarak görülüyordu.

Becca bu konuda iyiydi - cinsel ihtiyaçlarını görmezden gelme ya da yüceltme konusunda gerçekten iyiydi... Ta ki Truth and Far ortaya çıkana kadar. Şimdi vücudu kontrolden çıkmış gibiydi - artık ihtiyaçlarını görmezden gelemez, onları yokmuş gibi davranamazdı. Vücuduna umutsuzca ihtiyaç duyduğu şeyi vermek zorundaydı ve şu anda ihtiyaç duyduğu şey boşalmaktı.

Becca gözlerini kapatmış, tamamen dalgalanan zevke konsantre olmuştu. Bacaklarının arasındaki hisler o kadar yoğundu ki Truth ve Far'ın meme uçlarını emmeyi bıraktığını fark etmesi bir anını aldı.

Farkına vardığında gözlerini açtı ve utanç içinde nefesi kesildi. Bacaklarının arasını okşarken iki erkek kardeşi de dikkatle onu izliyordu.

"Vay, vay, Rebecca..." Truth'un derin sesi arzudan boğuklaşmıştı. "Ben de belden aşağısı yok dediğini sanıyordum."

"Ah!" Becca utanç içinde dudağını ısırıldı. Tam elini çekecekti ki Far bileğine hafifçe dokunarak onu durdurdu.

"Hayır, yapma," dedi sessizce. "ok güzelsin. Bırak da bitirişini izleyelim."

"Ben... Ben yapamadım," diye bocaladı Becca. "Ben sadece... Asla yapmamalıydım..."

"Neyi hiç yapmamalıydın, kendine zevk vermeyi mi? Neden olmasın?" Truth sordu. "Daha önce de söylediğim gibi, serbest bırakılmanız gerekiyor. Eğer bize izin vermezsen

Bir tane sana, neden bir tane de kendine vermeyesin?"

"Ben... Bilmiyorum. Sadece... bu yapmam gereken bir şey değil," diye fısıldadı Becca.

"Ama bunu yapmak *istiyorsun*, değil mi?" Far mırıldandı. Yavaşça, büyük bir elini onun kalçasına koydu.

"Bunu seviyorum... bunun görüntüsünü." Truth'un sesi biraz boğuk çıkıyordu ama devam etmeyi başardı. "Elinizin leydimizin kalçasındaki görüntüsü, ten tonlarınızın zıtlığı... çok..."

"Erotik," diye bitirdi Far onun için usulca. "Katılıyorum kardeşim. Neden hanımefendinin diğer uyluğuna dokunmuyorsun? Biliyorsun, ikimizin birden ona dokunmasının ona zevk verdiğini söyledi."

"Yaptı, değil mi?" Truth homurdandı. Elini Becca'nın diğer kalçasına koydu ve hafifçe sıktı, solgun gözleri Becca'nın yüzüne sabitlenmişti. "Ee, Rebecca? Zevki şimdi hissediyor musun?"

İkisi meme uçlarını emmeyi bıraktıklarında azalan bağlantı aniden yeniden başladığında Becca'nın nefesi kesildi. Tanrım, o kadar *iyi* hissettiriyordu ki... izleniyor olsa bile durmak için fazla iyiydi.

Yapmamalıyım, diye düşündü ama parmakları görünüşe göre kendi istekleriyle tekrar hareket . Dudağını ısırarak işaret ve yüzük parmaklarıyla amını araladı ve orta parmağıyla klitorisinin yan tarafına hızlı, hafif vuruşlar yapmaya devam etti. Far'dan alçak sesle bir takdir iniltisi duydu ve Truth nefesinin altında Kindred evrensel diline benzeyen yumuşak, gırtlaktan bir küfür etti.

"Çok güzel," diye nefes aldı Far okşarken, kendini gittikçe daha yükseğe, kenara daha da yaklaştırdı.

"Muhteşem," diye mırıldandı Truth. "Kukunun içinin neye benzediğini hep merak etmişimdir Rebecca. Aynı olup olmadığını merak ettim

küçük meme uçların gibi kremsi kahverengi."

"*Tadının* neye benzediğini merak ediyorum," diye homurdandı Far usulca. "Tanrıça, şu anda yüzümü kalçalarının arasına gömüp tatlı kıvrımlarını yalamayı çok isterdim, *mi'now*."

Becca, bacaklarının arasındaki ışık ikizinin onu tadarkenki sıcak görüntüsü karşısında bir iniltiyi daha bastırdı. Diliyle onu yalayıp emerken ve içine girerken vahşi sarı yelesinin bacaklarının arasında hareket ettiğini neredeyse görebiliyordu... Aman Tanrım, gerçekten de bu düşüncelerle eğlenmemeli ya da bu eylemleri hayal etmesine izin vermemeliydi. Ama yine de duracak gücü yok gibiydi.

"Onu orada tatmak mı istiyorsun?" Truth şaşırmış ve meraklanmış gibiydi.

Far kardeşine, "Sadece istemek değil, *ihtiyacım* var," dedi. "Bu bir Kindred özelliği,

kadınının tadına bakma ihtiyacı. Rai'ku'lar böyle şeyler yapmaz mı?"

"Biz...yapmayız. Bu yasak bir faaliyet, başka bir erkeğe dokunmakla aynı çizgide."

Far başını salladı, gözleri hâlâ Becca'nın iç kıvrımlarında gezinen ince parmaklarına kilitlenmişti.

"Neler kaçırdığını bilmiyorsun, kardeşim. Yumuşak am dudaklarını dilinle aralarken bir kadının kalçalarının başının etrafında kilitlenmiş olduğunu hissetmek, daha fazlası için yalvarırken çıkardığı iniltilerin sesi, ağzının içine defalarca boşalırken sularının tadı..."

"Tarifiniz çok... dokunaklı." Truth'un sesi yine boğuk çıkıyordu.

Far ona kısa bir bakış attı. "Belki de bu birazcık esnetebileceğin bir kuraldır? Becca tatlı vücudunu örnek olarak kullanmama izin verirse sana nasıl amcık yenileceğini öğretmeyi çok isterim."

"Birbirimizden öğrenebileceğimiz... çok şey var," diye mırıldandı Truth. "Yasak olduğunu biliyorum ama yine de..."

"Ve yine de onun balının tatlı, kremesi tadını arzuluyorsun. İtiraf et kardeşim, içindeki Kindred o narin kıvrımları yalamak için haykırıyor. Leydimizin önünde diz çökmek ve dilini onun güzel amının derinliklerine gömmek için."

"Ben... bilmiyorum." Gerçeğin sesi hâlâ özlem dolu ama kuşkuluydu.

"Bunu bir düşün," diye mırıldandı Far. "Belki ileride bir gün sana ne demek istediğimi gösterebilirim. Bu hoşuna gider miydi, Truth? Leydimizi dilimle tatmin ederken izlemek sana zevk verir mi?"

"Ben... olmamalı," diye itiraz etti Truth.

"Ve yine de olurdu. Belki de o kadar çok zevk alıyordun ki yardım edemedin ama katıldın," dedi Far yumuşak bir sesle.

Sözleri Becca'nın zihninde iki erkek kardeşin birden bacaklarının arasına girdiği, acele etmedikleri, sırayla her birinin tadına baktıkları ve sonra birlikte onu boşalttıkları imgesini uyandırdı...

Kendisine verdiği zevkle birlikte yasak görüntü aniden çok fazlaydı. İçinde birikmekte olan orgazm doruğa ulaştı, bir gelgit dalgası gibi onu yıkadı, ayak parmaklarının kıvrılmasına ve ezici duyguya tamamen yol verirken sırtının eğilmesine neden oldu.

"Oh...oh!" bağırdı. "Oh, lütfen, Far...Truth..."

"Buradayız leydim," dedi Truth boğuk bir sesle, onun kalçasını sıkarak. "Tam burada, seninleyiz. Tanrım, boşaldığında çok güzel oluyorsun."

"Güzelden de öte," diye mırıldandı Far, onun diğer kalçasını okşayarak. "Keşke sana bu zevki tattıran ikimiz olsaydık." Başını kaldırıp Truth'a baktı. "Bunu göremiyor musun, kardeşim? Birimiz onun meme uçlarını emiyor

diğeri de diliyle onun amcığıyla sevişirken... kadınımızı paylaşırken. Onu paylaşın ve tekrar tekrar boşalmasını sağlayın..."

"Ben... hayal edebiliyorum." Truth'un sesi hâlâ çelişkili geliyordu. Becca hazzın bulanıklığı içinde onun *bazı* paylaşımları kabul edebileceğini ama yine de çok ileri gitmeye hazır olmadığını düşündü.

Öte yandan, bu gece kendisi de planladığından çok daha ileri gitmişti. Üçünü başka neler bekliyor olabilirdi?

On Altıncı Bölüm

"Şey..." Becca, Far'ın pişmanlığına rağmen ipek pijamasının eteklerini aşağı çekti. Hayatında gördüğü en güzel amcığa sahipti ve onu tatmak için ağzı sulanıyordu. Daha da fazlası, onun tadına *bakarken* kardeşinin de onu izlemesini istiyordu. Gerçek ortaya çıkıyordu, bunu hissedebiliyordu. Ve huysuz ikizini kadınlarıyla zevki paylaşmaya ne kadar ikna edebilirse, kardeşini gerçek bir bağ kurmaya o kadar yaklaştırabilirdi.

Kadınlarından bahsetmişken, Becca bacak bacak üstüne atarken yanakları al al olmuştu. Hareketlerinden pişmanlık mı duyuyordu? Umarım değildir.

"Bu çok güzeldi," diye mırıldandı ona. Eğilerek kızın yüzünden bir tutam saçı aldı ve yemyeşil ağzının köşesini nazikçe öptü.

"Öyleydi Rebecca," diye kabul etti Truth. Far ve benim zevk anınızı izlememize izin verdiğiniz için teşekkür ederim. Gerçekten, böyle bir güven gösterdiğiniz ve bize karşı savunmasız olmanıza izin verdiğiniz için onur duyduk."

"Oh, şey... Bunu yapmak istememiştim. Yani, daha önce hiç böyle bir şey yapmamıştım." Becca kendine dokunmak için kullandığı elini yumruk şeklinde kıvırdı ve yanakları hâlâ kızarmış bir halde başka tarafa baktı.

Far, onlara gösterdiği şeyin güzel olduğunu ve hiç de utanılacak bir şey olmadığını ona kanıtlamak için bir şeyler yapabilmeyi diledi. Yumruğuyla yaptığı bilinçsiz hareket ona bir fikir verdi.

Becca'nın kendine dokunduğu elini kaldırarak parmaklarını nazikçe çözdü. Becca küçük bir itiraz sesi çıkardı ama adam elini açarken ona karşı koymadı. Gözlerini Becca'nın kılere kilitleyerek ilk iki parmağını ağzının derinliklerine doğru emdi.

Becca küçük bir nefes verdi ve Far kardeşinden yumuşak bir küfür duydu. Truth'a baktığında, esmer ikizin soluk gri gözleri şehvetle yarı kapalıydı.

"Tanrılar," diye mırıldandı. "Bu... iyi mi, kardeşim?"

Far, Becca'nın ince kahverengi parmaklarındaki tatlı, tuzlu balı temizlemeyi bitirdi ve elini yavaşça bıraktı.

"Lezzetli," diye kalın bir sesle kardeşine güvence verdi. "Belki bir dahaki sefere üçümüz bir araya geldiğimizde kendin de denemek istersin?"

"Belki..." Truth mırıldandı. "Ama-"

Sözünü aniden kesti çünkü etraflarındaki oda eriyor, üçünü gri, dağınık bir ışıkla çevreleyen gümüş bir sise dönüşüyordu.

"Şimdi ne olacak?" Truth boğuk bir sesle homurdandı. "Başka olabilir ki?" "Bu bir imgelem, hissedemiyor musun?" Far şaşkınlıkla sordu.

"Kötü bir tane daha mı?" Becca'nın sesi endişeli geliyordu. "Bu sefer ulumayı duymadım," diye ekledi.

"Haberci sadece gelecekle ilgili korkunç tahminlerde bulunur," diye güvence verdi Far ona. "Bu bir şekilde daha bilgilendirici geliyor."

"Çok garip bir his," diye homurdandı Truth. "Neden üçümüz aynı anda birbirimize her dokunduğumuzda bu olmak zorunda?"

"Bu oldu çünkü sonunda bunun olmasına izin verdin - seni bulmama izin verdin," dedi yeni bir ses.

"Yedi Cehennem'de kim bu?" Truth gümüşü gri sisi taradı, yüzünde gergin bir ifade vardı. "Kimsin sen? Göster kendini!"

"Memnuniyetle."

Figür durmuştu ve Far onun küçük, yuvarlak hatlı, kel kafalı bir erkek olduğunu gördü. Üzerinde tuhaf giysiler vardı - bir çift mavi ve pembe kareli tayt ve tam orta kısmının etrafında sarkık siyah bir fırır gibi görünen bir şey. Göğsü çıplaktı ve meme uçlarının arasında pembe tüylü küçük bir kıl parçası vardı.

Garip kıyafetleri dışında, küçük adam yüksek, parlak alnındaki üçüncü göz dışında oldukça insani görünüyordu.

"Beni Vashtar olarak tanıyabilirsiniz. Ben *Loxanna B'yool*'um - Orthanx'ın kahini," dedi ve özenli bir selam verdi.

"Affedersiniz ama neyin kimliği?" Far kaşlarını çatarak sordu.

"Kim olduğundan çok ne söylediğiyle ilgileniyorum," dedi Truth. "Bizi bulmanıza izin verdiğimizizi söylerken neden bahsediyordunuz?"

"Gerçekten tahmin edemiyor musunuz?" Kendisine Vashtar diyen küçük adam onlara dikkatle baktı. "Görmüyor musunuz?"

"Neyi görmüyorum?" Becca kaşlarını çatarak sordu. "Bizim göremediğimiz neyi görüyorsunuz?"

"Buna gelince, ben sadece gözün bana getirdiklerini görürüm." Diğer ikisinin sade kahverengisinin aksine yakut kırmızısı olan üçüncü gözün yavaşça kırıştığı alnını zarifçe işaret etti. "Ve son zamanlarda bana üçünüzün ve bozulan üçlünüzün resimlerini ve düşüncelerini getiriyor. Şimdiye kadar size ulaşamadım. Ama birbirinizden aldığınız zevk -kısa süreli de olsa birlikteliğiniz- sonunda size ulaşmamı sağladı."

"Birliğimiz mi?" Truth sordu. "Ne demek istiyorsun? Triumvirlik nedir? Anlamıyorum."

"Üçünüz beni şahsen görmeye gelene kadar sen de görmeyeceksin. *Şahsen* diyorum ama Orthanx'ta artık hiçbir şey şahsen değil." Vashtar

üzüntüyle içini çekti. "Ama elimizden geleni yapıyoruz, biliyorsun. Yapabileceğimiz tek şey bu."

"Orthanx nerede ve neden sizi orada görmeye gelelim?" Truth kesin bir dille sordu.

"Çünkü Truth oğlum, sana sadece *ben* yardım edebilirim. Bir yol biliyorum, görüyorsun. Karanlıktan etkilenenleri iyileştirmenin bir yolu. Ama sana burada söyleyemem." Sanki bir tehdit arıyormuş gibi etrafına bakındı ve sesini alçalttı. "Beni duyabilir."

Becca öne doğru eğildi. "'O' derken U-"

Vashtar onu durdurmak için elini kaldırdı. "Onun adını ağzına alma! Böyle varlıkların adını anmak onlara güç vermek ve onları sana çağırmak demektir. Kimden bahsettiğimi ve neden onu ve yordakçılarını nasıl kovacağını sana söyleyemeyeceğimi biliyorsun - en azından burada." Akıllıca başını salladı. "Hayır, üçünüz de bana şahsen gelmelisiniz, ancak o zaman size yardım edebilirim."

"Ama... sizi daha önce hiç duymadık. Ve Orthanx'ın nerede olduğunu bile bilmiyoruz. Ya da *ne* olduğunu," diye itiraz etti Becca.

"Bu bir gezegen," dedi Far yumuşak bir sesle, önceki çalışmaları aklına gelmişti. "Gümüş Işın Sistemi'nin sınırlarında başıboş bir gezegen." Küçük erkeğe baktı. "Öyle değil mi?"

"Gerçekten de öyle." Erkek Far'ın gezegeninden haberdar olmasından son derece memnun görünüyordu. "Tamamen unutulmadığımızı duyduğuma çok sevindim."

"Silverbeam benim ana sistemim. Bu gezegen -Orthanx- Pax'a yakın mı?" Truth kaşlarını çatarak sordu. "O zaman neden hiç duymadım?"

"Geçmiş zamanların yıldızlarını ve gezegenlerini inceleyenler dışında herkes tarafından uzun zaman önce unutulduk." Küçük adamın sesi yine hüzünlüydü. Far'a baktı. "Ama böyle bir bilgin olduğun için memnunum. Belki de gözün seni ilk etapta dikkatime getirmesinin nedeni budur. Ya da belki de sadece kendi toplumunuzun benimkini yansıtmasıdır - ondan geriye kalan çok az şeyi."

Far başını salladı. "Beni bağışlayın ama ben sadece çıplak gerçekleri biliyorum - gezegeniniz ikili bir yıldız sisteminin parçasıydı ve ikincil yıldızın düzensiz yolunun gücüyle yörüngesinden fırlatıldı. Pax ve kardeş gezegenlerine ışık veren aynı yıldız tarafından zayıf bir yörüngede tutulan Gümüş Işın Sistemi'nin uzak sınırlarında durdu."

"Oh!" Truth parmaklarını şıklattı. "*Void*. Void'den bahsediyorsun."

"Sisteminizde dinlenmeye başladığımızda dünyanızın insanları gezegenimizin adını bu şekilde mi değiştirdi?" Vashtar bu söz karşısında o kadar üzgün görünüyordu ki Far neredeyse ağlamaya başlayacağını düşündü. Ve gerçekten de alnının ortasındaki yakut kırmızısı gözünün köşesinden tek bir damla yaş süzüldü, ancak diğer ikisi kuru kaldı.

Truth huzursuzca omuz silkti. "Özür dilerim, bu isimle saygısızlık etmek istemedim. Sadece gezegende yaşam ya da atmosfer yok."

"Yüzey belki de cansız. Ama aşağıda hâlâ hayatta olan birkaç kişi var," dedi Vashtar. "Ve beni bulacağınız yer de orası. Şu anda kişisel cihazlarınıza ilettiğim koordinatlarda beni arayın. Bu şekilde benim gerçek olduğumu ve sadece bir hayal ürünü ya da paylaşılan bir halüsinasyon olmadığımı bileceksiniz," diye açıkladı.

Far, Vashtar'ın iblislere isimleriyle hitap edilmemesi konusunda söylediklerine dikkat ederek, "Ve eğer bunu yaparsak... şu anki tehdidimizi yenmemize yardım edeceksin," diye sordu.

Küçük erkek başını salladı. "Gerçekten de aktaracak bilgilerim var. Kara Gezegen'in sakinlerini püskürtmek zorunda kalan tek ırkın siz olduğunu düşünmeyin. Biz Orthanlılar da onlara karşı mücadele ettik ve kazandık."

"O zaman biz de geleceğiz. Ya da en azından ben geleceğim," dedi Truth. Far ikizine kaşlarını çatarak, "Ben de seninle geliyorum," dedi. Truth ona spekülatif bir bakış attı ve başını salladı.

"Katılıyorum. Ancak Rebecca atmosferi olmayan başıboş bir gezegenin tehlikelerine maruz bırakılmamalı. O burada kalmalı."

Becca çenesini kaldırdı. "Eğer siz ikiniz tehlikedeyseniz, ben de geliyorum."

Truth, "Bu bir tür tuzak olabilir, Rebecca," diye itiraz etti. "Sen Ana Gemide güvenle kalırken Far ve benim gitmemize izin vermelisin."

"Bu bir tuzak değil, size söz veriyorum," diye araya girdi Vashtar, tartışmalarını bölerek. "Ve korkarım leydiniz de gelmeli - üçünüz de gelmelisiniz - eğer beni ve size vereceğim cevapları bulmak istiyorsanız."

"Neden?" Truth hemen şüphelenmiş görünüyordu. "Neden üçümüze de ihtiyacın var? Artık bunun bir tuzak olduğunu *biliyorum*."

"Daha çok bir bulmaca gibi." Vashtar elini uzattı. "Bana dokun ve sözlerimin doğruluğunu öğren."

Truth ona doğru uzandı ama eli diğer erkeğinkinin içinden dumanın içinden geçer gibi geçti. Yine de başıyla onayladı.

"Bunu hissediyorum. Bize zarar vermek istemiyorsunuz ve bize yardım edebileceğinize gerçekten inanıyorsunuz." "Birden fazla şekilde," dedi Vashtar gizemli bir şekilde. "Ama sadece sen

Yakında gel." İmajı soluyor gibiydi - gülünç kıyafetleri ve yuvarlak göbeği hafifçe şeffaflaşıyordu. "Üçünüzün de gelmesinin nedenine gelince, size Orthax'taki toplumumuzun sizinkini yansıttığını söylememiş miydim? Çözmek için üç kişiye ihtiyaç var ve üç kişi tek başına." Neredeyse şeffaf olan üç parmağını havaya kaldırdı. "Başka kimseyi getirmeyin - sadece üç işlevsel tank boş kaldı. Daha fazlasını alamayız."

"Üç *tank* mı dediniz?" Becca kaşlarını çattı. "Bu da ne demek oluyor? Ne tür tanklar?"

Vashtar sadece başını salladı. "Yakında gel..." Sesi artık solmakta olan formuna uygun olarak hayaletimsi bir nitelik taşıyordu. "Göz beni uyandırdı ama sadece

artık. Eğer siz gelmeden önce tekrar uyku dalgalarının altına sürüklenirsem, beni bulmanız imkansız olmasa da zor olacaktır."

Sonra, gri, dönen sisin içinde uzun bir süre asılı kaldıktan sonra aniden göz kırparak kaybolan garip, yakut kırmızısı göz dışında tamamen kayboldu.

On Yedinci Bölüm

Tuhaf göz ve etraflarını saran gümüş sis nihayet kaybolduğunda Becca küçük bir nefes alıp elini kalbine götürdü.

"Tıpkı Cheshire Kedisi gibi!" diye mırıldanarak süitin yaşam alanına baktı. Ama yakut göz yeniden ortaya çıkmadı.

"Ne?" Truth homurdandı.

"Sanırım bir Dünya masalından," dedi Far. "Büyük bir kemirgen tarafından zaman parçasıyla açılan bir deliğe düşen bir kız çocuğu hakkında. Daha sonra kendini hiçbir şeyin geleneksel şekilde mantıklı olmadığı bir yerde buluyor."

"Bunun bir Leshirecat ile ne alakası var?" Truth sinirli bir ifadeyle sordu.

"Bir *Cheshire Kedisi*," diye düzeltti Far onu. "Masalda kedi denen, istediği zaman ortaya çıkıp kaybolan ve ardında sadece gülümsemesini bırakan kürklü bir memeli var. Deli olduğunu iddia ediyor ki bu çok da önemli değil çünkü kitaptaki herkes bir şekilde zihinsel olarak rahatsız görünüyor."

Becca, onun en sevdiği kitaplardan birinin ciddi özetine neredeyse gülecekti.

"*Alice Harikalar Diyarında*'nın ilginç bir yorumu, tamam," dedi. "Ama senin İngiliz edebiyatı öğrencisi olduğunu bilmiyordum, Far."

Truth ona dönerek, "Kendi güneş sistemim hakkında bu kadar çok şey bildiğinizi bilmiyordum," dedi. "Void'in bir zamanlar Orthanx olarak adlandırıldığından haberim yoktu. Nasıl oluyor da her iki konu hakkında da bu kadar çok şey biliyorsun kardeşim?"

Far nasıl cevap vereceğini düşünmeye çalışıyormuş gibi yere baktı.

"Bir sorunum olduğunda," diye dikkatle başladı. "Ben... cevabı bulana kadar üzerinde çalışırım. Ne kadar çok bilgiye sahip olursam, sorun her ne ise onunla başa çıkmak için o kadar donanımlı oluyorum."

"Rebecca ve ben problem miyiz? Bu mudur yani?" Truth'un sesi sinirlenecekmiş gibi geliyordu. "Bizim hakkımızda başka ne biliyorsun? *Benim hakkımda?*"

Far sessizce, "Pax kapalı bir gezegen, bu yüzden fazla bir şey öğrenemedim," dedi. Yine de Komutan Sylvan'ın onayıyla kısa bir süre önce ikinci annenle kısa bir konuşma *yaptım*."

"Ne?" Truth patladı. "*Annemle mi* konuştun? ne cüret? Ne dedin sen?"

"Sadece seni anlamanın bir yolunu bulmaya çalışıyordum," dedi Far sert bir sesle. "Merak etme, seni utandırmak için hiçbir şey söylemedim. Ona seninle ve Becca'yla bağ kurmak istediğimi söylemedim."

"Sen...sen..." Truth başını salladı. "Sana *inanamıyorum*. Böyle namussuzca, şerefsizce bir şeyi yapmaya nasıl cüret edersin?"

"Ben sadece seni yetiştiren aileyi tanımak istedim ve babamız öldüğü için konuşacak tek kişi oydu." Far iç çekti. "Ona *seni* sormadım bile, Konsey için Pax'ta yaşayan Kindred'lerin geleneklerini inceleyen bir araştırmacı gibi davrandım. Hepsi bu kadar."

"Bu kadar yeter!" Truth kükredi. Ayağa fırladı ve volta atmaya başladı. Becca onu hiç bu kadar öfkeli gördüğünü hatırlamıyordu.

"Truth, sakın ol," dedi ve elini onun koluna koymak için ayağa kalktı. "Neden bu kadar üzgün olduğunu anlamıyorum-Far sana sorun yaratacak bir şey söylemediğini söyledi."

"Hayır, dediğin gibi ' almayacağım'," diye homurdandı Truth, onu silkeleyerek. "Ve eğer Far Pax gelenekleri hakkında bir şey öğrendiyse

Bir başkasının kişisel işlerine burnumuzu sokmayı en aşağılık ve en iğrenç faaliyet olarak görüyoruz."

"Bunu artık biliyorum," dedi Far yumuşak bir sesle. Hâlâ koltukta oturuyor ve ikizine bakıyordu. "Bunun için gerçekten üzgünüm. Sana söylemeyi düşündüm ama sen bana senin hakkında ne kadar şey bildiğimi ve bunu nasıl bildiğimi sordun. Yalan söylemek istemedim."

"Gördün mü?" Becca hâlâ barışmaya çalışarak konuştu. "Far sadece yakınlaşmak için bizim hakkımızda bir şeyler öğrenmeye çalışıyor. Ve tamam, bu *biraz* sapıkça olabilir ama aynı zamanda tatlı da. İlk randevunuzda evinize nasıl gideceğinizi bilen bir adam gibi, çünkü bir gece sizi eve kadar takip etti ve oraya sağ salim vardığınızdan emin oldu."

"Ne?" Truth ona doğru döndü. "Ağzından çıkanı kulağın duyuyor mu Rebecca? Sanki ikimizi de baştan çıkarmayı planlıyormuş gibi konuşuyorsun."

"Durumun böyle olmadığını biliyorsun kardeşim," dedi Far sessizce. "Ben sadece seninle ve Becca'yla bir ilişki kurmak istiyorum; tüm İkiz Türlerin birbirleriyle ve seçtikleri dişiyle kurdukları gibi bir bağ."

"Peki bu 'bağ' neyi gerektiriyor kardeşim?" Truth'un kızgın öfkesi artık gitmiş, yerini buz gibi bir öfkeye bırakmıştı. "Seninle sapkın seks eylemlerine girmek istemediğimi zaten söyledim."

"Sanki bu 'eylemleri' sana bizzat yapmak istiyormuşum gibi konuşuyorsun," dedi Far soğuk bir sesle. "Aslında ben sadece bunları seninle *paylaşmak* istiyorum. Daha önce yaptığımız gibi Becca'yı paylaşmak için." Ayağa kalktı, Truth'a bir elini uzattı ve sesi yumuşadı. "Sadece iyi şeyleri paylaşmak istemekten bahsetmiyorum kardeşim. Zevkini olduğu kadar acını da istiyorum. Sevinçlerini paylaşmanın yanı sıra kederlerini taşımana da yardım etmek istiyorum. Çok şey mi istiyorum?"

Truth bir an için ikizinin sözlerini gerçekten düşünüyormuş gibi göründü. Sonra uzatılan eli görmezden gelerek başını salladı.

"Böyle bir yardıma ihtiyacım yok," dedi sert bir sesle.

Far elini bıraktı ve bir kaşını kaldırdı. "Haydut bir gezegene gitmek üzere olan bir erkek için yardımı reddetmekte acele ediyorsun. Yoksa Vashtar'ın sözlerini duymadın mı? Orthanx'a varmak için Becca'ya ve bana ihtiyacınız olacak.

-"Üçümüz de birbirimize bağımlı olacağız."

Truth kaşlarını çattı. "Oraya gerçekten gideceğimizi kim söyledi? Muhtemelen Komutan Sylvan ve Konsey biz konuşurken *sorunumuzu* ortadan kaldırmanın bir yolunu çoktan bulmuşlardır."

Far kaşlarını çattı. "Belki de. Ama sonsuza dek yalnız kalabileceğini sanıyorsan kendini kandırıyorsun, Truth. Rai'ku olarak yetiştirilmiş ama DNA'n saf İkiz Akraba. Bir dişiye ve onu paylaşacak başka bir erkeğe *ihtiyacın* var; bu senin kanında var."

"Bana söyleyip duruyorsun," diye hırladı Truth. "Ama babam ikinci eşini paylaşacak başka bir erkek olmadan da gayet iyi idare etti."

"Baban mı? Adını 'Acıyı Hissediyor' olarak değiştiren mi?" Far talep etti. "Peki bu durumda ne kadar mutluydu? Yüklerini taşımaya ya da sevinçlerini paylaşmaya yardım edecek bir kardeşi olmadan ikinci birlikteliğinden ne kadar zevk aldı?"

"Anneme sorduğunuz sorular bu tür sorular mı?" Truth sordu. "Onurlu bir erkeğin yapmayacağı şekilde hayatıma burnunu soktuğunda?"

"Sadece *seninle* mi ilgilendiğimi sanıyorsun?" Far talep etti. "Feels Pain *benim* de babamdı, gerçi onu hiç tanıyamadım. En azından senin kanından olan bir ebeveynin vardı. İkinci elden de olsa onun hakkında bir şeyler öğrenmek istedim."

"Pek bir şey kaçırmamışsın." Truth'un genelde bronz olan yüzü bembeyazdı. "İnan bana." Şimdi gözlerinde acı vardı - babalarından bahsedildiğinde neredeyse bir ıstırap.

Becca ılık ikizini çok ileri gittiği konusunda uyarmak istedi; Truth'la tehlikeli bir alana giriyordu. Elini onun koluna koydu ama Far sabırsızca elini salladı.

"Kendi dünyasından sık sık bahseder miydi - size İkiz Aylar'dan bahsetti mi?" diye devam etti Truth'a bakarak. "Orası hakkında ne söyledi? Korkunç olduğunu mu? Hastalıklı fikirler ve uygulamalarla kirlenmiş, sapkın bir şehvetin ensest yatağı mı?"

"Hayır." Truth'un dudakları beyaz bir çizgiye kadar incelmışti. "Hiç bu kadarını söylemedi."

Far ellerini havaya kaldırdı. "Çünkü bahse girerim bundan hiç bahsetmemiştir. Sadece Rai'ku kültürü tarafından yutulmasına izin verdi -ve sizin de yutulmanıza izin verdi- çünkü kaybettikleri hakkında düşünmeye ya da konuşmaya dayanamıyordu."

Truth'un solgun gözleri parladı. "Babam-"

"Hayır, *Truth*- babamız," diye düzeltti Far.

"İyi, babamız," diye bağırdı Truth. "Babamıza ne olduğunu gerçekten bilmek istiyor musun Far? Eskiden İkiz Aylar hakkında konuşurdu.

-Ama iyice *sarhoş* olana kadar değil. İlk birkaç şişe gar-berry birası dilini gevşetti... sonraki birkaç şişe yumruklarını gevşetti."

"Oh, Truth, tatlım... hayır," diye Becca ama karanlık ikizin işi henüz bitmemişti.

Parmağıyla Far'ı işaret etti.

"Acımı paylaşmak istediğinden bahsetmiştin? Babamızın memleket hasreti çektiği gecelerde seni kullanabilirdim kardeşim. Onun anılarını

Kendi dünyasının yüzümde ve vücudumda bıraktığı izler, dayaklara dayanmama yardım edecek bir ikizim olmasını *dilememe* neden olacak kadar sık."

Far şaşırmış görünüyordu. "Bilmiyordum. Annen hiç böyle bir şey söylemedi."

"Tabii ki söylemedi çünkü biz *özel* bir halkız. Rai'ku'lar kendi içlerine kapanıktır. Üreme zamanı dışında birbirimize dokunmayız, isteklerimizden, ihtiyaçlarımızdan ya da duygularımızdan bahsetmeyiz. Ve diğer erkeklerle bağ kurmayız."

"Özür dilerim," dedi Far sessizce. "Söyleyebileceğimden çok daha fazla üzgünüm, Truth. Eğer yapabilseydim, geri döner ve sana yardım ederdim. Eğer acını azaltacaksa darbeleri seve seve kabul ederdim."

Truth bir eliyle öfkeli bir hareket yaptı.

"Senin için söylemesi kolay. Leş gibi kokarak ve kelimeleri geveleyerek geldiği gecelerde neredeydin? Neredeydin-" Aniden durdu ve başını salladı.

"Galaksinin öbür ucunda seni diliyordum." Far'ın sesi sessiz ve hüzünlüydü. "Hiç tanımadığım kardeşimi özlüyordum. Çünkü sen benim kardeşimsin Truth, kabul etsen de etmesen de. *Birlikte olmalıyız.*"

Truth'un gri gözleri acı ve öfkeyle öylesine doluydu ki Becca bir an için onun saldırıp ikizine vurmasından korktu. Ama gözleri duygularla dolu olsa da, elleri iki yanında kenetli duruyordu.

"Biz birlikte *değiliz*," dedi soğuk bir sesle. "Ve bu gece burada ne olursa olsun, birlikte olmayacağız. Senin istediğin şekilde değil, *kardeşim.*"

"Demek bu kadar. Beni yine dışlayacaksın - *sonsuz* dek dışlayacaksın ve gerçekte senin bile olmayan bir halkın değerlerine ve yöntemlerine mi bağlı kalacaksın?" Far talep etti.

" görünüyor, değil mi?" Truth sıkıca söyledi. "Ve Rai'ku'ya gelince -Birbirlerine hiç dokunmadıkları ya da çocuklarını kucaklamadıkları için korkunç olduklarını düşünebilirsiniz. Ama size bir şey söyleyeyim, onları da hiç yenemediler. Bana en yakın olan Kindred erkeği..." "Neden Kindred yöntemlerini benimsemeye bu kadar hevesli olayım ki? Durdu ve başını salladı.

Becca onun acısı için ve Far'ın ikizini izlerken yüzünde gördüğü acı ve özlem için ağlamak istedi. Birlikte olmaya ihtiyaçları vardı - bunu şimdi görebiliyordu - ama Truth asla olamayacak gibi görünüyordu.

"Gerçek," dedi Far yumuşak bir sesle. "Keşke yapabilseydik-"

"Hayır!" Bu saf acı ve öfke dolu bir kükreyişti. Kara ikiz kardeşinin üzerine yürüdü, yüzü öfkeli bir ıstırap maskesiydi. "Hayır Far, bunu açıklığa kavuşturmak için başka ne söyleyebilirim? Kardeş olmamız umurunda *değil, seni istemiyorum*. Sana yakın olmak, seninle konuşmak, acı ya da zevk veren herhangi bir duyguyu *paylaşmak* istemiyorum. Sadece gitmeni istiyorum. Hayatımdan çıkmanı. *Şimdi*."

"Peki." Far ayağa kalktı ve Becca'yı yanına çekti. "Sanırım toz, geri gelip seni tekrar *kurtarmamıza* gerek kalmayacak kadar dağıldı. Yine de bir sorunun olursa aramaktan çekinme."

"Sadece git." Truth şimdi sırtı onlara dönük, geniş, çıplak omuzları gergin ve kızgın bir şekilde duruyordu.

"Biz gidiyoruz." Far onu kapıya doğru çekmeye başladı ama Becca direndi.

"Gerçek," dedi ikna edici bir şekilde. "Paylaşmaya ne oldu? İkinizin bir tür ilişki yaşamasına ne oldu?"

"Hangisi daha nazik?" Truth hâlâ uzaklara bakarak sordu. "Birini yarım gerçekler ve vaatlerle yalnız bırakmak mı? Yoksa onları serbest bırakmak ve bir önce kendi yollarına gitmelerine izin vermek mi? Ben ikinci yolu seçiyorum." Şöyle bir göz gezdirdi

Far'a omuz attı. "Üzgünüm kardeşim. Sanırım 'ilişki' girişimin başarısız oldu."

"Sanırım öyle." Far'ın sesi acı ve kırgın geliyordu. "Ama endişelenme, kardeşim

-Seni suçlamıyorum. Senin gerçekten yola gelebileceğini düşünecek kadar aptal olan bendim."

"Yanlış düşünmüşsün." Truth'un gözleri parladı. "Şimdi git."

"Biz gidiyoruz." Far Becca'yı kapıya doğru çekti ve Becca da kendi isteğiyle onunla birlikte gitti. Truth'tan uzaklaşmak istediği için değil, onun yaralarını sarmak için yalnız kalmaya can attığını anlayabildiği için. Kazıp çıkarmak zorunda kaldığı bu eski acıyı gömmeye çalışmak için.

"Sonra konuşuruz, Truth," dedi kapı *vınlayarak* açılıp koridorun tozdan arınmış serin havası yaşam alanını doldururken. "Üçümüz de."

Truth kaşlarını çattı ve tekrar arkasını döndü. "Söyleyecek başka bir şey yok. İyi geceler. Ve hoşça kal."

"Güle güle kardeşim." Far'ın sesi en az ikizi kadar mutsuz ve üzgün geliyordu. Kapı arkalarından kapandıktan sonra koridorda öyle uzun adımlarla ilerledi ki Becca ona zorlukla yetişebildi.

"Uzak," diye bağırdı, onun peşinden koşarak. "Bekle! Gerçek sadece incindi, hepsi bu.

Sakinleşmek için zamana ihtiyacı var."

Far başını eğmiş, geniş omuzlarını kamburlaştırmıştı.

"Onu duymadın mı? Ona bir yüzyıl versem yine de benimle hiçbir şey yapmak istemez."

"Çözmesi gereken bir sürü sorunu var - ne dediğini duydun," diye itiraz etti Becca. "*Babasının* -babanın-"

Far bir elini uzun saçlarında gezdirdi.

"Onu hiç büyütmemeliydim. Bunca zaman çok kıskandım, en azından Truth'un ona rehberlik edecek, onu koruyacak ve sevecek gerçek bir ebeveyni olduğunu düşündüm. Hiçbir fikrim yoktu..."

"Nasıl yapabildin?" Becca yumuşak bir sesle söyledi. "Kim nasıl yapabilir ki? Ama bu kesinlikle pek çok şeyi açıklıyor."

"Mesela neden İkiz Akraba kültürüyle hiçbir ilgisi olmadığını ve başka bir erkeğin yanında olmak istemediğini? Evet, elbette." Far acı acı güldü. "Biliyor musun, ben sadece Rai'ku toplumunun bir ürünü olduğunu sanıyordum. Ve şimdi bu... Artık bana asla gelmeyecek."

"O kadar emin olma," dedi Becca, her ne kadar içten içe kardeşler arasındaki uçurumu herhangi bir şeyin iyileştirip iyileştiremeyeceğini merak etmeye başlamış olsa da. "İkiniz eskiden çok yakınlaşmaya başlamıştınız..." Yanaklarının ısındığını hissetti. "O imgelemi görmeden önce yani."

Far durdu ve ona döndü. "Seni paylaşmamıza izin zamanı kastediyorsun. Evet, yakınlaştığımızı düşünmüştüm. Tabii bu, onu çok zorlamadan ve babamızın aslında bir tür *canavar* olduğunu itiraf etmesini sağlamadan önceydi."

"Truth'a yaptıklarının hiçbir mazereti yok," dedi Becca. "Ama muhtemelen travma geçirmiştir. İkiz Kindred'ların ikizlerinin ölümünden sonra hayatta kalabildiklerini bile bilmiyordum."

"Genellikle yapamazlar," dedi Far ayık bir sesle. "Ve beden hayatta kalsa bile, zihin her zaman sağlam olmaz."

"Muhtemelen olanların bir kısmı da buydu," dedi Becca. "Ama anneni ve kardeşini kaybetmenin acısı onu delirtmemiş olsa bile, bu tür kayıplar insanları değiştirir. İçlerinde bir şeyleri *kırar*."

"Tecrübelerinize dayanarak konuşuyor gibisiniz," dedi Far yumuşak bir sesle. "Geçmişte birini *mi* kaybettiniz?"

Becca başını salladı ve başka tarafa baktı.

"Hakkında konuşmak istediğim kimse yok."

"Pekâlâ." Kadının yanağını avuçlayarak yüzünü kendi yüzüne çevirdi. "Bu gece kendini verdiğin için sana teşekkür etmek istiyorum. Ve şu anda benimle hiçbir şey yapmak istememesine rağmen Truth'u kurtarmama yardım ettiğin için."

Becca tekrar, "Ona zaman verin," dedi. "Ve biraz boşluk."

Far üzüntüyle başını salladı. "Ona ikisini de vereceğim ama bir işe yaramayacak. Çok zorladım ve şimdi onu kaybettim. Onunla olan tüm şansımı sonsuza dek kaybettim."

Becca onun kara gözlerindeki ıssız bakış karşısında boğazında bir yumru oluştuğunu hissetti.

"Oh, Far, tatlım," diye fısıldadı ama o sadece içini çekti ve elini tuttu.

"Gelin. Geminin bu kısmı tozdan arınmış görünüyor ama güvende olduğunuzdan emin olmak için sizi süitimize götüreyim."

"*Seni tozdan koruması gereken kişi benim, unuttun mu?*" Becca ona hatırlattı.

Işık ikizinin şehvetli ağzının bir köşesinde hayalet gibi bir gülümseme kıvrıldı. "Gerçekten de öyle. Ama gereken tek şey toz değil." Baktı birden ciddileşti. "Ayrıca Komutan Sylvan'ın tüm ele geçirilmiş savaşçıları, Eşleşmemiş Erkekler bölgesinin etrafına diktiği kalkan bariyerinin arkasına sakladı."

Becca ürperdi ve boş koridorda etrafına bakındı.

"Etrafta parlayan kırmızı gözlü birini görmüyorum."

"Mesele de bu zaten, muhtemelen çok geç olana kadar onları göremezdin," dedi Far. Onun elini tuttu ve parmaklarını birbirine geçirdi. "Gel,

Hadi güvenli bir şekilde sütlerimize dönelim ve diğer her şeyi yarın düşünürüz."

On Sekizinci Bölüm

Truth uyku platformunda bir o yana bir bu yana savruldu ama uyku bir türlü gelmiyordu. Bunun yerine Far'ın yüzündeki incinmiş ifadeyi, kendisinin, Truth'un oraya koyduğu ıssızlık ve reddedilmişliği görmeye devam etti.

O bunu hak ediyor! Beni gözetleyen oydu, beni baştan çıkarıp sapkın bir hayata sürüklemeye çalışan oydu. Bana ne yaptığımızı itiraf ettiren kişi... ne yaptığını...

Ama kendi kendine bile düşüncesini tamamlayamadı. Bu anıları bastırmak için kaç yıl harcamıştı? Hiç olmamışlar gibi davranarak? Acı Hissi, on beş döngü yaşına geldiğinden ve tam olarak büyüdüğünden beri ona vurmamıştı. Truth yenemeyeceği kadar büyüdüğü için değil, yıllar süren alkol zehirlenmesi yüzünden vücudu o zaman kapanmaya başladığı için. Acı ve sefaletle dolu bir yarı yaşamda birkaç yıl daha oyalandı ve sonunda, merhametli bir şekilde öldü.

Sonunda Truth rahatlamaktan başka bir şey hissetmedi.

Feels Pain sonunda istediğini elde etmişti-ölüm. Kindred'lar inanılmaz derecede sert ve öldürmesi zordu ama babasının sürekli içki içmesi yavaş ve sistematik bir intihardan başka bir şey değildi. Truth sadece bunun daha erken olmasını dilemişti. Aslında yıllarca babasının ölmesi için dua etmişti.

-Onu rahatsız eden bir gerçek.

Yine de yediği dayaklara ve mesafeye rağmen babasını umutsuzca sevmişti. Uzun boylu erkeğe bakıp babasının gücünden gurur duyduğunu hâlâ hatırlayabiliyordu. Onun gibi olmak istiyordu. Bir de nadiren yapılan sevgi gösterileri vardı; kimsenin bakmadığını düşündüğü zamanlarda Feels Pain'in saçlarını karıştırdığı birkaç kez. Hatta bir keresinde

bir elini Truth'un omzuna koydu ve sıktı. Bu Rai'ku'lar arasında duyulmamış bir hareketti - Truth zihninde tekrar tekrar canlandırmıştı.

Babasının onayını, büyük erkeğin elinin dokunuşunu, birkaç övgü sözünü umutsuzca arzulamıştı ve arada bir bunları elde ediyordu. Ama çoğunlukla karanlıkta sadece dehşet vardı. Ön kapının gümbürtüyle açıldığını ve çarparak kapandığını duymak, babasının ne kadar içtiğini merak etmek, Tanrıça'ya koca erkeğin nefesinde o ekşi tatlı kokuyla, kocaman ellerini yumruk yapıp gözlerinde öfkeyle ağaç tepesindeki kulübelerinin merdivenlerini tırmanmaması için dua etmek...

Böyle şeyler düşünmeyi bırak! Hiçbir amaca hizmet etmiyorlar!

Truth yine öfkeyle savruldu ve yastığını, içindeki yumuşak dolgudan ince bir bulut püskürene kadar yumrukladı. Keşke kötü anıları da kafasından bu kadar kolay atabilseydi.

Başarısız uyku çabalarından vazgeçerek ışıkları çağırdı, ayağa kalktı ve uyku platformunun kenarına oturdu. Bu gece çok şey olmuştu ama yine de tek düşünebildiği babasıydı. Yıllardır ölü olmasına rağmen, Truth istese de istemese de, Feels Pain her zaman onunlaydı.

Seni şimdi görebilseydi ne düşünürdü? Kafasının arkasında alaycı bir ses tısladı. Nasıl davrandığını görse gurur duyar mıydı? Halkının geleneklerine ihanet etmen ve sapkınlığın seni baştan çıkarmasına izin vermenle?

Hayır. Truth o sesi kafasından atabilmeyi diledi ama ses gitmedi. Eğer şimdi Truth'u görebilseydi, Feels Pain'in ne düşüneceğini çok iyi biliyordu. Tek saf kan Kindred oğlunun nasıl bir hayal kırıklığı olduğunu düşünürdü.

Sizin utanacaktır. Arzularınızla,
küçük ses fısıldadı.

Gerçek, bunun doğru olduğunu biliyordu. Bundan kaçış yoktu. Gömmek yoktu. Feels Pain Rai'ku yöntemlerini benimsemiş ve Truth'u da aynısını yapması için eğitmişti. Onlardan birkaç kez ayrıldığında, Truth her zaman bedelini daha sonra ödemişti. Babası sabah saçını karıştırırsa, o gece onu dövmek için eve sarhoş ve kızgın geleceği kesindi.

Ve bedelini hâlâ ödüyorum, diye düşündü Truth öfkeyle. *Far'ın bana yaklaşmasına, beni etkilemesine izin vermemiş olsaydım, şu anda Acı Hissi'ni düşünmüyor olacaktım. Bu düşünceler ve anılar hala ait oldukları yerde gömülü olarak mışıl mışıl uyuyor olurdum. Artık yok!*

Hızla ayağa kalkarak odanın diğer ucuna, duvara dayalı boy aynasına doğru yürüdü. Gümüşü, yansıtıcı yüzeyinde kendine baktı. Hüzünlü bir yüzü ve perili gözleri olan bir erkek gördü. Huzursuz geçmişi ve belirsiz geleceği ona eziyet eden bir erkek. *Gelecek belirsiz olmak zorunda değil, diye* fısıldadı küçük ses. *Ne yapacağını biliyorsun.*

Gerçekten de öyle yaptı. Truth dikkatle izleyiciye baktı ve kendine bir söz verdi.

"Bu bir daha olmayacak. Far'a dokunmayacağım ya da bana dokunmasına izin vermeyeceğim ve ne kadar iyi hissettirirse hissettirsin beni Rebecca'yı paylaşmaya ikna etmesine izin vermeyeceğim. Rai'ku yollarına sadık kalacağım."

Yatağına geri döndü ve sabaha kadar uykusuz bir şekilde orada yattı.

On Dokuzuncu Bölüm

"Gemi şimdilik güvende." Komutan Sylvan elini dikenli sarı saçlarında gezdirdi. Saat hâlâ erkendi ve Becca onun bütün gece Kindred Yüksek Konseyi'nin geri kalanıyla acil bir toplantı için ayakta olduğunu biliyordu. Yine de, onlar istediğinde onlara zaman ayırmaya istekliydi. Konsey üyeleri kısa bir ara vermişti ve o ve Far, önceki gece gördükleri imgelemle ilgili olarak onunla konuşmak için yalvarmışlardı. Konsey odasının yanındaki küçük antre odasında oturuyorlardı ve Sylvan soluk mavi gözleri yorgun görünse de sabırla dinliyordu.

"Toza ne oldu?" diye sordu. "Etrafta uçuşan hiçbir şey görmedim."

"Gölge tozu ortadan kaldırıldı," diye güvence verdi Sylvan. "Hava döngüleyicilerin iki kat kapasiteyle çalışmasını emrettim, böylece Tanrıça'ya şükürler olsun ki Çiftleşmemiş Erkekler bölgesinin birkaç koridor aşağısından öteye ulaşmadı. Bundan etkilenen tüm çiftleşmemiş erkeklere gelince-"

"Ele geçirilmiş demek istiyorsun," dedi Far.

Sylvan ağır ağır başını salladı. "Evet. Ele geçirilmişler. Her neyse, hepsi Çiftleşmemiş Erkekler bölgesine kapatıldı."

"Bu iyi haber, değil mi?" Becca tereddütle sordu.

"Öyle. Yine de ne kadar süre iyi olacağını bilmiyorum. Ele geçirilen Eşleşmemiş Erkekler sonsuza kadar kapalı tutulamaz. Huzursuzlar - şimdiden kalkan bariyerini yıkmak için birkaç girişimde bulundular. Sayıları çok fazla ve güçlüler; ne kadar dayanabileceklerini bilmiyorum."

Becca elini boğazına götürdü.

"Ve eğer kırılırsa..."

"Eğer kırılırsa, öldürmeye, tecavüz etmeye, sakat bırakmaya, cinayet işlemeye ve gemiyi ele geçirmeye kararlı, şeytan tarafından ele geçirilmiş bir savaşçı sürüsüne sahip olacaksınız," dedi Far kesin bir ifadeyle.

Sylvan başını salladı. "Ne yazık ki haklısın."

"Kor'a ne oldu?" Becca sordu. "O... başardı mı?"

Sylvan elini yüzünde gezdirdi. "Bir süre çok zor oldu ama evet, onu kurtarmayı başardık. Çok fazla kan kaybetti ama şu anda Tıp Merkezinde dinleniyor."

"Oh iyi!" Becca rahat bir nefes aldı. "Maggie için çok endişelendim. Eğer ona bir şey olsaydı..."

"Çok şanslıydı," dedi Far. Sylvan

başıyla onayladı.

"Peki bana ne söyleyebilirsiniz - yardım etmenin bir yolunu bulabileceğinizi söylemiştiniz?"

Becca tereddütle, "Bu kulağa tuhaf gelebilir," dedi. "Ve başka bir imgelem içeriyor..."

"Lütfen, devam edin." Sylvan dikkatle ona baktı. "Senin önceki öngörün sayesinde gemi tamamen istila edilmedi. Eğer kalkan bariyerini yerleştirmemiş olsaydık, Ana Gemi şu anda bir iç savaş halinde olurdu ve çok daha fazla kaybımız olurdu."

"Kaç tane vardı?" Far sordu.

Sylvan ayık görünüyordu. "Sadece on dört. Bölgeyi koruyan üç çiftleşmiş erkek ve ele geçirilen on çiftleşmemiş erkek."

Becca kaşlarını çatı. "On dört demiştin. Bu sadece on üç eder."

"Sonuncusu ciddi bir kafa travması geçirdi ve şu anda komada."

"Bir ailesi var mıydı?" Far sessizce sordu.

"Maalesef hayır ama yine de büyük bir kayıp. O Konsey Başkanı Terex - Konsey onsuz dengesiz ve uyanıp uyanmayacağını bilmiyoruz." Sylvan başını salladı. "Yine de çok daha kötüsü olabilirdi. Bizim için yaptıklarınızı düşünürsek, Konsey'in geri kalanı üçünüzün her türlü fikrini değerlendirmeye hazır." Kaşlarını çatı. "Bu arada, Truth nerede?"

Far rahatsız görünüyordu.

"Gelip gelmeyeceğinden emin değiliz. Bu toplantı için davetiye gönderdik..."

"Ama buna pek açık değildi," diye bitirdi Becca. Aslında kapısını suratlarına çarpmıştı - Ana Gemi'deki otomatik *vınlayan* kapılar ne kadar çarpılabilirse o kadar. Yine de karanlık ikizin fikrini değiştirip gelebileceğini umuyordu. Ne de olsa Orthanax'a gidip Vashtar'ı bulmaya çalışacaklarsa ona ihtiyaçları vardı.

Sylvan başını salladı. "Ama ben Gerçeğin-"

"Ben buradayım." Sanki adını duymuş gibi, Truth küçük ön odanın kapısında belirdi. Bütün gece ayakta kalmış bir adamın bitkin görüntüsüne sahipti ama bariz yorgunluğuna rağmen gri gözleri keskin, odaklanmış ve *çok ama çok* soğuktu.

"Ah, Truth. Güzel, hepinizin burada olmasına sevindim." Sylvan parmaklarını önündeki küçük masanın üzerinde birleştirdi. "Şimdi bana şu imgelemden bahset."

Açıklamak sadece birkaç dakika sürdü. Bitirdiklerinde Sylvan başını salladı.

"Bunun da bir önceki gibi gerçek bir öngörü olduğunu mu söylüyorsunuz?"

"Bunun doğruluğunu hissettim," diye onayladı Truth. "Bu erkek -bu Vashtar- kendi dünyasının insanlarının Kara Gezegen'in sakinlerine karşı savaştığını ve kazandığını söyledi. Bize de aynısını yapmayı öğretebilmeliler."

Becca, "Ama bu konuda ayrıntılı konuşmuyordu çünkü U'nun, yani Truth'u ele geçirmeye çalışan iblisin hâlâ etrafta olabileceğini düşünüyordu," dedi.

Sylvan kaşlarını çattı. "Ne oldu? Ne oldu, Truth?"

Karanlık ikiz huzursuzca omuz silkti. "Beni ele geçirmeye çalıştı ama başaramadı." "Ama neden?" Sylvan sordu. "Neden onu dışarı atmakta başarılı oldun?"

ve başka kimse mı? Aslında..." Kaşlarını çattı. "Neden diğer herkes Gemide sen ve Far'dan başka çiftleşmemiş erkek var mıydı?"

"Far'ı sahiplendim ve sonra Truth'un iblisle savaşmasına birlikte yardım ettik," dedi Becca. "Onu sahiplendik ve kovduk. Ama o başka bir yere gidip bekleyeceğini söyledi." Tüyleri ürperdi. "Vashtar'ın bizimle burada konuşmaması muhtemelen akıllıcaydı."

"Far ve Becca ile yeterince yakın bir bağın olduğu için şanslıydın Truth, onlar da kontrolü yeniden kazanmana yardım edebildiler," dedi Sylvan ayık bir sesle.

Truth kaşlarını çattı. "Evet, orada oldukları için şanslıyım. Ama aramızda bir bağ yok."

Far acı acı mırıldandı: "Senin kabul edeceğin bir şey yok zaten," dedi.

"Bu kadar didişme yeter," dedi Sylvan sertçe, onlar daha başlamadan. "Yani üçünüz bu haydut gezegene -bu Orthanx'a- gidip bir tedavi getirip getiremeyeceğinizi görmek istiyorsunuz?"

Becca tereddütle başını salladı. "Konsey bunun akıllıca olacağını düşünürse."

"Erkeklerimizin dörtte birinde düşman ruhlar yaşıyor - bu noktada her şeyi deneyebilirler," dedi Sylvan. "Yani evet, gitmenize izin verilecek ve size bir gemi ve verilecek. Sizden tek istediğim acele etmeniz - daha önce de söylediğim gibi, ele geçirilmiş erkekleri ne kadar süre kontrol altında tutabileceğimizden emin değilim."

Truth başını salladı. "Anlaştık."

"Güzel." Sylvan küçük masanın arkasından kalktı. "O zaman git hazırlan. Konsey'le konuşacağım ama eminim hemen gitmenizi isteyeceklerdir."

Döndü ve Konsey odasına geri döndü. Bağlantı kapısı arkasından *vınlayarak* kapandı ve üçünü birden çok küçük görünen bir alanda bir arada bıraktı.

"Yani, Truth..." Becca çekingen bir tavırla karanlık ikizle yüzleşmek için döndü. "Her şeye rağmen gelmeye karar vermene sevindim. Toplantıya. Ve tabii ki Orthanx'a da."

Kaşlarını çattı. "Ben onurlu bir erkeğim. Onları kurtarmak için yapabileceğim bir şey varken, Kindred kardeşlerimin ele geçirilmiş olarak kalmasına izin veremezdim."

Far kaşlarını çatarak, "Çok asilce bir davranış, kardeşim," dedi. "Ama Becca ve benim de orada olacağımızı unutma."

"Unutmadım. Senin varlığın gerekli bir kötülük," dedi Truth soğukkanlılıkla. "Ve bazı kurallarımız olduğu sürece Orthanx'a gidip bunu yapmaya çok istekliyim."

"Kurallar mı?" Becca bunu duymaktan hoşlanmadı. "*Hangi* kurallar?" Truth onları parmaklarıyla işaretledi.

"Artık birleşme hakkında konuşulmayacak. Ayrıca, herhangi bir şekilde "paylaşma" daveti de yok. Ve ikinize de dokunmayacağım, özellikle de Far'a." İkizine ters ters baktı. "Sadece bu da değil, kardeşimin de benden uzak durmasını bekliyorum."

Far üzüntüyle başını salladı. "Gerçekten mi, kardeşim? Kurallarınız *bunlar* mı? Başa dönmemiz, sıradan bir dokunuş bizi yakabilirmiş gibi davranmaya geri dönmemiz mi?"

Truth'un gözleri kısıldı. "Seninle Orthanax'a gitmemin tek yolu bu. Neredeyse unutuyordum, artık geçmiş hakkında konuşmak yok. Dün gece yeterince kazı yaptık. Daha fazla tartışmak istemiyorum."

"Bunu anlayabiliyoruz," dedi Becca sessizce. "Far ve ben seni incittiysen gerçekten çok üzgünüz."

Truth kısaca, "Acıyı ilk etapta sen vermedin," dedi. "Senden tek istediğim, onu keskin bir sopayla dürtmekten kendini alıkoyman. Bunu tercih ederim..." Boğazını temizledi. "Unutmayı tercih ederim. Ben de ikinizin benim bu konudan bahsettiğimi unutmanızı tercih ederim."

"Bu konuda konuşmayacağız," dedi Far sessizce. "Ama kardeşim, bazı şeyler unutulamaz."

"Ya da affedildim," diye sertçe karşılık verdi Truth. "Bu kadar yeter *kardeşim*, gidip eşyalarımızı toptasak iyi olacak." Becca'ya baktı. "En kalın giysilerinizi getirin. Donmamak için Far'la benim aramda toplanabileceğine güvenemezsin."

"I..." Becca onun bu antipati düzeyine şaşırmıştı. "Gerçek, gerçekten, üzgün olduğumuzu söyledim. Bu konuda bu kadar... bu kadar *kaba* olmak zorunda mısın?"

Truth ona soğuk bir bakış attı. "Özür dilerim Rebecca. "Kötü" olmaya çalışmıyorum, sadece en başta yapmam gerektiği gibi davranıyorum - bir Rai'ku olarak. Kindred kanı taşıyor olabilirim, ancak ana dünyanın mirasını korumak istiyorum."

"O zaman neden geldin?" Far talep etti. "Bizimle hiçbir şey yapmak istemiyorsan, 'Akraba kardeşlerini' kurtarmakla ilgili tüm bu konuşmalar neden?"

"Çünkü ben bir canavar değilim," diye karşılık verdi Truth. "Bunu yapabilecek tek kişi biz üçümüzüz. Eğer tedaviyi geri getirebilecek başka biri varsa, ona izin verirdim. Bu anı terk eder ve Pax'a geri dönerdim."

ikinizi de bir daha asla göremeyeceğim. Ama bu durumda, en azından şimdilik birbirimize mahkumuz."

Arkasına bakmadan küçük odadan çıktı. Becca bir iç geçirdi.

"Vay canına. Sanırım hâlâ üzgün."

"Sana gelmeyeceğini söylemiştim," dedi Far kasvetli bir sesle. "Sanırım bizimle gelmeye istekli olduğu için şanslıyız." Bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Tanrım, bu yolculuk cehennem gibi olacak."

Becca onun haklı olmasından çok korkuyordu ama ne yapabilirlerdi ki? Belli ki Truth önceki geceki duygusal saldırıyı affetmeye hazır değildi ama onu öylece bırakamazlardı, ona ihtiyaçları vardı. Vashtar çok net konuşmuştu: Truth onlardan nefret etse bile üçü birlikte çalışmak zorundaydı.

"Pekala," dedi isteksizce. "Sanırım gidip eşyalarımı toplasam iyi olacak. Görünüşe göre diğer kızlardan bazı soğuk hava kıyafetleri ödünç almam gerekecek. Kışlık giysilerimi Ana Gemi'ye getirmeye hiç fırsat bulamadım."

"Yolculuğun büyük bölümünde muhtemelen koruyucu giysiler giyeceksiniz. Haydut bir gezegenin atmosferi yoktur çünkü gezegen yörüngeden çıktığında atmosferi de yok olur." Far düşünceli görünüyordu. "Yine de yanınıza kalın giysiler almanız akıllıca olabilir. Belli ki sakinlerinin hayatta kalmak için bazı yöntemleri var - belki de bir atmosfer kubbeleri vardır."

"Bu bizi sıcak tutar mı?" Becca sordu.

"Hayatta kalmaya yetecek kadar sıcak olabilir ama yine de rahatsız edici derecede soğuk olabilir. Bir kubbeyi ısıtmak için çok fazla güç gerekir ve Orthaux vatandaşları binlerce yıldır atmosferden yoksundur. Bahse girecek olsaydım, tahminimce

İçinde yaşadıkları kontrollü ortam her neyse, şu anda yedek güçle çalışıyor ve minimum ısı ve ışık veriyor."

Becca başıyla onayladı. "Tamam, dediğim gibi, yanıma sıcak bir şeyler alacağımdan eminim." Far kısaca başını salladı. "Bu muhtemelen akıllıca. Ama çok uzun sürmesin- Sylvan şu anda bile Konsey'le konuşuyor. Muhtemelen gitmemizi isteyeceklerdir. bir saat içinde."

"Görüşürüz o zaman," dedi Becca ve aceleyle çıktı. Kimden kışlık giysi ödünç alabilirdi ki? Liv ve Sophia yoktu, çok zayıflardı. Becca'nın geniş kalçaları ve dolgun poposu onların dar kıyafetlerine asla sığmazdı...

Tabii ki! Kimi görmem gerektiğini biliyorum... ve belki o da bana bazı tavsiyelerde bulunabilir.

Becca en azından öyle umuyordu.

* * * * *

"Yani sıcak hava kıyafetlerim olup olmadığını mı soruyorsun?" Kat sordu. "Neden ben?"

"Çünkü neredeyse aynı boydayız. En azından kalçalarımız," dedi Becca.

Kat homurdandı. "Evet, üst tarafın benim kadar büyük değil. Şanslısın ki Liv'in sütyenime verdiği isimle 'omuz üstü kaya tutucumu' ödünç almana gerek yok."

Becca gülümsedi. "Sanırım haklısın, zaten sütyen ödünç almaya çalışmazdım. Tabii kürk astarlı bir tane yoksa?"

"Hmm, bu gerçekten seksi olurdu." Kat gülümsedi. "Benim yok ama bir tane yapmak isteyebilirim."

"Dikiş dikiyor musun?" Becca ilgiyle sordu.

"Hayır. Giysi kalıbı çoğaltıcınız varken kimin dikiş makinesine ihtiyacı var ki?"

"Bir ne?"

"Bu. Bak." Kat onu yaşam alanının köşesindeki tuhaf görünümlü bir makineye götürdü. Bir ucunda bir ekran, diğer ucunda ise tepsili geniş bir yuva vardı. "Bak..." Kat dokunmatik ekrana hızla bir şeyler yazıyordu. "Dünya ve Kindred internetiyle bağlantısı var. Aklınıza gelen her şeyi arama motoruna yazıyorsunuz. İstediginizi bulduğunuzda, ölçülerinizi giriyorsunuz ve çoğalt düğmesine basıyorsunuz." Bir düğmeye bastı ve makine uğuldamaya başladı. Bir an sonra makinenin diğer ucundaki yuvadan bir şey fırladı ve tepsiye düştü. "Devam et," diye Becca'ya başıyla işaret etti. "Al şunu."

Becca onu eline aldı ve bir kakhaha patlattı. "Gerçekten kürklü bir sütyen mi yaptın?" Omuz askılarını ve kupların dışını kaplayan beyaz kürklü iç çamaşırını havaya kaldırdı.

Kat kaşlarını çatı. "Konuştuğumuz gibi kürk astarlı bir tane *istiyordum* ama bulabildiğim en yakın şey buydu."

"Mağara kadınlarının çok kötü bir B filminde giyeceği bir şeye benziyor," dedi Becca sütyeni ona uzatırken. "Ama bu inanılmaz, Kat! Kindred'ların böyle bir teknolojiye sahip olduğunu hiç bilmiyordum."

Kat sırıttı. "Biliyorum, değil mi? Bilim ve tıp alanında bize sağladıkları tüm ilerlemeler için minnettarız ama sanırım bu benim en sevdiğim Kindred teknolojisi olmalı."

"Bu harika," diye kabul etti Becca. "Peki bana daha sıcak tutan giysiler kopyalayabilir misin?"

"Elbette, bebeğim. Hazır elim değmişken sana sütyenle birlikte giymen için kürklü külot da yapayım." Kat ona göz kırptı. "Eğer iki erkeğinle birlikte gizli bir göreve gidiyorsan, içine girebileceğin seksi ve yaramaz bir şeylerin olmasını istersin - sadece uzun iç çamaşırları değil."

Becca dudağını ısırды ve gözlerini kaçırды. "Hayır... hayır, sadece biraz daha sıcak tutacak giysiler iyi olur," dedi sessizce.

"Hey..." Kat endişeyle ona baktı. "Sorun nedir? Truth ve Far hâlâ birbirlerini boğazlıyorlar mı? Dün gerçek bir ilerleme kaydettiklerini sanıyordum."

"Yaptılar." Becca boğazını temizledi. "Ve dün gece Truth'u ele geçirilmekten kurtardıktan sonra daha da ilerleme kaydettiler."

"Ne?" Kat talep etti. "Bana gördüğünüz o garip imgelemle ilgili anlattıkların yerine bununla başlamalıydın! Bana her şeyi anlat ve hiçbir ayrıntıyı atlama."

Becca kızarak, Far'la birlikte Truth'u nasıl sahiplendiklerini ve iblisi nasıl kovduklarını, ardından işlerin nasıl cinselliğe dönüştüğünü anlattı.

"Onu kurtarmak için bir araya geldikten sonra Truth kendini bize çok yakın hissetti," dedi. "Paylaşma fikrine çok daha açıktı."

"*Sizi* paylaşmak demek istiyorsunuz," dedi Kat.

Becca başını salladı. "Ama bilmiyorum, belki de çok ileri gitti. Biliyorum. öyle olduğunu düşündüm."

Kat kaşlarını çattı. "O işi yapmadın, değil mi? Yani, muhtemelen meyve olmadan seks yapamazdın ama yine de yapabilirdin... bilirsin işte." "Hayır, tabii ki hayır! Öyle bir şey yapmadık ama bazı şeyler yaptık. Eğer böyle yapmayabilirdim... Eğer onların arasında olmak beni Yani..."

"Çok azgınlım," diye sözünü tamamladı Kat. "Sorun değil tatlım, söyleyebilirsin. Ben de erkeklerimin arasında olmayı seviyorum."

"Ama yapmamalıyım." Becca ellerini kucağında kavuşturdu. "Yani, onlarla fazla ileri gitmeyeceğime dair kendime söz verdim. Ve sonra bir şekilde... tüm kontrolümü kaybettim."

Kat sırtıttı. "Nedense Kindred savaşçılarının etrafında böyle şeyler oluyor. O kadar büyük, yoğun ve seksi oluyorlar ki bir bakmışsın donundan çıkmışsın ve hayatının en güzel anlarını yaşıyorsun."

Becca, "Tam da yapmamam *gereken* şey bu," diye haykırdı. "Bağlanmalarına yardım edeceğime söz verdiğimi biliyorum ama bu çok ileri gidiyor."

Kat düşünceli görünüyordu. "Yine de, 'çok ileri' gittikten *sonra* imgelem gördün, değil mi?"

Becca isteksizce başını salladı. "Bu doğru." Kaşlarını çatı. "Ve bu Vashtar denen kişi, birbirimizden aldığımız zevk sayesinde sonunda bize ulaşabildiğini söyledi."

Kat parmaklarını şıklattı. "Gördün mü? Bu da Tanrıça'nın Nadiah aracılığıyla söylediklerine uyuyor - çocuklar bağlandıktan sonra gerçek vizyonlara sahip olacaklarını söyledi. Öyle değil mi?"

"Sanırım onun gibi bir şey." Nadiah'nın sözleri aklına geldi... *"İmgelemeleriniz anahtarı tutuyor. Bağlandığınızda, geçici gölgelerden daha fazlasını ortaya çıkaracaklar."*

"Görmüyor musunuz? Gerçek ve Uzak'ın sizi paylaşmasına izin vererek, kendinizi Ana Gemi'deki tüm çiftleşmemiş Kindred'ların hayatını kurtarabilecek bir vizyona açtınız." Kat'in sesi heyecanlıydı. "Yani doğru şeyi yapıyorsun Becca, bu konuda kendini suçlu hissetsen bile."

Becca başını salladı. "Sanırım. Yapamam... Bu duygulardan kaçınmak için o kadar çok zaman harcadım ki. Denemek için..."

"Bekaretini korumak için mi?" Kat ona bir kaşını kaldırdı.

"Hayır." Becca iç çekti. "Rahibe olacağım için hakkımda böyle bir fikre sahip olduğumu biliyorum ama ben bakire *değilim* Kat."

"Ne? Ama bu bir gereklilik falan değil mi?"

"Bazı emirler için belki. Benimki sadece iffet ve erdem talep ediyordu. Son zamanlarda bu iki konuda da pek iyi olduğum söylenemez." Becca başını öne eğdi.

"Ama bana söyleyebilir , yani sormamın sakıncası yoksa, nasıl..."

"Bekâretimi nasıl kaybettim?" Becca hüznle güldü. "Oldukça standart bir hikaye. Ailem beni lise boyunca kız okuluna gönderdi ve biriyle çıkmama asla izin verilmedi."

"Vay canına, çok sert," diye yorumladı Kat.

"Uh-huh. Dediğim gibi, babam beni korumaya kararlıydı. Bu yüzden tabii ki üniversiteye gittiğimde isyan ettim."

"Ne yani, parti kızı mı oldun?" Kat ona şüpheyle baktı. "Söylemem gerek, pek öyle birine benzemiyorsun."

"Hayır, değilim. Ama sonunda bir erkek arkadaşım oldu." Becca gülümsedi. "Adı Kenneth'tı. Kenneth Parker. Ve ona sırlıslıkla aşık oldum. İngilizce dersinde tanıştık ve çalışma olduk. Dönemin sonuna kadar bana çıkma teklif etmeye cesaret edemedi ve o zaman bile o kadar gergindi ki kekeleydi." Hatırlayarak gülümsedi.

"Kenneth çok romantik biriydi. Gerçek aşkı düşündüğünüzde aklınıza gelen tüm sevimsiz şeyleri severdi; sahilde yürüyüşler, yıldızların altında piknikler, mum ışığında akşam yemekleri. Tabii ki üniversite öğrencisiydik, bu yüzden akşam yemekleri çoğunlukla ramen noodle'dı ama yine de güzeldi."

Kat sıırıttı. "Kulağa harika geliyor. Peki ne oldu, kendini tutamadın ve edepsizlik yapmaya mı başladın?"

"Sadece bir kez." Becca kaçırdı. "Bu benim ilk seferimdi... ve sonuncusuydu." "Ve sonra korktun ve ayrıldınız mı?" Kat sordu.

"Hayır." Becca boğazını temizledi. "O... ben... ben konuda konuşamam." "O kadar kötü, ha?" Kat sempatik bir şekilde sordu.

Becca başını salladı. Boğazı düğümlenmişti ve o gecenin korkunç ayrıntılarını hatırlamamak için elinden geleni yapıyordu. O gece... *Hayır!* Bu düşünceyi elinden geldiğince uzaklaştırdı.

"Her ne olduysa, hâlâ acıyor, değil mi?" Kat sempatik bir şekilde mırıldandı.

Becca başını salladı ve burnunu çekerek elinin tersini gözlerine bastırdı. Göz kapaklarını ıslatan sıcak gözyaşları, bazı acıların asla gerçekten geçmediğinin kanıtıydı. *Oh, Kenneth...*

Boğazını temizledi ve kendini devam etmeye zorladı.

"O gecedan sonra rahibe olmaya karar verdim. Sanki... sanki Tanrı şehvetime boyun eğdiğim için beni cezalandırıyormuş gibi hissettim. Kendimi kurtarmak için düşünebildiğim tek yol buydu."

"Oh, tatlım..." Kat başını salladı. "Dünyadaki en dindar insan değilim ama Tanrı'nın bu şekilde çalıştığını sanmıyorum. Ya da Tanrıça'nın da. Seni Truth ve Far ile bir sebepten ötürü bir araya getirdi - onlarla yaptığın hiçbir şeyden utanmana ya da teslim olup onları sevmene izin verirken kötü bir şey olacağından endişelenmene gerek yok."

Kendi gizli korkusunun kelimelere döküldüğünü duymak -kendisinin bile kabul etmediği kadar derine gömdüğü bir korku- Becca'nın bir şekilde daha iyi hissetmesini sağladı.

"Evet," dedi sesi titreyerek. "İşte ben de bundan korkuyorum. Sadece erdemimi kaybetmekten değil, eğer çok ileri gitmeme izin versem- *onların* gitmesine izin versem

ikisinden birine ya da ikisine de bir şey olacak. Ben sadece... Onları bu şekilde kaybedemem."

"Olmayacak," diye yumuşak bir sesle güvence verdi Kat. "Bu konuda Tanrıça'ya güvenmelisin - sana bu iki adamı sevmen ve bir araya getirmen için verdi. Halıyı altından çekip almayacaktır."

"Sanırım..." Becca ikna olmamıştı. İçini çekti. "Zaten fark etmez, yakın gelecekte daha fazla 'paylaşım' yapmayacağız. Ya da hiç yapmayacağız."

"Neden olmasın?" Kat sordu. "Bak, o bebeğe cevap vermeden önce bana beden ölçülerini ver. Gizli casusluk görevine hazır olabilmen için sana kıyafet üretmeye başlamamız gerekiyor."

Becca boyutlarını verdi ve Kat yoğun bir şekilde yazmaya başladı.

"Tamam, o zaman bana ne demek istediğini söyle," dedi. "Truth ve Far'ın *çok* ilerleme kaydettiğini söylediğini sanıyordum. Peki neden üçünüz de gitmek için can atmıyorsunuz?"

Kat çoğaltıcının ekranında yazmaya devam ederken Becca kanepeye çöktü. "İmgelemden sonra kavga ettik, gerçi *ben* nasıl dahil oldum bilmiyorum. Far, Truth'un geçmişini araştırdığını ağzından kaçırdı ve Truth çileden çıktı."

"Ne yaptı ki? Eski lise arkadaşlarını arayıp bir şeyler mi bulmaya çalıştı?" Kat sordu.

"Yakın. Truth'un üvey annesiyle konuşmuş. Ama görünüşe göre başkalarının özel işlerine burnunu sokmak Rai'ku kültüründe hiç hoş karşılanmıyor."

Kat homurdandı. "Bana o katı kültürde yasak *olmayan* bir şey gösterin. Çocuklarına sarılmıyorlar, birbirlerine dokunmuyorlar - bu *çok saçma*. Demek istediğim, bu tip yaratıklar gibi olmaları gerekiyordu."

Hayvanlara dönüşen ve sürü halinde koşan. Kurtlar ya da köpekler gibi daha hassas olacaklarını düşünmez miydiniz?"

Becca kuru bir sesle, "Görünüşe göre öyle değil," dedi. "Ve gerçekten *ne olduğunu* bilmiyoruz dönüşüyorlar, hatırladın mı?"

Kat iç çekti. "Sanmıyorum. Devam et-Truth, Far onun kirli çamaşırlarını ortaya çıkardığı için sinirlendi..."

"Pislik araştırmak değil, onu tanımaya çalışmak. Ayrıca babaları Feels Pain hakkında bilgi bulmaya çalışıyorum." Becca başını salladı. "İşte o zaman işler *gerçekten* çirkinleşti."

Kat çoğaltıcı ekranından başını kaldırdı. "Oh? Ne oldu?"

"Far bunca zamandır gerçek babasını özlüyor ve Truth'un onu tanıyıp kendisinin tanımamasını kıskanıyordu. Ama ortaya çıktı ki..." Becca başını salladı. "Bu benim anlatacağım bir hikâye değil, o yüzden detay veremem ama Acıyı Hissetmek'in şey olduğu ortaya çıktı... istismarcı."

"Ve Truth size tüm bunları anlattı mı?"

Becca kısık bir sesle, "Daha çok bize *bağırdı*," dedi. Bir an için gözlerini kapadı ve karanlık ikizinin yüzündeki acıyı hatırladı. Bu anı kalbini burktu; onu iyileştirmek için yanıp tutuşuyordu. İşleri yoluna koymak için. Ama bunu yapmak için Far'a ihtiyacı vardı ve Truth şu anda kardeşiyle hiçbir şey yapmak istemiyordu. Ya da bir daha asla, bu konuda.

"Yani kişisel bilgileri böyle *bağırdı* mı?" Kat'in gözleri büyüdü. "Duygularını paylaşacak bir tip olduğunu düşünmezdim."

"Öyle değil," dedi Becca kesin bir ifadeyle. "Sanırım Far ve bana bu yüzden bu kadar kızgın. Çünkü onu çok kişisel bir şeyi paylaşmaya zorladığımızı düşünüyor." İçini çekti. "Yine de neden beni de düşman olarak gösterdiğini anlamıyorum. Far'a neden kızgın olduğunu anlayabiliyorum - ihanete uğramış hissediyor ve

Far'ın onun arkasından iş çevirip kişisel bilgilerini öğrenmesi beni rahatsız etti. Ama *ben*

bir şey yapmadım."

"Hayır, ama o seni *istiyor*. Onu o kadar baştan çıkarıyorsun ki seni uzaklaştırmak zorunda kalıyor," dedi Kat. "Ben ve Deep için de aynısı oldu. Birbirimize ait olduğumuzu kabul etmeden önce neredeyse üçümüzü de öldürtüyordu."

"En azından ikizinden nefret etmiyordu," dedi Becca. "İşi bu kadar zorlaştıran da bu zaten, evli olmadığım iki erkekle aynı anda birlikte olmak konusunda zaten çelişkiler yaşıyorum. Ama Truth yaptığımız şeyin yanlış olduğunu benden daha güçlü bir şekilde hissediyor, bu da beni ve Far'ı onun kötü tarafına koyuyor. Ve onun çok *ağır* bir kötü tarafı var."

"Truth Far'dan nefret etmiyor," dedi Kat sessiz bir kesinlik içinde. "Onunla bir bağ kurmak istiyor - en az seninle bir bağ kurmak istediği kadar."

"Beni kandırabilirdi," dedi Becca. "Yani, başka bir erkeğe dokunmamak veya bir dişiye paylaşmamakla ilgili tüm homofobik konuşmalarıyla..."

"Far'a sadece bağlanmak istemiyor, buna *ihtiyacı var*. Bu İkiz Akraba cinsel dürtüsünün bir parçası; birbirlerine bağlanmaları ve bir dişiye paylaşmaları gerekiyor." Kat omuz silkti. "Truth yetiştirilme tarzı yüzünden bunu kabul etmek istemiyor. İkinizi birden istediği için kendinden nefret ediyor, sonra da onu baştan çıkardığınız için sizden nefret ediyor. Bu bir kısır döngü."

Becca üzüntüyle, "Korkarım yakın zamanda bitmeyecek bir şey," dedi. "Sonradan kendimi suçlu hissetsem de, kavga etmeye başlamadan önce onlarla yaşadığım deneyim... daha önce hiç böyle bir şey hissetmemiştim, Kenneth'la bile. *İnanılmazdı*."

"Elbette öyleydi, bebeğim. Kimse bir kızı nasıl iyi hissettireceğini bir Kindred kadar iyi bilemez. Bu onların kanında var. Ve onlardan ikisi birlikte çalıştığında ve tamamen seni mutlu etmeye odaklandığında... dikkat et!" Kat ona göz kırptı. "Tamam, şimdi bunlara bak ve bana ne düşündüğünü söyle..."

Ayağa kalktı ve şimdi Becca'nın bedenine uygun giysilerle dolu olan çoğaltıcının tepsisine gitti.

"Güzel," dedi Becca, dizlerine kadar inen kalın, sıcak bir paltoyu okşayarak. "Rengi de hoşuma gitti."

"Kıpkırmızı tonunun ten renginize çok yakışacağını düşündüm." Kat onu Becca'nın çenesine doğru tuttu ve onaylarcasına başını salladı. "Ve şuna , her zamanki gibi haklıydım."

Becca gülümsedi. "Buna karşı çıkmayacağım. Bana on beş dakika içinde muhteşem yeni bir gardırop yaptıktan sonra olmaz."

Kat sırtarak karşılık verdi. "Şimdi, burada başka şeyler de var ama-" Bir an durdu, başını iki yana eğerek dinleme pozisyonuna geçti. "Uh-oh-bu Deep'ti. Sylvan'ın Truth ve Far'la yirmi dakika içinde rıhtımda buluşmanız gerektiğini söylediğini size iletmemi istedi."

Becca'nın gözleri büyüdü. "Hayır, *hiçbir şey* paketlemedim."

"Bunlar için sana bir küp ödünç veririm," dedi Kat hemen. "Ve şampuan ya da benzeri şeyler için endişelenme - eğer seni uzun menzilli bir mekikle gönderiyorlarsa, banyoda bu tür şeyler olmalı."

Eşyalarını toplamakla meşgul oldular - daha doğrusu çoğunlukla Kat gözetmenlik yaptı ve Becca da hamile arkadaşının eğilmesi çok zor olduğu için eşyalarını topladı. Becca'nın ihtiyacı olan hemen her şey bir başka kullanışlı Kindred teknolojisi tarafından küçültüldü ve bir ayağa bir ayak mor bir küpün içine itildi.

"İşte oldu." Kat ellerinin tozunu alarak şöyle dedi. "Bu iş tamam. Tek yapmanız gereken ne istediğinizi seçmek ve bir damla yeniden büyüme serumu eklemek. Bu şişenin içinde." Becca'ya küçük bir şişe mavi sıvı uzattı.

"İnanılmaz." Becca, içinde bütün bir kışlık gardırobun yanı sıra Kat'in kopyalanması için ısrar ettiği seksi iç çamaşırlarının da bulunduğu küçük küpe baktı

onun için. "Bu neredeyse çoğaltıcı kadar iyi. Kindred teknolojisi gerçekten harika. Bütün bu şeyleri nasıl buluyorlar?"

Kat, "Binlerce yıldır sürekli hareket halinde olan genetik tüccarlardı," dedi. "Bu yüzden yüksek teknolojili paketlenme ve depolama yöntemlerini takip etmeleri mantıklı, değil mi?"

"Sanırım öyle." Becca küpü kaldırdı. "Sanırım gitsem iyi olacak..."

"Hayır, bekle, sana vermem bir şey daha var." Kat odadan çıktı ve süitin yemek hazırlama bölümüne yöneldi. Becca onun dolapları karıştırdığını duydu ve geri döndüğünde elinde çiçek şeklinde özenli bir cam tıpası olan küçük mavi bir şişe tutuyordu. "İşte." Şişeyi Becca'ya uzattı, o da alıp merakla inceledi.

"Bu da ne?"

"Bağlayıcı meyve suyu," dedi Kat. "Damıtılmış ve konsantre olduğundan hızlı etki eder ama *dikkatli ol*. Hemen önce bir iki yudumdan fazlasını alma... bilirsin işte."

"Ne? Hayatta olmaz!" Becca onu geri vermeye çalıştı. "Düğün pastanı yediğimde olanlardan sonra olmaz!"

"Tamam, isteksizliğinizi anlayabiliyorum ama *akıllıca* kullanırsanız meyve bağlamak harika bir şey olabilir. Özellikle de aynı anda uyum sağlamanız gereken... *ahem...* iki erkek varsa."

"Ama bunu yapmayacağım, yani buna ihtiyacım olmayacak," diye itiraz etti Becca, onu geri vermeye çalışarak. "Truth ve Far iyi anlaşıyor olsalar ve birbirlerine ve bana bağlanmak isteseler bile, o kadar ileri gidebileceğimi... sanmıyorum."

"Sende kalsın," dedi Kat kararlılıkla. Kollarını göğsünde kavuşturdu ve şişeyi geri almayı reddetti. "Ne olacağını asla bilemezsin."

"Neyin söyleyebilirim," dedi Becca. "Truth ve Far ile kalıcı bir bağ kurmayacağım."

"Bunu şimdi söylüyorsun bebeğim ama kabul edelim ki sen zaten yarıladsın." "Ne demek istiyorsun?" Becca endişeyle sordu.

"Sen ve Far'ın Truth'u o iblisten geri çekebilme şekliniz. En azından üçünüz arasında bir bağ oluşmaya *başlamasaydı* bunu yapabilmeniz imkanı yoktu."

"Komutan Sylvan bir şey söyledi. Ama Truth bunu yalanladı."

"Tabii ki yaptı - şu anda çelişkili cinsel dürtülerin poster çocuğu gibi." Kat kaşlarını çatı. "Sen de çok geride değilsin, bebeğim."

"Biliyorum." Becca şişeye baktı. "Ama yine de düşünmüyorum-" "Sende kalsın," dedi Kat. "Kullanmasan bile kendimi daha iyi hissedeceğim. sahip olduğunuzu bilerek."

"Şey..." Arkadaşının fikrini değiştirmenin bir yolu yok gibi görünüyordu. "Pekâlâ," dedi Becca sonunda. "Döndüğümüzde açmadan sana geri vereceğim."

"Göreceğiz," diye mırıldandı Kat. Becca'nın omzuna bir el koydu. "Ama yine de suçluluk duygunu bir kenara bırakıp Truth and Far'la olan bu şeyin seni nereye götüreceğini görmek gerektiğini düşünüyorum."

"Şu anda büyük bir çıkmaz doğru gidiyor."

"Bu değişebilir. Sadece olasılıklara açık ol Becca. Kulağa çalgınca geldiğini biliyorum -başta bana da öyle gelmişti- ama iki erkeğimle bir araya gelmek hayatımdaki en güzel şey oldu. İki erkeği aynı anda bu kadar çok sevebileceğimi hiç bilmezdim ama işe yaradığında, gerçekten *tıklandığında*, daha önce yaşadığınız hiçbir şeye benzemiyor. Bu çok güzel."

Becca, o gece kendini aynı anda hem Gerçek'e hem de Uzak'a açtığında üzerine çöken sıcak ve lezzetli duyguyu düşündü

Daha önce. Tanrım, çok *iyi hissettirmişti*. Sadece sonrasında kendini suçlu hissetmişti. Ama paylaşımları sırasında sadece sevgi, sıcaklık ve memnuniyet hissetmişti... ve hayatı boyunca hiç almadığı kadar cinsel zevk almıştı.

Bu duyguya teslim olmak gerçekten çok mu yanılttı? Kendini bir köprü olarak kullanarak Far ve Truth'u bir araya getirmeye çalışmak? Ne de olsa, Truth kabul etmese de ikisinin birbirine ihtiyacı vardı.

Belki onları bir araya getirebilir ve aralarındaki bağ güçlendikten sonra gitmelerine izin verebilirim. Başka bir kız bulabilirlerdi, bu kadar suçluluk ve korku duymayan bir kız...

Ancak iki erkeğinin başka bir kızla birlikte *olduğu* düşüncesi Becca'yı o kadar üzüyordu ki bunu hayal etmeye bile dayanamıyordu.

"Birdenbire çok sessizleştin." Kat ona bir kaşını kaldırdı. "Her şey yolunda mı?"

"Sadece düşünüyordum," dedi Becca sessizce. "Söylediklerini dikkate alacağım Kat. Gerçekten düşüneceğim. Bunun için de teşekkür ederim." Küçük meyve suyu şişesini havaya kaldırdı. "Kullanmaya niyetim olmasa bile."

"Sadece her ihtimale karşı yakınımda tut." Kat ona hızlıca sarıldı ve kaşlarını çatarak geri çekildi. "Ama eğer kullanacaksan, sonuna kadar git ve kendini tutma. Aksi takdirde kısmi bir bağ kurma riskiyle karşı karşıya kalabilirsin ve inan bana bu *hiç eğlenceli değil*."

"*Kısmi* bir bağ mı?" Becca başını salladı. "Böyle bir şeyi hiç duymadım - bu mümkün mü?"

"Öyle ama bu sadece benim başıma geldi çünkü Deep ve Lock Arayıcı/Bulucu ve beni odak noktası olarak kullanıyorlardı ve-" Kat kışkırtıcı bir hareket yaptı. "Boş ver. Sizinkiler farklı, o yüzden eminim sizin başınıza gelmemiştir."

"Oh, şey... tamam," dedi Becca şüpheyle.

"Ve şimdi gitsen iyi olur. Yanında götürmek için brownie ister misin? Lauren bana yeni bir parti verdi." Kat yuvarlak karnını okşadı. "İkizler her gün çikolata yemek zorunda, yoksa beni öldüresiye dövüyorlar."

Becca gülümsedi. "Yapmamalıyım yoksa bana diktiğin yeni kıyafetlere sığamam."

"Hadi ama, küçük *bir* brownie'nin zararı olmaz, hatta muhtemelen faydası olur. İkiz Kindredler kadınlarını büyük beden sever." Becca'nın dolgun kalçalarına baktı. "Eminim Truth ve Far ilk günden beri senin o kalçalarını arzuluyorlardır."

Becca'nın yanakları, her iki ikizin de çok sıska ya da kemikli olmadığına sevindiklerine dair yaptıkları yorumları hatırlayınca kızardı.

"Benim şeklimi beğenmiş görünüyorlar," diye itiraf etti.

"Tabii ki istiyorlar, sen harikası." Kat gülümsedi. "Şimdi, şu brownie'ye ne dersin? Yolculuğa çikolata yemeden başlamanın uğursuzluk getirdiğini bilmiyor musun?"

Becca bir kahkaha patlattı. "Öyle *değil*, bunu *sen uydurdun*."

"Belki." Kat omuz silkti. "Ama kulağa doğru geliyor, sence de öyle değil mi?" Kolunu Becca'nın koluna doladı ve onu yemek hazırlama alanına götürdü. "Ben paketleyeyim, sen de yola çıkarken yanına alırsın. Ne de olsa seni bir şişe meyve suyu ve kürklü bir bikiniden başka bir şeyle haydut bir gezegene gönderemem. Değil mi?"

Yirminci Bölüm

"İşte burası. Güneş sistemimin kenarı. İşte, görebilmeniz için büyütmeyi artıracığım."

Kardeşi konuştuğunda Far doğruldu ve dikkat kesildi. Truth küçük mekiğin pilotu olmasına rağmen, gemiye adım attıkları andan itibaren ne Far'a ne de Becca'ya tek kelime etmemişti. Yarıktan (Kindred Ana Gemisi'nin yapay yeşil güneşinin gücüyle uzayda oluşan kıvrım) geçerken Far ikizinin tüm yolculuğu dilsiz geçirmeye niyetli olup olmadığını merak etmişti. Onlardan gerçekten de ikisini de tamamen donduracak kadar nefret ediyor muydu?

İkinci annesiyle konuştuğumu bilmesine asla izin vermemeliydim, diye düşündü Far . Keşke çenemi kapalı tutsaydım, şimdi bağ kurmaya ı ışık yılları yerine birkaç adım daha yakın olabilirdik.

"Çok güzel," dedi Becca, karanlık ikizinin güneş sistemiyle ilgili yorumuna cevap verirken. Yaklaştıkları açıda, birkaç büyük gaz devi gezegenin yanı sıra iki küçük gezegen de görülebiliyordu. Far Pax olduğunu merak etti. Oraya hiç gitmeyeceğinden değil. Truth, bir dişiyi paylaşmak ve onunla bağ kurmak isteyen bir erkek kardeşi olduğunu öğrenirse muhtemelen bir tür ritüel intihara mecbur kalırdı.

"İşte bu Pax," dedi Truth, iki kayalık gezegenden daha küçük olanını göstererek. "Yaşanabilir bölgenin hemen kenarında, yani sizin standartlarınıza göre oldukça soğuk. Halkım Rai'ku ekvator boyunca yaşar. Gezegenin geri kalanı donmuş durumda."

"Dünya'dan kaç ışık yılı uzakta olduğunu söylemiştiniz?" Becca pilot koltuğunun arkasına yaslanarak sordu. Far onun bu halini takdir ediyordu.

İkizini dışarı çekerek, onu konuşturarak.

"Aşağı yukarı seksen milyon," dedi Truth, aletlerde bir ayarlama yaparak.

"Seksen *milyon mu?*" Becca uzun, alçak bir ısıklık çaldı. "Vay canına, inanılmaz. Bırakın seksen milyon ışık yılı uzaktakini, daha önce hiç başka bir güneş sistemine gitmemiştim. Biraz daha anlatsana, Pax ne kadar soğuk olur?"

"Gideceğimiz yer kadar soğuk değil." Truth mekiğin burnunu çevirdi, böylece ekranda büyük, gri bir gezegen belirdi. "Bu Void. Sanırım güneşimizin etrafında yeni bir yörünge bulduğu için artık *teknik olarak* haydut bir gezegen değil ama sistemimize yeni katıldı. Rai'ku gökbilimcileri Void'in yeni yörüngesinde aşağı yukarı iki bin yıldır bulunduğunu hesaplıyorlar. Yani-"

Aniden tüm gemi sarsıldı ve kontrol panelindeki ışıklar endişe verici bir şekilde titredi.

"Aman Tanrım!" Becca tutunacak bir şey ararken Far içgüdüsel olarak onu yakalamak için kolunu uzattı.

"O da *neydi?*" diye sordu Truth alçak bir sesle.

Kara ikiz kaşlarını çattı ama çok da endişeli görünmüyordu.

"Aletlere göre kısa süreli bir güç dalgalanması olmuş."

"Güç dalgalanması mı? *Nereden?*" Becca görüntü ekranında beliren Orth anx'ın gri yüzüne baktı. "Oradan mı?"

"Tabii ki hayır." Truth elini umursamaz bir şekilde salladı. "Void'den pek bir şey algılayamıyorum. Aletlerimizin okuduğu kadarıyla, orası ölü bir dünya."

Far kaşlarını çatarak, " gelmiş olmalı," dedi. "Endişelenmeli miyiz?"

"Hiç sanmıyorum." Truth kontrolleri biraz daha inceledi. "Hayır- her şey normal görünüyor. Kablo tesisatında bir arıza olmalı. Bize bir şey olmayacak." Görüntü ekranına başıyla işaret etti. "Şu anda endişelenmemiz gereken şey tam orada."

"Orthanx," diye nefes aldı Becca. "Güneşinizden çok uzakta, orası ne kadar soğuk olur ki?"

Truth kaşlarını çattı ve aletlerini gözden geçirdi.

"Kendi güneş sisteminizin uzak kenarlarındaki o küçük gezegenimsi ne kadar soğuksa o kadar soğuk. Adı neydi? Plutarn mı? Pluness?"

"Plüton," dedi Far sessizce, sohbete ilk kez katılıyordu. "Doğru." Truth ona ters ters baktı. "Plüton."

Becca kaşlarını çattı. "Peki bu ne kadar soğuk? Üzgünüm, güneş sistemimdeki tüm gezegenlerdeki sıcaklığı aklımın ucundan bile geçirmiyorum."

"Bilmiyor musun?" Truth şaşırmış görünüyor. "Pekâlâ, bakalım bunu Dünya sıcaklığına çevirebilecek miyim? Pekâlâ, kırk dört derece Kelvin."

"Um, üzgünüm. Ben rahibe olacaktım, bilim adamı değil. Bu benim için pek bir şey ifade etmiyor," dedi Becca.

"Tekrar deneyeyim-negatif iki yüz yirmi dokuz santigrat derece?"

Becca başını salladı. "Gezegenin büyük bir kısmı santigrat dereceyi kullanıyor ama benim ülkemde hâlâ Fahrenheit'ta takılıp kalmış durumdayız."

"Pekâlâ." Truth gözlerini kısarak tekrar aletlere baktı. "Bu... eksi üç yüz seksen Fahrenheit derece eder. Ve bu da güneşe bakan tarafta." Görüntü ekranının uzak tarafında, gökyüzündeki diğer yıldızlardan ancak daha parlak olan, çok uzaktaki lekeyi işaret etti. "Buraya kadar çok fazla ışık alabileceğinden değil."

"Vay canına." Becca dehşete düşmüş görünüyordu. "Bu... Bunun ne kadar soğuk olduğunu hayal bile edemiyorum. İçimden bir ses Kat'ın bana diktiği sıcak hava kıyafetlerinin bu sıcaklıkta pek bir işe söylüyor."

"Ben de aynı fikirdeyim," dedi Truth. "İşte bu yüzden hepimiz koruyucu giysiler ve başlıklar giyeceğiz."

"Far atmosfer kubbesi gibi bir şeyleri olabileceğini söyledi," dedi Becca gezegenin görünen tarafını tarayarak. "Ama ben hiçbir şey göremiyorum."

"Çünkü yüzeyde hiçbir şey yok. Vashtar'ın bize gönderdiği koordinatlar yeraltında bulunan bir noktaya ait."

Becca'nın yüzü aniden soldu. "Yerin altında... yerin altında mı?" diye sordu alçak ve nefes nefese bir sesle.

Far anında uyandı. "Sorun ne Becca?" diye sordu öne doğru adım atarak.

"Evet, iyi misin?" Truth da ona bakmak için parlayan kontrollerden döndü. Onunla ya da Far'la daha fazla bir şey yapmak istemediğini söylemesine rağmen, ışık ikizi kardeşinin yüzündeki endişeli ifadeyi fark etmekten kendini alamadı.

"Ben... Ben iyiyim." Becca bir elini boğazına götürdü ve zorlukla yutkundu. "Sadece... klostrofobim var. *Gerçekten* klostrofobik. Yeraltında olma fikri... Hoşuma gitmiyor. Hem de hiç."

"Seninle olacağım. Ve Truth da istese de istemese de yanında olacak." Far söz verdi. Truth'a baktı. "Öyle değil mi kardeşim?"

Truth kaşlarını çattı. "Korkacak bir şey yok," dedi Becca'ya kısaca.

"Mantıklı olmadığını biliyorum ama elimde değil. Çocukken saklambaç oynarken bu küçük, karanlık süpürge dolabında kilitli kaldım." Becca'nın sesi hâlâ yüksek ve belirsizdi. "Dışarı çıkamadım ve kimse beni bulamadığı için..."

saatlerce." Başını iki yana salladı. "O zamandan beri etrafımda böyle bir şey hissetmekten hoşlanmıyorum."

"Seni çevreleyen tek şey biz olacağız, *mi'now*," dedi Far kararlılıkla. "Ne olursa olsun seni güvende tutacağız." İkizinin itiraz edip etmeyeceğini görmek için Truth'a bir bakış attı ama yüzünde çelişkili bir ifade olmasına rağmen Truth hiçbir şey söylemedi.

"Pekâlâ." Becca derin bir nefes aldı. "Sana kız gibi davrandığım için özür dilerim. Bunu sineye çekeceğim."

Truth, "Belki de Far ve ben keşfe çıkarken sen gemide kalmalısın," diye önerdi.

Becca başını salladı. "Hayır, Vashtar çok açık konuştu. Üçümüz birlikte gitmeliyiz. Ben iyi olacağım, hepimiz iyi olacağız."

"Elbette," diye mırıldandı Far. Onun haklı olduğunu umuyordu.

* * * * *

Truth gemiyi ölü, gri dünyaya yavaşça indirdi, Vashtar'ın onlara verdiği koordinatlara mümkün olduğunca yaklaştı, ki bu Becca'nın istediği kadar yakın değildi. Yolda garip bir düzen içinde uzanan uzun, ince tepelerden oluşan geniş bir koleksiyon vardı. Yeraltı girişini yürüyerek bulma niyetiyle bunların kenarına indiler.

Koruyucu giysileri giydiler - vücuda tam oturan parlak gümüş giysiler. giysi solunabilir hava olmadığını algıladığında otomatik olarak başın etrafında bir atmosfer balonu üreten bir boyun parçası da vardı. En azından Far, Becca'nın yeni kıyafetini giymesine yardım ederken ona böyle söylemişti.

Truth hiçbir şey söylemedi - gezegen ve görev hakkında en azından biraz konuşmaya istekli olsa da, ne ona ne de ikizine kişisel olarak söyleyecek hiçbir şeyi yoktu. Becca onun kızgınlığını üzerinden atmasını diledi. Onun karanlık, düşünceli sessizliği bu ölü, önsezili dünyada yeraltına inme ihtimalini hiç de kolaylaştırmıyordu. Umutsuzca kardeşleri bir araya getirmek istiyordu ama bunu nasıl yapacağını bilemiyordu. Kafasının içindeki küçük bir ses, *en azından aktif olarak savaşmadıklarını* söyledi. *Her şey daha kötü olabilirdi, çok daha kötü.*

"Herkes hazır mı? Hava kilidini açmak üzereyim," dedi Truth, eli mekik kapısının bir tarafındaki düğmenin üzerinde gezinirken.

"Sanırım..." Becca tereddüt etti.

"Sorun mu var, *min'ow*?" Far ona bakarak sordu.

"Hayır, ben sadece... Dışarının çok soğuk olduğunu söylemiştin ama bu takım..." Becca eldivenli bir elini parlak, dar likralı kıyafetin üzerinde gezdirdi. "O kadar da sıcak hissettirmiyor. Ya da koruyucu."

Bu lanet şeyi giyebilmek için sütyenine ve iç çamaşırına kadar soyunmak zorunda kalmıştı ve kendini tüm vücudunu saran bir mayo giymiş gibi hissediyordu. *Tek ihtiyacım olan lanet olası bir tu-tu ve bale için hazır olacağım,* diye düşündü umutsuzca. *Ama bu beni nasıl sıcak tutacak?*

Far sabırla, "Sorun yok Becca," diye açıkladı. "Öyle hissetmediğini biliyorum ama giysi vücut ısını koruyacak ve dışarı çıkmak üzere olduğumuzdan iki kat daha soğuk havalarda çekirdek sıcaklığını sabit tutacak."

"Aslında 'hava durumu' terimi doğru değil," diye araya girdi Truth. "Bu gezegenin atmosferi olmadığından, herhangi bir hava durumu yaşamamamız gerekir."

Becca derin bir nefes aldı. "Tamam. Minnesota'daki teyzemi ziyaret ettiğim zamanı düşünüp duruyorum. Şükran Günü için oradaydık ama hava birden bozdu ve on sekiz dereceye kadar düştü. Ama rüzgârın soğukluğuyla birlikte sıfır gibi hissettirmişti."

"Yine rüzgâr olmamalı," dedi Truth. "Sakin, sessiz ve karanlık olmalı."

"Ve ölü." Becca ürperdi. "Bu dünyadaki insanların nasıl hâlâ hayatta olduğunu düşünüyorsun?"

"Bilmiyorum. Sanırım öğreneceğiz." Truth düğmeye bastı ve hava kilidi açılarak onları atmosferik koşullar düşmanca olduğunda mekiğin oluşturduğu küçük ön odaya aldı. Bir an için birbirlerine sokuldular ve sonra dış kapı açılarak sadece yıldız ışığıyla aydınlanan kasvetli bir manzara ortaya çıktı.

Becca yoğun ve nefes kesici bir soğuk hissine kapıldı ama boynundaki koruyucu tasma mırıldanarak canlanınca ve saf enerjiden oluşan net bir koruyucu baloncuk başını çevreleyince bu his hemen kesildi. Bu Becca'ya Ana Gemi'deki Çiftleşmemiş Erkekler bölgesinin etrafındaki kalkan bariyerini hatırlattı ve bu da ona harekete geçmeleri gerektiğini hatırlattı.

"Tamam," dedi derin bir nefes alarak. "Hadi gidelim."

Üçü birlikte geminin rampasından inip sert, düz bir zemine çıktılar.

"Yol gibi," dedi Becca, kıyafetiyle birlikte gelen gümüş çizmesini deneysel bir şekilde sürterek.

"Bu bir yol bakışı." Far'ın derin sesi, önlerini işaret ederken giysisinin ses alıcı mikrofonundan çatırdadı. "Daha yakına inmemizi engelleyen tepelerin arasından geçiyor."

"Demek ." Truth kaşlarını çatı. "Gerçekten de çok garip bir model."

"Sanırım onu takip etmeliyiz?" Becca ikisine de baktı. "Tam olarak sarı tuğladan yapılmış sayılmaz ama kim bilir, belki sonunda Zümrüt Şehri'ni buluruz. Ya da Orthanx'ta onun yerine geçen şeyi."

"Ne?" Truth kaşlarını çattı. "Sarı tuğla mı? Zümrüt Şehir mi? Sen neden bahsediyorsun?"

"Büyülü bir yolculuğa çıkan genç bir kızla ilgili bir Dünya videosuna gönderme," diye mırıldandı Far. "Sarı kaldırım malzemesinden yapılmış bir yolu takip eder ve bulur-"

"Yeter," diye tersledi Truth. "Becca'nın ve benim kültürüm hakkında her şeyi bildiğinin farkındayım. İsteseydin bana Talob'un Laneti'ni ezbere okuyabilir ya da Üç Küçük Grundig ve evcil perri-slug'larının hikâyesini ya da sayabileceğim herhangi bir Rai'ku efsanesini anlatabilirdin."

Far kardeşine kızgın bir bakış fırlattı. "Diğer kültürlere her zaman ilgi duymuşumdur, ben Kindred'ım, bu benim kanımda var. Ve seninkini araştırmayı seçmiş olmam beni kurtarılamaz bir kötü adam yapmaz. Sadece seni daha iyi tanımak istedim."

"*Seni* tanıdığımı pişman olsam da," diye Truth.

"İkiniz de hemen kesin şunu!" Far cevap veremeden Rebecca tersledi. "Soğuk sessizlik zaten yeterince kötü ama ben tekrar tartışmaya dönmeyeceğim."

"Ama-"

"O-"

"Hayır!" Becca onları durdurmak için ellerini kaldırdı. "Sana annemin bana söylediği şeyi hatırlatacağım - eğer güzel bir şey söyleyemiyorsan, hiçbir şey söyleme. *Şu andan itibaren.*"

Sözleri sessizlikle karşılandı, Becca ikisinin de diğerine söyleyecek tek bir güzel sözü olmadığını varsaydı.

"Pekâlâ," dedi derin bir nefes alarak. "Bu daha iyi. Şimdi yola koyulalım da Vashtar'ı bulalım, tedaviyi alalım ve buradan gidelim. Burası tüylerimi ürpertiyor - gemiye ne kadar çabuk dönersek o kadar iyi."

Uzun, düz yol boyunca sessizlik içinde yürüdüler, ayakları sert zeminde çtırdıyordu. Ya da en azından Becca ayaklarının çtırdadığını *hissedebiliyordu* - kendi nefesi ve kıyafetinin alıcı mikrofonundan belli belirsiz gelen Uzak ve Gerçek'in nefesi dışında hiçbir şey duymuyordu. Bu sessizlik ürkütücüydü ve Becca'nın kulaklarına pamuk tıkanmış gibi hissetmesine neden oluyordu. Ayrıca, bacakları ağırlaşmıştı - hayır, sadece bacakları değil - tüm vücudu görünmez ağırlıklarla tartılıyormuş gibi hissediyordu.

Yerçekiminden olmalı, belki de Orth anx Dünya'dan biraz daha büyüktür. En azından çok üşümüyorum, diye düşündü. Söz verildiği gibi, ince gümüş giysi donmasını engelliyor gibiydi. Becca biraz üşümüştü ama üstesinden gelemeyeceği bir şey değildi. Hissedebildiği sıcaklık ona Tampa'daki bir kış gününü hatırlatıyordu, yani 60'ların altından ortalarına kadar bir yerlerde. Pek rahat sayılmazdı ama korkunç da sayılmazdı.

Gökyüzü simsiyahtı ve mücevher gibi yıldızlarla doluydu ama gezegenin üzerinde görebildiği kadarıyla hiçbir yaşam yoktu. Çimen ya da ağaç yoktu, ki bu beklenen bir şeydi, ama onu şaşırtan başka bir şey daha eksikti.

"Neden hiç buz yok?" diye sordu Truth'a bakarak. "Eğer gerçekten de aletlerin söylediği kadar soğuksa tüm gezegenin buzla kaplı olması gerekirdi, değil mi?"

Karanlık ikiz başını salladı. "Void atmosferini kaybeder kaybetmez su kaynayıp gidecekti. Donacak ve buz yapacak hiçbir şey kalmadı."

"Burası ölü bir dünya," diye mırıldandı Far diğer tarafından. "Bildiğimiz şekliyle yaşam, bir çeşit sıvı olmadan mümkün değildir. Nerede olurlarsa olsunlar

Orthaxianların oldukça uzun ömürlü bir enerji kaynağı olmalı. Katılıyor musun, kardeşim?

Becca, Truth'un karşılık olarak iğneleyici bir şey söylemesinden korkuyordu ama o sadece kayıtsız bir homurtu çıkardı ve omuz silkti. İyi ya, annesinin sözlerini ciddiye alıyor olmalıydı. Bir an için onu annesiyle tanıştırmayı hayal etmeye çalıştı; annesinin ilk sorusu hiç şüphesiz Katolik olup olmadığı olurdu. İkinci sorusu da muhtemelen Far'ın neden orada olduğuyla ilgili olacaktı çünkü Becca ne kadar çabalasa da ailesinin evine onlardan sadece biriyle gitmeyi hayal edemiyordu.

İkisini de akşam yemeği için eve getireceğime göğsüme kırmızı bir A dikerim daha iyi, diye düşündü hayıflanarak. Ama sonra, ailesi eve getirdiği *kimseden* memnun olmayacaktı - rahibe olmama kararından dolayı acı bir hayal kırıklığına uğramışlardı. Becca annesinin hâlâ onun rahibe yemini edeceğini umduğundan emindi. Böyle bir şey olmayacaktı ama annesi bazı şeylerin peşini bırakmakta zorlanıyordu.

Tıpkı senin gibi, diye fısıldadı kafasının içindeki küçük ses. *Aksi takdirde Uzak ve Gerçek'ten uzun zaman önce vazgeçer ve gerçekten ait olduğun yere, Dünya'ya geri dönerdin. Bunun yerine evinizden seksen milyon ışık yılı uzakta, atmosferi olmayan ölü bir gezegende ve birbirlerinden nefret eden iki öfkeli Kindred savaşçısısınız. Şimdi eğer akıllı olsaydın-*

Düşünceleri, üzerinde bulundukları yol uzun, ince tepelerin ilkinin arasından geçerken kesintiye uğradı. Tepeler dik ve garip bir şekilde köşeliydi; sessiz, yıldızlı gökyüzüne doğru yükselen dev üçgen monolitlere benziyorlardı.

Aslında, Becca'ya şunu hatırlattılar.

"Binalar," diye nefes aldı. "Bakın, birkaçının hâlâ penceresi bile var. Bunlar gökdelenlerin Orthax versiyonu!"

Far kaşlarını çatı ve yukarı doğru baktı. "Haklısın. Ufalanmış ve çürümüşler ama bunca bin yıl sonra bile hâlâ ayakta - hayret verici."

"Peki ya bunlar?" Becca eski, ıssız şehrin orasına burasına serpiştirilmiş devasa moloz yığınlarını işaret etti. "Patlamış gibi görünüyorlar. Sence biri üzerlerine bomba mı atmış?"

"Büyük olasılıkla meteorlardı," dedi Truth. "Onu koruyacak bir atmosferi olmayan Void, dünya dışı mermilere karşı savunmasızdır."

"Meteorlar, gerçekten mi?" Becca hayretler içinde baktı. "Bu kadar hasar mı verdiler?"

"Aslında bu fazla bir şey değil. Bu binalara isabet edenlerin nispeten küçük olduğunu tahmin ediyorum," diye yanıtladı karanlık ikiz. "Çarpmadan önce onları yakacak veya parçalayacak bir atmosfer olmadığında bu tür mermilerin ne kadar zarar verebileceğini anlamak için çok sayıda krateri olan kendi ayınızın yüzeyine bakmanız yeterlidir."

Becca ayın yüzeyini hiç ziyaret etmemişti. Ama Ana Gemi'nin pencerelerinden ne demek istediğini anlayacak kadar sık görmüştü.

"Hiç iskelet görmüyorum," diye ıssız şehirde ilerlemeye devam ederlerken. "Sence hepsi kaçmış mıdır?"

"Sanırım göreceğiz," diye yanıtladı Far. "Bakın, sanırım bu yeraltı bölgesinin girişi." Uzun, düz yolun bir tarafındaki geniş, gölgeli bir merdiveni işaret etti. Merdivenler doğruca yeraltına iniyordu.

"İşte bu, tamam." Truth küçük bir el cihazına bakıyordu. "İstediğimiz koordinatlar neredeyse tam altımızda."

Becca'nın midesi, aşılmaz bir gölgeye doğru inen sonsuz gibi görünen merdivenlere baktığında düştü. *Perili görünüyorlar*, diye düşünmeden edemedi. *Korku filmlerindeki kiler basamakları gibi. Hani şu aptal kızın düşündüğü şeyi duyduğu için her zaman inmek zorunda kaldığı türden.*

erkek arkadaşının aradığını düşünür. Ama aslında onu parçalara ayırmak için bekleyen şeytani bir iblis ya da canavardır.

Becca bu tür filmlerden nefret ederdi - her zaman aptal karaktere kendini öldürteceğini bağırarak isterdi. Şu anda kendi iç sesi de aşağı yukarı bunu söylüyordu. *Aptal olma! Şu lanetli merdivenlerden uzaklaş ve buradan defol git!* diye bağıyordu.

Ama ne kadar istese de Becca itaat edemedi. Ana Gemideki ele geçirilmiş savaşçılar için bir tedavi bulmaya söz vermişlerdi ve bunu elde etmek için o ürkütücü merdivenlerden inmeleri gerekiyordu.

"Sanırım sadece aşağı inmemiz gerekiyor, ha?" dedi küçük bir sesle.

"Sanırım öyle." Far onun yüzündeki korkuyu görmüş olmalı ki teselli edercesine elini tuttu. "Merak etme, ben buradayım. Sana bir şey olmasına izin vermeyeceğim."

Truth boğazını temizledi. "Ben de buradayım."

Becca ona bir bakış attı. "Bana kızgın olduğumu sanıyordum. Artık umursamadığımı sanıyordum."

"Bunun bir önemi yok," diye hırladı Truth. "Seni yine de hayatım pahasına koruyacağım. Bir dişinin güvenliğinden sorumlu *her* onurlu erkeğin yapacağı gibi," diye devam etti, biraz fazla hızlı, diye düşündü Becca.

"Pekâlâ." Kadın başını salladı ve eldivenli elini adama uzattı. "O zaman diğer elimi tut."

Truth kaşlarını çattı. "Bunun sizi korumaya nasıl yardımcı olacağını anlamıyorum."

"Olmayacak. Ama beni daha iyi hissettirecek." Becca gümüş eldivenli elini davetkâr bir şekilde salladı. "Bak, ten tene dokunmayacağız bile. Lütfen, Truth? I..." Dudaklarını ısırdı ve kadının esneyen ağzına baktı.

büyük merdiveni tekrar çıktı. "Şu anda ikinizin arasında olmaya gerçekten ihtiyacım var. Korunduğumu hissetmeye ihtiyacım var."

Truth ona şüpheyle baktı ve Becca onun ciddi olup olmadığını ya da sadece kendi kendine koyduğu duvarları yıkmaya çalışıp çalışmadığını merak ettiğini neredeyse hissedebiliyordu.

Dürüst olmak gerekirse, her iki erkek kardeşle aynı anda el ele tutuşmak onları yakınlaştırmak için iyi bir ilk adım gibi görünüyordu ama Becca sadece Truth ve Far'ı bir araya getirmek için rol yapmıyordu. İlk kez gerçekten onların arasında olma, kendini onların iri, erkek bedenleri tarafından kuşatılmış hissetme arzusu duydu. Erkekleri tarafından korunmak için.

Void, Orthanx ya da adına ne dersanız deyin, evinden seksen milyon ışık yılı uzakta, karanlık, ölü ve korkutucu bir yerdi. Becca'nın kulağa kız gibi ya da zayıf gelmesi umurunda değildi - eğer o korkunç basamaklardan aşağı inecekse, alabileceği tüm koruma ve güvenceyi almak istiyordu.

"Pekâlâ," dedi Truth sonunda. "Ama bu sadece senin rahatın için Rebecca." İsteksizce onun elini tuttu.

"Teşekkür ederim, Truth." Becca ona minnettar bir gülümseme fırlattı. "Şimdiden daha iyi hissediyorum."

"Evet, çok iyi," diye homurdandı karanlık ikiz. "O halde aşağı inelim." Bir metro tünelinin girişine benzeyen karanlık açıklığa başıyla işaret etti ve sanki söylenmemiş ortak bir rıza varmış gibi üçü de oraya doğru ilerledi.

Yirmi Birinci Bölüm

Korkutucu adımlar sonsuz görünüyordu. İlk birkaç basamaktan sonra tepelerindeki yıldızlardan gelen soluk ışığı kaybettiler ve Truth giysisinin önündeki parıltı paketini çalıştırdı. Göğüs hizasına ayarlanmıştı ve önlerindeki basamakları aydınlatarak sonsuza dek karanlığa doğru iniyordu.

Aşağı inerlerken Becca, *bunları tekrar çıkmak hiç eğlenceli olmayacak*, diye düşündü. *Bahse girerim her birimiz bin kalori yakacağız -Ortanxianlar her gün bunlara tırmanıp iniyorlar mıydı? İnanılmaz bir durumda olmalılar. Onlar-*

Nihayet en alt basamağa ulaştıklarında düşünceleri yarıda kesildi.

"Whew." Becca rahat bir nefes aldı. "Bunların hiç bitmeyeceğini sanıyordum. Sence ne kadar aşağıdayız?"

"Yeterince uzak," dedi Truth acımasızca. "Gelin, koordinatlar bu tarafta."

Başka bir düz, asfalt yüzeyden geçerek, tavanı yüksekte kıvrımlı geniş bir tünele doğru ilerledi. Becca'ya gittikçe daha çok bir metro sistemini hatırlatıyordu. Ama trenler neredeydi? Ya da bu konuda, raylar?

Belki de başka bir ulaşım yöntemi kullanıyorlardı, dedi kendi kendine tedirginlikle. *Ne de olsa onlar yabancı bir kültürdü, muhtemelen etrafta dolaşmak için her türlü tuhaf yöntemleri vardı.* Ama bu hissi uzaklaştırmaya çalışsa da, kara bir bulut gibi etrafında dolaşan önseziden kurtulamadı. Uçsuz bucaksız metro tüneline bir şeyler *doğru* gelmiyordu.

En azından bizi korkutacak garip yankılar yok, diye düşündü. *Ses dalgalarını taşıyacak havanın olmaması, ürkütücü olmaması anlamına gelir.* Ama aslında, hava olmaması

Ses hepsinden ürkütücüydü. Becca kendini bir mezarı keşfediyormuş gibi hissetti; yıllar önce ölmüş ve arkasında huzursuz ruhundan başka bir şey bırakmadan çürüyüp gitmiş eski bir yaratığın son istirahatgâhını.

Kes şunu, diye azarladı kendini, güvence için erkeğinin ellerini daha sıkı sıktı. *Kendini korkutmayı bırak! Aptalca davranıyorsun. O yüzden kes şunu.*

"İleride bir duvar görüyorum." Truth'un sesi kulağında çıtırdadı, paranoyak düşüncelerinden ve hastalıklı fantezilerinden hoş bir değişiklikti.

"Ve bir kapı var -ya da ona benzeyen bir şey," diye ekledi Far. "Vashtar oradan geçiyor olmalı."

Becca baktı ve onun neden gördü. Uzakta ama gittikçe yaklaşan geniş, donuk, bakır renkli bir duvar, devasa tünelin görünürdeki sonuydu. Ortasında bir çift asansör kapısına benzeyen bir şey vardı - tabii o kadar büyük asansörleri varsa. Bunlar bir fili içeri alacak kadar büyük görünüyordu. Orthaxianlar Vashtar'ın onları inandırdığından çok daha büyük müydü? Yoksa bu kapı aynı anda çok sayıda insanın girmesi için mi tasarlanmıştı?

Gözleri kapının kendisinden önce yerde duran bir şeye kaydı. Kuru çubuklara benzeyen devasa bir yığın etrafa saçılmış, yer yer iki üç metre derinliğe yığılmıştı. Çoğu uzun ve inceydi ama bazıları garip bir şekilde tanıdık gelecek şekilde yuvarlaktı.

"Bunlar ne?" diye sordu kaşlarını çatarak. "Neden sopa stokluyorlardı? Yakacak odun ya da başka bir şey için mi?"

Far alçak bir sesle, "Çubuk olduklarını sanmıyorum," dedi.

"Ne? O zaman bunlar ne?" Sopa yığınının başına geldiklerinde Becca kaşlarını çattı. O kadar büyüktü ki kapıya ulaşmak için içinden geçmeleri gerekecekti. Orthaxianlar bir tür barikat mı kurmaya çalışıyorlardı? Birini iç odalarından uzak tutmak için mi?

"Onlar kemik," dedi Truth açıkça. Aşağı uzanarak uzun, kararmış bir sopa aldı ve giysisinden gelen ışığa doğru tuttu.

"Aman Tanrım!" Becca aniden midesi bulandığını hissetti. "Bu... bu bir uyluk kemiği mi? Ve yuvarlak olanlar da kafatası, değil mi?"

Truth hafifçe sıktı ve kemik eldivenli elinde parçalandı. Kemiği bıraktı ve avucunu takım elbisesinin kenarına sildi.

"Artık tozdan başka bir şey yok," dedi sertçe. "Gel Rebecca, ölümler sana zarar veremez."

"Hayır, yapamazlar ama bu onlardan oluşan bir *yığın* içinde yürümek istediğim anlamına gelmiyor." Becca midesinin döndüğünü hissetti ve takım elbisesinin içine kusarsa ne olacağını merak etti. "Aman Tanrım, burada sıkışıp mı kaldılar? Ölüme mi terk edilmişler? Felaket başladığında kapıları tırmalıyor, birbirlerinin üzerine tırmanıyor olmalılar."

"Kemiklerin üst üste yığılına bakılırsa öyle görünüyor," dedi Far sessizce. "İşte, senin için bir yol açacağım."

"Hayır, *ben yaparım*," dedi Truth. "İleride tehlike olabilir-Far, sen arkamda kal ve Rebecca'ya göz kulak ol."

İtaat edip etmeyeceklerini beklemeden ileri atıldı, diz ve bazen bel yüksekliğindeki kemik yığınlarının arasından bir yol açarak onlara yol açtı.

"Gel bakalım." O itiraz edemedi Far Becca'yı kucağına aldı ve onu bir bebek gibi kucakladı.

"Bunu yapmak zorunda değilsin," diye itiraz etti. "Beni taşımak zorunda değilsin
-Yürüyebilirim."

"Bunu yapmanızı istemiyorum. Ölümlerin üzerine ne kadar az ayak basarsa, o kadar az rahatsız olurlar."

Becca kaşlarını çattı. "Buna gerçekten inanmıyorsun, batıl inançların yok ki."

"Belki de değil. Belki de sadece sana sarılmak için bir bahane arıyordum." Adam ona gülümsedi ve Becca da içinde bulunduğu kötü duruma rağmen gülümsemekten kendini alamadı.

"Sen gerçekten çok fazlasın, bunu biliyor musun?"

"Çok fazla ama yine de yeterli değil." Truth kemik yığınları arasında ilerlerken Far'ın gözleri kardeşinin geniş sırtına kaydı.

Becca onun derin ve sessiz sesindeki özlem karşısında ani bir üzüntü hissetti. Onları bir araya getirmenin bir yolunu bulmalıydı. Ama nasıl?

*Bilmiyorum, ama bir şekilde yapacağım, diye kendi kendine yemin etti. Üçümüz bir araya gelmesek bile, ikisi bir araya **gelmeli**. Ne pahasına olursa olsun, Far ve Truth'u olması gerektiği gibi bir araya getireceğim.*

Kadın yeminini bitirdiğinde, nihayet bakır renkli, asansör görünümlü geniş kapılara ulaştılar. Truth bir an için onları inceledi, esmer yüzünde kaşları çatılmıştı.

"Mühürlenmişler," diye açıkladı. "İçeri nasıl gireceğiz?" "Belki bunları kullanarak?" Becca başıyla bir taraftaki küçük, düz paneli işaret etti tam olarak asansör çağrı düğmesinin yerde.

Ancak yukarı veya aşağı işaretli düğmeler yerine, arka arkaya üç girinti vardı.

"El izlerine bak," dedi Far. "Üç tane."

"Onları görüyorum." Truth ufalanan kemikleri kenara itti ve panele giden yolu açtı. El izleri Becca'nın gözlerine yabancıydı; avuç içleri çok dar, parmaklar çok uzun ve inceydi. Truth sırayla hepsini denedi ama hiçbir şey olmadı.

"Belki de bir tür düzen içinde itilmeleri gerekiyordur? Gizli bir kod mu?" Far önerdi. "İzin verir misiniz?"

"Nasıl isterseniz." Truth kenara çekildi ve Far üç baskıyla birkaç farklı kombinasyon denemek için Becca'yı yere bıraktı. Hiçbir şey olmadı.

"Bu çok saçma," diye Truth. "Vashtar bize yardım etmekle o kadar , içeri girmemiz için bize şifreyi verebilirdi."

Becca ani bir farkındalık yaşadı.

"O yaptı!" Ayaklarının dibindeki ufalanan kemiklere aldırmandan ilerledi. "Bakın, bize kendi toplumunun İkiz Kindred toplumu gibi olduğunu söyledi. Üç kişi için üç el izi. Kapıyı açmak için üçümüze de ihtiyaç var."

"Elbette," diye haykırdı Far. "Ama kimin eli nereye gidiyor?" Truth soldaki, Becca da sağdaki baskıya basarken, Far sağ elini ortadaki baskıya bastırmayı denedi.

Hiçbir şey olmadı.

Becca öksürdü. "Sanırım *benim* ortada olmam gerekiyor çocuklar. Bu şekilde deneyebilir miyiz?"

Açtılar ve sonunda geniş, donuk metal kapılar sessizce açıldı. Arkalarında bir dizi kapı daha vardı. Üçü içeri girer girmez ilk kapı arkalarından kapandı.

"Ummm..." Becca yutkundu, birden klostrofobik hissetti. Alan uzundu ama aynı zamanda çok dardı; üçünün yan yana durmasına ancak yetecek büyüklükteydi.

Ancak o daha fazla sinirlenmeden, gölgeli tavandan kalem inceliğinde yeşil bir ışık huzmesi belirdi ve onları tepeden tırnağa taradı.

"Geri çekilin!" Truth çoktan blasterını çekmişti ama ışık neredeyse anında söndü. Yüksek, flüt benzeri bir ses uzaylı dilinde bir şeyler söyledi. Kindred çeviri bakterisine sahip olduğu için Becca bunu anladı.

"Üç kişi kutsal odaya girecek. Kirlenme tespit edilmedi. Geçişe izin verin."

Önlerindeki kapı kayarak açıldı ve kendilerini bir başka geniş, gölgeli odada buldular.

Ama bu oda tanklarla doluydu.

"Bunlar da ne?" Becca yavaşça ilerledi. Oda bir depoya benziyordu. Yaklaşık üç metre derinliğinde ve yedi metre uzunluğundaki devasa dikdörtgen tanklar sıra sıra dizilmiş, kilometrelerce uzakta gibi görünüyordu. Aslında Becca odanın duvarlarını bile göremiyordu ve tavan gölgeler içinde kaybolmuştu. Gerçekten çok büyük bir alandı.

Yine de duyabiliyordu - botlarının yere sürtünme sesi, başını örten koruyucu balonun kaybolduğunu fark etmesini sağladı.

"Hey!" Bir elini yüzüne götürdü ve yanağına dokundu. "Baloncuğum gitti."

"Çünkü burada solunabilir hava var," dedi Truth. "Giysi, kaynakların korunması için koşulların uygun olduğunu algıladığında atmosfer balonunu otomatik olarak geri çekiyor."

"Elbette." Becca titredi. "Yine de hava oldukça soğuk. Burnum karıncalanıyor ve yanaklarım uyuşuyor."

Far başını salladı. "Evet, ama hayati tehlike arz etmiyor -sadece rahatsız edici- yoksa giysi baloncuğu geri çekmezdi."

"Sanırım." Becca ellerini buz gibi yanaklarına götürdü, keşke yudumlayacak sıcak bir kahve ya da çay olsaydı diye düşündü. Isınmak için herhangi bir şey. Ama en yakın Starbucks seksen milyon ışık yılı uzakta olduğu için, yakın zamanda grande karamelli macchiato alacak gibi görünmüyordu. *Emse iyi olur*

Kendi kendine "Uyan kızım," dedi. Yüksek sesle, "Sanırım tanklarda ne olduğunu görmeliyiz" dedi.

"Tahmin edemiyor musun?" Truth ilerledi ve karanlık olan en yakın tanka ulaştı. Aslında çoğu karanlıktı. Sıralara bakan Becca, zayıf, titrek bir ışıkla içeriden aydınlatılmış gibi görünen birkaç tane görebiliyordu ama yüz taneden sadece biri işlevsel görünüyordu.

"Bunlar bir tür saklama kabı mı?" diye sordu Truth'a en yakın tankın yanında katılarak. Bulanık bir sıvıyla dolu gibi görünüyordu ya da belki de jeldi. Her neyse, Becca elini içine sokup öğrenmeye niyetli değildi.

Truth sert bir şekilde güldü. "Öyle de diyebilirsin. Hâlâ ne için olduklarını tahmin edemiyor musun? Hadi gidip yanan bir tanesine bakalım ve sen de anlayacaksın."

Sonunda içinden yumuşak bir parıltı gelen bir tanesine gelene kadar, hepsi bulanık jel ile dolu uzun bir sıra karanlık tanktan aşağı indiler.

"Oh," diye mırıldandı Becca. "Pembe - jel şey, her ne ise, yani."

Truth, "Jel için endişelenme, içinde ne olduğuna bak," diye talimat verdi.

Becca'nın midesinde kötü bir his vardı ama dediğini yaptı.

Parmak uçlarında durarak, tankın kenarından eğilip içine baktı.

İçinde bulanık kırmızımsı pembe jel.

Önce tek gördüğü gölgelerdi, sonra gölgeler birleşerek bir şekle dönüşmeye başladı. Yüzeye doğru yaklaştı ve Becca'nın gözleri sonunda gördüklerini anlamlandırdı.

"Aman Tanrım!" Geriye doğru tökezledi. "*İçeride* biri var Orada!"

Ve gerçekten de vardı - uzun, ince bir uzaylı şekli kırmızımsı pembe jelin içinde sessizce yüzüyordu. Tamamen çıplak görünüyordu ve turuncu renkteydi.

derisi ve alnının ortasında tıpkı Vashtar'ınki gibi üçüncü bir gözü vardı.

"Canlı organizmalar için depolama tankları," dedi Far sessizce. "Belki de gezegen bozguna uğradığında bu şekilde hayatta kalmışlardır."

"Gerçekten de öyle."

Yeni ses onları şaşırttı ve üçü de Vashtar'ın önlerinde durduğunu görmek için döndüler. Daha doğrusu Vaştar'a benzeyen bir hayalet çünkü küçük adam kesinlikle transparandı.

"Görüyorum ki buraya giden yolu bulmuşsunuz. Çok iyi." Başını salladı ve gülümsedi, çok memnun olduğu belliydi. "Bizi bulmak için gerekli zekâyâ sahip olduğunu biliyordum."

"Evet, buradayız," diye homurdandı Truth. "Ve sorunumuza bir çözüm bulmak istiyoruz, böylece Yedi Cehennem'i buradan çıkarıp evimize dönebiliriz."

Vashtar'ın yüzü düştü. "Hepimizin nasıl hayatta kaldığını -kısaca- duymak istemiyor musunuz?"

"Bu oda hikâyeyi yeterince iyi anlatıyor gibi görünüyor," dedi Far. "Gezegeninizin yoldan çıkacağından şüphelenip burayı önceden hazırladınız mı?"

Küçük adam kel kafasını salladı ve üçüncü gözü kırıştı.

"Gerçekten de öyle. İkincil güneşimiz giderek daha kararsız hale geliyordu ve biz de en kötüsünden korkuyorduk. Bu doğrultuda bilim adamlarımız tankları geliştirdiler; vatandaşlarımızın kıyamet ve yıkımdan kaçabilecekleri güvenli bir yer." İçini çekti. " azından çoğu. Ne yazık ki herkese yetecek kadar tank yoktu -kemikleri görmüşsünüzdür umarım?"

"Gördük," dedi Truth acımasızca. "Görünüşe göre pek çok insan bunu başaramamış."

Vashtar omuz silkti. "gelenin en iyisini yaptık. Vatandaşlarımızın çoğu güvenli bir yere ulaşmayı başardı; gezegenin her yerinde bunun gibi tesisler var, biliyorsunuz. İstatistiklere göre büyük felaket sırasında yaşayanların sadece yüzde biri tankların güvenliğine ulaşamadı."

Far kaşlarını çatı. "Ama neden hâlâ buradasınız? Gezegeniniz son iki bin güneş yılı boyunca gerçek bir haydut olmadı. Artık yeni bir güneşin yörüngesindeyiz - dışarı çıkıp yeni bir ana dünya bulabilirsiniz."

"Oh, hayır, hayır, hayır!" Vashtar başını salladı. "Sanırım beni yanlış anladın, sevgili oğlum. Bu tanklar sadece geçici bir önlem değildi - biz yeni bir dünya arayana kadar bir tutma tesisi. Onlar yaşamı sonsuza kadar sürdürmek içindir. En azından çok uzun bir süre için..." Etrafındaki tüm karanlık tanklara üzüntüyle baktı. "Çağlar boyunca çoğumuz pes ettik ve bizi besleyen ve besleyen besleyici balçıkta çözüldük, ancak birkaçımız -çok azımız hala dayanıyoruz."

Becca ona boş boş baktı. "Um... Yaşamak istemenizi anlayabilirim ama neden kendinizi sonsuza dek bir tür... komaya sokasınız ki? Bu nasıl bir hayat böyle?"

Vashtar onu şaşırtarak bir kahkaha patlattı.

"Hayal edebileceğin en dolu hayat, canım! Bağışlayın ama anladığınızı sanmıyorum. Gördüğün gibi, besleyici balçık sadece yaşamı sürdürmekle kalmıyor, aynı zamanda zihinlerimizi de birbirine bağlıyor. Zihin Manzarasına açılan kapıdır."

"Ne?" Far kaşlarını çatarak sordu. "Bu da ne böyle?" Truth talep etti.

"Bu tamamen başka bir dünya - sadece hayal gücümüzle sınırlandırılmış bir varoluş." Vashtar kaşlarını çatı. "Bir düşüneyim, nasıl açıklayabilirim?" Becca'ya baktı. "Gezegeninizde, birbiriyle bağlantılı bir sisteminiz var."

makineler, dünyanızın her yerindeki insanların birbirlerini görebilmeleri, iletişim kurabilmeleri ve fikir alışverişinde bulunabilmeleri için bir yol, değil mi?"

"İnternette mi bahsediyorsun?" Kaşlarını  attı. "Evet,  yle ve Kindred'ın da buna benzer çok daha geniş kapsamlı bir sistemi var."

"Daha da büyük ve her şeyi kapsayan bir sistem hayal edin." Vashtar her iki kolunu da geniş bir daire çizecek şekilde uzattı. "İçinde yaşamak, oynamak, seçtiğiniz yaratıklarla birlikte yaşamak için kendi dünyanızı yarattığınızı hayal edin. Seçtiğiniz ortamda sonsuz bir yaşam hayal edin."

Becca ona bir kaşını kaldırdı. "Yani... gezegen haydutlaştığında tüm insanların yeraltına indiğini, balçık dolu tanklara tırmadığını ve yaşamak için internete taşındığını mı söylüyorsunuz? Sonsuza kadar mı?"

Küçük adam birden kederli göründü. "En azından uzunca bir süre. Gördüğünüz gibi, bizden pek kimse kalmadı."

Becca yumuşak bir sesle, "Bu çok üzücü," dedi.

"Tuhafliktan bahsetmiyorum bile," diye homurdandı Truth, nefesinin altında.

"Sus!" Becca ona dirsek attı. "Bize hik yeni anlattığın için teşekkür ederim," dedi Vashtar'a. "Ve sorunumuzda bize yardım etmeyi teklif ettiğin için."

"Elbette, elbette-bir başka   l  topluluğa yardım etmekten her zaman mutluluk duyarım." Küçük adam heyecanla başını salladı, yakut kırmızısı üçüncü gözü yanıp sönüyordu.

"Bu harika." Becca sıcak bir şekilde gülümsedi. "Peki... ne yapabiliriz? İçine şeytan girmiş adamların içinden şeytanları nasıl çıkaracağız?"

"Oh, bunu sana söyleyemem!" Vashtar haykırdı. "En azından burada."

"Ne? O zaman neden bizi buraya kadar s r kledin?" Truth talep etti.

"Neden, sana yardım etmek için! Ama dediğim gibi, bunu burada yapamam. Sorununuzun   z m  derinlere gömülü bir sır ve ben bunu bilmiyorum."

Becca, neredeyse Truth kadar kızgın hissetmesine rağmen öfkesine hakim olmaya çalıştı.

"," dedi sakın bir sesle. "O zaman kim biliyor?"

"Neden, Vashtar, elbette," dedi küçük adam, sanki çok açıkmuş gibi.

"Ama *sen* Vashtar'sın," dedi Far boş boş. "Öyle değil ?"

"Hayır, kesinlikle!" Sanki bu fikir gülünçmüş gibi güldü. "Ben sadece onun avatarıyım. Kişiliğinin gevşek bir programlaması, sizi ona yönlendirmek için gönderildi."

"Pekâlâ, bize yol gösterin," dedi Truth kaşlarını çatarak. Uzun, gölgeli sıraları taramaya başladı. "Hangi tankın içinde?"

"Oh, bunların hiçbiri! Vashtar'ın cesedi dünyanın öbür ucundaki Blurbzz tesislerinde bir tankın içinde."

"Ne?" Far haykırdı. "O zaman neden bize bu tesisin koordinatlarını gönderdiniz?"

"Neden, çünkü çalışan üç boş tankı olan tek tank o, tabii ki!"

Becca midisinin çukurunda çok kötü bir his hissetmeye başladı.

"Lütfen söyleyeceğinizi düşündüğüm şeyi söylemeyin. Aslında bizim... yapmamızı istemiyorsun..."

"Besin balçığına tırmanmak ve Zihin Manzarasına girmek için," diye tamamladı avatar onun yerine. "*Elbette* - gerçek Vashtar'a erişebilmenin tek yolu bu. Ama acele etmelisin - ilk etapta seninle temas kurmak için zihinsel rezervlerinin çoğunu harcadı. Yakında o da balçığın içinde eriyip yok olabilir." Bu düşünce onu o kadar üzmüştü ki, üçüncü gözünden bir damla yaş süzüldü ve burnunun kenarından aşağı yuvarlandı.

"Ama... ama..." İtirazlar Becca'nın zihninde o kadar hızlı yükseldi ki hiçbirini dile getiremedi. Ancak Truth'un böyle bir sorunu yoktu.

"Balçığının bizim bedenlerimizle uyumlu olduğunu nereden bileceğiz?" diye sordu. "Bizim kimyamıza sahip olanlar için zehir olabilir."

Avatar, "Siz karbon temelli yaşam formlarısınız ve kimyanız tarayıcıların ilk etapta geçmenize izin vermesine yetecek kadar bizimkine yakındı," dedi. "Hiçbir sorun yaşamayacaksınız."

"Ama... orada nasıl nefes alıyorsun?" Becca titredi.

"Balçık oksijen ve diğer gerekli maddelerle aşılannmıştır. Onu ciğerlerinize çektiğinizde-"

"Ne?" Truth kızgın görünüyordu. "Yedi Cehennem'de mümkün değil! Balçık soluyamayız!"

"Aslında Dünya'daki derin deniz dalgıçları bunu yapıyor," dedi Becca. "Bununla ilgili bir makale okumuştum - bir tür sıvı oksijen kullanıyorlar. Bu onların daha derine dalmalarını sağlıyor çünkü ciğerlerindeki basıncı okyanusun dış basıncıyla eşitliyor." Başını iki yana salladı. "Okuduğumda kulağa ne kadar korkunç düşündüğümü hatırlıyorum."

Vashtar avatarı onları "O kadar da kötü değil," diye temin etti. "Sadece bir an için boğuluyormuş gibi hissediyorsunuz ve sonra sinirsel arayüz devreye giriyor ve Zihin Manzarasında uyanıyorsunuz."

"Peki nasıl yemek yiyorsun?" Far sordu.

"Krallar gibi." Avatar ışınlandı. "Dışarıdan bakıldığında, besleyici balçık tüm ihtiyaçlarınızı karşılar. Ama bir kez Zihin Manzarasına girdiğinizde, istediğiniz herhangi bir yiyeceği hayal edebilir ve sizin için ortaya çıkmasını sağlayabilirsiniz. Ve *herhangi bir* yiyeceği kastediyorum - elbette Zihin Manzarasında kimse şişmanlayamaz ya da sağlıklı olamaz." Kaşlarını çatı. "İstemediğiniz sürece tabii ki, ama bu oldukça tuhaf bir fantezi olurdu, değil mi?"

Becca dudağını ısırđı. "Yani teknik olarak bir düzine çörek ya da bir tepsi kek ya da büyük bir dilim pizza yediğimi hayal edebilirim ve bunları yiyip *tadına* bakabilirim ama aslında kilo almam?" Balçık soluma fikrinden hâlâ nefret ediyordu ama kilosuna dikkat etmek zorunda kalmadan istediğini yeme fikri *neredeyse* buna değer gibi görünüyordu.

"Aynen öyle - şimdi anladınız!" Avatar genişçe gülümsedi. "Mindscape'in güzelliğini görmeye başladın mı?"

"Tek gördüğüm lanet olası bir tehlike," diye homurdandı Truth. "İçeri girdikten sonra, tekrar nasıl çıkacağız?"

"Neden, sadece 'dışarı' veya 'çıkış' ya da seçtiğiniz çıkış ifadesini içeren bir kapı hayal edin. Bir kez belirlediğinde, içinden geçersiniz ve kendinizi tankınızda uyanırken bulursunuz." Avatar şeffaf ellerini açtı. "Daha kolay olabilir miydi?"

"Aslında, evet olabilir," dedi Far. "Siz -ya da Vashtar- bizi buraya davet ettiğinizde, balçık solumamız ve bilinçlerimizi garip, zihinsel bir matrise daldırmamızın bekleneceğini bilmiyorduk."

"Beni bağışlayın ama gerçek Vashtar'a ve onun engin bilgisine tek yolu bu." Küçük avatar kederli görünüyordu. "Gidip ona artık gelmeyeceğini söyleyeyim mi? O sadece senin için yok oluşunu geciktiriyor, biliyorsun."

"Ne yani, kendini eritmek üzere olduğunu mu söylüyorsun?" Becca sordu.

"Ne yazık ki, Zihin Manzarası'nda geçirdiği yıllar çok uzun oldu-çok, çok kez türümüzün normal ömrü. Korkarım Vashtar'ın aklını başında tutan tek şey bilincini evrene yayma ve başkalarına yardım etme yeteneğidir." Avatar başını öne eğdi. "Ama gücü azalıyor. Sanırım siz onun yardım edebileceği son üç kişisiniz. Yine de, yok olmadan önce en azından bir kez daha hizmet etmek istedi."

"Bu lanet jelin *bizi* eritmeyeceğini nereden bileceğiz?" Truth sordu. "Siz isteyene kadar neden olmasın?" Avatar şok olmuş görünüyordu "Sadece bir Bilinçli çaba göstermeniz, besin balçığının sizi sindirmesini sağlayabilir."

"Ugh..." Becca ürperdi. "Özür dilerim ama bunu gerçekten yapmayı düşünüyor muyuz?"

"Bence bu delilik," diye homurdandı Truth.

Far düşünceli görünüyordu. "Riskli görünüyor ama Ana Gemi'ye bir çözüm getireceğimize yemin ettik." İçini çekti. "Belki ben kendim gitmeliyim ve siz ikiniz burada kalmalısınız."

"Hayır," dedi avatar hemen, kaşlarını çatarak. "Tek başına bir kişi Zihin Manzarasında asla başarılı olamaz. Tüm toplumumuz üçlüler üzerine kurulmuştur. Üçünüz de bilincinizi daldırıp birlikte çalışmadıkça, Vashtar'ın bulunduğu yere asla gidemezsiniz."

"Ama o nerede?" Becca sordu. "Balığı soluduğumuz anda onu görecektir miyiz?"

"Elbette hayır," dedi avatar kibarca. "Vashtar gezegenimizin kahiniydi, çok önemli bir kişiydi. Ona komşunuzla konuşmak için yanınıza gelmeniz kadar kolay erişemezsiniz. Onunla görüşmeden önce uygun protokol prosedürlerini izlemeniz gerekecek."

"Bunlar ne?" Far sordu.

"Onları Zihin Manzarasında bulacaksın." Avatar kaşlarını çattı. "Şimdi Vashtar'a sizi beklemesini söyleyebilir miyim? Uzun yıllar süren yaşamı onu son derece yordu ve daha fazla beklemeyecektir."

"Bilmiyorum, bize bir dakika verin," diye yalvardı Becca. "Burada çok şey istiyorsun, biliyorsun."

"O kadar da değil," dedi avatar. "Sadece Vashtar'ın seninle yüz yüze konuşabileceği bir yere gelmeni istiyorum. Bu neden bu kadar zor?"

Far, "Bunu tartışmak için bize zaman verin," dedi. Becca ve Truth'a baktı. "Üçümüz de aynı fikirde olmalıyız. Siz ne diyorsunuz?"

Becca'nın gözünün önüne bir anda, gözleri kırmızı ve şeytani, bedenleri yeni evindeki her canlıyı öldürmek, sakatlamak ve tecavüz etmek isteyen varlıklar tarafından ele geçirilmiş, çiftleşmemiş tüm erkekler geldi.

"Ben diyorum ki... gitmeliyiz," dedi isteksizce. "Ana Gemide sevdiğimiz tüm insanları düşünün. Eğer cevabı alamazsak neler olabileceğini düşün. Ya ele geçirilmiş tüm erkekleri bir şekilde öldürmek zorunda kalacaklar - ki bu korkunç olur - ya da erkekler serbest kalıp diğer herkesi öldürebilir. Bu daha da kötü olur!"

"Katılıyorum," dedi Far yavaşça. "Onur bizden bu fedakârlığı talep ediyor." Becca'nın elini tuttu. "Ve böyle düşünmesem bile, yine de senin gittiğin yere giderdim, *mi'now*," dedi yumuşak bir sesle.

"Teşekkür ederim Far." Kız onun parmaklarını sıktı ve ikisi de dönüp Truth'a baktılar. Truth kollarını kaslı göğsünün üzerinde kavuşturmuş, derin düşüncelere dalmış bir halde kaşlarını çatmış yere bakıyordu.

"Gerçek mi?" Becca tereddütle söyledi.

"Ana Gemide sevdiğim hiç kimse yok," dedi kaşlarını çatarak. "Hayatımı feda edecek kadar değer verdiğim kimse yok. Ve oradaki soruna bir çözüm getireceğime yemin etmeme rağmen, hem sağlık hem de akıl sağlığı için böylesine aşırı bir riskten hiç bahsedilmedi."

"Ama sen dedin ki-" Far başladı ama Becca elini onun koluna koydu. "Sus, daha işi bitmedi."

Truth derin bir nefes aldı. "Tüm bunları söyledikten sonra, ikinizin de bunu yapmaya kararlı olduğunuzu görüyorum."

Far sessizce, "Öyleyiz," dedi ve Becca başını salladı.

Truth başını kaldırdı. "O zaman ben de seninle geliyorum." Becca'ya başını salladı. "Seni hayatım pahasına koruyacağıma yemin ettim Rebecca. Sana gelince, Far, yapamam..." Kardeşine kaşlarını çatı. "Kendi kanımdan olanların, birbirimizden ne kadar uzak olsak da

- "Tehlikeye tek başına girme."

"Teşekkür kardeşim," dedi Far sessizce. "Bunun benim için anlamı çok büyük." "Etmemeli." Truth parmağıyla ikisini de işaret etti ve alçak bir sesle konuştu. "Çünkü size söylediğim hiçbir şey hakkında fikrimi değiştirmedim.

Geçen gece. Sizinle geliyor olsam da, bu sadece görev. 'Bağlanma', 'paylaşma' ya da bu türden herhangi bir konuşma duymak istemiyorum."

"Merak etme," dedi Far sert bir sesle. "İsteklerinizi çok açık bir şekilde ifade ettiniz."

"Güzel." Truth başını salladı, görünüşe göre tatmin olmuştu. "O zaman şu işi bitirelim."

Bunu gerçekten yapacağız ve birlikte yapacağız. Becca bir rahatlama dalgası hissetti ama hemen ardından bir dehşet dalgası geldi. *Evet, harika, hep **birlikte** gidiyoruz ama Tanrım, hepimiz bir tanka tırmanmak ve **balçık** solumak zorundayız. Ugh!*

Avatar şeffaf ellerini hiç ses çıkarmadan birbirine vurarak "O halde her şey kararlaştırıldı mı?" diye sordu. "Sizi tanklarınıza götürebilir miyim?"

"Evet," dedi Truth ağır bir sesle. "Bizi tanklara götür."

Bölüm Yirmi İki

Truth koruyucu giysisini çıkarırken, "Bunu yaptığımıza inanamıyorum," diye homurdandı.

"Çıplak olmamız gerektiğine emin misin?" Becca tankının pembemsi kırmızı içeriğine endişeyle bakarak sordu.

Depo büyüklüğündeki yeraltı odasının uzak bir köşesinde, birbirinin aynı üç tankın önünde duruyorlardı. Tanklar hafifçe uğulduyor ve üçü de yumuşak pembe bir parlaklık yayacak şekilde içeriden aydınlatılıyordu. Avatara göre tanklar yan yanaydı ve aralarında bağlantı boruları vardı, böylece besin balçığı Zihin Manzarasında maksimum zihinsel temas için karışabiliyordu.

Becca bunun iyi bir şey olduğunu düşündü. Balçığı içine çektiği anda bambaşka bir âleme girecekse, orada uyanıp kendini yalnız bulmak istemiyordu.

"Burası gerçekten soğuk, en azından balçık sıcak mı?" diye sordu umutla.

"Aslında balçık, tuttuğu ve beslediği fiziksel bedeni daha iyi korumak için düşük bir sıcaklıkta tutulur," diye ders verdi avatar. "Ama endişelenmeyin - kendinizi Zihin Manzarasının içinde bulduğunuzda, üçünüz birlikte kendinizi ısıtabilirsiniz."

"Yedi Cehennem'de bu ne demek oluyor -birlikte?" Truth homurdandı. Tamamen çıplaktı, hiç utanmadan soyunmuştu. Becca bakmamaya çalışıyordu ama adamın yontulmuş karın kaslarına ve geniş omuzlarına gizlice göz atmaktan kendini alamadı. Kara ikiz neden bu kadar

bu kadar ağız sulandırıcı görünmesi? Bu kadar kötü bir ruh halindeyken bu kadar seksi olması gerçekten adil değildi - bu ona kızmayı çok daha zorlaştırıyordu.

"Bu söylediğim şey anlamına geliyor-üçünüz birlikte ısınmanın bir yolunu bulacaksınız." Vashtar'ın avatarı üçüncü gözünün üzerindeki kaşını şaşkınlıkla kaldırdı. "Bunu başka bir şekilde ifade etmemi mi istiyorsunuz? Çeviri yazılımınız mı arızalı?"

"Kardeşimin sözlerini anlamakta güçlük çektiğini sanmıyorum," dedi Far da gümüş takım elbisesini çıkarırken. Becca da gözlerini onun kaslı kalçalarından ve göğsünden ayırmakta zorlanıyordu; tuhaf depo, görmezden gelinmesi gerçekten zor olan çıplak bir smorgasbord'a dönüşüyordu. "O daha çok anlamlarıyla ilgileniyor," diye bitirdi Far, botlarını çıkarıp soğuk havada çırılçıplak dururken.

"Oh, şey, *birlikte* demek *üçünüz* de demek." Avatar, Truth sanki biraz yavaş bir çocukmuş gibi karanlık ikizle dikkatlice konuştu. "Zihin Manzarası'ndaki çoğu görevin *üçlü* bir *çaba* gerektirdiğini . Bu yüzden hiçbiriniz tek başınıza giremezsiniz. Anlıyor musunuz?"

Truth gerçekten kızgın görünmeye başlamıştı, bu yüzden Becca hemen araya girdi. "Tamam, birlikte çalışmamız gerektiğini anladık," dedi. "Ama biz Lütfen soruma geri dönelim - *tamamen* çıplak olmak zorunda mıyız?" Kadın Artık sütyeni ve külotu kalmıştı ve soğuk balçık tankına tırmanmayı dört gözle beklemiyordu.

"Yapmalısın," diye yanıtladı avatar. "Eğer yapmazsanız, besin balçığı ile olan arayüzünüz eksik kalacaktır. Başka bir gerçeklikte uyandığınızı ve bazı parçalarınızı geride bıraktığınızı fark ettiğinizi düşünün; bu hiç de hoş olmazdı, değil mi?"

"Hayır..." Becca dudağını ısırды. "Hayır, ben... Sanırım hayır."

"Utaniyor *musun, mi'now?*" Far sordu. "Truth ve benim dönüp başka tarafa bakmamı mı tercih ederdin?"

"Ben... Sanırım peşinde olmamalıyım... um..." Becca boğazını temizledi, yanakları kızarmıştı. "Geçen gecedен sonra. Ama evet, hâlâ biraz utangacım."

Truth alaycı bir şekilde homurdandı. "Utangaç mı? Son karşılaşmamızda hiç de utangaç değildin."

"Şikâyet *ettiğini* hatırlamıyorum," dedi Becca, onun küçümsemesiyle sarsılarak. "Ta ki sonrasında kendini suçlu hissetmeye başlayıp bir daha ne benimle ne de Far'la bir şey yapmak istemediğine karar verene kadar."

"Kendimi suçlu hissetmedim, *ihanete uğramış* gibi hissettim," diye *homurdandı* Truth. "Far'ın mahremiyetimi ihlal ettiğini öğrendiğimde-"

"Oh, lütfen!" Becca tersledi. Karanlık ikizin tavırlarından bıkmış usanmıştı. "Adam senin geçmişini biraz *araştırmış*. Sen onun uzun zamandır kayıp olan ikiz kardeşisin, merak etmekte haklı. Peki ona karşı biraz daha *açık* olsaydın, en başta araştırma ihtiyacı hissetmeyeceği hiç aklına geldi mi?"

"Geçmişim beni ilgilendirir," diye hırladı Truth. "Ve dahası-"

"Ah canım, ah canım, bu da ne? Üçünüz birbirinizle uyum içinde değil misiniz?" Vashtar'ın avatarı onlara endişeyle baktı. "Bu tür kavgalar ve öfke Zihin Manzarasında başarı şansınız için iyiye işaret değil. Doğru bir şekilde yansıtabilmeniz için Tek Zihninizin birleşik olması gerekir."

"*Neyin* olabilmesi için nolmalı?" Becca boş boş sordu.

Avatar küçümseyici bir hareket yaptı. "Eğitim sırasında öğreneceksiniz. Ama itiraf etmeliyim ki Zihin Manzarasına kavgacı bir üçlü gönderme konusunda endişeliyim."

"Sadece bir anlaşılmazlık," dedi Far yumuşak bir sesle. "Eminim sizinki kadar gelişmiş bir toplumda bile vardır."

"Şey...evet." Avatar hâlâ kuşkulu görünüyordu. "Umarım aranızdaki uçurumu onarabilirsiniz yoksa Vashtar'ı asla bulamazsınız. Sadece gerçek ve bütün bir üçlü bilgeliğe giden yolu bulabilir."

Becca derin bir nefes aldı. "Pekâlâ. Seni terslediğim için özür dilerim Truth," dedi karanlık ikizine. "Az önce senin tarafından gerçekten yargılandığımı hissettim ve bu beni savunmaya geçirdi."

Truth sert bir tavırla, "Ben de özür dilemeliyim," diye cevap verdi. "Ve eğer herhangi bir şekilde kınanmış hissettiyseniz lütfen beni bağışlayın. Niyetim bu değildi. Ben sadece sizin, ah..." Boğazını temizledi. "Güzel bir vücut. Bundan utanmana gerek yok. Yine de kendini daha iyi hissetmeni sağlayacaksa diğer tarafa döneceğim." Becca'ya sırtını dönmek için diğer yöne dönerek eylemlerini sözlerine uydurdu.

"Ben de arkamı döneceğim." Far döndü ve avatar bile yüzünü çevirdi.

Becca sütyenini ve külotunu titreyerek çıkarmak zorunda kaldı. İş bittiğinde, bir kolunu göğüslerinin üzerine koymuş, diğer eliyle de mütevazı bir şekilde cinsel organını kapatmış bir halde çırılçıplak duruyordu.

"," dedi sonunda. "... Sanırım hazırım. Önce ben mi gideyim?"

"Üçünüz de aynı anda gitmelisiniz." Avatar bir hareket yaptı ve birbirinin aynısı üç metal basamak seti aniden her bir tankın dudaklarından açılarak yere doğru uzandı. "Yukarı çıkın, tanklara tırmanın ve kendinizi balçığın içine indirin," diye talimat verdi. "İlk derin nefesinizle birlikte Zihin Manzarasının içine çekileceksiniz."

Bu Becca'ya pek iyi gelmedi ama başka ne yapabileceğini de bilmiyordu. Derin bir nefes alarak ayağını ilk ayağın üzerine koydu.

küçük merdivenin metal basamağına çıktı ve tırmanmaya başladı. Onun iki yanında Truth ve Far da aynı şeyi yaptı.

Bunu düşünme. Tereddüt etme ve düşünme, diye talimat verdi Becca tankın kenarına ulaştığında. Korkmasına izin vermeyerek bir bacağını kenara attı ve kendini soğuk balçığın içine bıraktı.

Aman Tanrım, bu çok soğuk! gibi, yarı sert bir jöle banyosuna girmek gibiydi. Dişlerini sıkarak diğer bacağını içeri kaydırды, Truth ve Far'ın da iki yanında aynı şeyi yaptığının farkındaydı. İkisi de sıcaklıktan şikâyetçi değildi ama Becca onların da en az kendisi kadar hissetmek zorunda olduklarını biliyordu.

Avatarın arkalarından, "Güzel, güzel," dediğini duydu. "Şimdi, tanklarınıza uzanın ve balçığın başınızın üzerine kapanmasına izin verin. Sonra içinize çekin."

Becca'nın şimdiye kadar yaptığı en zor şeylerden biriydi ama bir şekilde kendini talimatlara uymaya zorladı. Kontrolsüzce titreyerek, dişleri takırdayarak korkunç soğuk balçığın içine uzandı ve onu sarmasına izin verdi. Yüzmeye çalıştı ama yapışkan maddenin onu aşağı çektiğini hissedebiliyordu.

"Oh!" diye inledi usulca, önce başının üstünü, sonra da sımsıkı kapalı olan gözlerini kapatırken. "Bu berbat-"

Ama "berbat" demek için ağzını açtığında, kırmızımsı pembe balçık sanki bir açıklık arıyormuş gibi içeri daldı. Becca boğuldu ve nefesi kesildi, vücudu istilacıya karşı isyan etti.

Hayır, bu doğru değil. Bunu yapamam! Kalkmak zorundayım, buradan çıkmak zorundayım!

Doğruldu, tankın kaygan, cam kenarına doğru tırmandı... Ancak artık tankın içinde olmadığını fark etti.

* * * * *

"Neredeyim ben? Bu da ne?"

Becca şaşkınlık içinde etrafına bakındı. Etrafı özelliiksiz gri bir sisle çevriliydi ve geniş, düz bir platformun üzerinde oturuyor gibi görünüyordu. Yer değiştirdiğinde, platform altından hafifçe kaydı ve sonra tekrar yerine oturdu.

"Bu şey de ne?" diye mırıldandı. "Gerçekten kocaman bir yatak mı?"

Truth sağ tarafından, "Bir tür uyku platformuna benziyor," dedi.

Becca'nın nefesi kesildi. "Oh! Seni orada görmedim."

"Bir dakika önce burada değildim. O lanet balçığı solumaya çalışıyordum." Sesi hâlâ sinirli geliyordu. "Far nerede?"

"Bilmiyorum." Becca tekrar üzerinde oturdukları şeye baktı ve tıpkı Ana Gemi'deki jel köpüklü yatağı gibi üzerinde küçük dolgulu cepler olduğunu fark etti. "Oh," dedi şaşırarak. "Bakın, değişmiş! Artık daha... şilte gibi."

"Bu da ne?" Far aniden sol tarafına yattı. "Neden bir yatağın üzerinde oturuyoruz?"

"İşte buradasın kardeşim," diye homurdandı Truth. "Bu konuda hiçbir fikrimiz yok." "En azından büyük bir yer," diye mırıldandı Far, etrafına bakınarak. "En azından büyük," diye mırıldandı Far, etrafına bakarak. yatak başı çok karmaşık bir şekilde oyulmuştur."

"Ne?" Becca yatağın baş ucundaki özenle oyulmuş ahşap yatak başlığını görmek için boynunu çevirdi. "Hey, yine değişmiş! Şimdi daha da yatağa benziyor. Ama çarşaflar ve yastıklar nerede? Battaniyeler nerede?" diye sordu etrafına bakarak. Hâlâ çıplaktı -hepsi öyleydi, fark etmeden edemedi- ve örtünecek hiçbir şey yoktu.

Bu da birden fazla açıdan sorun yaratıyordu; hâlâ çok üşüyordu. Dizlerini çenesine kadar çekerek kollarını kendine doladı ve titremeye başladı. "Nasıl-"

"Hoş geldiniz, mutlu üçlü!" Kadınsı bir ses konuşarak Becca'nın sıçramasına neden oldu.

"Kim söyledi bunu? Sen de kimsin?" Hepsi sesin kaynağını bulmak için etrafına bakınırken Truth sordu. "Göster kendini!"

"Şüphesiz bir yıl süren eğitiminiz sırasında Zihin Manzarasında başarılı bir şekilde gezinmek için ihtiyacınız olan her şeyi öğrendiniz," diye devam etti ses kayıtsızca.

"Ne bir yılı? Orthaxianlar burada nasıl dolaşacaklarını öğrenmek için koca bir yıl harcadılar ve biz aptal bir avatardan on beş dakikalık bir ders mi alıyoruz?" Becca talep etti.

"Bu çok saçma," diye homurdandı Truth. Aniden ayağa kalkarak yatağın sallanmasına neden oldu ve ellerini kalçalarının üzerine koydu. "Bizi derhal Vashtar'a götürmenizi talep ediyoruz," diye sert ve emredici bir ses tonuyla ilan etti, Becca'nın tahminine göre kıyafetlerinin tamamen eksik olmasıyla sadece biraz bozulmuştu.

"Burada, başlangıç aşamasında, size yeni varlığınızla ilgili birkaç ayrıntıyı hatırlatmak istiyoruz," diye devam etti bedensiz ses.

Becca'ya Disney World'deki bazı gezintilerde rehberlerin kullandığı kopuk, yapay olarak mutlu sesi hatırlattı. Ya da belki sıkılmış bir havayolu hostesini. Her iki durumda da, yatağı çevreleyen puslu gri hiçliğin içinden konuştuğunu duymak ürkütücüydü.

"Sanırım bu bir tür kayıt, kardeşim," dedi Far, öfkeli Hakikate bakarak. "En iyisi oturup ne söylediğini dinlemek. Bu görevi tamamlamak istiyorsak alabileceğimiz tüm bilgilere ihtiyacımız var."

Homurdanan Truth tekrar yatağın üzerine yerleşti. Becca memnundu - orada durup ona doğru yaklaşırken ne kadar büyük ve son derece *çıplak* olduğunu görmezden gelmek gerçekten zordu.

"Şüphesiz bildiğiniz gibi, doğru bir şekilde erişmeniz koşuluyla, burada Zihin Manzarasında her şey sizin için mevcuttur," diye devam etti ses. "Lütfen üçlü Tek Zihin'in önemini her zaman hatırlayın, aksi takdirde projeksiyonlarınız tüm beklentileri karşılamayabilir."

"OneMind? Yedi Cehennem'de bu da ne?" Truth mırıldandı.

"Vashtar'ın avatarı bu konuda bir şeyler söylemişti, hatırladın mı?" Far söyledi.

"Projeksiyonlar hakkında da bir şeyler söyledi, değil mi?" diye sordu Becca. Tüylar ürpertici hostes sesinin nasıl giyecek bir şeyler bulabileceği ya da en azından nereden battaniye alabileceği konusunda daha fazla ayrıntıya girmesini diledi. Gerçekten *de donmak* üzereydi. Burası gerçekten de *soğuyor* muydu? Kesinlikle öyle hissediyordu. Becca titredi ve kendine daha sıkı sarıldı.

"Lütfen burada, sahneleme alanında kalmaktan ve buradan ayrılıp kendiniz için yeni bir gerçeklik oluşturacak kadar güvende hissedene kadar projeksiyonlarınızı uygulamaktan çekinmeyin," dedi ses yumuşak bir şekilde. "Projeksiyonlarınızın başarısı izlenecektir. Makul bir süre sonunda yaşanabilir aletler ve ortamlar üretmeyi başaramazsanız, birkaç OneMind eğitiminde size rehberlik edilecektir."

"İşte ihtiyacımız olan şey bu, *öğretici* dersler," diye mırıldandı Far.

"Lütfen bu tür eğitim egzersizlerini üçlü hükümdarlığınıza yönelik bir kınama olarak yorumlamayın," diye devam etti ses. "Bu tür seanslar sırasında yaşayabileceğiniz duygusal, fiziksel veya zihinsel acılar tamamen kasıtsızdır ve kısa süreli olmalıdır."

"Bekle bir dakika-ağrı mı?" Becca kaşlarını çatı. "Belki de eğitimleri atlasak daha iyi olur."

"Eğer yapabilirsek," dedi Truth karanlık bir sesle. "Bu tuhaf gerçeklikte yolumuzu nasıl bulacağımız bir yana, burada ne yaptığımız hakkında bile hiçbir fikrimiz yok."

"Mindscape'teki yeni varlığınızın keyfini çıkarın," dedi ses. "Gözetim şimdi başlıyor."

Sonra sessizleşti ve bir daha konuşmadı.

"Şimdi ne yapacağız?" Becca kollarını ovuşturarak ısınmaya çalıştı.

"Şimdi Vashtar'ı aramaya gidiyoruz." Truth yataktan kalktı ve gri sisin içine doğru yola koyuldu.

"Kardeşim, bekle," dedi Far aceleyle. "Nerede olduğuna dair hiçbir fikrimiz yok."

"Eğer bakmazsak onu asla bulamayız," diye homurdandı Truth. "Ben gidiyorum, ister beni takip edin ister etmeyin."

Far ve Becca birbirlerine bakıp iç geçirdiler.

Far, "Pekâlâ, bekleyin, geliyoruz," dedi. Becca'nın yataktan kalkmasına yardım etti ve sisin içinde Truth'a katıldılar.

Becca her zamanki gibi iki kardeşin arasındaydı ve ilk dürtüsü kendini örtmek oldu. Ama gri sis o kadar yoğunlu ki Far ya da Truth'u zar zor görebiliyordu, muhtemelen onlar da kendisini pek göremiyordu. Aslında, bir süre amaçsızca yürüdükten sonra, iki kardeşi de hiç göremediğini fark etti. Bir tarafa, ılık ikizinin olması gereken yere uzandı ama eli soğuk sisten başka bir şey hissetmedi. Gerçeğe uzandığında da eli boş kaldı.

"Uzak mı?" diye seslendi, kalbi aniden göğsünde dondu. "Gerçek mi? Neredesin?"

"Buradayım Becca," diye seslendi Far'ınki olduğunu anladığı derin bir ses. Ama sanki çok uzaklardan geliyor gibiydi. Bir süre sonra Truth da cevap verdi ama sesi daha da uzaktan geliyordu.

Becca, "İkiniz de yürümeyi bırakın," dedi. "Bir adım bile ileri gitmeyin, bırakın sizi bulayım." Tekrar Far'a seslendi ve o da cevap verdi. Becca, solunda çok uzakta olan Far'ın sesini takip etti; Far'ın birkaç adımda kendisinden uzaklaşması gerekenden çok daha uzaktaydı. Karanlık bir dolaba girmiş bir insan gibi el yordamıyla ilerledi ve sonunda rahatlamış bir şekilde onun elini buldu.

"*Şimdi mi?*" Endişeli görünüyordu. "Neler oluyor? Nasıl bu kadar uzağa gittin?"

"Bilmiyorum ama Truth iki kat daha uzakta ve sabırlı değil. Onu kaybolmadan önce bulmalıyız..." Becca sertçe yutkundu. "Temelli."

O ve Far adımlarını geri attılar, her ikisi de karanlık ikizi çağırıyordu. Her ikisi de sesleri kısılana kadar bağırımlarına rağmen, ilk başta onun cevaplarını hiç duyamadılar. Sonunda Becca, Truth'un cevap veren bağırışını duydu.

"Orada kal! Biz sana geleceğiz," diye bağırdı. Far'ın elini sıkıca tutarak, karanlık ikizini daha net duyana kadar sisin içinden (hayal mi görüyordu yoksa bu lanet şey gittikçe kalınlaşıyor muydu? Sonunda büyük bir erkek eli bulup onu kavrayana kadar yoğun grilikte el yordamıyla ilerlemek ve seslenmek saatlerini alacak gibiydi.

Sonunda Gerçek ortaya çıktı.

"Oh, Truth!" Becca nihayet iki erkeğine de kavuşana kadar ne kadar endişelendiğini fark etmemişti. İkisinin de çıplak olmasına aldırmadan kolunu esmer ikizine doladı ve yanağına bir öpücük kondurdu. "İşte ! Çok endişelendim!" diye fısıldadı kulağına.

"Ben de öyleydim." Truth rahatsız bir şekilde kıpırdandı ve Becca çıplak göğüslerinin, her zaman var olan soğuk yüzünden sert küçük noktalara dönüşen meme uçlarının, onun çıplak, kaslı göğsüne bastırıldığını fark etti.

"Özür dilerim," diyerek geri çekildi ama bir elini onun kolunda tutmaya devam etti. Diğer eliyle hâlâ Far'ı tutuyordu. *Daha fazla riske girmeyeceğim!* dedi kendi kendine.

"Siz ikiniz nerelerdeydiniz?" Truth sarsılmış bir sesle sordu. "İkinizi de bulamadım."

Becca titreyerek, "Sis bizi bir şekilde ayırdı," diye cevap verdi. "Ve bunu yapmak sadece birkaç adım sürdü. Ya sonsuza dek kaybolsaydık? Sonsuza kadar dolaşıp birbirimizi bir daha asla bulamasaydık?" Bu düşünce onu o kadar üzmüştü ki gözyaşlarını kırıştırmak zorunda kalmıştı.

"Her şey yolunda," dedi Far nazikçe, kolunu sıkarak. "Artık hepimiz birlikteyiz."

"Ve bu şekilde kalacağız. Şu andan itibaren, bu garip yerde nereye gidersek gidelim el ele tutuşacağız!"

Truth'un itiraz etmesini bekliyordu ama kıl payı kurtulmaları Becca'yı olduğu kadar onu da üzmüş olmalıydı çünkü sağ elini tutmasına izin verdi ve üçü birlikte sisin içine doğru ilerlediler.

Ama sadece birkaç adım yürümüşlerdi ki kendilerini başladıkları çıplak yatağın önünde buldular.

"Yedi Cehennem'de ne var?" Truth öfkeyle söyledi. "Nasıl oldu da buraya geri döndük?"

"Bilmiyorum." Far içini çekti ve yatağın kenarına oturdu. "Ama Vashtar'ı bulmanın düşündüğümüz kadar kolay olacağını sanmıyorum."

"Ve onu yürüyerek bulabileceğimizi de sanmıyorum," dedi Becca, onun yanına oturarak. Titredi ve ellerini kollarında aşağı yukarı ovuşturdu. "Burası çok *soğuk*. Burayı ısıtabileceğimizi sanıyordum."

"Bunu denediniz mi?" Far sordu. "Avatarın Zihin Manzarasındayken istediğimiz her şeye sahip olabileceğimizi söylediğini hatırla. Kendinizi sıcak hayal edin ve ne olacağını görün."

Becca bunu denedi. Gözlerini kapatarak kendini kükreyen bir ateşin önünde dururken hayal etti, sıcak alevler onu başının üstünden ayaklarının altına kadar ısıtıyordu. Bir süre sonra gözlerini açtı.

"Yok bir şey," diye fısıldadı dişleri takırdayarak. Sis içinde dolaşırken olduğundan bile *daha soğuk* görünüyordu. Kollarını kendine doladı, soğuktan titriyordu.

"*Şimdi mi?*" Far gerçekten endişeli görünüyordu. Bir kolunu onun omuzlarına doladı ve Becca onun sıcaklığına yaslandı ama bu yeterli değildi. Buz gibi bir rüzgâr ona doğru esiyormuş gibi hissediyordu ve bundan kaçmanın hiçbir yolu yoktu.

Truth da şimdi endişeli görünüyordu ama kolunu ona dolamak yerine tekrar yatakta ayağa kalktı.

"Ne yapıyorsun sen?" Far öfkeyle kardeşine bakarak talepte bulundu.

"Rebecca donarak ölüyor ve Vashtar hiçbir yerde bulunamıyor. Sanırım oyuna getirildik - bu balçıktan çıkma zamanı geldi." Gri sise bakarak, "Çıkın!" diye kükredi.

Hiçbir şey olmadı.

"Doğrusu, sanmıyorum-" diye başladı Far sessizce.

"Git buradan!" Truth kardeşini görmezden gelerek bağırdı. "Kapı! *Dışarı!*"

Far sabırsızlıkla, "İşe yaramayacak, bu şekilde olmaz," dedi.

"Ne oluyor be?" Truth sonunda tekrar çıplak yatağa uzanırken sesi hem şaşkın hem de öfkeliydi. "O zaman nasıl olacak bu ? Sıkıştık mı?"

"Umarım öyle değildir." Becca'nın dişleri o kadar sert gıcırdayordu ki zar zor konuşabiliyordu. Bu sefer hiç şüphe yoktu - kesinlikle daha da soğuyordu. Aslında, konuşurken nefesinin buhar gibi çıktığını görebiliyordu.

Far, ikizine ters ters bakarak, "Nefesini boşa harcamayı bırak ve hanımımızı ısıtmama yardım et," dedi.

Truth kaşlarını çatı. "Ben... yapamam. O benim leydim değil. Artık değil."

"Bana kızgın olduğun için Becca'nın donmasına izin mi vereceksin?" Far alçak ve tehlikeli bir sesle sordu. "Onu tek başıma ısıtamam, Truth-şuna bak!"

Gerçekten de Becca artık o kadar üşüyordu ki konuşamıyordu bile. Sadece Far'ın yanına yaklaştı ve vücudunu sıkı bir düğüm halinde tutarak vücut ısını korumaya çalıştı. Ama soğuktu... çok *soğuktu*. Tüm vücudu hissizleşmişti. Tamamen hayali bir diyarda donma olup olmadığını merak etmeye başladı.

"Ona bak," dedi Far ikizine tekrar. "Vashtar'ı bulmadan ya da başka bir şey yapmadan önce onun donmadığından emin olmalıyız. Şimdi, hadi."

Becca'yı da yanına alarak yan yattı. Becca onun geniş, sıcak göğsünün titreyen sırtına bastırıldığının belli belirsiz farkındaydı ve bu iyi hissettiriyordu. Ama bu yeterli değildi. Truth'un diğer tarafında olmasının, böylece küçük formunun büyük erkek bedenleri tarafından desteklenmesinin yardımcı olacağını biliyordu. Ama karanlık ikiz, onun donmasını engellemek için bile olsa temassızlık politikasını esnetir miydi?

"Lütfen, Truth," diyebildi uyuşmuş dudaklarının arasından. "Çok soğuk. Ve sen... bana gerçekten dokunmayacaksın bile."

"O haklı," dedi Far onun arkasından. "Fiziksel bedenlerimizin hiçbiri birbirine değmiyor, burada nasıl hissettirdiği ya da nasıl görüldüğü önemli değil. Aslında hepimiz ayrı tanklarımızda, o geniş bekletme tesisine geri döndük."

Truth alçak sesle bir küfür mırıldandı. "Sanırım haklısın," dedi sonunda. "Pekâlâ, bunu yapacağım ama sadece gerçek olmadığı için."

Becca'ya yeterince gerçekçi gelmişti. *Donacağım*, diye düşündü sefilce. *Bahse girerim vücudum o lanet balçık tankında hipotermiye girecek. Ve tüm bunların nedeni bu aptal zihinsel internet ortamında battaniye ya da giysi yaratmanın bir yolunu bulamamamız.*

Tam öleceğinden emin olduğu anda Truth yatağa uzandı ve ona yaklaştı.

Becca hemen kendini daha iyi hissetmeye başladı. Ama hâlâ daha fazlasına ihtiyacı vardı.

"Kollar," diye nefes nefese kaldı. "Kollarını bana dola."

Arkasından, Far'ın kollarını bir anda ona doladığını hissetti. Truth da biraz daha tereddütlü olsa da aynı şeyi yaptı.

Onların uzun, kaslı kollarının kendisini sardığını hissettiği anda Becca sonunda sıcak hissetmeye başladı. Ayak parmaklarında ve parmak uçlarında bir karıncalanma olarak başladı ve büyüdükçe büyüdü. Ardından, sıcak hava dalgası gibi bir sıcaklık dalgası kollarından ve bacaklarından hızla geçti. Ancak karıncalanan ısı el ve ayaklarında harika bir his yaratsa da, tam olarak merkezine ya da yüzüne ulaşmadı.

"Rebecca?" Truth mırıldandı, gözlerinin içine bakmak için boynunu eğdi. "Daha iyi hissediyor musun?"

Becca başını kaldırıp karanlık ikizin bakışlarıyla buluştu. Solgun gözleri onun için duyduğu endişeyle - endişe ve yüksek sesle dile getirmediği diğer duygular. Sahip olduğunu bile reddettiği duygulardı bunlar ama ondan saklayamazdı. Hele de bu kadar yakinken.

yok, ona söylemek istedi. *Ben de senin için üzülüyorum. Ben de korkuyorum. Ama her şey girecek.*

"Rebecca?" diye tekrar sordu.

Tam olarak anlayamadığı bir içgüdüyle hareket eden Becca ona cevap verdi ama kelimelerle değil. Çenesini eğerek, uzun, tatlı, yakın ağızlı bir öpücükle onun şehvetli ağzını kendi ağzıyla yakaladı.

Truth inledi ve uzaklaşmaya başladı. Sonra fikrini değiştirmiş gibiydi. Bir elini saçlarına gömerek Becca'yı öne doğru çekti ve onu tekrar öptü, Becca'nın inlemesine neden olan tek bir düşünce yoğunluğuyla ağzını aldı.

Karanlık ikiz onun açık dudaklarını bir davet olarak kabul etti. Adamın dili içine kayarken Becca sonunda sıcaklığın içine işlediğini hissetti, ağızlarının birleştiği yerden başlayıp küçük, karıncalı alevler gibi yüzüne yayıldı.

Çok iyi! Aman Tanrım, çok iyi!

Truth'u daha sert öptü ve çıplak göğüslerini onun geniş göğsüne sürtmek için öne bastırdı. Arkasında Far'ın cesaretlendirici mırıldanmalarını hissetti. Adamın uzun, sert aletinin kıkına bastırdığını ve onu orada dağladığını hissedebiliyordu. Aynı anda Truth'un siki de karnının alt kısmına sertçe sürtünüyordu.

Her iki adamın da kendisine bu kadar yakından dokunduğunu fark etmesi Becca'yı duraksattı. Suçluluk duygusunun ufukta gezindiğini ve küçük bir sesin iyi kızların bunu yapmadığını ve durmazsa cezalandırılacağını fısıldadığını hissedebiliyordu.

Ama bu gerçek değil, diye hatırlattı kendine. Ne kadar iyi hissettirirse hissettirsin, dokunmuyoruz bile. Hepsi kafamızın içinde.

Akıl yürütme, suçluluk duygusunu geri itmek ve samimi, üçlü kucaklaşmanın tadını çıkarmasına izin vermek için yeterliydi. Büyük erkek bedenlerinin arasında kıvranıyor, göğüslerini Truth'a, kıkını Far'a bastırıyordu. Eller onun her yerini okşuyor, omuzlarının üzerinden ve yanlarından aşağı kayıyor, göğüslerini avuçluyor ve kalçalarını okşuyordu. Bu inanılmaz bir histi ve daha da iyisi, koruyucu giysisini çıkardığından beri ilk kez tamamen ısınmıştı.

Becca, Truth sonunda öpücükten çekilmeseydi ne kadar ileri gidebileceğinden emin değildi. Hafif bir iniltiyle doğrulup başını ellerinin arasına aldı.

"Gerçek mi?" Becca da ayağa kalktı ve Far onun diğer yanına oturdu. "Kardeşim?" diye sordu sessizce. "İyi misin?"

"Özür dilerim..." Truth'un sesi boğuk çıkıyordu. "Ben.... Neden ben... neden ben..."

"Leydimiz aramızda yatarken onu öpmekten neden kendini alamadın?" Far usulca sordu. "Neden doğal içgüdülerini görmezden gelmekte bu kadar zorlanıyorsun?"

"Daha güçlü olmalıydım. Direnmeliydim." Truth bir elini kısa saçlarında gezdirdi ve suçlulukla gözlerini kaçırdı.

"Benim hatam," dedi Becca çabucak. "Özür dilerim, Truth. Sadece çok üşümüştüm ve seni öpersem ısınabileceğimi düşündüm."

"Ve yaptı mı?" Kaşlarını kaldırarak sordu.

Becca hızla başını salladı. "Ah, evet! İkinizin arasında olmak, büyükannemin bana yaptığı yorgana sarılıp yatmaktan daha iyi." Bunu söylerken yanaklarının ısındığını hissetti ama ifadenin doğruluğunu inkar etmek mümkün değildi. Artık sarmaş dolaş olmasalar da şimdi sıcacıktı.

Truth kaşlarını çattı. "Yorgan nedir?" Far'a baktı. "Ve bunu senden değil Rebecca'dan duymak istiyorum."

Far omuz silkti, geniş, çıplak omuzları hareketle birlikte yuvarlandı.

"Yorganın ne olduğu hakkında benim de hiçbir fikrim yok. Becca'nın kültürü üzerine *kapsamlı* bir çalışma yapmadım, sadece sevdiği birkaç şeye baktım."

"Neyse, bunu bilmek güzel," diye mırıldandı Truth. "Ee, Rebecca?"

"Yorgan, bir üst parça ve bir alt parça yapmak için birbirine dikilmiş farklı renkteki karelerden oluşan bir tür kalın battaniyedir."

"Farklı renkli kareler mi?" Truth sordu. "Hangi renkler?"

"Şey, büyükannemin bana yaptığı pembe ve sarıydı ve-Oh!"

Gözleri kocaman açılmıştı. Tarif ettiği yorgan -büyükannesinin on iki yaşındayken onun için yaptığı yorgan- aniden yatağın alt kısmında düzgünce katlanmış bir şekilde duruyordu.

"Bu mı?" Truth'un gözleri de kocaman açılmıştı.

"Dokunalım mı?" Far cevap beklemeden ona uzandı.

Açtı ve kaşlarını çattı. "Pek sıcak görünmüyor."

"Öyle olmalı ama," dedi Becca. "Üst ve alt bezlerin arasında bir kat keçe var. Dolgu gibi bir şey," diye açıkladı Truth'un şaşkın bakışını görünce.

Far kaşlarını çattı. "Ama ben dolmanın, halkınızın şükranlarını sunmak için yediği kuşun boşluğuna konan şey olduğunu sanıyordum."

Becca gülmemeye çalıştı. "Bu Şükran Günü'nde hindiyle birlikte servis ettiğimizden farklı bir dolma. Biz... bekle. O da ne?" Havayı kokladı ve sonra yorgana baktı. "Oh, hayır..."

"Ne?" Far hâlâ, şimdi bir şekilde daha dolgun görünen pembe ve sarı yorganı tutuyordu. *Ve daha dolgun*, diye düşündü Becca.

Eğilip yüzünü yamalı desene yaklaştırdı ve derin bir nefes aldı. Adaçayı, ekmek kırıntıları ve kızarmış hindi kokusu burnuna geldi. Becca iç çekti ve doğrulup oturdu.

"Ne oldu? Neyin ?" Truth bilmek istedi.

"Hiçbir şey yok. Sadece sonunda bir şekilde bir battaniyenin ortaya çıkmasını sağladık ve onu kullanamıyoruz çünkü içi sosla dolu. Ekmek kırıntıları ve otlardan yapılan bir yiyecek," diye açıkladı Truth'un hâlâ kafasının karışık olduğunu görünce. "Aynı zamanda dolmanın diğer adı."

"Ne?" Far battaniyeyi de kokladı ve burnunu kırıştırdı. "Bu... tuhaf kokuyor."

"İyi bir nedeni var. Genelde bir yorganı Stove Top ile doldurmazsınız," dedi Becca. "İlk tarif ettiğimde *pamuk* dolguyu kastetmişim ama neden bahsettiğimi bilmediğin için seni suçlamıyorum. Sızıntı yapmadan önce yataktan kaldır, tamam mı?"

Far ağır, sargılarla dolu yorganı yatağın üzerinden itti ama yüzünde düşünceli bir ifade vardı.

"Sonunda bir projeksiyon yapmayı başardığımızı fark ettiniz mi?"

"Bir ne?" Truth talep etti.

Becca çoktan başını sallamaya başlamıştı. "Haklı," dedi Truth'a, bunun farkına varmanın heyecanıyla. "Ben 'yorgan' dedim ve siz de bu fikri pekiştirdiniz, böylece ortaya çıktı. Sonra Far dolguyu sordu ve *o* da oldu." Yorgana doğru başını salladı.

"Haklısın. Sesin projeksiyonlardan bahsederken kastettiği şey bu *olmalı*," dedi Truth düşünceli bir şekilde. "Zihnin projeksiyonları Zihin Manzarası'nda gerçeğe dönüştü. Ama bunu neden şimdi yapabildik?"

Becca, "Buraya ilk geldiğimizde yatakla sınırlı bir şekilde yaptık," diye belirtti. "Hepimiz onun aslında bir yatak *olduğunu* kabul ettikçe daha fazla ayrıntı kazandı ve daha yatağa benzer hale geldi. Belki de zihinlerimizin aynı hizaya gelmesi gerekiyordur. Hepimiz aynı fikirde olmalıyız."

"Tekrar deneyelim," diye önerdi Far. "Bundan sonra neyi yansıtmaya çalışmalıyız?"

"Buradan çıkış kapısı dışında mı demek istiyorsun?" Truth homurdandı.

"Çıkışa gerek yok kardeşim. Artık bu işi öğrenmeye başladığımızı göre," dedi Far.

"Başka bir battaniye deneyelim." Becca kollarını kendine doladı. "Artık birbirimize dokunmadığımıza göre, yeniden üşümeye başlıyorum."

Gözlerini kapatıp bir battaniyeye odaklandılar ama Becca'nın hayal kırıklığına uğramasına rağmen hiçbir şey görünmedi. Artık üçlü çıplak kucaklaşmaya sarılmadığı için gerçekten üşümeye başlamıştı. Çıplak bedeninin buzlu balçıkta yüzdüğünü hayal etti ve titredi.

"Sorun ne?" diye sordu sonunda gözlerini açarak. "Neden çalışmıyor?" Truth da gözlerini açarak sordu.

Far sessizce, "Bir fikrim var ama hoşuna sanmıyorum," dedi.

"Sen de söyleyebilirsin." Truth ani bir hareket yaptı. "et."

"Sanırım," dedi Far yavaşça. "Bir şeyin ortaya çıkmasını sağlamak... isterseniz bir projeksiyon yapmak... bir tür enerji kaynağı gerektirir."

"Sen neden bahsediyorsun? Becca'nın battaniyesini ortaya çıkardığımızda biz de tam burada oturuyorduk," diye belirtti Truth.

"*Yorgan,*" diye düzeltti Becca. "İskoç eteği bambaşka bir şey."

"Nasıl isterseniz." Truth sabırsız bir hareket yaptı. "Mesele şu ki dinleniyorduk ve sadece battaniye şeyinden bahsedince ortaya çıktı."

"Evet, ama daha önce doğrudan ne yapıyorduk?" Far sordu. "

dokunuyorduk," dedi Becca alçak bir sesle. "Ve öpüşüyorduk."

"Enerji ürettiyorduk," dedi Far. "Üçümüz birlikte bir tür yük oluşturuyorduk. Ve birbirimize yaklaşıyorduk - zihinlerimizi hizalıyorduk da diyebiliriz."

"Buna inanmıyorum," dedi Truth kesin bir ifadeyle. "Burada dolaşmak için - yansımalar yapmak ve Vashtar'ı bulmak için- yapmamaya yemin ettiğimiz şeyleri yapmamız gerektiğini mi söylüyorsun?"

Far omuz silkti. "İhtiyacımız olan şeyi bulmanın ve buradan çıkmanın tek yolu bu olabilir."

Truth'un kaşları derinleşerek çatıldı.

"Sanmıyorum-"

"Neden tekrar denemiyoruz?" İkisi gerçekten kavga etmeye başlamadan önce Becca araya girdi. "Far'ın teorisini test edelim. Eee?" İkisine de baktı. "Ne diyorsunuz?"

Far omuz silkti. "Benim için fark etmez.

"Ben *biliyorum*," diye homurdandı Truth. "Bir daha böyle şeyler yapmayacağıma... yemin ettim."

"Bak Truth, nasıl hissettiğini biliyorum çünkü ben de kendimi suçlu hissediyorum," dedi Becca. "Yani, ben lanet olası bir *rahibe* olacaktım. Bırakın *iki* erkeği, *bir* erkekle bile birlikte olmamam gerekiyordu. Ama işin güzel yanı da bu - ne kadar gerçekçi olursa olsun, bunların hiçbirini yapmayacağız."

"Becca haklı. Burası aksi takdirde görmezden gelmek veya saklamak isteyebileceğimiz duyguları yönlendirmek için mükemmel bir yer," dedi Far. "Bu garip simülasyon bize ne söylerse söylesin, fiziksel bedenlerimiz dokunamıyor."

Truth bir an için ellerine baktı. "Sanırım haklısın."

"Tabii ki öyle." Kendini cesur hisseden Becca ona doğru eğildi ve dudaklarından hafifçe öptü. Sonra Far'a döndü ve o da aynısını yaptı. Işık ikizi ona anlamlı bir bakış attı ve yanağını okşadı.

"Gel kardeşim," diye mırıldandı. "Küçük bir denemeden ne zarar gelebilir ki? Eğer teorim yanlış çıkarsa, her zaman yeminine geri dönebilirsin. Bu arada, yeminini bile bozmadan test etmemize yardımcı olabilirsin."

Becca, Truth'un söylediklerini dinlemek istediğini söyleyebilirdi; bunu çok istiyordu. Kat'in karanlık ikiz hakkında söylediklerini hatırladı.

doğal içgüdüleriyle savaşmak zorundaydı. Pes etmesi onun için ne büyük bir rahatlama olurdu! *Senin için de, diye* fısıldadı beyninin içindeki küçük bir ses ama Becca bunu duymazdan geldi.

Truth sonunda hem Becca'ya hem de Far'a bakarak, "Pekâlâ," dedi. "Ne yapmak istiyorsunuz?"

Far, "En çok enerjiyi neyin ürettiğini ve bu enerjiyi en iyi nasıl kullanabileceğimizi görmek için bir dizi test yapmak yeterli," diye mırıldandı.

"Hayır, demek istediğim..." Truth boğazını temizledi. "Cinsel olarak."

Sesinin yumuşak, derin hırıltısı ve solgun gözlerinde yanan ihtiyaç Becca'nın tarafının kızardığını hissetmesine neden oldu. Far'a bakıp aynı arzunun onun çok daha koyu gözlerini doldurduğunu görmek, ikisi de ona tekrar dokunmazsa öleceğini düşünene kadar bu hissi yoğunlaştırdı.

"Aranızda olmama izin verin," diye mırıldandı, bu kadar cüretkâr olmaya nereden cesaret ettiğini merak ediyordu. "Hadi öpüşelim ve... ve biraz daha dokunalım. Ve bu sefer ikinizi de öpmek istiyorum."

"Anlaştık," dedi Truth ve Far başıyla onayladı. Sanki karşılıklı rıza göstermişler gibi, üçü tekrar uzandı ve birbirlerine sarıldılar.

Yirmi Üçüncü Bölüm

Truth bunu yaptığına inanamıyordu, kendine verdiği ciddi yemini bu kadar kısa sürede bozduğuna inanamıyordu.

Gerçekten kırmıyorum, diye hatırlattı kendine huzursuzca. Gerçekte burada değiliz, bunların hepsi zihnimizde. Bu gerçek değil.

Yine de kesinlikle gerçek gibiydi. Rebecca'nın kışının pürüzsüz, yuvarlak kıvrımı, Truth'un onunla sert kayaları delip geçebileceğini hissettiği kadar sert olan şaftına doğru bastırması gerçek gibiydi. Onun ve Far'ın nefes alıp verme sesleri de gerçektir. Onun yumuşak, hafif nefes alışları ve Far'ın cesaretlendiren derin mırıltıları...

Truth yüzüncü kez kendine bu sesin ve görüntünün -Sevdiği kadına başka bir erkeğin dokunması onu öfkeliendirmeliydi. Yine de Far ve Becca'nın öpüşmesini izlemek için başını kaldırdığında, ikisinin birlikte oluşturduğu duygusal tablo karşısında şehvetinin bir kat daha arttığını hissetti.

Benim neyim var? diye merak etti. *Neden hissetmem gerektiği gibi hissedemiyorum?* Far onun gözlerine takıldı ve Becca'yı öpmeyi bırakarak mırıldandı: "Kardeşim, hanımefendinin göğüsleri ne yazık ki ilgiye muhtaç.

Lütfen

Ben onun ağzını almaya devam ederken meme uçlarıyla ilgilenir misin?"

Truth bunun yanlış olduğunu biliyordu ama yapmak istiyordu, *paylaşmak* istiyordu. Becca küçük bir inilti çıkarıp mecburen sırt üstü döndüğünde, Truth onun meme uçlarının olgunlaşmış tepelerine karşı koyamadığını fark etti. Soğuk hava yüzünden sertleşmişlerdi ve çilek kadar koyu ve tatlıydılar. Tanrım, onları emmeyi nasıl da istiyordu!

Kendini durduramayarak dolgun memelerinden birini avuçladı ve hassas noktasını dudaklarına götürdü. Pürüzlü yanağına sürterek hafifçe kaşımaya başladı.

Becca tekrar inleyene kadar kirli sakalıyla oynadı. Sonra kendini daha fazla tutamayarak tatlı, olgun tomurcuğu ağzına aldı ve Becca'nın tüm göğsünü ağzına alabilmek için sertçe çekti.

Truth önce bir meme ucunu, sonra diğerini emzirirken Becca inledi ve sırtını kamburlaştırdı. Truth, Becca'nın küçük ellerinin yumruk haline geldiğini ve Far'ın artık onu öpmediğini gördü. Onun yerine ikizi Becca'nın göğüslerini emerken onu izliyordu, siyah gözleri şehvetle yarı kapalıydı.

Truth onun bakışlarına önce meydan okuyarak karşılık verdi ama sonra Far'ın ona hiç de meydan okumadığını fark etti. Zevk için izliyordu çünkü bu onu tahrik ediyordu, tıpkı ikizinin Rebecca'yı öpmesini izlemenin Truth'u tahrik ettiği gibi, eğer kendine karşı dürüst olsaydı.

"İyi hissettiriyor, değil mi kardeşim?" Far mırıldandı, ağzının kenarında küçük bir gülümseme oynayıyordu. "Ve hanımefendimize çok zevk veriyor gibi görünüyorsun. Söyle bana... Sence ıslanmış mıdır?"

Truth Becca'nın meme uçlarını emmeyi bıraktı. "Ben... Bilmiyorum."

"Neden öğrenmiyorsun?" Far önerdi. "Becca'nın izniyle tabii ki." Ona doğru baktı. "*Mi'now*, Truth'un yumuşak küçük amını okşayabilmesi için bacaklarını açar mısın? Seni memnun edip etmediğini bilmek istiyor."

Becca'nın gözleri büyüdü ve dudaklarını ısırды. Truth onun kendisiyle mücadele ettiğini görebiliyordu ve onun da üçlü ilişkilerinden dolayı suçluluk duyduğunu itiraf ettiğini hatırladı ama sonunda başını salladı.

"Tamam... tamam," diye fısıldadı. "Sanırım bu iyi olur." "Teşekkür ederim Becca." Far onun dudaklarına yumuşak bir öpücük kondurdu ve sonra Truth'a baktı. "Yap ," diye mırıldandı. "Leydimizin kalçalarını ayır ve okşa onu sıcak, ıslak amcık."

Erotik sözcükler ve çağrıştırdıkları zihinsel imgeler Truth'un tüm vücuduna sert bir şehvet ürpertisi gönderdi. Uyluklarının arasında daha fazla yer açmaya çalışarak rahatsız bir şekilde yatakta kaydı. Tanrım, biraz daha sertleşirse patlayacaktı!

"Yap..." Sesi o kadar boğuk çıkmıştı ki boğazını temizleyip yeniden başlamak zorunda kaldı. "Rebecca'ya da dokunmak ister misin Far?"

"İzlemek istiyorum," diye mırıldandı Far. "Onu kollarımda tutarken ve dokunuşuyla titrediğini hissederken ona zevk verdiğini görmek istiyorum. Bunu yapmama izin verir misin kardeşim?"

Truth ikizinin tam olarak ne yaptığını biliyordu, Far'ın Becca'yı paylaşması için onu manipüle ettiğini biliyordu. Ama yine de... bir şekilde aklını başına . Aslında Far'ın istediğini yapmak için can atıyordu. Hayır, istekli doğru kelime değildi - daha çok *aç* gibiydi.

"Pekâlâ," dedi alçak bir sesle. "Sen izlerken ona dokunacağım. Bu seni mutlu edecek mi?"

Far basitçe "Evet," dedi. Becca'nın saçlarını yüzünden çekerek ona doğru eğildi ve mırıldandı, "Truth şimdi seni okşayacak, *mi'now*. Uyluklarını açıp onu içeri alır mısın?"

Becca küçük bir inilti çıkardı ama hafif ikizin istediğini yaptı.

Truth kızın amının güzelliği karşısında nefesini tuttu. Küçük, düzgün siyah bukleleri vardı ve bunun altında, dış amcık dudakları ihtiyaçtan şişmişti - o kadar ki, amı neredeyse bir çiçek gibi ona açılıyor gibiydi. İç kısmı meme uçlarıyla aynı olgun, dut kahverengisi rengindeydi. Truth, am dudaklarının arasından klitorisinin minik tomurcuğunu görebildiğini bile düşündü.

Böyle güzellik gerekir olmak tapındı, o yakalandı kendisi düşünmek.

İki parmağımla nazikçe, şefkatle ve çok ama çok derinlemesine tapındım

ve dilini. Rai'ku böyle şeyleri yasakladığı için daha önce hiç böyle dürtüleri olmamıştı. Ama şimdi, Rebecca'nın güzelce açılmış kalçalarının arasında diz çökmüşken, tamamen doğru ve doğal görünüyorlardı...

Hayır, yapamam, dedi kendine şiddetle. *Rüyamda ya da bu yer her neyse orada bile. Ne kadar istesem de o kadar uzağa gidemem.*

Dili yerine elini kullandı. Uyluklarının arasına uzanarak Becca'yı nazikçe kavradı, sıcak, ıslak çiçeğini avucunun içinde tuttu, narin, kırılgan güzelliğinin kendisine emanet edilmiş hissini sevdi.

Adam ona ilk dokunduğunda Becca gerilmişti. Ama adam orada öylece oturup onu kavrayarak dokunuşuna alışmasına izin verdiğinde, Becca rahatlar gibi oldu. Yumuşak bir iç çekti ve vücudu Truth'un içinde hissettiği gerginliğin bir kısmını kaybetti. Sonunda onun avucuna daha fazla yaslandığını hissetti.

"İyi içgüdülerin var kardeşim," diye mırıldandı Far. "Leydimiz sana güvenilebileceğini biliyor - emin ellerde olduğunu biliyor."

Truth boğuk bir sesle, "Ben... ona asla zarar vermem," dedi. "Sadece ona zevk vermek istiyorum."

"O zaman okşa onu," dedi Far sessizce. "Am dudaklarını aralayın ve iç kıvrımlarını okşayın. Becca aldırılmaz, *değil mi?*"

Becca başını kaldırdı, gözleri yarı kapalı, zevkten neredeyse uykulu gibiydi. "Sorun yok, Truth," diye fısıldadı. "Ben... Benim için sorun değil."

"Nasıl istersen," diye homurdandı Truth kısıp sesle. İşaret ve yüzük parmaklarıyla şişmiş dış dudaklarını aralayarak hassas iç kıvrımları boyunca hafifçe okşadı. Bu his tarif edilemezdi -sıcak, ıslak, kadifemsi- ve ona doğru yükselen tatlı, sıcak, tamamen kadınsı kokusu sikinin zonklamasına neden oldu.

Adam onu nazikçe ama iyice keşfederken Becca inledi ve sırtını dikleştirdi, önce sıcak küçük klitorisinin yan tarafını dikkatlice okşadı, sonra

Parmağıyla küçük tomurcuğun etrafında dönüyor, bir yandan da dilinin olmasını diliyordu. Kısa süre sonra Becca sürekli inliyordu.

"Oh," diye nefesini tuttu, adam onu okşamaya ve keşfetmeye devam ederken kalçaları seğiriyordu. "Oh, lütfen... bu çok *iyi* hissettiriyor."

"Sevindim," dedi Truth ona. Onun güzel yüzündeki zevk ve çıkardığı yumuşak, çaresiz sesler karşısında neredeyse kendisi de inliyordu. "Sana zevk vermek istiyorum Rebecca. Seni boşaltmak istiyorum."

"Oh... oh, Tanrım... oh, *lütfen*." Kızın kalçaları tekrar kasıldı ve adam aniden kızın içine girme isteği duydu -parmaklarıyla değil, sikiyle. Kızın, ağrıyan shaftının etrafında ne kadar yumuşak, ıslak ve sıkı hissedeceğini hayal edebiliyordu. Ve daha da sıkı olacaktı çünkü Far aynı anda onun kıcını da alacaktı...

Hayır, dedi kendine şiddetle. *Hayır, bunu düşünmemeliyim.*

"Eee?" Far suçluluk dolu düşüncelerini bölerek usulca konuştu. "Kız ıslak mı kardeşim?"

Truth kısık sesle, "Çok," diye cevap verdi. "İç kıvrımları tatlı balıyla kayganlaşmış."

"Eminim içi daha da ıslaktır," diye mırıldandı Far. "*İçinin derinliklerinde*." Eğilerek Becca'yı tekrar öptü. "*Şimdi*, Truth senin içine girebilir *mi*? Parmaklarını içine sokmasına ve o küçük tatlı amcığını parmaklamasına izin verir misin?"

"Oh!" Becca'nın nefesi kesildi ve sonra başını salladı. "Evet... evet, lütfen," diye fısıldadı. Far'ın ateşli sözleri onu aşırı hızda gönderiyor gibiydi.

Truth ikizinin müstehcen konuşmakta son derece iyi olduğunu kabul etmek zorundaydı. Öte yandan, tüm bu durum nefis bir şekilde yasaklanmış hissettiriyor da olabilirdi. Daha önce başka bir erkek bakarken bir dişiye hiç dokunmamıştı. Truth onu izlerken başka bir erkek onun hareketlerini yönlendirmemişti.

onun önerilerini yerine getirdi. Tamamen farklıydı... ve tamamen bağımlılık yapıcıydı.

"Dokun ona," dedi Far, sanki onun düşüncelerini okuyormuş gibi. "Parmaklarını onun ıslak küçük amcığının derinliklerine kaydır ve dibine dokun kardeşim. Bakalım birlikte girersek bizi içine alacak kadar derinleşecek mi?"

Truth kaşlarını çatı. "Bunu asla yapmayacağız," dedi kısaca. "Ama... çok iyi."

Parmaklarını Becca'nın narin, kaygan kıvrımlarından aşağı kaydırarak, sonunda Becca'nın amının girişini buldu. Burada daha da ıslaktı, gizli iç geçidi sularıyla damlıyor, ağzını tekrar onu tatmak için sulandırıyordu.

Truth bu dürtüyü görmezden gelmek için elinden geleni yaptı. Bunun yerine, iki parmağını yavaşça içine kaydırdı ve kanalının sonunu bulana kadar derinlere bastırdı. Tanrım, kadife gibiydi! Çok tatlı, sıcak, ıslak ve sıkıydı. Adam rahminin ağzına bastırıldığında inledi ve alçak sesle zevk çığlıkları attı. Aleti kabardı ve tekrar yaptı...ve tekrar...ve tekrar.

Kısa süre sonra düzenli bir ritim tutturdular. Truth iki parmağıyla onun yumuşak, küçük amcığını derinlemesine sikerken Becca usulca haykırıyor ve onun itişlerini karşılamak için eğiliyordu. Aynı zamanda Far onu öpüyor ve meme uçlarını nazikçe büküyordu. Truth onun güzel olduğunu mırıldandığını duydu, kendini böyle açtığı için çok güzeldi. Truth'un parmaklarıyla onun tatlı amını sikmesine izin vermek için.

"Yaklaştın mı Becca?" diye mırıldandı, iki meme ucunu da aynı anda parmaklarının arasına aldı. "Bizim için boşalacak mısın? Truth'un parmakları içindeyken boşalacak mısın?"

"Ben... Sanırım öyle." Becca inledi ve sırtını kamburlaştırdı. "Oh, lütfen... İhtiyacım var... İhtiyacım var..."

"Klitorisinin okşanmasına ihtiyacı var." Far, Truth'a baktı. "Sakıncası var mı kardeşim? Sen amına girerken benim de hanımefendinin klitorisini okşamama izin verir misin?"

Truth yine ne yaptığının farkındaydı; bu şimdiye kadar yaptıkları en samimi paylaşımdı. Bunun yanlış olduğunu biliyordu ama yine de... o kadar doğru hissettiriyordu ki kendine engel olamıyordu. Ve kardeşini izlemek istediğini, Far'ın elinin Becca'nın klitorisinin narin, olgun tomurcuğunu okşadığını görmek istediğini inkar edemedi.

"Evet," diye mırıldandı, hâlâ parmaklarıyla onu beceriyordu. "Ama devam et -Sanırım yaklaştı."

"Teşekkür ederim," dedi Far usulca. Bir eliyle uzanarak Becca'nın titreyen karnını okşadı ve iki uzun parmağını ıslak kıvrımlarına kaydırды.

Truth, ağabeyinin sevdiği kadını açıp klitorisinin hassas tomurcuğunu okşamasını büyülenmiş bir halde izledi. Onun tepkisini izledi - sırtının nasıl yükseldiğini - orgazmı tam sınırdaki olana kadar içinde inşa ederken yumuşak, nefessiz zevk iniltilerini. Ve bir şekilde onun boşalmak üzere olduğunu biliyordu.

"Benim için gel Rebecca," diye mırıldandı, hâlâ onun içinde derinlere bastırıyordu. "İkimiz için de gel."

Far, "Doğru, *şimdi*," diye mırıldandı. "Ben klitorisini okşarken ve Truth sıcak küçük amını parmaklarıyla sikerken gel. Gel... *şimdi*."

Becca haykırdı, kalçaları çılgınca sallanıyordu ve Truth onu tutmak için iki kişi olmalarının iyi bir şey olduğunu düşünmeden edemedi, yoksa yataktan aşağıya doğru savrulabilirdi.

Olduğu gibi onunla kalmayı ve orgazmını atlatmayı başardılar. Truth, kadının sıkı kılıfının iç kaslarının kasıldığını ve sanki daha fazlasını almaya çalışıyormuş gibi ona doğru çekildiğini hissettiğinde yumuşakça ve hissederek lanetledi.

onun içinde. *Eğer sevişiyor olsaydık, sikimi bu şekilde daha derine çekmeye çalışırdı*, diye düşünmeden edemedi. *Birbirimize bağlansaydık*.

Kısa bir an için zihninde kendisinin ve kardeşinin birleşip Rebecca'nın içine tek bir kişi olarak girdikleri ve onu sonsuza dek kendilerine ait kıldıkları bir görüntü canlandı. *Hayır!* Bunu hemen bir kenara itti. Sadece bu anın tadını çıkarmak ve daha fazlasını istememek daha iyiydi.

Truth da Far gibi sonuna kadar Becca'nın yanında kaldı. Ancak Becca sonunda hareketsiz kaldığında ve aralarında nefes nefese kaldığında, sanki karşılıklı rıza ile ikisi de geri çekildi.

Truth pişmanlık duygusuyla iki parmağını kızın sıkı kılıfından usulca kaydırды. Tanrım, o kadar güzeldi ki! Onu bir daha ne zaman çıplak, utanmadan ve muhteşem bir şekilde görebilecekti?

Parmaklarını geri çekerken, parmaklarının onun balıyla parladığını fark etmekten kendini alamadı. Onları yatağa silmeyi düşündü ama bunu yapmak istemedi. Yapmak istediği şey -umutsuzca- onları yalamaktı. Rebecca'nın sıcak, ıslak özünü tatmak ve tıpkı Far'ın son karşılaşmalarında parmaklarını emerken yaptığı gibi parmaklarını onun balından temizlemek.

Kararsızlığı yüzünden okunuyor olmalıydı çünkü kaldırdığında Far onu izliyordu.

"Devam et kardeşim," dedi ikizi usulca. "Onun sularının tadına bak. Bunu istediğini biliyorum."

"Tanrılar, biliyorum, ama..." Truth başını salladı.

"deme," dedi Far. "Kesinlikle yapmalısın. O senin leydin, *bizim* leydimiz. Onun balını tatmak istemen çok doğal. Yap bunu, Truth."

Truth'un bu yasak dürtüye boyun eğmesi için daha fazla zorlanmaya ihtiyacı yoktu. Hafif bir iniltiyle ıslak parmaklarını dudaklarının arasına soktu ve sertçe emdi. A

Sıcak, lezzetli tat -Rebecca'nın tadı, fark dilinin üzerinde patladı. Tanrım, tadı *muhteşemdi*. Tuzlu, tatlı ve tamamen kadınsı. Bacaklarının arasına girip o lezzetli özü doğrudan kaynağından yalamak için ağzı sulandı. Sadece iradesi ve bu eylemi daha önce hiç yapmadığı ve doğru yapıp yapamayacağını bilmediği bilgisi onu durdurdu.

Sonunda parmakları iyice temizlendiğinde başını kaldırdı ve Becca ile Far'ın sessizce onu izlediğini gördü. İkisinin de yüzünde bir belirsizlik ifadesi vardı.

Tekrar sinirlenip sinirlenmeyeceğimi merak ediyorlar, diye aniden fark etti. Yaptıklarından pişman olup olmayacağımı ve hep birlikte yaptıklarımız için onları suçlayıp suçlamayacağımı merak ediyorlar.

Ama yapması gerektiğini bilse de az önce yaptıklarından pişmanlık *duymuyordu*. Rebecca'nın boşalmasını izlemek, yumuşak inlemelerini duymak ve bunların sebebinin kendisi olduğunu bilmek, onun zevkini Far'la paylaşmak... hayatının en unutulmaz cinsel deneyimiydi ve yanlış olduğunu rağmen inanılmaz derecede *doğru* hissettirmişti.

Ayrıca, biz gerçekten bir şey yapmadık, diye hatırlattı kendine. Kızacak bir şey yok çünkü bunların hiçbirisi gerçekten yaşanmadı. Hepsi zihnimizde. Ya da içine battığımız o lanet balçık tanklarında, nasıl bakmak isterseniz.

Uzak boğazını temizledi. "Kardeşim?" dedi sorgulayıcı bir tonda. "Sen iyi misin?"

"Ben iyiyim," dedi Truth huysuzca. "Neden ikiniz de bana öyle bakıyorsunuz?"

"Sebebi yok," dedi Becca yumuşak bir sesle.

Far sadece kayıtsızca omuz silkti.

"O zaman işe koyulalım," diye homurdandı Truth. "Far'ın teorisi doğruysa, bir yığın kilt ya da yorgan ya da Rebecca onlara ne diyorsa onu yansıtmaya yetecek kadar enerji topladık. Hadi başlayalım."

Yirmi Dördüncü Bölüm

Far, ikizinin az önce üçü arasında olanlardan rahatsız olmayacağını anladığında temkinli bir rahatlama hissetti. Truth'un Becca'yı paylaşma şekillerine kızacağından endişelenmişti. Tanrıça'ya şükürler olsun ki, karanlık ikiz yaptıkları şeyden tamamen memnun olmasa da, en azından birlikte çalışmayı reddedecek kadar mutsuz görünmüyordu.

Üçü de yatakta oturmuş, sırtlarını yatak başlığına dayamış, Becca da ortada duruyordu. *Olması gerektiği gibi, diye düşünmeden edemedi* Far. Kadınlarının tatlı ve güven dolu bir şekilde kendini verişini ya da Truth'la birlikte onu memnun etmek için nasıl çalıştıklarını hatırladığında tüm benliğini saran sıcak ısıltıya da engel olamıyordu. Belki de her şeye rağmen bir araya gelebilirlerdi. Az önce yaşadıklarına benzer birkaç karşılaşma daha yaşarlarsa, ne Becca'nın ne de Far'ın üçünün bağ kurması gerektiğini inkâr edemeyeceğine dair bir his vardı içinde.

İkisini de çok seviyordu. Farklı şekillerde ama hem derin hem de gerçek bir tutkuyla. *Lütfen, Tanrıça, diye sessizce dua etti. Bizi bir araya getir. Birbirimize nasıl ihtiyacımız olduğunu, nasıl bir olmamız gerektiğini görsünler.*

"Pekâlâ," dedi Becca onun sessiz duasını bölerek. "Nasıl başlamalıyız? Şahsen, eğer bu şey için tek bir şansımız varsa, giymek için bazı kıyafetler tasarlamaya çalışalım derim. Sen ne dersin?"

Truth kaşlarını çatarak, "Az önce yaptıklarımızdan sonra 'bir atıştan' daha fazlasına sahip olmamız gerektiğini düşünüyorum," dedi. "Ama kıyafet konusunda katılıyorum. Burası soğuk ve eğer Vashtar'ı bulacaksak, tüm zamanımızı uyku platformunda birbirimizi ısıtarak geçiremeyiz."

"Benim için sakıncası yok," dedi Becca ve hemen ardından açık kahverengi yanakları kızararak pembeleşti. "Ah, yani... Bunu neden söylediğimi bilmiyorum." Far ona, "Sorun değil, *hanımefendi*," dedi. "Sadece kendini ifade ediyordun."

"Size verdiğimiz zevkten memnunum."

"Bir erkek böyle şeyler duymaktan hoşlanır," diye homurdandı Truth. "Eğlendiğinizi bilmek güzel."

Becca yumuşak bir ses tonuyla, "*Çok* eğlendim," diye itiraf etti. "Ben... Hayatımda hiç bu kadar yoğun bir şey hissettiğimi sanmıyorum. Bu... inanılmazdı."

Far, "Aramızdaki bağ çok yoğundu," diyerek aynı fikirdeydi.

"Üçümüz aslında ayrı tanklarda olsak bile, bu gerçekmiş *gibi hissettirdi*." Truth düşünceli görünüyordu.

Benim için gerçektir. Ama Far bunu yüksek sesle söylemedi. Eğer Zihin Manzarasında aslında fiziksel olarak dokunmadıklarını hatırlamak kardeşini daha iyi hissettirecekse, o zaman aralarında yavaş yavaş oluşan bağın da hayali olduğu yanılısamasını ona bırakmaya hazırdı. Ama öyle değil. Aramızdaki zihinsel ve fiziksel bağ her karşılaşmada daha da büyüyor kardeşim. Şu anda bile bazı duygularını anlayabiliyorum. Tatlı leydimizi her paylaştığımızda ve onu aramızda tuttuğumuzda zihnini bana daha açık hale geliyor...

"Peki başlangıç için ne tür kıyafetler yapmalıyız?" Becca yanakları hâlâ pembeyken sordu. "yoksa, önce beni becerirseniz çok sevinirim. Uh..." Kızarması daha da koyulaştı. "Yani..."

Far ona, "Sorun değil, *hanımefendi*," dedi. "Ne demek istediğini anlıyoruz, utanmana gerek yok."

"Tamam, ben sadece... Bunu sürekli söylediğimi biliyorum ama ben hiç... bizim yaptığımız gibi bir şey yapmadım. Yani, aynı anda iki erkekle değil."

"Ben de bilmiyorum," dedi Truth beklenmedik bir şekilde. "Benim için de tuhaftı. Garip ama çok zevkliydi," diye ekledi alçak bir sesle. "Neredeyse *fazla* zevkliydi."

"So....clothes?" Becca parlak bir şekilde sordu. "Görünüşe göre konudan uzaklaşmaya devam ediyoruz."

"Konu, tatlı kıvrımlarınızı örtmek için size bir kıyafet yapabilir miyiz?" Far ona bir kaşını kaldırdı. "Utanç verici görünüyor, değil mi kardeşim?" diye sordu Truth'a.

"Gerçekten de öyle," diye onayladı Truth, solgun gözleri Becca'nın üzerinde belirgin bir arzuyla gezinirken. "Ama bizim hanım üşüdüğü için..."

"Onu ısıtacak bir şeyler yapmalıyız," diye bitirdi Far onun yerine. "Pekâlâ, üçümüz de Becca'nın giysilerine odaklanalım."

Üçü de gözlerini kapattı ve Far Becca'nın giyebileceği bir şey hakkında olabildiğince çok düşündü. *Üşüyor ve sıcak tutulması gerekiyor*, diye düşündü. *Giysiler... sıcak tutacak giysilere ihtiyacımız var...*

Yoğun zihinsel çabası Becca'nın şaşkınlıkla küçük bir nefes vermesiyle kesintiye uğradı.

"Bu da ne böyle?" diye haykırdı.

Far gözlerini açtı ve kadınlarının üzerinde gerçekten de bir giysi olduğunu gördü. Sorun şu ki, bu şimdiye kadar gördüğü en tuhaf giysiydi.

"*Nedir* bu?" Becca tekrarladı. "Yarı parka yarı gecelik gibi görünüyor."

Gerçekten de vücudunun Far'ın oturduğu sol yarısı dizlerine kadar inen sıcak tutan bir kışlık montla kaplıydı. Ancak Truth'un oturduğu sağ yarısında Becca'nın üzerinde, göğüslerini ve cinsel organını zar zor örten dantelli, ince bir gecelik vardı. Ayaklarında sıcak tutan bir çift kürklü bot vardı.

"Bu kesinlikle... farklı," dedi Far kayıtsızca. "Nasıl olduğunu merak ediyorum - hepimiz farklı şeyler hayal ediyor olmalıyız."

Truth alçak sesle küfretti, yanakları donuk bir kırmızıya bürünmüştü. "Özür dilerim. Korkarım yeni kıyafetinizin daha az önemli olan kısmı benim hatam."

Becca ona bir kaşını kaldırdı. "Çok güzel... çok sıcak olmasa da."

"Evet, bunun farkındayım," diye homurdandı karanlık ikiz. "Bu benim için pek düşünceli bir davranış değildi - Far'ın senin için hayal ettiği kadar düşünceli değil." Kadının kalın paltoyla kaplı yarısına başıyla işaret etti.

"Kendin için ne hayal ettin?" Far ona sordu.

"Bunlar." Kürklü botlara doğru başını salladı. "Ayaklarım her zaman önce üşür, bu yüzden onlara odaklanıyordum. Kıyafetleri size bırakabileceğimi düşündüm." Ağzının bir köşesi yukarı doğru kıvrıldı. "Sanırım yanılmışım, ha?"

Far, "Bu tamamen başarılı bir projeksiyon değildi ama en azından bir şeylerin ortaya çıkmasını sağladık," dedi. "Tekrar deneyelim. Bu sefer Becca, sen tam olarak ne istediğini tarif et, biz de hep birlikte onu hayal edelim."

"Pekala," dedi Becca. "Bence en iyisi..." Ve Far'ın kadın olsaydı daha iyi anlayacağından emin olduğu bir tür Dünya giysisinin uzun bir tanımına girdi. Takip etmeye çalıştı ama Truth'un gözlerinin parladığını görebiliyordu. Belli ki karanlık ikiz modayla hiç ilgilenmiyordu.

"Pekâlâ," dedi sonunda, ayrıntılar çok bunaltıcı hale gelmeden önce. "Tekrar deneyelim."

Üçü de gözlerini kapatıp düşünebildikleri kadar düşündüler ve her ayrıntıyı Becca'nın tarif ettiği gibi yakalamaya çalıştılar.

Ne yazık ki, sadece kısmen başarılı oldular.

"Oh..." Becca belirgin bir hayal kırıklığı içinde giydiği renkli kıyafete baktı. Büyük, bol bir tişörttü ve bir çeşit kumaştan yapılmış gibi görünüyordu.

Bir tür hayvan kılıydı, en azından yarısı öyleydi. Diğer yarısı çok daha pürüzsüz, parlak bir kumaştan yapılmıştı. Bir tarafı soluk mavi, diğer tarafı koyu yeşildi. Gömlekle birlikte gelen pantolon da pek iyi değildi. Far'a kaşındırıcı ve uyumsuz görünüyorlardı ve yine iki farklı renkteydiler.

Truth yeni kıyafetine kaşlarını çatarak, "Özür dilerim Rebecca," dedi. "Her şeyi tarif ettiğin gibi hayal etmeye çalıştım. Yalnızca üst kısmın yeşil, alt kısmın mavi olması gerektiğini söylediğini düşündüm."

Far, "Mavi bir *üst* yeşil bir *alt* istediğini sanıyordum," diye itiraz etti.

Becca sağ tarafına bakarak, "Truth renkleri doğru seçmiş," dedi. "Dürüst olmak gerekirse, ben sadece en sevdiğim kot pantolonumu ve yeşil sweatshirt'ümü tarif etmeye çalışıyordum."

Truth kaşlarını çatı. "Bu sizi terleten bir gömlek mi yoksa bir şekilde bir tür hayvanın terinden mi yapılmış? Dünya üzerinde vücut salgıları giyilebilir ürünlere dönüştürülebilen bir hayvan var mı?"

"Şey, *içebileceğiniz* süt veren ineklerimiz ve keçilerimiz var," dedi Becca. "Ama hayır, ben öyle bir şeyden bahsetmiyordum. Ona sweatshirt deniyor çünkü... aslında *neden* öyle dendiğini bilmiyorum. Tek bildiğim sıcak ve rahat olduğu." İç çekti.

Far başını salladı. "İstediğin şeyle ilgili kendi imajının neden galip gelmediğini anlamıyorum. Ne de olsa sen de yansıtmak için elinden geleni yapıyordun."

"Öyleydim," dedi Becca düşünceli bir ifadeyle. "Ama belki de ikiniz ikiz olduğunuz için tüm bu... projeksiyon olayında daha fazla ağırlığınız vardır." Hayal kırıklığına uğramış görünüyordu. "Biliyor musunuz, size ne demek istediğimi gösteren bir resim gösterebilirim hepimiz aynı noktada buluşabiliriz. Eve döndüğümde hep bunu giyerim."

Ama o kadar uzun süredir Ana Gemi'deyiz ki, her zaman iklim kontrollü olduğu için bunu görme şansınız olmadı."

"Boş ver Becca," dedi Far, bir kolunu ona dolayarak. "Belki de hepimiz seni daha önce içinde gördüğümüz bir şeyi hayal etmeliyiz. Daha önce giydiğin gümüş koruyucu giysiye ne dersin? O seni kesinlikle sıcak tutardı."

"Aslında öyle değil. Yani beni yanlış anlama, söz verdiğin gibi donmamı engelliyor ama içindeyken kendimi hep biraz üşümüş hissettiğimi düşünüp duruyorum." Becca başını salladı. "Bakın, boş verin çocuklar, bunu giyeceğim. Oldukça sıcak tutuyor ve ikiniz için bir şeyler hazırlamaya çalışmamız gerekiyor."

Truth inatla, "Doğru olanı yapana kadar senin için denemeye devam etmeliyiz," dedi ama Becca yine başını salladı.

"Ne kadar enerjimiz kaldığını kim bilebilir? Yani, az önce yaptığımız şeyden kaç projeksiyon çıkarabiliriz? Sizin için biraz kıyafet projeksiyonu yapmamız *gerekıyor* ama bu sefer bildiğimiz bir şeye bağlı kalalım."

Üçü de gözlerini kapatıp yeniden başladılar... ama yine de sınırlı bir başarı elde ettiler.

"Tanrıçamın lanet pantolonu neden bu kadar dar?" Truth, siyah uçuş derisinin kasıklarını çekiştirerek yakındı.

"Benimki de öyle." Far yüzünü buruşturdu ve aniden vücudunda beliren yeni kıyafetlerin içinde rahat etmeye çalışarak yatakta kaydı.

"Gömleğimin düğmeleri bile sonuna kadar iliklenmiyor," diye devam etti Truth. "Göğsümü görebilirsin."

"Ve benimkini." Far kaşlarını çatarak kendine baktı.

"Um..." Becca'nın sesi utanmış gibiydi. "Bu ayrıntılar benim hatam olabilir, çocuklar."

"Senin hatan, nasıl yani?" Truth talep etti.

"Peki... beni nasıl bir gecelik içinde hayal ettiğini biliyor musun?" diye sordu ona bakarak.

"Oh." Başını salladı. "Elbette. Bizi dar ve açık giysiler içinde görmekten bizim sizi böyle giysiler içinde görmekten hoşlandığımız kadar hoşlandığınızı mı anlamalıyım?"

"Bu doğru mu Becca?" Far ona bir kaşını kaldırdı.

"Şey..." Becca yine kızarıyordu. "Hayal kurduğu için bir kızı suçlayamazsın. Ve ikiniz de oldukça iyi birer erkek şekerisiniz."

Truth kaşlarını çattı. "Ne tür bir şekerleme olduğumuzu söylemişsiniz? Bu bir Dünya lezzeti mi?"

"konuştuğuna bağlı." Becca kıkırdadı, belli ki özel bir şakanın tadını çıkarıyordu. "Bak, belki de tekrar denemeliyiz."

Truth aniden, "Hayır," dedi. "Senin için tasarladığımız tuhaf şeyleri giymeye isteklisin, sanırım Far ve ben biraz rahatsızlığa katlanabiliriz."

"Çok centilmensin, Truth." Becca ona gülümsedi. "Ama gerçekten, eğer o pantolon o kadar darsa ve senin paketini sıkıyorsa..."

"İyi olacağız," dedi kararlı bir şekilde. "Enerjimizi korumamız gerekiyor. Burada yatıp birbirimize uymayan ve gülünç kıyafetler giydirmek eğlenceli olabilir ama görevimizi yerine getirmez. Bir sonraki projeksiyonu buradan çıkan bir kapı haline getirmeliyiz - Vashtar'a açılan bir kapı."

Yirmi Beşinci Bölüm

"Neyin yanlış gittiğini anlamıyorum. Bu öngördüğümüz yedinci kapı ve hepsi de hiçbir yere çıkmıyor."

Truth'un sesi gerçekten sinirli geliyordu ve açıkçası Becca onu suçlamıyordu. Vashtar avatarı Zihin Manzarasında gezinmenin ve orada istedikleri her şeyi elde etmenin oyuncağı olduğunu söylemişti. Gerçekte ise hiçbir şeyi doğru yapamıyor gibiydiler. Açtıkları her kapı, üçünün de kendi gezegenlerinde yaşadıkları anılardan oluşmuş gibi görünen, karmakarışık bir yapıya sahipti.

Bazılarının Far'ın hatırladığını söylediği gibi süslü oyma kulpları vardı. Birkaç tanesinde de Becca'nın büyükannesinin evindekilere tıpatıp benzeyen eski, sevimli cam düğmeler vardı. Bir tanesi, Truth'un Pax'ta kullandıklarını söylediği, uzun boncuk dizileri oluşturmak için birbirine dizilmiş hafif, içi boş ahşaptan yapılmış bir perdeydi. (Becca nasıl mahremiyetleri olduğunu merak ediyordu.) Kapıların çoğu bu üç tarzın bir karışımıydı.

Çılgın ya da uyumsuz görünmeyen bir kapı yapmaya en çok yaklaştıkları an, Ana Gemide kullanılan metal, sürgülü panellerden birini hayal etmeye karar verdikleri andı. Ancak heyecanları kısa sürdü çünkü panel sessizce açıldığında, şekilsiz gri sisten başka bir şey ortaya çıkmadı.

Ve asıl sorun da buydu - birlikte yansıttıkları kapılar normal görünse de görünmese de, hiçbiri *bir yere* çıkmıyordu.

"Belki de bu işi yanlış yapıyoruz," dedi Becca. "Bu işi pek beceremiyoruz gibi görünüyor."

Far, "Denemeye devam etmeliyiz," dedi. "Bu işte hemen mükemmel olmayı bekleyemeyiz. Orthaxian'ların Zihin Manzarasına taşınmadan önce pratik yapmak için koca bir güneş yılı vardı. Biz daha buraya geleli bir gün bile olmadı."

"Vazgeçelim demiyorum," diye homurdandı Truth, sesi sinirli geliyordu. ". *Bir yere* açılan çalışan bir kapı yapana kadar buradan asla çıkamayız."

"Haklı," dedi Becca iç çekerek. "Ama kapılara bir dakika ara verip başka bir şey deneyebilir miyiz?"

"Ne gibi?" Far endişeli görünüyordu. "Farklı kıyafetler denemek ister *misin?*"

"Hayır." Becca elini karnına götürdü. "Biraz *yemek yemek* istiyorum. Sanırım olmamalıyım, çünkü sözde balçık tarafından besleniyoruz, ama *açım.*"

"Ben de öyle," dedi Truth, beklenmedik bir şekilde onunla aynı fikirdeydi.

"Ben de acıktım," dedi Far. Hepsinin hâlâ oturduğu yatağın başlığına yaslandı. "Pekâlâ, şimdilik başka kapı yok. Yemek için ne düşünmeliyiz?"

"Süslü ya da karmaşık bir şey olmasın," dedi Becca hemen. "Hepimizin seveceği kolay bir şey."

Ama hepsinin istediği ve bildiği bir şeyi bulmak umduğundan çok daha zor oldu. Şimdi onlardan biriyle ya da her ikisiyle daha önce akşam yemeğine çıkmış olmayı diliyordu ama bu her zaman bir şekilde fazla ciddi hissettirmişti. İkisiyle "randevularını" gemide dolaşmakla ya da bir arkadaşının süitinde buluşmakla sınırlamıştı. Ne yazık ki bu, İkiz Aylar ya da Pax mutfağına pek aşina olmadığı anlamına geliyordu ve ikizler de Dünya yemeklerini hiç tatmamıştı.

Ancak Far, kültürünü incelediği için teorik olarak biraz bilgi sahibiydi. Becca pizzadan bahsettiğinde düşünceli bir şekilde başını salladı.

"Kırmızı sosla kaplı ve üzerine ısındığında eriyen beyaz bir şey serpilm   büyük yuvarlak bir disk mi?"

"Peynir! Evet, ," diye Becca. "Ve soslar var - bir sürü farklı sos."

Truth yüzünü buru turdu. "Isınınca eriyen şeyler mi? Nasıl eriyor? Metal gibi ya da-"

"Hayır, hayır," diye araya girdi Becca. "Peynir bir tür alaşım değildir, *süt*  r n d r. Bak, inan bana çok lezzetli. Far ve ben sana gerçekten iyi tarif edersek, projelendirmemize yardımcı olabilir misin?"

Kara ikiz omuz silkti. "Deneyebilirim."

"Güzel." Becca hevesle ellerini birbirine sürttü. "Tamam, kabukla ba layalım..."

En sevdiği pizzacı olan Tampa  ehir merkezindeki Eddie and Sam's'in mükemmel pizzasını tarif etti. Eddie and Sam's New York'un ta rasından kaynak suyu ithal ediyordu çünkü Eddie tüm farkı bunun yarattığını iddia ediyordu ve Becca da aynı fikirdeydi. Daha önce hiçbir yerde bu kadar ince,  tır  tır, *mükemmel* bir hamur tatmamı tı. Bunu, keskin domates sosunu ve erimiş peyniri tarif etmek için elinden geleni yaptı. En çok bu kısım için endi eleniyordu ama Far onun neden bahsettiğini biliyor gibiydi ve Truth, kulağa yeterince kolay geldiğini söylediği kabuğa konsantre olacağına söz verdi.

" st malzemeler olduğunu s ylememi  miydin?" Far, onlar projeksiyona ba lamadan önce sordu.

" ey, *evet*," dedi Becca   pheyle. Ağzı her şeyden bir turta için sulanıyordu ama nasıl görüneceğini hayal edebiliyordu

gibi. "Çoğunlukla tuzlu etler veya doğranmış sebzeler ama bunları almak *zorunda* değilsiniz. Belki de şimdilik peynirli pizzaya sadık kalmalıyız."

Truth başını salladı. "Anlaştık. Hadi deneyelim."

Becca gözlerini kapatarak mükemmel pizzayı diledi. Sıcak, çıtır, gevrek, yapış yapış... *mükemmel*.

Gözlerini açtığında, önlerindeki yatağın üzerinde yuvarlak metal bir pizza tavasının üzerinde oturuyordu.

"Bak, bak işe yaradı! Sonunda bir şeyi doğru yaptık!" Becca heyecanını ya da açlığını zorlukla bastırabiliyordu. Lezzetli görünen pizzanın tadına bakmak için midesi gurulduyordu. Hatta pizza sekiz eşit dilime bölünmüştü. Tabak yoktu ama umurunda bile değildi. Bir dilim pizzaya uzandı ve büyük bir ısırık aldı... ama sonra tekrar eline tükürdü.

"Sorun ne Becca?" Far sordu.

"Tadı doğru değil mi?" Truth sordu.

"Tadı *berbat*," dedi Becca. "Kabuğu karton gibi ve peyniri Elmer yapıştırıcısı gibi. Ve sos..." Rahatsız edici pizza parçasını dikkatle kokladı. "Sos neden eski, çürümüş balık gibi kokuyor?"

"Özür dilerim," dedi Truth. "Öğütülmüş otlar ve baharatlarla bezenmiş kırmızı sosu tarif ederken, bunun Pax'ta bazı derin göllerimizde üreyen *büyük* su canlılarını avlarken kullandığımız kıyılmış balık sakatatı ve kan karışımına benzediğini edemedim."

Becca ona inanamayarak baktı.

"Kıyılmış balık bağırsağı ve kan... yani balık yemi mi? Sen benim *pizza*?"

"Kasıtlı olarak değil!" Truth ellerini bir barış jestiyle havaya kaldırdı. "Ama projeksiyon yaparken bir şekilde aklıma gelmiş olmalı."

Becca, "Sadece *kabuğu* düşünmen gerekiyordu," diye belirtti. "Sosu yalnız bırakmalıydın."

"*Denedim*," diye homurdandı Truth. "Dediğim gibi, kasıtlı değildi. Bilinçaltımdakilere engel olamıyorum - dileyebileceğim özürlerin haddi hesabı yok."

"Peynirin yanlış olması benim hatam olabilir," dedi Far. "Korkarım tadının neye benzediğini gerçekten bilmiyorum, sadece neye benzediğini biliyorum." Omuz silkti. "Kabuğuna ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok."

"Ben de bilmiyorum, en sevdiğim kısım olduğu için gerçekten ona konsantre oluyordum." Becca mutsuzca içini çekti ve iğrenç pizzayı yatağın kenarındaki yere koydu. "Özür dilerim Truth, sana bağırarak istememiştim. Sadece... pizza çok mükemmel görünüyordu. Isırdığımda yanlış olduğunu görmek beni hayal kırıklığına uğrattı." Bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Keşke hepimizin yediği bir şeyi düşünebilseydik, böylece hepimiz nasıl görünmesi ve tadının nasıl olması gerektiğini bilirdik..."

Far, "Hepimizin daha önce yediği bir Dünya mutfağı biliyorum; Becca'nın arkadaşı Lauren tarafından yapılan minyatür şekerlemeler," dedi.

"Oh, mükemmel kekler!" Becca haykırdı. "Bunu ben neden düşünemedim? Yaptığı her çeşitten yedim ama çikolatalı olanlar en iyisi."

"Çikolata mı?" diye sordu Truth. "Dünya dişilerinin İkiz Aylar lezzetine atfettikleri tat bu değil mi? Adı neydi...?"

Far, "*Grieza* solucanlarını kastediyorsanız, evet," dedi.

Becca titredi. "Ah, *şu* şeyler. Tadının gerçekten güzel olması gerektiğini biliyorum ama kendimi bir solucan yemeye zorlayamıyorum. Her neyse, bu kadar

Bu." Parmak uçlarını şakaklarına götürdü. "Bu sefer gerçekten konsantre olalım. İkiniz de şeytan yiyeceği çikolatadan yediniz - yediğinizi biliyorum çünkü Lauren geçen gün Kat'ın evine bir tabak getirdi ve ikiniz de birer tane yediniz."

Truth ikizine yan gözle bakarak, "Bu birlikte çalışmayı kabul etmeden önceydi," diye .

"Evet. Bağ kurmayı kabul etmeden önce." Far bakışlarına sabit bir bakışla karşılık verdi ve kısa süre sonra karanlık ikiz gözlerini kaçırdı. Becca aralarında neler olduğunu merak ediyordu ama şu anda onları konuşturamayacak kadar açtı.

"Tamam, her neyse," dedi. "Herkesin aklında çikolatalı kek var mı? Güzel, o zaman... *gidin.*"

Bir tabak dolusu Lauren'ın günahkârca zengin, derin, koyu şeytan yiyeceği çikolatalı keklerini düşünebildiği kadar düşündü. Lauren onları son getirdiğinde birden fazla yemekten kaçınmıştı çünkü doğrudan kalçalarına ve kıkına gidiyorlardı.

Ama bu sefer istediğim kadar yiyeceğim, diye kendi kendine söz verdi. *Ne de olsa burada, Mindscape'te kalori sayılmıyor. Yani istediğim kadar yiyebilirim.*

"Becca?" Far söyledi. "Sanırım başardık."

Becca gözlerini açtı ve yatağın üzerinde yuvarlak bir tepside duran bir tabak dolusu mükemmel şeytan yiyeceği keki görünce ihtiyatlı bir şekilde heyecanlandı. Her birini taçlandıran kalın, hassas bir şekilde kıvrılmış krema halkalarına kadar Lauren'ın mükemmel küçük şekerlemelerine tıpatıp benziyorlardı.

Ama kanıt tadında, dedi Becca kendi kendine.

Uzanıp bir kek kaptı ve yüzüne götürdü. Derin bir nefes aldı...

"Mmm, *çikolata,*" neredeyse inliyordu.

Far, "Tadına bak," diye ısrar etti.

"Tadı neye benziyor?" Truth aynı anda sordu.

Becca dikkatlice bir parmağını kremalı kremaya daldırdı ve ağzına götürdü. Gözleri yuvalarından fırladı ve saf bir zevkle yumuşak bir ses çıkardığını duydu. Sadece gerçekten iyi bir çikolata ya da gerçekten iyi bir suşi onu bu şekilde etkileyebilirdi.

"Tadı *mükemmel*," diye fısıldadı saygıyla, gözlerini açarak. "Çocuklar, birer kek kapın. Ben dalıyorum."

Keki dudaklarına götürerek kremalı krema, yoğun, nemli, tatlı kekten kocaman bir ısırık aldı... ve ağzında kıpırdayan bir şey.

"Bu da ne-?" Becca ağzındaki lokmayı aceleyle avucunun içine tükürdü ve keke daha yakından baktı. Ortasından uzun, ince ve çikolatalı kek kırıntılarıyla kaplı bir şey çıkıyordu. Aslında *birkaç* şey.

Becca çığlık atarak keki yatağın üzerine düşürdü ve beyaz şiltenin üzerinde çikolata lekeleri bıraktı.

"Ne var? Ne oldu?" Truth, bir silah çekip onu tehdit eden her neyse ondan korumak istermiş gibi bakarak talepte bulundu.

"Bu...bu..." Becca başını salladı ve refleks olarak elinin tersiyle ağzını sildi. Öğürecekmiş gibi hissediyordu. "Solucanlar! Kahrolası keklerin içinde solucanlar var!"

Truth yarısı yenmiş keki eline aldı ve kıvranan, kıpırdayan ortasına kaşlarını çattı. "*Grieza* solucanları. Hangimiz bunları düşünüyorduk ki?"

"*Hepimiz* öyleydik," dedi Far sessizce. "Projeksiyonu denemeden önce bunları tartışıyorduk, hatırladın mı?"

"Bu *korkunçtu*," dedi Becca, hâlâ öğürme isteğiyle savaşıyordu. "Solucan kekleri ağızıma attığım en iğrenç şey olmalı. Chum pizzadan bile daha kötü."

"Hayal kırıklığına uğradığınız için üzgünüm," dedi Truth. "Belki de bu sefer kendi gezegenimden bir şeyler yansıtmayı denemeliyiz. Pax'ta *heribo* denen bir canavarımız var. Dünya hayvanlarınızdan birinin büyüklüğünde, sanırım büyük bir köpek kadar. Çok lezzetli et parçaları vardır, özellikle de kuyruğunda..."

"Dur, tam orada." Becca elini kaldırdı. "Eğer Mindscape bilinçaltındaki fikirleri ve imgeleri okuyorsa, o zaman köpekten bahsederek bana önyargılı yaklaşmış oldun. Şimdi bunu... bu *heribo* şeyini nasıl tarif edersen et, köpek gibi görünecek ya da köpek gibi tadacak ya da her ikisi de olacak." Titredi. "Köpeğin tadının nasıl olduğunu bildiğimden değil ama eminim bilinçaltım yine de yeterince kötü bir şey bulacaktır."

"Becca haklı, kardeşim." Far'ın yüzünde derin bir konsantrasyon ifadesi vardı. "Onun gezegeninden asla doğru dürüst bir şey yapamayacağız - ya da kendi gezegenlerimizden *herhangi birinden*."

"söyleme," diye itiraz etti Becca. "Denemeye devam etmeliyiz."

"Yapabiliriz ama başarısızlığa mahkumuz," dedi Far ciddiyetle. Becca ve Truth itiraz etmeye başlayınca elini kaldırarak, "Hayır, beni dinleyin," dedi. "Başarısız olmaya devam edeceğiz çünkü birincisi:" Bir parmağını havaya kaldırdı. "Tatlar gerçekten tam olarak açıklanamayacak kadar karmaşıktır. Örneğin bir *simthon* meyvesinin tadını tarif etmeye çalışmak, görme yetisi olmayan birine gün batımını tarif etmeye çalışmak gibidir; ikinci elden alınamayacak kadar fazla bilgi içerir."

"Ama-" Becca başladı.

"İkincisi," Far iki parmağını havaya kaldırdı. "Bilinçaltımız bize karşı çalışıyor. Sadece yiyeceğimizi düşünmeyi başarsak bile

yansıtmaya çalışırken, yine de arka planda rastgele düşünceler olacaktır - düşündüğümüzün farkında bile olmadığımız düşünceler. Ancak Mindscape bunları duyacak ve biz istesek de istemesek de projeksiyonumuza dahil edecektir."

"O haklı," dedi Truth ağır bir sesle. "Burada yavaş yavaş açlıktan öleceğiz."

"Bu ya da chum pizza ve solucan kekleri sevmeyi öğrenmek," dedi Becca asık suratla.

"Hiç gelmemeliydik!" Karanlık ikiz, rahatsız edici cupcake tabağını aldı ve ani, şiddetli bir hareketle onları gri sisin içine fırlattı. "Tanrıça kahretsin!" diye bağırdı.

Becca yerinden sıçradı, onun öfkesi karşısında tedirgin olmuştu. "Gerçek!"

"Öfkeye teslim olmamalısın kardeşim," dedi Far. "Bu hiçbir şeyi çözmez."

"Neden kızmayayım ki?" Truth yataktan kalktı ve ileri geri volta atmaya başladı. "Burada *kapana* kısıldık, bunu anlıyor musun? Ya zihinlerimiz Orthaxian'lara bu yerde çalışacak kadar yakın değil ya da işlerin yürümesi için hayati bir bilgiyi kaçırıyoruz. Ama her iki durumda da buradan *asla* çıkamayacağız."

"Öyle söyleme," diye yalvardı Becca. Kendisi de aynı karanlık düşünceyi barındırıyor ama yüzeye çıkmasına izin vermemeye çalışıyordu. Karanlık ikizinin bunu yüksek sesle söylediğini duymak, bunu gerçeklik olarak pekiştirmiş gibiydi.

"Ben sadece doğruyu söylüyorum," diye tersledi Truth. "Ve eğer *sen-*" Parmağını Far'a doğru uzattı. "Bizi buraya gelmeye ikna etmemiş olsaydınız, üçümüz de şu anda eve giden mekikte güven içinde olabilirdik."

"Hangi evden bahsediyorsun kardeşim?" Far soğuk bir şekilde sordu. "Gerçek halkınızın evi olan Ana Gemi mi? Yoksa sana olduğun her şeyden nefret etmeyi ve modası geçmiş bir kavram uğruna olabileceğin her şeyi terk etmeyi öğreten ırkın evi olan Pax'ı mı?"

"Dikkat." Bu yine o sıkılmış hostes sesiydi, aynı anda hem her yerden hem de hiçbir yerden geliyordu. Bu ses için de sıçramasına neden oldu. "Kapsamlı izleme, üçlünüzün Tek Zihin'inde bir çatlak olduğunu gösteriyor," diye devam etti ses. "Projeksiyonlarınız son derece standart dışı. Derin üzüntü duymamıza rağmen, şimdi bu yarıkları iyileştirmek amacıyla bir dizi eğitime tabi tutulacaksınız."

"Bu doğru mu?" Truth homurdandı, belli ki bir cevap beklemiyordu. "Ve sanırım senin lanet olası *eğitimlerinden* geçmeyi kabul etmezsek kapı dışarı mı edileceğiz?"

Ses, sanki Truth'un alaycı sorusuna cevap veriyormuş gibi, "Buna uymamanız Zihin Manzarasından nihai olarak çıkarılmanızla sonuçlanacaktır," dedi.

"Mükemmel!" diye haykırdı Becca. "O zaman sonunda buradan çıkacağız."

"Fiziksel bedenlerinizin balçık tankları içinde çözülmesinin yanı sıra," diye devam etti ses aynı, hafif sıkılmış tonda kayıtsızca.

"Aman Tanrım!" Becca nefes aldı. "Bu düşündüğüm anlama mı geliyor?" *Başımız belada*, diye fısıldadı beyninin içindeki küçük bir ses. *Çok fazla sorun...*

"Korkarım öyle." Far'ın yüzü solgundu.

Truth nefesinin altında bir küfür mırıldandı. "Gelmememiz gerektiğini *biliyordum!*"

"Birinci eğitim şimdi başlıyor. İzleniyorsunuz. İyi şanslar," dedi ses ve sonra sessizliğe gömüldü.

"Ne yapacağız?" Becca fısıldadı, dudakları korkudan uyuşmuştu.

Daha önce yeraltına indiklerini öğrendiğinde korkmuştu ve gri sisin içinde Uzak ve Gerçek'i kaybettiğini düşündüğünde daha da korkmuştu. Ama *şimdi* gerçek dehşetin ne olduğunu biliyordu.

Anlamadıkları bir uzaylı testinden geçmek üzereydiler - muhtemelen bir şekilde acı verici olacaktı - ve geçemezlerse öleceklerdi.

Şimdiye kadar burada yapmaya çalıştığımız her şeyde başarısız olduk; bu nasıl farklı olacak?

"Ne ?" diye tekrarladı.

"Başlangıç olarak, sanırım şu kapıdan geçeceğiz." Truth, yatağın hemen yanında aniden havada asılı duran, içi boş ahşap boncuklardan oluşan uzun iplerden oluşan garip perdeye başıyla işaret etti.

"O da ne?" Far sordu. "Ve nereye gidiyor?"

"Nereye gittiğine gelince, bilmiyorum," diye karanlık ikiz. "Ama bu Çocukken yatak odamın kapısına ."

Yirmi Altıncı Bölüm

Girdikleri oda Truth'a korkunç derecede tanıdık geliyordu. Sekiz dokuz yaşlarında bir çocukken babasının ve üvey ya da ikinci annesinin yaşadığı ağaç tepesindeki kulübenin en tepesindeydi. Aylık dönüşümleri nedeniyle Rai'ku'lar konutlarını Pax'ın ana dağ silsilesinin yüksek, karla kaplı zirvelerinin dibinde yetişen geniş, sağlam *boadab* ağaçlarının dallarına inşa etmişlerdi. Ağaçlar birlikte büyür, dalları neredeyse tek bir varlık haline gelene kadar iç içe geçerdi. Bu türden birkaç konut, bir tür düzenli komşuluk içinde yan yana inşa edilebilirdi ama nedense hiç kimse kulübelerinin iki yanına inşa etmeyi seçmemişti.

Truth bunun nedenini biliyordu; babası eve çok sık sarhoş geliyordu. Sarhoş ve geçmiş hakkında saçmalıyordu. Rai'ku'lar kendi işlerine bakma konusunda kararlıydı; mahremiyete sadece saygı gösterilmez, aynı zamanda bu kurallar uygulanırdı. Ve hiç kimse kişisel meselelerini bağırarak anlatan, eşine ve çocuklarına küfrettiği ya da belki de onları dövdüğü duyulabilen bir komşu istemezdi...

Gerçek, acı veren bu düşünceyi bir susturdu. Tanrılar, neden buraya gelmek ki? Bu Mindscape mekanını ne tür bir sadist işletiyordu ki?

Pax'a özgü etobur olmayan birkaç hayvandan biri olan büyük bir yünlü parıltı solucanı ahşap kirişlerden sarkıyor ve odanın ön kısmına soluk, dağınık mavi bir ışık saçıyordu. Gerçek, odanın arka tarafında, çatının dik bir şekilde yukarı doğru eğimli olduğu yerdeydi. Bir adım attı ve yetişkin ağırlığının altında zeminin hafifçe sallandığını hissetti. Yine de, bir şekilde, orada değildi. Bir şekilde parçalanmış hissediyordu. İkiye bölünmüştü, ki bu hiç mantıklı gelmiyordu. Ve sonra nedenini gördü.

Bükülmüş bir iple tavana asılı küçük hamakta yatan ve yün solucanının ışığında sadece görünen, kendisinin genç versiyonuydu. Truth hamak yatağını çok iyi hatırlıyordu. Eski bir hamaktı ve derisi ısınana kadar dokunulduğunda buz gibi soğuk hissettiren geniş, kösele gibi *boadab* yapraklarıyla kaplıydı. Genç hali ortada toplanmış, yırtık pırtık bir battaniyeyle örtülmüş ve titriyordu.

Pax'ta hava soğuktu; bir İkiz Akraba için doğal olandan daha soğuktu. Ancak kardeşlerinden ya da eğitim kapsülündeki diğer çocuklardan hiçbiri soğuk havayı umursamıyor gibi görüldüğünden, donarak öleceğini hissetse bile bu konuda hiçbir şey söylememeyi öğrenmişti. Battaniye utanç verici bir sırdı - özellikle soğuk gecelerde kullanmak için çöp yığınının bulup çıkardığı bir şeydi. Onu gündüzleri geniş *boadab* yapraklarının altında saklıyor ve sadece geceleri, ahşap kulübenin çatlaklarından esen rüzgârın ısırmasına daha fazla dayanamadığında çıkarıyordu.

Tanrım, hiç bu kadar küçük müydüm? Truth şaşkınlık içinde genç haline baktı. İnce, yırtık pırtık kumaş parçasının altındaki çocuğun vücudunun dış hatları cılız ve yetersiz beslenmiş görünüyordu. Yabani siyah saçlarının altından dışarı bakan solgun gözler, küçük, ince yüzünde kocaman görünüyordu.

"Truth, neredeyiz? Ve burası neden bu kadar soğuk?" Becca'nın sesi onu hayal aleminden çıkardı ve Far'la birlikte yanında durduklarını, çıplak ahşap odaya merakla baktıklarını fark etti.

"Burası hiçbir yer değil," dedi kabaca. "Sadece... çocukluğumdan hatırladığım bir yer." Kaşlarını çatı. "Sıcaklığa gelince, Pax'ta her zaman böyledir."

"Burası sadece çocukluğunuzdan hatırladığınız bir yer değil, sizin çocukluğunuz, değil mi?" Far sordu. "Bu sen misin?" Bir kaşını kaldırdı ve titreyen çocuğa başını salladı.

Truth kaşlarının hissetti. "Sanırım."

"Çok *küçüktün*." Becca'nın sesi şaşırmış gibiydi.

Truth, "Daha sonra büyümeğe başladım," diye tersledi.

"Bunu bir hakaret olarak söylemedim," diye itiraz etti usulca. "Sadece sen ve Far ikiniz de çok *büyük* adamlarsınız. Sizi başka bir şey olarak hayal etmek zor."

"Evet, şey..." Truth eliyle ters bir hareket yaptı. "Gördüğünüz gibi, bir zamanlar öyleydim."

"Sen, yani, bizi görebiliyor mu?" Becca sordu. Üçü de odanın arka tarafında, küçük figürün görüş alanının dışında duruyordu ve rüzgâr onların mırıldanan seslerini gizleyecek kadar yüksek sesle ısıklık çalıyordu. Odanın ön kapısından girdikleri halde kendilerini nasıl arka tarafta bulduklarına dair Truth'un hiçbir fikri yoktu. *Mindscape'in bir başka hilesi olmalı*.

"Ben... onun bizi görüp görmediğini bilmiyorum." Genç haliyle konuşma riskini almak konusunda garip bir şekilde isteksiz hissediyordu. Artık büyümüştü; kendini koruyup kollayabilen yetişkin bir erkekti. Bir zamanlar olduğu cılız, korkmuş, savunmasız çocuğu görmek acı vericiydi. Aşırı derecede acı vericiydi.

"Sanırım-" diye başladı Far ama tam o sırada aşağıdaki katlardan yukarı çıkan ahşap basamaklarda ağır, kasıtlı ayak sesleri duyuldu.

Hamaktaki küçük figür hemen kaskatı kesildi, solgun gözleri korkuyla yuvarlaklaştı. Parlayan solucan onun artan gerginliğini fark etti ve odayı yıkayan yumuşak ışık sakın maviden uyarıcı bir turuncuya dönüştü.

Truth kendini genç haliyle birlikte nefesini tutarken buldu. *Lütfen baba, yukarı gelme*, diye düşündü. *Lütfen bu gece gelme. İkinci katta kal. Uyu ve sabah daha iyi hissedeceksin. Sabahları hep daha iyi hissedersin...*

Ama ağır adımlar ikinci katın sahanlığına ulaştı, bir an durakladı ve sonra yukarı çıkmaya devam etti. Hamak yataktaki küçük figür kendini daha da küçük, daha sıkı bir top haline getirdi ve gözleri umutsuz bir uyku parodisiyle kapandı. Ancak parlayan solucanın ışığı onu ele verdi; derin, endişe verici bir kızılığa bürünerek odayı kırmızı ve siyah gölgeler içinde bıraktı.

Kapı, içinden geçtikleri tahta boncukların asılı olduğu aynı perde, kocaman bir figürün kapı çerçevesini doldurmasıyla tıkırdadı. *Gar-berry* birasının dumanı zehirli bir gaz gibi havayı kapladı.

Korku dolunca Truth nefesini içine çekti. Kendine yardım edemedi. -Bu koku onu hâlâ etkiliyordu. Hâlâ ciğerlerindeki nefesi çalıyor ve ellerini çaresiz yumruklar halinde iki yanında sıkmasına neden oluyordu.

Birdenbire genç halinin gözden kaçırdığı bir şeyi gördü.

Battaniye! Ağlamak istedi. Sakla onu! Çabuk, o görmeden! Zayıflığını öğrenmeden önce!

Uyarıyı yüksek sesle haykırmak istedi ama dili yapışmış gibiydi. Yataktaki titreyen figürü ne kadar uyarmak istese de ses çıkmadı.

"Oğlum." Babasının derin ve sert sesinde bu gece sevgi yoktu. Bazen üst kata çıkar ve kaybettiklerinin yasını tutarak Truth'un başında ağlardı. Bazen de herkesin bir kardeşinin olduğu ve hiç kimsenin asla yalnız kalmadığı İkiz Aylar adlı garip ve harika gezegenin hikâyelerini anlatırdı.

Truth bu gece ağlama ya da hikâye anlatma olmayacağını hissetti. Feels Pain bu gece fincanlarını iyice doldurmuştu. Anavatana dair iç ısıtan bir hikâye anlatmaktansa suratına sert bir yumruk indirmesi çok daha olasıydı.

"Oğlum!" dedi babası tekrar, daha yüksek sesle.

Hamaktaki küçük figür kıpırdandı ama cevap vermedi.

Ben uyuyorum. Uyuyorsun. Uyuyor, Truth neredeyse genç halinin ne düşündüğünü duyabiliyordu. Uyuduğumu düşünürse belki beni yalnız bırakır.

Feels Pain de olabilirdi. Bazen ölü taklidi yapmak işe yarıyordu.

Bu gece neredeyse işe yarıyordu. Yaşlı erkek kapının hemen içinde sallanarak durmuş, parlayan solucanın uğursuz kızıl ışığında oğlunun küçük formunu seçmeye çalışıyordu. Çocuk sessiz ve tamamen hareketsizdi. Truth genç halinin nefesini tuttuğunu biliyordu çünkü o da tutuyordu, elinde değildi. Acı Hissediyor, durup baktığında merdivenlerden aşağı inmek için ağır cüssesini tam döndürüyordu.

Truth, babasının içkiden bulanıklaşan gözlerinin bir şeyi, genç Truth'un saklamayı unuttuğu gizli bir şeyi gördüğünü yüreği burkularak fark etti.

"Bu da ne?" Babası uzun bir adımla göğüs hizasında sallanan hamağın yanına geldi. Bir eliyle oğlunun titreyen bedeninden yırtık pırtık battaniyeyi kaptı, diğer eliyle de hamağı çekerek devirdi ve genç Truth'u sert ahşap zemine döktü.

Truth, kendisinin genç versiyonunun tökezleyerek ayağa kalkmasını izledi, bir kolunu yüzünü korumak için kaldırmıştı bile.

"Sana bir soru sordum! *Bu...* nedir?" Feels Pain elindeki battaniye parçasını genç Truth'un yüzüne doğru sallayarak haykırdı. Etli yumruğunun içinde bir paçavradan daha büyük görünmüyordu.

"Bu...bu..." Truth'un ağzı ne söyleyeceğini düşünmek için çalıştı. "Lütfen, Apa," diye fısıldadı sonunda. "Özür dilerim ama ben... çok *üşümüştüm*."

"Soğuk mu? *Soğuk mu?*" diye öfkelenildi babası. "*Zayıf* mı demek istiyorsun, evlat? Pax'ta hava her zaman soğuktur, buna katlanmayı öğrenirsiniz. Hiç duydun mu senin yarım

Kardeşlerim inliyor ve soğuktan şikayet ediyor?"

"Hayır ama... onlar yarı Rai'ku," diye itiraz etti genç Truth. "Kanları sıcak akıyor."

"Bu da *senin* tamamen Rai'ku olman gerektiği anlamına geliyor," diye Feels Pain. "Hepsinden daha iyi olmalısın." Zaten yırtık pırtık olan battaniyeyi küçük parçalara ayırdı ve onları yere fırlattı. "İşte," dedi sessizce duran, gözleri kocaman ve korkmuş genç Gerçeğe. "Sana bir iyilik yapıyorum evlat. Pax'ta hayatta kalmak için güçlü olmalısın. Burada her erkek kendi başının çaresine bakar; kimse sana destek olmaz, yaşaman ya da ölmek umurunda olmaz. Öyle değil-" Aniden sözünü kesti ve gidebilirdi ama genç Gerçek konuşmak için o anı seçti.

"İkiz Aylar gibi değil, öyle değil mi Apa?" diye sordu usulca. "Orada yaşasaydık benim de bir kardeşim olur muydu? Her zaman yanımda olacak biri?"

Feels Pain, yaralı bir canavar gibi zayıf figürün üzerine çullandı. Gözleri kıpkırmızı ve kan çanağına dönmüştü; nefesinde fermente olmuş böğürtlen kokusu vardı.

"*Seninle birlikte olmak* için kimseye ihtiyacın yok," diye hırladı Truth'a. "Kendinden başka kimseye ihtiyacın yok. şunu doğru anla. Bana bak..." Sarhoş bir şekilde bir kolunu uzatarak eliyle işaret etti. "Kimsem yok. Kardeşim de annen de gitti. İşte böyle." Parmaklarını şıklattı. "Ama ben *iyiyim*. Burada yepyeni bir hayatım var, senin de öyle. O yüzden geğmişe takılıp kalmayı bırak."

"Ama bir kardeşim olsaydı-"

Genç Truth sözünü bitiremedi. Sert ve ağır bir el ona tokat atarak başını ince boynunun üzerinde geriye doğru salladı ve onu dizlerinin üzerine çöktürdü.

"Kapa şu lanet çeneni artık!" Feels Pain sert bir şekilde kükredi. "Senin lanet olası bir kardeşin yok ve buna *ihtiyacın* da yok. Bir daha asla bu boktan bahsettiğini duymayayım."

"A...özür dilerim," diye fısıldadı Truth'un genç hali. Küçük bir elini zonklayan yanağına götürmüştü ve gözleri yaşlarla doluydu ama bir şekilde düşmelerini engelledi.

Truth nedenini biliyordu; babasının önünde kendini utandırmak istemiyordu. Yanında, Becca'nın dehşet içinde nefesini tuttuğunu duyabiliyordu ve Far nefesinin altından alçak sesle öfkeli bir ünlem çıkardı.

"Öfkeni kendine sakla," dedi kibarca, Feels Pain tekrar genç halinin titreyen figürüne uzanırken. "Bu iş henüz bitmedi ve bir süre daha da bitmeyecek."

Gözlerini kapatmak, izlemekten vazgeçmek istedi ama bir şekilde . *Bunun amacı ne? Neden Mindscape beni bunu tekrar yaşamaya zorluyor, sadece babamın bana attığı en acımasız dayaklardan birine katlanmakla kalmıyor, aynı zamanda beni erkek kardeşimin ve sevdiğim kadının önünde utandırarak acımı ikiye katlıyor? Neden?*

"Seni işe yaramaz küçük piç!" Feel'in Acısı kükreyerek onun çılgın düşüncelerini yarıp geçti. "Bunların hepsi senin suçun, senin! Geldiğin zaman gelmemiş olsaydın, alanı katlayabilirdik. Saldırı asla gerçekleşmezdi. Senin yerine onlar hâlâ yanımda olurdu."

Bağırırken zayıf figürü acımasızca salladı ama ne kadar çirkin görünse de Truth işlerin daha da kötüye gideceğini biliyordu. Feels Pain suçlamalarını ve suçlamalarını bağırarak bitirir bitirmez dayak başlayacaktı. Ve bu, korkunç bir netlikle hatırlıyordu, kötü bir dayak olacaktı. Belki de sarhoş babasının elinden kurtulduğu en kötü dayak olacaktı.

Düşüncelerinin altını çizmek istercesine, Feels Pain oğlunu saçlarından kavradı ve sert bir yumruğu başının üzerine kaldırdı. Bazen tokat atmakla yetiniyordu ama bu gece belli ki bir şeyi ya da *birini* yumruklaması gerekiyordu. Ve savunmasız çocuk kullanışlı, kolay bir hedefti.

Onu izleyen yetişkin Truth bir sonraki adımın ne olacağını biliyordu. Nasıl bilmez? Bu geceyi daha önce yaşamamış mıydı? Bir kez daha genç halini uyarmak ya da korumak istedi ama hareket edemediğini ya da konuşamadığını fark etti. Olduğu yere kök salmış bir halde, işlerin korkunç bir şekilde ters gitmesini sadece izleyebiliyordu.

Ancak tam darbe inmeye başladığında, genç Gerçek ile babasının arasına biri girdi.

"Dur!" diye emretti derin, öfkeli bir ses. "Ona bir daha vurursan Tanrıça'ya yemin ederim ki iki kolunu da kırarım."

Uzak mı? Truth kardeşinin adını bile yüksek sesle söyleyemiyordu; dili hâlâ damağına yapışmıştı.

"Uzak mı?" Becca onun yanında nefes aldı, görünüşe göre o da şaşırılmıştı. "Bu işe yarayacak mı? Gerçekten-?"

"Sanmıyorum," diye mırıldandı Truth, dili nihayet çözülmüştü. "Şüphesiz bu sadece Zihin Manzarasının bize gösterdiği bir anı. Far'ın bunu nasıl değiştirebileceğini anlamıyorum."

Ama o konuşurken bile, Feels Pain öfkeyle savruldu. Öne doğru bir adım atan hafif ikiz, Truth'a yönelik darbeyi engelledi, yumruğu kendi göğsüne aldı ve çok daha büyük bedeniyle hafif, titreyen figürü korudu.

"Hey? Ne...?" Feels Pain'in kafası açıkça karışmıştı. Oğlunun yüzüne yumruk atmak istemişti ama onun yerine yumruğu... neye çarpmıştı? Etrafına çılgınca baktı, kan çanağına dönmüş gözleri kasvet içindeydi. "Kim var orada?"

"Öyleyim," diye hırladı Far. "Şimdi bırak onu!" Feels Pain'in genç Truth'u tuttuğu kolu cezalandırıcı bir şekilde . Truth ikizinin yüzünü gördü.

Parmaklar içeri doğru giriyor, pençe gibi yaşlı erkeğin dirseğinin sinir merkezine saplanıyor.

Feels Pain şaşkın bir çılgılık atarak oğlunun saçlarını aniden bıraktı ve bir adım geriye doğru tökezledi. Hâlâ çılgınca etrafına bakıyor, saldırganı göremiyordu.

Far avantajını kullanarak yaşlı erkeği göğsünden sertçe itti.

"Şu andan itibaren onu rahat bırak," diye hırladı. "Eğer yapmazsan yemin ederim geri gelir ve seni öldürürüm! Senin acından o sorumlu değil, o senin *oğlun*. Ve sen de onun *babası*sın, öyle davran!"

"Kim... ne...? Yedi Cehennem'de ne var?" Başını sallayan Feels Pain ağır adımlarla dönüp kapıdan dışarı fırladı, arkasından gelen uzun tahta boncuklar çılgınca tıkırdıyordu. Merdivenlerde ağır sesler duyuldu ve ardından ön kapı sertçe çarpıldı.

"O gitti." Yüksek, yumuşak ses Truth'un konuşmasını beklediği son kişiden geliyordu - genç halinden. "O gitti," dedi genç Truth tekrar, Far'a bakarak. "Onun gitmesine sen sebep oldun. Kimsin sen?"

"Anlamıyorum," diye mırıldandı Becca Truth'a. "Babanın göremediği Far'ı sen -yani genç sen- neden görebiliyorsun?"

Truth omuz silkti. "Bilmiyorum. Ama onu görebildiği çok açık. Bak." "Sen *kimsin*?" diye tekrar sordu genç hali, Far'a hayretle bakarak. "Ben senin..."

Ben seni önemseyen biriyim." Far tek dizinin üzerine çöktü ve Bir kolunu çocuğun ince omuzlarına doladı. "Sen iyi misin? Bu oldukça sana verdiği darbe. Durdurmak için zamanında yetişemediğim için üzgünüm."

"Her şey ." Genç Gerçek çenesini kaldırdı. "Apa bana vurmakta haklıydı. Haddimi aştım. Bir Rai'ku erkeğinin davranması gerektiği gibi davranmadım."

"Oh, Truth..." Far başını salladı. Artık şiddet sona erdiğinden, üzerlerindeki parlayan ışık daha nötr bir mavi-yeşile dönüşmüştü. Gerçek

İkizinin koyu renk gözlerinin değişen gölgeler içinde kederle dolu görüldüğünü düşündü. "Hiç kimse böyle bir darbeyi hak etmez," diye mırıldandı çocuğa. "Ve baban ne derse desin, onun acısının sebebi sen değilsin."

"Evet, öyle. O...o her zaman söyler. Başına *gelen her şey... her şey*. Hepsi benim suçum!" Genç Truth'un alt dudağı titredi. Derin bir nefes aldı ve bu nefes hıçkırıklara dönüştü. Ağlamamak için kendini zor tuttuğu belli olsa da, geniş gri gözlerinden tek bir hain gözyaşı süzüldü. Elinin tersiyle hızlı ve sarsak bir hareket yaparak onu uzaklaştırdı.

Truth kendi göğsünün sıkıştığını hissetti. Utanç ve suçluluk, yıllarca süren ve dayaklar -unutmak, içine atmak ve asla düşünmemek için çok uğraştığı her şey- genç halinin titrek sesi hepsini geri getirdi. *Hepsi benim suçum*, diye düşündü. *Bunu hak etmiştim, bana yaptığı her şeyi. Çünkü hepsi benim hatamdı.*

"Bu senin hatan *değil*," dedi Far yumuşak bir sesle. Truth'un genç haliyle konuşuyordu ama kara ikiz sanki kardeşi doğrudan kendisiyle konuşuyormuş gibi hissetti.

"Ama Apa dedi ki... o hep der ki-" diye başladı çocuk.

"Bu bir yalan," dedi Far kararlılıkla. Genç Hakikat'i kendine yaklaştırdı. "Çok acıtan bir yalan. Ve endişelenme, genç adam. İhtiyacın varsa ağlayabilirsin."

"Rai'ku... sakın... sakın ağlama," diye fısıldadı çocuk. Ama gözyaşları yine de geliyor, ince yanaklarından aşağı yuvarlanıyor ve yırtık pırtık uyku tulumunu ıslatıyordu.

Far çocuğu kollarının arasına alarak, "Olmayabilir," diye mırıldandı. "Ama Akrabalar yapar. Ve bunda utanılacak bir şey yok."

Truth ağabeyinin küçük kardeşini teselli edişini izlerken içinde bir şeylerin kabardığını hissetti. Sanki göğsünün içindeki bir düğüm gevşiyordu. Sanki kilitlediği ve anahtarını kaybettiği bir kapı aniden en azından kısmen açık duruyordu. Genç halinin korkunç kederini hissetti - uyum sağlama, babasını gururlandırma ihtiyacını. Bunu asla yapamayacağına dair korkusunu, babasının nefretinin ve suçlamalarının yükünü. Bu çok ağırdı; karşısındaki küçük çocuğun ince, hafif omuzlarının taşıyamayacağı kadar ağır bir yük.

Ve yine de, bir şekilde, Far buna katlanmasına yardımcı oluyordu.

"Şu anda korktuğunu biliyorum," diye mırıldandı ışık ikizi hıçkırarak çocuğa sarılırken. "Yalnız ve yapayalnız hissettiğini biliyorum, sanki kimse seni sevmiyormuş gibi. Kimse umursamıyormuş gibi."

Truth yüksek sesle konuştuğunun farkında olmadan, "Evet," diye fısıldadı. "Evet, *kesinlikle*."

"Gerçek mi?" Becca fısıldadı ve Becca onun elini tuttuğunu hissetti. "Truth, tatlım, iyi misin?"

"Peki." Truth gözlerini olanlardan alamıyordu.

"Ama sana söz veriyorum, seni seven biri *var*," dedi Far yumuşak bir sesle ve çocuğun akan gözlerini nazikçe sildi. "Galaksinin öbür ucunda biri var - seni en az senin onu özlediğin kadar özleyen biri. Ve bir gün birbirinizi bulacaksınız ve o zaman artık yalnız olmayacaksınız. Bir bütün olacaksınız. Söz veriyorum. Söz veriyorum."

"Nereden biliyorsun?" Genç Gerçek ona baktı, gözleri ağlamaktan hâlâ kızarmıştı.

"Öyle işte." Far ona hüznle gülümsedi. "Onu bulman birkaç yılını alacak ama bulduğunda ikiniz bir bütünün iki yarısı gibi olacaksınız."

"Bu benim ikizim mi?" diye sordu çocuk hevesle. "Lütfen öyle olduğunu söyle. Apa onun annem ve diğer babamla birlikte öldüğünü söylüyor ama ben hep onun bir şekilde hâlâ orada olduğunu hissediyorum."

"Öyle. Ve en az senin onu dilediğin kadar o da seni diliyor." Far çocuğun sallanan hamak yatağına geri dönmesine yardım etti. Sonra ağır yeşil saten üniforma gömleğinin düğmelerini açtı ve titreyen cılız bedenin üzerine serdi. "Keşke sana verebileceğim daha sıcak bir şey olsaydı," diye mırıldandı. "Ama korkarım şimdilik bu yeterli olacak."

"Teşekkür ederim." Genç Truth kalın, ipeksi kumaşın altına sokulurken gözleri uykulu uykulu bakmaya başlamıştı bile. Belli ki az önce yaşadığı duygusal sahne onu çok yormuştu. "Çok güzel," diye mırıldandı.

"İyi uykular." Far eğildi ve çocuğun alnını nazikçe öptü.

Truth refleks olarak elini kaldırdı ve parmak uçlarını kendi alnına bastırdı. Bu gerçekten olmuş muydu? Far tüm öfkeli sözlerine ve anlaşmazlıklarına rağmen genç halini gerçekten rahatlatmış ve korumuş muydu?

"Truth, tatlım? Sen iyi misin?" Becca mırıldandı ve adam bir şekilde gözlerini önündeki sahneden çekip ona baktı.

"Ben iyiyim," dedi boğuk bir sesle. "Neden... neden soruyorsun?"

"Çünkü ağlıyorsun." Uzanarak parmak uçlarını adamın yanağına dokundurdu. Loş ışıktaki ıslak bir şekilde çıktılar.

"Önemli bir şey değil." Truth koluyla hızla yüzünü ovuşturdu. "Gözüme bir şey kaçmış olmalı."

"Mmm-hmm." Becca ikna olmuş gibi görünmüyordu. "Tamam o zaman, bebeğim. Sen iyi olduğun sürece."

"Ben iyiyim," diye tekrarladı. Tam o sırada Far yanlarına geldi.

"Neredeyse uyuyor," diye mırıldandı usulca. "Bence artık gitmeliyiz."

"Gidebilir miyiz?" Becca sordu.

Far başını salladı. "Sanırım buradaki işimiz bitti."

"Ben... size yardım edemediğim için üzgünüm," dedi Truth sonunda konuşarak. "Kendimi... donmuş buldum. Her şey... ortaya çıkarken hiçbir şey söyleyemiyor ya da yapamıyordum."

"Ben de aynı hissi yaşadım," diye haykırdı Becca. "Korkunçtu! Tek yapmak istediğim gidip o sarhoş piçi *tokatlamak* -özür dilerim çocuklar, onun babanız olduğunu biliyorum ama-"

"Özre gerek yok," dedi Far. "Dediğiniz gibi, sarhoş bir piçti." Truth'a baktı. "Ama belki sen farklı hissediyorsundur?"

"Ben... eskiden inanırdım," dedi Truth yavaşça. "Bana söylediği her şeye gerçekten inanırdım. Pax'ta sıkışıp kalmasının sebebinin ben olduğuma. Başına gelen her kötü şeyin benim suçum olduğuna."

"Ama bu çılgınlık!" Becca öfkeyle haykırdı.

"Bunu şimdi anlıyorum," dedi Truth. Far'a döndü. "Sanırım sırrımı ortaya çıkardın," dedi sert bir sesle. "Gençken bir ikizim olsun isterdim. Bir erkek kardeş için."

"Bu benim için bir sır değil," dedi Far yumuşak bir sesle. "Biz İkiz Akraaba'yız ve ayrılmıştık. *Elbette* birlikte olmayı arzuladık. Bu çok doğal."

"Bunu neden yaptın?" Truth talep etti. "Sana söylediğim onca ağır sözden sonra neden beni, genç halimi savundun? Aramızdaki onca öfkeden sonra?"

"Nasıl yapamam?" Far nazikçe söyledi. "Sen benim *kardeşimsin*. Kavga etmiş olsak da seni hâlâ önemsiyorum. Senin zarar görmene seyirci kalamazdım ya da seni teselli etmeden yas tutmanı izleyemezdim. Bu, kardeş olmanın bir parçasıdır. Acını olduğu kadar zevkini de paylaşmak istediğimi söylediğimi hatırlıyor musun?"

"Hatırlıyorum," dedi Truth alçak bir sesle. "Ben... o zaman sana inanmamıştım."

"Peki ya şimdi?" Far sordu.

Truth kardeşinin kollarında ağlayan küçük çocuğu düşündü, acıyı, korkuyu, utancı ve Far'ın onu nasıl teselli ettiğini düşündü. *Ben... o beni teselli ediyordu.* Çünkü aynı küçük çocuk hâlâ onun içinde yaşamıyor muydu? Ruhunun bir parçası sonsuza dek sekiz döngü olarak kalacak, başarısızlık korkusuyla, babasının onu asla sevmeyeceği inancıyla uğraşan küçük bir çocuk değil miydi?

"Evet," dedi, sesi duygusallıktan boğuklaşmıştı. "Sana inanıyorum kardeşim." İkizine bir kolunu uzattı. "Teşekkür ederim, Far. Kendimi savunamadığım zamanlarda beni savunduğun için."

"Keşke bunu bir rüyanın gölgesinde değil de gerçekten yapabilseydim." Far onun kolunu sertçe kavradı ve Truth'un gözlerinin içine baktı. Truth onun bakışlarını korkusuzca karşıladı.

"Sen yaptın," dedi. "Bu... bu gerçektir. Mindscape'in bunu bize gösterme nedenini bilmiyorum ama en azından bu kadarını biliyorum."

Becca'nın boğuk ünlemini duymamış olsalardı orada öylece durup birbirlerinin kollarını sonsuza dek tutabilirlerdi.

"Ne oldu Rebecca?" Truth sordu ve aynı zamanda Far, "İyi misin, şimdi?" dedi.

"Hayır." Sesi kararsızca dalgalandı. "Düşündüğüm şey buysa hayır."

"Ne?" Truth dönüp arkasına, Becca'nın yöne baktı. "Ne oldu?"

"Sanırım," dedi Far alçak bir sesle, "Bu başka bir kapı."

Yirmi Yedinci Bölüm

Görmesinin beş yıldan fazla zaman geçmiş rağmen Becca üniversitedeki yurt odasının kapısını hemen tanıdı. Bunu yapan posterdi; ortasında altın renkli Bulls logosu olan zeytin yeşili USF arka planı. Bunu oraya yerleştiren Becca değildi, oda arkadaşı Cynthia'ydı. Cynthia o kadar takım ruhuyla dolu bir amigo kızdı ki düpedüz sinir bozucuydu. Neyse ki onun neşeli varlığı çoğunlukla yurt odalarında görülmüyordu; her zaman parti yapmakla meşgul olduğundan uyumak ya da ders çalışmak gibi sıkıcı şeylerle uğraşamıyordu.

"Becca?" Truth sordu. "Bir sorun mu var?"

"Ben... Ben oraya girmek istemiyorum. O kapıdan geçmek istemiyorum," diye fısıldadı Becca, parmaklarını arkasında birleştirerek. "Ben... Ben yapamam."

"Neden, *mi'now?* Sorun nedir? Görmemizi istemediğin bir şey göreceğimizden mi korkuyorsun?" Far sordu.

"Hayır. Görmek istemediğim bir şey *göreceğimden* korkuyorum."

Zihin Manzarasının Truth'a en kötü anılarından biri olması gereken şeyi yeniden yaşatmasını izleyen Becca, kendisini neyin beklediğini biliyordu.

O gece, diye düşündü çılgınca. O korkunç gece... Yapamam... Yapmak istemiyorum...

Truth kararlı bir şekilde, "Devam etmek zorundayız," dedi. "Üzgünüm Rebecca, ama bunu yapmazsak hepimiz yok edileceğiz. Tanklarda eritiliriz, hatırladın mı?"

Dudaklarını ısırarak Becca başını salladı. *Balçık tankları. Gerçekte orada olduğunu unutma, bunların hiçbirisi gerçek değil. Hiçbirini! Sadece bunu geçmek zorundasın.*

test, her neyse, böylece oradan çıkabilirsin. Aksi takdirde çamur içinde eriyip gideceksiniz.

Bu düşünce onu ürpertti ve en kötü şekilde istemese de ne yapması gerektiğini biliyordu.

Bir elini uzatarak basit metal düğmeyi çevirdi ve yatakhanesinin kapısını iterek açtı.

Cynthia her zamanki gibi orada değildi ama üniversite çağındaki Becca oradaydı. Odanın kendi tarafındaki dar ikiz yatağın ortasında yüzüstü yatıyordu ve üzerinde büyük boy yeşil bir erkek tişörtü ile bir çift puantiyeli bikini külotundan başka bir şey yoktu. Becca, Truth ve Far'ın gözlerinin bu cimri kıyafetle üzerinde gezindiğini gördü ama umursamadı. Aslında, onları neredeyse hiç fark etmemişti. Genç halini izlemekle çok meşguldü.

Becca ne olacağını biliyordu, hayatının sonsuza dek değişmek üzere olduğunu biliyordu. Ama genç halinden habersizdi; kendi küçük dünyasına o kadar dalmıştı ki, bu dünyanın kulaklarının dibine çökmek üzere olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu.

Üniversite çağındaki Becca gülümsedi ve kendi kendine mutlu bir melodi mırıldandı. Sol elini havaya kaldırdı, ince parmağını süsleyen minik yonga pırlanta yüzüğe hayran olduğu belliydi.

"Bu da ne? Neye bakıyor?" Truth alçak bir sesle sordu.

"Bir nişan yüzüğü," diye mırıldandığını duydu Becca. "Kenneth onu bana şey yapmadan hemen önce vermişti..." Durdu, devam edemedi.

"Neyden önce?" Far usulca sordu.

"Yapamam." Becca başını salladı. "Göreceksin. Zihin Manzarası *hepimizin* görmesini sağlayacak," diye ekledi acı bir şekilde.

Üniversite Becca tembel tembel sırt üstü yuvarlandı ve yüzüğe başka bir açıdan bakmak için elini başının üzerine koydu. Uzandığı yatak dağınıktı ve sadece yarısı toplanmıştı. *Sanki birileri üzerinde seks yapıyormuş* gibi, diye düşündü Becca, içeri girdikleri bu küçük sahneden sadece bir saat önce gerçekleşen ilk ve tek seferini hatırlayarak. Bunu düşünmek istemese de hatırlamaktan kendini alamadı.

Biraz canı yanmıştı ve acı dindiğinde bile pek zevk almamıştı. Ama Kenneth'ın kollarında olmak, ona böylesine samimi bir şekilde bağlı hissetmek güzeldi. Daha sonra düğün hakkında konuşmuşlardı - zaten evlenmeyi planlamamış olsalardı, Rebecca kendini ona vermeye asla razı olmazdı. Henüz ailesine söylememişti ve nasıl tepki vereceklerinden emin değildi -Kenneth Katolik değildi, bu yüzden bu bir sorun olacaktı. Ama Becca aşıktı ve bunun doğru olduğunu *biliyordu*. Kenneth'la evlenecekler, en az üç, belki de dört çocuk sahibi olacaklar ve sahilde büyük bir evde yaşayacaklardı...

Becca yataktaki mutlu, mırıldanan, yeni nişanlanmış kıza ters ters bakarak, "Ne kadar aptalmışım," diye fısıldadı. "Uyan!" diye bağırdı genç haline. "Bu asla gerçekleşmeyecek. Tüm bu planların ve hayallerin var ve hiçbirisi gerçekleşmeyecek! *Hiçbiri!*"

Genç halini ölesiye korkutmayı bekliyordu ama üniversite çağındaki Becca mırıldanmaya ve aptal gibi yüzüğüne hayran hayran bakmaya devam ederek Becca'nın onu boğmak istemesine neden oldu.

"Seni duyabildiğini sanmıyorum," dedi Far alçak sesle. Daha yüksek sesle konuştu. "Ya da aslında herhangi birimizin."

"Neden olmasın?" Truth, genç Becca onları duyduğuna ya da gördüğüne dair hiçbir işaret vermeyince normal bir ses tonuyla sordu. Far'a, "Genç halim bizi duyabiliyordu - en azından seni," dedi.

"Belki de çocuk olduğu içindir," dedi Far düşünceli bir ifadeyle. "Ya da belki beni görmeye ve duymaya çok ihtiyacı olduğu için. İkinizi hiç görmedi," diye belirtti.

Truth, "Genç versiyonun yaşlı versiyonu görebildiğini sanmıyorum," dedi. "Bu sanki... bir kör nokta gibi. Belki de genç halinizi doğrudan etkileyemez veya onunla etkileşime giremezsiniz çünkü bu bir paradoksa neden olabilir."

Far, "Ama bu gerçek bir zaman yolculuğu olurdu - sadece Zihin Manzarası tarafından bize gösterilen anılar değil," diye itiraz etti. "Ve nasıl-"

"Kesin sesinizi, ikiniz de," dedi Becca gergin bir sesle. Şaşkınlıkla ona baktılar.

"*Şimdi mi?* İyi misin?" diye sordu Far ve Truth basitçe "Rebecca?" dedi.

"Olmak üzere." Becca ellerini yumruk yapıp iki yanına sıktı. "Çok yakın, hissedebiliyorum!"

"Neyi hissetmek?" Truth sordu ama tam o sırada Kolej çağındaki Becca'nın cep telefonu çaldı.

"Tam zamanında," diye mırıldandı, küçük, ince telefonu komodinin üzerinden almak için dağınık yatağın üzerinde yuvarlandı. "Paket servisi almak ne kadar sürer ki zaten?" Numaraya bakmadan telefonu kulağına götürdü. "Selam bebeğim, ben de tam endişeleniyordum. Neredesin..."

Sahnenin gelişimini izleyen Becca, sanki biri kalbini buzlu suya batırmış gibi hissetti. Genç halinin yüzündeki belirsizliğin önce inançsızlığa, sonra da dehşete gördü.

"Ben... Anlıyorum," diye fısıldadı üniversite çağındaki Becca uyuşmuş bir halde telefona. "Numaram... acil durum irtibat numarası. Tabii ki. Ama ben... ama o... o sadece

Burada. Burada benimle." Bir elini başına götürdü ve sağ şakağını şiddetle ovuşturdu. "Ben... cesedi teşhis edebilir miyim?" diye fısıldadı.

"*Kimin* cesedini teşhis edeceksin?" Truth alçak bir hırıltıyla sordu.

Becca uyuşmuş dudaklarının arasından, "Kenneth," diye fısıldadı. "Yani Kenneth, nişanlım."

Genç halinin telefonu yavaşça kapatmasını izledi. Başını iki yana salladı. "Hayır... hayır, hayır, hayır, hayır, hayır." Üniversite çağındaki Becca aniden ayağa kalktı ve odanın içinde volta atmaya başladı. Cep telefonu yatağın üzerinde unutulmuş, iki eli de uzun, kıvrıkcık saçlarına gömülmüştü. Eller yumruk haline gelmiş, Becca neredeyse genç halinin kendine verdiği acıyı hissedecek hale .

Üniversite çağındaki Becca, odanın Cynthia'nın tarafında asılı duran büyük aynanın önünde durdu. Gözlerini şaşkınlıktan kocaman açarak aynaya baktı.

"," diye sertçe emretti yansımasına. "Bu bir rüya olmalı
-Uyan!"

"Ama yapamadım," diye fısıldadı Becca, genç halinin adımlarını izlerken. "Uyanamadım. Kabus gibi geliyordu ama değildi. O gerçekten gitmişti. Gerçekten ölmüştü."

Odanın öbür ucundaki genç kız, oda arkadaşının amigoluk kupalarından birini kaptığı gibi aynaya fırlattı. Çarpmanın etkisiyle cam kırıldı ve binlerce parçaya ayrıldı.

"/" diye bağırdı. "*Şimdi! !*"

Birden kapı çarparak açıldı ve oda arkadaşı Cynthia ortaya çıktı. "Ne oluyor Becca?" diye sordu, mükemmel manikürlü bir elini ince kalçasına koyarak. "Seni koridorun sonuna kadar duyabiliyordum! Sen Delirdin mi? Aynamı neden kırdın? Neden-"

Kolej ağındaki Becca şaşkın gözlerle ona baktığında kelimeler dudaklarında canlanmış gibiydi.

"Polis aradı," diye fısıldadı. "Kenneth... o ölmüş."

"Oh, hayır!" O kadar da kötü olmayan Cynthia hemen onu kollarından tuttu. "Hayır tatlım, bu doğru olamaz. Olamaz."

"Gitmeliyim... gidip onun... vücudunu teşhis etmeliyim." Üniversite ağındaki Becca kendini kaybetmeye başlamıştı. "Şimdi gitmem gerek."

Bir zombi gibi yalpalayarak kapıya yöneldi ama Cynthia kolundan yakaladı.

"Bekle! Bu şekilde gidemezsin. Eşofmanlarını giy, ben seni götürürüm. Bir hata olmalı. Oraya ineceksin ve başka biri olacak. Her şey yoluna girecek, göreceksin."

Oda arkadaşının genç kızın giyinmesine yardım ederken gevezelik etmesini izleyen Becca her şeyi yeniden hissetti. Durumun gerçek dışılığı... bunun uyanabileceği bir kabus olmadığının korkunç bir şekilde farkına varması... sevdiği adamın sonsuza dek gitmiş olduğu bilgisi...

"Hayır," diye fısıldadığını duydu Cynthia'nın Kolej ağındaki Becca'yı kapıdan çıkarken desteklemesini izlerken. "Hayır, lütfen. Lütfen, ölme... lütfen sadece... ölme."

O anda hissettiği tüm korkunç duygular bir kasırga gibi içinden geçerken yüzünü ellerinin arasına sakladı. *Öldü. O öldü ve hepsi benim suçum. Eğer ona izin vermeseydim... eğer teslim , şu anda hala hayatta olacaktı. Benim hatam, benim hatam... hepsi benim hatam.* Bu duygu ve düşüncelerin mantıklı olmadığını biliyordu ama onları durduramıyordu. Nişanlısının ölümünün, yaptıklarının bir cezası olduğu hissinden kurtulamıyordu. *Hepsi benim hatamdı.*

"Senin suçun ne Rebecca?" Truth alçak ve sert bir sesle sordu. Kolunu Rebecca'nın titreyen omuzlarına doladı ve Becca sözlerini yüksek sesle söylemiş olması gerektiğini fark etti.

"Ne oldu, *mi'now*?" Far da bir koluyla onu belinden sararak sordu.

Becca kelimeleri çıkarmak için mücadele etmek zorunda kaldı.

"O... biz... seviştik. Bu benim ilk seferimdi. Ama Kenneth Katolik değildi ve biz evli değildik. Henüz evlenmemiştik. Evlenecektik, bu yüzden sorun olmayacağını düşündüm. Ama değildi. Bu...bu..."

"*Mi'now*?" Far ona bariz bir endişeyle baktı.

"İstemiyorsan bu konuda konuşmak zorunda değilsin," diye gürledi Truth.

Ama Becca bir şekilde bu konu hakkında konuşmadan *duramadığını* fark etti. Dışarı çıkması gereken iltihaplı bir zehir gibiydi.

"Seviştikten sonra Kenneth Çin yemeği almak için dışarı çıktı. Duvardaki küçük bir deliğe gitti - şehrin kötü bir yerindeydi ama ucuz ve iyiydi ve sahibi bizi tanıyan tatlı yaşlı bir adamdı. En sevdiğimiz siparişleri ezberlemişti. Oraya çok giderdik." Derin bir nefes aldı ve devam etmek için kendini zorladı. "Geç olmuştu ve Kenneth oradan ayrılırken bir... bir gecikme oldu."

"mu?" Truth'un kafası karışmış gibiydi.

"Bir soygun," diye açıkladı Far kardeşi için. "Devam et Becca."

"Kenneth adamın... tezgahın arkasındaki yaşlı adama zarar vermesini engellemeye çalıştı. O hep böyleydi, diğer insanlar için ayağa kalkardı. Onu sevmemin nedenlerinden biri de buydu."

Becca elinin tersini gözlerine bastırmak için durdu. Islak çıktı. Şimdi titriyordu ama yine de kendini tutamıyor gibiydi. Bir süredir

Bu anıyı yıllarca bastırmış, kendine bunu düşünmemesini emretmişti. Şimdi ise düşünmeden *edemiyordu*.

"Adam onu tam kalbinden vurmuş," diye fısıldadı. "Onlar... muhtemelen anında öldüğünü söylediler. Onu Tampa General'a götürdüler, hayata döndürmeye çalıştılar. Ama işe yaramadı. O... o..." Devam edemeyerek başını salladı.

"Ve gelip onu teşhis etmenizi mi istediler?" Truth'un sesi kızgındı. "Böyle bir görevi yapabilecek başka kimse yok muydu?"

"Ailesi eyalet dışında yaşıyordu ve ben de onun acil durum irtibat kişisi olarak listedeydim," dedi Becca donuk bir ifadeyle. "Her şey çok *hızlı* oldu. Tüm hayatımız boyunca birlikte olacağımızı sanıyorduk. Kenneth dizlerinin üzerine çöktü ve bana evlenme teklif etti -gördüğünüz o yüzüğü verdi. Sahilde bir evimiz ve üç ya da dört çocuğumuz olacaktı."

"Onu çok , değil mi?" Far yumuşak bir sesle söyledi.

Becca başını salladı ve ağlamamaya çalışarak sarsılarak yutkundu. "Geleceğimizden o kadar *emindik* . Ben de bunun sorun olmayacağını düşündüm... Birbirimizi çok istiyorduk. Onunla kendimi *güvende* hissediyordum, her zaman yanımda olacağını düşünüyordum." Başını iki yana salladı. "Bu benim hatamdı. Eğer teslim olmasaydım, o hala hayatta olacaktı."

"Bu doğru değil," dedi Far nazıkçe. "Nasıl olabilir ki?"

"Bu doğru," diye ısrar etti Becca. "Onu ben öldürdüm." Her iki adamın saran kollarından kurtuldu ve titrek bacakları üzerinde ayağa kalktı. Tıpkı gençliğinde yaptığı gibi volta atmaya başladı. "Benim hatam," diye mırıldandı. "Aman Tanrım..."

"Rebecca, hayır." Truth ona doğru geldi ve omuzlarından tuttu. Onu bir kez salladı, dişlerinin birbirine çarpmasına neden olan hızlı ve sert bir sallama.

Becca şaşkınlıkla ona baktı. "Gerçek mi?" diye fısıldadı.

"Olanlar senin hatan değildi," dedi kara ikiz açıkça. "Babamın başına gelenlerin benim hatam olmasından daha fazla."

"Gerçek doğru." Far kardeşinin yanına geldi. "Mindscape'in sana hayatındaki bu anı neden yeniden yaşattığını bilmiyorum ama bundan başka bir şey çıkarmazsan, şunu çıkar; sen suçsuzsun."

"Ben... Ben kendimi suçsuz hissetmiyorum." Becca'nın boğazı düğümlendi ve yanan göz kapaklarının ardında biriken yaşlar aniden sel olup aktı. "Ailem bana hep -özellikle de babam- beklemem gerektiğini söylerdi. Evlenip kendimi teslim edeceğim iyi bir Katolik çocuk bulana kadar beklememi ve... ve... özür dilerim," diye fısıldadı. "Çok, çok *üzgünüm*."

"Oh, Becca..." Birden kendini her iki yanında iri, erkek bedenleriyle çevrili buldu. Truth ve Far kollarını birbirlerine dolamışlardı ve o da ortadaydı.

"Her şey ... Acıdığını biliyorum ama her şey yoluna girecek."

Becca hangi ikizin konuştuğunu bilmiyordu ama sözler onu yatıştırmış ve sakinleştirmiş gibi görünüyordu - her iki erkeğinden gelen yoğun sevgi ve şefkat hissinin yanı sıra. İçini keder kapladı ve kendini ağlamaya bıraktı.

"Özür dilerim," dedi tekrar tekrar. "Çok *üzgünüm*."

İçinin kuruduğunu hissedene kadar ağladı - bir daha hiçbir şeyin filizlenemeyeceği bir çöl gibi kuru. Tüm bu zaman boyunca Truth ve Far onu sıkıca tuttular, sanki büyük, kaslı vücutları içinde kopan fırtınaya karşı bir siper olabilmemiş gibi onu korudular.

Sonunda hıçkırıklar azaldı ve keder daha katlanılabilir hale geldi. Becca yeniden düşünebilmeye başladı. Sertçe burnunu çekti ve başını kaldırarak erkeğinin kollarının arasında kıpırdandı.

"Becca?" Far sordu. "İyi misin?"

"Tam olarak iyi değil ama... daha iyi." Becca tekrar burnunu çekti. "Kendimi yle kaybettiğim için özür dilerim. Tüm bunları aştığımı sanmıştım. Ama bunun böyle olduğunu görmek, kendimi bunu yaşarken izlemek... Her şeyi yeniden hissettim."

Truth kabaca, "Elbette yaptın," dedi. "Bazı acılar asla lmez. Yeterince derine gmersen bir süreliğine kaybolur gider."

"Yıllarca bunu düşünmemeye çalıştım," diye itiraf etti Becca. "Sanırım o kadar da üstesinden gelemiyordum, bastırıyordum."

"Kulağa doğru geliyor," dedi Far nazikçe. Sanki karşılıklı rıza varmış gibi, o ve Truth bir adım geri çekilerek ona biraz nefes alma alanı tanıdılar. "şimdi daha iyi hissediyor musun?" diye sordu.

Becca bunu düşündü. Garip bir şekilde kendini daha iyi hissediyordu. Acı tamamen geçmemişti ama daha çok eski bir sızı gibiydi - birlikte yaşayabileceği bir şey. Suçluluk duygusu da daha azdı.

Far sanki onun aklından geçenleri okuyormuş gibi, "Aslında senin hatan değildi, biliyorsun," dedi.

"Bunu artık biliyorum." Becca derin, temizleyici bir nefes aldı ve yumuşak bir i çekişle bıraktı. "Ama benim gibi suçluluk duygusuyla bytldğnzde, doğru yoldan saptığınız ağır bir şekilde cezalandırılacağınız fikrinden vazgeçmek gerçekten zor."

"Demek artık iyisin?" Truth bir tutam saçını gözlerinden kaçırdı ve iki kardeş de endişeyle ona baktı.

Becca onların yüzündeki endişeli ifadeye neredeyse gülecekti.

"Evet ocuklar, ben iyiyim, gerçekten." İçini bir sevgi dalgası kapladı - ne aydınlık ikizine ne de karanlık ikizine değil, ikisine birden. Bir ekip olarak hareket ederek onu umutsuzluğın eşiğinden geri çekmişlerdi. Onlar sayesinde bütündü, akılı başındaydı ve Zihin Manzarasının ona yaşattığı zihinsel işkenceye rağmen bir kez daha kendini kontrol edebiliyordu.

Kendine engel olamayarak ikisine de uzandı. Kollarını bu kadar büyük iki adama dolamak kolay değildi ama bir şekilde başardı. Truth ve Far isteyerek geldiler ve Becca onları sıkıca tuttu, bunu başarmak için parmak uçlarında durdu.

Yakınlaştıklarında her zaman çıkardıkları sıcak koku - koyu, erkeksi baharat ile tarçın ve vanilya gibi lezzetli ve baştan çıkarıcı bir aromanın karışımı - onu tamamen sarmıştı. Aman Tanrım, birlikte çok *güzel* kokuyorlardı. Meme uçlarının gerildiğini ve amının birden sırlıslam olduğunu hissetti. Neden hiçbirinin gerçekten dokunmadığı Zihin Manzarasında bile onu bu kadar etkiliyorlardı?

Hayır, diye fısıldadı küçük bir ses. Böyle hissetmemelisin. Kenneth'a ne olduğunu hatırla... Ama son travma ve suçluluk duygusuna rağmen, kolları Becca'nın etrafında o kadar iyi, o kadar *doğru* hissettiriyordu ki. Far, Kindred ortak dilinin derin, gırtlaktan gelen dilinde boğuk bir haykırıшта bulunmasaydı, Becca üçünün arasında sıçrayan elektrikli arzu hissine boyun eğmek isteyebilirdi.

"Ne oldu Far?" Becca ona bakmak için biraz geri çekildi. Adam onun omzunun üzerinden bakıyordu, yüzünde acımasız bir ifade vardı. "Ne oldu?" diye tekrar sordu, dönüp bakarak.

Arkasında üçüncü bir kapı duruyordu.

"Sanırım," dedi ışık ikizi usulca. "Şimdi sıra bende."

Yirmi Sekizinci Bölüm

"Ne için sıra sende?" Truth sordu ama sonra o da kapıyı görür gibi oldu ve usulca küfretti. "Yedi Cehennem, Kardeşim," dedi kaşlarını çatarak. "Özür dilerim."

"Bu senin hatan değil." Far kapıya bakmaya devam etti, açmak için hiçbir hamle yapmadı. "Bu sadece benim sıram. Sadece düşündüm ki... sanırım Zihin Manzarasının bizi soktuğu bu testten geçmek zorunda düşündüm."

"Neden böyle düşünüyorsun?" Truth talep etti.

Becca düşünceli bir ifadeyle, "Çünkü Zihin Manzarası bize birlikte olmaya direnmemizin nedenlerini gösteriyor," dedi. "Yolumuza çıkan engelleri. Senin istismarın, Truth," dedi karanlık ikizine başını sallayarak. "Ve benim suçluluk duygum. Ama Far her zaman ikimizle de birlikte olmak istedi. Bu yüzden düşünmesi çok doğal..."

"Bağ kurmasını engelleyecek bir travma yaşamadığı için geçmişteki bir travmayı yeniden yaşamak zorunda kalmayabileceğini düşünmek," diye bitirdi Truth onun yerine. "Bu mantıklı görünüyor."

"Görünüşe göre öyle değil." Far olabildiğince hafif bir sesle konuşuyordu ama içten içe yaklaşan çileden korkuyordu. O tanıdık kapıdan içeri adımını attığında ne görecekti? Kendisiyle oynayacak bir ikizi olmadığı için spor takımlarına en son seçildiği onca zamanı mı? Okulda 'yalnız' olduğu için maruz kaldığı alayları mı, yoksa daha da kötüsü, başkaları ona bakmadığını düşünürken ona acıyan, yan bakışları mı? Herkesin bir ikizi olduğu bir dünyada, ikizi olmaması onu bir ucube haline getirmişti. Kendini derslerine vermiş, fark edilmemeye çalışmış, başkalarının onun hakkında ne düşündüğünü önemsememeye çalışmıştı. Ve onun tek arkadaşı...

Far birdenbire neyi görmek zorunda kalacağını anladı.

Hayır. Oh, hayır, lütfen Tanrıça. O gün olmaz. değil. Lütfen.

"Kardeşim." Truth'un sesi alçak ve nazikti ama . "Üzgünüm ama biz geçmesi *gerekiyor*."

Becca yumuşak bir sesle, "Her ne olursa olsun, Truth ve ben her zaman yanında olacağız," diye söz verdi. Küçük, yumuşak elini onunkinin içine soktu ve hafifçe sıktı. "Her şey yoluna girecek, söz veriyorum."

"Teşekkür ederim, Becca." Becca da onu sıktı ve minnettar bir bakış attı. "Hadi, sanırım gitsek iyi olacak."

"Önden git kardeşim. Arkadayız," diye mırıldandı Truth.

En iyisi bu işi bitirmektir. Far derin bir nefes alarak kapıya uzandı... ve evlat edindiği ailesinin İkiz Aylar'daki konutunun aile yaşam alanına adım attı.

Annesi yemek hazırlama alanında ikinci yemeği hazırlıyordu ve ağabeyleri Yüksek Sesle Bağırır ve Zor Çalışır masayı hazırlıyorlardı. Babalarından biri kişisel çalışma istasyonunda bir şeyler yapıyor, diğeri ise bozuk bir aleti tamir ediyordu.

Daha iyi bilmeyen biri için, aile içi bir mutluluk sahnesi gibi görünüyordu. Gerçekten de öyleydi, evlat edindiği ailesi için . İyi yağlanmış bir makine gibiydiler, her parça bir bütünü oluşturmak için mükemmel bir şekilde uyuyordu.

Far fazladan bir dişli gibiydi; uymayan bir çark. Evlat edindiği ailesinin birliği onun varlığıyla sürekli olarak bozulmuştu. Çoğu zaman, anne babasının bu küçük yetimi mutlu yuvalarına aldıklarına pişman olup olmadıklarını merak ederdi. Ve sonra gerçeği öğrendi...

"Baksana, bu annen mi?" Becca usulca sordu ama aileden kimse onları göremiyor gibiydi.

"Babalarınızı ve kardeşlerinizi görüyorum ama siz neredesiniz?" Truth kaşlarını çatmış bir halde odayı tarayarak sordu.

"Yoldayım," dedi Far acımasızca.

"Ne göreceğiz, biliyor musun?" Becca usulca sordu. "Yoksa bu konuda konuşmamayı mı tercih edersin?"

"Sana ya da Truth'a olanlar kadar korkunç değil." Far, boğazının kuruduğunu hissetmesine rağmen soğukkanlılıkla konuşmaya çalıştı. "Gerçekten, ben sadece-

Tam o sırada evlerinin ön kapısı pat diye açıldı ve Far -çok daha genç bir Far- hızla içeri girdi. On üç ya da on dört yaşlarında görünüyordu ama hâlâ ufak tefek ve cılızdı, koyu sarı saçları sürekli gözlerine düşüyordu.

"Mumzelle," diye soluk soluğa evlatlık annesine koştu ve kollarını uzattı. "Blix-o vuruldu! Lütfen... lütfen ona yardım edin!"

Far, Becca'nın genç halinin tuttuğu parçalanmış şeyi gördüğünde nefesini içine çektiğini duydu. Bir zamanlar bir hayvan olabilirdi ama şimdi koyu renkli kürkü kanla öylesine keçeleşmişti ve bacakları öylesine garip açılardaydı ki ne olduğunu söylemek imkânsızdı.

"Oh, Far-oh, hayır!" diye haykırdı annesi, parçalanmış küçük yaratığı incelerken. "Ne oldu?"

"O...ona çarptı. Onu çağırıyordum ve caddenin karşısına koşarak geldi ve ona çarptı ve durmadılar bile ve o... ve o..." Genç Far başını salladı, kelimelerin akışı aniden durdu. Kollarını ısrarla uzatarak, "Ona yardım edin," demeyi başardı. "Onu şifacıya götürmeliyiz, Mumzelle-lütfen!"

"Oh, sevgilim..." Far'ın evlatlık annesi çaresizce başını salladı. "Çok üzgünüm ama sanırım şifacı için artık çok geç. Nefes aldığını sanmıyorum."

"Ne demek istiyorsun? Ne demek istiyorsun? İyi olmak zorunda! İyi olmak *zorunda*. Onu şifacıya götürüp iyileştirmeliyiz!" diye ısrar etti genç Far.

"Güçlü durun!" Far'ın evlatlık annesi babalarından birine işaret etti. "Çabuk gel ve bir şeyler yap."

"Tamamdır evlat." Stands Strong, babasının kara ikizi hızla gelip genç Far'ın yanında durdu. Kırık hayvanı Far'ın kollarından aldı ya da almaya çalıştı.

"Hayır!" Far'ın genç hali geri çekildi ve parçalanmış, tüylü leşi göğsüne bastırarak korumaya çalıştı. "Hayır, onu alamazsınız! O benim... benim..." Devam edemeyerek başını salladı.

Odanın köşesinden izleyen Far, kendi boğazında bir yumrunun yükseldiğini hissetti.

"O benim arkadaşım," diye fısıldadı, yüksek sesle konuştuğunun farkında değildi. "Benim tek arkadaşım."

"Neyiniz?" Becca belirsiz bir şekilde ona baktı. "Çok özür dilerim Far ama bunun bir tür evcil hayvan olduğunu düşündüm."

"Öyleydi. Öyleydi." Far boğazını temizledi. "Blix bir *jikemdi*. İkiz Aylar'da evcil hayvanlardır ve insanlar bazen onları evcil olarak beslerler. Dünya şartlarında rakun ile kedi arası bir şeye benziyorlar, eğer bu size bir fikir verecekse."

Becca şüpheyile, "Biraz," dedi.

Far sertçe yutkundu, hala aşağı inmeyen yumruyu yutmaya çalışıyordu.

"Blix benimle okula kadar yürüdü ve eve dönmek için benimle orada buluştu. Gün boyunca benim sürekli yoldaşımdı. Geceleri yanımdaki yastıkta uyurdu."

Truth ciddiyetle, "Onu çok sevmiş olmalısınız," dedi.

Far kendini soruya cevap veremez halde buldu. Bunun yerine konuşmaya devam etti, gerçekleri kuru ve duygusuz bir şekilde ortaya koymaya çalıştı.

"Annemle babam onu bana ben daha üç yaşındayken almışlar," diye açıkladı sesini sabit tutmaya çalışarak. Becca'nın kararsızlığını görünce, "Yalnız yaşayanlar için ideal bir evcil hayvan - İkiz Aylar'da ikizi olmayan erkeklere böyle diyorlar," diye açıkladı. "Sadece tek bir kişiye bağlanırlar ve son derece sadıktırlar. Son derece zekidirler ve oldukça uzun süre yaşarlar.

-Otuz ila kırk devir. Eğer sokakta ezilmezlerse tabii," diye bitirdi ve yutkundu. Sesinde kuru bir tıkırtı vardı.

"Oh, tatlım..." Becca mırıldandı. "Çok özür dilerim."

"Onun, yani Blix'in yerine geçmesini istediler, değil mi?" Truth söyledi. "Yalnızlığını yatıştırmanın bir yolu çünkü sen ve ben ayrıldık ve senin bir ikizin yok."

"Evet." Far daha fazlasını söyleyemeyerek başını salladı.

Önlerindeki odada çirkin bir sahne yaşanıyordu.

"Blix'i babana ver," diyordu annesi. "Ona iyi bakılması gerekiyor."

"Düzgünce *gömülmüş* demek istiyorsun." Far'ın genç hali ağlıyordu, gözyaşları kızarmış yanaklarından aşağı süzülüyordu. "Onu iyileştirmeye ya da düzeltmeye çalışmayacaksın bile. Sadece onu *bir çöp* gibi atmak istiyorsunuz."

"O *öldü*, oğlum." Diğer babası Speaks Softly öne çıktı. "Anlamalısın, onu bu şekilde tutamazsın. Bu güvenli ya da sağlıklı değil." Ölü hayvanı genç Far'ın kollarından nazikçe almaya çalıştı ama çocuk bir kez daha direndi.

"Hayır... *hayır!*" diye bağırdı. Etrafında dönerek kendini odanın diğer ucuna ve evin en üst katına çıkan merdivenlere attı.

"Ah canım!" Far annesinin bir elini yanağına götürüp başını sallamasını izledi. "Bu korkunç bir şey! Onu ayakta tutan tek şey Blix'ti."

"Çünkü o yalnız biri," diye yüksek sesle bağırdı ağabeylerinin kara ikizi.

"bir şey gelmez," dedi Studies Hard, ılık ikizi sessizce.

"Yapamayacağını biliyorum, ama keşke böyle bir *ucube* olmasaydı," dedi Shouts Loudly. "Davranışlarıyla tüm ailemizi kötü gösteriyor. Gerçekten, Mumzelle, sen ve babalarımız onu almayı kabul etmeden önce *hiç* düşündünüz mü?"

Far'ın annesi başını salladı. "O anda yapılacak en doğru şey bu gibi görünüyordu. Far'ın davranışları sen ve kardeşin üzerinde olumsuz bir etki yarattıysa özür dilerim ama onu büyütmeyi kabul ettik."

Stands Strong oğullarına kaşlarını çatarak, "Uzak'ı görmek bizim sorumluluğumuz," dedi. "Bir Kindred bir taahhütte bulunduğunda, görev ne kadar zor ya da tatsız olursa olsun bunu yerine getirir."

"Onun için ne kadar zor olduğunu hayal etmeye çalışın," dedi Speaks Softly. "Kardeşin olmadan hayat nasıl olurdu?"

"Yaşamaya değmez," dedi Studies Hard hemen.

Far'ın evlatlık annesi iç çekti. "Zavallı Sees Far. Hayat onun için her zaman çok zor oldu ve şimdi de Blix..." Başını iki yana salladı. "Bazen düşünüyorum da, annesi öldükten sonra onun hâlâ hayatta olduğunu fark etmeseydik daha nazik olmaz mıydı?"

"Onu bırakmalıydın," dedi Far'ın ağabeyi Yüksek Sesle Bağırarak. "Hepimizi kendisiyle birlikte aşağı çekmek yerine onu ölüme terk etmeliydin. *Ucube*."

"Bağırıyor!" dedi babası Stands sertçe.

"Ne?" diye omuz silkti karanlık ikiz. "Ben sadece hepimizin düşündüğü şeyi söylüyorum; bütün aile o yalnız *ucube* olmadan daha mutlu olurdu."

etrafta."

Far, Becca'dan bir nefes sesi duydu ve dönüp ona baktı.

"Az önce bir şey fark ettim," dedi alçak sesle. "Eğer bu Mindscape'in bize gösterdiği bir anıysa, o zaman duymuş olmalısın..."

"Evet." Far başını salladı. "Her şeyi duydum. O ana kadar evlat edinildiğim aileye uymadığıma dair bir fikrim vardı. Ama bir fikre sahip olmak ve bunun yüksek sesle söylendiğini duymak iki farklı şey. O ana kadar onların... benim ölmemin daha iyi olacağını düşündüklerini hiç bilmiyordum."

"Uzak..." Becca kollarını ona dolamaya başladı ama tam o sırada sahne değişti ve Far'ın genç halinin bir yanında, merdivenlerin başında duruyorlardı.

Çocuğun yüzünden geçen duyguları izledi - ailesinin kendisi hakkında gerçekte ne hissettiğini duymanın acısı ve ihaneti... dünyada onu gerçekten seven tek varlığı kaybetmenin iç burkan ıstırabı. Ve izlerken, tüm bunları acı verici bir keskinlikle yeniden hissetti, sanki bu eski, sefil acı yeni ve tazeymiş gibi. Sanki gerçekten de birkaç dakika önce olmuştu.

Genç Far yavaşça döndü, merdivenlerin başından ayrıldı ve odasına doğru yürüdü. Blix'i hâlâ kollarında tutuyor, *jikemi* bir bebek gibi kucaklıyordu. Kapıyı arkasından sessizce kapattı, uyku platformuna tırmandı ve yüzünü artık kurumuş kanla sertleşmiş yumuşak kürke gömdü.

Far bu yürek burkan anı ne kadar da canlı hatırlıyordu. Ölü hayvanını kucaklarken genç halinin düşündüklerini neredeyse duyabiliyordu.

Blix hayattayken harika bir yoldaştı; son derece zeki ve çoğu hayvanda olmayan bir şekilde empati yeteneğine sahipti. Far onu kaç kez kucaklamıştı?

Çılgınlık çok mu fazla gelmişti? Arkadaşı onu elinden gelen tek şekilde teselli ederken, o küçük kaba dilin gözyaşlarını nazikçe temizlediğini kaç kez hissetmişti?

Ama kollarındaki kaskatı, cansız bedende teselli bulacak bir şey yoktu. Artık hiçbir yerde teselli bulamıyordu. Ailesi bile onun ölmesini diledi. Belki de onların dileğini yerine getirmeliydi...

"Ne yapıyor bu?" Genç Far, Blix'i yavaşça yastığına yatırıp yataktan kalkarken Becca usulca sordu. "Nereye gidiyor?"

"Bir şey almak için." Far'ın boğazı daha fazlasını söyleyemeyecek kadar sıkıştı.

"Neyi almak için?" Truth usulca homurdandı. Far'a bakmak için döndü. "Kardeşim, bu anının Mindscape'in Rebecca ve bana gösterdiği kadar kötü olmadığını söylemiştin ama bence yanılıyorsun. Tek yoldaşını kaybetmek ve ailenin, sana en çok değer vermesi gereken kişilerin-"

"Blix sadece bir evcil hayvandı," diye araya girdi Far, kelimeleri . "Hepsi bu kadar.

Sadece bir evcil hayvan."

"O bundan çok daha fazlasıydı," dedi Becca yastığın üzerindeki küçük tüy yığınının bakarak nazikçe. "O seni koşulsuz seven tek kişiydi. Seni her zaman önemseydiğini bildiğin kişiydi. Hayat zorlaştığında gidebileceğin tek kişiydi."

"*Her zaman* zordu," dedi Truth, hâlâ ona bakarak. "Öyle değil miydi? Orada olmak-herkesin bir kardeşi olduğu ve senin hiç kimsen olmadığı o yerde yaşamak."

"I..." Far başını salladı, dikkati Becca ve Truth'tan uzaklaşmıştı. Genç hali bir süredir etrafı karıştırdığı depodan çıkmıştı. Görünüşe göre aradığı şeyi bulmuştu.

Becca alçak bir korku sesi çıkardı.

"Elindeki ne?"

"Bir çeşit blaster, değil mi?" Truth'un derin sesi acımasızdı.

Far başını salladı, genç hali ölü hayvanının yanındaki uyku platformuna geri tırmanırken ve şık, gümüş silahı düşünürken konuşmadı.

Onu tutan eller için çok büyük görünüyordu; o sessiz gümüş ağzın niyeti genç bir ergen için çok ölümcüldü.

Far, blaster'ı kaldırıp namlusunu başının yan tarafına bastırırken gençliğinin sakın umutsuzluğunu hissetti.

"Hayır... oh, hayır!" Becca'nın nefesi kesildi. "Bu doğru olamaz! O daha çok genç. Böyle bir şeyi nereden bulabilirsin ki? Bunu nasıl düşünebildin..."

"Acıyı sona erdirmek mi?" Far yumuşak bir sesle sordu, hâlâ genç halini izliyordu. "Bunu çok düşündüm Becca. Zaten bu yüzden evlatlık babamın blasterını çaldım. Onu kullanacağımı hiç düşünmemiştim ama Blix'i kaybettikten sonra..." Başını iki yana salladı. "Sadece çıkmak istedim."

"Bunu durdurmalıyız!" Becca haykırdı. "Hey, Far-dur!" diye bağırdı onun genç haline. Çocuk onu duyduğuna dair hiçbir ses çıkarmadı. "Ben... Ben ona gitmek istiyorum," diye soluk soluğa bağırdı, sanki görünmeyen ellere karşı mücadele ediyormuş gibi. "Ama yapamam."

"Yapabilirim." Truth hızla odayı geçti ve uyku platformunun önünde diz çöktü. Artık genç Far'la neredeyse göz hizasındaydı ve çocuğun onu duyamadığı belli olsa da yine de konuştu. "Bunu yapma," dedi ciddiyetle. "Dur artık, Far. Uğruna yaşanacak çok şey var; görülecek, yapılacak ve bulunacak çok şey. Sen..." Boğazını temizledi, sesi duygusallıktan boğuklaşmıştı. "Rebecca'yı bulmalısın. Ve sen de *beni* bulmalısın." Elini çocuğun dizine koydu. "Gel ve beni bul, kardeşim. Bilsem de bilmesem de seni bekliyor olacağım."

Far önündeki sahneyi izlerken kalbinin acıyla çarptığını hissetti. Yabancılaştığı kardeşinden böyle sözler duymayı ne kadar da arzulamıştı! Truth'un ona değer verdiğini kabul edeceğine hiç inanmamıştı. Kara ikizi nihayet bir tür ilişki kurmaya hazır olabilir miydi? Yoksa sadece önündeki sahneye mi tepki veriyordu? Genç Far'ın yüzündeki acıya ve umutsuzluğa - bunca yıl sonra bile hâlâ hissedebildiği acı ve umutsuzluğa?

Becca'yı tutan görünmeyen güç kırılır gibi oldu ve o da ileri atılarak çocuğu kollarının arasına aldı.

"Oh, Far," diye mırıldandı. "Bebeğim, dur ve bunu bir düşün. Yapma bunu. *Yapma bunu.*"

"Bizi duyabildiğini sanmıyorum." Truth hâlâ endişeyle ergen Far'a bakıyordu.

"O zaman belki bizi *hissedebilir*. Sarıl ona," diye emretti Becca esmer ikizine. "Olabildiğince sıkı sarılın, bunu ona hissettirmeye çalışın! Onu önemsemişimizi bilmeye ihtiyacı var. Gelecekte onu bekliyor olacağımızı bilmeye ihtiyacı var."

"Bu sadece bir anı, değil mi?" Ama Truth kendisine söyleneni yaptı, genç Far'ın yanına oturdu ve bir kolunu nazikçe omzuna koydu. "Bu konuda pek iyi değilim kardeşim," dediğini duydu Far. "Teselli etmeyi ya da teselli edilmeyi hiç öğrenemedim. Ama şunu bilmeni istiyorum, seviliyorsun."

"Seviliyorsun," diye tekrarladı Becca ciddiyetle. "Oh, Far, öyle seviliyorsun ki *çok*, tatlım."

Genç ergen Far onların sözlerini duyduğuna dair hiçbir işaret vermedi ama yavaşça silahını indirdi. Onu kucağında tuttu ve parlak gümüş yüzeyine tek bir damla gözyaşı düşerken ona baktı.

"Oh, Tanrı'ya şükür!" Becca rahatlayarak ağlamaya hazır görünüyordu. Çocuğa daha da sıkı sarıldı.

Far genç halinin onu hissedip hissetmediğini bilmiyordu ama garip bir şekilde *hissedebiliyordu*. Truth'un omuzlarına doladığı kolunun yanı sıra boynuna dolanan ince kollarının baskısını da hissedebiliyordu. Hissedebiliyordu...

Yatak odasının görüntüsü kaybolduğunda Far boğuk bir şaşkınlık nidası attı ve kendini birden genç halinin yerinde, Becca ve Truth'un arasında buldu. Üçü tekrar yatağın üzerinde, başladıkları sahneleme alanında ve bir kez daha şekilsiz gri sisle çevriliydi.

"Uzak mı?" Truth'un kafası karışmış görünüyordu. "Ne oldu? Neredesin, yani genç halin?"

"Anlamıyor musun?" Becca kollarını hâlâ Far'ın boynunda sıkıca tutarak sordu. "O burada - o korkmuş, acı çeken çocuk *tam burada*. İçeride." Parmaklarıyla Far'ın göğsüne dokundu. "Tıpkı Far'ın teselli ettiği küçük çocuğun hâlâ senin içinde yaşadığı gibi. Ve evleneceği adamı kaybeden kız da benim içimde yaşıyor. O anılar bizim bir parçamız, bizi biz yapan anılar."

"Haklısın." Truth arkasına yaslandı ama bir kolunu Far'ın omuzlarına doladı.

Far bu sıcaklık ve yakınlık için minnettardı. Bir kolunu kardeşine dolamaya cesaret etti. Diğer koluyla da Becca'yı kendine yaklaştırdı.

"Teşekkür ederim," dedi kısık sesle. "İkinize de teşekkür ederim. Bunu tekrar yaşamak... neredeyse katlanabileceğimden çok daha fazlaydı."

"Ama tam olarak böyle mi oldu?" Truth sordu. "Özür dilerim ama anlamıyorum kardeşim. Patlayıcıyı kullanmak üzereyken seni durduran neydi?"

Far başını salladı. "Bilmiyorum. Sadece umutsuzluk hissinin bir şekilde hafiflediğini ve bir şekilde tetiği çekmemeye karar verdiğimi hatırlıyorum." Omuz silkti. "Patlayıcıyı babamın deposuna geri koydum ve bir daha hiç çıkarmadım. Bunun yerine, doğduğumuz gece ailemizin gemisine yapılan saldırı hakkında daha fazla şey öğrenmeye çalıştım." Truth'a baktı. "Sanırım seni ciddi bir şekilde aramaya o zaman başladım, kardeşim. Yıllar boyunca seni bulamamış olsam da umudumu hiçbir zaman tamamen kaybetmedim."

"Bizi hissettiğini mi düşünüyorsun?" Becca gözlerini kocaman açarak sordu. "Bunun mümkün olması..." Bir eliyle etraflarını saran şekilsiz gri sisi işaret etti. "Mindscape'in bize gösterdiği tüm bunlar gerçekten oldu mu? Sadece anıları görmediğimizi mi?"

Truth kaşlarını çatı. "Bilmiyorum. Hepimiz bu kötü zamanları yeniden yaşamadan önce, eski evimde tanık olduğumuz gecenin babamın bana attığı en kötü dayak olduğuna yemin edebilirdim. Şimdi başka bir anım var gibi görünüyor

-Sarı saçlı, uzun boylu bir adam onu durdurdu ve..." Boğazını temizledi. "Ve sonrasında beni rahatlatı." Başını iki yana salladı. "Gömleğine ne olduğunu bilmiyorum kardeşim."

"Belki de zamanın sisleri arasında kaybolmuştur," dedi Far. Etrafına bakındı. "Peki, eğitim bitti mi? Geçtik mi?"

"Hâlâ , değil mi?" Truth homurdandı. "Tanklar bizi eritmiş olsaydı, şimdiye kadar gitmiş olmaz mıydık sence?"

"Sanırım..." Far başını salladı. "Her şey çok kafa karıştırıcı."

"Hayır, değil," dedi Becca aniden. Üçlü kucaklaşmalarından çekildi ve yataktan kalkarak onlara dönük bir şekilde durdu. "Aslında hiç de kafa karıştırıcı değil, sanırım sonunda anladım."

Yirmi Dokuzuncu Bölüm

"Neyi anlamak?" Far ve Truth aynı anda sordular. Hâlâ yan oturuyorlardı ve kolları birbirlerinin omuzlarına gevşekçe dolanmıştı. Becca karanlık ikizin bedenindeki gerginliği görebiliyordu ama o yataktan ayrıldığında Far geri çekilmemişti. Bu Becca'yı memnun etmişti; Far'ın az önce tanık olduğu ve küçük benliğinde hissettiği acıdan sonra, kardeşinin yakınına ihtiyacı vardı.

"Buradan çıkmak için neye ihtiyacımız olduğunu anlıyorum," dedi Becca. "*Birliğe* ihtiyacımız var. Bakın," diye devam etti, onların şaşkın bakışlarını görünce. "Daha önce birbirimize dokunduğumuz zamanı hatırlıyor musun? Yani, burada yatakta... bilirsiniz..." Yanaklarının kızardığını hissedebiliyordu ama ikizler sadece başlarını salladılar.

"Biliyoruz," dedi Far nazıkçe. "Bunu projeksiyon yapabilmek için gücü artırmak amacıyla yaptık."

"Ama ya temasımızdan aldığımız şey güç değilse?" Becca sordu. "Ya bizi projeksiyon yapabilecek hale getiren şey, daha güçlü ya da enerjik olduğumuz için değil de, daha *birleşik* olduğumuz içinse? Bir düşünün, o garip hostes sesi sürekli Tek Akıl'dan bahsediyordu. Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorduk ama belki de..."

"Bu hepimizin zihninin anlamına ," dedi Far başını sallayarak.

"Tüm düşüncelerimizin ve arzularımızın birleşimi." Gerçek düşünceli görünüyordu.

"Kesinlikle!" Becca heyecanla söyledi. "Peki zihinsel olarak nasıl yakınlaşacağız?" İkizler önce birbirlerine sonra da Becca'ya baktılar.

"Sanırım biliyoruz," dedi Far sessizce. "Ama bunu senden duymak isteriz."

Truth başını salladı. "Evet."

Becca derin bir nefes aldı. "Zihinsel olarak yakınlaşmamızın yolu karşı empati ve sevgi beslemekten geçiyor. Diğerlerinin yaşadığı acıları önemsemek ve yükü hafifletmek için paylaşmak. Ama bu yeterli değil."

Truth ona bir kaşını kaldırdı. "Peki başka neye ihtiyaç olduğunu düşünüyorsun Rebecca?"

Becca cesaretini topladı. "Bu."

Bir adım öne çıktı ve bir dizini yatağın üzerine, Truth ve Far'ın arasına koydu. Bir kolunu Far'ın boynuna, diğerini de Truth'un boynuna doladı. Yavaşça ve kasıtlı olarak her birini sırayla öptü; önce aydınlık ikizini, sonra da karanlık ikizini. Geri çekildiğinde iki çift göz de onun üzerindeydi; Far'ınki ihtiyaç ve belirsizlikle, Truth'unki ise arzuyla doluydu.

"Becca?" Far, adını bir soruya dönüştürerek sordu.

Becca, "Zihinsel olarak yakınlaşmak için fiziksel olarak da yakınlaşmamız gerekiyor," dedi. Truth kaşlarını çattı. "Zihinlerimizi birleştirebilmemiz için bedenlerimizi birleştirmemiz gerektiğini mi söylüyorsun?"

Becca her bir kalp atışının vücudunu titrettiğini ve yanaklarının utanç ve arzudan kızardığını hissediyordu. İçinden bir sesin -suçluluk ve korkunun sesi- bunu yapmaması gerektiğini söylediğini duyabiliyordu. İçini kasıp kavuran ateşe teslim olursa, şehvete boyun eğerse sevdiği adamlardan birini ya da her ikisini de kaybedeceğini söylüyordu.

Ama eğer teslim olmazsam, buradan asla çıkamayacağız! Bunu yapmak zorundayız. Ben haklıyım. Haklı olduğumu biliyorum! diye savundu. *Ve ayrıca, bunların hiçbirisi gerçek değil. Hepimiz hâlâ Zihin Manzarasında kapana kısılmış durumdayız. Ne yaparsak yapalım, gerçekten dokunmuyoruz.*

Bu rahatlatıcı düşünce ona başını sallama cesareti verdi.

"Evet," dedi yumuşak bir sesle. "Bağ kurmamız gerektiğini söylüyorum. *Seks bağından* bahsetmiyorum," diye hızla devam etti, karanlık ikizin yüzündeki belirsizliği görünce. "Henüz buna hazır olduğumuzu sanmıyorum. Ama buradan çıkmanın bir yolunu bulacaksak yakınlaşmamız gerekiyor. Ve bu... en iyi yol gibi görünüyor. *Tek* yol gibi. İkiniz de aynı fikirde misiniz?"

Far'ın siyah gözleri ihtiyaçla parlıyordu ama sesini eşit ve alçak tuttu. "Sizi paylaşmamıza izin vereceğinizi *mi* söylüyorsunuz? Seni cinsel olarak paylaşmamıza?"

Becca içinden bir sıcaklık dalgasının geçtiğini hissetti. Giydiği cızırtılı, yamalı kazağın altında meme uçları karıncalanıyor ve bacaklarının arasında amı zonkluyordu.

"Evet," diye fısıldadı. "Eğer... eğer istersen, yani."

"Peki ya kabul edersek?" Truth derin sesini hırıltıya dönüştürerek sordu. "Ne kadar ileri gitmek istiyorsun? Bize ne kadar vermek istiyorsun Rebecca?"

"Ben... Tam olarak bilmiyorum." Becca'nın nefesi hızla kesiliyordu ve adamlarının onun için tasarladığı kıyafetlerin tuhaf kumaşı bir anda çok sıkı ve rahatsız edici gelmeye başlamıştı. "Belki de... belki de birbirimize dokunmaya başlamalıyız ve bunun nereye varacağını görmeliyiz."

"Anlaştık." Truth büyük, sıcak bir elini kazağının altına soktu ve sağ göğsünü avuçladı.

Becca inledi ve biraz sıçradı ama geri çekilmedi. Hatta ileri doğru bastırarak göğüs ucunun sert noktasını esmer ikizinin avucuna sürttü. Sonra Far'a baktı.

"İstiyor musun... istiyor musun...?" Cümlesini tamamlayamadı ama tamamlamasına da gerek yoktu. Işık ikizi çoktan bir elini kazağından yukarı kaydırıp diğer göğsünü avuçlamaya başlamıştı. Meme ucunu nazikçe okşadı ve aç gözlerle onun tepkisini izledi.

"Ne kadar dolgun, güzel göğüsler," diye mırıldandı ve Truth'a baktı. "Sanırım onları tekrar tatmak istiyorum. Sen de katılıyor musun kardeşim?"

"Tanrılar, evet," diye homurdandı Truth. Becca'ya baktı. "Leydimiz izin verirse."

"et... devam et," diye mırıldandı Becca nefes nefese. "Ne istiyorsan onu yap. Ne istersen."

"*Bir şey var mı?*" Truth kaşlarını tekrar kaldırdı ve Far'la birlikte kazağı başının üzerinden kaldırmaya çalıştılar. "Bu çok tehlikeli bir teklif Rebecca."

"Biliyorum." Becca çenesini kaldırdı. "Ama... ama korkmuyorum. Üçümüzün birlikte yaşadıklarından sonra, sizin -ikinizin- beni benim sizi önemsemişim gibi önemsemişinizi biliyorum. Bana karşı nazik olacağınızı biliyorum."

"Elbette." Far, sert yanaklarını nazikçe kadının göğüslerinin yamaçlarına sürttü. "Sana asla zarar vermeyiz, *mi'now*."

"Anlaştık," diye gürlledi Truth ve sağ meme ucunu ağzına aldı.

Becca ani, tatlı zevk şokuyla nefesini tuttu. Sonra Far aynısını sol meme ucuna yaptı ve Becca'nın tek yapabildiği sırtını eğip ikisinin onu emmesine izin vermek oldu.

İnanılmaz bir histi. Hassas tomurcuklarının üzerinde aynı anda iki büyük erkek ağzının sıcak, ıslak emişi. İki büyük, sıcak elin vücudunun üzerinde gezinmesi, belinin etrafında kayması, kalçalarını okşaması, pantolonunu çıkarması...

Becca artık tamamen çıplak olduğunu fark ettiğinde küçük bir nefes verdi. İkizlerin onun için tasarladığı tuhaf kıyafetin altına külot ya da sütyen giymemişti ama şimdi kendini tamamen çıplak bulmak hem korkutucu hem de garip bir şekilde özgürleştiriciydi.

En azından bu sefer üşümüyorum, diye düşündü hayal meyal. Görünüşe göre erkeklerinin aynı anda ona dokunması içini ısıtmıştı.

Far onun sol meme ucunu son bir yumuşak emici öpücükle bıraktı ve ona baktı.

"Çok ," diye mırıldandı usulca, bir eliyle onun yan tarafını okşarken. "Söyle bana, kendini ikimize birden vermek hoşuna gidiyor mu? Bu seni ıslatıyor mu?"

Becca dudağını ısırđı. "Öyle olduğunu biliyorsun," diye fısıldadı. "Ama neden kendin görmüyorsun?"

Truth ona bakarak, "Sadece *görmek* istemiyorum," diye homurdandı.

"Oh..." Becca soluk soluğa bir nefes aldı. "Peki o zaman, kendin *hisset*," dedi cesurca, kalçalarını biraz açarak amını ona gösterdi. Nasıl bu kadar cesur olduğunu bilmiyordu ama bir şekilde kendini böyle sunmak, erkeğine açmak doğru gelmişti.

Ama Truth başını salladı, gri gözleri parladı. "Ben sadece *hissediyorum*."

"Ne var, kardeşim?" Far kısık bir sesle ikizine bakarak sordu. "Bize ne yapmak istediğini söyle."

Truth kaşlarını çatdı, yontulmuş yüzünde bir belirsizlik ifadesi vardı.

"Bunu istememem gerektiğini biliyorum ama..." Derin bir nefes aldı ve bir karara varmış gibiydi. "Hatırlıyor musun kardeşim, bana hanımefendimizi ağzımla nasıl tatmin edeceğimi öğreteceğine söz vermiştin?"

"Elbette," dedi açık renkli ikiz. Siyah gözleri arzudan tembelleşmişti. "Demek amcık yemeyi öğrenmek istiyorsun? Tatlı hanımefendimizin amını senin için boşalana kadar emmek, yalamak ve tadına bakmak mı?"

Aman Tanrım! Adamın ateşli, edepsiz sözleri zihnini her türlü edepsiz görüntüyle doldururken Becca nefesini tuttu.

"I..." Truth kararsız görünüyordu. "Evet, yapmamam gerektiğini bilsem de *tam olarak* istediğim şey bu. Ve bilmiyorum.... eğer yapmalıysam."

"Ne düşünüyorsun, *mi'now?*" Far başını kaldırıp Becca'ya baktı. "Truth'a diliyle sana zevk vermenin doğru yolunu öğretmeme izin verir misin? Bacaklarını açıp tatlı amını tatmasına izin verir misin?"

Becca'nın kalbi çarpıyordu ve teninin her santimi hassas ve açıkta hissediyordu. Bunu gerçekten yapabilir miydi? Aydınlık ikizi ona tam olarak nasıl yapacağını anlatırken gerçekten arkasına yaslanıp karanlık ikizinin amını emmesine, tatmasına ve yalamasına izin verebilir miydi?

Kendini değerlendirmeye çalıştı. İşte buradaydı, yatakta iki devasa savaşçının arasında çırılçıplak diz çökmüştü, meme uçları emilmekten sertleşmiş, amı dokunuşlarını beklemekten ıslanmıştı. Kenneth'la bile daha önce hiç yapmadığı bu yeni zevke kendini açabilir miydi?

Onlara her şeyi söyledim, diye hatırlattı kendine. Her şeyi. Ayrıca Zihin Manzarası'ndayız. Gerçek değil, sorun yok.

"Evet," dediğini duydu. "Evet, lütfen, ben... ben istiyorum. Eğer... eğer gerçekten istiyorsan, yani," diye ekledi, biraz endişeyle Truth'a bakarak.

"Tanrılar, bunu ne kadar istediğimi bilemezsiniz," diye hırladı. "Pax'ta bu yasak -ağzın alt kısımlara dokunması. Ama her nasılsa, sana baktığımda Rebecca..." Başını iki yana salladı. "Düşünebildiğim tek şey bu. Tek yapmak istediğim bu."

"Bu son derece doğal, Kardeşim," dedi Far yumuşak bir sesle, karşılıklı konuşmalarını izlerken. "Biz Kindredler sevgililerimizi dudaklarımızın ve ağzımızın etrafındaki bezlerle koklayarak işaretlemeyi severiz. Sevgilimizin amını tatmak bunu yapmanın en iyi, en etkili yoludur. Yani, ona sikinizle nüfuz etmek dışında," diye ekledi.

Becca midesinin arzuyla yavaşça döndüğünü hissetti. "Bunu bilemem," dedi aceleyle. "Ama... eğer gerçekten istiyorsan dilinle içime girmende bir sakınca görmüyorum."

Truth başını salladı. "Bu kadar ileri gitmeli miyim bilmiyorum - istesem de hala..." Başını iki yana salladı. "Bu konuda emin değilim."

"Önce onu öpmeyi denemek ister misin?" Far nazikçe sordu. "Bir kadının dış amcığı bile çok narin ve hassas bir bölgedir. Leydimizin dış yapraklarına ağzı kapalı bir öpücük kondurmaktan büyük zevk alacağına eminim." Becca'ya baktı. "Siz almaz *miydınız?*"

Becca midesinin içinde binlerce kelebeğin aynı anda havalandığını hissetti.

"Sanırım öyle. Bunu daha önce hiç yapmadım - daha önce kimse beni buradan öpmemişti," diye fısıldadı.

"O zaman bu ikiniz için de bir ilk olacak," dedi Far yumuşak bir sesle. Truth'a baktı. "Ne diyorsun kardeşim?"

"Evet diyorum," diye homurdandı karanlık ikiz. "Halkım tarafından yasaklandı ama yine de... kendimi karşı koyamaz halde buluyorum." Far'a baktı. "Ama bu eylemi daha önce hiç gerçekleştirmedim ve leydimize zevk verdiğimden emin olmak istiyorum. Kardeşim, bana rehberlik etmelisin."

"Memnuniyetle." Far başını salladı, ağzının kenarında yavaş bir gülümseme belirdi. "Aslında büyük bir zevkle. Becca'nın tatlı, küçük amını öptüğünü görmek için sabırsızlanıyorum."

Becca şehvet içinde boğuluyormuş gibi hissediyordu. Daha ne olduğunu anlamadan, sırtını Far'ın göğsüne yaslamıştı ki, Truth onu yükseltmek için poposunun altına bir yastık koymasını söyledi.

"Rahat olduğundan emin ol kardeşim," diye talimat verdi hafif ikiz. "Vereceğin zevki alabilmesi için tamamen rahatlamış olması gerekiyor."

ver."

Becca tamamen rahatlamış olmayı bilmiyordu - hayatında hiç bu kadar cinsel gerilimle dolu olmamıştı. Yine de, karanlık ikiz üzerinde gezinip rahat olduğundan emin olurken, aydınlık ikizin geniş göğsünü sırtında hissetmek onu sevgi ve şefkatle çevrelenmiş hissettirdi. Far ve Truth'un, aralarındaki cinsel ilişki ne kadar derin olursa olsun, ona bir hanımefendi gibi davranacağını biliyordu. Bu bilgi, kendini onlara güvenle açabilmesini ve üçünün de umutsuzca ihtiyaç duyduğu şeyi verebilmesini sağladı.

"Şimdi bacaklarını aç," dedi Far, Becca yerleştikten sonra devam etmesi için kardeşine başıyla işaret ederek. "Onu nazikçe açmaya ikna et, ilk başta çok geniş olmasın. Onu ürkütmemek için amının yavaşça ve kademeli olarak ortaya çıkmasını istiyorsun."

Esmer ikiz kendisine söyleneni yaptı, iri, sıcak ellerini Becca inleyip bacaklarını onun için açana kadar yavaş ve nazik bir okşamayla çıplak kalçalarında bir aşağı bir yukarı gezdirdi.

Kadının bacaklarının arasına baktı ve nefesini tuttu.

Becca onun, "Çok muhteşem," diye mırıldandığını duydu. Adam başını kaldırıp ona baktı. "Seni her gördüğümde ne kadar güzel olduğunu yeniden hatırlıyorum Rebecca," dedi kısık sesle. "İç yapraklarının derin rengini ve dış dudaklarının bile balınla sıırılsıklam olacak kadar ıslanmasını seviyorum."

Becca yanaklarının kızardığını hissediyordu ama utanmamaya çalıştı.

"Ben... Gördüğünüzü beğenmenize sevindim," diye mırıldandı.

"Sadece gördüklerini değil," dedi Far . "Tüm duyuları dolduruyorsun, *mi'now*. Sıcak, tatlı kokun... küçük amcığının sularıyla kayganlaşmış yumuşak tümseği..." Sesi aç bir hırıltıya dönüştü. "İç amının tuzlu, tatlı lezzetinden bahsetmiyorum bile."

Truth gözlerini Becca'dan ayırdı ve kardeşine baktı.

"Sen de bir tur atmalısın kardeşim. Rebecca'nın tatlı tadına ne kadar aç olduğunu biliyorum."

"Yapacağım," diye söz verdi Far. "Ama önce onun üzerine inişini izlemek istiyorum. Bizim hanımın amını öpmeni izlemek istiyorum."

"Tanrım, bunu nasıl da istiyorum," diye hırladı karanlık ikiz açlıkla. "Ama bunu doğru yapmak istiyorum."

"O zaman yavaşça gitmelisin." O konuşurken Far Becca'nın etrafına uzandı ve onun dolgun, çıplak göğüslerini avuçladı. boş boş, konuşurken meme uçlarını daire içine almaya başladı. "Önce sadece dış dudaklarını öpmelisin," diye talimat verdi. Becca'ya baktı. "Bu uygun mu, *mi'now*? Yavaş ve dikkatli olacağına söz verirse Truth senin dış amını öpebilir mi?"

"Ben... Sanırım öyle." Becca'nın kalbi o kadar hızlı çarpıyordu ki artık zorlukla nefes alabiliyordu. Truth amını öpmeye hazırlanırken Far'a doğru uzanarak kendini hiç bu kadar açık, hiç bu kadar savunmasız hissetmemişti. Ve yine de kendini hiç bu kadar ateşli hissetmemişti.

"Güzel." Far başını salladı. "Hadi kardeşim, hanımefendinin amını öp ama sadece dış dudaklarını."

Truth itaatkâr bir şekilde diz çöktü, geniş omuzları Becca'yı ikiye böldü. Adamın ılık nefesinin uyluklarının iç kısmına ve açıkta kalan kedi tepeciğine doğru üflediğini hissettiğinde ürperdi. Hâlâ Mindscape'te olduklarını ve tüm bunların kafasının içinde gerçekleştiğini biliyordu ama yine de inanılmaz derecede *gerçek* hissetti.

Sonra Truth'un yanağının iç uyluklarına attığı sıcak, sert bir çizik hissetti. Truth bunu tekrar ve tekrar yaptığında şaşkın bir zevkle yumuşakça inledi.

"Kardeşim?" Far sordu.

Truth suçlulukla başını kaldırdı. "Bağışlayın beni. Öpüşmek için sabırsızlanıyorum ama... önce bunu yapma ihtiyacı hissettim. Nedenini bilmiyorum."

Far, "Leydimizin en hassas bölgelerini kokuyla işaretleme ihtiyacı, hepsi bu," diyerek onu temin etti. "Merak etme kardeşim, bu dürtü bazılarında diğerlerinden daha güçlüdür. Becca'nın bundan rahatsız olmadığına eminim. Ya sen?" diye sordu ona bakarak.

"Hayır," diye fısıldadı Becca. "Bu... aslında güzel bir his."

"Truth sonunda seni öpmeye geldiğinde hissedeceğin kadar güzel değil." Far ikizine anlamlı bir şekilde başını salladı. "Kardeşin mi?"

"Zevkle," diye homurdandı Truth. Öne doğru bastırarak Becca'nın dış kedi dudaklarını şaşırtıcı bir yumuşaklıkla öptü.

Onun dokunuşu altında kendini açık hissettiğinde usulca inledi. Sıcak nefesi ve dudaklarının dış amına yumuşak dokunuşu neredeyse dayanabileceğinden daha fazlaydı. Ama Truth ona baktığında, daha fazlasını istediğini anlayabiliyordu.

"Daha derinden öpmeliyim," diye mırıldandı kısık sesle, sanki balından bir iz yakalamak istercesine dudaklarını yalayarak. "Ben... kendime engel olamıyorum."

"Buna gerek yok," diye Far ona güvence verdi. "Leydimizin tatlı amcığını öpme arzusu normaldir, tüm Kindred'lerin sahip olduğu bir ihtiyaçtır. Neden bu sefer onun yarığını öpmüyorsun?"

"Bu... tehlikeli bir şekilde tatmaya yaklaşıyor," diye homurdandı Truth. "Ki bu da halkım tarafından yasaklanmıştır."

"Ama bu tatmak değil," diye ısrar etti Far. "Bu hâlâ sadece bir öpücük. Dudaklarınız kapalı olacak ve hâlâ sadece bizim hanımın amının dışını öpüyorsunuz."

Becca karanlık ikizin iç kargaşasını hissedebiliyordu. İçindeki aç içgüdülerle savaşıyor onu tatmaya zorlayan çizgide yürüyordu.

Onları yetiştiren insanların kadim tabusunu yıkmamaya çalışıyordu. Sonunda başını salladı.

"Evet," dedi kalın bir sesle. "Bu bir öpücük. Sadece bir öpücük."

Öne doğru eğilerek sıcak dudaklarını Becca'nın dış amına bastırdı ve bu kez ıslak, kaygan yarığı boyunca öptü. Becca, adamın sıcak ağzının kendisine doğru bastırdığını hissedince nefessiz bir şekilde inledi. Tanrım, bu çok *iyi* hissettiriyordu. Ve yine de umutsuzca daha fazlasına ihtiyacı vardı.

Far onun ihtiyacını hissetmiş gibiydi, çünkü meme uçlarını biraz daha hızlı okşadı. "Her şey yolunda," diye mırıldandı. "İstedğin her şeye sahip olacaksın.

istiyorum. İhtiyacınız olan her şey, söz veriyorum."

Sonunda esmer ikiz uzun öpücüğünden nefes nefese geri çekildi. Dudakları Becca'nın sularıyla parlıyordu. Sanki onun tadını arzuluyormuş gibi açlıkla yaladı.

"Daha fazla," diye hırladı. "*Daha fazlasını* yapmalıyım. *Daha derin* öpmeliyim."

Far kardeşini, "Yavaş ol," diye uyardı. "korkutmak istemezsin.

Belki bir öpücük daha. Bu sefer içeriden."

Becca'nın etrafına uzanarak uzun parmaklarını şişmiş dış am dudaklarına yerleştirdi. Sonra nazikçe ama sıkıca, onu açtı ve kaygan iç amcığını karanlık ikizin bakışlarına tamamen açtı.

Becca'nın midesi, Truth'un soluk gri gözlerinde gördüğü açlık arzusuyla yavaşça burkuldu.

"Tanrılar," diye mırıldandı kısık sesle. "Yapmamalıyım. Ve yine de..."

"Sadece öp onu," diye ısrar etti Far. "Onun küçük tatlı klitorisini öp. Senin için zonklıyor kardeşim. Dudaklarının dokunuşu için yalvarıyor. Leydimize ihtiyacı olanı verecek misin?"

Karanlık ikiz bir kez daha öne atılıp Becca'nın ıslak, açık amcığını öptüğünde soru daha ağzından çıkmamıştı.

İnledi ve ani yoğun hissin etkisiyle hafifçe sarsıldı. Bu kez Truth ona ağız kapalı bir öpücük vermekten daha fazlasını yapıyordu. Dudaklarının ayrıldığını hissetti ve sonra sıcak ve ıslak bir şey onun zonklayan klitorisinin etrafında dönüyordu - onun dili.

"*Tanrım,*" diye mırıldanacak kadar uzun süre geri çekildi karanlık ikiz. "Çok tatlı. Bu kadar tatlı olabileceğini hiç düşünmemiştim."

"Doğru, kardeşim," diye mırıldandı Far, Becca'nın amını hâlâ ikizinin saldırısı için açık tutuyordu. "Bırak kendini, ihtiyacın olan şeye teslim ol. Leydimizin tadına bak, onun küçük amını yala. Dilinle içine gir... *amını ye.*"

Truth saf bir arzuyla hırlayarak kaslı kollarını Becca'nın kalçalarına doladı ve kardeşinin önerdiği gibi yaptı.

Uylukları daha da genişlerken Becca küçük bir çığlık attı ve Truth çaresizce iç amını yalarken amı ılık, ıslak bir sıcaklıkla yıkandı. Gerilmeye başladı ama sonra Far'ın kulağına fısıldadığını duydu.

"Her şey yolunda, *mi'now,*" mırıldandı yatıştırıcı bir şekilde. "Bir dakika içinde sakinleşecek - bu sadece ilk kez am tadıyor. Bu yıllardır duyduğu bir açlık ve şimdi onu doyurmak için kendine izin veriyor."

Karanlık ikiz, diliyle hassas klitorisini okşarken Becca inledi, parmakları onu hareketsiz tutmaya, onu bastırmaya çalışırken uyluklarını kazdı, böylece doyurabildi. Amcığı ağız tarafından açılmış ve yıkanmış, dilinin derin, sahiplenici darbeleriyle tamamen sahiplenilmiş ve keşfedilmiş hissediyordu.

"*Oh,*" inledi. "Oh, Truth..."

İçinden sivri uçlu hisler fişkırdı. Karanlık ikizin ona verdiği zevk o kadar yoğun ki neredeyse korkutucuydu. Sadece Truth'un onu yerinde tutarak daha da sıkıldığını hissetmek için kalçalarını bükmeye çalıştı. Gerçek

Mesaj açıktı; hareketsiz duracak ve ona açık olacaktı. Dilini amına sokmasına tamamen boyun eğecekti.

Becca dudağını ısırđı; daha önce hiç böyle bastırılmamıştı. Hiç tadına bakılmamıştı ve şimdi Truth'un sıcak, ıslak dili onu istila ediyor, ıslak kıvrımlarını haritalıyordu ve kıpırdamadan durup ona izin vermekten başka yapabileceği hiçbir şey yoktu. Boyun eğmekten başka yapabileceği bir şey yoktu. Sadece Far'ın göğsünün sırtına yaslanan katı duvarı paniklemesini engelledi.

"Ben... Kindred'in bundan bu kadar hoşlandığını bilmiyordum," diye nefesini tutmayı başardı, çünkü karanlık ikiz dilini yarığının altından yukarıya doğru sürükledi ve yol boyunca hassas klitorisinin üzerinden geçti.

"Bu sadece hoşumuza giden bir şey değil, buna *ihtiyacımız* var," diye mırıldandı Far, sesi şehvetle kalınlaşmıştı. "Dilimizle onu açtığımızda leydimizin aldığı zevkin tatlı, ıslak tadı... balını içerken vücudunun titremesi... her Kindred bunun için yaşar. Başka hiçbir şey bununla kıyaslanamaz, yani bağlayıcı seks dışında hiçbir şey." Becca'nın saçlarını okşadı. "Karşı koyma, *şimdi*. Bana karşı rahatla ve kendini Truth'a aç. Amını onun dili için aç."

Far o konuşurken meme uçlarını hafifçe büktü ve göğüslerinden keskin, küçük zevk kıvılcımları fırladı.

"*Oh,*" diye inledi Becca ve göğüslerini hafif ikizlere doğru iterek tatlı hissi daha fazla almaya çalıştı.

"Doğru, *şimdi,*" diye mırıldandı. "Bırak kendini. Kardeşim amınla ilgilenirken ben de tatlı göğüslerinle ilgileneyim."

Bir erkek kardeşin meme uçlarını okşayıp çimdiklemesi, diğlerinin ise açık amcığını yalayıp emmesi Becca için aniden çok fazlaydı. Düşük bir inilti ile sırtını kamburlaştırdı ve yoğun bir orgazm onun içinden geçerken elleri yumruk haline geldi.

"Oh!" diye bağırdı. "Oh, Truth...oh, Far...*evet!*"

Becca, Far'ın meme uçlarıyla oynamaya devam ederken, "Geliyor kardeşim," dediğini duydu. "Çabuk, balını kaynağından taze tatmak istiyorsan dilini amının kuyusunun derinliklerine bastır."

"Evrende daha fazla bir şey istemiyorum," diye homurdandı karanlık ikiz. Sonra Becca, sıcak ve ıslak bir şeyin amının açıklığını bulmak için aşağı doğru kaydığını hissedince nefesini tuttu.

Truth saf bir açlıkla alçak sesle homurdandı, Sonra başparmaklarıyla gizli girişini geniş tutarak dilini amının derinliklerine soktu.

"Oh! Oh, Tanrım!" Becca haykırdı ve onun kendisini doldurduğunu hissettiğinde tekrar boşaldı. Sırtını daha da dikleştirdi ve sadece Far onu yukarıda, Truth da aşağıda tutarak yataktan tamamen düşmesini engelledi.

"Her şey yolunda Becca," diye mırıldandığını duydu Far'ın kulağında. "Her şey yolunda

-Bırak kendini. Bırak Truth'un diliyle boşal. O senin tatlı amını yerken kendini bırak."

Becca başka bir şey yapamıyordu; kendini hiç bu kadar çaresiz ve ateşli hissetmemişti. Zevk sonsuza dek sürecekmış gibi görünüyordu, Truth onun amcığını elinden geldiğince derin ve kapsamlı bir şekilde diliyle sikerken dalga dalga geliyordu.

Bir süre için asla doyamayacakmış gibi göründü ama sonunda karanlık ikiz başını kalçalarının arasından kaldırdı ve Becca tekrar nefes alabildi. Truth'un ağzı kızın sularıyla parlıyordu ve gözleri şehvetle kararmıştı.

"Özür dilerim." Konuşurken nefes nefese kalmıştı. "Sadece öpmek istemiştim ama... kendimi durduramadım. Tadınız çok tatlıydı leydim. Dilimi amınızın derinliklerine sokmak zorundaydım... balınızı kaynağından tatmak zorundaydım."

"Her şey... her şey ," diye ona güvence verdi Becca. Kendisi de yoğun zevkten nefessiz kalmıştı ve elleri hâlâ sıkı yumruklar halindeydi. Her nasılsa bir tanesini çözdü ve Truth'un kısa, siyah saçlarını okşamak için uzandı. "Ben... harika hissettim," diye fısıldadı. "Biraz korkutucu ama yine de inanılmaz."

"Benim için de," diye mırıldandı

Truth. "Ve benim için," dedi Far
usulca.

"Ama kardeşim," diye itiraz etmeye başladı Truth. "Sen hiç-"

Far kardeşine, "Hanımefendimizin tadına bakarken seni izlemekten çok zevk aldım," diye güvence verdi. O konuşurken, Becca'nın meme uçlarını tekrar yavaşça okşamaya başladı.

Sadece bir saniye önce tamamen bittiğine ve biraz daha uyarılmaya bile dayanamayacağına yemin edebilirdi. Ama Far'ın uzun parmaklarının hassas tomurcuklarının üzerinde kayan yavaş, nazik okşaması içinde yeniden bir yangın başlatmış gibiydi. Yumuşak bir inilti çıkardı ve göğüslerini isteyerek onun ellerine bastırdı.

Truth kapüşonlu gözlerle izledi, Far'ın yüzünde Becca'ya iki kardeşin de henüz gelmediğini hatırlatan aç bir ifadeyle meme uçlarını çimdikleme ve sıkma şeklini içti. Sonra boğazının arkasından yumuşak, merak dolu bir ses çıkardı.

"Evet, kardeşim?" Far ikizine kaşlarını kaldırarak sordu.

"Bir şey yok. Sadece..." Truth başını salladı. "Sevdiğim kadına dokunduğunu gördüğüm için kızgın olmam gerektiğini, onu tamamen kendime istemem gerektiğini hissedip duruyorum. Ama... tam tersi doğru. Rebecca'ya dokunmanı izlemek bana zevk veriyor, hatta neredeyse onun sıcak, ıslak amını tatmak kadar sertleştiriyor beni."

Far, "Şimdi seni onun bacaklarının arasından izlerken neler hissettiğimi anlıyorsun," diye mırıldandı. "Tüm İkiz Akraba'ların, kendilerini izlerken nasıl hissettiklerini

Kardeşler sevdikleri kadını memnun ederler." Öne doğru eğildi ve ikizinin gözlerinin içine baktı. "Bu zevkin nereye kadar uzandığını görmek ister misin?"

Truth kaşlarını çatı. "Seni anladığımdan emin değilim. Ne demek istiyorsun?"

Otuzuncu Bölüm

Far, "Hanımefendimize dokunmamı ve okşamamı izlemekten zevk alıyorsun," dedi. "Onun içine girmemi izleseydin nasıl hissederdin sence? Şaftımın onun tatlı, kaygan amına kayışını izlemek nasıl olurdu?"

Becca onun müstehcen sözleri ve aklına getirdiği müstehcen görüntüler karşısında nefesini tuttu. Kendini iki erkeğin arasında çıplak ve açık şekilde hayal edebiliyor, Far'ın belinde zonkladığını hissettiği kalın siki yavaşça amının derinliklerine doğru kaydırırken Truth'un onu izlemesine izin veriyordu...

Yapmamalıyım diye düşündü, bir suçluluk duygusu onu neredeyse tüketiyordu. *Bu çok yanlış... çok kötü...*

Ama hepsini bir araya getirmenin tek yolu buydu. Sadece bu da değildi, Truth ve Far'ın kendisini paylaşmasına izin vererek iki kardeşi de bir araya getiriyordu, bundan emindi. Eğer Truth oturup izleyebilirse, hatta kardeşi tarafından içine girildiğini görmekten zevk alırsa, ikiziyle gerçek bir bağ kurmaya o kadar yaklaşmış olacaktı.

Elbette tüm bunlar Truth'un bu fikir hakkında ne düşündüğüne bağlıydı. Becca onu dikkatle izledi ve yüzünde hem arzunun hem de belirsizliğin uçuştüğünü gördü.

"Ben... böyle bir deneye açık olurdum," dedi sonunda. "Tabii Rebecca da kabul ederse."

"Şimdi mi?" Far ona baktı, siyah gözleri ihtiyaç ve arzuyla doluydu. "Buna izin verir misin? Kardeşim izlerken sikimi amına sokmama izin verir misin?"

Becca dudağını ısırdı. *Zihin Manzarasındayız*, diye hatırlattı kendine. *Bunların hiçbirini gerçekten yapmıyoruz.*

"Evet," dedi sonunda. "Evet, ama... sence bu bizi bir araya getirir mi? Sesin sürekli bahsettiği Tek Akıl'ı oluşturmamıza yardımcı olur mu?"

Far başını salladı. "Tek Akıl'ı oluşturmanın tam olarak neleri içerdiğini bilmiyorum, hiçbirimiz bilmiyoruz. Ama tahmin etmem gerekirse, penetrasyonun yeterli olmayacağını düşünürdüm. Truth ve ben muhtemelen aramızdaki eylemi mühürlemek için seni tohumumuzla doldurmak zorunda kalacağız."

"Yani benimle sevişmek için... zorunda kalacağını mı söylüyorsun? İkinizle birden mi? Aynı anda mı yoksa..." Becca soruyu havada bıraktı.

"Yine emin değilim," dedi ışık ikizi. "Elbette, normal bir bağa sahip İkiz Türler için tekil penetrasyon zor olacaktır. Türümüzün çoğu için, her iki ikizin de aynı anda kadınlarının içinde olması gerekir, aksi takdirde acı çekerler. Ama Truth ve ben çok uzun süredir ayrı olduğumuz için, sanırım sana ayrı ayrı nüfuz etmemiz mümkün olabilir."

Truth, "Ve penetrasyonun illa ki sevişmek anlamına gelmesi gerekmiyor - özür dilerim Rebecca- yani sevişmek," diye belirtti. "Şu an için Far sadece şunu yapmak istiyor..." Sertçe yutkundu. "Ben izlerken şaftını tatlı kanalının derinliklerine kaydırmak istiyor."

"Ve... işi bittiğinde sen de aynısını yapmak isteyecek misin?" Becca fısıldadı. Üçü ne kadar ileri gidecekti? O ne kadar ileri gitmek *istiyordu*? *Sonuna* kadar, diye fısıldadı küçük bir ses ama kendini suçlu hissederek onu itti.

Truth, "Sürekli bahsettiğimiz Tek Akıl'ı oluşturacaksak buna ihtiyacım olabilir," diye belirtti.

"Ama..." Becca dudağını ısırdı. "Far penetrasyondan daha fazlasına ihtiyacın olduğunu söyledi. Beni tohumlarınla doldurman gerektiğini söyledi. İkinizin de."

"Tamamen mümkün," dedi karanlık ikiz. "Ama yine de bunun illa sikişmek anlamına gelmesi gerekmiyor. Eğer tercih edersen, eşiğine gelene kadar kendimizi uyarabilir, sonra da içine bir kez kayarak amının derinliklerine boşalabiliriz."

Karanlık ikizin sözleri üzerine Becca'nın içinden saf bir şehvet ürpertisi geçti. "*Sanırım* bu işe yarar," dedi yumuşak bir sesle.

Far, "Ama önce Truth'un, onun sana diliyle girdiği gibi benim de sana aletimle girdiğimi görmeye katlanıp katlanamayacağını görmemiz gerekiyor," diye mırıldandı. "Ve bu görüntüden zevk alabilecek mi?" Ona bir kaşını kaldırdı. "Denememize izin verir misin?"

Becca yavaşça başını salladı. "Evet," diye mırıldandı. "Ben... evet. Beni nasıl... nasıl istiyorsun? Bana nasıl *ihtiyacın* var?"

"Ellerinin ve dizlerinin üzerinde," diye homurdandı Truth, ona aç gözlerle bakarak. "Eğer bu gerçek bir test olacaksa net bir görüşe ihtiyacım var. Seni kardeşime eğerken, kalçalarını ve amını onun sikini kabul etmek için genişçe açarken izlemem gerekiyor."

Becca tekrar ürperdi ve meme uçlarının küçük sert noktalara dönüştüğünü hissetti. "Pekâlâ," diye fısıldadı, doğrulup otururken. "Ben... Bunu yapabilirim, sanırım."

Kendini son derece savunmasız hissederek büyük yatağın ortasında ellerinin ve dizlerinin üzerine çöktü. Şimdiye kadar içine sadece bir erkek girmişti ve o da sadece bir kez olmuştu. Kenneth'la standart misyoner pozisyonunda sevişmişlerdi ve bu da kendisini daha savunmasız hissetmesine neden oluyordu.

Şimdi hayvani bir pozdaydı, kıcı havadaydı ve göğüsleri onu cinsel hissettirecek şekilde aşağı sarkıyordu... sergileniyordu. Bunu gerçekten yapacak mıydı? Truth kardeşini amının derinliklerine alırken Far'ın kalın siki için gerçekten bacaklarını açacak mıydı?

Öyle görünüyordu.

Becca, ışık ikizinin çok dar siyah pantolonunu indirerek gerçekten devasa bir aleti ortaya çıkarmasını geniş gözlerle izledi. Kat'in Kindred'lar hakkında her zaman söylediği şey neydi? Hepsinin Clydesdale gibi asılı olduğunu... Hepsi buydu. Düşüncesi bile kızarmasına neden olmuştu.

Işık ikizi onun kararsızlığını hissetmiş gibiydi çünkü titreyen omuzlarını ve sırtını okşadı ve eğilip gözlerinin içine baktı.

"Bunu yavaşça yapacağım, *mi'now*," diye mırıldandı. "İçine olabildiğince nazıkçe gireceğim. Eğer herhangi bir anda çok fazla gelirse bana söyle ve geri çekileyim, yemin ederim."

Yüzündeki endişeli ifade ve derin, yatıştırıcı sesi Becca'nın gerginliğinin bir kısmını aldı.

"Evet," diye fısıldadı ona bakarak. "Ben... ben senin dikkatli olacağını biliyorum. Sana güveniyorum, Far."

"Teşekkür ederim, *mi'now*." Kızın sıcak yanağını öptü, dudakları kızın sıcak teninde tatlı tatlı gezindi ve sonunda doğruldu. "Evet, kardeşim," dedi Truth'a bakarak. "Leydimizin içine girmemi izlemeye hazır mısın?"

"Evet." Kara ikizin sesi biraz boğuk çıkmıştı ve Becca onun yine arzu ile töre arasında kalıp kalmadığını merak etti. Duyduğuna göre, gerçek bir Rai'ku erkeği dışisine dokunmaya cüret eden başka bir erkeği lime lime ederdi. Oysa İkiz Akraba'nın yaptığı hiç de bu değildi; *paylaşıyorlardı*. Ama Truth onu bu kadar yakından paylaşmaktan zevk alabilir miydi? Küçük bir ürperti ile bunu öğrenmek üzere olduklarına karar verdi.

Hafif ikizinin arkasında pozisyon aldığını hissettiğinde dudağını ısırdı. Adamın ağır aletinin çıplak poposuna sürtündüğünü, ipeksi gövdesinin çıplak tenini zar zor öptüğünü hissedebiliyordu.

"Gördün mü kardeşim?" dediğini duydu Far'ın, iri bir eli kalçasının kıvrımına yerleşirken. "Leydimiz açık ve bekliyor, beni bekliyor. Sikim dışarıda ve elimde çıplak, ona girmeye hazır. Onu sahiplenmeye hazırım. Bunu bilmek nasıl bir duygu? Ne yapmak üzere olduğumu görmek?"

"Bu... kötü hissettirmiyor," diye konuştu Truth aynı boğuk ses tonuyla. "Devam et Far, bana daha fazlasını göster."

"Şimdi ona doğru kayacağım." Far eylemleri kelimelere uydurdu ve Becca, shaftının geniş, erik şeklindeki başının açık kıvrımları arasında hafifçe kaydığını hissettiğinde bir nefesi ısırıldı. Far ona, "Biraz daha açıl," diye talimat verdi. "Klitorisini ovmama izin ver."

Kendine yardım edemeyen Becca itaat etti. Duruşunu genişletti ve kalçalarını kaldırdı, kedi dudaklarının yeni duruşla ayrıldığını hissetti.

Far onun yeni savunmasızlığından tam anlamıyla yararlandı. Becca onun sikinin başını kaygan kıvrımlarının derinliklerine kaydırıldığını ve merkezindeki ağrıyan tomurcuğun üzerine sertçe sürttüğünü hissetti.

Bu hareket tüm vücudunda bir zevk şimşeği çakmasına neden oldu ve bu samimi temas karşısında nefesi kesildi ve sıçradı.

"Sorun yok Becca," diye mırıldandığını duydu Far, kalçalarını ve sırtını okşarken. "Henüz içine girmedim, sadece iç kıvrımlarını ovuyorum."

Becca onun bunu Truth'un iyiliği için söylediğini düşündü.

"Tamam... tamam," diye nefes nefese kaldı. "Ben... Ben iyiyim. Sadece çok yoğun ve ben zaten çok hassasım..."

"Truth'un dilinden," diye bitirdi Far onun için usulca. "Evet, küçük tatlı amcığını çok iyi yaladı, değil mi? Asıl soru şu: Seni, sikimi içine alacak kadar ıslattı mı?" Onun üzerinden bakarak

Becca onun sessizce kendisini izleyen Truth'a döndüğünü gördü. "Öyle mi kardeşim? Bunu test edelim mi?"

Truth o kadar uzun süre tereddüt etti ki Becca onun ne söyleyeceğinden emin olamadı. Far'ın ona yaptıklarını izlerken gözleri yarı kapalı kalmıştı; kardeşinin uzun, kalın siki *neredeyse* amına giriyordu.

"Yap şunu," diye hırladı sonunda. "Bunu görmek istememeliydim ama istiyorum. Şaftını hanımefendinin derinliklerine sokmanı izlemek istiyorum - onun amını sikiyle doldurmanı izlemek istiyorum."

"Becca?" Far onun adını bir soruya dönüştürdü. "Senin için sorun olur mu?"

"Evet." Becca'nın elleri yatağın içinde yumruk şeklinde kıvrıldı. "Eğer... yavaş gittiğin sürece. Siz gerçekten büyüyorsunuz ve ben değilim."

"Son derece sıkı, kardeşim," diye mırıldandı Truth. "Bunu dilimle hissettim."

Becca dudağını ısırды. Korkmaması gerektiğini biliyordu. Ne de olsa burası Mindscape'ti. Bir erkekle, hatta Kindred boyutlarında bir erkekle bile kolaylıkla başa çıkabilmeliydi. Ama her şey o kadar *gerçekçiydi* ki ve ilk ve tek seks eyleminden bu yana o kadar uzun zaman geçmişti ki kendini yeniden bakire gibi hissetti. *Keşke Kat'in bana verdiği o bağlayıcı meyve suyundan bende de olsaydı...*

Birdenbire, sürpriz bir şekilde, küçük mavi şişe yatağın üzerinde, yanında belirdi. Her ayrıntısıyla mükemmeldi - çiçek şeklindeki sevimli tıpasına kadar Kat'in ona verdiği tıpatıp benziyordu.

"O da ne?" Truth kaşlarını çatarak sordu.

"Bağlayıcı meyve suyu." Becca bunun gerçekten ortaya çıktığına inanamıyordu. "Ama sen nasıl...?"

"Bilmiyorum." Becca omuz silkti. "Sadece diliyordum ve karşıma çıktı."

Far düşünceli görünüyordu. "Biliyor musun, keşke sana da yardımcı olacak bağlayıcı meyve ya da benzeri bir şeyimiz olsaydı." Truth'a baktı. "Kardeşim mi?"

Truth, "Özellikle bağlayıcı meyve ya da türevlerinden herhangi birini istemedim ama Rebecca'nın yolunu kolaylaştıracak bir şeyimiz olsaydı yardımcı olurdu diye düşünüyordum," dedi. "Kendisi *son derece* sıkı."

Becca bir heyecan dalgası hissetti. "Bunun ne anlama geldiğini biliyor musunuz? Biz *yapmalıyız* doğru yolda olmak! Tahminlerimiz iyiye gidiyor."

"Ama biz bilinçli olarak bir şey yansıtmaya *çalışmadık*," diye itiraz etti Truth. "Mesele de bu zaten," dedi Becca ona. "Bilinçli olarak bir şey hepimiz aynı dalga boyundaydık ve aynı şeyi düşünüyorduk. aynı şey ve bir anda *oldu*. Kendiliğinden. Kesinlikle doğru yoldayız."

Truth ona bir kaşını kaldırdı. "Yani şimdi durmak mı istiyorsun? Tek Akıl'a sahip olmak ve Vashtar'ı bulmak ya da buradan bir çıkış kapısı yansıtmak için gerekli yakınlığa ulaştık mı?"

Becca'nın içinde evet demesi gerektiğine dair suçlu bir his vardı. Ama Far tam arkasındaydı, sikinin sıcak başı Becca'nın hassas kıvrımlarında kayıyor, onu doldurmak üzereydi. Ve Truth kıskanç mı yoksa tahrik olmuş mu olduğuna karar verememiş gibi kısıp gözlerle onu izliyordu.

Becca kendi kendine, *bir araya gelmeye çok yakın olduklarını* söyledi. *Eğer şimdi durursak, tekrar ayrı düşecekler. Bu OneMind'i oluşturmaktan çok daha fazlası - onları bir tür bağa, birbirleriyle İkiz bir bağa getirmekle ilgili. Devam etmeliyiz.*

"Hayır," dedi yüksek sesle. "Far'ın daha önce söylediklerine katılıyorum. Tek Zihin'i tamamen oluşturmak için daha ileri gitmemiz gerekiyor. Daha fazlasını yapmalıyız."

"Eğer bunu içersen içmek *zorunda* kalacağız." Far, bir şekilde ortaya çıkmasını sağladıkları küçük cam şişe meyve suyuna başıyla işaret etti. "Daha önce seni tohumumuzla doldurmaktan bahsetmiştik Becca. Ama bağlayıcı meyvenin özünü içersen, arzunu bastırmak için seni tamamen doldurmaktan başka çaremiz kalmaz."

"Bundan emin değilim," dedi Becca tedirginlikle. "Demek istediğim, Kat'in düğününde pastayı yedikten sonra ikiniz, bilirsiniz, o ilk birleşmeyi yaptığımızda bana yardım edebildiniz."

"Ama zaten bir tür birleşmenin içindeyiz," diye belirtti Truth. "Ya da Zihin Manzarası'na başka ne diyorsunuz?"

"Bilmiyorum." Becca şişeye baktı ve bir karar verdi. "Ama sanırım bu göze almam gereken bir şans. Eğer... eğer her ne yapıyorsak... onu yapabileceksek."

Far, "Ne yaptığımızı biliyorsun Becca," diye mırıldandı ve onun sikinin açık amını hafifçe dürttüğünü hissetti. "Şaftımı kabzasına kadar içine kaydırmak üzereyim. Ben yaptıktan sonra Truth da sırasını alacak. İkimiz de seninle sevişeceğiz ve muhtemelen içine boşalacağız, tohumlarımızı karnına olabildiğince derine ekeceğiz." Onun kalçalarını hafifçe okşadı. "Sadece kendimize karşı dürüst olmamız gerektiğini düşünüyorum - yaptığımız şey bu."

Becca dudağını ısırды. "Biliyorum," diye fısıldadı. "Ne yaptığımızı biliyorum. Ve... Durmak istemiyorum."

"Ben de," dedi Truth.

"Ben de bilmiyorum." Far küçük şişeye başıyla işaret etti. "Hadi Becca, iç şu suyu. Eğer Truth ve ben, içinde başlayan yangını söndürmek için seni siklerimizle ve dölllerimizle doldurmak zorunda kalırsak, bunu yaparız. Seni tatminsiz ya da incinmiş bırakmayacağız."

"Yapmayacağını biliyorum." Becca başını çevirerek ikisinin de gözleriyle buluştu. Orada aşktan başka bir şey görmedi -aşk ve arzu. "Pekâlâ." Derin bir nefes aldı. "Şu anda şişe açmak için kötü bir durumdayım- Truth, bana yardım eder misin?"

Truth yorum yapmadan çiçek şeklindeki küçük tıpayı çıkardı ve mavi şişeyi dudaklarına doğru eğdi. Becca uzun, derin bir yudum aldı ve karanlık ikiz şişeyi yatağın yanına koymadan önce tıpayı dikkatlice yerine yerleştirdi.

Becca kaybolup kaybolmayacağını, yorgan ve pizzanın yaptığı gibi onları çevreleyen gri sisin içinde tekrar eriyip erimeyeceğini merak etti. Ama düşünceleri, tüm vücuduna yayılan, içini ısıtan bir karıncalanmayla kesildi. Kat meyve suyunun hızlı etki ettiğini söylemişti ve gerçekten de öyleydi - onu bu karmaşaya sürükleyen yediği kekten bile daha hızlı etki ediyordu. Şimdi kendini daha iyi hissediyordu - bir şekilde daha açık. Far ve Truth'un vermek zorunda olduğu şeyi daha fazla alabiliyordu.

"Pekâlâ," diye mırıldandı, tekrar ışık ikizine bakarak. "Ben... Ben hazırım."

"Ben de öyle," diye homurdandı Truth, arkasına yaslanıp kısık gözlerle izlerken. "Yap şunu kardeşim. Leydimizin yanına girdiğini göreyim."

"Zevkle," dedi Far yumuşak bir sesle, Becca'nın kalçalarını okşayarak. "Ama senden bir iyilik isteyeceğim, Truth. Ona daha kolay girebilmem için hanımefendinin amını benim için açabilir misin?"

Becca, hafif ikizinin ne yaptığını anladığında onun sözleri karşısında nefesini tuttu. Kardeşinden sadece kendisiyle sevişirken onu izlemesini değil, girişini kolaylaştırmak için ona katılmasını da istiyordu.

Gergin bir sessizlik oldu ve karanlık ikizinin nasıl tepki vereceğinden emin değildi. Sonra teninde bir çift büyük, sıcak el daha hissetti.

Truth onun yanında diz çökmüş ve iç bacaklarını avuçlamak için uzanmıştı.

"Nasıl ," diye usulca homurdandı. Ve sonra Becca onun uzun parmaklarını hissetti

ayrılık onu dış kedi Dudaklar, yayılıyor onu geniş için
onun kardeşinin
penetrasyon.

Far, "Teşekkür ederim kardeşim," diye mırıldandı ve sonunda tacının yumuşak öpücüğünü amının girişinde hissetti.

Far'ın sikinin başını içine soktuğunu hissettiğinde usulca "Oh," inledi. Bağlayıcı meyve suyu şimdi gerçekten onun üzerinde çalışıyordu, onu doldurmak için acıtıyordu - daha önce ağrımadığı için değil ama şimdi onun içinde olmazsa ölebilir gibi görünüyordu. Ama yine de sadece başı girişine girerek oyalandı.

"İzliyor musun kardeşim?" diye mırıldandı Truth'a. "Gördüklerin hoşuna gidiyor mu? Sikimin hanımefendinin amına girdiğini görmek sana zevk veriyor mu?"

"I..." Truth sertçe yutkundu, boğazından kuru bir tıkırtı sesi geldi. "Öyle," diye itiraf etti sonunda. "Aslında *çok* zevk veriyor."

"Ona daha fazla girmemi izlemek ister misin?" Far sordu, derin sesi baştan çıkarıcı bir şekilde pürüzsüzdü. "Onu iliklerine kadar doldurduğumu görmek ister misin?"

"Evet, lanet olsun sana." Truth'un sesi hem arzu de utançla dolu, çelişkili geliyordu. "İstediğimi biliyorsun. Doldur onu kardeşim. Amını sakinle doldur."

"Nasıl isterseniz." Far kardeşinin sözlerini yineledi. Sonra Becca kalın şaftın yavaş ama emin adımlarla içine doğru kaydığını hissederek kısık bir inilti çıkardı.

Aman Tanrım, *çok büyüktü!* Ama aldığı meyve suyu sayesinde ona kolayca uyum sağladı. İç duvarlarının onun etrafında gerildiğini hissedebiliyordu ama iyi bir şekilde geriliyordu - acı verici değil, zevkli bir şekilde. Sonunda dibe vurduğunda içinden saf bir zevk şimşegi çıktı

onun içinde. İnledi ve kalçalarını yukarı doğru eğdi, bu kadar iyice ve tamamen doldurulmanın lezzetli hissinden daha fazlasını almaya çalıştı.

Far'ın, "Bu çok iyi Becca," diye mırıldandığını duydu. "Sikimi o daracık amının derinliklerine sokman çok iyi. Nasıl bir his, *şimdi*? Şaftımın seni doldurduğunu hissetmek hoşuna gidiyor mu?"

"Evet," diye itiraf etti Becca kısık bir sesle. "Ben... Elimde değil. Kendimi Buna *ihtiyacım* var, içimde sana ihtiyacım var Far."

"Ya sen, kardeşim?" Far ikizine bakarak sordu. "Şaftımın kadınıımızın içine gömüldüğünü görünce ne hissediyorsun?"

"Hayatımda hiç olmadığım kadar tahrik oldum," diye homurdandı Truth. "Dediğin gibi, ikimizin de sevdiği dişiye tatmin edişini izlemekten zevk almaktan kendimi alamıyorum."

Far basitçe, "Bu İkiz Kindred tarzı," dedi. Becca'nın kışını okşadı ve içine biraz daha bastırarak onun inlemesini sağladı. "Tanrım, ne kadar *da* sıkısın. Kukun her yanımda çok iyi hissettiriyor."

Becca inledi ve onun gözlerini yakalamak için omzunun üzerinden baktı. "Tek Zihin'i oluşturmayı deneyecek miyiz? Sen... sen... içime boşalacak mısın?" diye sordu.

Cevabın ne olmasını istediğinden emin değildi, bu yüzden adam başını salladığında hissettiği hayal kırıklığı karşısında şaşırdı.

"Hayır," diye mırıldandı. "Henüz değil. Şimdi senin amında Truth'un sırası, *mi'now*. O da amının derinliklerine girip tatlı duvarlarının aletini sardığını hissetmeden seni tohumlarımla doldurmayı düşünemem."

Becca, hafif ikizinin uzun, kalın shaftını geri çektiğini hissettiğinde neredeyse hayal kırıklığıyla ağlıyordu. Daha önce kendini hiç bu kadar boş hissetmemişti - bu kadar umutsuzca doldurulmaya ihtiyacı vardı.

"Bunu yapmak zorunda değilsin kardeşim," diye mırıldandı Truth, Far onun içinden sonuna kadar çıkarken. "İstersen onun içinde bitirebilirsin - sana ihtiyacı olduğu çok açık."

"Hayır, ikimize de ihtiyacı var," dedi Far kararlılıkla. "Gel Becca," diye ekledi, onu kollarının arasına aldı ve Truth onu tattığında bulundukları pozisyonda olmaları için tekrar kendisine doğru çekti. "Bana yaslan ve Truth'un amını sikiyle doldurmasına izin ver."

İhtiyaç, içinde ikinci bir kalp atışı gibi atıyor ve Becca'yı onun dediğini yapmaya fazlasıyla istekli hale getiriyordu. Bu noktada ne olacağı umurunda değildi - hangi kardeşin sikini içine sokacağı da umurunda değildi. Sadece bir an önce doldurulması gerektiğini biliyordu.

Bağlayıcı meyve suyu beni deli ediyor! Eğer sadece Zihin Manzarasındaysak nasıl bu kadar iyi çalışıyor? Nasıl... ama merak ettiği sorular içinde büyüyen ateş tarafından süpürüldü.

Truth dar siyah pantolonunu indirip bacaklarının arasındaki pozisyonunu alırken, "Lütfen," diye yalvardı. "Lütfen, buna ihtiyacım var... çok ihtiyacım var."

"Neye ihtiyacın olduğunu biliyorum." Karanlık ikizin sesi hem sert hem de şefkatliydi. "Ve bunu sana vermek istiyorum Rebecca. Far'a karşı rahatlamaya çalış ve içine girmeme izin ver."

Aralarına baktığında Becca onun kardeşinden daha uzun ve kalın olduğunu gördü. Ama yine de umurunda değildi. Tek bildiği onun içinde olmasını, onu sonuna kadar doldurmasını istediğiydi.

Hevesle inledi ve horozunun kalın başının girişini ihlal ettiğini hissettiğinde karanlık ikizine ulaştı. Aynı , Far'ın kardeşinin ona girişini izlerken alçak sesle, boğuk bir ünlem çıkardığını duydu.

"Tanrılar çok güzelsin Becca," diye mırıldandı kulağına, Truth onun içine derinlemesine bastırıp onu gererek açarken. "Orada öyle güzel yatıyorsun ki

Truth'un sikini amının derinliklerine almak için bacaklarını aç."

"Hissediyor... iyi hissediyor," diye inledi Becca, karanlık ikizinin içinde dibe vurduğunu hissederken. "Harika hissettiriyor." *Şaşırtıcı ama tam olarak doğru değil, diye* fısıldadı içinden küçük bir ses. *Bir şeyler eksik... ama ne?*

"Tabii ki iyi," dedi Far yumuşak bir sesle, yanağını okşayarak. "Sen bizim aramızda olmak için yaratılmışsın, *mi'now*."

Aralarında, işte bu! Birdenbire neye ihtiyacı olduğunu, neye bu kadar aç olduğunu anladı.

"Gerçek," dedi karanlık ikizine bakarak. "Bu iyi ama... *daha fazlasına ihtiyacım var.*"

"Daha çok böyle *mi?*" Biraz geri çekildi ve ona doğru pompaladı, kalçaları esnedi ve pazıları hareketle gerildi.

"Oh!" Becca, zevk şimşek gibi içinden geçerken küçük bir iniltiyle başını geriye attı. İnanılmaz bir histi ama yine de bir şey eksikti. Hayır, bir şey değil, biri.

"Becca?" Far'ın kulağına mırıldandığını duydu. "İhtiyacın olan şey bu mu? Truth'un seninle sevişmesine mi ihtiyacın var? Seni sikmesine?"

"Evet... ve hayır," diye nefes nefese kalmayı başardı. "Onun benimle sevişmesini istiyorum ama... ben de seni istiyorum Far." Onun dipsiz siyah gözlerine bakmak için başını yukarı kaldırdı. "İkinizi de istiyorum. Aynı anda."

Bunu yüksek sesle söyleyecek cesareti bulduğuna inanamıyordu ama elinde değildi. İçinden bir ses bu isteği yerine gelene kadar tatmin olmayacağını söylüyordu; iki erkeği de aynı anda onu doldurana kadar. Onu aynı anda hem doldurup hem de beceriyorlardı. *Bu yanlış... çok yanlış, diye* fısıldadı küçük ses ama Becca onu itti. *Bu Zihin Manzarası, gerçek değil, diye* hatırlattı kendine. *Sorun yok, bunu yapmamız gerek.*

Ama Truth kaşlarını çatıyordu. "Ben... yapamam Rebecca," diye mırıldanarak geri çekildi. "Üzgünüm ama Mindscape'in sınırları içinde bile bu çok fazla. Şaftıma başka bir erkeğinkine dokunamam. Bu... doğru değil."

"Becca'nın tam birleşme seksinden bahsettiğini sanmıyorum," dedi Far nazikçe, kardeşinin Becca'nın amından sonuna kadar kaymasını izlerken. "Ve bence bu fikir seni hâlâ rahatsız ediyorsa, ona ihtiyacı olan şeyi bir kez bile dokunmadan verebiliriz, kardeşim."

"Öyle," dedi Truth kısaca. "Ama ne demek istiyorsun, Far? Birleşmeden onun ihtiyacını nasıl karşılayabiliriz?"

Otuzbirinci Bölüm

"Becca ve harika ikizlerden haber var mı?" Sylvan odaya girdiğinde Kat sordu.

Sophie, Liv ve onların bebekleriyle vakit geçiriyor, kendi ikizlerinin doğmasını bekliyordu. Sophie buna uygulamalı annelik dersi almak diyordu ve Kat bunun doğru olduğunu inkâr edemezdi. Ne de olsa hiçbir zaman bebeklerle arası iyi olmamıştı, bu yüzden kendi ikizleri doğmadan önce öğrenebileceği her şeyi öğrenmeye çalışıyordu.

"Korkarım ki hayır." Sylvan başını salladı. "Açıkçası, onlar için biraz endişelenmeye başladım. Orthanx'ın yörüngesine saatler önce ulaştılar ve bizimle bir kez temasa geçtiler, sonra hiçbir şey olmadı." Kaşlarını çattı. "İşin garip yanı, yüzeye hiç inmediler. Bir mesaj gönderdiğimizde mekikleri bir ping gönderiyor - hala yörüngede olduğunu gösteren standart otomatik bir cevap - ama hiçbiri çağrıya cevap vermiyor."

"Yani orada öylece *oturup* hiçbir şey yapmıyorlar mı? Neden Orthanx'a gitmediler? Sence bir sorun mu var?" Sophie endişeyle arkadaşına baktı.

"Bilmiyorum." Sylvan içini çekti. "Onlarla tekrar iletişime geçmeden önce birkaç saat daha bekleyeceğim. Eğer cevap vermezlerse, peşlerinden bir mekik göndermemiz gerekebilir."

"Eşleşmemiş Erkek sorunumuza gerçekten çözüm getirebileceklerini düşünüyor musun?" Kat sordu.

"Ve 'sorun' derken, zihnini sabitleyecek bir dişiyle bağı olmayan her Kindred savaşçısının şeytan tarafından ele geçirilmiş olduğu gerçeğini kastediyorsun," dedi Liv kuru bir sesle.

"Şey, evet. Bu biraz büyük bir sorun, öyle değil mi?" Kat kaşlarını çatarak şöyle dedi. "Yani eğer o adamlar kalkan bariyerinin arkasından çıkarsa..."

"Tüm bölge sıkı bir şekilde korunuyor," dedi Sylvan. "Ama biz durumu çözene kadar Dünya'ya taşınmakta özgür olduğunu biliyorsun. Pek çok Kindred gelini bunu yapıyor, özellikle de küçük çocukları olanlar." Sophia'ya anlamlı bir bakış attı.

"Hayatta olmaz," dedi inatla. "Hiçbir yere gitmiyorum. Ayrıca Liv bu soruna bir çözümü olduğunu düşünüyor. En azından Becca ve adamları dönene kadar geçici bir çözüm."

"Öyle mi?" Sylvan, tanıdığı en yetkin hemşirelerden biri olan baldızına büyük saygı duyuyordu. "Ne oldu Olivia?" diye sordu. "Lütfen söyle, Konsey'in önüne getirmekten mutluluk duyacağım."

"İşe yarayacağından tam olarak emin değilim," dedi Liv tereddütle. "Ama biraz zaman kazandırabilir. Çiftleşmemiş Erkekler hiçbir şekilde kalıcı olarak zarar vermek istemediğimizi biliyorum. Sonuçta iblisler tarafından ele geçirilmeleri onların suçu değil. Ama Çiftleşmemiş Erkekler bölgesinden çıkmaya çalışmalarına da izin veremeyiz. Bu yüzden düşündüm ki..."

"Evet?" Sylvan devam etmesi için eliyle işaret etti.

"İlk başta gölge taşıyı yaymak için hava kanallarını kullanan o ürkütücü Donald tarafından ele göre, neden hava kanallarını başka bir şey için tekrar kullanmayalım diye düşündüm."

"Ona ne olduğunu söyle Livvy," dedi Sophia heyecanla.

Olivia, "Bence Çiftleşmemiş Erkekler bölgesine bir tür hava kaynaklı kimyasal, bir tür bayıltıcı gaz üfleliyoruz," dedi. "Muhtemelen iblisleri tahliye etmeyecektir ama içinde yaşadıkları bedenler yok olursa, sorun çıkarmalarını çok daha zorlaştıracaktır."

"Olivia, sen bir dahisin!" Sylvan'ın normalde soğukkanlı olan yüzü geniş bir gülümsemeye dönüştü. "Bunu ben neden düşünemedim?"

Sophia kaşlarını çatarak, "Belki de her şey başladığından beri günlerdir Ana Gemi'nin tamamıyla ilgilenmeye çalıştığın içindir," dedi.

"Özür dilerim *Talana*, gerçekten özür dilerim." Sylvan onu kendine çekti ve alnından nazikçe öptü. "Çok fazla ortalıkta olmadığımı biliyorum. Ama olan biten her şey yüzünden..."

"Biliyorum, biliyorum..." Sophia kollarını ona doladı ve başı çenesinin altına gelecek şekilde iyice sokuldu. "Omuzlarında dünyanın yükünü taşıdığını anlıyorum. Keşke eve gelsen ve arada bir seninle ilgilenmeme izin versen." Yüzü aydınlandı. "Sence Liv'in planı işe yarayabilir mi?"

"Neden olmasın anlamıyorum." Sylvan'ın sesi düşünceli geliyordu. "Tabii ki, hava kanallarından birine sadece Çiftleşmemiş Erkekler bölgesine girerek erişilebilir ama bunu yapmak zorunda kalmamalıyız. Sektörü besleyen ana havalandırma sistemi kalkan bariyerinin dışında. Bir tür uyku ilacını doğrudan onların bölgesine pompalamak ve hepsini uyutmak yeterince basit olmalı tabii ki geçici olarak."

"Elbette," diye kabul etti Sophia. "Yani deneyeceksin, değil mi?"

Sylvan kaşlarını çattı. "Önce Konsey'e danışmam gerekecek. Şansölye Terex hala liderlik yapamadığı için şu anda tamamen dengesiz durumdayız."

"Hâlâ komada mı?" Kat, Kindred Yönetim Konseyi başkanıyla sadece bir kez karşılaşmış ve onun nazik ama mesafeli bir erkek olduğunu düşünmüştü. Bir Kan Akrabasıydı, bu da soğukkanlı tavrını açıklıyordu. Sylvan, Kat'in gerçekten iyi tanıdığı tek Kan Akrabasıydı ve söyleyebildiği kadarıyla, onun türünden olan diğer tüm Akrabaların damarlarında buzlu su akıyordu.

"Korkarım öyle." Sylvan başını salladı. "Normal işlevlerine devam edebilmek bir yana, bu durumdan kurtulup kurtulamayacağını bile bilmiyoruz. Ama Konsey onun yerini almadan önce ona daha fazla zaman tanımak için oy kullandı, bu yüzden onsuz elimizden gelenin en iyisini yapıyoruz. Yine de kolay değil - her konuda karar verici oyu o veriyor ve hiç kullanmamış olmasına rağmen çoğunluk kararlarını veto etme yetkisine sahip."

"O bilge bir erkek," dedi Liv düşünceli bir ifadeyle. "Yine de bana hep üzgün görünüyor."

"Çünkü karısını kaybetti," diye hatırlattı Kat ona. "He-oh!" Elini karnına götürdü. "Vay canına, bu adamlar bugün *gerçekten* de tekmeliyor."

"Dışarı çıkmak ve anneleriyle tanışmak için sabırsızlanıyorlar." Sophia gülümsedi. "Lafı açılmışken, benim de ikizlerimi uykularından kaldırmam gerekiyor yoksa bu gece uyuyamayacaklar."

Liv ayağa kalkarak, "Benim ufaklık da öyle," dedi. Kat'e elini uzattı. "Buralarda mı takılacaksınız?"

"Hayır, Lock bu akşam Tayland yemeği pişiriyor. Deep'in içine çok fazla biber koyup baharatlı yapmadığından emin olmalıyım." Kat, Sylvan'a baktı. "Becca ve adamları hakkında beni bilgilendirmeye devam et, olur mu? Ondan çok hoşlanıyorum ve onlar hakkında endişeli bir his var içimde."

"Endişelenen tek kişi sen değilsin," dedi Sylvan ciddiyetle. "Umutlarımızı onların sorunumuza çözüm bulmasına bağlamış durumdayız. Kutsal Korumuzun rahibeleri bile bu varlıkları, bu iblisleri kovmayı başaramadı. Eğer Far, Truth ve Becca bir tedavi getiremezlerse..." Başını iki yana salladı. "Ne yapacağımızdan emin değilim."

Bölüm Otuz İki

"Şaftlarımızı birleştirmeden kadınıımızı nasıl tatmin edebileceğimizi sana göstereceğim," dedi Far. "İşte böyle."

Becca, hafif ikizinin uzun parmaklarının amını avuçlamak için aşağı kaydığını hissettiğinde inledi. Daha da aşağıya kaymadan önce parmak uçlarını girişinin etrafında döndürerek nem topladı.

"Oh!" diye inledi adamın gül goncasını parmakladığını, balıyla kayganlaşan parmak uçlarını alt girişinin etrafında kaydırıldığını hissettiğinde.

"Her şey mı?" Far alçak bir sesle sordu. "Sana böyle dokunmamın bir sakıncası var mı Becca? Burana dokunursam?"

"Ben... Sanırım sorun yok," diye mırıldandı Becca. "Ama... ama ne yapacaksın?"

"Basit," diye mırıldandı Far. "Burada içine gireceğim ve tatlı küçük kıcını sikimle dolduracağım. Sonra, içine tamamen yerleştikimde, Truth tekrar içine girecek ve amını dolduracak."

"Oh..." Becca, önerilen çift penetrasyonun zihnindeki görüntüsü kafasını doldururken dudağını ısırıldı. Böyle bir şeye gerçekten izin verebilir miydi? Truth'un da belirttiği gibi, Zihin Manzarasında bile bazı şeyler hâlâ... tam olarak yanlış değilse de en azından tabu gibi geliyordu. Yasak.

Ama aldığı bağlayıcı meyve suyu hala içinde çalışıyordu, kendini açmak istemesine, boş hissetmesine ve doldurulmak istemesine neden oluyordu.

Dürüst ol, diye fısıldadı kafasının içindeki küçük ses. Gerçekten meyve suyu mu? Yoksa düşünmemen gerektiğini bildiğin bir şeyi yapmak için sadece bir bahane mi istiyorsun? Gerçekten aynı anda iki adamla mı uğraşacaksın Becca?

İstiyorum, diye itiraf ettirdi kendine. Bunu gerçekten yapmak istiyorum. Ama sadece meyve suyu beni azdırdığı için değil, çünkü... çünkü ikisine de nasıl hissettiğimi göstermek istiyorum. Onları ne kadar sevdiğimi mi? Her iki erkeği için de gerçekten bu kadar derinden hissediyor muydu?

Birlikte yaşadıkları onca şeyden sonra... Her ikisini de en kötü anlarında görüp onları teselli ettikten sonra... Kendi en kötü anını görüp onları da teselli ettikten sonra... Cevabı biliyordu.

"Evet," dedi yüksek sesle, hem Far'a hem de kendine. "Evet, bunu istiyorum. Sizi istiyorum-ikinizi de."

"Teşekkür ederim Becca," diye mırıldandı Far ve ikizine baktı. "Leydimiz lütfedip buna izin verecek kardeşim. Ne dersin, onu bu şekilde benimle paylaşır mısın? Bana yardım eder misin - sevgili Becca'mızı birlikte tatmin edip doldurabilir miyiz?"

Truth'un cevabı neredeyse anında geldi.

"Evet," diye homurdandı yumuşak bir sesle, Becca'nın yanağını okşayarak. "Evet, bunu ben de istiyorum. Sen onun kışını doldururken ben de bizim hanımın amını doldurmak istiyorum. Bunu ona zarar vermeden yapabildiğimiz sürece."

"Yapabiliriz," diye güvence verdi Far. "Bağlanma suyunu içti. Birlikte onu doldurabilir ve ona zevk verebiliriz."

"Lütfen," diye nefes nefese kaldı Becca. "Lütfen... bunu bir an önce yap." Far'a baktı. "Ve... içime boşalacak mısın? İkiniz de mi?"

Onun yanağını okşadı. "Seni rahatlatmanın tek yolu bu olabilir." "O zaman ," diye fısıldadı Becca. "Doldur beni ve...ve gel. Her ikisi de lütfen. Sana ihtiyacım var."

"Yapacağız," diye söz verdi Far. "Ama nazikçe, *mi'now*. O küçük tatlı gül goncanın bakire olduğunu düşünmekte haksız mıyım?" Far, Becca'nın inlemesine neden olacak şekilde tekrar onun alt girişini okşadı.

"Evet," diye fısıldadı.

"O zaman çok dikkatli olmalıyım," diye mırıldandı Far. "Seni yavaşça açmak için kendi nemini kullanacağım Becca. Sadece hazır olduğunu hissettiğimde içine gireceğim."

"... tamam," diye mırıldandı Becca. "Sanırım sorun yok."

Far ona, "Yeterince açıldığında çok zevkli olacak," diye söz verdi. Truth'a baktı. "Ama senin yardımına ihtiyacım olacak kardeşim."

Kara ikiz başını salladı. "Ne istersen. Ne yapabilirim?"

Far tembelce gülümsedi. "Sadece en iyi yaptığınız şeyi yapın - ben onu açarken hanımefendimizin amını yalayın. Ben onun tatlı kıcını sikim için genişçe açarken onu rahatlatmak için zevk ver. Bunu yapabilir misin?"

Truth'un gözleri parladı. "Yapabileceğimi biliyorsun. Bütün gün onun amını yalayabilirim ve bundan hiç yorulmam."

"O zaman yap," dedi Far. "Yavaşça ama iyice. Onu eşiğe getirin ama boşalmasına izin vermeyin - bunun biz onun içindeyken olmasını istiyoruz."

"Ben... Anlamıyorum," inledi Becca, karanlık ikiz kalçalarının arasına girip açık amını bir kez daha yalamaya başladığında. "Neden... neden sen içime girene kadar boşalamıyorum?"

"Çünkü, *şimdi*, Truth ve ben de geleceğiz ve tohumumuzu mümkün olduğunca derine yerleştirmemize yardımcı olmak için vücudunuzun doğal kasılmalarının etrafımızda orgazm olmasına ihtiyacımız olacak," diye mırıldandı Far. "Hiçbirimiz Tek Zihin'i oluşturmanın neleri gerektirdiğinden tam olarak emin değiliz, ancak içinize ne kadar derin girebilirsek ve tohumumuzu ne kadar derine ekebilirsek, birleşmemiz o kadar güçlü olacaktır."

Becca'ya mantıklı gelmişti -zihni şehvetle bulanıklaştığında her şey ne kadar mantıklı gelebilirse o kadar. Hissettiği gibi tekrar inledi

Far iki uzun, nazik parmağıyla gül goncasına giriyor.

"Rahatla Becca," diye mırıldandı. "Sadece rahatla ve seni açmama izin ver."

Becca onun dediğini yapmaya çalıştı. Derin bir nefes alıp verdi ve vücudunun alt kısmındaki gerginliği bilinçli olarak serbest bıraktı. Far'ın parmakları Becca'nın içinde makas yaparak onu daha da açıyor, onu sınıra daha da yaklaştırıyordu. Aynı zamanda, Truth yavaşça ama iyice amını yalıyordu, yukarıdan aşağıya doğru dilini her vuruşta hassas klitorisinin üzerinde sürüklerken gözleri onunkilere sabitlenmişti.

Becca, hafif ikizinin parmaklarını çekip yerine sikinin geniş başını koyduğunu hissettiğinde, içinde yeniden zevk oluşmaya başlamıştı.

"Ah!" diye soludu adam hafifçe yukarı ve içeri doğru bastırırken. "Sen... sen yapacak mısın..."

"Rahatla, *şimdi*," diye şefkatle kulağına fısıldadı. "Artık beni alacak kadar açıksın, söz veriyorum. O yüzden sadece aç ve sikimi tatlı kıcına sokmama izin ver."

Becca dudağını ısırarak usulca, "Ben... Deneyeceğim," dedi.

Far, "Sadece Truth'un sana verdiği zevke konsantre ol," diyerek onun içine kalın bir santim daha soktu. "Onu yalamayı bırakma kardeşim," diye yönlendirdi. "Ben tamamen içine girene kadar durma."

Truth'un durmak için acelesi olmadığı belliydi - uzun, yavaş oral saldırısına devam etti, görünüşe göre Far'ın horozu yavaş yavaş kıcını delerken onun lezzetinin tadını çıkarıyordu.

Becca daha önce hiç kimseyle birlikte olmadığı, hatta bir erkeğin gitmesine izin vermeyi hayal bile etmediği bir yerdeki doluluk hissiyle inledi. Ama yine de, sahip olduğu gerilme hissi iyi ve zevkli bir şeydi. Far ayrıca içine girerken meme uçlarını çekiştiriyor ve ona fısıldıyordu

Kulağına, ne kadar güzel ve cesur olduğunu ve onu kardeşiyle paylaşmanın ne kadar iyi hissettireceğini söylüyordu. Kulağındaki yumuşak, derin sesi ve Truth'un dilinin uzun, yavaş vuruşlarla amını yıkaması, onu rahatlatmak ve açılmasına yardımcı olmak için uzun bir yol kat etti.

Sonunda sonuna kadar girmişti ve kadın onun ince kalçalarının kıcına hissetti.

"İşte," diye mırıldandı, yarım santim dışarı çekti ve gidebildiği kadar derin olduğundan emin olmak istercesine tekrar içeri bastırdı. "Tamamen içindeyim Becca." kalçalarının arasında çalışmakta olan Truth'a baktı. "Kardeşim," dedi kısık sesle. "Leydimizi doldururken bana katılacak mısın?"

Truth onun amını son bir kez, sevgiyle yaladı ve sonra üzerine çıkmak için ayağa kalktı.

"Emin misin Rebecca?" diye mırıldandı Becca'nın gözlerinin içine bakarak. "İstediğinin bu olduğundan emin misin?"

"Eğer bizi birbirimize daha da yakınlaştıracaksa, evet." Becca ona doğru uzandı ve kollarını boynuna doladı.

Truth kuru kuru güldü. "Bunu yapmanın nasıl bir faydası olacağını anlamıyorum. Ama şimdi senin içine girer ve seni kardeşimle birlikte doldurursam, ikimiz için de geri dönüş yok. Her ne kadar gerçeklikte değil de zihin dünyasında olsak da, bu geri alamayacağımız bir karar. Bunu biliyorsun."

Becca dudağını ısırdı. "Biliyorum, Truth," diye mırıldandı. "Ve yetiştirilme tarzımız nedeniyle ikimizin de bu konuda şüphelerimiz olduğunu biliyorum. Ama bu... doğru hissettiriyor."

Kara ikiz kaşlarını çattı. "*Çoğunlukla* doğru, her neyse."

"Evet," diye itiraf etti Becca. "Ama dediğin gibi, burası hâlâ Zihin Manzarası, yani gerçek değil. Ve eğer buradan çıkacaksak birleşmemiz gerekiyor. I

Bunu yapmak için bundan daha iyi bir yol ."

"Pekâlâ." Truth başını salladı ve onun ağzını nazikçe öptü. Becca onun dudaklarında kendi sularının tadını alırken zevkle mırıldandı. "Pekâlâ," dedi Truth öpücük bittiğinde. "Seni kardeşim Rebecca ile paylaşacağım. Aşkını ikimizle de paylaştığın gibi."

Becca onun saçlarını okşayarak "Evet," diye fısıldadı. Bir kez daha aynı anda hem doyduğunu hem de doyamadığını hissetti. Far'la kurdukları denklemde eksik olan bir şey vardı ve bunun ne ya da kim olduğunu biliyordu. Hakikat... Hakikat'e ihtiyaçları vardı.

Aletin geniş, kaygan başının hassas kedi dudaklarına sürtündüğünü hissettiğinde ona sahip olacaklarını biliyordu. Sonra onun girişine giden yolu buldu ve içeri doğru itmeye başladı.

Becca nefesini tutarken, "Tanrım," diye inledi. "Çok sıkısın."

"Daha da sıkı çünkü zaten onu dolduruyorum, kardeşim," diye mırıldandı Far. "Ama Becca bizi ayırıyor, böylece gerçekten dokunamıyoruz. Bizi birbirimize çekerken ayırıyor. Sevgili leydimiz." Truth Becca'nın içinde kaymaya devam ederken Becca'nın yanağını öptü ve meme uçlarını nazikçe sıktı.

"Onu çok daha sıkı yapıyor," diye inledi karanlık ikiz. "Tanrım, neredeyse dayanabileceğimden daha fazla."

Bu neredeyse Becca'nın da dayanabileceğinden fazlaydı. Hissettiği gerilme hissi tam olarak acı verici değildi ama aşırıydı. Vücudu kesinlikle onunla konuşuyor, daha önce hiç bu kadar dolmadığını bilmesini sağlıyordu. Ve yine de doğru hissettiriyordu. Kendini aynı anda her iki erkeğe de açmak doğrudu. Kendini bir köprü olarak kullanarak onları bir araya getirmek doğru. Truth'un sikiinin başı nihayet kanalının ucunu bulduğunda, her ikisine karşı da bir sevgi dalgası hissetti ve bir yakınlık ve şefkat hissi onu sardı.

Şaftının geniş başı kadının dibine değdiğinde ikisinin de nefesi kesildi ve Becca bunu yaptığı için hayrete düşmekten kendini alamadı. Bunun olmasına gerçekten izin veriyordu. Bir şekilde bir rüya gibiydi - içine düştüğü ve nasıl uyanacağını bilmediği inanılmaz erotik bir rüya.

Bu bir rüya. Bu Mindscape, hatırladın mı?

Evet, elbette - nasıl unutulabilir ki? Sanki bunları gerçek hayatta yapacakmış gibi. Yine de, gerçek olmadığını bilse bile, Becca'nın şimdiye kadar içinde bulunduğu en yoğun ve cinsel durumdu. Hiç bu kadar dolu hissetmemiş, hiç bu kadar açık olmamıştı. Ama bu iyi bir duyguydu, kulağa ne kadar tuhaf gelse de güvenli bir duyguydu. Etrafı onu seven erkeklerin iri, sert vücutlarıyla çevriliydi; kuşatılmış, istila edilmiş, tamamen ve bütünüyle sahiplenilmişti. Ve bir yanı hâlâ bunun yanlış olduğunda ısrar etse de Becca kendine engel olamıyordu; buna bayılıyordu.

"Lütfen," diye inledi, Far'ın göğsüne yaslandı ve kalçalarını biraz oynattı. "Lütfen, istiyorum... İhtiyacım var..."

"Sana ihtiyacın olan her şeyi vereceğiz Becca," diye söz verdi ılık ikizi. "Sadece rahatla ve seni gitmen gereken yere götürmemize izin ver. Rahatla ve seni sevmemize izin ver."

Becca başka bir şey yapamazdı. Kendini çaresiz, ateşli ve iliklerine kadar dolu hissederek, kendini onların arasında rahatlamaya bıraktı. Birbirlerine tek kelime etmeseler de, ne yapacaklarını tam olarak biliyor gibiydiler. İkisi birden Becca'nın vücudundan uzun, yavaş ve erotik bir şekilde kaymaya başladılar.

Becca onları kaybetmekten korkarak gerildi, içinde bu kadar boş hissetmek istemiyordu. Ama yine, sanki karşılıklı rıza ile, Far ve Truth'un ikisi de ileri fırladı, tekrar içinde dibe vurdu ve Becca'nın beklenmedik bir zevkle inlemesine neden oldu.

"Oh," diye nefesi kesildi. "Oh, Tanrım, *evet.*" Her iki şaftın da içinde hareket ettiğini, onu doldurmak ve içine girmek için birlikte ittiğini ve onu açtığını hissedebiliyordu. Şimdiye kadar yaşadığı en inanılmaz duyguydu ve devam etti, devam etti ve *devam* etti.

"Yavaşça, Rebecca," diye mırıldandı Truth ve kendini büyük bir çabayla tuttuğunu anlayabiliyordu. "Sadece bize karşı açık olmaya çalış ve biz de nazıkçe gidelim."

Far onun kulağına, "Gerçek doğru," diye fısıldadı. "Sadece kendini aç ve sana zarar vermeyeceğimize yemin edelim. Ama şimdi daha hızlı hareket etmemiz gerekiyor."

"Yap... ne yapman gerekiyorsa yap," diye fısıldadı Becca nefes nefese.

"*İhtiyacımız* olan şey seni becermek ve içine boşalmak Rebecca," diye homurdandı Truth. "Bununla başa çıkabilir misin? Döllerimizi amının ve götünün derinliklerine alacak kadar açık olabilir misin?"

"Evet." Becca onu öptü ve sonra Far'ı da öpmek için başını çevirdi. "Bu... benim de istediğim bu. Ve sorun yok, sana güveniyorum. İkinize de."

Far, "Teşekkür ederim, bunun bizim için anlamı çok büyük," diye mırıldandı. Sonra Truth'a baktı. "Gel kardeşim, hanımımızı paylaşılması gerektiği gibi paylaşalım. Onunla birlikte sevişelim ve onu tohumlarımızla dolduralım."

"Evet. *Evet.*" Karanlık ikizin sesi alçak, aç bir hırıltıydı. "Evet, kardeşim-şimdi."

Becca bu karşılaşmanın ne kadar sürdüğünü bilmiyordu. Her iki kalın şaftın onu doldurması ve sikmesi, amının ve kıcının derinliklerine tekrar tekrar kayması, zevkten öleceğini düşünene kadar devam ediyor gibi görünüyordu.

Beklemesi gerektiğini bilmesine rağmen, kendine engel olamadı ve adamları onu becerirken birkaç kez boşaldı. Zevk dayanılamayacak kadar yoğundu ve kendini Truth ve Far'a teslim ederken onu boğdu.

Zevk ikinci kez onu ele geçirdiğinde, Truth'un gerildiğini hissetti.

"Bu çok fazla," diye mırıldandı, yüzü ihtiyaçla doluydu. "Tatlı amının etrafımda sıkışma hissi... Tanrılar, Rebecca, bunun sürmesini istiyorum ama daha fazla dayanamıyorum."

"Ben de aynı şekilde hissediyorum, kardeşim," dedi Far, derin sesi gerilmişti. "Leydimizin zevkini hissetmek beni uçurumun kenarına itiyor."

"O zaman... o zaman bitirin," dedi Becca onlara, onlar birlikte çekilip tekrar içine girerken inleyerek. "Doldurun beni çocuklar. Doldurmanızı istiyorum."

Kendini bırakması için yaptığı davet, Truth ve Far'ın ihtiyacı olan tek şey gibi görünüyordu. Far'ın kısık bir iniltisi ve Truth'un mırıldandığı bir lanetle, ikisinin de son ve derin bir hamleyle içine girdiğini hissetti. Ve sonra her iki kalın şaft da onun içinde titreşiyor, onu sıcak tohumlarıyla dolduruyor, her iki erkeğin de çok ihtiyaç duyduğu tamamlamayı buluyordu.

Tam bir teslimiyet çılgılığı atan Becca, son bir kez daha kendini tamamladığını hissetti.

Ve bunu yaparken, içinde bir şeylerin *değiştiğini* hissetti.

İçsel bir değişim vardı - bedeninde değil ama zihninde. Becca bunun ne olduğunu bilmiyordu ve ne olduğunu da tam olarak kestiremiyordu ama bir şekilde kendini *farklı* hissediyordu.

Değişti.

Saçmalama, dedi kendi kendine tedirginlikle. *Az önce yaptığın şey yüzünden nasıl değişmiş olabilirsin ki? Her şey yolunda ve şimdi belki bir kapı projelendirip buradan çıkabilirsin. Sakin ol Becca.*

Hâlâ nefesini tutmaya çalışıyordu -hepsi öyleydi- ve onların ağır nefesleri dışında sessizlik vardı. Birden Truth konuştu.

"Neler oluyor? Neden kendimi bu kadar garip hissediyorum? Çok... farklı?"

"Ben de hissediyorum," diye mırıldandı Far. "Kendimi... tamamlanmış hissediyorum." Bir elini göğsüne götürdü ve Truth'a baktı. "Sanki..."

"Sanki içindeki bir boşluk dolmuş gibi." Kara ikiz şaşkınlıkla ona baktı. "Ben de hissediyorum kardeşim. Ve... Senin sevincini de hissediyorum." Kaşlarını çattı. "Bunu nasıl hissedebilirim?"

"Bilmiyorum ama Becca'dan gelen bir suçluluk hissediyorum," diye devam etti Far, Becca başını çevirip ona bakarken. "Ve belki de... biraz korku?"

"Bunu ben de hissediyorum," dedi Truth kaşlarını çatarak. Ama aynı zamanda... umutluyum. Bana ait olmayan bir umut." Far'a baktı. "Bu sen misin kardeşim? Rebecca'yı artık daha fazla paylaştığımıza göre üçümüzün sonsuza dek birlikte olması gerektiği sonucuna varacağımı mı umuyorsun?"

"Bu düşünce aklımdan geçti," diye itiraf etti Far. "Ama bunu nereden biliyorsun? Duygularımı nasıl hissedebiliyorsun? Paylaştığımız zevk bizi bir şekilde değiştirdi mi?"

"Eğer öyleyse beni de değiştirdi. Bunu nasıl yapacağız?" Becca korkmaya başlamıştı. "Anlamıyorum. İkiniz birbirinize yaklaştığınızda birbirinizin duygularını ve fiziksel hislerini algılayabilmeniz gerektiğini biliyorum. Ama neden ikinizin hissettiklerini *ben* de hissediyorum?"

"Bilmiyorum." Far onun saçlarını okşadı.

"Bu seni üzüyor mu?" Truth'un sesi endişeli geliyordu ve bundan da öte, Far'ın onu rahatlatma arzusunun yanı sıra onun için duyduğu endişeyi de *hissede biliyordu*.

Aslında *her* şeyi hissedebiliyordu; umudu, neşeyi, belirsizliği... Bir duygu seli üzerine akıyor, onu bir nehir gibi yıkıyordu. Becca kendini çok fazla doldurulmuş ve taşmak üzere olan bir bardak gibi hissediyordu. Çoğunlukla olumlu duygulara sahip olmasına rağmen, aniden kendisine ait olmayan duygularla dolmak bunaltıcı bir deneyimdi.

"Ben... Ben anlamıyorum," dedi, sesi hafifçe kısılmıştı. "Bu nedir ve bunu nasıl... nasıl durdurabiliriz?"

". "

Sisin içinden gelen yeni ses üçünün de sıçramasına neden oldu. Becca, başka birinin onu bu halde görebileceği için suçluluk ve panik duygusu hissetti -Hâlâ adamları tarafından iki kat kazığa oturtulmuştu. Truth ve Far belli ki onun duygularını hissetmişlerdi; içgüdüsel olarak içe eğildiler ve çıplaklığını davetsiz misafirden korudular. Becca onların bedenlerinin oluşturduğu yuvada korunduğunu hissetti ama hâlâ çıldırıyordu.

"Kim konuştu?" Truth yatağın etrafını saran gri sisi tarayarak sordu. "Göster kendini!"

"Memnuniyetle, sevgili Truth." Birdenbire Vashtar'ın küçük, tombul şekli önlerinde belirdi. "Tebrikler," dedi genişçe gülümseyerek ve üç gözünü de kırıştırarak. "Birbirinizin duygularını hissediyor olmanız bir bağ kurduğunuzu kanıtlıyor -tam bir bağ değil elbette ama Tek Akıl'ı çağırmaya yetecek kadar bir bağ- tüm triumviratların ulaşmak için çabaladığı birlik."

Becca bir panik dalgası daha hissetti. "Ne yani, kısmi bir bağ gibi mi? Bunun kötü bir şey olması gerekmiyor mu?" diye sordu, Kat'in bu konuda ne dediğini çılgınca hatırlamaya çalışarak.

"Peki bizim böyle duygular hissetmemiz nasıl mümkün olabilir?" Gerçek talep etti. "Az önce yaptığımız şeyi gerçekten *yapmış* değiliz. Biz... biz Zihin Manzarasındaydık."

"Kesinlikle!" Becca bu fikri hevesle kavradı. "Mindscape. Yani herhangi bir bağ kurmak için gerçekten bir şey yapmadık çünkü hâlâ balçık tanklarında yüzüyoruz. Bunların hiçbirisi sayılmaz."

Vashtar ciddiyle, "Oh, sayılır, canım," dedi. "Ve kurduğunuz bağ çok gerçek. Bu, gerçeklikte hiçbir temeli olmayan bir Zihin Manzarası."

"Ne? Ne demek istiyorsun?" Truth talep etti.

"Başından beri bizi manipüle ettiğini kastediyor," dedi Far, sesi sessiz ve ölümcüldü. Vashtar'a ters ters baktı. "Bu doğru değil mi?"

"Korkarım öyle, sevgili Far." Uzaylının üçüncü gözü yavaşça göz kırptı. "Saatlerdir düşüncelerinizi kontrol ediyorum - düşüncelerinizi ama eylemlerinizi *değil. Bunlardan* tamamen kendiniz sorumlusunuz."

"Aman Tanrım," diye fısıldadı Becca onun sözleri kafasına dank etmeye başladığında. "Yani fiziksel bedenlerimizin Orthanx'ın yüzeyinde bir yerlerde besin balçığıyla dolu tanklarda *olmadığını* mı söylemek istiyorsun?"

"Tabii ki hayır!" Vashtar sanki bu mükemmel bir şakaymış gibi güldü. "Bedenleriniz her zaman oldukları yerde, burada, geminizde."

Birden etraflarındaki gri sis dağıldı ve mekik gemisindeki ana uyku kabinini gösterdi. Becca gemiye ilk geldiğinde burayı sadece kısa bir süre keşfetmişti ama şu anda üzerinde oturdukları mavi battaniyeyle örtülü, İkiz Kindred'lar için yapılmış büyük yatağı ve kabinin boş gümüş duvarlarını tanıdı. Sonra gözleri büyük yatağın yanındaki yarısı boş meyve suyu şişesine takıldı ve nefesini tutmak zorunda kaldı.

"Bunca zamandır burada mıydık?" diye sordu, son kelimeye sesi çatallaştı. "Ama... ama nasıl...?"

Truth, "Orthanx'ın yörüngesine ilk girdiğimizde yaşadığımız güç dalgalanması," dedi.

"Aynen öyle." Vashtar başını salladı. "Çok iyi, Gerçek. İşte o zaman kontrolü ele geçirdim ve algılarınızı manipüle etmeye başladım. Aslında hiçbir zaman gezegenin yüzeyine inmedin ya da yeraltı tutma merkezine girmedin.

ya da balçık tanklarına tırmanıp Zihin Manzarasına hiç girmediniz. Ben sadece size bunu yaptığınız *yanılsamasını* verdim. Gerçekte, bunca zamandır burada, geminizdeydiniz."

"Biz de *buradaydık*." Becca dikkati dağılmış bir şekilde elini saçlarında gezdirdi. "Bu da demek oluyor ki *bunu* gerçekten yaptık... yaptık." Hâlâ hem Truth hem de Far ile sarmaş dolaş olduğunu gösteren bir işaret yaptı.

Vashtar başını salladı. "Evet, canım. Sen yaptın."

Becca başını salladı. "Hayır, bu . *Hayır*."

Birdenbire bu gerginlik çok fazla geldi. Becca hızla ayağa kalkarak kendini her iki adamdan da kurtardı. Her ikisi de birbirlerinin duygularını bir şekilde hissedebildiklerini fark ettikten kısa bir süre sonra yumuşadıkları için bu şaşırtıcı derecede kolay olmuştu. Becca bunun için bir açıklaması olduğunu düşünüyordu ama umurunda değildi. Buradan kurtulmaya o kadar odaklanmıştı ki.

Suç mahallinden kaçıyorsun, öyle mi Becca? diye fısıldadı kafasının içindeki küçük, acımasız bir ses. *Ne kadar uzağa kaçarsan kaç, yaptığın şey yanına kâr kalmayacak.*

Ama bunu bilmesine rağmen Becca yine de koştuktan kendini alamadı. Yataktan atladı, iki eliyle kendini örtmeye çalıştı ve tökezleyerek odadan çıktı.

Ne yaptık biz? diye sordu kendi kendine, körlemesine diğer küçük uyku kabinine koşup kendini içeri kapatırken. *Tanrım, biz ne yaptık?*

Otuz Üçüncü Bölüm

"Becca?" Kapı giderek daha yüksek sesle ve ısrarla çalınıyordu. "Becca? Lütfen dışarı çıkar mısın?" Far aradı.

"Senin için endişeleniyoruz Rebecca," dediğini duydu Truth'un, derin sesi sürgülü metal panel tarafından boğuklaştırılmıştı. "Bunun hakkında konuşmamız gerek, hepimizin."

"Hepsi' tam olarak kimi kastediyor?" Becca sordu. "Sadece üçümüz mü yoksa o ürkütücü, yalancı, üç gözlü uzaylı da dahil mi?" Duyguları inançsızlıktan suçluluğa, korkuya ve şimdi de öfkeye dönüşmüştü. *Manipüle* edilmişlerdi, lanet olsun! Becca yaptıklarının gerçek olduğunu bilseydi asla bu kadar ileri gitmeyeceğinden emindi. Far ve Truth'a asla izin vermezdi...

Üçünün birbirine kilitlenmiş görüntüleri, erkeklerinin alçak sesle mırıldanmaları ve ellerinin tenine sıcak dokunuşları aniden zihnini işgal etti. Becca anıları uzaklaştırmaya çalıştı ama bu çok zordu. İlk (ve tek, kendi kendine söz vermişti) sapıkça üçlü seks bölgesine girmesi, düşünebildiği tek şey gibi görünüyordu.

"Vashtar, sen onu görmeye hazır olana kadar geminin diğer bölümünde kalmayı kabul etti," dedi Far, onun suçlu fantezilerini bölerek. "Ona kızgın olabileceğinin farkında-"

"Kızgın mı? *Kızgın mı?*" Becca küçük kulübenin deposunda bulduğu büyük mavi bornozu üzerine geçirdi ve kapıyı kaydırarak açtı. "Kızgınlık bunu anlatmaya yetmez. Ben... Ben..."

"Öfkeli," diye bitirdi Truth kuru bir sesle. "Evet, bunu söyleyebiliriz. Far ve ben ikimiz de duygularınızı hissedebiliyoruz, hatırladınız mı?"

"Evet, hatırlıyorum, tıpkı seninkini hissedebildiğim gibi." Becca kaşlarını çattı. "Ben de 'kızgın' ya da 'tırnaklarını tükürecek kadar kızgın' diyecektim."

Karanlık ikiz şaşırmış görünüyordu. "Kızgın olmak neden inşaat malzemelerini kusmanızı sağlasın ki?"

"Bu sadece bir ifade." Becca elini havada salladı. "Anlamı... şey, öfkeli demek. Sanırım bu işe yarıyor." Truth'a daha yakından baktı. "Duygulardan bahsetmişken, neden *senden* hiç öfke hissetmiyorum?"

Garipti; karanlık ikizinin, hepsinin kandırılmış ve manipüle edilmiş olmasından dolayı kendisinden daha öfkeli olmasını beklerdi - yetiştirildiği neredeyse tüm tabuları yıkması için kandırılmış olmasından bahsetmeye bile gerek yoktu. Ama ondan öfke yerine sadece düşük bir memnuniyet mırıltısı duydu.

"Hakikat ve ben bir anlaşmaya vardık," dedi Far. Becca ışık ikizine odaklandı ve aynı memnuniyet duygusunun -*doğruluk*- ondan da geldiğini gördü.

"Ne *tür* bir anlayış?" diye sordu. "İkinizin arasında neler oluyor?"

Truth omuz silkti. "Birlikteyiz. Ve bu iyi bir şey."

"Ha?" Becca başını salladı. "Bunu bana tekrar anlatır mısınız? 'Birlikte' tam olarak ne anlama geliyor?"

"Bu, Tanrıça'nın kurmamızı istediği bağımızın nihayet oluştuğu anlamına geliyor," dedi Far. "Daha önce birbirimize yakın olduğumuzda hep bir kopukluk hissi vardı - bir..." Başını iki yana salladı. "Nasıl ifade edeceğimi bile bilemiyorum."

"Sanki aynı makinenin birbirine geçmesi gereken ama tam olarak uymayan iki dişlisiymişiz gibi mi?" Truth önerdi.

"Evet, aynen öyle!" Far ikizine gülümsedi. "sürtünüyorduk, mekanizmayı sorunsuzca çalıştırmak yerine sıkıştırıyorduk."

"Tamam, sanırım anladım." Becca yanaklarının ısındığını hissetti. Tüm bu *sürtünme*, *sıkışma* ve birbirine *geçme* konuşmaları, üçünün birlikte neler yaptığını yeniden hatırlamasına neden oldu.

"Sinir bozucuydu. Sinir bozucuydu, özellikle de benim için, çünkü biliyordum ki Birbirimize uymamız gerekirken ." dedi Far.

"*Ben* ise kardeşimin varlığını bir türlü düzeltilemeyen bir şey olarak hissettiğim için sinirliydim." Truth ona ciddiyetle baktı. "Ama *sen* her şeyi yoluna koydun Rebecca. Aramızdaki bağı nihayet iyileştiren şeyin seni böylesine samimi bir şekilde paylaşmak olduğunu düşünüyoruz. Bunun için sana teşekkür ediyoruz."

"Oh, ben...uh..." Becca ne diyeceğini bilemedi. "Rica ederim, sanırım."

"Hiç böyle bir doğruluk duygusu hissetmemiştim. *Bütünlük duygusu*," diye devam etti Truth. "Sanki hayatım boyunca farkında olmadan özlediğim şey Far'mış gibi."

"İkiz bağı inkâr edilemeyecek kadar güçlü," dedi Far sessizce. "Benim kalbimde de tam senin şekline uygun bir delik açıldı, Kardeşim." Truth'a bir kolunu uzattı. "O boşluk artık doldu."

Truth kardeşinin uzattığı kola baktı ama onu bir savaşı gibi sıkmak yerine başını salladı.

Far kaşlarını çattı. "Benimle tokalaşmayacak mısınız? Birbirimize dokunmaktan kaçındığınızı sanıyordum."

"Öyleyiz." Truth boğazını temizledi ve yanakları kıpkırmızı oldu. "Özür dilerim, bunu nasıl tam olarak bilmiyorum ama... sarılmak istiyorum."

sen."

Far'ın gözleri büyüdü ve ikizine uzandı.

"Tabii ki sana sarılacağım kardeşim," diye mırıldandı, sesi duygusallıkla kalınlaşmıştı. "Memnuniyetle." Truth'u sıcak bir kucaklamanın içine çekti ve karanlık ikiz hem beceriksiz hem de hevesli bir şekilde geri sarıldı.

Becca, Truth'un görünüşe bakılırsa yüzünü tamamen değiştirmesi karşısında yaşadığı şaşkınlığa rağmen, kardeşleri birlikte izlerken boğazında oluşan yumruya engel olamadı. İkisi de öylesine yalnız, izole hayatlar yaşamışlardı ki, yabancı oldukları, istenmedikleri sevgisiz evlerde büyümüşlerdi. Şimdi ikisi de diğer yarısını, onları bütün yapan parçayı bulmuştu. Bunu izlemek çok güzeldi, o kadar güzeldi ki neredeyse gözleri yaşaracaktı.

İstediğim buydu - yapmaya yemin ettiğim şey, diye düşünürken buldu kendini. Ne pahasına olursa olsun onları bir araya getirmek. Belki de... belki de yaptığımız şey o kadar da kötü değildi. En azından sonunda İkiz bağlarını iyileştirdi.

"Suç mahallinden" kaçmasına neden olan ezici suçluluk duygusunun biraz olsun hafiflediğini hissetti. Ve bununla birlikte öfkesinin bir kısmı da gitti. Ne de olsa, iki erkeği gözlerinin önünde kucaklaşırken nasıl kızgın kalabilirdi ki?

"Becca?" Başını kaldırdı ve Far'ın ona seslendiğini fark etti. "Bize katılacak mısın?"

"Evet, Rebecca." Truth da bir kolunu uzattı. "Bizi bir araya sen getirdin. Sen aramıza aitsin."

"Ben...um..." Becca tereddüt etti, kucaklaşmalarına katılmak *istemediği* için değil, korktuğu için.

Cinsel karşılaşmalarından dolayı eskisi kadar üzgün değildi ama bu aynı şeyi tekrarlamaları gerektiğini düşündüğü anlamına da gelmiyordu. Onların açık kollarına bakarken, geçen sefer neler olduğunu düşünmeden edemedi.

onların arasında olduğu zaman. Ve yaşıadığı birçok orgazmın onu şehvete karşı bağışık hale getirmesi gerekirken, en azından bir süreliğine, bunun tam tersinin doğru olduğunu gördü.

Adamlarının iki kaslı vücuduna bakmak, gözlerinde parlayan şefkati görmek ve her birinden kendisine yönelen sevgi ve özlemi hissetmek bile onları arzulamasına neden oluyordu. Birbirlerine yakın olduklarında her zaman çıkardıkları o lezzetli, baştan çıkarıcı kokuyu tekrar çıkardıkları gerçeğinden bahsetmiyorum bile.

Tanrı'nın Annesi, onlara katılmayı ne kadar da istiyordu! Kendini onların kollarının sıcak rahatlığına bırakmak ve onu ne kadar çok sevdiklerini hissetmek. Ama sağduyusu ona engel oluyordu. Onlardan sıçrayan cinsel elektriğı *hissedebiliyordu* ve elektrik çarpmasını istemiyordu.

Elektroşok mu? Kazığa oturtulmuş mu demek istiyorsun? diye fısıldadı kafasının içindeki yargılayıcı küçük ses. *Her iki şekilde de, bunun doğru olmadığını biliyorsun. Bunun için cezalandırılacaksın, Becca. Bekle ve gör.*

"Becca?" Far tekrar sordu.

"Yapmasam daha iyi olur." Ona ve Truth'a uzanmamak için kollarını göğsünün üzerinde sıkıca kavuşturdu. "Yapamam... Şu anda kendime güveneabileceğimi sanmıyorum," diye alçak sesle itiraf etti.

Truth kaşlarını çatı. "Yakınlığımızdan korkuyor, bunu hissedebiliyorum. Neden?" "Çünkü kendi arzularından korkuyor."

Hemen yanı başındaki ses Becca'nın sıçramasına neden oldu.

"Ah!" Bir elini çarpan kalbine koyarak, Vashtar'ın orada durduğunu görmek için döndü.

"Merhaba canım." Ona gülümsedi. "Umarım rahatsız ettiğim için beni bağışlarsın ama zamanım ve kaynaklarım kısıtlı. Bana olan öfkenizi yenmeniz için sonsuza kadar bekleyemem."

"Ben... ne istiyorsun?" Becca bornozunu birbirine daha da yaklaştırdı. "Neden bizi buraya getirdin ve bize... yaptığımız şeyi yaptırdın?"

"Ben sana hiçbir şey yaptırmadım. Bedenlerinizi birleştirme fikrini sen kendin buldun," diye hatırlattı Vashtar ona ciddiyetle. "Aslında, bu fikri ilk ortaya atanın *sen* olduğuna inanıyorum, sevgili Becca."

"Ben...sen..." Becca tüm yüzünün ısındığını hissetti. "Bizi balçıkta erilmekle tehdit etmeseydin bunu yapmazdım! Başka nasıl bir araya gelip oradan çıkabilirdik ki?"

Küçük adam, "Başka bir yolu yoktu, tam olarak yapmanız gerekeni yaptınız," dedi. "Cinsel bir birleşme, üçlünüzü iyileştirmenin ve halkımın Tek Akıl dediğı üçlü birliğı başlatmanın tek yoluydu."

"Ama *neden*?" Becca ısrar etti. "Neden sırf bizi buraya getirip Yıldızlararası Aşk Tanrısı'nı oynamak için sorunumuza bir çözüm vaat ederek bizi kandırıyor? Bu hiç mantıklı değıl."

"Benim bakarsan çok mantıklı," dedi Vashtar hafifçe. "Sana toplumunun üçler üzerine kurulu olduğunu söylediğim şey doğruydu. Ve sana gösterdiğim tutma tankları ve besleyici balçık..."

"Bu da mı doğru?" Truth ona bir kaşını kaldırdı.

Küçük adam başını salladı. "Mindscape bile gerçekliğı dayanıyordu. Oraya hiç girmemiş olsanız da, Orthanx yörüngeden fırlatıldığında halkımın çoğunun hayatta kalmak için seçtiğı yol buydu."

"Öyle demiştin," dedi Far sessizce. "Artık değıl mi?"

"Şu anda, tanklarımıza ilk girdiğimiz zamankinden çok daha az nüfuslu. Aslında... ben sonuncuyum." Vashtar'ın yakut kırmızısı üçüncü gözünden tek bir damla yaş süzüldü. "Yalnızlık çekiyorum canım," dedi ciddiyetle

Becca. "Ve göz bana bilincimi yansıtmaya yeteneği verdiği için, geriye kalan tek zevkim insanları bir araya getirmek."

"Ciddi misin?" Becca boş boş konuştu. "Yani bizi buraya gerçekten çöpçatanlık yapmak için mi getirdin?"

Vashtar gururla başını salladı. "Ve başardım. Davanız inanılmaz derecede karmaşıktı ama anılarınızı paylaşmanıza izin verirsem üçünüzü bir araya getirebileceğimi biliyordum."

"Kesinlikle işe yaradı," dedi Truth kuru bir sesle. "Gerçi bize yaşattıkların o kadar gerçekti ki, bunların anı mı olduğu yoksa bir şekilde zamanda geri mi gittiğimiz konusunda şüphelerimiz vardı."

"Zamanda geri mi? Oh, hayır. Bu benim gücümü aşar!" Vashtar itiraz etti ama Becca onun üçüncü gözünün çok yavaş kırıştığını fark etmekten kendini alamadı, sanki biri başını aşağı yukarı sallıyormuş gibiydi. Bu ikilik nedense başını ağrıttı ve ona bakmamaya çalıştı.

"Öyle ya da böyle, bize gerçekten çok kötü şeyler yaşattınız," dedi sertçe. "Hiçbirimizin yeniden yaşamak istemediği şeyler."

"Bunları görmen gerekiyordu canım," dedi küçük adam nazikçe. "empati kurmak zorundaydınız. Diğerlerinin acısını hissetmek sizi daha da yakınlaştırdı."

"Öyle oldu," dedi Far başını sallayarak. "Gerçi Becca haklı - hayatımızın en kötü deneyimlerini tekrar yaşamak acı vericiydi."

Truth, "Başka bir yolu olmasaydı yine bedelini öderdim, yani kendim için," dedi. "Bunu Far ya da Becca'nın başına gelmesini istemezdim. Ama bana göre, kazandıklarım düşünüldüğünde bedeli ucuzdu."

"hissetmene sevindim, Gerçek." Vashtar ciddiyetle başını salladı. "En çok senin için endişeleniyordum. Ama kardeşinle uyum içine sokulabilirsen geri çekilmeyeceğini biliyordum." Becca'ya baktı. "Ve biliyordum ki

Bu ikisini uyumlu hale getirebilecek tek kişi sensin, canım."

Becca ne diyeceğini bilemedi. "Onları bir araya getirmek *istedim*, sadece... Hiç düşünmemiştim..." Boğazını temizledi. "Sanırım bunu başka bir şekilde yapmayı hayal etmiştim."

"Onları mümkün olan tek şekilde bir araya getirdin," diye ona güvence verdi Vashtar. "Kendini aynı anda ikisine birden vermekten başka hiçbir şey aralarındaki bağı iyileştiremezdi."

"İyileştirdiğin için sana minnettarım Becca," dedi Far sessizce. "İmkânsız olduğunu düşündüğüm şeyi yaptın, kardeşimi bana geri getirdin." Vashtar'a baktı. "Bizi manipüle ettiğin için kızgın olmalıyım ama... olamam. Bu sonuçla olmaz."

"Evet, Vashtar ikinizi ait olduğunuz yere geri götürmüş olabilir ama yine de söz verdiği şeyi yapmadı." Becca hâlâ ne kadar düzgün bir şekilde manevra yaptıklarına sinirleniyordu ve ne Far'ın ne de Truth'un bu konuda pek üzgün görünmemesi daha da sinir bozucuydu.

"Nasıl yani canım?" Vashtar üçüncü gözünün üstündeki kaşını kaldırarak sordu.

"Seni görmek için Orthanax'a gelirsek Kara Gezegen'in iblisleri tarafından ele geçirilen savaşçılar için bize bir tedavi vereceğine yemin etmiştin," dedi kaşlarını çatarak. "Bunun yerine, bizimle akıl oyunları oynuyordun ve muhtemelen biz..." Yanakları ısınmaya başladı. "Hepimiz... bağlanmışken."

Vashtar ciddiyetle, "Katılmanıza gelince, böyle özel şeyleri görmeye asla cüret etmem," dedi.

"Yapmadın mı?" Becca gerçekten de onun doğruyu söylediğini umuyordu. Tombul, küçük adamın havada asılı kalmış, görünmez olmuş ama onu izliyor olabileceği fikri

O ve adamları şehre inerken odada bir yerlerde olmak onu hasta ve belli belirsiz bir şekilde ihlal edilmiş hissettirdi.

"Yapmadım," diye söz verdi Vashtar. "*Birleşeceğiniz* belli olur olmaz, eh-hem, 'kendimi kapattım' ve işinizin bittiğinden emin olana kadar geri dönmedim. Ve diğer sözüme gelince, onu tutmaya fazlasıyla hazırım."

"Öyle misin? Nasıl?" Becca sordu.

"geçirilmiş savaşçıların tedavisi Orthax'ta bir yerlerde mi?" Truth gürledi.

"Oh, hayır, sevgili Gerçek - gezegenimizi uzun zaman önce terk etti. Balçık tanklarını terk edip Zihin Manzarasının dışında yaşamayı seçen az sayıdaki insanımla birlikte."

"Peki ne oldu?" Far sordu

"Peki onu Yedi Cehennem'in neresinde bulabiliriz?" Truth homurdandı.

"Neden, tam da kendi gezegeninde, Truth - Pax'ta." Vashtar genişçe gülümsedi. "Halkımdan bazılarının balçık tanklarını terk etmeyi seçtiğini söylediğimi hatırlıyor musun? Bu Orthax'ın güneşinizin yörüngesine yerleşmesinden sonraydı. Ve yaşanabilir en yakın gezegen olan Pax'a gittiler."

Kara ikiz kaşlarını çattı. "Ama... Pax'ta Rai'ku ve birkaç Kindred'den başka insan yok."

"Peki Rai'kuların atalarının kim olduğunu düşünüyorsun?" Vashtar söyledi.

"Hayır, bu ," dedi Truth kararlılıkla. "Rai'kuların atalarının ilkel olduğuna dair kanıtlar var.

Gezegeninizin yeryüzüne inmesinden önceki uygarlıklar

"Güneşimizin yörüngesinde."

Vashtar "*İlkel* anahtar kelime," diye vurguladı. "İlkel ama daha fazlası olma potansiyeline sahip - olduklarından çok daha fazlası. Halkım onları uygarlaştırmak ve evcilleştirmek için onlarla çiftleşti ama

onları *değiştirir*. Rai'ku'lar istedikleri zaman ikinci bir hayvan benliğine geçme yeteneklerini hâlâ koruyorlar."

"Halkım için son derece önemli bir yetenek," dedi Truth başını sallayarak. "Ben kendim sahip olmasam da, melez Rai'ku kardeşlerim sahip."

Vashtar gururla, "Kayıtlarınızı kontrol edin, gerçek uygarlığın benim halkım geldiğinde başladığını goreceksiniz," dedi. "Ondan nce Rai'ku'lar ağaçlarda yaşıyor, düşünen, bilinçli bireyler olmaktan çok hayvan formlarında zaman geçiriyorlardı."

"O zaman neden Orthanax'taki kendi toplumunuz gibi üç kişilik bir toplum değiller?" Far sordu.

Vashtar, "Bu onların ikinci ya da hayvani doğalarıyla ilgili," diye açıkladı. "Rai'ku'lar ömür boyu çiftleşirler ve eşleri konusunda son derece blgecidirler. Ne kadar uğraşırsak uğraşalım, üçüncü bir tarafla tanıştışılamazlar." Hznle gülümsedi. "Halkım arasında Pax'a taşınmayı tercih edenlerin çoğunlukla çiftleşmemiş olanlar olduğunu söylemiş miydim?"

"Hiç şaşırmadım," diye mırıldandı Truth. "Halkımdan hiç kimse bir dişiyi paylaşmaz." Boğazını temizledi. "Aksine..."

"İkiz Akraba," diye bitirdi Far onun yerine. "*Bizim aksimize,*
Kardeşim." "Evet." Truth başını salladı. "Bizden farklı olarak."

"Tamam, her şey iyi güzel de peki ya tedavi?" Becca söyledi. "Kusura bakmayın ama yolumuzdan sapıp duruyoruz."

"Ah, evet-tedavi." Vashtar ellerini birbirine sürterek hiç ses çıkarmadı. Becca, muhtemelen bir hologram ya da zihin projeksiyonu denen bir şey olduğu için, diye düşündü.

"Evet, *tedavi*," dedi dikkatle. "Nerede o? Nasıl ?
Bunu nasıl *kullanacağız*?"

"Tedaviyi anlamak için hastalığı anlamalısınız," dedi küçük adam, sesi ders veren bir tona bürünerek. "Çünkü bu ele geçirilme olayı bir hastalık. Bir enfeksiyon. Ve bu özel enfeksiyonu taşıyan ajan -isterseniz vektör- Kara Gezegen'den gelen gölge taşıdır."

Far, "Evet, eskiden Maggie'nin nişanlısı olan insan bilim adamı, Eşleşmemiş Erkekler bölgesindeki havalandırma deliklerine çok miktarda gölge taşı tozu döktü," dedi. "Bu toz tüm alanda dolaşarak bir dişiyle bağı olmayan Kindred'ların ele geçirilmesini sağladı."

"Aynen öyle." Vashtar başını salladı.

Truth kaşlarını çatı. "Yani hastalık bulaşmış ya da ele geçirilmiş yıkamamız gerektiğini mi söylüyorsunuz? Bu şeytanları kovar mı?"

"Korkarım bu o kadar kolay değil. Gölge taşı nötralize edilmeli ve bunu sadece bir madde yapabilir - hakikatonyum."

"Truthonium? Truthonium nedir?" Becca boş boş sordu.

"Çok nadir bulunan bir element," dedi Far kaşlarını çatarak. "Sadece en sıcak süpernovaların kalbinde üretilir. Ve ancak o zaman sonsuz küçük miktarlarda. Bulması inanılmaz derecede zor - bazıları bilinen evrendeki en nadir element olduğunu söylüyor."

"Öyle," diye kabul etti Vashtar. "Saflığı bir yıldızın ölümü olan cehennem ateşinde bilenmiş. Kara Gezegen'in saf olmayan ve bozulmuş özünü yalnızca truthonium nötralize edebilir - gölge taşı da budur."

"Halkınızın bu elementten bir miktar bulundurduğunu ve bunu Pax'a getirdiklerini mi söylüyorsunuz?" Far sordu. "Çiftleşmemiş erkekler üzerinde kullanılan büyük miktarlardaki gölge taşına karşı koyacak kadar büyük miktarlarda mı?"

"Aman Tanrım, hayır!" Vashtar haykırdı. "Çok az bir miktarını bile toplamak asırlarımızı aldı ve o da usta zanaatkârlarımız tarafından şekillendirilerek boyna takılabilecek bir kolye haline getirildi."

"Bir kolye mi? Çözümünüz bu mu?" Becca talep etti. "Ana Gemide yüzlerce ele geçirilmiş erkeğimiz var. Belki binden fazla. Bir kolye hepsine nasıl yardım edebilir?"

"Bitirmeme izin ver canım," dedi Vashtar sessizce. "Kolyenin nitelikleri sıvı bir ortama aktarılabilir. Onu büyük miktarda suya batırırsanız, isterseniz bir antiseptik yapabilirsiniz. Enfeksiyonla savaşacak bir şey."

"Yani bu thruthonium kolyeyi bir tür... kutsal su yapmak için mi kullanacağız?" Becca kaşlarını çatarak sordu.

"Oh, o kadar da mistik bir şey değil." Vashtar güldü. "Dediğim gibi, hakikatonyum suyu antiseptik görevi görecek. Enfeksiyonu temizleyecek. Ve bunu yaparken, ele geçirilmiş adamların içindeki iblisler bunun etkilerini ciltlerinde asit gibi hissedecekler. Sağlığına dayanamayacaklar. Bu onları dışarı atacaktır. Bu olduğunda, onları içine hapsetmek için gölge taşından oldukça büyük bir parçaya sahip olduğunuzdan emin olun. Hepsi içine hapsedildiğinde, basitçe uzaya fırlatın ve..." Ellerini iki yana açtı. "Sorununuz çözüldü."

Far, "Kulağa son derece basit geliyor," dedi.

"Henüz böyle söyleme kardeşim," diye homurdandı Truth. "Bu mistik kolyenin nerede bulunacağını hâlâ öğrenemedik."

Vashtar, "Evinizin ormanındaki yaşlı ağaçlardan birinin köklerinin altındaki bir zulada gömülü, Truth," dedi. "Sana koordinatları verebilirim, ancak ön bellek son iki bin yılda biraz yer değiştirmiş olabilir. Muhtemelen biraz kazı yapmanız gerekecek."

"Kazmak basit. Evim olan ormana geri dönmek öyle olmayabilir." Kara ikiz kaşlarını çatı.

"Ne? Neden?" Becca sordu; Becca onun endişesini açıkça hissedebiliyordu. "Kötü koşullar altında mı ayrıldın?"

"Hayır, ama onların altında geri döneceğim," diye mırıldandı Truth.

"Bizi getirmekten bahsediyor, özellikle de beni," dedi Far sessizce. "Onun halkı bizim sahip olduğumuz türden bir ilişkiye inanmıyor. Paylaştığımız İkiz bağı onlara en kötü türden bir sapkınlık gibi görünecektir."

"Bu yeterince doğru, kardeşim." Truth içini çekti. "Ama yapacak bir yok."

"Evet, olabilir," diye itiraz etti Becca. "Sen yalnız gidersin, Far ve ben gemide kalırız. Ya da sen ve ben gidip bir çift olarak poz verebiliriz."

"Korkarım bu işe yaramayacak," dedi Vashtar. "Zula sadece bağlı bir üçlü yönetim tarafından bulunabilir. Sadece Tek Akıl yerini tespit edebilir."

"Peki, o zaman... dikkat çekmemeye çalışabiliriz," dedi Becca. "Yani, hepimizin... bilirsiniz işte, insanların burnunu sürtmemiz için bir neden yok."

"Hep birlikte seviştığımızı mi kastediyorsun?" Far kaşlarını kaldırarak ona baktı.

"Kesinlikle," dedi Becca ve boğazını temizledi. "Truth bizi kardeşi ve kız arkadaşı olarak tanıtabilir ve öylece bırakabilir."

"Rai'ku koku alma duyusu olmasaydı bu çok işe yarardı," dedi Truth. "İnanılmaz derecede hassas, hatta bir Kindred'inkinden bile daha hassas ki bu da bir şey ifade ediyor." Acı bir kahkaha attı. "Ne dedin - 'burunlarını sürtmemize' gerek yok mu?"

"Şey, evet-"

"Ama yapacağımız şey tam olarak bu. Evimin ormanına girdiğimiz anda, elli kilometre yarıçapındaki herkes, evimin

sadece kokumuzdan bile seviştik. *Özür dilerim, aşkım.*"

"Aman Tanrım!" Becca elini ağzına götürdü. Truth'un memleketindeki herkesin onun sadece kokusundan bile üçlü seks yaptığını anlayabileceğı fikri *korkunçtu*. "Biz... duş alabilir miyiz?" diye zayıfça önerdi.

Truth başını salladı. "Bazı kokular kalıcıdır. Far ve ben seni çok iyi işaretledik. Kanıtlar en az bir güneş ayı boyunca kaybolmayacak. Ve bizim ayıracak o kadar zamanımız yok. Bu tedaviye bir an önce Ana Gemide ihtiyaçları var."

"Bunun için özür dilerim kardeşim," dedi Far. "Sana sorun çıkarmak istemem. Özellikle de aramızdaki bağı henüz çok yeni olduğı için."

"Hata senin, benim *ya da* Rebecca'nın değıl." Truth çenesini kaldırdı. "Biz yanlış bir şey yapmadık. Ve bağımızın yeni olması güçlü olmadığı anlamına gelmez. Bu iyi bir test olacak."

Far içini çekti ve Becca onun mutsuzluğunu ve endişesini hissedebildi. "Keşke bu kadar çabuk test edilmek zorunda olmasaydı," diye mırıldandı. "Biz sadece... birbirimize geri dönmenin yolunu bulduk."

"Ve birlikte kalacağız," diye söz verdi Truth. Gözleri şiddetle parladı. "Ne olduğumu ya da kimi sevdiğimi saklamayı reddediyorum. Ne kendimden ne de ikinizden utanıyorum. Umarım siz de aynı şeyi hissedersiniz."

Becca dudağını ısırıldı. Truth gerçekten de inanılmazdı. Kardeşiyle bir şey yapmamak için her adımda mücadele etmişti ama artık aralarındaki bağı oluşmuştu, buna tamamen bağılıydı ve bunu savunmak için her şeyi yapmaya hazırды - hatta memleketindeki herkese açıkça meydan okumaya bile.

Keşke ben de o kadar cesur olabilsem, diye düşündü, adamın çenesinin meydan okuyan eğimini ve soluk gri gözlerinin tehlikeli parıltısını izlerken. *Keşke ben de tam olarak*

başkalarının ne diyeceğini düşünmeden istediğimi yaptım. Ailemi hayal kırıklığına uğratmadan.

Birden aklına şok olmuş anne ve konuşurkenki görüntüsü geldi. *"Bilin bakalım ne oldu anne ve baba? Asla rahibe olamayacağım gibi, aynı anda iki erkekle evlenmeye karar verdim ve ikisi de Katolik değil. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?"*

Muhtemelen onun ya deli ya da ahlaken iflas etmiş olduğunu düşüneceklerdi. Ve ikisi de onunla bir daha asla konuşmayacaktı.

Evlatlıktan reddedilirim, diye düşündü üzüntüyle. Ailemden kimseyi bir daha göremeyecektim. I-

"Artık gitmeliyim." Vashtar'ın projeksiyonu Cheshire kedisini andıran bir şekilde solmaya başlamıştı. "Sana önbellegin koordinatlarını göndereceğim. Bu arada, kolyeyi etkinleştirmek için kolyeyle birlikte verilen talimatlara uyduğunuzdan emin olun. Aksi takdirde hiçbir işinize yaramayacaktır."

"Etkinleştiriliyor mu?" Far söyledi. "O şeyi suya batırıp, çiftleşmemiş ve ele erkeklerin üzerine püskürtmekten ibaret olduğunu sanıyordum."

"Korkarım bundan biraz daha fazlası var." Vashtar artık tamamen şeffaftı. "Ama asla korkma, talimatları oku ve onları takip et, bir yolunu bulacaksın. Zor değil."

"Ama-" Becca başladı ama Vashtar artık tamamen yok olmuştu, sadece üçüncü gözünü odanın ortasında bir anlığına asılı bıraktıktan sonra o da yok oldu ve ondan geriye hiçbir şey kalmadı.

Hiçbir şey yok.

* * * * *

"Ne yaptın?" Kat bariz bir inançsızlıkla ona baktı.

"Şşşt!" Becca parmağını dudaklarına götürerek ekrana doğru tısladı. "Onlarla kısmi bir bağ kurdum. Ya da en azından öyle olduğunu *düşünüyorum*. Yine de kazara oldu. Yaptığımız şeyi gerçekten yaptığımızı düşünmemiştim."

Kat kumral bir kaşını kaldırdı. "Bunu anlamak biraz zor. Ne zaman olduğunu nasıl bilemezsin?"

"Uzun hikâye," dedi Becca perişan bir halde. "Bak, bana bir tavsiye verebilir misin? Çocuklar şu anda Pax'e gitmek için hazırlanıyorlar ve benim de hazırlanmam gerekiyor."

Kat iç çekti. "Yapman gereken ilk şey her ikisiyle de temas halinde olmak. Onlara sık sık dokun - ve gerçekten çok dokun - *yoksa* hastalanmaya başlayacaksın."

"Ne? Ama *yapamam*," diye itiraz etti Becca. "Zaten beni bu işe sokan da buydu. Ayrıca, onlara her dokunduğumda, özellikle de birlikte, sürekli... yapmak istiyorum..." Yüzü kızararak sözünü kesti.

"Yine aşağı inip kirlenmek mi?" Kat sempatik bir şekilde konuştu. "Evet, anlıyorum. Vücudun tam bir bağlanma deneyimi yaşamak istiyor. Aslında, muhtemelen yapman gereken de bu."

"İstemiyorum," dedi Becca inatla. "Yani, Truth bu konuda hemfikir ve Far her zaman üçümüzün birlikte olmasını istedi. Ama aileme söylemek zorunda kaldığımda ne olacak?"

"Kendinize şunu sorun: Hayatınızın geri kalanını kiminle geçirmek isterdiniz?" Kat söyledi. "Ailen mi yoksa adamların mı? Eğer gerçekten eve geri dönmeyi ve Truth ile Far'ı bir daha görmemeyi tercih ediyorsan..."

"Hayır, ben..." Becca bir elini boğazına götürdü. "Yapamam. Bu... bu *korkunç* olurdu."

"Gördün mü?" Kat dedi ki. "Beynin seçmese bile kalbin kimi seçeceğini biliyor. Ailenizin ne düşündüğü *gerçekten* sizi geride tutan şey mi? Yoksa

Konuştığımız diğer şey, yani tasmanızı bıraktığınız için başınıza kötü bir şey geleceği korkusu?"

Becca dudağını ısırdı. "Bilmiyorum. Sadece henüz onlara tam olarak bağlanmaya hazır olmadığımı biliyorum."

"Belki de biraz zaman tanımalısınız," diye öneride bulundu Kat. "Ama bu arada, onlara gerçekten dokunmanız gerekiyor - eğer çıplak zaman geçirme dürtüsüne teslim olmadan dayanabilerseniz birlikte."

"Neden birlikte?" Becca sordu. "Neden aynı anda olmak zorunda?"

Kat omuz silkti. "Öyle değil ama bu şekilde daha iyi olacak. Ayrıca, eğer İkiz bağları gerçekten bir araya geldiyse, size ayrı ayrı dokunmaları onları incitecektir. Biri size dokunduğunda, diğeri de dokunmadan vücutlarında düşük seviyeli bir şok oluşması gibi."

"Ciddi misin sen?" Becca başını salladı. "Sanırım onlara öğretmek için bir araya getirdiğiniz 'İkiz Bağları 101' dersinde böyle bir şey söylemişsiniz ama hiç düşünmemiştim..."

"Adamlarınızı etkileyeceğini mi?" Kat söyledi. "Dürüst olmak gerekirse, bebeğim, ben de bilmiyordum. Truth'un kardeşine bu kadar bağlanacağını *hiç* düşünmemiştim."

"Ben de bilmiyordum," diye itiraf etti Becca kısıp bir sesle. "Ama o hiçbir şeyi yarıda bırakmıyor - şu anda ilişkilerine tamamen bağlı tabii ki Far her zaman öyleydi. Yani şimdi tek direnen benim ve kendimi biraz..."

"Sayıca üstün mü?" Kat onun yerine tamamladı. "Evet, seni uyarmalıydım. İkiz Kindred'larla birlikteyken bazen böyle şeyler olabiliyor. Neyse ki, tüm Kindred'lar gibi onlar da her zaman bayana saygı duyarlar. Yani ikiye karşı bir gibi görünse bile, yine de üstünlük sizde."

Becca kısık bir sesle, "Öyle *hissetmiyorum*," dedi.

"Hayır, ama *öyle*," dedi Kat kararlı bir şekilde. "Bu yüzden silahlarınıza sadık kalın. Kendini hazır hissedene kadar onlarla tam bir bağ kurma." İçini çekti. "Ve bu arada, kendinizi çok zayıflatmamaya çalışın."

"Zayıf mı?" Becca sordu.

"Ve eğer başınıza bir ağrı girerse - sanki biri gözünüze bir çivi sokuyormuş gibi - korkmayın. Bu bir anevrizma değil, sadece kısmi bir bağ," diye devam etti Kat.

"Gözümde bir mi? Bu korkunç bir şey!" Becca başını salladı. "Sana söylemek zorundayım Kat, kendimi pek de iyi hissettirmiyorsun."

"Ben sadece ne beklemen gerektiğini söylüyorum. Korkmanı ve yabancı bir gezegende öleceğini düşünmeni istemiyorum. Çünkü bu *hiç eğlenceli değil*. Bunu kişisel deneyimlerimden biliyorum."

"Saçmalık." Becca içini çekti. "Hayır, saçmalıktan daha kötü. Bu öyle ki *karmaşık*."

Kat yine kaşlarını kaldırdı. "Bir rahibeden böyle bir dil!"

"Ben rahibe değilim ve asla da olmayacağım," dedi Becca sert bir sesle. "Ve eğer bu şekilde devam edersem, bir daha kiliseye girmeye utanacağım."

Kat başını salladı. "Bu şekilde konuşmayı bırakmalısın Becca. Aynı anda iki erkeğe birden aşık olmana engel olamazsın ve *onlar da* böyle olmalarına engel olamazlar. İkiz Kindred'lar bir dişiyi paylaşmak *zorundadır*; onlar için tek yol budur. Bu sapkınlık, yanlışlık ya da kötülük değil; bu basit bir biyoloji meselesi."

"Sanırım..." Becca ellerini kucığında kavuşturdu. "Sadece... yetiştirilme tarzım düşünüldüğünde kendimi suçlu hissetmemek çok zor."

"İnan bana, biliyorum," dedi Kat. "Ama eninde sonunda bunu aşmak ve doğru hissettiren şeyi yapmak zorunda kalacaksınız. Ve eğer Truth and Far'ı gerçekten seviyorsan

Bence doğru olan da bu bağı tamamlamaktır."

Becca kısık bir sesle, "Ya da Ana Gemi'ye döndüğümde kırdırabilirim," dedi. Bu sözleri söylemek bile midesini bulandırdı ama devam etmek için kendini zorladı. "Tanrıça eğer... eğer istersem bunu benim için yapacağını söyledi."

"Gerçekten istediğinin bu olduğunu mu düşünüyorsun?" Kat sessizce sordu.

"Bilmiyorum." Becca kendini ağlamaya hazır hissediyordu. "Artık hiçbir şey bilmiyorum. Ben sadece... sadece *korkuyorum*, Kat."

"Öyle olduğunu biliyorum, bebeğim." Kat iç çekti. "Keşke orada olsaydım da sana sarılsaydım.

- "İşine yarayacak gibi görünüyorsun."

"Yapabilirim. *Gerçekten* yapabilirdim." Becca kollarını kendi etrafında sardı ve gerçekten istediği türden bir sarılmayı düşündü. Far ve Truth'un büyük erkek bedenleriyle onu çevreledikleri ve aralarında tuttukları bir sarılma. Ama bu dürtüye boyun eğerse sarılmanın başka şeylere yol açacağından emindi.

"Eğer kısmi bağı çözmeye karar *verirseniz*... uh-oh." Kat'in gözleri fal taşı gibi açıldı.

"Ne?" Becca hızla döndüğünde Far'ın kapı aralığında durmuş, manzaraya baktığını gördü. Yüzü bomboştu ve Kat'le konuştuklarını duyup duymadığını anlamak imkânsızdı.

"Truth beni gitmeye hazır olup olmadığını öğrenmem için gönderdi," dedi sessizce. "Ona bir dakika daha kalacağını söyleyeyim mi?"

"Ben...um..." Becca dudaklarını ısırıldı. "Far, ben sadece-"

"Ona Leydi Kat' veda etmek için bir dakikaya daha ihtiyacın olduğunu söyleyeceğim," dedi hafif ikiz. Becca başka bir şey söyleyemeden hızla arkasını döndü.

"Kahretsin," diye tekrar iç geçirdi Becca.

"'Bok' demek istemedin mi?" Kat sordu.

"Erkekler konuşmaya başladığında derin, *derin* bok gibi," dedi Becca asık suratla. "Evet, sanırım bu her şeyi özetliyor." Bir elini saçlarının arasından geçirdi. "Gitmem gerek Kat. Umarım yakında görüşürüz. Şu truthonium kolyesini bulup çıkaracağız ve hemen Ana Gemi'ye döneceğiz."

"Güzel, bekliyor olacağım. Hepsini yemezsem sana bir brownie bile ayırabilirim."

Becca bir kaşını kaldırdı. "Bu ben ayrılırken yediğin brownie'lerden mi?"

"Tabii ki yemem! Lauren bu sabah biraz daha getirdi ama yine de hepsini yemeyeceğime söz veremem - bunların içinde fıstık ezmesi var." Kat gözlerini devirdi. "*Çok güzeller.*"

Endişelenmesine rağmen Becca gülümsemekten kendini alamadı. "Sen çok fazlasın Kat. Keşke burada olsaydın. Pax'e gidip tek başıma kaldığımda ne yapacağımı bilmiyorum."

Kat ona göz kırptı. "İyi olacaksın. Sadece unutma, kalbinin sesini dinle, aklının değil. Ve korkuya teslim olma."

"Ben... Ben yapmamaya çalışacağım," diye söz verdi Becca. Arkadaşına bir öpücük kondurdu ve görüntü ekranını kapattı.

Pax'a gitme vakti gelmişti.

Bölüm Otuz Dört

"Demek burada büyüdüñ kardeşim." Far etraflarını çevreleyen karla kaplı devasa ağaçlara büyük bir ilgiyle baktı. Devasa kozalaklı ağaçların her biri havada yüzlerce metre yükseliyordu ve tek bir gövdeyi kollarıyla çevrelemek için en az yirmi erkek gerekirdi. Truth mekiğı küçük bir açıklığın ortasına indirmişti ve etraflarını saran devasa orman Far'a kendini çok küçük ve önemsiz hissettiriyordu.

Truth kısaca, "Öyle," dedi. Far'a şefkat ve öfke karışımı bir bakış fırlattı. "Sorularınızı sorun, daha fazlasını öğrenmek için can attığınızı hissedebiliyorum."

"Evinize olan ilgim aramızdaki bağa gerçekten bu kadar güçlü mü yansıyor?" Far kardeşine gülümsedi. "Bağışlayın beni. Sadece merak ediyorum ama Pax'ta merakın tabu olduğunu biliyorum."

"Şimdiye kadar pek çok tabuyu yıktım," dedi Truth kısaca. "Bir tanesinin daha önemli olacağını pek sanmıyorum."

Far kardeşine karşı bir şefkat dalgası hissetti. Artık onları ayıran duvar yıkıldığına göre, kardeşinin kendisinden bu kadar çok şey paylaşmaya istekli olması şaşırtıcıydı. Işık ikizi, kişisel mahremiyetin kardeşinin halkı ve Truth için de son derece önemli olduğunu biliyordu. Bu yüzden kendisi ve geçmiş hakkındaki sorulara cevap vermeyi teklif etmesi kendi adına büyük bir tavizdi.

"Bu ağaçlar inanılmaz." Bileklerine kadar uzanan kıpkırmızı bir palto giymiş olan Becca huşu içinde yukarı bakıyordu. "Bana Kaliforniya'daki Kızılağaçları hatırlatıyorlar. Çok *büyükler*."

"Bunlar yaşlı ağaçlar," dedi Truth, onları işaret ederek. "Halkım onları kutsal sayar."

"Ve onların içinde mi yaşıyorsunuz?" Far sordu. "Rai'ku'ların ağaç tepelerinde inşa edilmiş evlerde yaşadığını biliyordum ama burada hiç görmedim."

"Çünkü burası Uçuşun Babası *Cha'don'a adanmış* Kutsal Glade. Çoğu Rai'ku'nun saygı duyduğu tanrı odur çünkü onun formu *dr'gin* ya da aldıkları hayvan formunun formudur," dedi Truth. "*Boadab* ağaçlarında yaşarsınız, biraz daha küçük ve daha geniş dalları vardır - inşa etmek için idealdir."

"Burası her zaman bu kadar soğuk mudur?" Becca titredi. "Kat'in benim için diktiği bu sıcak hava kıyafetlerine sahip olduğum için çok mutluyum ama bu çok *saçma*."

Far, Truth'la birlikte onu ısıtmayı önerebilmeyi diledi ama bu önerinin hoş karşılanmayacağı açıktı. Daha önce yanlışlıkla kulak misafiri olduğu konuşmayı tekrar düşündü. Becca gerçekten de üçünün kısa süre önce kurduğu bağı çözmek istiyor muydu? Bu konuyu onunla konuşmalı mıydı? Ya da Truth'la konuşmalı mıydı?

Kalıcı bir bağ kurma konusunda çekinceleri olduğunu bilmeliydim, diye düşündü. Kaygısı, kurmuş olduğumuz kısmi bağdan açıkça anlaşılıyor. Acaba Truth da bunu hissediyor mu? O da benim kadar endişeli mi?

Şu anda ikiziyle paylaştığı bağdan gelen endişeyi kesinlikle hissedebiliyordu ama bunun daha çok Truth'un ana gezegenine geri dönmekle ilgili olduğuna dair bir fikri vardı. Rai'ku akrabaları, üçü arasındaki bağı öğrenirlerse Becca'nın ailesinin yapacağından korktuğu gibi onu gerçekten reddeder ve ondan nefret eder miydi?

Sanırım bunu öğrenmek üzereyiz, diye düşündü temkinli bir şekilde. Çünkü karlı zeminin üzerinden küçük bir grup insan onlara doğru geliyordu -iki erkek ve bir kadın.

"Dikkat edin," diye mırıldandı Becca. "Görünüşe göre misafirlerimiz var çocuklar." "Kim onlar?" Far nefesinin altında sordu. "Yapabileceğimiz bir şey var mı?"

onlarla tanışmadan önce bilmemiz gereken bir şey var mı?"

"Onlar benim ikinci annem, sürümüzün büyüklerinden biri olan kardeşi T'lar ve küçük üvey kardeşim Garron," dedi Truth. "Ve bilmen gereken tek şey, muhtemelen senden nefret edecekleri."

"Ne? Bize bir *şans* vereceklerini bile düşünmüyor *musun*?" Becca üzgün görünüyordu ama Truth sadece başını salladı.

"Boş ver. Bırak da konuşmayı ben yapayım."

Yaklaşan figürlerin acelesi varmış gibi görünmüyordu, bu yüzden Far'ın onları incelemek için bolca zamanı vardı. Truth'un ikinci annesi ve erkek kardeşinin her ikisi de küçüktü.

-Becca'nın halkı olan insanlardan bile daha küçük ölçekte inşa edilmişlerdi. Ancak kardeşi gerçek bir Kindred'in boyutlarına sahipti; daha fazla olmasa da en az altı ayak yedi boyundaydı. Diğer ikisinin üzerinde yükseliyordu ve boyuna rağmen mütevazı görünmeyi başarıyordu. Truth'tan çok da genç sayılmazdı - belki de sadece bir yaş- çünkü Far onun çenesindeki sakal gölgesini görebiliyordu.

Üçü de karda kan damlaları gibi göze çarpan kırmızı cübbe benzeri giysiler giymişti ve hepsinin düz, parlak siyah saçları ve siyah gözleri vardı - ya da Far öyle sanıyordu. Ama küçük kardeş başını kaldırdığında, Far onun gözlerinin saf, delici turkuazın tuhaf bir tonu olduğunu ve içlerinde başka hiçbir rengin karışmadığını gördü. Yanında, Becca'nın kısık bir sesle soluğunu tuttuğunu duydu ve ona hak vermek zorunda kaldı; siyah kirpiklerle sıkça saçaklanmış tuhaf gözler en hafif tabirle dikkat çekiciydi.

"Kardeşinin gözleri," diye mırıldandı Truth'a. "Ne-?"

"Gökyüzü gözleri olarak bilinirler," diye mırıldanarak cevap verdi karanlık ikiz. "Söylenenlere göre *dr'gin*'i özellikle güçlü olacak bir erkeği belirtirler.

Ama kardeşimi en son , o hâlâ , sonra anlatırım."

Truth'un aile üyeleri artık duyabilecek mesafedeydi, bu yüzden üçü de sessizliğe bürünüp beklemeye başladı. Biraz uzakta durdular - Far'a göre kendi halkı için normal olandan daha uzakta ama yine de konuşma mesafesi içindeydiler - ve üçü de resmi bir selam verdi. Truth'un annesi ve erkek kardeşi sadece boyunlarından eğilirken, küçük kardeşi belinden eğildi.

Truth da belinden eğilerek ama kardeşi kadar derin olmayan bir selam verdi. Far ikizinin hareketlerini aynen taklit etmeye çalıştı ve Becca'nın da aynısını yaptığını gördü. Sonra hepsi bekledi.

İlk olarak Truth'un ikinci annesi konuştu.

"Oğlum," dedi hafif, yüksek ama yine de sert çıkmayı başaran bir sesle. "Geri döndün."

"Evet, Ama," diye yanıtladı Truth. "Evet, ama kalmayacağım." Biraz arkasında duran Far ve Becca'yı işaret etti. "Bunlar Rebecca ve Far, benim-"

"Size ne olduklarını söyleyebiliriz." Truth'un T'lar olarak adlandırdığı yaşlı erkek burnunu kırıştırdı. "Ve onlarla ne yaptığınızı da. Yaşlı ağaçların arasındaki Kutsal Gölge'ye bunları getirmeye nasıl cüret edersin?"

"Özür dilerim, annemin kardeşi. Mekiği indirebileceğim tek yer orasıydı," dedi Truth kısaca.

"Oğlum, lütfen bana burada bir hata olduğunu söyle," dedi ikinci annesi, küçük, narin burnu titreyerek. "Hislerim bana hem bir erkeği hem de bir dişiye eş olarak aldığını söylüyor. Bu... doğru olamaz."

Truth bir şekilde, "Far benim kayıp ikiz kardeşim, ilk andan itibaren birlikte büyümem ve bağlanmam gereken erkek," diye cevap verdi. "Aramızdaki bağ

yakın zamanda restore edildi ve bunun için özür dilemeyeceğim. Becca ikimizin de sevdiği bir dişi; İkiz Akraba için doğru ve doğal olan da bu."

Truth'un amcası, "*Paylaştığınız* kadın demek istiyorsun," diye tükürdü. "İğrenç."

Truth çenesini kaldırdı. "Tekrar söylüyorum, halkımın doğasında olan şeyi yaptığım için özür dilemiyorum."

"Senin halkın *Rai'ku*." Annesinin sesi titriyordu. "Büyürken sana öğretmeye çalıştığım her şeyden nasıl bu kadar uzaklaşabildin? Ve nasıl hissedeceğimizi bile bile neden bu... insanları eve getirdin?"

"Bu bir tokattır, bir hakarettir!" dedi amcası. " ne cüret?"

Far kardeşine yöneltilen öfkeli sözleri daha fazla görmezden gelememi.

"Gerçek bizi buraya sana kişisel bir hakaret olarak getirmedir.

Bu da bizi Pax'a götürüyor," dedi yaşlı erkeğe kaşlarını çatarak. "Biz ne zaman Ne için geldiğimizi bulursak, buradan ayrılıp Ana Gemiye döneceğiz. Bu arada sizi rahatsız etmemeye çalışacağız ama biyolojinin emirlerine uyduğu için Gerçek'i azarlamamalısınız. Hepiniz, ikinci doğalarınızla, biyolojik dürtülerinize boyun eğmekten kendinizi alıkoymamanızı anlamalısınız."

Truth'un amcası gözlerini şüpheyle kısararak ona baktı.

"İkinci doğamız hakkında ne biliyorsun?" Truth'a baktı. "Ona ne söyledin? Mahremiyetimizin ne kadarını ihlal ettin?"

Truth'un ikinci annesi öne doğru eğilmiş, Far'a bakıyordu. "Seni tanıyor muyum?" diye sordu. "Sesin kulağıma tanıdık geliyor."

Far, Truth'un ikinci annesiyle yaptığı "röportajın" sesli bir dalga boyu üzerinden gerçekleştirilmiş olmasından dolayı kısa bir rahatlama anı yaşadı, ancak ikizi her şeyi mahvetti,

"Kısa bir süre önce Far ile konuşmuştun, Ama. Benim hakkımda ve onun da babası olan babam Feels Pain hakkında bilgi almak için aradı."

"Ne? Ama o Kindred Konseyi'nden olduğunu iddia etti. Hiç söylemedi
_."

Far geri dönüş olmadığını fark etti.

"Truth ve çocukluğu hakkında daha fazla bilgi edinmek istiyordum ama bunu size sormanın zarif bir yolunu bulamadım. Uydurmam için beni bağışlayın. Kardeşime ulaşmayı çok istiyordum ve düşündüm ki-" Yüzlerindeki ifadeyi görünce aniden durdu.

"Yani Truth'un mahremiyetini ihlal etmek için gerçek niyetiniz hakkında yalan mı söylediniz?" Truth'un amcası sordu. Truth'a baktı. "Ve sen bu aşağılık casusluğu *affettin* mi?"

"Onu affettim, evet." Truth kısaca başını salladı.

Tüm bu süre boyunca Becca sessizce ayakta durmuş olsa da Far, aralarındaki bağlantı sayesinde onun giderek daha fazla tedirgin olduğunu hissedebiliyordu. Görünüşe göre karakterine yapılan bu saldırı onun için çok fazlaydı.

"Ama anlamıyorsun!" diye patladı birden. "Far ve Truth birbirlerine *aitler* ve Far bunu her zaman biliyordu ama Truth bilmiyordu. Far sadece ona *yaklaşmak* için bir yol bulmaya çalışıyordu."

"Görünüşe göre bulmuş," diye tersledi Truth'un ikinci annesi. Becca'ya soğuk bir bakış attı ve burnu kıristtı. "Ve sana da yaklaşmanın bir yolunu buldu, değil mi? Kendine saygısı olan hangi dişi aynı anda iki erkek tarafından paylaşılmasına izin verir? *Wrex!*"

"Ah!" Becca tokat yemiş gibi bir adım geri çekildi, gözlerinde yaralı bir ifade vardı.

Far'ın Truth'un ikinci annesinin az önce Becca'ya fahişede dediğini bilmesi için çeviri bakterilerine ihtiyacı yoktu. Truth'un yüzünün kararmasına bakılırsa o da bunun farkındaydı.

"Ama," dedi alçak ve kesik bir sesle. "Seçimlerim sizi hayal kırıklığına uğrattıysa özür dilerim. Ama dostlarıma hakaret etmene izin *vermeyeceğim*.

-Hem Becca'yı hem de Far'ı buna izin vermeyecek kadar çok seviyorum. Buradaki görevimiz bitene kadar mekiğimizle yolunuza çıkmayacağız. Sizden tek istediğim bizi rahat bırakmanız, biz de sizin için aynısını yapacağız."

Truth'un amcası, "Zanaatını burada, Kutsal Gölge'de tutamazsın," dedi. "Senin varlığın burayı kirletiyor."

"Burası olmamız gereken yere çok yakın," diye itiraz etti Truth. "Mekiği yerleştirebileceğim en yakın diğer nokta Unutulmuş Kovuk'ta, buradan elli kilometre ötede."

Amcası kaşlarını çatarak, "Onu taşımalsın yoksa sürü sana taşıtacaktır," dedi. "Bunu kendim halledeceğim. Ve onu geri getirmemelisin. Yeni yerinden gitmen gereken yere kadar yürüyebilirsin."

Truth iç çekti. "Pekâlâ, mekiği hareket ettireceğiz. Ama yürümek pratik değil-Becca güneşin her zaman parladığı ve neredeyse hiç soğuk olmayan bir ülkeden geliyor. Her gün karda elli kilometre yürüyemez."

"Bu bizim sorunumuz değil," diye burnunu çekti annesi.

Gerçek kaşlarını çatı. "Eğer veraset ve miras kanunlarına başvurursam öyle olur. Babam ölmüş olabilir ama onun en büyük oğlu olarak, yaşadığın ev teknik olarak benim Ama. Bu yüzden sana tekrar soruyorum, eğer mekiği hareket ettirmek zorunda kalırsak, bu gece nerede uyuyacağız?"

"Benimle kalabilirler." Truth'un küçük kardeşi beklenmedik bir şekilde konuştu. Şu ana kadar tamamen sessiz kalmıştı.

"Hayır! Yapmamalılar!" Truth'un annesi açıkladı. "İtibarını düşün, evlat! Sürü öğrenirse ne düşünür-"

"Neyi öğrenirlerse, Ama - bizzat Uçuşun Babası tarafından dikte edildiği gibi misafirperverlik kurallarına uyduğumu mu?" Sesi derin ve sessizdi ve Far'ın yorumlayamadığı özel bir acıyla doluydu. "Sen istemezken en büyük oğluna kalacak bir yer verdiğimi mi?"

"Yeter!" Truth'un amcası dönerek genç savaşçının yüzüne vurdu. Bunu yapmak için uzanması gerekti ama yine de başardı. Truth'un kardeşi darbeyi savuşturmak ya da önlemek için hiçbir hamle yapmadı. "Bu büyüklerine saygısızlık ettiğin için!" diye ilan etti yaşlı erkek.

"Saygısızlık etmek istemedim," dedi Truths'un kardeşi sessizce. "Ben sadece kalbimden geçen gerçeği söyledim."

"O zaman ben de kendi doğrularımı söyleyeceğim," dedi annesi sert bir sesle. "Kardeşini ve 'arkadaşlarını' ağırlayacağın duyulduğunda -ki duyulacak- bin kilometre çapındaki hiçbir saygıdeğer kadın senin gelinin olmayı kabul etmeyecektir."

"Uçuşun Babası'nı bizzat ağırlasam da fark etmez, zaten hiçbir dişi benim gelinim olmaya razı olmaz. Truth'a ve onun sevdiklerine sahip olmak bu konuda bir fark yaratamaz." Sesindeki acılık geri gelmişti ve derin turkuaz gözleri bastırılmış bir öfkeyle parlıyordu.

"Peki, nasıl istersen öyle olsun. Seninle daha fazla bir şey yapamam." "Peki, Ama." Truth'un kardeşi saygıyla eğildi.

Görünüşe göre küçük oğluyla ne yapacağını şaşırان Truth'un annesi, onun yerine Truth'a bakmak için döndü.

"Gerçek..." dedi usulca. "Bu şekilde *olmak* zorunda değil. Sana son bir şans vereceğim. Bu 'dostlarınızı' terk edip kutsal nehirde kötülüklerinizden arınmaya gelecek misiniz? Eğer yaparsan, geri gelebilirsin

ve istediğin kadar kalabilirsin." Yüksek sesi birden duygusallıkla yumuşadı. "Düşün oğlum, benim kanımdan olmasan da seni bebekliğinden beri ben büyüttüm. Senin böyle yozlaştığını görmek istemem."

Bir an için Far'ın kalbi boğazına düğümlendi. Kardeşinin kalbindeki özlemi hissedebiliyordu; kabul edilme, tanıdığı tek anne tarafından sevilme arzusunu. Kimi seçecekti?

Ancak kısa ve gergin bir sessizliğin ardından Truth başını salladı.

"Bunu düşünmeme gerek yok, Ama. Seni ve tüm Rai'ku ailemi seviyorum ama benim gerçek halkım Kindred'lar. Benim geleceğim Becca ve Far ile birlikte. Senin için bile olsa onları terk etmeyeceğim."

Annesinin gözleri bir anda yumuşak ve yalvaran bir ifadeden sert ve kırılgan bir ifadeye dönüştü.

"Pekâlâ," dedi sertçe. "O zaman bana çok acı verse de, Truth, şimdi ve sonsuza dek sana sırtımı dönmeliyim." Kırmızı kollarını savurarak aniden döndü ve geldiği gibi hızla uzaklaştı.

Truth'un amcası sadece bir dakika daha kaldı.

"Umarım yaptıklarından gurur duyuyorsundur - kendi ama'nın seni evlatlıktan reddetmesine neden olmak," dedi Truth'a ters ters bakarak.

"Hiçbir şey bana bu kadar acı vermemişti," dedi Truth sessizce ve gerçekten de Far ikizinden gelen acıyı hissedebiliyordu; bir ebeveynin sevgisini kaybetmenin eşsiz acısını. "Ama fikrimi değiştiremem. Eğer beni Rai'ku yaşam tarzı ile sevdiğim eşlerim arasında bir seçim yapmaya zorlarsanız, eşlerimi seçmek zorundayım."

Amcası başını salladı. "Mekiğini çek," diye homurdandı ve sıska parmağıyla Truth'u işaret etti. Sonra da dönüp gitti.

* * * * *

Becca boğazında bir yumruyla ikisinin gidişini izledi. Aralarındaki bağlantı sayesinde Truth'un acısını hissedebiliyordu ve bu onun için ağlamak istemesine neden oldu - belli ki kendisi için dökemeyeceği kadar metanetli olduğu gözyaşlarını dökmek için.

Bizi buraya getirmeyi kabul ettiğinde bunun olacağını biliyordu, diye düşündü, annesi ve amcasının uzaklaşan figürlerini izleyen kara ikizine bakarak. Ama yine de bizi getirdi. Bizi savundu ve bizi halkına, tüm yaşam tarzına tercih etti. Far ve benim yüzümden artık kendi evinde hoş karşılanmıyor.

Birdenbire buna daha fazla dayanamadı. Her ne kadar her iki ikizle de arasına mesafe koymaya çalışsa da, Truth ile arasındaki bağdan yayılan acı dayanılamayacak kadar fazlaydı.

"Oh, Truth, tatlım..." diye fısıldadı ona dönerek. Parmak uçlarında durarak kollarını onun boynuna doladı.

Bir an için ona karşı kaskatı kesildi, sonra biraz eğildi ve kollarıyla onu sardı. "Rebecca," diye mırıldandı saçlarına. Sonra başını kaldırıp Far'a baktı. "Kardeşin mi?"

Hafif ikiz kararsız bir şekilde geride duruyordu ama şimdi öne çıktı ve Becca aralarında olduğu halde kardeşini kucakladı.

"Gerçek," diye mırıldandı. "Az önce yaptığından daha cesurca bir şeye hiç tanık olmamıştım."

Bir an için birbirlerine sarıldılar ve Becca her ikisinin de büyük, erkek bedenleri tarafından sarılmanın sıcaklığının tadını çıkardı. Sonra farklı bir sıcaklığın farkına varmaya başladı - bacaklarının arasında ve göğüslerinin uçlarında büyüyen bir sıcaklık. Erkekleri güzel kokmaya başladı - gerçekten güzel. Çok güzel. Onların karanlık, erkeksi kokuları tüm duyularını istila etmiş gibiydi ve birdenbire Truth'u rahatlatmaktan çok daha fazlasını yapmak istedi.

Belki de onu başka bir şekilde rahatlatmak istiyorsundur, diye küçük bir ses kafasının arkasından telkinde bulundu.

Zihninde üçünün sarmaş dolaş olduğu bir görüntü canlandı. Kendisini erkeklerinin arasında görebiliyordu; hepsi çıplak ve kucaklaşıyorlardı. Gerçek ve Uzak'ın bir araya gelerek uzun, rahat bir aşk ve rahat seks seansı için onu doldurduğunu görebiliyordu...

Hayır! Tam da bunu yapmak istemezsin! dedi kendi kendine... ama nedense bu düşünce inandırıcılıktan yoksundu. Her ne kadar bu üçlü kucaklaşmaya bir son vermesi gerektiğini bilse de, ki bu onu erkeklerini zorlukla dayanabileceği kadar çok arzulamasına neden oluyordu, garip bir şekilde onların kollarından ayrılmaya isteksizdi.

"Mmm, Rebecca," diye gürledi Truth'un sesi kulağında. "Güzel kokuyorsun... ateşli."

"Öyle, kardeşim," diye kabul etti Far, derin sesi yumuşak ve ilgiliydi. "Sanırım leydimiz aramızdaki bağın etkilerini hissediyor."

Becca zayıf bir sesle, "Bu... bu sadece kısmi bir bağ," diye itiraz etti.

"Öyle olmak zorunda değil," diye mırıldandı Truth. "Şimdi ikinizi kendime bağlamayı her zamankinden daha çok . I-"

Bir boğaz temizleme sesi onu böldü.

Etrafını saran kolların arasından dışarı bakan Becca, Truth'un küçük kardeşinin hâlâ orada durmuş onları izlediğini gördü. Yüzünde, Becca'nın aniden utanmasına neden olan bir merak ve rahatsızlık karışımı bir ifade vardı.

"Aman Tanrım!" Truth ve Far'ın arasından sıyrıldı ve saçlarını düzeltmeye çalıştı. "Çok özür dilerim," diye özür diledi. "O kadar uzun zamandır birlikte değiliz ama birbirimizin duygularını hissedebiliyoruz ve annenle olan o sahne Truth'u çok mutsuz etti ve-" Adamın kendisine şaşkınlıkla baktığını fark edince sözünü aniden kesti.

"Rebecca sadece seni rahatsız ettiyse özür dilemeye çalışıyor Garron," dedi Truth öne çıkarak. Kaşlarını çatı. "Yoksa artık G'ron mu?"

Kardeşi başını salladı. "Hayır, Ama'ya ne dediğimi duymadın mı? Ben hâlâ Garron'um ve her zaman da öyle kalacakmışım gibi görünüyor." O şaşırtıcı turkuaz gözleriyle Becca'ya baktı. "Lütfen gördüklerimden alındığımı düşünmeyin hanımefendi. Ben de yarı Kindred'ım, bu yüzden inkâr edilemeyecek dürtüler anlıyorum. Sadece onları burada, soğukta ve karda tatmin etmek istemeyebileceğinizi düşündüm."

"Oh. Oh, elbette hayır." Becca kızardığını hissedebiliyordu. "Ben, şey, biz hiç... biz sadece..."

"içinde kendimizi kaybettik," dedi Far, onu kurtarmaya gelirken. "Paylaştığımız bağ hâlâ yeni." Becca'ya baktı. "Ve hâlâ kırılgan."

Becca onun kendisine Kat'le kulak misafiri olduğu konuşmayı hatırlattığını biliyordu ve gözlerini kaçırdı. Yakında bu konuyu konuşmak zorunda kalacaklardı ama ne diyecekti? Ne karar verecekti?

Garron, "Benimle yürümek istersen, kulübem buradan çok uzakta değil," diye teklif etti.

"Kulağa harika geliyor," dedi Becca minnetle. "Burası çok *soğuk*."

"Bugün aslında çok ılıman bir gün." Garron ona gülümsedi. "*Kışın* gelmelisin, o zaman hava soğuk olur."

Becca hava durumu hakkında havadan sudan konuşmaktan hiç bu kadar minnettar olmadığını düşündü.

"Öyle mi?" dedi, gülümseyerek. "Bana her şeyi anlat lütfen! Bu benim kendi dünyam olan Dünya dışında bir gezegene ilk gelişim." Orthanx'a yaptığı tüm yolculuk tamamen zihninde geçtiği için bu doğrudu.

Yaptığın diğer her şeyin sadece zihninde olmaması çok kötü, diye fısıldadı küçük, alaycı bir ses. *Şimdi kısmi bir bağın var ve ne yapacağını bilmiyorsun.*

Bu konuda.

Becca bunu aklının bir köşesine itti ve Truth'un üvey kardeşiyle yaptığı konuşmaya odaklandı. *Bunu daha sonra düşüneceğim*, dedi kendi kendine kararlı bir şekilde. *Daha sonra karar verebilirim.*

Sonra görüşürüz.

Bölüm Otuz Beş

"İyi olacağından emin misin?" Far endişeyle Becca'ya baktı. "Ben iyiyim, gerçekten. Siz gidin çocuklar." Becca bir kıst hareketi yaptı.

Yine de onları için. "Gemiyi ne kadar erken park ederseniz geri geleceksin. Yarın kazmaya başlamak istiyoruz, değil mi?"

"Ne kadar erken olursa o kadar iyi," diye homurdandı Truth. Ailesinin başına gelenler yüzünden hâlâ mutsuzdu. Mutsuzdu ama şaşırmamıştı. Ne de olsa ne bekliyordu ki? Rai'ku'nun her türlü eş paylaşımı konusunda ne hissettiğini biliyordu. İki erkek aynı dişiyi istediğinde ölümüne yapılan pek çok düelloya tanık olmamış mıydı? Paylaşma fikri bir Rai'ku'nun sahiplenici, hayvani doğasına yabancıydı. Yabancı ve iğrenç.

En azından küçük kardeşi Garron hâlâ onlara misafirperverlik göstermeye istekliydi. İkisi sadece üvey kardeş olmalarına rağmen büyürken hep yakın olmuşlardı. Truth, Garron'un onu evlatlıktan reddetmediği ve ikinci annesinin yaptığı gibi dışlamadığı için minnettardı.

Ah, Ama... Eve dönmesi için ona yalvarırken yüzünün aldığı şekli hatırlamak bile kalbini sızlatmaya yetiyordu. Babasının çocukluğunda maruz kaldığı kötü muameleye rağmen, onu şiddetle seviyordu. Dayağı asla durdurmaya çalışmasa da, ertesi sabah onun için her zaman nazik bir eli ve nazik bir sözü vardı. Bazen babası bayılmışsa ve artık bir tehdit oluşturmuyorsa, odasına gizlice girer ve şişmeyi durdurmak için yüzüne kar sürerdi.

Tanıdığı tek anne oydu ve şimdi o da yoktu. "Abi?"

Truth döndüğünde Far'ın kendisine endişe ve şefkat karışımı bir duyguyla baktığını gördü.

Bu doğru, diye düşündü. Artık kafamın içinde yalnız değilim. Hissettiğim her şeyi o da hissediyor ve tam tersi.

Şu anda ikizinden geldiğini hissettiği şey endişeydi. Far ikinci annesiyle yaşadığı olayın onu nasıl etkilediğini biliyordu. Muhtemelen Truth'un hâlâ fikrini değiştirebileceğinden ve Rai'ku'nun ideal yaşam tarzının peşinden giderken onu ve Becca'yı kendi başlarının çaresine bakmak zorunda bırakabileceğinden endişe ediyordu.

Truth, hayatım boyunca bunun peşinde olduğumu düşündü. Onlardan biri olmayı çok istiyordum. Garron'un gökyüzü gözlerini ve vaat ettiklerini kıskanırdım. Asla ikinci bir doğaya sahip olamayacağımı ya da cin formunda rüzgârlara binemeyeceğimi biliyordum. Ama yine de bir yere ait olmayı, birilerine uyum sağlamayı arzuluyordum ve sahip olduğum tek şey onlardı.

Tanrıça'ya şükürler olsun ki gerçek yerini ve gerçekten birlikte olması gereken insanları bulmuştu. Başta onlarla hiçbir şey yapmamaya kararlı olsa bile -özellikle de Far'la.

Truth, ikiziyle nihayet bağ kurduklarını açıkladığında Rebecca'dan gelen şaşkınlığı hissetmişti. Far'la geçmişteki ilişkisi göz önüne alındığında şüpheli ya da kararsız hissettiği için onu suçlamıyordu. Yine de, onu ikiziyle bir araya getiren şey sadece üçünün paylaştığı yoğun yakın bağlanma seksi değildi. Doğru, aralarındaki bağı sağlamlaştırmıştı ama ondan önce bile, kendine itiraf etse de etmese de, gizliden gizliye uzun zamandır kayıp olan kardeşine meylediyordu.

Muhtemelen Far ve Rebecca onu iblisten kurtardıklarında ya da belki de Leydi Kat'in sütindeki bağ kurma dersi sırasında ikisini de öptüğünde başlamıştı. Ama Truth ikizine olan eğiliminin Far'ın gençliğini teselli edişini izlediğinde pekiştiğinden emindi.

Zihin Manzarasında geçirdikleri zaman. Bunun gerçek olmaması ve Orthanx gezegenine hiç gitmemiş olmaları bile önemli değildi-Far'ın onun acısına verdiği tepkiler gerçektir. Empati ve şefkati Truth'u kazanmış ve hayatının geri kalanını kardeşi ve ikisinin de sevdiği kadınla geçirmek istediğini ona bildirmişti.

"Kardeşim?" Far tekrar sordu ve Truth düşüncelere dalmış olduğunu fark etti.

"Ben iyiyim," dedi kararlılıkla, ikizine başını sallayarak. "Benim için endişelenmene gerek yok kardeşim. Fikrimi değiştirmeyeceğim."

"Yapmayacağını biliyoruz," dedi Becca sessizce. Öne doğru bir adım attı ve parmak uçlarında durarak ona dudaklarından hafif bir öpücük verdi.

Truth öpücüğe zevkle karşılık verdi, ancak Becca aynı anda sadece onu öptüğü ve ikizine dokunmadığı için sinirlerinde biraz acı verici, düşük seviyeli bir elektrik karıncalanmasına da neden oldu.

Artık ona dokunamam - onsuz olmaz, diye düşündü. Geçmişte böyle bir şey onu çok üzebilirdi. Şimdi ise basit bir farkındalık yaşıyordu: Rebecca'nın sadece kendisine ait olmasını *istemiyordu*. Far'ın da dahil olmadığı bir cinsel ilişkiye girmek istemiyordu. Bu, vücudunun sadece yarısıyla onunla sevişmeye çalışmak gibi bir şey olurdu ve bunu istemiyordu.

İstediği şey, üçünün birlikte boş odadaki büyük uyku tabağının üzerinde, sabaha kadar birbirlerini tatmin ederken uzuvlarının birbirine dolanması ve kalplerinin iç içe geçmesiydi.

Bu gece öyle bir şey olmayacak. En azından sen acele etmezsen, dedi kendi kendine acımasızca. Mekiklerini kutsanmamış bir iniş noktasına, Unutulmuş Kovuk'a uçurmaları gerekiyordu. Sonra o ve Far, ihtiyaç duydukları ekipmanı küçük hovertracker'la Garron'un evine geri getirecekti.

Lodge. Yarın Vashtar'ın onlara koordinatlarını verdiği objeyi bulup çıkarabileceklerini umuyorlardı.

Sonra da tedaviyi Ana Gemi'ye geri getirecekler ve orada üçü birbirlerine tamamen bağlanarak İkiz Akraba ve gelinlerinin yapması gerektiği gibi birlikte yaşayacaklardı.

Truth, Far ve Rebecca ile tam bir bağlanma seksi yapmanın gerektirdikleri konusunda hâlâ biraz temkinliydi. Ama artık ikizine daha önce güvenmediği kadar güveniyordu ve ona dokunmaktan da o kadar rahatsız değildi. Aslında, şimdi Far'a gidip onu rahatlatmak için sarılabilmeyi diliyordu. Hâlâ çok endişeli görünüyordu ve endişesi Truth'un kalbini sızlatıyordu. Ama bunu nasıl yapacağından tam olarak emin değildi - başka bir erkeğe dokunmak, bu kadar masum bir şekilde bile olsa, ona hala yabancıydı. Bu yüzden kendini tuttu ve Rebecca'nın kardeşini öpmesini izledi.

"Siz ikiniz dışarıda dikkatli olun," diye öğüt verdi ve Truth ondan endişe geldiğini hissedebiliyordu. "olacağınıza emin misiniz? Burası çok büyük bir orman - ya kaybolursanız?"

Garron kahkahalarla güldü ve Becca soru sorar gibi ona bakınca başını salladı.

"Beni affedin hanımefendi. Truth on iki yaşından beri topluluğumuzdaki en iyi yön duygusuna sahip kişi olarak bilinir. Yaşlı ormanda nereye gitmeniz gerekiyorsa sizi oraya götürebilir."

"Ve tekrar geri." Truth küçük kardeşine küçük bir gülümseme verdi. "Küçükken yum meyveleri toplarken kaybolduğun zamanı hatırlıyor musun?"

"Çok korkmuştum ama söylediğin şeyi hatırladım; kırmızı kökleri olan bir mürver ağacı bulup bekleyecektim. Ve tabii ki akşam yemeği vakti gelmeden gelip beni aldın." Garron başını salladı. "Diğer

Arayanların hepsi yetişkin erkeklerdi, *cin* formlarıyla gökyüzünden aşağı bakıp beni bulmaya çalışıyorlardı. Ama senin böyle bir desteğe ihtiyacın yoktu, doğrudan bana geldin, Gerçek."

Truth gülümsedi. "Sadece bir iz gibi bıraktığın yum berry kabuklarını takip etmek zorunda kaldım. Lafi açılmışken, Ama'nın nefis dut reçelinden var mı? Buradayken ondan biraz isteyecektim ama..." Sözünü yarıda kesti, boğazı aniden düğümlendi.

"Bende çok var," dedi Garron hemen. "Yarın ilk yemekte biraz alabilirsin. Tabii şimdi istemiyorsan?"

Truth başını salladı. "Kendine sakla. Far ve benim hava kararmadan önce bu işi halledip geri dönmemiz gerekiyor." Küçük kardeşine bir kaşını kaldırdı. "Biz yokken, dişimiz Garron'un güvenliğini sağlamakla seni görevlendiriyorum. Ona zarar gelmemesini sağla."

Rebecca "İyi olacağım," diye itiraz etti ama Truth'un küçük kardeşi ciddiyetle cevap verdi.

"Onu hayatım pahasına koruyacağım. Üçünüz Pax'ta olduğunuz sürece, Rebecca'nın güvenliği benim birinci önceliğim olacak."

"Teşekkür ederim." Truth başını salladı. Küçük kardeşi Rai'ku standartlarına göre tam anlamıyla olgun sayılmasa da iyi bir erkek olarak yetişmişti. Truth Becca'yı korumak için ona güvenebileceğini biliyordu ve bu da onu terk etme konusunda kendisini daha iyi hissetmesini sağlıyordu. Becca da onlarla gelmek istemişti ve hovertracker kesinlikle yeterince büyüktü ama Truth akşam olmadan dönmelerini beklemiyordu ve narin Dünyalı dişilerinin Pax'ta karanlıkla birlikte gelen düşen sıcaklıklara dayanabileceğinden hiç emin değildi. En azından burada, Garron'un kulübesinde hava sıcaktı.

Rebecca onu ve Far'ı bir kez daha öperken "Dikkatli ol," diye yalvardı.
"Yakında geri gel."

"Sadece birkaç saat içinde," diye söz verdi Far. Truth'a baktı. "Doğru mu?"

Truth başını salladı. "Tanrıça isterse, evet. Merak etme Rebecca, Far'ı ve kendimi tek parça halinde geri getireceğim, söz veriyorum."

Sonra Far'la birlikte kulübenin ön kapısından çıktılar ve giderken içeriye soğuk bir hava üflediler.

* * * * *

"Umalım da çok uzun sürmesin." Becca titredi ve ellerini ısıtmak için nedense yeşil ve mavi alevleri olan ateşe uzattı. Şömine, Garron'un kulübesinin ana desteği gibi görünen *boadab* ağacının geniş gövdesinin tam orta kısmına inşa edilmişti.

Devasa, kalın ağacın dibine ilk yaklaştıklarında Becca herhangi bir basamak ya da merdiven görmeyince şaşırmıştı. Ağacın dibinde dolaşp yukarı çıkmanın başka bir yolu olup olmadığına bakmakla yetinebilirdi ama yakınlarda duran yerli Rai'ku'lar ona ters ters bakıyorlardı -muhtemelen hepsine bakıyorlardı- ama sanki sadece o bakıyordu. Truth'un annesinin ona taktığı kötü isim hâlâ kulaklarında yankılanıyordu.

Wrex! Becca, Far ve Truth'a yaptıklarının kanıtını kokladıklarında burunlarının kırıştığını gördü ve hepsinin bunu düşünüyor olması gerektiğini hissetti. Bu durum , kıyafetlerinin üzerine dikilmiş bir kırmızı harf taşıması gerektiğini hissettirdi - tüm bu kızgın siyah gözlerden uzaklaşmak için son derece istekli olduğundan bahsetmeye bile gerek yok.

Ama o daha fazla rahatsız olamadan Garron, bu kadar iri bir adam için şaşırtıcı bir zarafet ve çeviklikle hareket ederek, dik gövdeyi gözle görülür bir kolaylıkla tırmanmıştı.

"Korkmayın hanımefendi, kafesi aşağı göndereceğim," diye seslendiğini duymuştu Becca. Kısa bir süre sonra, ahşap asansör görünümlü küçük bir kutu, halat makaralardan oluşan bir sistem üzerinde yere indirilmişti. Becca ve Far içeri girerken, Truth da onları yukarı çekmek için kardeşinin ardından yukarı tırmanmıştı.

Becca'ya ağabeyinin çocukken sahip olduğu ağaç evin yetişkin versiyonu gibi görünen küçük ahşap kulübeye girdiğinde nihayet rahatlayabilmişti. Düşman yerliler yere yatmış ve soğuk rüzgâr dışarıda kalmıştı. Burada kendini güvende hissediyordu ve tanıştığı diğer Rai'ku'lara kıyasla çok daha hoş karşılanmıştı. Şimdi eğer Truth ve Far acele edip geri dönerlerse, tamamen mutlu olacaktı. *Neredeyse.*

"İyi misiniz hanımefendi? Size bir kase *chii* ikram edebilir miyim?"

Becca çatırdayan mavi ve yeşil alevlerden başını kaldırdı ve Garron'un avuç içi büyüklüğünde, yarısı berrak yeşil et suyuyla dolu küçük bir tahta kâse uzattığını gördü. Yüzeyinden yükselen narin buhar burnuna tuhaf ama lezzetli bir koku iletliyordu. Hafif bitkisel ve belli belirsiz tatlıydı ve adını koyamadığı egzotik baharatların ipuçlarını taşıyordu.

"Teşekkür ederim," dedi ve ondan aldı. "Çok nazıksınız. Tüm bunlar çok nazıkçe. Yani, bize misafirperverlik sunmanız." *Çii*'yi tutmayan eliyle küçük, bekârlara uygun, ahşap kulübenin tamamını kapsayacak bir hareket yaptı.

"Önemli bir şey değil. Kardeşim için en azından bunu yapabilirim," diye mırıldandı Garron. "Hiçbir şey değil," diye itiraz etti Becca. "O insanların nasıl olduklarını gördüm.

bize bakıyor. Umarım bize kalacak bir yer teklif etmen sorunlar."

Garron sessizce, "Buradaki varlığınızın toplumdaki konumumu etkileyeceğinden endişeleniyorsanız, ," dedi. "Statüm zaten mahvolmuştu

Siz üçünüz gelmeden çok önce."

Becca, Becca ve adamlarının kendisiyle kalmasına ilk itiraz ettiğinde annesine de benzer bir şey söylediğini hatırlıyordu.

"Her şey yolunda mı?" diye sordu dikkatle. "Biz buradayken senin için yapabileceğimiz bir şey var mı? Herhangi bir şey-?"

"Teşekkür ederim ama hayır, kimsenin yapabileceği bir şey yok. Senin gibi mi *chii*?" Garron konuyu değiştirdiği belli olan bir tavırla sordu.

"Dur bir deneyeyim." Onu gücendirmiş olabileceğinden korkan Becca, dumanı tüten yeşil et suyundan büyük bir lokma aldı... ve neredeyse boğuluyordu. Kokusundan, tadı hafif tatlı bitki çayına benzeyen bir şey bekliyordu. Ama ağzı ona burnundan tamamen farklı bir şey söylüyordu. Sıvı, kremalı tavuk çorbası ile sıcak çikolatanın karışımı gibiydi ve ağızda bıraktığı alkolik tat onu yakıyordu.

Bir şekilde kendini yutkunmaya zorladı ama garip et suyu durmak bilmeyen bir öksürük krizine oldu.

"İyi misin?" Garron ona bir bardak sade su uzatarak endişeyle bekledi. "Çok özür dilerim! Nella her zaman *chii*'mi çok sert yaptığımı söyler. En azından eskiden öyle derdi," diye ekledi, neredeyse sonradan aklına gelmiş gibi.

Becca boğuk bir sesle, "Hayır, hayır, çok lezzetli," dedi. "Sadece... beklediğim gibi değil." Küçük *çii* kâsesini dikkatle ateşin yanındaki alçak masanın üzerine koydu. "Söyle bakalım, Nella kim?"

"Hiç kimse." Garron başka tarafa baktı. "O... gitti."

"Nereye gitti?" Becca usulca sordu. Truth'un kardeşinin gizli bir acısı olduğunu anlayabiliyordu. Herkes onlardan nefret ederken onlara kalacak bir yer teklif etme nezaketini göstermişti, keşke onu daha iyi hissettirebilseydi diye düşündü.

"Gökyüzüne. Biraz daha *chii*?" Garron kâsesine uzanarak sordu. "Hâlâ biraz var."

Becca zayıf bir sesle, "Ben, şey, vücuduma dikkat ediyorum," dedi. "Yani belki bir dakika içinde. Önce bana şu Nella'dan bahset. Gökyüzüne gitti de ne demek?"

"Uçuşun Babası'yla birlikte olmak için." Garron iç çekti. "Birinin öldüğünü bu şekilde söyleriz. O öldü."

"Ah!" Becca elini ağzına götürdü. "Çok özür dilerim! Merak ettiğim için kendimi aptal gibi hissediyorum. Halkınızın mahremiyet konusunda ne kadar hassas olduğunu biliyorum. Belki konuşmak istersin diye düşünmüştüm..." Başını iki yana salladı. "Boş ver, bu aptalca."

"Hayır, değil." Garron onu şaşırtarak, üstünde mavi bir minder olan kütüğe benzeyen küçük bir koltuk çekti. "Oturur musun?" diye kibarca sordu ve ona oturmasını teklif etti.

"Evet, teşekkür ." Becca şaşırtıcı derecede rahat olan minderli kütüğün üzerine yerleşti. Garron onun yanındaki ahşap zemine oturdu ve ateşin önünde uzun bacak bacak üstüne attı.

"Sorularınızı hoş karşılamamış gibi görüldüysem beni bağışlayın. Sadece... burada kimse soru sormaz. En azından kişisel sorular. Rai'ku tarzı bu değil."

"Truth'tan anladığım kadarıyla," dedi Beca kuru bir sesle. "Son derece özel bir insan."

Garron, "O zaman muhtemelen size toplumumuz hakkında pek bir şey anlatmamıştır," dedi.

"*Biraz* biliyorum," dedi Becca temkinli bir ifadeyle. "İkinci bir doğanız olduğunu biliyorum - insanların istediklerinde bir tür hayvana dönüşebiliyorlar."

"Sadece erkekler. Dişilerin içinde *dr'gin* yoktur."

"değil mi?" Becca şaşırmıştı. "Truth bundan hiç bahsetmemişti."

"Safkan bir Kindred olduğu için içinde hiç *cin* yok."

"Peki ya sen?" Becca hiç dūřınmeden sordu. "Yani, sadece yarı Rai'ku olarak... ah canım, muhtemelen bunu sormamalıydım," dedi, onun turkuaz mavisi gözlerindeki kapalı bakışı görüne. "Bu çok kişisel, değil mi?"

Gannon sert bir sesle, "Bunu benden biri söylüyor olabilir ama sen bir yabancısın," dedi. "Biraz merak etmeye hakkın var."

"Ama cevap vermemeyi tercih ederseniz..."

İ ekti. "Hayır, umurumda değil. Herkes biliyor, sen neden bilmeyesin? Gözlerimin rengi içimde bir *cin* olması *gerektiğini söylüyor*.
-Olağanüstü büyüklükte ve güçte."

"Ama?" O sustuğunda Becca nazikçe sordu.

"Ama bilmiyorum," dedi Garron açıkça. "Ya da varsa bile, henüz ortaya çıkmadı ve ortaya çıkması gereken zamanı çoktan geçti." Bir elini kalın, siyah saçlarında gezdirdi. "Bakirelerin benim için kaç kez toplandığını size anlatamam ama yine de... hiçbir şey onu ortaya çıkarmıyor gibi görünüyor."

"Bakireler mi? Bakire toplamanın bununla ne ilgisi var?" Becca kararsızca sordu.

"Bir erkeğin ilk değişim zamanı geldiğinde -biz buna ilk dönüş diyoruz- sürünün çiftleşmemiş tüm dişileri bir araya çağrılmalı ki bir tanesini seebilsin." Garron başını salladı. "Etrafı defalarca beklenti içinde olan bir grup dişiyle çevrili olmak ve dönüşememek..." Ateşin içine bakarak konuşmasını sürdürdü.

Becca yumuşak bir sesle, "Bu gerçekten sinir bozucu olmalı," dedi.

"Bu çok *aşağılayıcı*." İ ekti. "Ama aynı zamanda... rahatlatıcı bir şey. Ben sadece yarı Rai'ku'yum - sanırım bu yüzden kandan hiç tat almıyorum."

"Ne?" Becca şaşkınlığını gizlemek için öksürdü. "Özür dilerim ama bunun konuyla ne ilgisi var?"

Garron başını kaldırıp ona baktı. "Sanırım bu da Truth'un sana hiç söylemediği bir şey. Kindred Yüksek Konseyi'nin Rai'ku ile resmi bir ticarete onay vermemesinin gerçek nedeni bu."

"Eş olarak seçtiğin kızı ısırtıyor musun?" Becca kendine rağmen büyülenmiş bir halde sordu. "Çünkü Kan Türünü biliyorum-"

"Onları öldürüp yiyoruz. En az bir tane, bazen de birkaç tane. Bu, *dr'gin*'in yüzeye çıkmak için ne kadar beklediğine ve nihayet ortaya çıktığında ne kadar kana susamış olduğuna bağlı," dedi Garron alçak bir sesle.

"Sen... bakireleri mi yiyorsun?" Becca biraz midesinin bulandığını hissetti ve onu hasta eden sadece yediği *chii* değildi. "*Ciddi misin?*"

"Ne yazık ki evet." Garron tekrar ateşe baktı. "Toplumumuzda erkeklerden çok daha fazla kadın olduğunu fark etmişsinizdir."

Becca kısık bir sesle, "Ben daha çok bana, Far'a ve Truth'a nasıl baktıklarını fark ettim," dedi.

"Yaklaşık üçe bir gibi bir oran var. Bu, doğanın ırkın tamamen yok olmamasını sağlama yöntemidir," diye açıklıyor Garron. "Olgunluğa erişen her erkek için en az bir ya da iki dişinin feda edilmesi gerektiğinde, başlangıçta çok daha fazla dişiye sahip olmanız gerekir."

"*Sanırım* bu mantıklı," dedi Becca belli belirsiz. "Ama neden... neden onları öldürüyorsunuz?"

"Bu kasıtlı değil," dedi Garron. "Bu sadece *dr'cin'in* akılsız bir yaratık olmasından kaynaklanıyor-özellikle de ilk ortaya çıktığı zamanlarda. Diğer yeni doğmuş yaratıklar gibi açgözlüdür. İlk içgüdüğü beslenmek, ikincisi ise üremektir. Ancak bu iki şey de başarılıdıktan sonra herhangi bir düşünce süreci başlayabilir."

Becca belli etmemeye çalışsa da dehşete kapıldı.

"Yani ne zaman erkeklerden biri... ilk kez değişmek üzere olsa, kızların hepsi içlerinden birinin ya da birkaçının... başaramayacağını bilerek mi bir araya geliyor?"

Garron başını salladı. "Nella'ya olan da buydu. O... bir İlk Dönüş sırasında kurban edildi."

"Oh, hayır." Becca elini onun koluna koydu ve Garron merakla ona baktı. Birdenbire Rai'ku'ların bana dokunmayan yılan gibi olduklarını hatırladı. Onu rahatlatmak için yaptığı jest muhtemelen hoş karşılanmayacaktı. "Özür dilerim!" Hızla elini geri çekti.

"Alınmayın. Alınmadım." Gözlerini kaçırdı. "Truth dışında Nella'nın ölümü için üzüntüsünü dile getiren ilk kişi sensin. Bunu takdir ediyorum."

"Ne? Ama bu nasıl olabilir?" Becca sordu. "Ailesi onun için yas tutmuş olmalı."

Başını iki yana salladı. "Bir dişi çiftleşene kadar bir hiçtir. Bazen ona bir isim bile verilmez. Çoğu zaman kızlara Büyük Kız, Ortanca Kız, En Genç... gibi isimler verilir. Nella bu anlama geliyor-bebek ya da küçük olan. O..." Adam öksürdü ve Becca onun turkuaz gözlerinin şüphe uyandıracak kadar parlak olduğunu düşündü. "Kardeşlerinin en küçüğüydü. Tüm ablaları iyi eşler olmuş ve hiçbiri feda edilmemişti. İnsanlar ailesinin şansının yaver gitmeyeceğini söylüyordu ama Nella ve ben birbirimiz için yaratıldığımızdan o kadar emindik ki..."

Aniden ayağa kalktı ve odanın diğer tarafına doğru yürüdü. Becca'nın ilk içgüdüğü peşinden gidip onu teselli etmektir ama istediği şeyin bu olmadığını hissetti. Bunun yerine sessizce oturup bekledi.

Uzun bir süre sonra Garron tekrar konuşmaya başladı.

"Çok uzun süre bekledik. Her yıl doğum günümde -isim günümde- bakireler benim için toplandığında Nella da oradaydı. Onun gözlerinin içine baktığımı hatırlıyorum ve çok..." Boğazını temizledi. "Çok *korktum*. *Dr'gin'im* ortaya çıkarsa onu tanıyacağını umuyordum. Dönüşükten sonra ağzımda onun kanıyla uyanırsam ve kendimi başka biriyle çiftleşmiş olarak bulursam bunun beni delirteceğini biliyordum."

"Bu... bu çok sık oluyor mu?" Becca usulca sordu.

"İstediğimizden daha sık." Garron'un derin sesi acımasızdı. "Bu da bazı gergin çiftleşmelere yol açıyor. Ve elbette halkımız ömür boyu çiftleşir, bu yüzden *dr'gin* bir kez seçtiğinde geri dönüş yoktur."

"Ama Nella için hiç dönmedin," dedi Becca.

"Hayır." Garron ateşe geri döndü ve ağır adımlarla onun yanına oturdu. "Kendimi *O'ahn* ilan etmeliydim - bizimle melezleşen Kindred'lerin yaptığı gibi *dr'gin*'i olmayan yetişkin *bir* erkek. O zaman Nella ile çiftleşebilirdim ve çoktan kendi çocuklarımız olurdu."

"Neden ?" Becca usulca sordu.

"Annem. Beklememi istedi. Diğer tüm Kindred-Rai'ku melezlerinin içinde *dr'cinler* olduğu kanıtlandı. Ve gözlerimin rengi benimkinin özellikle güçlü olacağına söz verdi."

"Gökyüzü gözleri," dedi Becca. "Truth'un söylediği buydu."

Garron başını salladı. "Evet. Ve biz de bekledik. Bunu sadece annem değil, Nella da istiyordu. Kendimi *O'ahn* ilan edersem çocuklarımızın asla tam Rai'ku statüsüne sahip olamayacağını biliyordu. Ve ben... ben de tam bir erkek olmak, adımlı olgun haliyle değiştirmek istiyordum. Sonunda çocuk Garron yerine adam G'ron olmak için. Ve..."

"Ve...?" Becca yumuşak bir sesle söyledi.

"Ve çok uzun süre bekledik. Kader çarkını çok fazla döndürdük." Garron bir elini tekrar saçlarında gezdirerek saçlarını bir dizi sivri uç ve kıvrıma dönüştürdü. "Sonunda Nella'yı kurban olarak alan benim küçük kardeşim oldu. Benden tam dört yaş küçük ama *dr'gin*'i erken ortaya çıktı. Çok acıkmıştı. İştahını yatıştırmak için en az üç bakire kurban edildi."

"Ne kadar korkunç," diye nefes aldı Becca. "Yıkılmış olmalısın."

Garron başını salladı. "Ama bir erkek böyle duygular göstermemeli. Bu zayıflıktır... yanlıştır. Nella'nın kurban edilmesinden bu yana ailemle aramdaki ilişkiler... gerginleşti."

"Tabii ki öyleler!" Becca haykırdı. "Peki ya Nella'nın ailesi?"

Garron iç çekti. "O hiç gibi davranıyorlar. Çünkü Rai'ku düşünce tarzına göre gerçek bu. Asla çiftleşmedi, asla isimlendirilmedi... bu yüzden asla gerçekten var olmadı. Hiçbir yerde ona dair bir kayıt yok. Burası hariç." Büyük bir yumruğunu göğsüne koydu.

"Oh, Garron..." Becca ona sarılmayı çok istiyordu ama bunu yapamayacağını biliyordu. Elini tekrar onun koluna koymakla yetindi. "Bu korkunç bir şey. Çok üzgünüm."

Başını iki yana salladı. "Sizi rahatsız ettiysem özür dilerim. Bütün bunları size neden anlattığımı bilmiyorum."

"Belki de dinlemeye istekli olduğum içindir," dedi Becca yumuşak bir sesle. "Onun ölümü hakkında *kimseyle* konuşabildin mi?" Onun yaptığı gibi "fedakârlık" demeyi reddetti - bir şekilde doğru gelmiyordu.

"Sadece Hakikat," dedi alçak bir sesle. "Kindred doğası nedeniyle... başkalarının anlamadığı şeyleri anlıyor. Nella'yı özlediğim için bana asla zayıf demedi. Ya da onu sahiplenmek için çok uzun süre beklediğim için kendimden nefret ettiğimi."

"hissedemezsin," diye itiraz etti Becca. "Başka bir şey olman için üzerinde çok baskı vardı. *Elbette* ailene uymak ve onların istediklerini vermek istedin. Herkesin beklediğini."

"Dünyadaki hiçbir gerekçe geçmişi geri getiremez. Suçu kendimden başka kimseye yükleyemem."

"Ama ya sen değişseydin ve kardeşinin yaptığını yapsaydın?" Becca sordu. "Kendini daha da kötü hissederdin. İçinde bulunduğun durum kazanamayacağın bir durumdu Garron. Bu senin hatan değildi."

"O zaman bunun suçunu neden ben taşıyorum?" Adam ona baktı, canlı gözleri acıyla gölgelenmişti. "Her şeyi yeniden yapmak zorunda olsaydım, kendimi hemen *O'ahn* ilan eder ve Nella'yı eşim olarak alırdım. Kalbim yerine gururumu ve ailemi dinledim ve bu yüzden onu kaybettim."

Becca, "Halkının yollarını izliyordun -yapman için yetiştirildiğin şeyi yapıyordun," dedi. "Sen sadece... normal bir Rai'ku erkeği... er, erkek oluyordun."

"Herkesin 'normal' olarak gördüğü şey olmak soğuk bir teselli." Elllerine baktı. "Sevdiğin biriyle birlikte olma şansını yakaladığında, elinden alınmadan önce bunu hemen değerlendirmelisin. Bunu şimdi anlıyorum. Keşke daha önce anlasaydım."

Aniden ayağa kalktı ve boğazını temizledi.

"Bağışlayın beni. Genelde böyle değilimdir."

"İyisin," diye güvence verdi Becca ona. "Sadece hâlâ yas tutuyorsun. Hissettiğin her şey doğal, inan bana. Ben de bir yakınımı kaybettim ve uzun bir süre bunun benim hatam olduğunu düşündüm."

Aslında, bir parçası hala böyle hissediyordu - itiraf etmeliydi ki, onu Truth ile tam bir bağ kurmaktan alıkoyan en önemli şey buydu ve

Uzak. Mesele sadece ailesinin ne diyeceği değildi; o korkunç suçluluk duygusu, onları gerçekten sevmesine ve onlara bağlanmasına izin verirse, ikisinden birinin ya da ikisinin de sonunun Kenneth gibi olacağı korkusuydu.

Öldü demek istiyorsun, diye fısıldadı kafasının içindeki küçük, acımasız bir ses ama onu itti.

Garron'a "Sevdiğiniz birini kaybettiğinizde kendinizi kötü hissetmeniz normal," dedi. "Zayıf değil. Kötü değil. *Normal*."

"Belki senin geldiğin gezegende." Acımasızca güldü. "Ama biz Rai'ku'lar böyle şeyleri kabul etmeyiz."

"Belki de Ana Gemi'ye gelmelisin," dedi Becca. "Eminim orada hoş karşılanırsın. Orada her türden Kindred var ve hiç kimse sizin insanlarınızın görüldüğü kadar yargılayıcı değil. Yani, üzgünüm..." Boğazını temizledi. "Belki de bunu söylememeliydim. Sadece..."

"Sadece ama'mın sana söyledikleri ve üçünüz kulübeme geldiğinizde herkesin sana bakışı. Elbette anlıyorum." Başını salladı.

"Şey..." Becca iç çekti. "Annenle olan o sahne... İtiraf etmeliyim ki kayıvalidemle ilk görüşmemin tam olarak böyle geçmesini ummuyordum."

Becca, Garron'un bu kez biraz isteksizce başını salladığını düşündü.

"Ama... düşünce tarzında çok katıdır. Sanırım doğru Rai'ku erkeğini bulmak için kurbanlık bir bakire olarak şansını denemek yerine bir Kindred ile evlendiği için pişman oldu. Benim için -tüm çocukları için- sahip olduğundan daha fazlasını istedi."

Becca alçak bir sesle, "Truth'un bana anlattıklarına bakılırsa, pişmanlık duyacağı çok şey varmış," dedi.

"Oh, bunu sana o mu söyledi?" Garron şaşırmış gibiydi. "Evet, babamız... çok nazık ya da sabırlı bir erkek değildi, özellikle de Truth'un

endişeliyim."

"Hepinize zarar verdi mi?" Becca alçak bir sesle sordu.

"İstediği kadar değil. Gerçek en yaşlısıydı ve bunu engellemeye çalıştı." Garron başını salladı. "Benimle apa'mın arasına birden fazla kez girdi ve daha gençken bana indirilmesi gereken darbeyi aldı. Bunun için ona sonsuza dek borçluyum." İçini çekti ve ayağa kalkarak uzun omurgası çatırdayana kadar gerindi. "Geç oluyor. Size misafir odasını göstereyim mi yoksa biraz daha kalmak ister misiniz?"

Becca birden ne kadar yorgun olduğunu fark etti. Vashtar'ın onlara oynadığı akıl oyunları, Truth'un -çoğunlukla ondan nefret eden- ailesiyle tanışması -Garron'un üzücü hikâyesini dinledikten sonra uzun... *uzun* bir gün olmuştu. Esnedi. "Sanırım gece için yerleşsem iyi olacak. Far ve Truth muhtemelen bir süre daha dönmeyecekler. Uyanık kalıp onları beklemek istedim ama..." Tekrar esnedi.

"Her şey yolunda." Garron ona belli belirsiz bir gülümseme verdi. "Muhtemelen gevezeliğimle seni yormuşumdur."

"Hayır, tabii ki yapmadın." Becca ayağa kalktı ve tıpkı onun yaptığı gibi gerindi. "Dinlediğim için mutluydum. Sadece size yardımcı olamadığım için üzgünüm."

"Ama sen yardım ettin," dedi ciddiyetle. "Seninle konuştuktan sonra kendimi... şey, eskisi kadar kötü hissetmiyorum." Kaşlarını çattı. "Bu çok garip. Acaba neden?"

"Çünkü konuşmak yardımcı olur." Becca gülümsedi ve onun kolunu okşadı. "Şimdi gidip bana misafir odasını gösterebilir misin? Birden o kadar uykum geldi ki gözlerimi zar zor açık tutabiliyorum."

"Elbette." Garron ana yaşam alanının hemen dışındaki küçük, çıplak ahşap odaya doğru ilerledi. Becca'nın görebildiği kadarıyla hiç mobilya yoktu ama kalın, mumsu yeşil yapraklardan oluşan büyük bir yığın yere yığılmış ve üzerleri örtülmüştü

birkaç battaniyenin içinde. "Uyku düzeni için özür dilerim," dedi Garron, yaprak ve battaniyelerden oluşan paleti göstererek. "Üç kişi için yeterince büyük hamaklarım yok. Kısa sürede yapabildiğimin en iyisi buydu."

"Hayır, sorun değil." Becca diz çöktü ve yapraklardan birini parmaklarının arasında ovuşturdu. Vashtar onlara en kötü anısını gösterdiğinde, genç Truth'un uyuduğu hamak yatağında bunlara benzer bir şey gördüğünü hatırlıyordu. "Bunlar şu anda içinde bulunduğumuz ağacın yaprakları mı?" diye sordu.

"Aynısı." Battaniyeleri işaret etti. "Yatak örtüleri kendi kulübeme ilk taşındığımda ama'mın hediyesiydi. Aslında sadece çok genç ya da çok yaşlılar için bir misafirperverlik jesti olarak tasarlanmışlardı ama Truth bizim havamıza alışık olmadığınızı söylediğine göre..."

"Evet, teşekkür ederim. Çok güzeller." Becca genç Gerçek'in sarıldığı yırtık pırtık kumaş parçasını hatırladı ve ürperdi. Soğuk, mumlu yapraklardan oluşan o yuvaya, ısınmak için hiç battaniye olmadan tırmanmak korkunç olurdu.

Bunu düşünmek, Garron'un Truth'un kendisi için tasarlanan darbeleri nasıl aldığına dair sözlerini hatırlamasına neden oldu. Truth'un küçük kardeşlerini koruduğunu düşündüğünde kalbinin kabardığını hissetti. Karanlık ikizin kalbinde bu kadar acı ve keder olmasına şaşmamalı! Far'dan ve kendisinden gelen sevgiyi kabul etme fikrine alışmasının bu kadar uzun sürmesine şaşmamalı!

Ama artık kabul etti, diye fısıldadı kafasının içindeki küçük bir ses. Asıl soru, sen bu konuda ne yapacaksın? Sen de kabul edebilir misin?

Garron'un söylediği bir şey yine aklına geldi. "Sevdiğin biriyle birlikte olma şansını yakaladığında, elinden alınmadan önce bunu hemen değerlendirmelisin."

Truth and Far ile kendisine sunulan bu şans değerlendirilmeli miydi? Garron'a iyi olduğunu söyledikten sonra aklını kurcalayan soru buydu

gece ve iki kalın battaniyenin arasına sokuldu.

Yorgunluğuna rağmen uykuya dalması uzun zaman aldı ve sonunda uyuduğunda gördüğü rüyalar tuhaf ve sıkıntılıydı. Pullardan ve tüylerden yapılmış uzun, garip bir canavar görür gibi oldu. Havada bir yılan gibi kıvrıla kıvrıla ilerliyordu, keskin pençeleri ve çivili bir kuyruğu vardı. Devasa, aslansı kafasında bıçak gibi dişlerden oluşan bir ağız ve kıvrılan kırmızı bir dil vardı. Ama en rahatsız edici olanı gözleriydi. Ona bakmak için döndüğünde gözleri canlı bir turkuaz mavisiydi.

Gökyüzü gözleri, diye düşündü Becca ve küçük bir şaşkınlık ve korku çılgılığıyla uyandı.

"Şşş, her şey yolunda Rebecca," diye mırıldandı biri.

"Kötü bir rüya *gördün?*" diye sordu başka bir derin ses.

"Uzak mı? Gerçek mi?" Uykulu gözlerle onlara baktı ve esnedi. "Döndüğüne çok sevindim. Evet, gerçekten garip rüyalar."

"Onları unut ve uyumaya devam et. Artık güvendesin."

İkisi Becca'nın yanında yatağa girdiler -Far solunda, Truth sağında. Becca onların arasına sokuldu ve sonunda kendini güvende hissederek rüyasız bir uykuya dalmasına izin verdi.

Otuz Altıncı Bölüm

"Bütün gün kazdık. Hiçbir yerde bulamadık." Truth hayal kırıklığı içinde elini saçlarında gezdirdi. Dondurucu soğukta boşu boşuna kazdıkları uzun ve sinir bozucu bir gün olmuştu; kazdıkları yaşlı ağacın etrafındaki toprağın üst katmanı donmuş olduğu için bu ancak Garron'un onlara ödünç verdiği toprak ısıtma ekipmanıya mümkün olmuştu. Ancak ne kadar uzun süre ya da ne kadar derine kazarlarsa kazsınlar, çoktan ölmüş olan Orthanxian uygarlığına ait hiçbir antik zula ortaya çıkmamıştı.

"Elindeki koordinatların doğru olduğundan emin misin?" Garron dumanı tüten, lacivert bibere benzeyen bir kâse dolusu acı biber çıkardı ve bir parça iri taneli mor-gri ekmekle birlikte ağabeyine uzattı. Truth sonunda hava karardığında işi bırakmayı kabul etmişti ve şimdi hepsi ateşin önündeki alçak masanın etrafında oturmuş akşam yemeği ya da Rai'kuların deyimiyle akşam yemeği yiyorlardı.

"eminim," dedi Far. Bir çeşit kemiğin kavisli ucunu -ki görünüşe göre bu bir kaşığın Rai'ku versiyonuydu- kendi biber kâsesine daldırdı ve büyük bir ısırık aldı. "Mmm, çok lezzetli."

"Vashtar kutunun yer değiştirmiş olabileceğini söylemişti," dedi Becca ev sahibinden kendi mavi biber kâsesini alırken. "Gömüldüğünden bu yana aşağı yukarı iki bin yıl geçti."

"Çok yakın olduğumuzu hissedip duruyorum," dedi Truth. "Ama bir şekilde bunu kaçırıyoruz."

"Ben de aynı şeyi hissettim, kardeşim," dedi Far. "Zula bir şekilde bizden kaçıyor."

"Bunu ben de hissettim," dedi Becca. "Ve bu çok *sinir bozucu*. Bir şeyleri yanlış yapıyormuşuz gibi hissetmekten kendimi alamıyorum. Mindscape'te olduğumuz zamanki gibi

-ya da öyle olduğumuzu sanıyorduk, her neyse- ve yiyecek bir şeyler bulmaya çalışıyorduk ve elimizde kartondan pizzalar ve kurtlu kekler vardı." İç çekti.

Garron kuru bir sesle, "Bunlar pek iştah açıcı yemeklere benzemiyor," dedi ve ona bir parça ekmek uzattı.

"*Senin* yemeklerin kadar iyi değil." Becca ona gülümsedi ve mor-gri ekmeğinden büyük bir ısırık aldı. Ona mısır ekmeği ile yaban mersinli tartın karışımını hatırlatıyordu ve Pax'ta şu ana kadar yediği en güzel şeydi.

Truth bir ısırık daha alarak, "Bu şimdiye kadar yediğim en iyi *mebbix* yahnisi," dedi. "Övgülerimi sunarım Garron."

Ev sahipleri başını salladı. "Beğendiğinize sevindim. Ama sorununuza dönecek olursak, korkarım aradığınız şeyi yakında bulmanız gerekecek. Kazılarınızla ilgili bazı huzursuzluklar var. Burada yaşayan birkaç Kindred endişeli değil ama Rai'ku'dan bazıları yaşlı ağaçları taciz ettiğinizi söylüyor."

"Ne? Kesinlikle hayır," diye açıkladı Truth. "Altını kazdığımız yaşlı ağacın kabuğunu en ufak bir şekilde çizmemek için *çok* dikkatli davrandık."

Garron alçak bir sesle, "Aslında kızdıkları şey kazı yapmak değil, Truth," dedi. "Eminim bunu biliyorsundur."

"Evet, biliyorum." Kara ikiz içini çekti ve kâsesini yere bıraktı. "Tam önlerinde devam eden sapkınlık. Ama bunu nasıl karşılıyor?"

Garron öksürdü. "Artık özel hayatında olduğu gibi kamuoyu önünde de sana sırtını döndü. Üzgünüm Truth ama buna pek de şaşırmış olamazsın."

"Değilim," dedi Truth metanetle. "Daha azını beklemiyordum." Başını iki yana salladı. "Yarın tekrar denememiz gerekecek. Orada bir yerde olmalı! Altını kazdığımız ağacın Vashtar'ın bakmamızı istediği ağaç olduğunu biliyorum -Verdiği koordinatlar çok kesindi."

"Umarım bulursunuz," dedi Garron. "Kaldığınız sürece size ev sahipliği yapacağım. Misafirperverlik ve mahremiyet yasaları benim çatım altında olduğun sürece seni koruyacaktır -en *azından öyle umuyorum*. Ama kulübemden ayrıldıktan sonra neler olabileceğine dair söz veremem."

"Sadece dikkatli olmamız gerekecek," dedi Far acımasızca. "Ve hızlı. Onu yarın bulacağız, bulmak zorundayız."

"Umarım öyledir," dedi Becca endişeyle. "Sadece buradan uzaklaşmak istiyorum. Alınma Garron."

"Alınmadım," dedi ev sahipleri. "Ben de sık sık aynı şekilde hissetmişimdir."

"Neden bizimle Ana Gemi'ye gelmiyorsunuz?" Truth sordu. "Eminim ki hoş karşılanırsın. Gemiye istenmeyen iblislerden temizledikten sonra ve Çiftleşmemiş Erkekler bölgesinin güvenliğini sağlayın."

Garron başını salladı. "Hoşuma gitsin ya da gitmesin, benim hayatım burada. Ama cömert teklifiniz için teşekkür ederim."

Far, "Gelecekte bir zaman bunu tekrar düşünebilirsin," dedi. "Kindred kanı taşıyanlarla aynı hizaya gelmeye hazır zihinlere sahip pek çok Dünyalı dişi var."

"Teşekkür ederim ama..." Garron boğazını temizledi. "Eminim Truth size geçmişimle ilgili bir şeyler anlatmıştır. Ben... ben kimseyle ittifak kurmak istemiyorum."

"Anlıyorum," dedi ışık ikizi sessizce. "Fikrini değiştirirsen teklifimin hâlâ geçerli olduğunu bil yeter."

"Teşekkür ." Garron başıyla onayladı. "Başka *mebbix* isteyen var mı? güveç?"

"Biraz isterdim ama bir lokma daha yiyemem." Becca ona gülümsedi. "Yine de teşekkürler, çok lezzetliydi."

Truth iç çekti. "Zaten yatma vaktimiz de gelmişti. Eğer kazı konusunda gerçekten bir huzursuzluk varsa, en iyisi mümkün olduğunca erken kalkıp yeniden başlayalım."

"İyi bir düşünce kardeşim," dedi Far. "Çoğu insan uyanmadan önce zulayı bulup kolyeyi alabilirsek, kimse fazla öfkelenmeden mekiğimize geri dönmüş oluruz."

"Evet, bu... gerçekten iyi bir fikir." Becca esnemeye çalıştı ama içi kelebeklerle doluydu. Ne Truth ne de Far onunla aralarındaki bağın durumu hakkında konuşmamıştı ama ışık ikizinin Kat'le konuşması sırasında duyduklarını şimdiye kadar kardeşine anlatmış olacağından emindi. Bu gece onunla bu konuda yüzleşecekler miydi? Bağları hakkında ne yapmak istediğine dair bir cevap talep edecekler miydi? Peki o ne diyecekti?

Yatmadan önce biraz zaman kazanmak için etrafta dolanıp Garron'un bulaşıkları yıkamasına yardım etti ama basit tahta kaseler ve kemik kaşıkların yıkanması uzun sürmedi. Ne olduğunu anlayamadan, lacivert uyku pantolonlarını giymiş ve uyumaya hazır görünen Far ve Truth ile birlikte misafir odasına geri döndü.

Far küçük misafir odasına girdiğinde usulca, "Merhaba Becca," dedi. "Yatmaya hazır mısınız?"

"Sanırım öyle." Becca kapı aralığında belirsiz bir şekilde oyalandı.

"İçeri gelin," dedi Truth biraz huysuzca. "Bildiğiniz gibi biz ısırmayız."

"Biliyorum. Ben sadece..." Becca öksürdü. "Bugün konuşamayacak kadar meşguldük ama sanırım merak ediyordum... merak ediyordum..."

"Neyi merak ediyorsun?" Far sordu.

"Zulayı nasıl bulacağımızı merak ediyorum," diye bitirdi Becca zayıf bir sesle, cesaretini kaybederek.

Truth, "Aslında Far ve benim bu konuda bazı düşüncelerimiz var," dedi.

"Ama senin onlar hakkında ne hissedeceğinden emin değiliz," diye sözlerini tamamladı Far kardeşi için.

"Tamam." Becca birinden diğerine baktı. "Anlat bakalım." "Hatırlıyor musun, yiyecek yaratmaya çalışırken yaşadığımız sorunlardan bahsetmiştin. Mindscape?" Truth dedi ki.

Becca, "Mindscape değildi," diye itiraz etti.

Far, "Hayır, ama Vashtar bize yaptığı yaklaşımın gerçeğe tamamen uygun olduğunu söyledi," dedi.

Truth, "Tek Zihnimiz dağınık olduğu için her türlü başarılı projeksiyonu yapmakta zorlandığımızı hatırlayın," diye devam etti.

"Sanırım öyle." Becca öne çıktı ve yaprak paletin kenarına oturdu. "Yani?"

"Peki Tek Zihnimiz en çok ne zaman odaklandı?" Truth ona dikkatle baktı. "Seviştikten sonra."

Becca başının tepesinden ayak parmaklarının ucuna kadar ani bir sıcaklık dalgasının yayıldığını hissetti. Bir yanında Truth, diğer yanında Far oturuyordu ama ikisinin de gözleriyle buluşamadığını fark etti.

Hafif boğuk bir sesle, "Yine söylüyorum, bu gerçekten Mindscape değildi," dedi.

"Hayır, ama yine de bizi bir araya getirdi - Vashtar'ın Tek Akıl dediği şeye bizi bir olarak odakladı," dedi Truth. "Eğer o odağı, o birliği tekrar bulabilirsek, her şeyi yapabileceğimize eminim. Zulanın yerini bulmak da dahil."

Becca sonunda kendini ona bakmaya zorladı.

"Yani hepimiz... hepimiz yeniden sevişirsek..."

"Rahatsız oluyorsan geçen seferki gibi olmak zorunda değil Becca," dedi Far çabucak. "Belki sadece birbirimize dokunursak ve önbelletin bulunduğu yere konsantre olursak... ten tene temas ederken onu zihnimizde ..."

"Ben...um..." Becca nasıl cevap vereceğini bilemedi. Erkeklerine dokunmak istemediğinden değil, dokunmak istediğinden. O kadar çok istiyordu ki bu onu korkutuyordu.

Bütün gün ikisinden birine ya da diğerine yakın olmak ya da çok yaklaşımadan kendini onların arasına sokmak için küçük, incelikli yollar bulmuştu. Kendi kendine kısmi bağın acı verici yan etkilerini önlemeye çalıştığını söyledi. Ne de olsa kim gözüne paslı bir çivi batıyormuş gibi hissetmek isterdi ki?

Ama gerçek şu ki, sadece onları arzuluyordu; onlara yakın olmak, onlara dokunmak ve onlar tarafından dokunulmak istiyordu. Erkeklerinin arasında olmak istiyordu ki bu, eğer bağı tamamlamaya niyeti yoksa en tehlikeli yerdi.

"Bu fikir seni rahatsız ediyor mu?" Truth onun karışık düşüncelerini bölerek sordu.

"Ben... biraz," diye itiraf etti Becca kısık bir sesle.

"Neden?" diye sordu karanlık ikiz. "Bağımızı koparmayı düşündüğün için mi?"

Becca başını kaldırdı. "Ben asla... Ben..." Ama devam edemedi, ne söyleyeceğini bilmiyordu.

"Nasıl hissettiğini bilmem gerek Rebecca," dedi Truth sert bir sesle. "İkimiz de biliyoruz. Far ve beni bir araya getirdin ve şimdi İkiz bağımız tamamlandı.

muhtemelen seninle bir aradan sonra hayatta kalabiliriz..."

"Ama biz istemiyoruz," diye bitirdi Far usulca. "Tüm evrende başka bir dişi istemiyoruz, *mi'now*. Sen Truth ve benim sevdiğimiz kişinin. Günlerimizin geri paylaşmak, bakmak ve değer vermek istediğimiz kişi sensin."

"Bunu biliyorum." Becca dudağını ısırdı. "Ben de aynı şekilde hissediyorum. Ama..."

"Ama ne?" Far nazikçe sordu. "Ailenin ne diyeceğinden mi korkuyorsun?"

Becca utanarak yere baktı. "Truth'un ailesine karşı koyma şeklinden sonra bunu itiraf etmek kötü hissettirse de bu da bir parçası."

"Bunu yapmak çok zor bir şeydi," dedi siyah ikiz. "Bu kararı başkası için vermeyi düşünmezdim."

"Mesele sadece o değil," dedi Becca umutsuzca. "Kenneth'a olanlar yüzünden. Mantıklı olmadığını biliyorum ama bir yanım bunu yaparsak - sana tamamen bağlanmama izin verirsem - seni kaybedeceğimden çok korkuyor. Yapamam..." Gözleri doldu ve kelimeler boğazında düğümlendi. "Sizi bu şekilde kaybedemem. Ben... ben ikinizi de çok seviyorum. Bu beni *öldürür*."

Far onun saçlarını okşayarak, "Oh, *mi'now*," diye mırıldandı. "Böyle bir şey olmayacak."

"Burada seninle kalacağız," diye söz verdi Truth, büyük ve sıcak bir elini onun sırtına koydu. "Yemin ederiz."

"Buna inanmak *istiyorum*, gerçekten *istiyorum*," diye fısıldadı Becca. "Ama ben sadece... bu çok zor. Gerçekten zor."

"Elbette öyle," dedi Truth kararlılıkla. "İşte bu yüzden bu gece sizden bağımızı tamamlamanızı istemeyeceğiz."

"Sen değil misin?" Becca ıslak gözlerle ikisine de baktı. "Gerçekten mi? Ama ben..."

"Bu büyük bir karar," dedi Far. "Kendinizi tamamen hazır hissetmeden veremeyeceğiniz kadar büyük bir karar."

Truth, "Bu gece sadece seni aramızda tutmak ve yerini bulmaya çalışmak istiyoruz," diye mırıldandı.

Far gülümseyerek, "Ana Gemiye döndüğümüzde gelecek hakkında konuşabiliriz," dedi. "Ne diyorsun Becca? Seni tutmamıza izin verecek misin?"

Truth, "Dün gece hiçbir kötü etki olmadan aramızda uyudun," diye belirtti.

Evet, ama bunun nedeni siz yatağa girdiğinizde benim çoktan uyumuş olmamdı, diye düşündü Becca ama söylemedi. Pes edip aralarına uzanmalı, iki büyük erkek bedeni tarafından bir kez daha kuşatılmasına izin vermeli miydi? Bunu her şeyden çok istiyordu ama yine de tehlikeli hissediyordu... sanki bir kez bu yola girdiğinde, sonuçları ne olursa olsun bundan geri dönemeyecekti.

"İstiyorum," dedi tereddütle. "Ama... korkuyorum. Çok ileri gideceğimizden korkuyorum."

Truth, "Zulânın yerini tespit edebilmemiz için çıplak olmanıza gerek yok," diye belirtti. "Far ve ben gördüğünüz gibi kıyafet giyiyoruz." Hem kendisinin hem de hafif ikizinin giydiği ince, ipeksi uyku pantolonunu gösterdi. İkisi de gömleksiz olduğu için hâlâ bol miktarda çıplak ten görünüyordu ama en azından "tehlikeli" kısımlar örtülüydü.

"*Sanırım* haklısın," dedi Becca isteksizce. Biraz örtücü olabilecek ama yine de Tek Zihinlerini bulmaları ve önbelneğin yerini tespit etmeleri için adamlarıyla yeterince ten teması sağlayacak ne giyebileceğini düşünmeye çalıştı. Kat'ın kendisi için hazırladığı küçük mor küpü eline alarak, Barbie bebeklere sığacakmış gibi görünen minyatür kıyafetleri gözden geçirdi. *Hayır... hayır... hayır... Kat, bana içi görünmeyen ya da dantelden yapılmamış bir şey paketledin mi?*

Sonunda tamamen unuttuğu bir şey buldu - onu güldüren bir şey.

"Komik olan ne?" Far bilmek istedi.

"Göreceksiniz." Becca giysileri normal boyutlarına geri getiren yeniden büyüme serumunu çıkardı ve iki adama da bir işaret yaptı. "Şimdi arkanızı dönün. Üstümü değiştirmem için bana bir dakika verin."

"Leydimiz nasıl isterse," diye homurdandı Truth, ona geniş sırtını dönerek. Far da yorum yapmadan döndü.

Becca birkaç damla serum ekledi ve seçtiği giysiler uygun boyuta gelene kadar bekledi. Ardından, ısınmak için bütün gün giydiği uzun kollu kazak elbisesini, sütyenini ve iç çamaşırını çıkardı ve hızla üstünü değiştirdi.

"Pekâlâ çocuklar, arkanızı dönebilirsiniz," dedi sonunda.

İki adam da aynı anda döndü. Far alçak bir ıslık çaldı ve Truth onaylayarak homurdandı.

"Yedi Cehennem'de ne giydiğini bilmiyorum ama *çok* beğendim," dedi.

"Katılıyorum." Far'ın siyah gözleri onun vücudunda takdirle gezindi. "Nedir bu, *mi'now*? Daha önce hiç böyle bir Dünya giysisi görmemiştim."

Becca gülümsedi ve kendine baktı. "Kat buna 'kürk bikini' dedi. Aslında bir tür şaka olması gerekiyordu - Orthanx için yeterince sıcak olacak ne getireceğimize karar vermeye çalışırken düşündüğümüz bir şey. Gerçekten giyebileceğimi hiç düşünmemiştim."

"Çok güzel," diye mırıldandı Far hayranlıkla. "Kremsi kahverengi tenine karşı beyaz kürkünü seviyorum."

"İçinde muhteşem görünüyorsun," dedi Truth. "Göründüğü kadar yumuşak mı?"

İçinden yaramaz bir dürtü geçerken Becca dudağını ısırdı. Aslında kürk bikini görüldüğü kadar yumuşaktı, hatta daha da yumuşaktı. Yapıldığı kürk ona bir keresinde lüks bir mağazada dokunduğu vizon kürkü hatırlattı ve çoğu bikininin dışında olmasına rağmen, sutyen ve külotu en hassas bölgelerine karşı sıcak ve tüylü hissetmek için yeterince astar vardı. Aşırı ısınmış meme uçlarının ve amının uyarılması ve erkekleriyle paylaştığı kısmi bağın dürtüsü aniden inkâr edilemeyecek kadar fazlaydı.

"Göründüğü kadar yumuşak mı?" diye tekrarladı, topuklarının üzerinde doğrulup göğüslerini dışarı çıkardı. "Peki... neden hissedip öğrenmiyorsun?"

Truth kaşlarını çattı. "Emin misiniz? Bu geceki dokunuşumuzun cinsel olmasını istemediğini sanıyordum."

"Cinsel olmak zorunda değil," dedi Becca, sesi kendi kulaklarında bile nefes nefese çıkıyordu. "Bikininin *altından* bana dokunuyor gibi değilsin. Sadece üstünden."

"Sanırım bunu başarabiliriz," diye mırıldandı Far. Öne doğru eğilerek Becca'nın sol göğsünü avucunun içine aldı ve sıkıca okşamaya başladı. Yumuşak kürkün arasından elinin sıcaklığını açıkça hissedebiliyordu.

Truth kardeşinden bir işaret aldı ama diğer göğsüne dokunmak yerine, büyük, sıcak eli bacaklarının arasına geldi.

Becca onun sıcaklığının kendisini sardığını hissedince nefesi kesildi.

"Çok yumuşak," diye mırıldandı, gözleri şehvetle yarı kapalı. "Çok yumuşak ve çok sıcak."

"Beğenmene sevindim," diye fısıldadı Becca, avucuna bastırarak. "Ben... Ben de beğendim."

"Peki içinde nasıl hissediyorsun?" Truth'un derin sesi saf bir şehvet hırıltısıydı. "Daha yumuşak mı? Daha sıcak... *daha ıslak?*"

Becca kendine engel olamayarak, "Belki," diye fısıldadı. Durdurmaya çalışsa da, iki adama doğru çekildiğini hissedebiliyordu. Aralarındaki kısmi bağ gerçekten de onu etkiliyor muydu? Yoksa ikisini de karşı koyamayacağı kadar çok mu istiyordu?

Bir yanı tam da yapmaması gereken şeyi yaptığını, tam da şeyi yaptığını biliyordu. Ama elleri vücudunda olan erkeklerin arasında olmak sarhoş edici bir deneyimdi. Onların nazik okşamalarından aldığı zevkle sarhoş hissediyordu. Sarhoştı ve tüm çekingenliğini kaybetme tehlikesiyle karşı karşıyaydı.

"Neyim var benim?" diye fısıldadı yüksek sesle. "Yapmam gerektiğini bildiğim halde neden ikinize karşı koyamıyorum?"

Far, "Belki de istemiyorsun," diye teklif etti.

"Belki de bizim ihtiyacımız olan şeye senin de ihtiyacın vardır," diye ekledi Truth. Onu daha yakına çekti ve büyük, sıcak bir elini amını kaplayan beyaz kürk üçgeninin içine soktu. "Islandın mı Rebecca? Bu küçük kürk külotun her tarafına amının balı bulaşıyor mu?"

"Ben... Bilmiyorum..." Becca inledi. Truth'un amını avuçlayan büyük eli o kadar iyi, o kadar *doğru* hissettiriyordu ki zar zor düşünebiliyordu.

"Küçük amcığı sıcak ve ıslak mı, kardeşim?" Far sordu, derin sesi arzuyla doluydu. Elini Becca'nın sütyeninin kabına soktu ve meme ucuyla boş boş oynamaya başladı. "Neden amının dudaklarını ayırıp parmaklarını kıvrımlarının derinliklerine sokarak bunu öğrenmiyorsun?"

"Belki de ," diye homurdandı karanlık ikiz. İki uzun parmak Becca'nın şişmiş dış dudaklarını nazikçe araladı ve bir diğerinin ısınmış iç amcığına girdiğini hissettiğinde nefesi kesildi. Tanrım, *çok* iyi hissettiriyordu ama durmazsa durumun kontrolünü tamamen kaybedecekti.

Truth parmak ucuyla klitorisinin zonklayan düğmesinin etrafında dönmeye başladığında, "Dur bir dakika," diye nefes nefese itiraz etti. "Bekle, lütfen. Ben... bunu yapmak istemiyorum. Kontrolü kaybetmek istemiyorum."

"Pekâlâ." Truth ve Far bakıştılar ve karanlık ikiz isteksizce parmaklarını kızın amından çekip elini kızın külotundan çıkarırken, aydınlık ikiz kızın göğüslerine dokunmayı bıraktı.

"Bunu nasıl yapmak istiyorsun Becca?" Far sordu. "Ya da hiç yapmak istiyor musun?"

Becca derin bir nefes aldı. "Önbelleği bulmaya çalışmak istiyorum ama ikiniz de bana bu şekilde dokunurken düşünmek ve konsantre olmak gerçekten çok zor."

"Pekâlâ." Truth'un sesi sinirli ama ölçülüydü. "Ne öneriyorsun?"

Far, "Belki de bu sefer kontrol Becca'da olmalı," diye önerdi.

Truth kaşlarını çatı. "Ne demek istiyorsun kardeşim?"

"Ona dokunan hep biz oluyoruz. Belki de değişiklik olsun diye dokunmayı onun yapmasına izin vermek iyi olur," diye önerdi Far. Becca'ya baktı. "Bu hoşuna gider *mi*?"

Becca güçlü bir şehvet dalgası hissetti. Kontrolü ele geçirirken erkeğini arkasına yaslama fikri daha önce hiç aklına gelmemişti. Ama şimdi Far bunu aklına yerleştirdiğine göre, başka bir şey düşünemiyordu.

"Ben... Bence bu iyi olurdu. İyiden de öte," diye itiraf etti. "Ve belki ben ikinize dokunurken siz de önbelleğe konsantre olabilirsiniz."

"Bana uyar." Far yaprak ve battaniye paletin üzerine uzandı ve ellerini başının arkasına koydu. Bu duruş çıplak vücudundaki kasları gerdi.

göğsünü ve sıkı karın kaslarını dikkat dağıtacak kadar seksi bir şekilde sergiliyordu. "Evet, kardeşim?" diye sordu Truth'a bakarak.

Esmer ikiz bir an itiraz edecek gibi ama sonra sadece başını salladı ve yatağın diğer tarafına, kardeşinin yanına uzandı. ", " diye homurdandı, Far'la aynı rahat seksi pozu takınarak.

"O zaman bu şekilde yapalım."

"Güzel." Becca bir süre onların önünde dizlerinin üzerinde oturdu, aynı anda hem utangaç hem de güçlü hissediyordu. Böylesine devasa, kaslı iki savaştının ona açık bir şekilde uzanması ve istediği her şeyi yapmasına izin vermeye hazır olması fikri hoşuna gitmişti. Onların kendisine boyun eğmesi garip bir şekilde ateşliydi ve her iki adamın da biraz daha fazla tahrik olduğu açıktı. Her iki uyku pantolonunda da gördüğü sert et çıkıntıları bunu kanıtlıyordu.

"Evet, Rebecca?" Truth yarı açık göz kapaklarının ardından ona bakarak konuştu. "Ne yapacaksın?"

"Ben... bana bir dakika verin. Düşünüyorum." İstemsizce gözleri önce adamın sikinin kalın hatlarına, sonra da kardeşininkine kaydı. Birden ne yapmak istediğine dair bir fikri oldu.

"Becca?" Far aralarına oturmak için ayağa kalkarken sordu. "Ne yapacaksın?"

"Şşşt," diye mırıldandı Becca, bir eliyle hafif ikizinin ipeksi uyku pantolonunun üzerinden sertliğini okşamak için uzandı. Diğer eliyle de Truth'un kaslı koluna hafifçe dokunarak dokunuşunun acı verici değil zevkli olduğundan emin oldu; ikisine de ayrı ayrı dokunduğu için ikisinin de şok geçirmesini istemiyordu. Far inledi ve hafifçe sıçradı ama samimi okşama için hareketsiz kaldı.

Yanında Truth yarı kapalı gözlerle onu izliyordu.

"İyi hissettiriyor mu kardeşim?" diye usulca homurdandı. "elinin üzerinde olması? Şaftını okşadığını hissetmek?"

"Öyle olduğunu biliyorsun," diye mırıldandı Far. "Aramızdaki bağ sayesinde benim zevkimden keyif aldığını hissedebiliyorum."

"Haklıydın, biliyorsun," dedi Truth. "Bağ, zevki iki katına çıkarıyor."

"Peki bunu yaptığında ne olacak?" Becca karanlık ikizin şaftına uzanarak sordu.

Truth bir nefes çekti ve uyku pantolonunun malzemesinden sert horozunu yakaladığında yumuşak bir şekilde inledi.

"Tanrım, elin çok yumuşak Rebecca."

"İkinizin de bundan keyif almanıza sevindim." Kendini hâlâ güçlü ve kontrollü hisseden Becca çenesini kaldırdı. "Kıpırdamadan durmanızı istiyorum çocuklar, oyunu biraz daha geliştireceğim."

Onlar daha soru soramadan Far'ın pantolonunu indirdi ve sikinin kalın çıkıntısını ortaya çıkardı. Far'ın çıplak gövdesini avucunun içine aldığı anda hafif ikiz inledi. Truth'a doğru baktı.

"Bunu sen de hissedebiliyor musun?"

"Tanrım, evet!" Zayıf kalçaları yukarı kalktı, sanki Becca'nın elini sert şaftının üzerinde hissediyormuş gibi kendi siki onu örten kumaşa doğru gerildi.

Becca'nın ilgisini çekmişti. İkiz bağlarının oluşmasının üzerinden o kadar da uzun zaman geçmemişti ve hâlâ sınırlarını keşfediyorlardı - onsuz gerçekten yapamayacakları bir şeydi bu. Kafasının içindeki küçük bir ses ona durması gerektiğini -çok ileri gittiklerini- söylüyordu ama o bunu elinin tersiyle itti. Bir kez olsun kendini suçlu ve hatalı hissetmekten yorulmuştu.

ve korkmuştı. Sadece erkeklerinin tadını çıkarmak istiyordu ve yapmaya niyetlendiği şey de buydu.

"Bir şey denemek istiyorum," diye mırıldandı onlara bakarak. "Truth, gözlerini kapat ve bakmayacağına söz ver."

"Aklında ne var?" diye homurdandı karanlık ikiz.

"Sadece kapat onları," diye buyurdu Becca.

Biraz homurdanarak itaat etti.

"Güzel. Şimdi..." Far'ın üzerine eğildi, uzun buklelerinin solgun tenine değmesine izin verdi, ta ki Far bu hisle titreyene kadar. Uzun, vahşi sarı saçları yastığın üzerine yayılmış ve siyah gözleri şehvetle yarı kapalı haldeyken, ışık ikizinin şimdiye kadar gördüğü en şehvetli manzaralardan biri olduğunu düşündü.

Tüm suçluluk duygusunu aklından uzaklaştırarak, adamın sikinin mantar şeklindeki geniş başına hafif bir öpücük kondurdu. Far bir iniltiyi bastırdı... ve şimdi sadece koluna dokunuyor olmasına rağmen Truth da öyle yaptı.

"Bunu hissettin mi, Truth?" diye sordu merakla. "Hayır, gözlerini açma, sadece söyle."

"Aletimin başında yumuşak, sıcak ve ıslak bir şey hissettim," diye homurdandı. "O senin ağzın mıydı Rebecca? Far'ın sikini mi öpüyorsun?"

"Tekrar hisset ve kendin gör," diye mırıldandı Becca. Far'ı tekrar öptü, bu kez daha derin bir öpücükle sikinin kabaran tepesini sardı. Adamın sıcak, baharatlı bir kokusu vardı ve Becca bu kokunun, ikisinin her zaman birlikte yarattıkları o lezzetli sıcak kokunun yarısı olduğunu fark etti. Dilini başının etrafında döndürdüğünde, adam inledi ve kalçaları istemsizce sarsıldı.

"Tanrım, *şimdi*," diye boğuk bir sesle soludu. "Ne yapıyorsun sen?"

"Bağını test ediyorsun," diye mırıldandı Becca. Gözleri hâlâ sıkıca kapalı olan Truth'a baktı. "Bunu hissedebiliyor musun, Truth?"

"Yumuşak, sıcak bir dilin sikimin üzerinde kaydığını hissettim," diye inledi. "Kardeşime yaptığın şey bu mu Rebecca? Onu dillemek mi?"

"Öyle de denebilir." Becca Far'ı tekrar yaladı, küçük bir precum damlasını yalayarak uzaklaştırdı ve dilinin üzerinde yuvarladı. Tadı çok lezzetliydi -tuzlu ve sıcak- ama bu, ikisinin birlikte tadının nasıl olacağını merak etmesine neden oldu. Birden aklına başka bir fikir geldi.

"Gerçek," diye mırıldandı. "Bana sürekli bağımızı koparmak mı yoksa bir sonraki seviyeye taşımak mı istediğimi soruyorsun."

"Evet? Ve?" diye hırladı.

"Şey, merak ediyordum da... onu oraya götürmek istiyor musun?" Becca sordu. "Yani, daha önce buna çok karşıydın. Şaftını Far'ınkiyle birleştirme fikri seni gerçekten rahatsız ediyor gibiydi."

"I..." Truth gözlerini açtı ve kararsızca ona baktı. "Bazı duygular zor ölür. Far ve benim aramdaki temasın cinsel olmayacağını bilsem de, şaftımı başka bir erkeğinkine dokundurma fikri hala... yabancı."

"Ama ya ikinize de aynı anda dokunuyor olsaydım?" Becca mırıldandı. "Buna ne dersin?"

Far ona bir kaşını kaldırdı. "Bizden ne istiyorsunuz?"

"Sadece küçük bir deney," dedi Becca masumca. Bir yanı şu anda sınırlarını çoktan aştığını, yapması gereken her şeyin çok ötesine geçtiğini fark etti. Ama nedense artık umurunda değildi. Adamlarıyla birlikte olmak - ve durumun kontrolünü elinde tutmak - en iyi şekilde sarhoş ediciydi.

"Ne tür bir deney?" Truth şüpheyile sordu.

"Dizlerinin üzerine kalk. Sana göstereceğim. Ama önce şu pantolonu çıkar."

Far yorum yapmadan itaat etti ama Truth uzun süre ona baktı.

Sonra yavaşça kendi pantolonunu çıkardı ve kadının önünde diz çöktü

tamamen çıplak.

"Güzel," diye mırıldandı Becca. Kahretsin, ikisi de bir *manzaraydı*. Uzun sarı saçlarıyla Far ve kısa siyah askeri kesimiyle Truth, ikisi de çok farklı ama bir o kadar da benzer görünüyordu. İki sert, kaslı çıplak vücut; geniş omuzları, kaslı karın kasları ve dar , her ikisi de hazır olda duran iki uzun kalın alete doğru uzanıyordu. Becca tüm bu pürüzsüz bronz teni, dizlerinin üzerinde sadece kendisi için bekleyen yakışıklı erkekleri görmeye . Bu ona kendini inanılmaz derecede güçlü... ve son derece maceracı hissettirdi.

"Şimdi ne olacak?" Truth onlara hayran hayran bakarken homurdandı.

"Şimdi yaklaş." Sanki onları aynı fotoğraf karesine sokmaya çalışıyormuş gibi iki eliyle "içeri gir" hareketi yaptı.

Far ve Truth ona boyun eğdi, çıplak kalçaları birbirine değene kadar yaklaştılar ve daha da yaklaştılar. Ancak dizlerinin altındaki yaprak palet dengesizdi. Hafif ikiz dengesini kaybetti ve dik durmak için bir kolunu kardeşinin geniş omuzlarına atmasaydı düşebilirdi. Hepsi bir an için dondu kaldı ve Becca nefesini tuttu. Aralarında o olmadan birbirlerine daha önce hiç bu kadar yakından dokunmuşlar mıydı? Hiç sanmıyordu. Kara ikiz bunu nasıl karşılayacaktı?

Sonunda Far ikizine baktı.

"Denge için mi?" dedi, kardeşine sarılan kolu işaret ederken kelimeleri bir soru haline getirdi.

Sonunda Truth başını salladı. "Pekâlâ." Far'a da bir kolunu doladı ve Becca yeniden nefes alabileceklerini hissetti.

"Güzel. Bu iyi," diye mırıldandı.

"İyi hissettiriyor. Bu... doğru hissettiriyor," dedi Far usulca.

"Düşündüğümden de fazla," diye mırıldandı Truth. Becca'ya bakmak için döndü. "Ee?" diye sordu, sesi biraz kısıktı. "Şimdi ne olacak?"

Becca derin bir nefes aldı. "Şimdi daha da yakınlaşmanızı istiyorum. Kalçalarınızı birbirinize doğru çevirin, böylece neredeyse birbirinize değeceksiniz."

Truth, "Zaten dokunuyoruz," diye itiraz etti.

"Hayır, kardeşim," dedi Far sessizce. "Sanırım şaftlarımızı kastediyor." Kara ikiz bir an için itiraz edecekmiş gibi göründü.

Becca telaşla, "*Neredeyse* dokunmak üzere dedim," diye hatırlattı ona. "Tamamen değil, neredeyse."

Truth sonunda, "Pekâlâ," diye mırıldandı. İkizine baktı. "Sen iyi misin, kardeşim?"

Far vücudunu ikizine doğru eğerek, "Bununla bir sorunum yok," dedi. "Becca aramıza girene kadar yaptığımız hiçbir şey cinsel olmayacak. Bunu biliyorsun kardeşim."

"Biliyorum. Sadece... garip geliyor. Hepsi bu," dedi Truth, kardeşinin hareketlerini yansıtarak.

"Garip ama yanlış değil," diye mırıldandı Far. "Bak kardeşim. Aşağı bak ve gör."

Becca isteksizce, diye düşündü, kara ikiz gözlerinin göbeğinin güneyine kaymasına izin verdi. O ve Far şimdi yakındılar, hem de çok yakın. O kadar ki, her ikisinin de dikleşmiş şaftları birbirlerine dönüktü ve aletlerinin geniş, erik biçimli başları neredeyse birbirine değiyordu ama pek değmiyordu.

"Söyle bana," dedi Truth boğuk bir sesle, hâlâ çıplak şaftlarına bakıyordu, o kadar yakındı ki neredeyse fırçalıyorlardı. "Leydimizin içine girmek için birleşirsek nasıl olacağını söyle bana."

"Bu kendiliğinden olmaz," dedi Far. "İkimiz de bunu istemeliyiz - zevk almak için bir olmak bilinçli bir karar olmalı."

Becca."

"Peki bu kararı verdiysek... nasıl devam edeceğiz?" Truth sordu, sesi biraz boğuk çıkıyordu.

Far omuz silkti. "Şaftlarımızı bir anlığına tamamen birbirine bastırırız. Bir olmaları için gereken tek şey bu ve sonra Becca'ya birlikte girebilir ve onu tamamen doldurabiliriz."

"Anlıyorum," dedi Truth.

Becca da gördü ve birbirine bu kadar yakın iki sert vücudun görüntüsünün inanılmaz derecede erotik olduğunu düşünmeden edemedi. Bu konuda bir şeyler yapmak istemesine yetecek kadar.

"Sizler harikasınız," diye mırıldandı usulca. Uzanarak her iki eline birer tane olmak üzere shaftlarını aldı. Parmaklarını etraflarına sarmakta zorlanacağı kadar kalındılar ama bir şekilde başardı.

Far'ın nefesi kesildi ve Truth kesik kesik bir nefes aldı.

"Tanrım, Rebecca, ne yapacaksın?"

"Sadece sana dokun," dedi Becca usulca. "Sadece ikinize birlikte dokun."

Ellerini yavaşça her iki kalın shaftın tabanına doğru kaydırды, sonra her iki erkeğini de inleyen uzun, sert bir vuruşla tekrar yukarı kaldırdı.

"İyi hissettiriyor mu çocuklar?" diye sordu, tekrar yaparak. "İkinize birlikte dokunmam hoşunuza gidiyor mu?"

"Tanrım, bu inanılmaz," diye nefes aldı Far.

Truth kalın bir sesle, "Bu... inanılmaz derecede zevkli," diye itiraf etti.

"Ve daha da iyi olmak üzere," diye söz verdi Becca ona. Her iki sert shaftla göz hizasında olacak şekilde eğildi. Çok bilinçli bir şekilde Truth'un sikinin tepesini öptü... sonra Far'inkini... ve sonra tekrar Truth'unkini.

Her iki adam da onu izlerken inledi ve Becca kendini hiç bu kadar seksi, bu kadar özgür hissetmediğini düşündü.

"Şimdi çocuklar," dedi yumuşak bir sesle, onlara bakarak. "Sizi birbirinize biraz daha yaklaştıracam. İkinizi de aynı anda tatmak istiyorum ve birbirinizden çok uzakta olursanız bunu yapamam."

"Benim için sakıncası yok," dedi Far sessizce. İkizine baktı. "Ya sen, kardeşim?"

Truth uzun bir süre tereddüt etti. Sonra başını salladı. "Nasıl istersen öyle yap, Rebecca."

"Güzel." Tekrar eğilerek, iki sert şaftı bir kez daha okşadı ve her birinin ucuna bir damla prekum damlattı. Ardından, yavaşça, her iki tacı da samimi bir öpücükle birbirine bastırdı.

Far operasyon için hareketsiz kaldı ama Truth keskin bir nefes aldı ve Becca onun tüm vücudunun yasak temas karşısında kaskatı kesildiğini hissetti. Ama gerilmesine rağmen geri çekilmek için hiçbir hamle yapmadı.

"Güzel," diye mırıldandı, kara ikizinin ne kadar ilerlediğini görünce bir gurur dalgası hissetti. "Bu gerçekten çok iyi. Artık birlikte tadınıza bakabilirim."

Ağzını açarak dilinin ucuyla ikisinin birleştiği yerin izini sürdü. Dilinin üzerinde gezinen her iki sıcak şaftın hissi ve birbirine karışan prekumlarının lezzetli tadı Becca'ya bir arzu dalgası verdi. Tanrım, ikisini de o kadar çok seviyordu ki! Ve onlara bu şekilde dokunmak -birlikte dokunmak- bir şekilde çok *doğru görünüyordu*.

"Tanrım, Rebecca," diye homurdandı Truth. "Aynı anda ikimizin de tadına bakmanın bu kadar ateşli olabileceğini hiç düşünmemiştim."

"Bu harika," diye kabul etti Far kısık sesle. "Üçümüzün bir arada, aynı anda dokunuyor olma hissini seviyorum."

Becca'nın da hoşuna gitmişti. Kendini yanlış ve sapkın hissetmesi gerektiğini biliyordu ama bir şekilde hissetmiyordu, hissedemiyordu. Her iki erkeğine de aynı anda zevk vermek dünyadaki en doğal şey gibi görünüyordu. Daha doğal olabilecek tek şey, kendini onlara açmak ve onların kendisiyle tamamen bağ kurmasına izin vermek olurdu.

Ama bunu yapamam... yapabilir miyim? Her şeyden vazgeçip kendimi tamamen ve kalıcı olarak onlara bağlayamam.

Yine de gerçekten neyden vazgeçmiş olacaktı? Korku ve utançtan başka bir şey değil.

Becca korkmaktan ve *utanmaktan* yorulmuştu, gerçekten yorulmuştu.

Her iki kalın şaftı da okşayarak çabalarını iki katına çıkardı, önce bir başı sonra diğerini yaladı, her iki geniş tacı da aynı anda ağzına almaya çalışabilmek için onları birbirine bastırdı.

Truth ve Far aşklarını ve takdirlerini mırıldandılar ve Becca'nın onları daha kolay yalayıp emebilmesi için mecburen daha yakına bastırdılar.

İri, sıcak ellerini vücudunda hissetti, onu ne kadar sevdiklerini, onları bu şekilde bir araya getirdiği için ne kadar güzel olduğunu mırıldandıkları derin seslerini duydu. Ve kendini hiç bu kadar özgür, güzel ya da sevilmiş hissetmediğini düşündü.

"Rebecca," diye inledi Truth sonunda. "Daha fazla dayanamıyorum. Bu çok fazla."

"Ben de çok yakınım," dedi Far, sesi arzuyla kalınlaşmıştı. "Çok yakın, *Şimdi.*"

"Güzel." Becca dizlerinin üzerinde doğruldu ve de gözlerinin içine bakarak okşamaya devam etti. "Gel o zaman," diye mırıldandı. Yaklaşarak onlara doğru bastırdı. "*Şimdi* benim için gel," diye emretti ve her iki şaftı da çıplak karnına sürttü.

"Tanrılar, Rebecca!" Truth inledi. Far'ın nefesi kesildi ve sonra her iki kalın sikin de uçlarından fışkıran sıcak döller titreyen karnını tohumlarıyla kaplarken ellerinde sarsıldığını hissetti.

Becca inledi, özgürlük ve birliktelik hissini seviyordu - ikizlerin serbest bırakılmasının beraberinde getirdiği birliktelik. *Zamanı geldi*, fısıldadı içinden küçük bir ses. *Korku ve utancından sonsuza dek vazgeçme ve onlarla bağ kurma zamanı, tamamen bağ kurma zamanı. Vakit geldi.*

Evet! Becca bu küçük sese tamamen katılıyordu. Daha önce hiç kimseye, Kenneth'a bile bu kadar açık hissetmemi ti. Ve hiçbir şey Truth ve Far ile birlikte olmak, onların arasında olmak kadar doğru hissettirmemi ti. O, onları bir araya getiren köprüden çok daha fazlasıydı;   genlerinin üçüncü parçasıydı, onsuz üçünün de dağılacağı temel merkezdi. Becca bunu artık biliyordu - tıpkı aralarındaki bağı kalıcı hale getirmenin zamanının geldiğini bildiği gibi.

Onlara söylemek için ağzını açtı... ve aniden, her şeyi unutmu  olmasına rağmen, gömülü Orthaxian zulasının yeri sihir gibi zihninde belirdi.

"Oh!" Far'ın gözleri irile ti ve onun da aynı şeyi fark ettiğini hissetti.

"Nerede olduğunu biliyorum!" diye haykırdı. "Neredeyse görebiliyorum."

"Ben de," diye homurdandı Truth. " imdi onu neden daha önce bulamadığımızı anlıyorum."

"Yanlış k   n altını kazıyormu uz!" dedi üçü de hep bir ağzdan.

Becca ikisine de kocaman gözlerle baktı. "Vay canına, bu... Bunu yaptığımızı inanamıyorum."

"Koordinatları almam gerek!" Truth onlardan ayrıldı ve elindeki cihazı almak için çabalamaya başladı. "Artık tam olarak nerede olduğunu biliyorum."

"Hepimizin var." Becca, kendisine sırttan Far'a sırttı. "Bu sihirli bir orgazmdı," diye mırıldandı ışık ikizine bakarak.

"Kesinlikle öyleydi. Ve hala bunun sonuçlarını taşıyor gibi görünüyorsun." Moka kahverengi teninin beyaz kremle süslendiği karnına doğru başını salladı.

"Elbette öyleyim." Becca kararsızca kendine baktı. Az önce yaptığı şey karşısında hâlâ biraz şaşkındı. Ve yine de... işe yaramıştı. Artık tam olarak nereyi kazacaklarını biliyorlardı. Sabah erkenden kalkıp zulayı bulabilir ve düşman yerlilerin daha kahvaltıya bile kalkmadan mekiğe ve Ana Gemi'ye doğru yola koyulabilirlerdi.

"Belki de onu temizlemeliyiz, kardeşim." Truth aniden oradaydı, görünüşe göre koordinatları indirmeyi bitirmişti. Becca'nın yapış yapış karnına takdirle baktı. "Bana öyle geliyor ki bizim hanımın bir banyoya ihtiyacı var, bir dil banyosuna."

"Oh, ben..." Becca kızarmaya başladığını hissedebiliyordu.

"Çok iyi bir fikir kardeşim," diye onayladı Far, siyah gözleri yine yarı kapalı bir şekilde. "Ve karnını yıkamayı bitirdikten sonra, bence daha aşağıya inmeli ve amını da yıkamalıyız."

"Hatırladığım kadarıyla henüz onun tadına bakma zevkini tatmadın," diye mırıldandı Truth. "Ben onun meme uçlarını emerken sen de onun tatlı amcığıyla ilgilenmek ister misin kardeşim?"

"Her şeyden çok," dedi Far . "Eğer izin verirse."

"Ne diyorsun Rebecca?" Truth sordu. "Bize çok zevk verdin ama bu gece henüz kendin zevk almadın. Far ve benim bu küçük kürk giysiyi çıkarıp seni dillerimizle yıkamamıza izin verir misin?"

"Ben... Ben bundan daha fazlasını yapmanı istiyorum." Becca çenesini kaldırdı ve ikisinin de gözlerinin içine baktı. "Bu gece sizinle bağ kurmak istiyorum," dedi. "İkinizle de. Tamamen."

Truth bir kaşını kaldırdı. "Bu konuda emin misin? Bazı şüpheleriniz olduğunu sanıyordum."

"Artık yok." Becca başını sertçe salladı. "Üçümüzün birlikte olması gerekiyordu. Seni kaybetmekten o kadar korktum ki, sana *sahip olmak* için kendime izin vermedim. Pekala, artık yok. Şu andan itibaren istiyorum ki-"

Ama asla bitiremedi. Çünkü tam o anda kapının dışında Garron'un sesi duyuldu.

"Yedi Cehennem'de ne yapıyorsunuz?" diye bağırdı. "Defol git buradan! Mahremiyet yasaları, ben izin vermediğim sürece girmenizi yasaklıyor ve sizi evime davet etmiyorum."

"Mahremiyet yasalarının yerini ahlak yasaları almıştır," diye bağırdı yabancı bir ses. "Çatının altında ne tür bir pislik ve ahlaksızlık barındırdığını çok iyi biliyoruz Garron. Kenara çekil ve onları yakalamamıza izin ver - uzaylı yozlaşmalarını gezegenimize getirmenin bedelini ödeyecekler!"

"Olamaz!" Becca ne yapacağını bilemeyerek donakaldı. Truth ve Far çoktan pantolonlarını giymiş ve ayağa kalkmış, onu korumak için omuz omuza durmuşlardı.

"Blaster'ına ulaşabiliyor musun?" Far ikizine sordu.

"Diğer odada. bir şey yapacaklarını düşünmemiştim." Truth'un sesi acımasızdı. "Sadece ikimiz varız kardeşim, hepsine karşı."

"Bırakın gelsinler," diye hırladı Far, sesi Becca'nın hiç duymadığı kadar tehditkâr çıkıyordu. "Boyları küçük. Gerekirse hepsini haklayabiliriz." "Sadece ilk formlarında kalırlarsa," dedi Truth. "Görürseniz dikkatli olun Biri değişmeye başlar. Yetişkin bir *Dr'gin* ölümcül olabilir. Yapmak zorundasın-"

Ancak tam o sırada misafir odasının kapısı açıldı ve kaos hüküm sürdü.

Bölüm Otuz Yedi

Becca daha sonra sadece kâbus gibi bir görüntü karmaşasını hatırlayabildi. Bir grup Rai'ku erkeği küçük odaya doluştuğunda, Far ve Truth'un arkasında toplanmış, onların bacaklarının arasından bakıyordu.

"Bakın!" diye bağırdı içlerinden biri. "Üçü birlikte burada, ahlaksızlık yapıyorlar. Bir dişiyi *paylaşıyorlar!*"

"Ev sahibimizin evinde ne yaptığımız seni ilgilendirmez," diye tersledi Far.

"Peki ya mahremiyet yasaları?" Gerçek talep etti. "Onlar birdenbire hiçbir değeri kalmadı mı?"

"*Senin* gibi bir yabancı için hiçbir şey!" diye tükürdü başka bir Rai'ku erkeği. "Sen hiçbir zaman gerçek bir Rai'ku olmadın, ne kadar rol yapmaya çalışırsan çalış." Sesini yükseltti. "*Wrex*'i getirin! O bozulmuş, varlığı hepimizi lekeliyor."

"Geri çekilin! Çıkın dışarı!" Garron kalabalığın arasına doğru ilerlerken ısrar ediyordu. "Buna hakkınız yok!"

"Her türlü hakkımız var!"

"Bu gece sürünün sadece Rai'ku'sunun geldiğini fark ettim," diye hırladı Truth. "Bunun nedeni bu yerleşimin Kindred'larının buna olmayı reddetmesi mi... yoksa onlara sormaya mı korktunuz?"

"Kindred, *faugh*," diye tükürdü biri. "Sizin gibi davetsiz misafirlerin dünyamıza girmesine asla izin vermemeliydik. Bize karşı çıkmaya cesaret edemedikleri için gelmediler."

"Buna cesaret edebiliriz." Far öne doğru bir adım attı, Becca'ya erişimi engellemek için vücudunu hâlâ açılı tutuyordu. "Bu dişi bizim eşimiz. Bir Kindred savaşçısının gelinini tehdit etmenin, ininde bir *tragonla* yüzleşmekten daha tehlikeli olduğunu şimdiye kadar öğrenmiş olmalısınız."

"Kardeşim haklı." Truth'un sesi alçak, tehditkâr bir hırıltıydı. "Rebecca'nın saçının teline dokunursanız bu gece hepiniz ölürsünüz."

"Bizi tehdit etmeye cüret mi ediyorsun?" diye alay etti Rai'ku'lardan biri. "Sen ki bir yabancından başka bir şey değilsin, aramızdan dışlanmış birisin?"

Garron, "Truth her zaman Rai'ku yöntemlerine sadık kaldı - yasalarınıza uydu," diye itiraz etti. "Şu anda bile sizi kızdıracak hiçbir şey yapmadı."

"Doğru değil!" Kırmızı cübbeli, uzun siyah sakallı bir erkek öne çıktı. Bir tür lider gibi görünüyordu. Ya da belki de diğerlerinden daha uzun olduğu için öyle görünüyordu, ki bu da pek bir şey ifade etmiyordu. Becca'nın söyleyebildiği kadarıyla hiçbiri 1.80'in üzerinde değildi. Keşke bu *çok* olmasalardı, kendini daha iyi hissederdi. Ne de olsa Far, Truth ve Garron'un hepsi de 1.80'in üzerindeydi. Öfkeli Rai'ku'lar gittikçe daha da kalabalıklaşmasaydı bu hiç de çekişmeli olmazdı.

"Yaşlı ağaçları kirletti!" diye bağırdı biri.

"Öyle değil," dedi Truth. "Etrafında çalıştığım ağaca zarar vermemeye çok dikkat ettim."

"Kardeşim doğruyu söylüyor. Eğer ona inanmıyorsanız gidin ve kendiniz görün," dedi Far.

"Yalanlarınız için daha fazla zamanımız yok." Elebaşı aniden ışık ikizine doğru koştu.

Far onu karşılamak için adım attı, üzerinde sadece lacivert uyku pantolonu olan iri vücudu savaşa hazırды.

Hâlâ yerden izleyen Becca için bu bir yarışma gibi görünmüyordu. Rai'ku erkeği, devasa Kindred'den tam bir baş ve omuz daha kısaydı. Işık ikizinin onu ikiye böleceği kesindi.

Sonra her şey değişti. İleri doğru koşan Rai'ku bir adımdan diğerine dönüşüyor gibiydi. Bir an akan kırmızı bir cübbe giymiş, beline kadar uzanan uzun siyah sakallı, ufak tefek bir adamdı. Bir sonraki adımda ise, parlayan siyah gözleri ve devasa aslan başıyla garip, koyu kırmızı bir canavara dönüşmüştü.

Yaratık Far'ın üzerinde şaha kalktı, ağızı bifttek bıçağı gibi dişlerini ortaya çıkarmak için açıldı, pençeleri genişledi. Baş ağıap tavana sürtündü ve kükrediğinde çıkan ses, Becca'nın o güne kadar duyduğu en yüksek sesli uyarı klaksonuyla karışık bir aslan sesine benziyordu. Ses kulak zarlarını şişirmiş, gürültüden patlamakla tehdit etmişti. Ellerini kulaklarına götürdü ve çığılık atmamaya çalıştı.

"Pençeler!" Truth kardeşine bağırdı. "Eğer çocukken zehre alıştırılmadıysan zehir ölümcül olabilir!"

Yaratık tekrar kükredi ve onu karşılamak için adım atan Far'ın üzerine yürüdü, ancak Becca'ya yetişkin bir boz ayıyla dövüşmeyi deneyebilirmiş gibi geldi. Bir yumruk atmayı başardı ama yaratık bir sonraki hamlesini savuşturdu. Bir şekilde havada süzölüyor gibiydi; görünen cüssesini yalanlayan ölümcül bir zarafetle hareket ediyordu. Dehşet içinde donup kalan Becca, büyülenmiş gibi ona baktı. *Bunu nasıl yapıyordu? Bu şekilde mi hareket ediyor?* Akıcı hareketleri fizik kurallarına meydan okuyor gibiydi.

Truth kardeşine yardım etmek için döndü ama o sırada Rai'ku'lardan biri daha değışti. Bu sarı ve siyah bir yaratığa dönüştü, o kadar büyük değıldi ama yine de onun kadar ölümcüldü. Onu karşılamak için koşan Truth'a doğru geldi. Onunla nasıl savaşılacağı hakkında bir şeyler biliyor gibiydi çünkü Far'ın yaptığı gibi yumruklamak yerine, yaratığı ortasından yakaladı, başını aşağı eğdi ve olabildiğince sert bir şekilde sıktı.

Bu sırada Becca küçük odanın uzak duvarına sırtını dayamıştı. Yardım etmek istiyordu ama ne yapacağını bilmiyordu. Keşke Gerçek

blaster'ını yaşam alanında bırakmamıştı! Silah kullanmayı pek bilmiyordu ama bir şansı olsaydı çabucak öğreneceğinden emindi.

Kulakları sağır eden bir kükreme ve içinde bir yerlerden gelen yakıcı bir acı duydu. *Ne...? Bağ!* fark etti. Dikkatini Truth'un siyah ve sarı canavarla olan boğuşmasından uzaklaştırıp Far'a yöneltti.

Becca dehşet içinde adamın dizlerinin üzerine çöktüğünü ve bir kolunun işe yaramaz bir şekilde yanında asılı durduğunu gördü. Kan vücudunun yarısını kaplamıştı ve gevşek parmaklarından damlıyordu... yaratığın dişlerinden ve pençelerinden de. Uzun sarı saçlarına kızıl lekeler bulaşmış, çıplak göğsünün ve sırtının soluk derisi çizilmişti. Yine de savaşımaya çalıştı. Sendeleyerek ayağa kalktı ve yaratığın ona ulaşmasını engellemek için yaralanmamış sol tarafını kullandı.

Ancak her iki adamı da Rai'ku'nun dönüştüğü canavarlarla meşgulken, dönüşmemiş birkaç kişi daha odanın çevresine koşup onu kollarından yakaladı.

"Hayır! Durun-beni yalnız bırakın!" ayağa sürüklediklerinde Becca itiraz etti. Ayağının topuğuyla içlerinden birinin kasığına sertçe vurdu. Adam inledi ve yere yığıldı; bu da Rai'kuların aile mücevherlerini Dünyalılarla aynı yerde sakladıklarını kanıtlıyordu. Ancak üç kişi daha aniden onun yerini almak için oradaydı ve hepsini tekmeleyemedi - denemediğinden değil.

Kanı pompalanıyor, boğazında bir panik çılgılığı yükseliyordu. Becca acımasızca yutkundu. Hayatı için savaşıyor olabileceğini ve bu gece ölmek istemediğini çok iyi biliyordu. Ama ne kadar kıvrılıp dönse, dövüşse ve tekmelese de kurtulamıyordu.

"Hayır! Hayır, dur! Başka bir erkeğin eşine el kaldırmaya nasıl cüret edersin?" Garron kalabalığı yararak ilerledi ve adamlardan birini yakaladı.

onu omzundan tutarak.

"Geri çekil, *O'ahn*," diye küçümseyerek tükürdü adam. "Bu seni ilgilendirmez."

"Bu beni kesinlikle ilgilendiriyor - burası benim evim ve bunlar da benim misafirlerim. Bu dişiyi korumaya yemin ettim ya da denerken öleceğim."

Garron tekrar ona ulaşmaya çalıştı ama yolda çok fazla öfkeli Rai'ku adamı vardı. Becca'yı kaldırıp önce odadan, sonra da kulübeden dışarı, gecenin soğuşuna doğru taşıdılar.

Kulübenin üzerine inşa edildiği ahşap platformun kenarı aniden orada, kendisinden iki adım ötede duruyordu. Becca'nın zihninde kızgın kalabalığın onu aşağıya, donmuş zemine boynunu kırmak üzere fırlattığı canlı bir görüntü canlandı. Elini uzatıp tutunacak bir şey aradı ama onu tutan pek çok el olmasına rağmen hiçbirine tutunacak gibi görünmüyordu.

Dünya yana yattı ve Becca çığlık attı, nefesi uzun beyaz bir tüy halinde dışarı çıktı. Düşüyordu, düşüyordu...

Ama düşmüyordu. Bir şekilde *uçtuğunu* fark etmesi bir anını aldı. Kendisini tutan adamlardan biri dönüşmüştü ve onun sırtındaydı, kürkle tüy arasında bir şey gibi hissettiren bir şeye can havliyle tutunuyordu; tüyler o kadar sıcaktı ki, yüzünün yanından hızla geçen soğuk havayı zar zor hissediyordu.

Yerin baş döndürücü bir hızla altından kaydığını gördü ama aşağıya doğru dalışa geçip ormanda bir yerde temizlenmiş bir arazinin ortasına pek de yumuşak olmayan bir iniş yapmadan önce midesinin boğazına kadar yükselmesi için ancak zamanı vardı.

Becca onu bu noktaya uçuran yaratığa olabildiğince sıkı tutunuyordu. Ama yere dokundukları anda, tüylerinden su çıkarmaya çalışan bir köpek gibi sallandı ve gitti. Bir sesle yere indi

Kemikleri sarsan bir gümbürtüyle başı sert ve keskin bir Şeye arptı. Bir anda dünya grileŐti ve tüm vücudunun gevŐediđini hissetti.

Gözlerini açtığında başının ağrıdığını ve sol Őakađının acımasızca zonkladığını fark etti. Ağrıyan noktaya dikkatlice dokunduğunda saında ıslak ve yapışkan bir Şey hissetti.

Kan mı? Bu kan mı? Neredeyim ben? Neler oluyor? Uzak ve Gerçek nerede?

Doğrulmaya çalıştı ama dünya etrafında dönüyordu ve tekrar yere çökmek zorunda kaldı. Görüşü önce ikiye, sonra e katlandı ve ona mavi ve yeşil ışık parlamaları gösterdi. Midesi bulandı ve kusacağından emindi.

Hayır, lütfen. şu anda hasta olamam. Buradan ıkmalıyım, hasta olmayı göze alamam!

Becca gözlerini sıkıca kapadı ve derin bir nefes alarak midesindekilerin aşağıda kalmasını diledi. Sonunda gözlerini tekrar açtığında, her Şeyden sadece bir tanesini görüyordu ki bu büyük bir gelişmeydi.

Kendini odaklanmaya zorladı ve birinin küçük açıklığın ortasında bir ateş yaktığını gördü. Mavi ve yeşil alevler titreyip dans ederek Garron'un kulübesini işgal eden Rai'ku'ların kızgın yüzlerini aydınlatıyordu.

Garron'dan bahsetmişken, onun ateşin karşısında durduğunu ve çökmek üzere olan Far'a destek olduğunu gördü. Solgun yüzünden, ışık ikizinin çok kan kaybettiği ve daha fazlasının yaralı kolundan düzenli bir akışla sızmaya devam ettiği anlaşılıyordu. Gözleri kapalıydı ve göğsü sanki nefes almakta zorlanıyormuş gibi düzensiz bir Şekilde inip kalkıyordu. Garron onunla ilgileniyor, kanamayı durdurmaya çalışıyordu ama ışık ikizi orada öylece duruyor, yardım etmek için hiçbir Şey yapmıyordu.

Becca içgüdüsel olarak, aralarındaki kısmi bağlantı aracılığıyla ona uzandı. Adamın duygularını neredeyse hiç hissedemediğinde endişeye kapıldı.

Korku... Beni kurtaramadığı için pişmanlık... Hem Truth hem de benim için endişe ve sevgi...

Bu duygular Truth'u merak etmesine neden oldu - o neredeydi?

Becca tekrar başını kaldırmaya cesaret etti ve her şey katına çıkmadığında minnettar oldu. Midesi de işbirliği daha istekli görünüyordu, bu yüzden kendini dikkatlice oturur pozisyona getirdi - dondurucu soğukta yerde yatmaktan büyük bir gelişme - ve etrafına baktı.

Ateşin ışığı görüşünü doldurdu ve alevlere daha yakın olmayı diledi. Üzerinde hâlâ sadece kürklü bikinisi vardı, başka bir şey yoktu. Artık uyanık ve tetikte olduğuna göre, soğuk aniden onu vurmuş gibiydi.

Titreyerek dizlerini göğsüne doğru çekti. Truth neredeydi ve Far'ın nesi vardı? Rai'ku onlarla ne yapmayı planlıyordu? Merak etmesi uzun sürmedi çünkü aniden çırpınan, küfreden bir Truth küçük açıklığa itilmişti, yüzü öfkeyle çarpılmıştı. titreyen mavi ve yeşil ateş ışığı.

"Bırakın beni, sizi korkaklar! Rebecca nerede? Kardeşime ne yaptınız?"

Gözleri Far'ın üzerine düştü ve büyüdü.

"Uzak mı? *Far!*" Becca onun bağlantıları aracılığıyla ikizine ulaşmaya çalıştığını hissedebiliyordu ama hiçbir şey olmuyordu; görünüşe göre Far artık ulaşamaz durumdaydı.

"O iyi, Truth." Garron öfkeli Rai'ku'nun arasından güçlkle ilerledi ve yarı baygın haldeki Far'ı da beraberinde sürükledi. "Ya da onu bir an önce buradan çıkarırsak iyi olacak," dediğini duydu Becca. "Ama bunun mümkün olup olmayacağını bilmiyorum - sanırım bir karar için buradasınız."

"Yargı mı? Sanki adi suçlularmışız gibi mi?" Truth'un gri gözleri tehlikeli bir şekilde parladı ama sonra başını salladı. "Boş ver şimdi bunu -Rebecca nerede?"

"Buradayım, Tr-Truth." Becca'nın dişleri soğuktan gıcırdıyordu ama sesini yükseltti bir şekilde kendini gölgelerden çıkıp ateşe yaklaştırmaya zorladı.

"Rebecca! Var olan tüm tanrılara şükürler olsun." Truth ona bir el uzattı. "Buraya gel! Çabuk gel."

Becca onu tuttukları yere doğru koştırmaya başladı ama sert bir el arkadan saçlarını yakalayıp çekti. Bir acı çılgılığıyla geriye doğru tökezledi ve tekrar yere düştü.

"Hiç sanmıyorum, *Wrex*," diye tısladı belli belirsiz tanıdık gelen yumuşak, nefret dolu bir ses.

"Kim...? Ne...?" Becca başını oynatmaya çalıştı ama saçları kafa derisi zonklayana kadar tekrar çekildi.

"Olduğun yerde kal, pis herif," diye buyurdu saldırgan. "Sana dokunmak midemi bulandırıyor ama seni sevgililerinin yanına yaklaştırmayacağım. Onlar böyle bir rahatlığı hak etmiyorlar."

"Amca!" Truth'un gözleri onu tutan adama bakarken yine alev alev yanıyordu. "Çek ellerini gelimin üzerinden, *hemen!*"

"Hiç sanmıyorum, kardeşinin oğlu," diye tısladı yaşlı adam. "O hiçbir yere gitmiyor. Kadim hüküm verene kadar hiçbiriniz gitmiyorsunuz."

"Buna ne hakkın var-?" Truth söze başladı ama neredeyse ateşi söndürecek büyüklükte bir rüzgârla sözü kesildi. Truth ve Far'a saldıranlara benzeyen ama ikisinden de daha büyük bir yaratık açıklığın bir tarafına inerek Becca'nın adamlarını görmesini bir anlığına engelledi. Sonra

sihirli bir şekilde küçölerek, bastonuna yaslanmış, parlak gözlü, yaşlı bir adama dönüştü.

"Kadim." Truth'un amcası alçak sesle eğildi ve Becca'yı saçlarından çekerek dizlerinin üzerine çökmeye zorladı. "Kadim'in önünde eğil, *Wrex!*"

Becca denedi ama çok fena titriyordu ve ayrıca adamın parmakları saçlarına dolanmış, başını geriye doğru sürüklerken eğilmek gerçekten zordu.

"Bırak beni!" diye soluk soluğa adamın acımasız pençesine karşı mücadele etti. Adam ondan o kadar da büyük değildi ve Rai'ku lehçesinde orospu anlamına gelen bir isimle anılmaktan bıkmıştı.

"Evet, T'lar- bırak onu." Truth'un amcasının Kadim dediği küçük, yaşlı adam bastonuna dayanarak topallaya topallaya ilerledi. Yaklaştığında Becca onun gür beyaz saçları ve sakalıyla uyumlu bembeyaz bir pelerin giydiğini gördü. İnanılmaz derecede kırıışmış yüzündeki parlak mavi gözler ona bakıyordu. "Bırak şimdi. Bu kız çocuğuna eziyet etmenize gerek yok," dedi nazikçe.

Becca'nın saçındaki tutuş sıkılaştı.

"Ona sadece bir *wrex* gibi davranıyorum Ancient. Yaptıklarından dolayı bundan çok daha kötüsünü hak ediyor."

"Bu konunun yargıcı ben olacağım." Yaşlı adam boğumlu bir elini uzattı ve Becca, Truth'un amcasının keskin bir acı çığılığı attığını duydu. Parmaklar aniden saçlarından çekildi ve Becca biri geri çekmeden başını tekrar kaldıracıldı.

Rahat bir nefes aldı ve elini ağrıyan kafa derisine götürdü. "Teşekkür ederim," dedi titreyen bir sesle.

"Bana henüz teşekkür etme çocuğum. Bu mesele çözülmekten çok uzak. Şimdi eşinin yanına git." Adam onu Hakikat'e doğru nazikçe dürttü ve kız tökezleyerek ayağa kalktı ve ona ulaşmak için ateşin etrafında koşmaya başladı.

"Rebecca!" Kara ikiz onu hemen kollarının arasına aldı ve Becca yüzünü onun göğsüne bastırarak hıçkırmamaya çalıştı.

"Her şey ," dedi alçak bir sesle. "Yemin ederim her şey girecek." "Nasıl?"

Becca onu saran kollardan teselli bulmaya çalıştı ama bir şeylerin korkunç derecede yanlış olduğu hissinden kurtulamıyordu. bir şeyler eksikti.

Başını kaldırıp onun iri formunun Truth ve Garron'un arasında sarktığını gördüğünde Far olduğunu fark etti. Hâlâ ayaktaydı ama nasıl olduğunu anlamamıştı, açıkça kendinden geçmişti. Aralarındaki bağlantı sayesinde onu neredeyse hiç hissedemiyordu ve o olmadan hiçbir şey doğru ya da eksiksiz değildi. *Tek Aklımız bozuldu*, diye fark etti ve bunun doğru olduğunu biliyordu. Adamlarıyla paylaşmaya yeni başladıkları yakın bağlantı üçte bir oranında kesilmişti.

" oluyor?" diye sordu Truth alçak bir sesle. "Neden buradayız? Bize ne yapacaklar?"

"Kadim'in ne dediğine bağlı," diye mırıldandı. "En iyisi sessiz olmak ve dinlemek."

Beklemek için fazla zamanları yoktu. Yaşlı adam çoktan ateşin etrafında volta atmaya başlamış, kendi kendine yumuşak, akortsuz bir şarkı mırıldanıyordu ki bu Becca'ya kasıtlı bir melodiden çok bir meditasyon ilahisi gibi geliyordu. Sonunda önlerinde durdu ve gür beyaz bir kaşını kaldırdı.

"Pekâlâ, bu gece sizi bana getiren nedir?" Bir ses patırtısı koptu.

"Bu yabancılar yasalarımıza saygısızlık ediyorlardı!"

"Aralarında tek bir dişiyi *paylaşıyorlardı*!"

"Yaşlı ağaçları tahrip ve taciz ederken görüldüler!"

"Yeter. *Yeter!*" Kadim şaşırtıcı derecede güçlü bir sesle konuştu ve gürültüyü durdurmak için buruşuk bir elini kaldırdı. "Şimdi," dedi.

herkes sessizdi. "Bunlar ciddi suçlamalar. Truth, her biri için sırayla cevap vermenize izin vereceğim."

"Teşekkür , Kadim." Truth başını saygıyla eğdi.

"Pekala o zaman. Önce en ciddi suçlamayı ele alalım - gerçekten de yaşlı ağaçları taciz ettiniz mi?"

"Asla," dedi Truth. "Altında bir şey arıyorduk - Ana Gemideki Akraba kardeşlerimin umutsuzca ihtiyaç duyduğu bir şey. Ama ağacın kendisini hiçbir şekilde iz bırakmadan bırakmaya çok ama *çok* dikkat ettik. Yaşlı ağaçlara büyük saygı duyarım, onlara asla zarar vermem."

Kadim parlak mavi gözleriyle bir süre onu süzdükten sonra başını salladı. "Pekâlâ. İfadenizin doğruluğunu anlıyorum. Peki diğer suçlamaya nasıl cevap veriyorsunuz? Bir dişiyi paylaşıyor musunuz."

"Paylaşmanın gerçekte olduğum şeyin doğal bir parçası olduğunu söyleyerek cevap veriyorum - bir İkiz Akraba," diye cevap verdi Truth çenesini kaldırarak. "Burada, Pax'ta büyüdüm ve yıllarca Rai'ku olmak için çabaladım - içimde *dr'gin* yokken yapabildiğim kadarıyla. Ama son zamanlarda Rai'ku değil, Akraba olduğumu öğrendim. Ve bu nedenle, gerçek halkımın yollarını takip etmeliyim. Far, Rebecca ve benim bu gece yaptığımız da buydu - amcamı ilgilendiren bir şey değildi." T'lar'a ters ters baktı. "Ama sanırım bizi dışarı çıkarmak için Garron'un kulübesine dalanlardan biri olmadığı için suç işlemediğini düşünüyor."

"Ne?" Kadim kaşlarını çatarak Truth'un amcasına döndü. "Bu doğru mu, T'lar? Bu Kindred'ler ve dişileri *özel* bir konuttan mı çıkarıldı?"

"Şey... evet." Amca tedirgin bir şekilde ayak ayak üstüne atıyor, kırmızı cübbesi hışırdıyordu. "Ama Kadim, yasalarımıza saygısızlık ediyorlardı ve

Kadın. Gerçeği dinleyin - bunu inkar bile etmiyor! Ve böyle bir eylemin cezasını *biliyorsunuz.*"

"Evet." Yaşlı adam yavaşça başını salladı. "Evet, cezanın farkındayım T'lar. Bana halkımızın kanunlarını öğretmeye kalkma."

"Affet beni, Kadim." T'lar derin bir şekilde eğildi ama Becca onun ince dudaklarının kenarlarında kıvrılan bir gülümseme gördüğünü sandı. Midesi kaygan bir yumruk gibi sıkıştı ve Truth'a daha da yaklaştı. Şimdi ne olacaktı?

"Ceza..." Kadim yine ateşin etrafında volta atıyordu. "Bir dişiyi paylaşmanın cezası ölümdür-herkes için ölüm."

"Hayır!" Panik Becca'nın boğazına kadar tırmanarak onu boğdu. "Oh, hayır!"

"Ah evet, canım." Kadim başıyla onu onayladı. "Ama bu gece bu cezayı uygulamayı tercih etmiyorum - en azından hepinize değil."

"Neden olmasın?" Truth'un amcası öfkeyle sordu. "Yaptıkları kabul edilemez - ölümle cezalandırılabilir! Nasıl olur da hepsini ölüm cezasına çarptırmazsınız? _"

"Burada meseleleri ben yargılam, sen *değil*, T'lar." Kadim'in sesi sertçe çatladı. "Yoksa Kan Yemini edip onları kendin mi yargılamayı tercih edersin? Eğer öyleyse, beni neden rahatsız ettin?"

"Affet beni, Kadim." T'lar tekrar eğildi. "Gerçekten de yemin etmek istemiyorum."

"Çok iyi. Ölüm kalım kararı vermek ağır bir yük. Seninle aynı fikirde olacağını sanmıyorum." Kadim başını salladı ve sonra tekrar Truth, Becca ve Far'a baktı. "Geçmişte, iki erkek de aynı dişiyi istediğinde, onun için ölümüne savaşmışlardı. Siz onu paylaşırken *görülmediniz.*" Becca'ya başını salladı. "Bu sadece bir çıkarımdı. Bu nedenle, benim inancıma göre siz onun sevgisini paylaşmak için rakipsiniz, paylaşan değil."

Truth kaşlarını çatarak, "Kadim," diye söze başladı ama Garron onun sözünü kesti.

"Evet, Kadim, öyle," dedi hemen.

Kadim, "O halde hakimiyet ve dışınızın sevgisi için *bir Y'grin* savaşı yapacaksınız," dedi. "Kazanan onu bir daha asla Pax'a dönmek üzere gezegen dışına götürecektir."

Becca daha fazla sessiz kalamadı. "Ve...ve kaybeden?" diye fısıldadı.

"Üzgünüm çocuğum," dedi Kadim usulca. "Kaybeden ölecek."

Otuz Sekizinci Bölüm

Becca ya ağlayacak ya da kusacakmış gibi hissediyordu.

Benim hatam, diye fısıldadı kafasının içindeki küçük bir ses. Hepsi benim suçum.

İlk kez, suçlu küçük sesi uzaklaştırmaya çalışmadı. Haklıydı.

-Tamamen ve tamamen haklıydı ve bunu çürütmeye bile çalışmadı. Bir kez daha doğru olanı yapmak yerine arzularına boyun eğmişti. Ve bir kez daha sevdiği adamlardan birini ya da ikisini birden kaybederek cezalandırılacaktı.

"Bir *Y'grin*, değil mi?" Truth sordu, sesi tamamen sabitti. "Senin kararına boyun eğiyorum Kadim, ama ben kimim ki savaşıyım?"

Yaşlı adam kaşlarını çatı. "Böyle durumlarda rakibinizle, yani dişinizin sevgisi üzerindeki hakkınıza meydan okuyan erkekle savaşmalısınız."

"Eğer kardeşim Far'ı kastediyorsan, o savaşacak durumda değil." Truth hâlâ Garron'la arasında yığılıp kalmış olan ikizini işaret etti. Far'ın artık kanaması yoktu ama hâlâ tepkisizdi, bir zombi gibi hareket ediyordu ve ancak o zaman biri onu bir şekilde itiyor ya da yönlendiriyordu.

"Görünüşe göre... aciz durumda," diye itiraf etti Kadim.

"*Dr'gin* formundayken S'reth tarafından pençelendi," dedi Garron. "Kanında zehir var - *stelsis* başladı."

"Onunla böyle bir durumda dövüşmeyeceğim. Kardeşimi öldürmeyeceğim - özellikle de soğukkanlılıkla," dedi Truth.

Yaşlı adam, "Ama *biriyle* dövüşmelisin, Truth oğlum," diye itiraz etti. Sesini yükseltti. "Bu dişi üzerinde hak iddia eden başka biri var mı? Onun sevgisini kazanmak ve onunla çiftleşme hakkını elde etmek için ölümüne savaşacak başka biri var mı?"

Becca içinden hastalıklı bir ürperti geçtiğini hissetti. Aman Tanrım, bu *gerçekten* oluyor muydu? Gerçekten de ölümüne korkunç bir yarışmada savaş ganimeti olmak üzere miydi? Peki ya Truth kaybederse ona ne olacaktı? Karanlık ikizin onu elinde tutmak için son nefesine kadar savaşacağını biliyordu ama ya rakibi o garip, uçan, biftek bıçağı gibi dişleri olan yaratıklardan birine dönüşüp kafasını koparırsa? Evinden seksen milyon ışık yılı uzakta, sonsuza dek burada sıkışıp kalacak mıydı? Olur muydu-

"Dişi için meydan okuyorum," diye konuştu Truth'un amcası, ince ağzının etrafında zalim bir gülümseme oynaşıyordu. "Onu elimde tutmak için savaşmaktan mutluluk duyarım."

"Hayır!" Truth ona ters ters baktı. "Becca'ya hiç değer vermiyorsun, onu ilk geldiğimiz bir iki gün öncesine kadar hiç görmedin bile."

T'lar kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Yine de, *Y'grin*'de sana meydan okumak benim hakkım. Tıpkı seni öldürmekten ve *wrex*'inin kısa ömrünün geri kalanını sefalet içinde geçirmesini sağlamaktan büyük zevk duyacağım gibi. Gel kardeşinin oğlu, benimle dövüşmekten gerçekten korkuyor musun?"

"Hayır, eğer form değiştirmemeye razı olursan. Senin içinde bir *dr'gin* var ve ben *de O'ahn'im*," dedi Truth sertçe. "Bu yarışma adil bir yarışma değil, birbirimize denk değiliz. İlk formundayken seni kolayca yenebilirdim, ikinci formundayken ise benim gibi yirmi erkeği öldürebilirsin."

"Ne gücüme yardım edebilirim ne de ilk formumu koruyacağıma söz verebilirim," dedi T'lar ipek gibi. "Burada toplanan herkesin bildiği gibi, bir *Y'grin*'de savaşırken, kişinin hangi formu kullanabileceği konusunda bir sınırlama yoktur. Duygular yükselir ve spontane dönüşümler kaçınılmazdır."

"Gerçekten de öyleler," diye mırıldandı Kadim. "Üzgünüm Truth, ama dişin için başka biri meydan okumadığı sürece, korkarım *Y'grin*'de T'lar'la savaşmak zorundasın."

"Ama-" Gerçek başladı.

"Meydan okuyacağım." Garron bir adım öne çıktı.

"Ne?" Truth ve Becca aynı ona bakmak için döndüler. Ateş ışığında turkuaz gözleri neredeyse siyah görünüyordu.

"Meydan okuyacağımı söyledim. Ağabeyimle dövüşeceğim, Truth in the *Y'grin*

Bu kadının hakkı için," diye tekrarladı.

"Garron," dedi Truth alçak bir sesle. "Bunu neden yapıyorsun?"

"Dişinizi hayatım pahasına koruyacağıma ve Pax'ta olduğu sürece güvenliğini sağlayacağıma yemin ettim," diye mırıldandı Garron. "Bunu yapmanın tek yolu bu olabilir."

"Anlıyorum. Peki aklınızda ne var?"

"Düşün kardeşim." Garron ona dikkatle baktı. "Çocukken nasıl oynadığımızı hatırlıyor musun? Apa'nın yalnız bırakmamızı söylediği o sivriltilmiş sopaları kullandığımız zamanı?"

Bir süre sonra karanlık ikiz başını salladı.

"Evet, inşa etmekte olduğu *pancha* kafesi için kazık haline getirilmişlerdi. O kavganın nasıl bittiğini hatırlıyorum."

"Güzel. O zaman bunun da nasıl bitmesi gerektiğini biliyorsun." Truth kaşlarını çatı. "Emin misin?"

"*Y'grin*'i kazansanız bile gitmenize asla izin vermezler," diye mırıldandı Garron. "Kadim'in açıklığından ayrıldığınız anda, üçünüz yerleşimdeki her *dr'gin* tarafından saldırıya uğrayacaksınız. Bunun doğru olduğunu biliyorsunuz."

Truth isteksizce başını salladı. "Evet. Doğruyu söylüyorsunuz."

"O halde *Y'grin*'de sana meydan okuyabilecek tek kişi benim. Dişiniz için özgürlüğü kazanabilecek tek kişi."

Truth tekrar başını salladı. "Anlaştık." Kolunu Garron'a uzattı ve kısa bir süre birbirlerine sarıldılar. "Sana güveniyorum kardeşim. Ona iyi bak."

"Bekle," Becca daha fazla sessiz kalamadı. "Neler oluyor? Ne diyorsun sen?"

"Diyorum ki..." Garron sesini yükseltti. "Bu dişi için meydan okuyacağımı söylüyorum!"

"Ve meydan okumanı kabul ediyorum," diye kükredi Truth. "Gel ve yapabilirsen beni yen!"

Garron, "Seni yeneceğim ve dişin benim olacak," diye cevap verdi.

Becca'ya bu konuşma bir şekilde senaryolaştırılmış gibi geldi, tıpkı her seferinde aynı şekilde söylenmesi gereken bir ritüeldeki sözler gibi.

"Pekâlâ." Kadim buruşuk ellerini birbirine vurdu. "O zaman iki yarışmacımız da O'ahn *olduğuna göre, ghatları* getirin."

"Ne?" Becca korkuyla etrafına bakındı ama Truth ve Garron çoktan ateş ışığının çemberine girmiş, dövüşmeye hazırlanıyordu.

Rai'ku'lardan biri Kadim'e bir şey uzattı - hayır, iki şey gördü. Uzun, metal kılıçlara benziyorlardı ama sapları yerine bir ucunda metal ve deriden bir tür manşet ve bıçağın yarısına kadar deri bir kabza vardı.

Hem Garron hem de Truth uzun, ölümcül görünümlü şeyleri ön kollarına bağladıklarında, keskin metalin iki metrelik kısmı yumruklarını aşacak şekilde dışarı çıkarken, *Tanrı aşkına*, diye düşündü. *Bu şeyler de ne böyle? Kol süngüsü gibi bir şeye benziyorlar.*

"*Gatlar* kabul edilebilir mi, savaşçılar?" diye sordu Kadim.

Truth yumruğunu sıktı ve ardından ön koluna bağlanmış olan ölümcül bıçağın deri sapını yarısına kadar kavradı.

"Evet, Kadim."

Garron da başını salladı. "Benimki de kabul edilebilir."

"İyi. Çok iyi. İkinizin de kuralları bildiğinize inanıyorum; biriniz ölene kadar dövüşeceksiniz. Kazanan dişiyi ve kaybedenin mallarından dilediği ganimeti alabilir. Kaybeden ise hayatı dahil her şeyini kaybeder. Bu hafife alınacak bir yarışma değil. İkiniz de hâlâ dövüşmek zorunda olduğunuzu mu söylüyorsunuz?"

"Evet, Kadim." Her ikisi de yaşlı adamın önünde eğildiler.

"Pekala. O halde-"

"Bekle!" Becca öne doğru koştu ve Truth'un kolunu tuttu - üzerinde *ghat* olmayan kolunu. "Ne yapacaksınız? Cidden birbirinizle ölümüne dövüşecek misiniz?" Hâlâ inanamıyordu; bunun gerçekten olacağına bir türlü akıl erdiremiyordu.

"Rebecca..." Truth onun yanağını nazikçe kavradı ve gözlerinin içine baktı. "*Y'grin*'le savaşmalıyız. Başka yolu yok."

"Ama... ama ya..."

"Eğer düşersem, Garron sana iyi bakacak. Ne olursa olsun onun dediklerini yap. Bana söz ver."

"Ama ben-"

"Söz veriyorum." Soluk gri gözleri ateş ışığında parladı.

"Pekâlâ." Becca tereddütle başını salladı. "Söz veriyorum."

"Güzel. Şimdi git Far'ın yanında dur. Vücudundaki *cin* zehri yüzünden şu anda kendi başına düşünecek ya da hareket edecek durumda değil. Ona rehberlik etmeli ve yanında kalmalısın. Tamam mı?"

"Evet. Evet, tamam." Becca kendini uyuşmuş hissederek tekrar başını salladı.

"Ama Truth..."

"Seni seviyorum. Bunu asla unutma." Aniden eğildi ve kızın nefesini kesen şiddetli bir öpücükle ağzını aldı. Sonra onu serbest bıraktı ve nazikçe itti. "Git Far'ın yanında dur."

Becca tökezleyerek kalabalığın çeperindeki yerine geri döndü ve hafif ikizin yaralanmamış kolunu tuttu. Far onun dokunuşunu hissettiğine dair hiçbir işaret vermedi; sadece dümdüz önüne baktı, siyah gözleri açıktı ama görmüyordu.

Bir zombi gibi, diye düşünmeden edemedi Becca. Bu şeylerin pençelerinde ne tür bir zehir var ki? Panzehiri var mı? Far bize geri dönecek mi?

Elbette daha iyi bir soru, tüm bunlar bittikten sonra ılık ikizinin geri döneceği bir "biz" olup olmayacağı olabilirdi. Truth ve Garron daha şimdiden birbirlerine meydan okuyorlardı, *gatlarının* bıçakları mavi ve yeşil ateş ışığında parlıyordu.

Becca kalbi ağzında, Truth'un ilk hamlesini yapmasını izledi. Garron düzgün bir adımla yoldan çekildi, ateşin etrafında bir daire çizdi ve kendi hamlesini yaptı. Truth kolunu kaldırdı ve bıçakları çarpışarak sarı kıvılcımlar saçtı, bu kıvılcımlar etraflarındaki dondurucu zeminde tıslayıp söndü.

Aman Tanrım! Bir elini boğazına götürdü, iki kardeş bıçakları tekrar tekrar birbirine çarparken ölümcül bir yarış içinde birbirlerinin etrafında dans ederek hamleler yaparken midesi bulanıyordu. Truth'un kardeşinin yanağından kan çeken bir hamle yaptığını gördü ama sonra Garron bu iyiliğe karşılık verdi ve yüzünün kenarından kıpkırmızı damlalar akan Truth oldu. Ve hâlâ dövüşüyorlardı.

Becca izlemeyi bırakmak istiyordu ama kendine engel olamıyordu, görmek zorundaydı. Far'a olabildiğince yakın durdu, onun iri bedeninden sıcaklık almaya çalıştı ama hiçbir şey işe yaramadı; kalbi göğsünde çılgınca çarparken bile iliklerine kadar üşümüş, olduğu yerde donmuştu.

Truth bunu gerçekten yapabilir miydi? Onu ve Far'ı kurtarmak için gerçekten kendi küçük kardeşini öldürebilir miydi? Ve eğer bunu yaparsa buradan çıkabilecekler miydi?

Yaptı mı? Garron, *Y'grin* bittikten sonra bile Rai'ku'nun onlara tekrar saldıracağını düşünüyor gibiydi. Ne-?

Far sessizce onun yanında dizlerinin üzerine çöktüğünde dikkati aniden aksiyondan uzaklaştı.

"Oh! Uzak!" Becca onu tutmaya çalıştı ama adam neredeyse onun iki katı büyüklüğündeydi

-Taşıyamayacağı kadar büyük ve ağırdı. Ağır çekimde devrilen bir ağaç gibi yüzüstü öne doğru düştü ve kadın onu durdurmak için çaresizdi. Yapabileceği en iyi şey onu yavaşça yere indirmeye çalışmaktı.

"Uzak mı? Kardeşim?" Truth bağırdı.

Becca başını kaldırıp kara ikizin yüzündeki korku ve endişeyi gördü. Ama başka bir şey daha gördü: Garron öne doğru geliyordu, *ghat*'ının bıçağı doğrudan Truth'un geniş, çıplak göğsünü hedef almıştı.

"Truth!" diye bağırdı, çılgınca eliyle işaret ederek. "Truth, et! O-"

Ama tam o anda, Garron'un *ghat*'ının ölümcül ucu kara ikizin göğsünü deldi. Korkunç bir kolaylıkla içeri girdi -tereyağında kayan bir bıçak kadar pürüzsüz- ve sırtından uzun, kanlı bir acı ünlemi gibi çıktı. Becca'nın aralarındaki bağdan hissettiği bir acıydı bu; cehennem gibi acıtan ve onu ölesiye korkutan, parçalayıcı, kesici bir ıstırap.

"*Gerçek!*" diye tekrar bağırdı, feryadının gücü boğazını parçalayacakmış gibi hissediyordu. "*Gerçek, hayır!*"

Kara ikiz önce ona, sonra da belirgin bir şaşkınlıkla göğsünü delen bıçağa baktı. Sonra küçük kardeşine baktı, bir kaşı soru sorar gibi kalkmıştı.

"Üzgünüm kardeşim," dedi Garron suratsızca. Hızlı bir bıçağı geri çekti ve geri adım attı.

Truth göğsündeki açık yaraya baktı ve bir şey söylemek istercesine ağzını açtı. Ama ses yerine, bir damla kan

ayrılmış dudaklarının arasından geldi ve çenesinden aşağı yuvarlandı. Becca'ya baktı ve başını salladı.

"Gerçek!" Becca şimdi feryat ediyordu, inançsızlık şok geçirmiş beyninde dehşetle savaşıyordu. "Oh, lütfen... lütfen, hayır!"

"Re...becca..." Bir fısıltıdan biraz daha fazlasıydı. Sonra soluk gri gözleri kafasının içinde yuvarlandı ve yavaşça yere yığıldı.

Öldü.

Bölüm Otuz Dokuz

Olamaz. Oh, hayır. Oh, nonononono...

Becca ellerinin topuklarını gözlerine bastırarak görüntüden kurtulmaya, karanlık ikizinin son anlarını görmemeye çalıştı. Ama ne yaparsa yapsın, anının zihninin içinde bir döngü gibi dönmesini engelleyemiyordu.

Truth'un yüzündeki şaşkın ifade, sırtından çıkan kanlı bıçak, onun adını söyledikten sonra yere düşmesi... Truth, karanlık bir örümceğin onu ağına yakalanmış gibiydi.

O olduğunu unutmasına izin vermezdi.

"Öldü. Truth öldü ve Garron'u bu *Y'grin*'in galibi ilan ediyorum," Kadim'in sesi onun çılgın düşüncelerine nüfuz etti. "Truth'un dışisini ve ölen düşmanının seçtiği diğer varlıklarını alma hakkına sahip."

"Çok iyi," dediğini duydu Garron. "Ben dışiyi ve kardeşimin gemisini alacağım."

Kendini gözlerini açmaya ve neler olup bittiğini izlemeye zorladı. Gerçekten de Truth'un kardeşi tarafından bir mal gibi kazanılmış mıydı?

"Onun dışisi ve onun gemisi. Bu kabul edilebilir," dedi Kadim.

"Kardeşimin ikizi Far'ın sorumluluğunu da ben üstleneceğim," diye devam etti Garron. Rai'ku'lar arasında huzursuz mırıltılar vardı.

"Anlıyorum," dedi Kadim. "Peki bunu neden yapmak istiyorsunuz?"

"Şuna bir bakın." Garron küçümseyerek Far'ın yüzükoyun yatan halini işaret etti. "Kanında S'reth'in pençelerinin zehri varken uzun süre dayanamaz. Bedenini Unutulmuş Kovuk'taki *char* ağacına bağlayacağım ve hayvanların

onun etini yiyin. Böylece öldüğünde yaşlı ağaçların kutsal topraklarını kirletmemiş olur."

"Ne?" Becca dehşeti sesinden uzak tutamadı. Far'ın artık zar zor yükselip alçalan geniş sırtını kendi ince bedeniyle örttü. "Hayır, yapamazsın, *yapamazsın!*"

Garron acımasızca, "Truth'un cesedini alıp aynı şekilde imha edeceğim," diye devam etti.

T'lar öne çıkarak, "Bu olağan değil," diye itiraz etti. "Bir *Y'grin*'den sonra sürünün kaybeden yarışmacının etiyle ziyafet çekmesi adettendir."

Garron amcasının ayaklarının dibinde yere tükürdü.

"Vücudunuzu kusurlu etle kirletmek istediğinizi mi söylüyorsunuz?"

T'lar şaşırılmış görünüyor. "Hayır, ben asla-"

"Ben öyle düşünmüyorum." Garron sesini yükseltti. "Bu davetsiz misafirlerin ikisi de sadece Pax'ın en aşağı hayvanlarını beslemek üzere *kömür* ağacına bağlanacak. Sürüden hiçbir *dr'gin* bu utanç şölenine katılmayacak!"

T'lar tekrar itiraz edemedi. Kadim, "Anlaştık," dedi.

"Teşekkür ederim, Kadim." Garron başını eğdi. *Ghat*'ı ön kolundan çözdü ve ardından silahı Truth'un hareketsiz bedeninden de çözmek için buz gibi zeminde diz çöktü.

Becca şimdiye kadar olduğu yerde donup kalmıştı. Şimdi aniden tekrar hareket edebildiğini fark etti. Far'ı bir an için bırakıp Truth'un yanına gitmek üzere ayağa fırladı. Yüzüstü yatıyordu ama başı yana dönüktü ve Becca onun yüzünü görebiliyordu. Gözleri kapalıydı ve dudakları hafifçe aralanmış, bir damla kanın yere damlamasına izin vermişti.

"Gerçek mi?" diye fısıldadı, bir elini onun soğuk yanağına koyarak. "Gerçek, lütfen... lütfen ölme."

"Gel Becca." Garron kalkmasına yardım etmek için elini Becca'nın koluna koydu.

Onun hafif dokunuşuyla Becca içinde bir şeylerin koptuğunu hissetti.

"Seni *piç!*" Truth'un küçük kardeşine döndü, elleri pençeye dönüşmüştü ve ona doğru ilerledi. "Bunu nasıl yaparsın? *Nasıl yapabildin?* Onu sen öldürdün!" Görüşünü kaplayan kırmızı öfke perdesinin ardını göremiyordu. Bir an için hayattaki tek amacı onun güzel turkuaz gözlerini kafasından söküp almaktı.

Garron onu bileklerinden yakaladı ve sertçe sıktı. "Becca, hayır," dedi şiddetle. "Kes . Hemen kes şunu."

"Duramam. *Durmayacağım.* Onu sen öldürdün! Öz kardeşini! Seni *piç kurusu.*" Şimdi ağlıyordu, aslında hıçkırıyordu. Garron onu hâlâ bileklerinden tutuyordu ama yüzünde çaresiz bir ifade vardı, sanki onunla ne yapacağını bilmiyordu.

Aniden içindeki mücadele bitti ve Becca yere yığıldı. Garron onu bıraktı ve Becca kendini Truth'un kanlı sırtında yatarken buldu, kontrolsüzce ağlıyordu. Artık gitmişlerdi, ikisi de gitmişti. Kurdukları kısmi bağ sayesinde ikizlerden hiçbirini hissedemiyordu. Adamları ölmüştü ya da ölmek üzereydi ve o, evinden seksen milyon ışık yılı uzakta, yabancı bir dünyada yapayalnızdı.

Becca ne kadar süre ağladığını bilmiyordu; gözyaşları kurumadan ve karanlık ikizinin yere yığılmış bedeninin yanında öylece uzanmadan önce asırlar geçmiş gibiydi. Hayatında hiç bu kadar ıssız ve yalnız hissetmemişti. Gerçek ve Uzak gitmişti ve bu onun suçuydu. *Hepsi onun suçuydu.*

Daha önce, Kenneth vurulduğunda bile intihar etmeyi hiç düşünmemiş olmasına rağmen, şimdi ölmeyi diliyordu. Sıcak gözyaşları önce soğuyup sonra yanaklarında donarken, *bana biraz zaman ver,* diye düşündü kasvetli bir şekilde. *Ne kadar soğuk olursa olsun, uzun sürmez.* Titredi ama sadece biraz. Soğuk hava onu kadar rahatsız etmiyordu. Aslında

Kulağa ne kadar tuhaf gelse de, artık gözyaşları aktığı için uykusu gelmeye başlamıştı.

Çok uzaklardan Kadim'in konuştuğunu duydu.

"Bu yargılama sona erdi ve hepiniz gitmekte özgürsünüz" dedi.

Bazı itiraz homurtuları duyuldu ama Rai'ku erkekleri teker teker açıklıktan uzaklaşmaya başladı. Becca gözyaşlarının hâlâ bulanıklaştırdığı gözleriyle bazılarının yüzen, uçan *dr'gin* canavarlarına dönüştüğünü, diğerlerinin ise geceye doğru uzaklaştığını gördü.

Sonuncusu da gittiğinde Garron derin bir aldı. "Teşekkür ederim Kadim," dedi.

"Olaylar böyle geliştiği için üzgünüm," dedi yaşlı adam. "Ama taşıman gereken üç yükün var ve senden sadece bir tane var. Eğer içinizde bir *cin* olsaydı, onları sırtınızda uçurabileceğinizi söyledim. Ama olmadığına göre, ya da en azından hala ortaya çıkmadığına göre-"

"Yardım edeceğim." Gölgelemin arasından iri bir şekil çıktı ve Becca bunun bir tür Kindred olduğunu gördü. Gözleri ateş ışığında altın renginde parlayana kadar hangi türden olduğunu bilmiyordu.

Ah, bir Canavar Kindred, diye düşündü, hiç de ilgisini çekmemişti. Soğuk onu gittikçe daha uykulu hissettirmeye başlamıştı.

"Ben de öyle yapacağım." Başka bir Kindred öne çıktı. "Özür dilerim kardeşim," dedi Garron'a. "Locanıza yapılan saldırıdan, olay gerçekleşikten çok sonrasına kadar haberimiz olmadı. Rai'ku bize hiçbir şey söylemedi."

"Çünkü onları durduracağımızı biliyorlardı," diye homurdandı ilk Kindred. "Bazen neden bu cahil gezegende kaldığımızı merak ediyorum. Eğer zihnim Pax'tan bir dişiyle aynı hizaya gelmeseydi..."

İkinci Kindred, "Bunun için daha sonra zamanımız olacak," dedi. "Yardım etmek için ne yapabiliriz, Garron?"

"Her biriniz bir ceset alabilir misiniz?" Garron sordu. "Kardeşimin dışisinin sorumluluğunu ona söz verdiğim gibi ben üstleneceğim. Sürü fikrini değiştirip geri gelmeden önce hepsini güvenli bir yere götürmeliyim -hepsi bu sefer *dr'gin* formlarında."

"Yapabiliriz." İlk Canavar Kindred Becca'nın yanına diz çöktü ve onu nazikçe bir tarafa çekti. "Beni affedin leydim ama eşinizi almalıyım."

"Hayır," diye itiraz etti Becca ama bağarmaktan çok fısıltı gibi çıkmıştı sesi. Artık o kadar üşümüştü ki dudaklarını zar zor oynatabiliyordu; her yeri gibi onlar da uyuşmuştu.

Canavar Kindred altın rengi gözlerinde endişeyle ona baktı.

"Garron, bu küçük dişi donuyor. Eğer kardeşine verdiği sözü gerçekten yerine getirmek istiyorsan, hemen onun sorumluluğunu almalısın."

Bir anda Truth'un küçük kardeşi gelip onun önünde diz çöktü.

"Becca? Leydi Becca?" diye sordu endişeyle.

Becca onu tokatlamak ya da gözlerini oymak istedi ama yapabildiği en iyi şey ona ters ters bakmak oldu.

"Senden nefret ediyorum," diye fısıldadı. "Senden nefret ediyorum... sonsuza dek."

"Biliyorum." Garron gerçekten pişman görünüyordu. "Özür dilerim." Onu kollarının arasına aldı ve Truth ile Far'ı omuzlarına almış olan iki Kindred'e başıyla işaret etti. "Artık gitmemiz gerekiyor. Kadim'in açıklığı benim kulübemden çok uzakta değil. Oradan hepsini hovertracker'a bindirip Unutulmuş Kovuk'taki mekiklerine götürebilirim."

Far'ı taşıyan Kindred, "Bunun o kadar dayanabileceğini sanmıyorum," dedi. "Onun nesi var?"

"S'reth onu *dr'gin* formundayken pençeledi," dedi Garron acımasızca. "Zehir kanında *stelsis*'ten *nadis*'e geçmesine yetecek kadar uzun süre kalmıştı sanırım. *Y'grin* sırasında bayıldı."

Canavar Kindred uzun, alçak bir ıslık çaldı. "Bu çok kötü. Sistemindeki zehir-"

Garron, "Biraz panzehir uygulayabildiğim anda süzülüp gidecek," dedi. "Sende ondan biraz var mı? Sadece şifacılar da olduğunu sanıyordum." Canavar Kindred Sesli Şaşırdım. "Ya da erkekler hakkında için girmek onların önce "Seçtikleri dışının yakalanmadığından emin isteyen dönüşüm-"

"Kapa çeneni Rairn," diye hırladı diğer Kindred. "Kiminle konuştuğunu bir düşün."

"Ah, elbette. Üzgünüm kardeşim," dedi ilk Kindred özür dileyerek. "Locama dönmemize yardım edersen özür dilemene gerek yok. zaman," diye homurdandı Garron. "İkiniz koşabilir misiniz?"

İkinci Kindred, "Bu İkiz Kindredler ağır bir yük ama biz güçlüyüz," dedi.

"Güzel, o zaman kaç! Kardeşim beni dışının ve ikizinin güvenliğini sağlamakla görevlendirdi. Eğer onlardan biri ölürse..." Garron cümlesini bitirmedi. Becca uykulu bir şekilde onun *ölmesini* neden umursadığını merak etti - kesinlikle umursamıyordu. Aslında bu noktada ölüm tatlı bir kurtuluş olurdu. Truth çoktan ölmüştü ve Far da hemen arkasındaydı. Neden devam etmeliydi?

Sonra Garron koşmaya başladı ve bayılmış olmalı çünkü başka bir şey hatırlamıyordu.

Kırkınıc Bölüm

Rüyasında Becca bir pazarlık yapıyordu.

Lütfen, Tanrım, diye yalvardı, elleri önünde kenetlenmişti, dizleri diz çökmekten ağrıyordu. Lütfen sevdiğim adamları kurtar. Yaptığımın yanlış olduğunu biliyorum ve bunun için sulanmayı kabul ediyorum. Ama lütfen benim günahlarım için onları cezalandırma. Lütfen yaşamalarına izin verin ve eğer bunu yaparsanız, yemin ederim ikisinden de vazgeçip manastıra geri döneceğim. Yemin ederim bir daha onlara bakmayacağım. Lütfen, lütfen, çok özür dilerim... Çok zr dilerim...

Kendine bak, diye fısıldadı yumuşak bir ses - suçluluk duygusunun sesi. "Hayatında ne yapıyorsun? Kendini bu kadar yoldan ıkarmana nasıl izin verebildin?"

"Affet beni!" Becca yalvardı. "Kendime engel olamadım, aşık oldum." "Tıpkı Kenneth'a yaptığın gibi. Sen de onu sevdin ve bak ne oldu. oldu."

"O... o öldü." Becca gözyaşlarını yutkunarak geri çekti. "O öldü ve hepsi benim hatamdı - tıpkı Truth ve Far'a olanların hepsinin benim hatam olması gibi."

"yle," diye fısıldadı küçük ses. "Aynı hatayı daha kaç kez tekrarlayan Becca? Dersini ne zaman öğreneceksin?"

"Artık öğrendim, yemin ederim öğrendim," diye itiraz etti Becca. "Lütfen-eğer sadece Gerçek ve Uzak iyi olabilseydi, her şeyi yapardım-her şeyi!"

"Herhangi bir şey? Hatta onları geride bırakıp asla arkana bakmayacak mısın?"

"I..." Becca nefes alamıyormuş gibi hissetti. Uzak ve Gerçek'ten ayrılmak mı? Tüm kalbiyle sevdiği adamları bırakmak mı?

"Eee?" diye sordu vicdan azabı. "Soruya cevap ver - onların hayatları karşılığında, ne Truth'u ne de Far'ı bir daha görmeyeceğine yemin eder misin?"

Yine mi?"

Becca bunu düşündü. Hayatlarına karşılık. Gitmesi onları çok incitecekti ama en azından hayatta kalacaklardı.

"Yemin ederim!" diye söz verdi sonunda. *"Sadece yaşamalarına izin ver - iyi olmalarına izin ver ve ben de onları bırakayım. Lütfen!"*

"Şey..." küçük ses düşünüyor gibiydi. *"Sanırım gerçekten tövbe ettiysen..."*

"Ben varım! Oh, öyleyim! Sadece iyi olmalarına izin verin, lütfen!"

"Çok iyi. Hayata ve sağlığa kavuşacaklar. Ama sözünüzü tutmalısınız."

"Yapacağım," diye söz verdi Becca hararetle. *"Yemin ederim yapacağım!"*

"Güzel. O zaman git ama unutma Rebecca. Sözünü unutma..."

"Becca? Leydi Becca, iyi misiniz?"

Ses, rüyasının kırılğan baloncuğunu yarıp geçerek onu uyandırdı ve bir şeylerin farklı olduğunun farkına varmasını sağladı. Farkın artık üşümemesi olduğunu anlaması bir anını aldı. Aslında sıcacıktı. Ayrıca kollarını ya da bacaklarını hareket ettiremiyordu.

"Ne...?" Sersemlemiş bir halde etrafına bakındı. "Neredeyim ben? Neden hareket edemiyorum?"

"Mekiğimize bindiniz." Onunla konuşan kişi Garron'du. Ona endişeyle bakıyordu, turkuaz gözleri endişeliydi. "Ve hareket edemiyorsun çünkü yaşadığın donma ve hipoterminin etkilerini tersine çevirmek için seni bir ısı kozasının içine koyduk."

"Ne?" Becca başını kaldırdı -hareket ettirebildiği tek parçası oydu- ve mekiğin ana uyku kabini olan odaya baktı. Kafasının içinde bir ses, *"Gerçek ve Uzak'la bağ kurduğun yer,"* diye fısıldadı. *Koparmaya yemin ettiğin bağ.*

Becca başını salladı. *Bağımı neden koparayım ki? Truth ve Far'ı seviyorum. Ayrıca... artık koparılacak bir bağ yok. Çünkü onlar... onlar...* Bir an için beyni hatırlamak istemedi ama sonra yine de aklına geldi.

Çünkü onlar ölü.

Farkına vardığı şey ona bir ton tuğla gibi çarptı ve aniden nefes alamaz hale geldi.

"Becca? İyi misin?" Garron'un sesi şimdi gerçekten endişeli geliyordu.

"Hayır. Ve bir daha asla olmayacağım. Yaptığın şeyden sonra olmaz." Becca gözlerini kırıştırdı, keşke kollarını serbest bırakıp gözlerini silebilseydi. "Beni yalnız bırakamaz mısın? Biliyorum... Truth'a yapman gerekeni yaptığını biliyorum ama ... şu anda sana bakamam."

Garron ona, "Leydi Becca, hayır, her şey girecek," diye güvence verdi.

"Herkes... herkes *ölmüşken* nasıl olur anlamıyorum," diye fısıldadı. "En azından cesetleri geri getirdiniz mi? Yoksa onları kuşların ve hayvanların yemesi için o korkunç ağaca mı astınız?"

Garron, "Bu Rai'ku'yu için söylenmiş bir yalandı," diye itiraz etti. "Bunu duymak zorunda kaldığınız için çok üzgünüm. Üzülebileceğinden endişelendik-"

"'Biz' kim?" diye sordu donuk bir sesle. "Sen ve bizi taşımaya yardım eden Canavar Kindred mı?"

"Son baktığımda canavar değildim." Uzun boylu bir figür aniden kapı aralığını doldurdu.

Becca belirsiz bir şekilde ona baktı. "Uzak mı? Ama nasıl...?"

"Garron'un vücudumdaki zehre karşı bir panzehiri vardı." Işık ikizi ona doğru geldi, sertçe hareket ediyordu. Siyah gözlerinin altında gölgeler vardı ve uzun sarı saçlarına hâlâ kan bulaşmıştı ama hayattaydı ve önemli olan da buydu.

"Oh, Far..." Becca'nın gözleri doldu ve boğazı aniden daraldı. "İyi olmanıza çok sevindim. Çok korktum... ikinizi de kaybetmekten korktum. Ben... Truth için çok üzgünüm..."

"Neden benim için üzölüyorsun?" diye homurdandı tanıdık bir ses. Kapı aralığını yeni bir figür doldurdu-Truth.

Becca bu kez gözleri yuvalarından fırlayacakmış gibi hissetti. *Bu doğru olamaz. Hâlâ rüya görüyor olmalıyım.* Bu fikir nedense onu rahatsız etmişti. *Rüya... rüya... rüyayla ilgili bir şey mi? Neyi unutuyorum?* Ama Truth tam karşısında ete kemiğe bürünmüş bir şekilde dururken ve görünüşe göre hayattayken bu endişeli hissi bir kenara itmek kolaydı. Ama nasıl hayatta olabilirdi ki?

"Sen... sen öldün," dedi açıkça, gözlerinin ona söylediklerine hâlâ inanamıyordu. "Öldüğünü gördüm. Garron seni o korkunç kol süngüsüyle bıçakladı."

"Ve kalbimi *zar zor* ıskaladı!" Truth göğsündeki yarayı ovuşturdu, hala çiğdi ama artık açık, kanayan bir yara değildi. "Yemin ederim kardeşim, neredeyse beni gerçekten öldürüyordun!"

"Özür dilerim," dedi Garron. "Herkesi gerçekten öldüğüne ikna etmek zorunda kaldım, Becca'yı bile." Becca'ya baktı. "İki yüzlülük için özür dilerim, bayan

-Truth'un hâlâ etrafta birileri varken yaşadığını söyleme riskini göze alamazdım. Rai'ku sessizce uçabilir ve her yerde casusları vardır. Sana böyle bir acı yaşattığım için beni affet."

"Ben... ama ben..." Rebecca başını salladı ve doğrulmaya çalıştı ama parlak gümüş bir battaniyeye benzeyen ısı kozası hâlâ onu hareket edemeyeceği kadar sıkı sarıyordu. "Ama bu nasıl mümkün olabilir ki?" diye boş boş sordu ve pes edip Truth'a baktı. "Bıçağın göğsüne girdiğini *gördüm*. Sırtından çıktığını *gördüm*. Aramızdaki bağ sayesinde acıyı bile hissettim. Ve sonra seni gördüm... seni gördüm..."

Birden gözyaşları geri geldi, kabardı ve taşıtı ve Becca onları durduramadığını fark etti.

"Rebecca! Oh, tatlım, hayır!" Truth'u daha önce hiç bu kadar üzgün görmemişti. Truth yatağın bir tarafına oturup Rebecca'nın yanağını okşarken, Far da diğer tarafa oturup Rebecca'nın gözlerindeki saçları okşadı.

Becca kendini kontrol etmeye çalışarak burnunu çekti.

"Beni okşamayı boş verin, oturabilmem için ambalajımı açın. Bu lanet şeyin içinde kendimi dev bir gümüş burrito gibi hissediyorum!"

İkizler onu çözdü ve sonunda ayağa kalktı. Onlara ulaşmak istedi ama bir şey onu durdurdu, gerçekten orada olup olmadıklarını hissetmek, bunun hala bir rüya olmadığından emin olmak için çaresiz olmasına rağmen... *Bir rüya*, diye fısıldadı kafasının içindeki küçük bir ses. *Bir rüya gördün... Bir söz verdin...*

Becca bunu biraz zorlukla bir kenara itti ve kendi kendine bunu daha sonra düşünebileceğini söyledi. Derin bir nefes aldı ve gümüş ısı battaniyesinin bir köşesiyle gözlerini sildi.

"Şimdi bana ne olduğunu anlat," diye sordu. "Nasıl olur da kalbinden bıçaklandığını gördüğüm halde hâlâ hayattasın?"

Truth, "İkiz Kindred'ların kendi kendini mühürleyen organları var," diye açıkladı. "Bu da bizi öldürmeyi çok zorlaştırıyor."

"Kendinden sızdırmazlık... Bu ne anlama geliyor?" Becca sordu.

"Otomatik olarak birbirlerine bağlanırlar. Herhangi bir delinme veya yaralanma olduğunda, bir İkiz Akraba'nın organları derhal kendilerini onarmaya başlar. Bu biraz zaman alır ve ciddi bir yara onları süreliğine etkisiz hale getirebilir ama sonunda iyileşirler," diye açıkladı Garron. Alaycı bir şekilde gülümsedi. "Bunu zor yoldan öğrendim, değil mi kardeşim?"

"Kesinlikle yaptın." Truth gülümseyerek karşılık verdi. "Çocukken *bir* gün sivriltilmiş kazıklarla oynuyorduk -bunları gatalar *sanıyorduk*-.

Garron biraz heyecanlandı ve aslında beni geçti."

"Ama'nın korkudan öleceğini sandım," dedi Garron. "Senin de öldüğünden emindim, öyle *hareketsiz* yatıyordun *ki*."

"Çok canım yandı," dedi Truth. "Hayati tehlike arz eden bir yaralanmada vücut, benim bu gece yaptığım gibi geçici olarak kendini kapatır; bu da iyileşme sürecine yardımcı olur."

"Yani *Y'grin*'le dövüşmeden önce bahsettiğin şey bu muydu? Çocukken yaptığınız kavga mı?" Becca birinden diğerine baktı.

Truth başını salladı ve Garron şöyle dedi,

"Sana karşı daha açık sözlü olamadığımız için üzgünüm Becca. Ama Rai'ku ne planladığımızı öğrenmiş olsaydı..."

"öldürür ve yerlerdi," diye bitirdi Truth acımasızca.

"Ugh!" Becca istemsiz bir tiksintiyle ürperdi. "Nasıl yapabildiler?" Garron sessizce, "İçlerindeki *dr'gin* yüzünden ete hasretler," dedi.

"Hâlâ anlamıyorum." Becca başını salladı. "Neden en azından aramızdaki bağ sayesinde seni hissedemedim? Far'ı anlıyorum, zehir yüzünden o artık yok. Ama sen... en azından bana bir tür his ya da başka *bir şey* gönderebilirdin. Seni görmek... öldüğünü düşünmek... korkunçtu. Tıpkı Kenneth gibi ama on kat daha kötüsü!"

Truth ciddiyetle, "Gerçekten üzgünüm Rebecca," dedi. "Ama dediğim gibi, vücudum bir süreliğine kapandı. Daha önce Garron'la şakalaşıyordum ama gerçekten de kalbimi delmiş olabileceğini düşünüyorum - vücudum onarım yaparken bilincim yerinde değildi, bu yüzden size hiçbir şey gönderemedim."

"Pekâlâ." Becca yavaşça başını salladı. "Peki ya Rai'ku? Kazığa oturtulduğunda hayatta kalabileceğini bilmezler miydi? Yani daha önce, sen çocukken böyle bir şey olduysa?"

Kara ikiz başını salladı. "Ama'mız bunu örtbas etti. Apa'm -babam- dışında Pax'taki tek tam kan İkiz Akraba bendim. Bu benim farklı olmamın bir başka yoluydu ve o benim farklı olmamı *istemiyordu*."

"Ayrıca, çocuklarınızdan birinin diğerini kazığa oturtması kadar kötü bir ebeveynlik olamaz," diye mırıldandı Far. "Ne olursa olsun kimsenin olanlardan haberdar olmasını istemediğinden eminim."

"Muhtemelen haklısın," dedi Garron. "Ama her zaman dış görünüşe çok önem verirdi. O... pek çok şeyi sakladı." Adamın turkuaz gözleri karardı ve Becca onun Feels Pain'i ve çocukken maruz kaldıkları istismarı düşündüğünü tahmin etti.

Truth da aynı şeyi hissetmiş olmalı.

"Artık bitti, kardeşim," dedi nazikçe, elini Garron'un koluna koymak için uzandı. "Artık Pax'ı geride bıraktığına göre bunu bir daha düşünmene gerek yok."

"Gittik mi yani?" Becca şaşkınlıkla onlara baktı. "Ama... zula ne olacak? Çiftleşmemiş erkekleri iyileştirmek için truthonium tılsımını bulmaya ne dersiniz?"

"Oh, bizde var. Görmek ister misiniz?" Garron hevesle sordu. Kadın cevap veremeden ayağa kalkıp odadan çıktı. Elinde küçük bir ayakkabı dolabı büyüklüğünde donuk metal bir kutuyla yeniden ortaya çıktı. "İşte...." Kutuyu bir çırpıda açtı ve Becca'nın görmesi için uzattı.

"Ohhhhh," diye nefes aldı. Kutunun ortasında, siyah, kadifemsi bir malzemeden kalın bir tabakanın üzerinde, o güne kadar gördüğü en muhteşem mücevher parçası duruyordu.

Neredeyse çürümeye yüz tutmuş düz kırmızı bir kordona asılmıştı; iki bin yıldır gömülü olduğuna göre bu hiç de şaşırtıcı değildi, diye düşündü Becca. Ama tılsımın kendisi tamamen sağlamdı. Pırıl pırıl parlayan, opalesan bir maddeden yapılmıştı.

En parlak elmasları ya da en iyi parlatılmış platini bile yanında sönük bırakan bir metal.

"Çok güzel," diye fısıldadı Becca sonunda. "Ama... şekli ne?" Çünkü bakıp durmasına rağmen tılsımın ne olması gerektiğinden emin olamıyordu. Önce bir kalbe benziyordu, sonra bir yıldıza, sonra da kendi içinde sonsuza dek dönecekmiş gibi görünen mükemmel bir spirale. Çözmeye çalışmak başını ağrıtmaya başlamıştı ama yine de gözlerini kaçıramıyordu.

"Emin değiliz," dedi Garron. "Değişiyor gibi görünüyor."

"Ama nasıl... nasıl aldın onu?" Becca bu güzel uzaylı şey tarafından hipnotize edildiğini, neredeyse uyuşturulduğunu hissetti.

"Koordinatları Truth'un el cihazında buldum," diye açıkladı Garron. "Panzehirin Far'ın sisteminde etkisini göstermesi için bir süre beklememiz gerektiğinden, üçünüzü kulübeme getiren Kindred savaşçılarından kazmama yardım etmelerini istedim. Onu çok çabuk bulduk - yeni koordinatlarınızı nereden aldığınızı bilmiyorum ama son derece doğrudular."

Koordinatları almak için yaptıklarımız... Becca iki erkeği aynı anda nasıl memnun ettiğini hatırladı ve bir utanç duygusuna kapıldı. *Yaptığımız şey... asla yapmamam gereken şey...*

"Hemen ayrılmayarak büyük bir risk aldın," dedi Truth, onun suçlu düşüncelerini bölerek. "*Rai'ku* her an geri gelebilirdi."

Garron, "Biliyorum ama bir daha asla yaşlı ağaçların arasında kazı yapma şansımız olmayacağından emindim," dedi. "Üçünüz de şu ya da bu nedenle bayginken elimden gelenin en iyisini yaptım."

Far ona, "Çok iyi iş çıkardın," diye güvence verdi. Becca onun sesinin gergin çıktığını düşündü ve başını kaldırıp ışık ikizinin iyi olup olmadığını görmek istedi. Fakat

Yine de gözlerini kutunun içindeki parlayan, yer değiştiren kolyeden ayıramıyordu.

"Ona... dokunabilir misin?" diye sordu. "Yani, tehlikeli mi?"

"Radyoaktif değil, eğer sorduğunuz buysa," dedi Truth. "Ama dokunmanızı tavsiye etmiyorum-"

O sözünü bitiremeden Becca elini uzattı ve bir parmağının ucuyla garip, değişken metali hafifçe okşadı.

Birdenbire Başrahibe tam önünde duruyordu.

Aman Tanrım! Becca neredeyse şaşkınlıktan boğulacaktı. İkizlerin ya da Garron'un Başrahibe'yi görüp görmediğini anlamak için etrafına bakındı ama bir şekilde donmuş gibiydiler.

"Zahmet etme, beni göremezler. Ben sadece senin için buradayım."

"Ne... ne istiyorsun?" Becca fısıldadı.

"Sanırım ne istediğimi biliyorsun." Başrahibe ona soğuk bir bakış fırlattı.

"Hayır, ben-"

"Pekâlâ, size göstereceğim."

Anında son birkaç saatin anıları ve duygularıyla dolup taştı. Sanki biri hayatını tekrar oynatıyordu ama kendi bakış açısından *değil*; sanki dışarıdan bir gözlemciydi ve yakın geçmişte olup biten her şeyi izliyordu.

Kendisinin, Truth'un ve Far'ın birbirlerine nasıl dokunduklarını, ikisini de nasıl sınıra getirdiğini ve elleri ve ağzıyla onları nasıl boşalttığını gördü. Kendini onlara nasıl verdiğini ve daha fazlasını vermeyi nasıl teklif ettiğini... onlara her şeyini vermeyi ve onlarla tamamen bağ kurmayı.

Onlara dokunma şeklini izlemek ve Baş Rahibe'nin de izlediğini bilmek Becca'nın acınası bir şekilde kızarmasına neden oldu.

Utanç. *Nasıl davrandığıma bir bak. Yaptığımız şeylere. İki erkek ve kürklü bikinili bir kız. Kötü bir porno filmin öncülü gibi. Nasıl yapabilirim ki?*

Hafıza, acı veren her ayrıntıyı gösterdikten sonra, Rai'ku çetesinin onlara saldırmak ve kaçırmak için kapıyı kırdığını göstermek için acele etti.

Becca kendini kulübeden alınıp bir *dr'gin*'in sırtında Kadim'in açıklığına uçurulurken gördüğünde irkildi. Daha da kötüsü, yargılamayı ve *Y'grin*'i izlemektir. Far'ın dizlerinin üzerine çöktüğünü ve daha sonra Garron'un onu bıçaklamasının ardından Truth'un yere yığıldığını görmek, o korkunç acıyı ve kaybı yeniden hissetmek gibiydi.

Ama imgelem burada bitmiyordu. Garron'un onu kulübesine geri taşıdığını, Truth ve Far'ın mekikte getirdikleri ekipmanın bir parçası olan gümüş ısı kozasına dikkatlice sardığını gösterdi. Sonra hepsinin hovertracker ile mekiğe geri götürüldüğünü gördü.

Son olarak, Baş Rahibe Becca'ya rüyasını hatırlattı.

Adamlarının hayatı için yalvardığını duyunca hafif bir nefes verdi.

"Sadece yaşamalarına izin ver, iyi olsunlar ve ben de onları bırakayım. Lütfen!" diye yalvarırken izledi kendini.

"Çok iyi," diye fısıldadığını duydu küçük sesin. *"Hayata ve sağlığa . Ama sen sözünü tutmalısın."*

"Yapacağım," diye söz verdi Becca rüyasında hararetle. *"Yemin ederim yapacağım!"*

"Ah," diye fısıldadı Becca, anılar kaybolup geride sadece Baş Rahibe'yi bırakırken.

"'Oh' gerçekten." Başrahibe ona sertçe kaşlarını çattı. Becca'nın hayal gücü müydü yoksa manastırda olduğundan çok daha öfkeli ve yargılayıcı mı görünüyordu?

"Başrahibe, lütfen..."

"Neden burada olduğumu anlamaya başladın mı? Truth ve Far'ın ikisi de sağlığına kavuştu ama sen buradasın, onlarla arkadaşlık ediyorsun ve hiçbir şey olmamış gibi davranıyorsun. Sözünü tutmaya niyetli misin, değil misin Rebecca?"

"BEN... BEN..." Becca adamlarına baktı, zamanın bu anında garip bir büyüyle hâlâ donmuşlardı. Uzun sarı saçlarıyla Far ve siyah saçları askeri kısalıkta kesilmiş Truth. İkisi de çok farklıydı ama yine de birçok yönden birbirlerine çok benziyorlardı. Cesur, güçlü, nazik, cömert, yakışıklı ve onun için çok ama çok değerli. Onları terk etme, hayatından çıkarma düşüncesi kendisini hasta hissetmesine neden oluyordu. Sanki kalbini söküp atmayı düşünüyormuş gibi.

Keskin hatları ve açılılarıyla, siyah cüppesi ve beyaz peleriniyle leş kargasına benzeyen ve yanlış cevap verirse Becca'nın gözlerini oymaya hazır olan Başrahibe'ye döndü. Ne söyleyeceğinden emin olamayarak ağzını tekrar açtı ama Başrahibe çoktan gözden kaybolmuştu.

"Bunu bir düşün Rebecca," diye fısıldadı sert sesi kaybolurken.

"Verilen şey aynı kolaylıkla geri alınabilir..."

Ve sonra o gitti ve küçük uyku kabini çözüldü. "...ona dokunmak. Dokunan kişi üzerinde garip bir etkisi var gibi görünüyor"

Truth bitirdi. Ama cümlesine başlayalı o kadar uzun zaman olmuştu ki Becca onun neden bahsettiğini tamamen unutmuştu.

"Tamam," dedi zayıf bir sesle. Elini tılsımdan çekti ve parmaklarını kucağında yumruk yaptı.

Truth kaşlarını çatı. "Aslında ona dokunmadın, değil mi? İyi misin?"

"Ben iyiyim," diye yalan söyledi Becca. Ama onun sözlerini zar zor duyuyordu. Hâlâ parlayan hakikatonyuma bakıyor ve az önce ne olduğunu merak ediyordu.

Bu sadece bir rüyaydı, dedi kendi kendine huzursuzca, değişen kolyeye bakarak. Ama öyle miydi? Gerçekten öyle miydi? Yoksa bir tür imgelem miydi - sözünü tutmazsa başına geleceklere dair bir uyarı mı?

Baş Rahibe'nin yüzündeki sert ifadeyi hâlâ görebiliyor, sesindeki onaylamama ifadesini hâlâ duyabiliyordu. Becca tutmaya yemin ettiği bir anlaşma yapmıştı. Sözünü tutmazsa ne olabilirdi? Truth ve Far...? Ama bu düşünceyi bitirmesine izin veremezdi, çok korkunçtu.

"Yedi Cehennem." Acının boğuk haykırışı Far'dan geldi.

Becca gözlerini yer değiştiren kolyeden ayırdı ve ışık ikizinin iki büküm olduğunu, görünüşe göre acı çektiğini gördü.

Aman Tanrım, şimdiden başlıyor! diye fısıldadı beyninin içindeki paniklemiş küçük bir ses. Yine ölüyor çünkü sen sözünden dönmek istiyorsun! Çünkü hatalarından ders alıp Baş Rahibe'nin dediğini yapmayacak kadar inatçısın.

"Bunu bir düşün," diye fısıldadı sert bir ses kafasının içinde. "Verilen şey aynı kolaylıkla geri alınabilir..."

"Abi? İyi misin?" Truth ikizinin yanına gitti ve alışılmadık bir nezaketle kolunu omuzlarına doladı.

"Tamam." Far doğruldu ama yüzü bembeyazdı. "Sadece birkaç... cin zehrinin kalıcı etkileri, eminim." Gülmeye çalıştı. "Sanırım senin kadar sert değilim."

"Hayır, sadece çocukken bana zehir aşılandı," diye düzeltti Truth onu. "Dr'cinleri olanların yanında kendini güvende hissetmek *O'ahn* olmanın bir parçasıdır."

"Dişiler de aşılarmış mı?" Far biraz daha iyi görünmeye başlamıştı - en azından diğer kültürlerle ilgilenecek gücü vardı, bu da ona daha çok yakışyordu.

Garron başını salladı. "Aşı yapmak zor ve pahalı. Dişiler Rai'ku için çok az değerli sayılırlar; bu da onları Kindred'lardan ayıran bir başka özelliktir. Bir diş bir erkek tarafından seçilmediği ve dönüşümü sırasında çizilmediği sürece panzehiri bile alamaz."

"Bu korkunç," dedi Becca uzaktan ama akli gerçekten de bu konuşmada değildi. Düşündüğü şey Baş Rahibe'den gördüğü imgelem miydi - yoksa bir ziyaret miydi?

Onları terk etmek zorundayım. Bağımızı koparıp eve dönmeliyim.

Bu korkunç bir duyguydu; neredeyse adamlarının öldüğünden emin olduğu zamanki kadar korkunçtu. Ama Becca, sadist bir piçin en keskin makasını kalbinin üzerinde kullanıyormuş gibi hissetmesine neden olsa da, içten içe bunun yapılması gereken doğru şey olduğunu biliyordu.

"Becca?" Truth'un sesini duydu ve başını kaldırdığında Truth ile Far'ın yüzlerinde endişeli bakışlarla onu izlediklerini gördü.

"Sen iyi misin?" Far sordu. "Sadece senden bir üzüntü dalgası hissettim."

"Üzüntü ve umutsuzluk," diye ekledi Truth. "Seni rahatsız eden ne?"

"Hiçbir şey," diye yalan söyledi Becca. Başını salladı ve gözlerini onlardan kaçırdı. "Ben sadece... gerçekten yorgunum ve yalnız kalmak istiyorum. Siz... siz gidebilir misiniz? Hepiniz?"

"Oh, şey..." Truth şaşırmış, Far ise incinmiş görünüyordu. Aralarındaki bağdan gelen endişe ve kaygı duyguları Becca'nın kendini korkunç hissetmesine neden oldu. Ama ne yapması gerektiğini biliyordu.

"Gidin!" dedi onlara sesini yükselterek. "Lütfen, sadece gidin. Ben... Ben şu anda size bakamam. İkinize de."

"Pekâlâ," dedi Truth sert bir sesle, oturduğu yatağın kenarından kalkarak. "Biz gidiyoruz. Çoktan kıvrımı geçtik ve yakında Ana Gemiye yaklaşıyor olmalıyız."

Far sessizce, "Siz farkına bile varmadan eve dönmüş olacağız," diye ekledi.

"Güzel." Becca ikisine de bakmayı reddederek başını başka tarafa çevirdi. "Oraya ne kadar çabuk varırsak o kadar iyi."

Başka bir şey söylemeden odadan çıktılar ve sessizce kapıdan çıktılar.

Kapı arkalarından kapanır kapanmaz Becca başını duvara çevirdi ve olabildiğince sessizce ağladı. Sıcak, acı gözyaşları gözlerine doldu ve sessizce yanaklarından aşağı süzüldü - sanki küçük, ölümcül bir yaratık onu parçalıyor, pençelerini ve dişlerini iç organlarında kullanıyormuş gibi hissetti.

Ama acı korkunç olsa da yapacak bir şey yoktu; Ana Gemi'ye döner dönmez ne yapması gerektiğini çok iyi biliyordu.

Ve çok acıtacaktı.

* * * * *

Ur iblisi Ana Gemi'ye geri dönerken kendi kendine memnuniyetle mırıldandı. Uzayda ilerlemek için bir araca ihtiyacı yoktu, ancak çok fazla enerji harcıyordu - enerjisini iyi harcadığını düşünüyordu.

Orthanxianların tılsımını ele geçirerek onu ve halkını kovabileceklerini gerçekten düşünmüşler miydi? Ne kadar da aptalmışlar! Tılsım güçlüydü, doğrudu ve üç gözlü aptal Vashtar'ın *vaat* ettiği her şeyi yapabilecek güçteydi - tabii doğru kullanılırsa. Ve Ur bunun olmayacağından emin olmuştu.

Tılsımın gücü, ona dokunanlara imgelemler verecek kadar güçlüydü. Kızın rüyasını kullanarak onun suçluluk duygusunu, korkusunu ve utancını, saygı duyduğu ve hürmet ettiği birinin hayaline dönüştürmek basit bir meseleydi. Ve onu iki erkeğini terk etmesi ve onları bir daha asla görmemesi gerektiğine ikna etmek daha da basit bir meseleydi.

Ur hepsinin içine bakmış ve nihai sonucu görmüştü. Dişileri olmadan ikisi de zayıftı. Aydınlık ikiz fiziksel olarak ve karanlık ikiz-Truth-duygusal olarak. Kız gider gitmez, zayıflıklarına yenik düşmeleri uzun sürmeyecekti.

Bu gerçekleştiğinde ve bağ koptuğunda -ya kızın hayal ettiği gibi bir rahibe tarafından- ya da ölümle, o, Ur, bekliyor olacaktı. Kabaca kovulduğu bedenin kontrolünü ele geçirecek ve onu yeni bir kıyafet gibi giyecek, uzun ve kalıcı sahipliğinin her anından zevk alacaktı.

Bölüm Kırkbir

"Hayır, savaşçılarınızla kurduğunuz bağı bozmayacağım. Benden bunu istemeniz bile yanlış."

Yeşil çizgili saçları ve parlayan yeşil gözleriyle heybetli görünen orta yaşlı bir kadın olan rahibe, Becca'ya ayakkabısının altından kazınmış bir şeymiş gibi baktı.

Ayakkabı giydiğinden değil - aslında Becca mekikleri Ana Gemi'ye iner inmez doğruca Kutsal Koru'ya geldiğinden beri ikisi de yalınayaktı. Tepedeki yeşil ve mor yapraklar hafif esintiyle hışırdıyor, çimenler çıplak ayaklarını gıdıklıyordu. Burası huzurlu ve dinlendirici bir yer olmalıydı. Ama Becca hayatında hiç bu kadar gergin hissettiğini hatırlamıyordu.

"Özür dilerim," dedi çenesini kaldırarak ve korkutulmayı reddederek. "Ama Birinci Dünya'nın baş rahibesi bana -aslında *Tanrıça* onun aracılığıyla bana söyledi- istersem bu bağı koparabileceğimi söyledi. Ve şimdi, şey, istiyorum. Daha da ötesi, buna *ihtiyacım* var."

"Peki neden bu ihtiyacı hissediyorsun?" diye sordu rahibe. "Bir bağı kopması ciddi bir şeydir. Tanrıça'nın sana sevmen ve bakman için verdiği erkekleri terk edip tekrar kendi başına yaşamaya başlamana ne sebep olabilir?"

"Bunu yapmak *istemiyorum*, tamam mı?" Becca patladı. "Yapmak *zorundayım*." Truth ve Far ile arasındaki bağı, istediği zaman geri getirebileceğinin garanti edildiği pahalı bir satın alma işlemi olduğunu düşünmeye başlamıştı ama şimdi satıcı kız iade işleminin çok zor olduğunu iddia ediyordu.

"Anlamıyorum."

Hayır ve anlamını sağlayamam. Deli gibi konuşmadan olmaz! Becca, Baş Rahibe'yle ilgili gördüğü o tuhaf imgelemi, verdiği sözü ve bu sözü tutmazsa kendisine yapılan tehdidi düşündü. Adamlarını onlardan uzaklaşmaktan başka nasıl kurtarabilirdi? Aralarındaki bağı koparmaktan başka ne yapabilirdi?

"Sen daha da zorlaştırmasan da bu zaten yeterince zor," dedi rahibeye. "Şimdi bana yardım edecek misin yoksa Nadiah'ı kendim mi arayayım? O senin başrahiben ya da patronun falan değil mi?"

Rahibe kendini muhteşem bir yüksekliğe çıkardı - tüm Kindred kadınları son derece uzun olduğu için zor olmadı.

"O benim üstüm ve tarikatımızın başı ama her rahibe Tanrıça'yı kendi kalbiyle duymakla görevlidir. Seni incelemeden bu bağı senin için bozmayı kabul etmeyeceğim."

"Bu da ne demek oluyor?" Becca sordu ama rahibe çoktan Becca'nın yüzünü iki büyük, soğuk elinin arasına almış, gözlerinin içine bakıyordu.

Birdenbire, sanki birisi anılarını karıştırıyormuş, bir dosya klasörünü gelişi güzel karıştırıyormuş gibi düşüncelerini inceliyormuş hissine kapıldı.

"Hey!" diye itiraz etti Becca ya da en azından itiraz etmeye çalıştı. Ama olduğu yerde donup kalmış gibiydi; rahibe sözünü bitirene kadar konuşamıyor ya da hareket edemiyordu.

"Hmmm." Rahibenin sesi endişeli geliyordu. "Çok şey görüyorum... ama çok şey de gizli." Becca'nın yüzünü serbest bıraktı ve kaşlarını çattı. "Kendini benden nasıl gizliyorsun?"

"Neden bahsettiğinizi bilmiyorum," dedi Becca. "Hiçbir şeyi bilerek yapmıyorum."

Rahibe artık aklından çıktığına göre düşünebildiği tek şey ne kadar *tecavüze uğramış* hissettiğiydi. Garip bir Kindred kadın sayfasına sahip olmak

anılar neredeyse Baş Rahibe'nin onu Truth ve Far ile seks yaparken izlemesinden daha kötüydü. *Neredeyse.*

"Üçünüzü bir araya getiren olayları gördüm," dedi rahibe. "En önemlisi, her iki erkeğinizi de gemimizi istila eden iblislerden kurtarabildiğinizi gördüm."

"Evet..." Becca başını salladı.

"O zaman bile aranızdaki bağın başlangıcı güçlüydü. Bu ikisi arasında bir köprü görevi görmeniz gerekiyordu; doğumda ayrıldıklarında parçalanmış olanları bir araya getirmek ve iyileştirmek için."

"Ve bunu ben *yaptım*," dedi Becca. "İkiz bağları artık benim sayemde güçlü ve eksiksiz. Tanrıça'nın istediğini yaptım."

"Pek sayılmaz." Rahibe kaşlarını çatı. "Kara Gezegen'den gelen şeytani tehdit hâlâ bu geminin üzerinde asılı duruyor - henüz çözülmedi."

"Ama yakında olacak! Truth şu anda truthonium tılsımını Sylvan ve Konsey'e getiriyor. İblis parazitlerinden kurtulabilecekler ve çiftleşmemiş erkekleri neredeyse anında gerçek benliklerine kavuşturabilecekler."

"Yine de, her şey çözülene kadar bağı koparmayacağım." Rahibe kaşlarını çatı. "Bunun için bana daha sonra teşekkür edeceksin. Birini ölümden, diğerini de mahvolmaktan koruyan tek şey erkeklerinle paylaştığın kısmi bağ."

"Bekleyeceğini ve Truth'u daha sonra alacağını söyleyen iblis hakkında mı konuşuyorsunuz? Şimdiye kadar Çiftleşmemiş Erkekler bölgesine gitmiş olması gerekmez miydi? Bak, boş ver," diye devam etti Becca rahibenin cevap vermesine fırsat vermeden. "Eğer bana yardım etmeyeceksen, iyi, edecek birini bulurum."

"Bu gemideki hiç kimse bunu yapmayacak, sizi temin ederim." Rahibe ona ters ters baktı. "İstersen Baş Rahibemizi çağırabilirsin ama bir bağ sadece şahsen koparılabilir ve Nadiah Birinci Dünya'ya bağlıdır."

Becca bağıracak kadar sinirli hissetti ama bir şekilde sesini kontrol altında tuttu.

"," dedi sıkıca. "Zaman ayırdığınız için teşekkür ederim."

Topuklarının üzerinde döndü ve Kutsal Koru'dan çıktı, sadece ayakkabılarını alacak kadar durdu. Bağı koparamasa bile verdiği sözü tutabilirdi.

Ana Gemiden ayrılmak zorundaydı - buradan uzaklaşmak ve hemen Dünya'ya geri dönmek için.

Bölüm Kırk İki

"Merhaba, Komutan Sylvan. İçeri buyurun." Truth kenara çekilerek diğer erkeği Far'la paylaştığı süite soktu.

"Merhaba, Truth. İkizin nasıl?" Sylvan yaşam alanına girerek sordu.

Truth başka tarafa baktı. "Aynı. Belki biraz daha kötü."

"Anlıyorum. Çok özür dilerim." Sylvan iç çekti.

Truth onun elinde tanıdık görünümlü metal bir kutu tuttuğunu fark etti.

"Orthanxian tılsımını neden getirdin? Ona dokunmadın, değil mi? Sen?"

"Sadece bir kez, kazara." Sylvan titredi. "Pek de hoş bir deneyim değildi. Onunla doğrudan temas etmek oldukça garip halüsinasyonlara yol açıyor gibi görünüyor. Aslında babamı gördüğümü sandım ama o öleli yıllar oldu."

"Onu elimde tuttuğumda ben de çok tuhaf şeyler gördüm." Truth kaşlarını çattı. "Peki, panzehiri Vashtar'ın söylediği gibi yaptın mı?"

"Biz..." Sylvan boğazını temizledi. "Ve?"

Truth sordu.

"Ve işe yaramadı." Sylvan omuz silkti. "Görünüşe göre her şeyi denedik - tılsımı daha uzun veya daha kısa süre suya daldırmak, gücünü aktarmak için yağ veya çeşitli kimyasallar gibi başka ortamlar kullanmak..." Başını iki yana salladı. "Hiçbir şey işe yaramıyor."

"Çiftleşmemiş erkekler üzerinde denedin mi?" Truth sordu.

Sylvan başını salladı. "Yaptık. Hepsi sakinleştirildiği için, ele geçirilmiş bir erkeği dışarı çıkarmak için kalkan bariyerini bir anlığına kaldırma riskini aldık. Söylediğiniz her şeyi yaptık; gölge taşı parçasını düşman ruhu almak için beklettik ve erkeği tılsımlı suyla bolca ıslattık."

"Ve?" Truth tekrar sordu.

"Uyandı ve bir rehine aldı; deneyi gerçekleştirdiğimiz tıp merkezinin yakınında bulunan bir hemşire."

"Yedi Cehennem," diye mırıldandı Truth.

"Aynen öyle." Sylvan acımasız görünüyordu. "Şansımıza, aramızda yaşayan Scourge savaşçısı Xairn de oradaydı çünkü eşi Lauren yan odada yeni doğum yapmıştı. Çiftleşmemiş erkeğin arkasına geçti ve içindeki iblis hemşireye herhangi bir kötülük yapamadan onu boynundan tutup boğdu."

"Erkeği öldürmeye zorlandı mı?" Truth sordu.

Sylvan başını salladı. "Hayır. O sadece konukçu bedeni gevşeyene kadar hava kaynağını kesti. Onu yeniden uyuttuk ve Çiftleşmemiş Erkekler bölgesine geri koyduk."

"Sana ne söyleyeceğimi bilmiyorum," dedi Truth. Hayal kırıklığı içinde bir elini saçlarında gezdirdi. "Bu hiç beklenmedik bir şey. Rebecca beklenmedik *bir* şekilde gittiğinde en azından doğru *bir şey* yaptığımızı, kardeşlerimizin çaresizce ihtiyaç duyduğu tedaviyi bulduğumuzu düşünmüştüm." Başını öne eğdi. "Özür dilerim Komutan. Görünüşe göre sizi hayal kırıklığına uğrattım."

"Sadece sen değil, kardeşim." Far aniden uyku alanına açılan kapı aralığında belirdi. Işık ikizi tarif edilemeyecek kadar yorgun görünüyordu - dik bile duramıyordu, Truth bunu fark etti - destek için kapı çerçevesine yaslanmıştı.

"Uzak! Yataktan çıkmamalısın!" Truth ona doğru koştu ve bir kolunu omzuna atarak ikizini destekledi.

"Üzgünüm ama sizin ve Komutan Sylvan'ın ne konuştuğunuzu duydum." Far yorgun bir ifadeyle Sylvan'a başını salladı. "Merhaba Komutan."

"Merhaba, Far." Sylvan onlara değerlendirci bir bakış attı. "İkinizi bu kadar yakın gördüğüme şaşırdığımı söylemeliyim. Orthanx'a gittiğinizde, herhangi bir kardeşlik ilişkisi kurmak istemiyor gibiydiniz."

Far, "Becca bizi değiştirdi - İkiz bağının büyümesine yardımcı oldu," dedi.

"Ve sonra gitti." Truth kaşlarını çatı. "Bize veda bile etmeden." "Senin öldüğünü gördü, kardeşim - ya da öyle olduğunu sandı," dedi Far. "Ve o da beni de ölümün eşiğine getirdi. Onun geçmişini biliyorsun. onun için çok fazla."

"En azından nereye ve neden gittiğini bize bildirebilirdi. Ana Gemiden ayrıldığını biliyoruz çünkü Nakliye Komutanına sordum ve o da Dünya'ya bir mekikle döndüğünü doğruladı."

"Yine de..." Far içini çekti ve yüzünde acı dolu bir ifade belirdi. Truth da aralarındaki bağ sayesinde bunu hissetti; orta bölgesinde yoğunlaşan ve tüm uzuvlarına yayılan donuk bir ağrı.

"Gel," dedi. "Seni yatağına geri götürmeliyiz."

Far çenesini kaldırdı. "Dinlenmekten yorulдум. Fazla zamanım kalmamış olabilir

-Bu parayı boşa harcamaya niyetim yok. Tabii..." Umutla Sylvan'a baktı. "Yapacağın şu testler mi?"

Sylvan üzüntüyle başını salladı. "Üzgünüm Far, mümkün olan her türlü testi yaptım ama *dr'gin* zehri analize meydan okuyor. Hâlâ üzerinde çalışan adamlarım var ama şu anda sonuç..." Boğazını temizledi. "Pek olumlu görünmüyor."

"Bundan korkuyordum," dedi Truth. "Garron senin *stelsis*'ten *nadis*'e geçtiğini düşündüğünü söyledi. *Dr'gin* zehirlenmesinin ikinci aşaması," diye açıkladı Sylvan'a. "Bu aşamaya ulaşıldığında, panzehir genellikle çok daha az etkilidir."

"Bu sefer olduğu gibi," dedi Far. "Ama elimden geldiğince yardım etmek istiyorum. Söylediğiniz her şeyi duyamadım Komutan Sylvan. Lütfen bana tılsımla ve çiftleşmemiş erkeklerle ilgili sorunun ne olduğunu söyleyin."

"Önce gel kanepeye otur," diye emretti Truth.

Kardeşindeki zayıflığı hissedebiliyordu ve bu onu çaresiz ve öfkeli hissettiriyordu. Keşke Far ve Rebecca'yı Pax'a götürmeseydi! Keşke Far ölümcül bir şekilde pençelenmeseydi! Önce Becca sanki umurunda bile değilmiş gibi hiçbir uyarıda bulunmadan onları terk etmişti ve şimdi de ona bakmayı daha yeni öğrenmişken ikizini kaybedecekmiş gibi görünüyordu. Peki ne için? Far'ın elde etmek için her şeyini feda ettiği tılsım işe yaramıyordu. Truth o kadar öfkeliydi ki bir şeyleri *yumruklamak* istiyordu!

"Abi..." Belli ki Far aralarındaki bağ sayesinde onun hayal kırıklığını hissetmişti çünkü kanepeye yerleştiklerinde bir elini Truth'un koluna koydu. "Öfkeye kapılma. Bunun hiçbir faydası yok."

"Özür dilerim." Truth öfkesini kontrol altına almaya çalışarak derin bir nefes aldı. "Ben sadece..."

"Becca tarafından terk edildi ve tılsım işe yaramadığı için hayal kırıklığına uğradı. Biliyorum." Far başını salladı.

Truth bir nefes verdi. "Aynen öyle."

Sylvan onlara şaşkınlıkla baktı. "İkiz bağınız gerçekten de büyümüş. Kat, Deep ve Lock bunu duyduklarına çok memnun olacaklar."

Far sessizce, "Memnun olmaları için fazla zamanları yok, en güçlü bağın bile ölümden sağ çıkabileceğini sanmıyorum," dedi.

"Yeter." Truth kaşlarını çatdı. "Daha iyi olacaksın. Komutan Sylvan kan analizin üzerinde çalışmaya devam edecek ve mutlaka *bir şeyler* ortaya çıkacak. Bu arada, tılsımda neyin yanlış gittiğini anlamaya yardım etmek istediğini sanıyordum."

"Ben de öyle." Far başını salladı ve Sylvan'a baktı. "Lütfen kardeşime söylediklerinizi tekrarlayın."

Sylvan her şeyi tekrarladı ve Far kaşlarını çatdı.

"Durun, size söylediğimiz her şeyi yaptığınızı söylemişsiniz. Ama ya bir şey unuttuysak?"

"Ne?" Truth sordu. "Komutan Sylvan'a Vashtar'ın söylediklerini anlattık - tılsımı suya batırıp suyu panzehir olarak kullanarak çiftleşmemiş erkekleri temizlemek."

"Ama Vashtar başka bir şey söylemedi mi?" Far sordu. "Önce tılsımı etkinleştirmekle ilgili bir şey?"

"Etkinleştiriliyor... bir dakika," diye haykırdı Truth. "Böyle bir şey söylemişti." Sylvan'a döndü. "Özür dilerim Komutan - Rebecca'nın bizi terk etmesi ve kardeşimin hasta olması arasında o kısmı tamamen unutmuşum."

"Ben de öyle," dedi Far. "Tüm suç sende değil."

"Suçlu bulma konusunda endişelenmeyin, sadece etkinleştirin." Sylvan metal kutuyu Truth'a uzattı, o da şüpheyle aldı.

"Yapardım... eğer nasıl yapılacağını bilseydim."

"Vashtar talimatlar hakkında bir şey söylememiş miydi?" Far sordu.

"Ne talimatları?" Truth metal kutuyu dikkatle açtı ve değişen, parlayan tılsıma . "Burada kolyenin kendisinden başka bir şey görmüyorum. Yanında tür kâğıt ya da kayıt cihazı olması gerekmez mi?"

"Kaplamanın altına ya da belki de kutunun kendisine baktınız mı?" Sylvan önerdi. "Eğer çağlar boyunca gömülü kalması gerekiyorsa, talimatların herhangi bir bozulabilir ortamda bulunacağı şüpheli görünüyor."

"Hayır, ama şimdi bakacağım." Tılsıma dokunmamaya çok dikkat eden Truth, kutuyu kaplayan yumuşak siyah malzemeyi soydu. Tılsımıyla birlikte kutuyu kaldırdı ve yanındaki boş minderin üzerine koydu. Sonra kutunun içine baktı.

"Eee?" Far sordu.

"Hiçbir şey," dedi Truth düz bir sesle. "Hayır, bekle... bir şeyler oluyor."

İlk baktığında kutunun içindeki boş gümüşten başka bir şey görmemişti. Ama şimdi harfler belirliyordu - Truth'un daha önce gördüğü hiçbir şeye benzemeyen kıvrımlı, parlayan yazılar.

"Bu da *ne*?" Sylvan Truth'un omzunun üzerinden bakmak için dönmüştü.

"Kadim Orthaxian, sanırım." Far da kutunun içine bakıyordu.

"Okuyabiliyor musun?" Sylvan sordu.

Far başını salladı. "Yapamamam gerekirdi ama..." Kaşlarını çattı. "Ama bir şekilde *yapabilirim*."

"Ben de öyle," diye mırıldandı Truth.

Sylvan kutuyu inceledi ve başını salladı. "Ben de." Hepsi bir süre sessizce okuduktan sonra, "Bu ne anlama geliyor?" diye sordu.

"Bu da demek oluyor ki," dedi Truth acımasızca, "Rebecca'yı bulmamız gerekecek. Ama onun bundan pek memnun olacağını sanmıyorum."

"Ve nereye gittiği hakkında hiçbir fikriniz yok mu?" Sylvan sordu.

Truth başını salladı. "İnsan/Kindred ilişkileri binasına bırakılmış. Birisi onu oradan almış ama kim olduğunu kimse bilmiyor."

"Nerede olabileceğine dair hiçbir fikrimiz yok," dedi Far ve sesindeki özlem Truth'un boğazına bir yumru oturttu. Tanrılar, Rebecca'ya ne kadar kızgın olsa da onu o da özlüyordu. Ruhü tıpkı kardeşininki gibi onu özlüyordu.

"Belki ailesinden biri gelip onu almıştır? Ailesiyle birlikte mi? Ya da rahibe olacağı manastıra ne dersiniz?" Sylvan önerdi.

Truth kaşlarını çatı. "Tüm o yerleri kontrol etmek istedim ama Far bana izin vermedi."

Far, "Çünkü Rebecca'yı aradığımızı ailesine ve dini tarikatına duyurursak, ona sıradan bir ilgiden daha fazlasını duyduğumuz belli olur," diye itiraz etti. "Kalıcı bir bağ kurmamızın önündeki en büyük engellerden biri, bu insanların onunla ilgilendiğimizi öğrenmeleri halinde ne düşüneceklerinden korkmasıydı."

"Bunu gizlice de yapabiliirdik," diye itiraz etti Truth. Bu zaten birkaç kez yaşadıkları bir tartışmaydı.

Far başını salladı. "El altından bilgi almaya çalışarak ailenizin benden nefret etmesine neden olma hatasını yaptım. Bunu tekrarlamayacağım."

"Ailem ne olursa olsun senden ve Rebecca'dan nefret ederdi," dedi Truth kısaca. "Rai'ku'ların tarzı budur; farklı olan herkesten ya da her şeyden nefret etmek ve korkmak."

Sylvan düşünceli görünüyordu. "Sanırım bir fikrim var - Becca'nın nereye gittiğini bilebilecek ve ailesinin şüphelerini uyandırmadan gidip onu alabilecek biri."

"O zaman gönder onları," dedi Truth. "Ama seni uyarıyorum, Rebecca'nın tılsımın ihtiyaçlarına pek açık olacağını sanmıyorum."

"Bunu göreceğiz." Sylvan ayağa kalktı.

Truth kutuyu yeniden paketledi ve ona uzatmaya çalıştı ama Sylvan başını salladı.

"Hayır, sende kalsın. Becca'yı bulursam, onu yakınında tutman gerekecek."

"Nasıl isterseniz." Truth kutuyu kapattı ve Sylvan'ı kapıya kadar geçirdi. "Onu getirmek için elinden geleni yap," dedi alçak bir sesle. "Sadece tılsım için değil, Far'ı son bir kez daha görmesi gerektiği için..." Omzunun üzerinden Far'ın yorgun bir şekilde kanepeye yığıldığı yere bir bakış attı. "Daha önce," diye bitirdi sözlerini, o korkunç kelimeleri söylemekten kendini alamamıştı.

"Anlıyorum." Sylvan ona kolunu uzattı ve Truth bir an için kolunu sıkıca kavradı. "Ama umutsuzluğa kapılmamaya çalış, her şeyin kötü görüldüğünü biliyorum ama Far aslında oldukça iyi dayanıyor." Sesini mırıltıya düşürdü. "Aslında, aldığım son kan örneklerine göre zehir onu çoktan yenmiş olmalı. Hâlâ nasıl bizimle olduğundan bile emin değilim ama bir şekilde bizimle." Kaşlarını çattı. "Belki de neredeyse Becca'yla bir ilgisi vardır?"

"Bundan şüpheliyim." Truth başını salladı. "Ve bana söylediklerin Far'ın beni her an terk edebileceğini düşündürüyor." Bir an için gözlerini kapattı. "Onu gördüğüm andan itibaren kardeşimi kendimden uzaklaştırmaya çalıştım. Şimdi tek istediğim onu yakınıma çekmek ama o kadar az zamanımız var ki..."

"O zaman bunu en iyi şekilde değerlendir," dedi Sylvan kararlı bir şekilde. "Bu süreyi birlikte geçirin ve bu arada ben de Becca'nın yerini bulmaya çalışacağım."

"Teşekkür ." Truth başını salladı ve boğazının daha fazlasını söyleyemeyecek kadar daraldığını fark etti. Başka bir şey söylemeden Komutan Sylvan'ın gidişini izledi.

Rebecca, diye düşündü diğer erkek ayrılırken. Neredesin? Ve çok geç olmadan bize geri dönecek misin?

Bölüm Kırk Üç

"Annen seni burada bulabileceğimi düşündü." Kapının eşiğinde duran Kat, kumral bir kaşını kaldırdı. "Eee? İçeri girebilir miyim yoksa zavallı yaşlı ve hamile kadını bütün gün sıcakta bekletecek misin?"

"Ah, özür dilerim!" Becca kapıyı daha geniş açtı ve misafirini hemen içeri aldı. "Sadece şaşırdım. Anneme burada olduğumu kimseye söylememesini söyledim."

"Biliyorum ama çok ikna edici olabiliyorum. Patlamak üzere olduğumu gören kimse hayır diyemez." Kat anlamlı bir şekilde inledi ve bir elini şişmiş karnına götürdü. "Lafı açılmışken, oturabileceğim bir yeriniz var mı? Şu anda sürekli perişan haldeyim ve ayakta durmak buna hiç yardımcı olmuyor."

"Bu taraftan," Becca onu hızla ön koridordan büyükannesinin oturma odasına götürdü. "Buyurun." Çiçek desenli kanepeyi gösterdi.

"Bundan emin misin?" Kat, hâlâ nispeten yeni görünen kanepeye bakarak sordu. "Bu güzel bir mobilya ve ben üzerindeyken suyum gelirse tamamen mahvolacak."

Becca gülmeye çalıştı ama sağ gözüne ani bir acı saplandı ve onun yerine bir iniltiyi bastırmak zorunda kaldı.

Kat ona sertçe baktı. "İyi misin?"

"Peki." Becca ona bu koşullar altında yapabileceği en parlak gülümsemeyi yaptı. "Kanepe konusunda da endişelenme, doğum sancısı çekersen büyükannemin anlayış göstereceğinden eminim. Lafı açılmışken, neden

Zaten zamanınıza bu kadar yakınken Ana Gemi'den mi seyahat ediyorsunuz?"

"Seni almaya geldim, bebeğim." Kat kaşlarını çattı. "İnan bana, hiç eğlenceli değil ama Sylvan gelmesi gerekenin ben olduğumu düşünüyor gibiydi. Sanırım ona katıldığımı söylemeliyim, her ne kadar bu seni şu anda en sevdiğim kişi yapmasa da."

Becca kollarını göğsünde kavuşturarak sert bir sesle "Özür dilerim," dedi. "Bunca yolu gelmek zorunda kaldığın için üzgünüm ama Ana Gemi'ye geri dönmeyeceğim."

Kat rahatlamış bir iç çekişle kendini kanepeye bıraktı ve sonra başını kaldırıp Becca'ya baktı.

"Neden olmasın?"

"Ben... söyleyemem." Becca kimseye, hatta arkadaşlarına bile Baş Rahibe'den gördüğü tuhaf ziyaretten ve aldığı uyarıdan bahsetmemeye karar vermişti. Yaşadıklarını gerçekten *görmemiş* olanlara çok çılgınca geliyordu. Mesafesini korumak ve Truth'u, Far'ı ve Ana Gemi'deki herkesi unutmaya çalışmak çok daha iyiydi... Kat'ın onu kısmi bir bağın işareti olduğu konusunda uyardığı halsizlik nöbetleri ve kafasında keskin, bıçak gibi ağrılar yaşamasaydı bunu yapmak çok daha kolay olurdu. Yine de Becca güçlüydü ve buna dayanmaya kararlıydı.

"Hadi ama bebek, bana anlatabilirsin," diye yalvardı Kat. "Senin adamlarınla bir ilgisi var mı?"

Becca, Truth ve Far'ın görüntüsü zihninde canlanırken boğazındaki yumruyu yutmaya çalıştı. En son bir araya geldikleri zamanı, onları gönderdiğinde gözlerindeki incinmiş bakışı hatırlamadan edemedi. O-

Hayır, dedi kendine sertçe. Hayır, bunu kendine yapma. Onları düşünme. Kendine işkence etmeden de yeterince zor zaten.

"Becca?" Kat sordu ve cevap vermek için çok geç kaldığını fark etti.

"Gerçekten üzgünüm Kat ama sana söyleyemem." Becca'nın sesi dalgalandı ama

sağlam durmaya kararlı bir şekilde çenesini kaldırdı.

"Pekâlâ." Kat içini çekti ve kendini ayağa kaldırmaya başladı. "Hey, bana yardım eder misin?"

Becca kalkmasına yardım etti. "Tuvalete gitmen gerekiyor mu?"

"Ha? Hayır, ben gidiyorum. Yani Ana Gemi'ye dönüyorum," dedi Kat, sanki önemli bir şey değilmiş gibi.

"Bu mı? pes mi ediyorsun?" Becca talep etti.

Kat omuz silkti. "Pekala, kararını vermiş gibi görünüyorsun. Sylvan'a sadece seni geri getirmeye çalışacağımı söyledim, seni domuz bağıyla bağlayıp zorla Ana Gemi'ye götüreceğimi değil." Eliyle kendini işaret etti. "Gördüğünüz gibi bunu yapacak durumda değilim."

"Sanırım..." Becca içine dolan hayal kırıklığı duygusuna şaşırmıştı. Ana Gemideki arkadaşlarıyla bağlarını koparmaya kararlı olmasına rağmen, gerçek şu ki hepsini çok özlemişti. Büyükannesi iyi biriydi ama aynı zamanda mesafeliydi ve yaşlı bir vatandaş için şaşırtıcı derecede meşguldü. Günleri bingo, yorgancılık kulübü ve bowling ligiyle doluydu. Oturup konuşacak vakti varmış gibi görünmüyordu ki Becca da bunu yapmak için can atıyordu -gerçekte neler olup bittiğini kimseye anlatabileceğinden değil. Ama yine de...

Bir başka acı dalgası başını delip geçti. Becca elini şakağına götürdü ve kendini durduramadan yüzünü buruşturdu.

Kat ona bilerek baktı. "Kısmi bağ seni etkiliyor, değil mi?"

"Hayır," diye yalan söyledi Becca. "Ben... Ben iyiyim."

Kat başını salladı. "Bana bunları anlatma. Neler yaşadığını biliyorum çünkü ben de o yollardan geçtim. Adamlarından ayrı kalmak seni mümkün olan her şekilde öldürüyor. Duygusal, zihinsel ve özellikle de fiziksel olarak acı veriyor ama üçünüz kavga ettiniz ve çok gururlusunuz diye kendinizi onlara geri veremezsiniz."

"Hiç de öyle değil," diye itiraz etti Becca. "Yani, kavga kısmı değil. Gerçi Truth'un şimdiye kadar bana söyleyeceği birkaç şey olduğuna eminim." İçini çekti ve başka bir acı onu delip geçtiğinde iç çekişi bir iniltiye dönüştü. "Ama geri dönmeyeceğim," diye ısrar etti sancı hafifleyip bir ağrıya dönüştüğünde. "Yapamam."

"Geri dönmek istemediğine inanmıyorum," dedi Kat. "Gerçek ve Uzak'tan gerçekten kurtulmak isteseydin, Ana Gemi'den ayrılmadan önce bir rahibeye bağını koparttırdın."

"*Denedim,*" diye itiraz etti Becca. "Ama konuştuğum kişi bunu yapmadı. Önce çiftleşmemiş erkek meselesini çözmemiz gerektiğini söyledi." Kaşlarını çattı. "Şimdiye kadar çözülmüş *olmalıydı*, yani teknik olarak..."

"Aslında değil," dedi Kat kesin bir ifadeyle. "İşte bu yüzden buraya seni almaya geldim."

"Öyle değil mi?" Becca kaşlarını çattı. "Ama muska-"

"İşe yaramıyor. Belki de rahibe sorun çıkacağını biliyordu ve bu yüzden bağınızı koparmadı," dedi Kat.

"Belki..." Becca tereddütle söyledi.

"Belki de hiçbir şey. Görünüşe göre onu etkinleştirmek için sana ihtiyaçları var."

"Ne? Neden ben?"

"Çünkü sen, Truth ve Far onu bulanlarsınız."

"Garron'un ve bir kim Aslında kazılmış o yukarı," Becca işaret etti umutsuzca.

"Evet ama *sizin* koordinatlarınızı takip ediyordu, değil mi? En başta üçünüz yerini tespit etmek için bir şey yapmadınız mı?"

Tılsımı bulmak için tam olarak ne yaptıklarını düşünmek Becca'nın yüzünün kızarmasına neden oldu.

"Şey... evet," diye itiraf etti sonunda.

"Tamam o zaman. İşte bu yüzden sana ihtiyacımız var."

Becca başını salladı. "Eğer Truth ve Far'ı görmem gerekiyorsa, üzgünüm ama gidemem. Onları göremem."

"Ama tatlım, onları görmem gerek." Kat iç çekti. "Özellikle de Far."

"Ne?" Omurgasından aşağıya doğru huzursuz bir korku parmağı süzölmeye başladı. "Neden bahsediyorsun sen?"

"Becca, bunu sana söylemek istememiştim. Kendi başına geri dönmeni sağlamak için rahat davranmaya çalışıyordum. Ama..." Kat ona doğru uzandı. Becca, arkadaşının sıkıca kavradığı ellerinin titrediğini hissedebiliyordu - aslında tüm vücudu titriyordu, kalbini kavrayan ve gitmesine izin vermeyen ani korkuyla.

"Sadece söyle bana," diye fısıldadı uyuşmuş dudaklarının arasından. "Far'a neler olduğunu anlat bana."

Kat derin bir nefes aldı. "Pax'ta vücuduna aldığı zehir... Görünüşe göre panzehiri çok geç almış."

"O... ne?" Becca'nın kalbi sanki biri onu buzlu suya batırmış gibi hissetti. "Ne diyorsun sen?"

"Ölüyor diyorum tatlım. Ve paylaştığınız kısmi bağ muhtemelen onu hayatta tutan tek şey - en azından Sylvan böyle düşünüyor. Ama sonsuza kadar işe yaramayacak."

"Hayır!" Başına keskin bir acı daha saplandı ama Becca bunu umursamadı bile. Ellerini Kat'in ellerinden çekerek bir adım geri attı. "Hayır, ben... Buna inanamıyorum!"

"Korkarım bu doğru." Kat o kadar üzgün görünüyordu ki Becca ağlamaya başlayabileceğini düşündü. "O yüzden benimle gelmelisin tatlım. Onu daha önce görmelisin... sondan önce."

"BEN... BEN..." Becca ağzından tutarlı kelimeler çıkaramıyordu ama düşünceleri çaresiz bir döngü içinde dönüp duruyordu.

Bu nasıl olabilir? Ben anlaşmanın bana düşen kısmını yerine getirmişken nasıl? Ana Gemiye döndüğümüzde mekikten ayrıldığımdan beri onları görmedim. Onlarla konuşmadım bile! Bu adil değil... adil değil...

"Hayat adil değil tatlım," dedi Kat nazıkçe ve Becca kelimeleri yüksek sesle söylediğini fark etti. "Bunun başına gelmesine çok üzıldüm ama geri dönüp Far'ı görmezsen kendinden nefret edeceksin, bunu biliyorum."

"," dedi Becca uyuşuk bir sesle. "Sanırım... geleceğim."

Başka ne yapacağını bilmiyordu.

Bölüm Kırk Dört

"Uzak mı? Sen iyi misin? Nerede o? Far nerede?" Becca neredeyse kapı onu içeri alacak kadar açılmadan önce odaya daldı.

"Uyku odasında," diye homurdandı Truth. Kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturmuştu ve ona hiç de dostça olmayan bir şekilde bakıyordu. "Ama neden umursuyorsun ki?"

Onunla birlikte gelen Kat sert bir sesle, "Tabii ki umurunda, Truth - eşeklik etme," dedi.

"Özür dilerim Leydi Kat ama geçen haftaki davranışları aksini söylüyor," diye tersledi. "Eşlerini bu kadar 'önemseyen' ve onlara bir hoşça kal bile demeden ya da adreslerini iletmeden kaçıp giden pek fazla dişi tanımıyorum."

Kat sessizce, "Ama Becca'nın yaptığı şeyi yapmasının nedeni de tam olarak bu - çünkü onu *önemsiyor*," dedi. "Bakın, bir dakika oturun ve konuşalım. Becca'nın neden kaçtığını bilmiyorum ama kaçarak ikinizi bir şekilde kurtarabileceğini düşündüğünü biliyorum."

"Ne? Ama bu hiç mantıklı değil."

"Benim için de öyle," dedi Kat. "Mekikle buraya gelirken ondan pek bir şey öğrenemedim ama bu yüzden gittiğini biliyorum. Sana inat olsun diye değil, seni sevmediği için değil - çünkü bir nedenden dolayı buna *mecbur olduğunu* hissetti."

Becca, Kat'in Truth'a her şeyi açıklayan yumuşak sesini duydu ve söyleyebileceğinden çok daha fazla minnettar oldu. Arkadaşına hâlâ imgelemiden söz edememişti ama Kat, en neden gittiğine dair yaptığı kısmi açıklamayı anlamış görünüyordu. Truth'u ikna etmek için elinden geleni yapıyordu.

Her ne kadar ona inanmış gibi görünmese de Becca da bunu anlıyordu. Becca kara ikizine yaşattığı acı için üzgündü ama şu anda asıl önceliği kardeşıydi.

"Uzak mı?" diye seslendi üç kişilik kocaman yatağı olan yatak odasına girerken. "Fa-?"

Onu yatağın ortasında, bir yastık yığınının üzerinde yatarken gördüğünde adı dudaklarında uçup gitti. Mekikte geçirdiği onca zaman boyunca Kat'in hafif ikizinin durumunu abarttığını ummuştı ama ona bir kez bakınca öyle olmadığını anladı.

Far'ın soluk teni grimsi bir renk almıştı ve gözlerinin altında koyu, çürük benzeri gölgeler vardı. Vücudu hâlâ iri ve güçlü görünüyordu ama artık o kadar hareketsizdi ki Becca bir an için gerçekten de çok geç kaldığından ve Far'ın çoktan gitmiş olduğundan korktu. Sonra onun geniş göğsünün sığ bir nefesle inip kalktığını gördü ve bir umut ışığı belirdi.

"Uzak mı?" dedi usulca, uzanıp örtülerin altına gömülmüş ayağına dokundu. "Uzağa, tatlım, beni duyabiliyor musun?"

Ona gece yarısı havuzlarını hatırlatan güzel siyah gözler kırpışarak açıldı.

"*Mi'now?* Sen misin yoksa bu sadece... başka bir rüya mı?"

"Benim." Becca onu itip kakmamaya dikkat ederek yatağa tırmandı ve yanına kıvrıldı. "Merhaba," dedi usulca. "Nasılsın?"

"Oh, oldukça iyi." Far gülümsemeye çalıştı ama bunun ona ne kadar pahalıya mal olduğunu görebiliyordu. "Şimdi burada olduğun için daha iyi."

"Hiçbir açıklama yapmadan öylece çekip gittiğim için çok özür dilerim," dedi Becca. "Ben... Ben size yardım ettiğimi sanıyordum. İkinizi de güvende tutuyorum. Ama..." Bir hıçkırığı bastırdı. "Ama tam tersi doğru olabilir gibi görünüyor."

"Boş ver," dedi Far başını sallayarak. "Neden gittiğin umurumda değil. Tek umurumda olan geri dönmüş olman. Seni seviyorum, *mi'now*. Seninle tanıştığım andan beri seviyorum."

Becca gözlerinin yaşardığını hissetti ve akmalarını engellemeye çalışmadı.

"Ben de seni seviyorum," diye itiraf etti. "Hem seni hem de Truth'u seviyorum." Bunu ilk kez yüksek sesle söylemişti -gerçekten itiraf etmişti- ve *doğru* hissettirmişti. Doğru ama aynı zamanda trajik bir şekilde çok geç.

"Sevginizi göstermek için garip bir yolunuz var."

Truth aniden kapı aralığında belirdi, geniş omuzları neredeyse dar alanı dolduruyordu.

Becca ona bakarak, "Biliyorum," dedi.

"Leydi Kat gitmeden önce açıklamaya çalıştı ama Ana Gemi'yi terk edip koşarak Dünya'ya dönmeyi neden gerekli gördüğünüzü hâlâ anlamış değilim." Kaşlarını çatmış, kara kaşları soluk gri gözlerinin üzerine düşmüştü.

"İstemediğini biliyorum," diye fısıldadı Becca. "Keşke açıklayabilseydim ama... *açıklayamam*. Lütfen, Truth..." Ona bir el uzattı. "Lütfen beni affedemez misin?"

"Bilmiyorum," diye homurdandı ama öne doğru gelip yatağın kenarına oturdu. "Bu neden geri geldiğine bağlı. Sanırım tılsımı aktive etmeye yardım etmek için buradasın."

"Tılsım umurumda bile değil," dedi Becca şiddetle. "Geldim çünkü Kat bana... Far'dan bahsetti."

"Ah?" Karanlık ikiz ona bir kaşını kaldırdı. "Yani onu etkinleştirmeye yardım etmeyi reddediyorsun?"

"Ne? Bilmiyorum," dedi Becca sabırsızlıkla. "Onu aktive etmenin neyle ilgili olduğunu bile bilmiyorum. Sadece seninle ve Far'la vakit geçirmek istiyorum... Sadece sizinle biraz vakit geçirmek istedim," diye bitirdi.

"Sorun değil Becca, bunu söyleyebilirsin," dedi Far usulca. "Ben ölmeden önce." Gülümsedi. "Gerçi sen odaya girdiğinden beri garip bir şekilde daha iyi hissediyorum. Senin yanımda olman bile beni daha güçlü kılıyor."

Truth ikizine kaşlarını çatı. "Tılsımı aktive edecek kadar güçlü mü?"

Far omuz silkti. "Bilmiyorum. Öğrenebiliriz sanırım. Tabii bizim hanım da katılırsa."

"Ne?" Becca birinden diğerine baktı. "Siz ikiniz ne hakkında konuşuyorsunuz?"

"Kendin gör." Truth yataktan kalktı ve odadan çıktı. Geri döndüğünde elinde metal bir tılsım kutusu vardı. Kutuyu açtı ve Becca'nın kucağına koymaya hazırlandı ama Becca hızla uzaklaştı.

"O şeyi benden uzak tut! Ne yapmaya çalışıyorsun?" Far zaten ölmek üzereydi ve şu anda ihtiyacı olan son şey Baş Rahibe'nin bir başka suçluluk vizyonuydu.

Truth şaşırmış görünüyordu. "Merak etme, dokunmana gerek yok, sadece bak." Dikkatle, kadifemsi astarı tılsımla birlikte kutudan çıkardı. Sonra kutuyu Truth'un önünde tuttu, böylece artık boş olan alt kısmını görebilecekti.

"Anlamıyorum," dedi Becca boş bir sesle. "Ne olmam gerekiyor- oh!" Kutu bir an önce boş olsa da, şimdi sanki görünmez bir el tarafından ateşli mürekkeple yazılmış gibi üzerinde parlayan, kıvrımlı bir yazı belirliyordu. "Bu da *ne*?" diye sordu fısıltıyla.

"Oku ," diye emretti Truth.

"Ama bu daha önce hiç görmediğim bir dil. Okuyamıyorum..." Becca sözlerini yarıda kesti çünkü bir şekilde okuyabildiğini fark etti.

*"Eğer iblislerin büyüü biterse
Ve kötülüğün sindiği kişileri temizle Bu tılsım o
zaman etkinleşir
Üçlü hükümdarlık tarafından*

*Her bir damla kan düşsün muskanın
üzerine
Ancak o zaman içindeki güç
Ortaya çıkın ki arınma başlasın*

*Ama bulabileceğiniz tehlikeye dikkat
edin Çünkü gerçek TekAkıl'dan
olanlar tam olarak iç içe geçmezse
Kötülük yeniden başlayacak."*

Becca sözlerini bitirdi ve sonunda başını yanan kelimelerden kaldırıp baktı. "Bu düşündüğüm anlama mı geliyor?" diye sordu alçak bir sesle.

"Korkarım öyle," diye yanıtladı Truth. "Onu aktive etmek için her birimizden bir damla kana ihtiyacı var - ama sadece Tek Zihnimiz her ne anlama geliyorsa tam olarak 'birleşmişse'."

"Sanırım hepimiz bunun ne anlama geldiğini biliyoruz." Far kaşlarını çatarak yatakta doğruldu. "Bu bağlanmak demek. Tamamen bağlanana kadar tılsımı aktive edemeyiz."

"Oh, ama yapamayız!" Becca itiraz etti. "Yani..."

"Neden olmasın?" Truth sert bir şekilde sordu. "Sonsuza dek bizimle kalacağından mı ? Olma, Rebecca. Ölüm bir bağı oldukça düzgün bir şekilde koparır, bu yüzden

tekrar özgür olana kadar uzun süre beklemek zorundasınız."

"Öyle söyleme!" Becca kendini durduramadan öne doğru eğildi ve adamın suratına sert bir tokat attı.

"Şey..." Truth bir elini yanağına götürdü ve alaycı bir tavırla kaşını kaldırdı. "Belki de her şeye rağmen umursuyorsun."

"*Tabii ki* umurumda!" Becca hiddetlendi. "Ve herkesin ölüm hakkında konuşmayı bırakmasını istiyorum - böyle bir şey olmayacak. Bunun olmasına *izin vermeyeceğim*."

"Bunu nasıl durdurabileceğini anlamıyorum Becca," dedi Far yumuşak bir sesle. "Ama dilersen, yakında öleceğim konusunu rafa kaldırabiliriz."

"Teşekkür ederim, evet, hadi yapalım." Derin bir nefes alarak kontrolünü yeniden kazanmaya çalıştı. "Tamam, tılsım hakkında..."

"Evet, peki ya tılsım?" Truth homurdandı. "Etkinleştirmeye yardım etmek istiyor musun, istemiyor musun?"

Becca bu konu hakkında düşündü, gerçekten *düşündü*. Erkekleriyle kalıcı bir bağ kurmamak için pek çok nedeni varmış gibi görünüyordu. Ailesinin ne diyeceğinden korkmak... Kenneth'la yaşadığı kaybın aynısını yaşamaktan korkmak... ve son olarak, onlardan uzak durmazsa ikisinin de öleceğinden korkmak.

Şimdi bunların hepsi aptalca ya da alakasız görünüyordu. Anne babasını ve ailesini seviyordu ama birlikte olmak istediği Truth ve Far'dı; dünyada en çok sevdiği iki insan, yatağını paylaşmak istediği, çocuklarını doğurmak istediği adamlar onlardı. Ve onları yalnız bırakarak kurtarma girişimi başarısız olmuştu - ne yaparsa yapsın aynı kaybı tekrar yaşamaya mahkum görünüyordu.

Onlara tamamen bağlı olmasaydı canı biraz daha az yanabilirdi ama Becca artık acıyı umursamıyordu; sadece adamlarıyla çok zaman geçirmek istiyordu. Ve eğer tılsımı aktive edebilirlerse

ve bu süreçte gemideki çiftleşmemiş erkekleri kurtarırsa, çok daha iyi olur.

Truth ve Far düşünmesi için ona zaman tanıyarak sessiz kalmışlardı ama şimdi Far nazikçe, "Becca?" dedi.

"Bunu istiyorum," dedi yavaşça, her ikisine de bakarak. "İkinizi de burada, hemen şimdi istiyorum. Eğer..." Truth'a baktı. "Seni terk ettiğim için beni affedersen. Öfkeli bir seks yapmak istemiyorum - eğer olacaksa sevgi dolu olmalı..." Gözleri onu sessizce izleyen Far'a kaydı. "Yani, sadece güzel olmasını istiyorum."

"Ne diyorsun kardeşim?" Becca küçük konuşmasını bitirdiğinde Far sordu. "Becca'yı gittiği için affedebilir miyiz?"

Truth bir an için kaşlarını çatı. "Denerim. Sadece şu..." Başını iki yana salladı. "Boş ver."

Becca, "Hayır, bunun hakkında konuş," diye ısrar etti. "Bize ne hissettiğini söyle."

"Tamam, yaparım." Ona döndü. "Bana kardeşime nasıl bakacağımı öğrettin Rebecca. Ve sonra işler zorlaştığında gittin. Daha önce hiç... böyle bir ilişkim olmamıştı ve sen gittiğinde ne yapacağımı bilemedim."

"Becca gittiğinde hâlâ hasta olduğumu bilmiyordu," diye hatırlattı Far ona. "Sen de gayet iyiydin kardeşim. Şaşırtıcı derecede iyi bir hemşiresin."

Truth kaşlarını çatarak ellerine baktı. "Deniyorum. Ne yapacağımı bilmek çok zor. Daha önce hiç başka bir erkeğe yakın olmak istememiştim ve şimdi birbirimize bağlıyız. Ben sadece... ne olacağını bilmiyorum..."

"Öldüğüm zaman mı demek istiyorsun?" Far sessizce sordu. "Üzgünüm Becca, ama bunun söylenmesi gerekiyor." Truth'a baktı. "Aramızdaki bağ hâlâ çok genç ve yeni. Bence bensiz de hayatta kalabilirsin. Ve bence Becca sana yardım edebilir - zamanla ikiniz bir çift olabilirsiniz."

"Ama ben bir çift olmak istemiyorum!" Becca patladı. "Ben üçlü olmak istiyorum - triumvirate ya da Vashtar buna ne diyorsa artık." Uzandı ve ellerini tuttu. "İkinizi de istiyorum," dedi ciddiyetle.

İkisine birden dokunduğu anda, aralarında o tanıdık sıcak elektrik akımı başladı. Becca bunun tüm vücudunu karıncalandırdığını, göğüslerinin ucundan kalçalarının arasındaki hassas V'ye kadar uzandığını hissetti. ikisini de istediğini kendine itiraf etmeden önce olsa ellerini çekerti. Şimdi daha sıkı tutuyordu. Aklına bir fikir gelmeye başlamıştı.

"Bunu hissediyor musunuz?" diye sordu, ellerini sıktı ve her ikisine de baktı.

Far takdirle, "Elbette hissediyoruz," *diye* mırıldandı.

"Hissetmemek elimizde değil," dedi Truth.

"Bu üçümüzün arasında akan bir enerji-hayat," dedi Becca şiddetle. "Neden bunun bir kısmını Far'a kanalize etmeye çalışmıyoruz? Yardımı olur mu bilmem ama denemeye değer ve kesinlikle yatakta oturup birbirimizi terslemekten daha iyi."

Far, "Ben de yardımcı olur mu bilmiyorum ama denemeye kesinlikle karşı değilim," diye mırıldandı.

Truth isteksizce, "Ben de denemeye hazırım," dedi. Kardeşine baktı.

"Eğer buna hazırsanız? Anladığım kadarıyla bağlanma seksi biraz... şiddetli olabiliyor."

"Öyle olmak zorunda değil," diye güvence verdi Far ona. "Sadece uzun, yavaş, sakın bir sevişme seansı olabilir. Enerji seviyeme gelince..." Daha dik oturdu. "Günlerdir hissetmediğim kadar sağlıklı hissediyorum. Becca yanımdayken kendimi *gerçekten* daha iyi hissediyorum."

"Daha iyi hissetmene sevindim." Becca bir umut dalgası hissetti. Belki Far'ı bu şekilde geri getirebilirlerdi. Daha iyi bir sağlığa kavuşmak için kendini becerebileceğini düşünmenin kulağa tuhaf geldiğini biliyordu ama son zamanlarda o kadar çok tuhaf şey görmüştü ki artık hiçbir şey onu şaşırtmıyordu. Ve en azından ışıık ikizini kurtarmak için bir şans olduğuna inanmak zorundaydı. Aksini düşünmek korkunç bir şeydi.

"Peki bunu nasıl yapmak istiyorsun?" Truth ona bir kaşını kaldırarak sordu.

"Sanırım beklemeliyiz!" Becca dudağını ısırđı. "Kahretsin. Aklıma bir şey geldi."

"Ne oldu Becca?" Far sordu.

"Eğer bunu yapacaksak, yani hep birlikte, o zaman biraz yardıma ihtiyacım olacak." Boğazını temizledi. "Ve Mindscape'te olduğumuzu düşündüğümüz zamanki bağlayıcı meyve suyunu içmeyeli uzun zaman oldu."

"Sorun değil. Truth?" Far, bir anlığına ortadan kaybolan ve elinde çiçek şeklinde tıpası olan tanıdık mavi bir şişeyle geri dönen kardeşine işaret etti.

"İşte burada," dedi Becca'ya doğru iterek. "Atmak istedim ama Far saklamamız için ısrar etti."

"Ve görünüşe göre iyimserliğim işe yaradı." Far ona gülümsedi. "Bir bardak ister misiniz?"

"Hayır, şişeden içebilirim. Başka kimse içmiyor ki." Becca tıpayı çıkardı ve yapıştırıcı meyvenin tanıdık tatlı aroması dışarı yayıldı. Kahretsin, gerçekten de harika kokuyordu; Kat'in ilk karşılaştığında ona aşırı doz aldığını söylemesine şaşmamalıydı.

Şişenin yarısı hâlâ doluydu ve Becca ne kadar içeceğini merak ederek şüpheyle şişeye baktı. Zarif bir yudum aldı ve diğer şeylerin yanı sıra taze şeftali ve tereyağlı patlamış mısır notaları içeren lezzetli meyve suyunun dilinin üzerinde dönmesine izin verdi.

"Bu yeterli olacak mı?" Far şüpheyle sordu. "Unutma Becca, şaftlarımız birbirine kaynaştığında çapları oldukça büyük olacak."

Her iki erkeğinin de ne kadar uzun ve kalın olduğunu hatırlayan Becca başını salladı. "Haklısın. Hazırlıklı olmak daha iyi." Şişeyi tekrar kaldırarak bir yudum aldı.

çok daha büyük bir yudum ve sonra iyi bir önlem için bir tane daha.

"Dikkatli olun!" Far itiraz etti. "*O kadar* çok içmeni istememiştim. Meyve suyu oldukça etkili, mi?"

"Kat de öyle dedi." Becca başını salladı ve tanıdık sıcak karıncalanma vücudunu sararken bir yudum daha aldı.

"Yeter!" Truth şişeyi onun elinden kaptı. "Kendine ne yapmaya çalışıyorsun Rebecca? Kiminle bağ kurduğunu umursamayacak kadar içmeye mi?"

"Belki de sadece benden nefret eden bir adamla bağ kurduğumu umursamayacak kadar içmek istiyordum," diye karşılık verdi.

"Senden *nefret* etmiyorum," dedi Truth sert bir sesle, tıpayı şişeye geri takıp komodinin üzerine koydu. "Ben sadece... seni anlamıyorum."

"Öyle," dedi Far yumuşak bir sesle. "Bence Becca'nın bize göstermeye çalıştığı şey, bu eylemde kararlı olduğu. Az önce içtiği bağlayıcı meyve suyu geri adım atmayacağını garanti ediyor. Etkilerin üstesinden gelmek için onu bağlamamıza ve tek bir kişi olarak yetiştirmemize ihtiyacı *olacak*."

Becca tüm vücudunun utanç ve arzusun bir bileşimiyle kızardığını hissetti. Far neden onu her zaman bu kadar kolay okuyabiliyordu?

"Haklısın," dedi. "Her zamanki gibi haklısın, Far. Beni nasıl bu kadar iyi tanıyorsun?"

Ağzının kenarlarında küçük bir gülümseme belirdi. "İkiniz de geçmişiniz ve gelenekleriniz hakkında araştırma yaptığım için benimle alay ettiniz ama bazen çalışkan olmak işe yarıyor."

Becca gülümseyerek karşılık verdi ve derin bir nefes aldı.

", o zaman... sanırım kıyafetlerimizi çıkarmamız gerekiyor?" "Sanırım öyle." Truth başını salladı ve ikisi de soyunmaya başladı.

"Bekle..." Far elini kaldırarak onları durdurdu.

"Ne?" Becca sordu. "Bizi çıplak istemiyor musun?"

"Tabii ki seni çıplak istiyorum, *şimdi*," mırıldandı. "Ama seni o getirecek kişi ben olmak istiyorum. Ya da daha doğrusu, Truth ve ben ikimiz birden. Seni soymamıza izin verecek misin?"

"Sanırım..." Becca bluzunu çekiştirmeyi bıraktı - kırmızı ipek bir ve ortasında minik inci düğmeler ve yatağa geri oturdu. "Peki... devam et," diye mırıldanarak ışıklı ikizine döndü.

Ama Far başını salladı. "Önce Truth'a git. Ben gücümü toplarken onun sana dokunuşunu izleyeyim."

Becca tereddütle karanlık ikizine döndü ve onun yüzünde de kendisinininkinde hissettiği aynı belirsizliği gördü. Bunu yapmayı kabul etmiş olmalarına rağmen, Truth'la araları hâlâ tam olarak iyi değildi. Aralarındaki bağ sayesinde onun süregelen öfkesini hissedebiliyordu ve Far'la işler tam da zorlaştığında onu terk ettiği için affetmediğini biliyordu.

Kendisini onlardan uzaklaştıran tuhaf imgelemi açıklayabilmeyi diledi ama yalan söylüyormuş gibi görüneceğinden korkuyordu - sadece bahane olarak bir şeyler uyduruyordu. Daha da kötüsü, kulağa

Çılgınca. Adamlarının onun hakkında böyle düşünmesini istemiyordu, bu yüzden ayrılma nedenlerini kendine sakladı.

"Becca?" Far sordu ve o da Truth'la hiçbir şey yapmadan birbirlerine baktıklarını fark etti.

"Ben... bunu bilmiyorum," dedi. "Ne derse desin, Truth bana hâlâ kızgın, bunu hissedebiliyorum."

"Ben de hissedebiliyorum," dedi Far sessizce. "Ve sen de üzgünsün Becca. Başka bir şey olmadan önce ikinizin arasında bir iyileşme olması gerekiyor."

"Peki bu iyileşmeyi nasıl sağlamayı umuyorsun?" Truth hırladı. "Yavaşça ve sabırla. Sadece dediğimi yap," diye yönlendirdi Far.

Kara ikiz itiraz edecekmiş gibi görünüyordu ama sonunda başını salladı.

"Pekâlâ. Bize sen rehberlik edeceksin."

"Becca?" Far soru sorarcasına ona baktı. "Evet."

O da başını salladı. "Ben de öyle yapacağım."

"Güzel. O zaman Truth'un yanına git."

Truth yatağın kenarında duruyordu, üzerinde siyah uçuş pantolonu ve zümrüt yeşili Kindred üniforma gömleği vardı, düğmelerinin yarısı açıktı. Becca diz çökerek ona doğru yürüdü ve yatağın kenarında durup ona baktı. Soluk gri gözlerinde fırtına bulutları gibi dolaşan duyguları görebiliyordu; öfke, acı, belirsizlik... Becca onu affedebilecek miydi?

"Şimdi," dedi Far. "Gözlerinin içine bak kardeşim. Ve Leydimize onun ne kadar güzel olduğunu ve onu ne kadar özlediğini söyle."

"I..." Truth derin bir nefes aldı. "Uzak doğru," dedi sert bir sesle. "Ben seni özledim, Rebecca. Söyleyebileceğimden çok daha fazla."

Becca kalbinin sevgiyle kabardığını hissetti.

"Ben de seni özledim bebeğim," diye mırıldandı. Tereddütle, yanağını okşamak için uzandı. Avucunun altında pürüzlüydü ve parmaklarının verdiği kaşınma hissini seviyordu.

"Son derece güzelsin." Truth'un sesi kısıktı ve Truth onun özlemini ve içtenliğini aralarındaki kısmi bağdan hissedebiliyordu. "Sadece senin yanında olmak bile bana üçümüzün en son ne zaman birlikte olduğumuzu düşündürüyor - gerçekten birlikte."

"Önbelleği bulduğumuz zamanı mı kastediyorsun?" Becca üçünün ne yaptığını hatırladıkça yanaklarının ısındığını hissediyordu ama yine de göz temasını sürdürdü.

"Evet. Bize dokunduğunda ve tadımıza baktığında. Ve o küçük beyaz kürk giysiyi giyyordun..." Truth'un gözleri parladı. "Hâlâ sende mi? Seni tekrar içinde görmeyi çok isterim."

Becca'nın nefesi boğazında düğümlendi. "Korkarım benimle değil. Şu anda sadece eski dantellerden giyyorum, özel bir şey yok."

Truth bir parmağıyla yaka kemiğini okşadı ve bluzunun üst düğmesinin üzerine geldi.

"Bakabilir miyim?"

Becca'nın kalbi kulaklarında gümbürdedi ama başını sallayan Far'a bakmak için döndü.

"Evet, kardeşim. Hanımefendinin bluzunu çıkar."

"Pekala..." Truth, kırmızı ipek bluzunu açıp kısık, boğuk bir ünlem çıkarmadan önce bir anını minik inci düğmeleri çözmekle geçirdi. "Özel bir şey giymediğini söylediğini sanıyordum," diye mırıldandı, gözleri onun göğsüne yapışmıştı. "Bu kesinlikle bana özel görünüyor."

"Bu sadece dantelli bir sütyen ve külot takımı," diye itiraz etti Becca nefes nefese. Aslında bu onun en güzel takımlarından biriydi, moka rengi tenini gök güzel gösteren kremsi beyaz bir takımdı. Styenin kupları astarsız dantelden yapılmıştı ve meme uçlarının koyu renkli noktaları ince kumaşın arasından açıkça görülüyordu.

"Dn ve kardeşime göster," diye emretti Truth. Becca'yı sırtı kendisine dönük ve yüzü Far'a dönük olacak şekilde gvirdi. Birden iki iri el kırmızı bluzunu gkip gkararak dantelle kaplı ggslerini tamamen ortaya gkardı.

"Ne... ne yapıyorsun?" diye sordu kararsızca.

"Sana hava atıyorum," diye homurdandı Truth. "Bak kardeşim," mırıldanarak Becca'nın önüne uzandı ve ggslerini avuçladı. Uzun parmakları narin dantellerin arasından meme uçlarının hassas tepelerini okşayarak Becca'nın titremesine ve inlemesine neden oldu.

"Anlıyorum," diye mırıldandı Far, siyah gözleri şehvetle yarı kapalı. "Nasıl görmeyeyim? Leydimiz gök güzel." Becca'ya yavaşça gülümsedi. "Ama ggsleri gplak olsaydı daha da güzel olurdu."

"Bunun gibi mi yani?" Truth göktan nden kancalı sütyeninin dgmelerini açmış ve dolgun ggslerini ve ağıyla sertleşen meme uçlarını ortaya gkarmak için sütyenini geriye doğru sıyırmıştı.

"Ah..." diye fısıldadı, adam onunla alay etmeye geri döndüğünde, sıkı tomurcuklarını yavaşça daire içine aldı ve sık sık nefesini kesmek için onları sıkıştırdı.

"Tanrım, muhteşem ggslerin var Rebecca," diye mırıldandı kulağına. "Onları elimde hissetmeye bayılıyorum, o kadar dolgun ve olgunlar ki."

"Hanımefendinin dış giysilerinin altında başka neler sakladığıını merak ediyorum," dedi Far. "Söylesene kardeşim, külotu o güzel styenine uyuyor mu?"

"Bilmiyorum." Truth göktan bir elini siyah eteğinin kenarından aşağı kaydırmış ve yukarı doğru gkiyordu. "Neden ğrenmiyoruz?"

"Oh, ama ben..." Adam eteğini sonuna kadar yukarı çekip, amını zar zor örten çizgisiz dantelden küçük üçgeni ortaya çıkarınca protestosu söndü.

"Şuna baksana," diye mırıldandı Far. "Eşleşiyorlar. Ve daha da transparan."

Truth, "Muhtemelen amcığının balı onları şeffaflaştırdığı için," diye söylendi.

Becca aşağıya baktığında, utanç ve zevkle karışık bir şekilde onun haklı olduğunu gördü. Kukusu çoktan ıslanmıştı ve suları külotunun ince dantelinden içeri sızıyordu. Bacaklarını kapatma isteği duydu ama bunu denediğinde Far başını salladı.

"Hayır Becca, bırak da seni görelim," diye emretti hafif ikiz. "Truth'un tatlı küçük amcığını sergilemesine izin ver."

"Pekâlâ," diye fısıldadı Becca, aynı anda hem savunmasız hem de ateşli hissediyordu.

"Şuna bak..." Truth bir parmağının ucunu am dudaklarının arasındaki yarıktan geçirerek dantelin arasından hassas yarığının izini sürdü. "Sırılsıklam," diye mırıldandı, onu tekrar izleyerek. "Amının bizim için bu kadar ıslanmasına ve ısınmasına bayılıyorum Rebecca."

"Ben... Elimde değil," diye yumuşakça inledi Becca. "Ben... bana bu şekilde dokunduğunda..."

Far hâlâ takdirle izliyordu.

"Sanırım Leydi Becca, Kan Soyu kardeşlerimizin *numalla* dedikleri türden *bir* kadın olabilir - çok fazla kedi balı yapan bir kadın."

"Kesinlikle bir tane olacak kadar ıslak," diye homurdandı Truth, bir kez daha yarığının izini sürerek ve parmak ucu yarığa çarptığında Becca'nın inlemesine neden olarak

klitoris. "Çok tatlı, sıcak ve ıslak ve henüz çıplak amına dokunmadım bile."

"Eteğini çıkar," dedi Far. "Eteği olmadan ona dokunmak daha kolay olacak."

"Nasıl isterseniz." Eteği çoktan çıkmıştı ve Becca eteğinden sıyrılırken, kendisine yapmak istedikleri her şeyden... yapmalarına *izin vermek* istediği her şeyden onu sadece küçük bir narin dantel parçasının alıkoyduğunu fark etti. Külotunu çıkardıktan sonra tamamen çıplak kalabilirdi... Far ve Truth'un hayal ettiği her şeye tamamen açıktı.

"Çok güzel," diye mırıldandı Far, gözleri onun vücudunda gezinirken. "Çok çekici..."

"Lafı açılmışken, şimdi ne yapmamı istiyorsun kardeşim? Külotunu çıkarayım mı?" Truth usulca homurdandı. "Yoksa ben onun klitorisini içlerinden çıkarırken izlemek mi istersin?"

Hareketleri kelimelere uydurdu, tekrar yarığının izini sürdürdü ve klitorisinin şişmiş tomurcuğunda oyalandı.

"Oh!" Becca'nın kalçaları onun samimi okşaması karşısında istemsizce kasıldı.

"Bu çok hoş kardeşim ama onu çıplak istiyorum," dedi Far, sesi şehvetle kalınlaşmıştı. "Ve onu aynı pozisyonda tut ki görebileyim. Çıplak olduğunda, amının dudaklarını açmanı ve yumuşak küçük amını tekrar parmaklamayı izlemek istiyorum. Bu sefer önünde külot olmadan."

Becca onun sıcak, kirli sözleri karşısında nefesini tuttu. Artık her karıncalanıyordu, meme uçları göğüslerinin ucunda küçük noktalar halinde sertleşmişti ve amı ihtiyaçtan zonkluyordu. Bunun bir kısmının bağlayıcı meyve suyunun etkileri olduğunu biliyordu. Ama bir kısmı da erkekleriyle birlikte olmaktı - Truth'un ona dokunma şekli ve Far'ın ona bakışı onu inanılmaz derecede azdırıyordu.

"Truth onun kulağına, "Gel Rebecca, seni şu külottan kurtaralım," diye mırıldandı. Zaten onları kalçalarından aşağıya indiriyor, amını yavaşça kardeşinin hevesle izleyen gözlerine açıyordu.

Becca kızardı ama adam külotunu çıkarırken itiraz etmedi, sanki onu soyma sürecinden en az nihai ürün kadar zevk alıyormuş gibi acele etmedi.

Tamamen çıplak kaldığında, Truth onu bir kez daha arkasına geçecek şekilde konumlandırdı. Becca hâlâ dizlerinin üzerindeydi ama bu duruşun rahatsız edici olmaya başladığını fark etti. Karanlık ikiz bunu hissediyor gibiydi çünkü ona yaslanana kadar onu geri çağırdı, sırtı ve başı geniş göğsüne yaslandı.

"Bana yaslan tatlım," diye mırıldandı, büyük, sıcak ellerini kollarında ve yanlarında gezdirerek. "Rahatla ve seninle ilgilenmeme izin ver. Seni iyi hissettirmeme izin ver."

Onun yumuşak sözleri karşısında Becca içinde bir şeylerin eridiğini hissetti. Truth'la anlaşmazlığa düşmek kolaydı; Far'la arasında İkiz bağı oluşmuş olsa bile, bir orospu çocuğuydu. Ama aynı zamanda tanıdığı en sadık, cesur ve sevgi dolu adamlardan biriydi.

"Ah, Truth..." diye mırıldandı ve ona doğru gevşedi.

"Bu çok iyi." Far ikisine de gülümsedi. "Aranızdaki gerginliğin azaldığını hissedebiliyorum."

"Sen bize rehberlik etmek için buradayken nasıl rahatlayabiliriz ki kardeşim?" Truth mırıldandı. "Bundan sonra ne yapmamı istersiniz?"

"Aminin dudaklarını aralayın," diye emretti Far, siyah gözleri ateş saçıyordu. "Aminin içinin ne kadar ıslandığını görmek istiyorum."

Becca utanç ve zevk karışımı bir duyguyla kızarıırken Truth talimatları izledi, parmak uçlarını kullanarak amını açtı ve kardeşine amını gösterdi.

iç kıvrımları. Bu şekilde teşhir edilmek onu inanılmaz derecede savunmasız hissettirse de, onu durdurmak için hiçbir hareket yapmadı. Aslında, ona karşı biraz daha geriye yaslandı ve bacaklarını açarak karanlık ikizin kardeşinin emrettiği şeyi yapmasına izin verdi.

Far, "Bu çok iyi," diye mırıldandı. "Ve Truth'a yaslanıp o ateşli küçük amcığını açmasına ve sana göstermesine izin vermen de çok cesurca."

"Leydimiz onu asla incitmeyeceğimi biliyor," dedi Truth usulca, boynunun kenarını öperek. "Aklımdaki ilk şeyin onun zevki olduğunu biliyor."

Far, "Ve şimdi onu memnun etmeni istiyorum," dedi. "Parmaklarını amının derinliklerine daldırıp balını topla ve sonra kaygan küçük düğmesinin her tarafına sür. Hadi kardeşim, parmakla becer onu. Leydimiz inleyene kadar amını okşa."

"Memnuniyetle," diye homurdandı Truth. "Ama onun izlemesini istiyorum. Aşağı bak Rebecca," diye mırıldandı kulağına. "Aşağı bak ve seni parmaklayışımı izle. O sıcak, güzel küçük amcığını okşamamı ve balını klitorisinin her tarafına yaymamı izle."

Becca küçük bir iniltiyle adamın dediğini yaptı. Adamın iri, bronz elini moka rengi göbeğinin üzerinde dudağını ısırdı. Renk kontrastı çok güzeldi -özellikle de şişmiş am dudaklarını aralayıp iki uzun parmağını amının çikolata kahvesi derinliklerine doğru kaydırırken.

Adamın içine girdiğini hissettiğinde nefesi kesildi, adam arayan parmaklarıyla içinde dibe vururken ağlamamak için kendini zor tuttu. Tanrım, çok iyi hissettiriyordu ve ona bu kadar derinden dokunduğunda çok sıcak görünüyordu.

Kardeşinin parmakları Becca'nın amcık kanalının derinliklerine kayarken Far kısık sesle, "Tanrılar, şuna bakın," diye mırıldandı. "Truth'un sana dokunmasını izlemeyi ne kadar seviyorum,

mi'now. İçindeki parmaklardan aldığı zevki izlemeyi ne kadar çok seviyorum."

"Parmaklar... çok iyi," diye nefes nefese kaldı Becca. "Ama bağlanma suyu... ihtiyacım var... yakında daha fazlasına ihtiyacım var."

"İhtiyaç hissetmeye mi başladın Rebecca?" Truth usulca homurdandı. Parmaklarını geri çekti ve yavaş, sabit bir ritimle klitorisini daire içine almaya başladı, nefesi kesilene kadar amından yayılan kıvılcım yağmurları gönderdi. "Kardeşimin ve benim seni tamamen doldurma ihtiyacımız mı?"

"Evet, ben... sanırım öyleyim," diye itiraf etti usulca.

"Bu çok iyi," dedi Far ona. "Ama henüz hazır değiliz. Önce seni tatmak istiyorum."

Truth parmaklarını geri çekerek, "Doğru," dedi. "Far hâlâ senin tatlı amının tadına bakmadı Rebecca ve bunu yapmak için can attığını biliyorum."

"Kardeşim haklı," dedi Far. "Ama ben seni çok özel bir şekilde tatmak istiyorum."

"Ne istiyorsun?" Becca usulca sordu. "Söyle bana, Far. Neye ihtiyacın olduğunu söyle."

"Başlangıç olarak ikinizin de yatağın başına geçmenizi istiyorum," dedi hafif ikiz. Yastıklara yaslanmıştı ama şimdi doğrulup onlara işaret etti. "Ama önce Truth tamamen soyunmalı."

"Bu konuda yardımcı olabilirim." Becca karanlık ikizle yüzleşmek için döndü ve gömleğinin düğmelerini açmaya başladı.

Truth, parmaklarını ağzına götürüp am suyunu emerek temizlerken işi onun yapmasına izin verdi.

"Lezzetli," diye homurdandı, bunu yaparken onun gözlerinin içine bakıyordu. "Senin tatlı balına asla doyamam Rebecca. Amının tadını seviyorum."

Becca onun amını ilk kez yediği zamanı hatırlayınca nefesinin göğsünde sıkıştığını hissetti. Far ona sarılıp rahatlaması ve kardeşinin onu yalamasına izin vermesi gerektiğini mırıldanırken bir süreliğine kontrolünü kaybetmişti. Hayatının en korkutucu ama aynı zamanda en erotik deneyimlerinden biriydi.

"Ben... Beğendiğine sevindim," diye mırıldandı, ona bakarak. "Ben de ikinizin tadını seviyorum."

"Bu sefer tadımı biz yapacağız Becca," dedi Far arkasından yaklaşarak. "Daha doğrusu ben yapacağım. Ve sabırsızlanıyorum. Gel, Truth, soyunmayı bitir. Leydimizin tatlı amının tadına bakmak için sabırsızlanıyorum."

"Nasıl istersen, kardeşim." Truth kıyafetlerini çıkarmayı bitirdi ve Becca ile artık tamamen çıplak olan Far'ın yanındaki yatağa tırmandı. Becca bir an için kendini onların arasında sıkışmış buldu ve onların iri, erkek bedenlerinin sıcaklığı omurgasında ter damlalarının oluşmasına neden oldu. Bunu gerçekten yapacak mıydı? Gerçekten onların arasına uzanıp vücudunu aynı anda iki erkeğe birden mi açacaktı?

Evet, öyleyim, diye düşündü. Elimde değil, onları istiyorum. İkisine de çok ihtiyacım var, ikisini de çok seviyorum.

Ama görünüşe göre ikisini birden elde edemeyecekti - en azından aynı anda -Henüz değil. Far, Truth'u yatağın başına oturması ve bacaklarını açarak başlığa yaslanması için yönlendiriyordu.

Truth pozisyonunu aldığı anda ona "Şimdi Becca," dedi. "Bağlayıcı meyve suyundan epeyce içtiğini biliyorum ama yine de Truth'u ve beni aynı anda almaya hazır olduğundan emin olmamız gerektiğini düşünüyorum." Onun yanağını nazikçe okşadı ve gözlerinin içine baktı. "Ne de olsa bu, birbirimizi bu şekilde sevebileceğimiz tek zaman olabilir. Bunun hepimiz için zevkli olduğundan emin olmak istiyorum.

-Özellikle de sen, *mi'now*."

"Teşekkür , Far. Benim için endişelenmen çok hoş." Becca onu nazikçe öptü. "Peki aklında ne var?"

"Seni boşaltmak istiyorum," diye mırıldandı hafif ikiz, siyah gözleri kızın gözlerinde parlıyordu. "O küçük tatlı amcığını zevkten patlayana kadar dilimle yıkamak istiyorum. Ve bunu kardeşim seni sikerken yapmak istiyorum."

"Gerçekten mi?" Truth ilk kez kararsız görünüyordu. "Ben içine girerken hanımefendimizin tadına bakmak ister misin?"

Far başını salladı. "Onu açarken orgazm olman Becca'nın gevşemesine yardımcı olacak kardeşim. Ve eğer onun içine boşalırsan, tohumun bağlayıcı meyve suyunun elastik etkilerine katkıda bulunacaktır."

"Ben... bu şekilde çalıştığını bilmiyordum," dedi Truth tereddütle. "Ama... ağzını... dilini... shaftımın olacağı yere bu kadar yaklaştırmanın sakıncası yok değil mi?"

"Merak etme," diye güvence verdi Far ona. "Ben sadece Becca'yla ilgileneceğim, seninle değil. Sen onu becerirken ve amının derinliklerine boşalırken ben de onun dış amını uyarırsam, bu onun vücudunu ikimizi birden taşımaya hazırlayacaktır."

Truth başını salladı. "Bu konularda senin üstün bilgeliğine teslim oluyorum, Kardeşim. Sen benim gibi İkiz Akraba yöntemleriyle yetiştirildin."

"Güzel." Far ikizine gülümsedi ve sonra Becca'ya baktı. "Peki ya siz leydim, sizi bu şekilde memnun etmemize izin verecek misiniz?"

Becca dudağını ısırdı. Sanki tüm vücudu kızarıyormuş gibi hissediyordu; kalbi kaburgalarının arkasında çok sert çarptığı için yeterince derin nefes alamıyordu. Ama bunu istiyordu - istediğini biliyordu. Ve kabul etmek istemese de Far haklıydı; bu birlikte olmak için tek şansları olabilirdi. Unutulmaz bir deneyim olmalıydı.

"Pekâlâ," diye fısıldadı başını sallayarak. "Ben yaparım. Ya da sanırım senin bana yapmana izin veririm." Gülümsemeye çalıştı ama bunu başaramayacak kadar gergin hissediyordu.

"Merak etme Becca." Far onun yanağını nazikçe okşadı. "Truth ve benim sana karşı dikkatli olacağımızı biliyorsun. Sen bizim leydimizsin ve sana her zaman öyle davranacağız."

"Biliyorum," diye fısıldadı, yanağını onun eline bastırarak. Adam ona hâlâ biraz sağlıksız görünüyordu; teni hâlâ onu ilk gördüğünde onu çok endişelendiren o grimsi renkteydi. Bunun ona bir yararı var mıydı? Tamamen bağlanarak onu bu şekilde kurtarmak için gerçekten bir şans var mıydı?

Olduğuna inanmak zorundayım, dedi kendi kendine. Şimdi pes edemem, onu çok seviyorum!

"Ben de seni seviyorum, *mi'now*," diye mırıldandı ve son düşüncesini yüksek sesle fısıldamış olması gerektiğini fark etti. "Truth ve ben ikimiz de seni umutsuzca seviyoruz. Sana nasıl hissettiğimizi göstermemiz için bize bu şansı verdiğin için teşekkür ederiz."

"Gerçekten," diye mırıldandı Truth onun arkasından. "Açık sözlülüğünle bizi onurlandırırıyorsun - kendini tamamen teslim etme isteğinle."

Becca gergin bir kahkaha attı. "Şey, henüz bunu gerçekten yapmadım." "Ama yapacaksın," diye usulca homurdandı karanlık ikiz. "Buraya gel, tatlım."

Becca ona doğru süründü, eşine giden kızgın bir dişi hayvan gibi elleri ve dizleri üzerinde hareket ederken kendini ilkel ve hayvani hissediyordu. Kafasının içindeki küçük yaramaz bir ses, *"Bunu eş yaparsan doğru yapmış olursun,"* diye fısıldadı. En son ne zaman bu kadar özgür hissettiğini hatırlayamıyordu ve bu sadece meyve suyunun bağlayıcılığından da kaynaklanmıyordu - bunu istiyordu, tamamen istiyordu - ve erkeklerinin ona tekrar dokunmasını ve onu almasını hissetmek için sabırsızlanıyordu.

Truth'un kucağına tırmandı ve onu öptü, alt karnını Truth'un karın kaslarına karşı dik duran sikinin sert, kalın gövdesine bastırdı.

Karanlık ikiz, Becca ona sürtünüp onu hevesle öptüğünde takdirle homurdandı. Becca onun dudaklarında kendi sularının izini belli belirsiz tadabiliyordu ve bu tuzlu, samimi tat onu daha da tahrik etti.

"Şimdi," dedi Far sonunda birbirlerinden ayrıldıklarında. "Srtın Truth'un göğsüne gelecek arkanı dn Becca ve şaftını kucakla."

Kendini inanılmaz derecede açıktı ama aynı zamanda inanılmaz derecede tahrik olmuş hissedeni Becca onun dediğini yaptı. Truth ellerini Becca'nın kalçalarına koyarak onu aşağıya doğru yönlendirirken Becca da kalçalarını araladı ve adamın sikinin kadifemsi, sıcak şaftını kavradı.

"Tanrım, küçük elin üzerimde çok iyi hissettiriyor," diye inledi kulağına, kadın onu nazikçe okşarken. "Ama eminim tatlı amcığın daha da iyi hissedecek."

"Dene ve kendin gr," diye fısıldadı Becca. Aynı anda hem ateşli, hem yaramaz hem de zgr hissederek, adamın şaftının geniş başını amının girişine yerleştirdi ve adam onu tamamen doldurana kadar kendini aşağıya bıraktı.

Derin gerilme hissi nefes nefese inlemesine neden oldu ve sonunda içinde dibe vurduğunda, elleri yumruk haline geldi ve vücudundaki her kas gerildi.

"Ahh, çok *büyüksün*," diye inledi.

"Ve sen çok sıkı. Tanrım, tatlım, amın içimi cehennem gibi sıkıyor," diye mırıldandı.

"Neden hâlâ biraz gevşemeniz gerektiğini anlıyor musunuz?" Onları izlemekte Far sordu. "Truth'un sikini yumuşak küçük amcığına sokmak seni ikimizi de almaya hazır hale getirecek."

"Ben... sanırım," diye inledi Becca. Truth bu kadar içindeyken düşünmek zordu. Ve şimdi Far bacaklarının arasında pozisyon alıyordu.

"Sadece rahatla," diye mırıldandı, tepesini öpmek için öne doğru eğildi. "Rahatla ve seni yalamama izin ver." Truth'a baktı. "Onu yavaşça becer kardeşim, ben onun tadına bakarken yavaş, derin itişler."

"Nasıl istersen," diye homurdandı Truth. Becca'yı kalçalarından tuttu ve içinde sadece sikinin başı kalana kadar yavaşça amından çıkardı. Sonra, aynı yavaşlıkla, tekrar içine gömüldü, dibe dokunduğunda sertçe bastırdı, her hamlede sikinin başının rahminin ağzını öptüğünden emin oldu.

"Oh!" Becca'nın nefesi kesildi. "I..." Ama o daha dağınık düşüncelerini toparlayamadan Far parmaklarıyla amının dudaklarını aralıyor ve iç kıvrımlarını yalıyordu.

Truth'un siki amının derinliklerini okşarken sıcak dilinin açık amını yıkadığını hissetmek Becca'yı neredeyse zevkten bayıltacaktı. Kendine engel olamayarak parmaklarını hafif ikizinin uzun, sarı saçlarına gömdü ve o amını yalayıp emerken ve kardeşi onu becerirken tutundu.

"Nasıl hissediyorsun Rebecca?" Truth yavaşça içine girip çıkarken kulağında gürledi. "Kardeşim seni yalarken sikimi tatlı amının derinliklerine almak nasıl bir duygu?"

"İyi... çok *iyi*," diye nefesini tuttu. "Ah! Yapamam... Ben hiç..."

"Hiç bir erkek tarafından becerilip bir diğeri tarafından yalanmadın mı?" Truth homurdandı. "Hayır, tabii ki yapmadın tatlım. Ama iyi hissettiriyor, değil mi? Kendini bize bu şekilde teslim etmek *doğru* geliyor."

"Evet," diye itiraf etti Becca, kelimeleri neredeyse nefes nefese söyleyerek. "Evet, öyle. Gerçekten öyle." Şimdi onunla aynı ritimde hareket ediyor, Truth'un kalın shaftını daha da derinlere sokmak için kalçalarını döndürüyor ve bu arada Far diliyle amını yıkamaya devam ediyordu. Daha önce hiç böyle bir şey hissetmemişti ve yakında uçurumun kenarına gelip boşalacağından emindi.

Görünüşe göre Truth da aynı şekilde hissediyordu.

"Tanrım, çok sıkısın! Daha fazla dayanamayacağım, seni tohumlarımla doldurmam gerek," diye inledi kulağına, daha da derinlerine bastırarak.

"Evet," diye inledi Becca. "Lütfen, evet, ben... ben yapmanı istiyorum."

Şimdiye kadar Far, diliyle onun şişmiş klitorisini izlerken ve kaygan kıvrımlarını yalarken sessiz kalmıştı. Şimdi bir an için yalamayı bıraktı ve başını kaldırıp baktı. Becca onun ağzının kızın sularıyla görebiliyordu.

"Tanrılar aşkına, amın çok tatlı," diye mırıldandı, kızın kalçasını öperken. "Kardeşimin seni ilk kez tattığında neden kontrolünü kaybettiğini anlayabiliyorum."

"Çok lezzetli, değil mi kardeşim?" Truth homurdanarak Becca'nın amının derinliklerine doğru sikmeye devam etti. "Çok tatlı, sıcak ve *ıslak*."

"Öyle," diye kabul etti Far. "Ama benim için bir şey yapmanı istiyorum, Truth. Çok yaklaştığını biliyorum - tam boşalırken, amına sonuna kadar gir ve kendini sonuna kadar içine göm."

"Neden... neden bunu yapmasını istiyorsun?" Truth'un içindeki vuruşları hızlanmaya başladığında Becca'nın nefesi kesildi.

Far, "Kardeşim içine boşaldığı anda seni yalayacağım ve klitorisini emeyeğim," diye mırıldandı. "Dölünü amının derinliklerine akıtırken, dilimi üzerinde hissedeceksin ve onunla birlikte sen de boşalacaksın."

"Ben...*oh...*" Becca inledi. "Uzun süreceğini sanmıyorum. Ben çok *kapat*."

"Ben de öyle," diye homurdandı Truth onun kulağında. "Hazır ol Rebecca-şimdi içine boşalacağım. Şaftımı yumuşak küçük amının derinliklerine bastırarak ve seni spermimle dolduracağım."

"Yap kardeşim," diye mırıldandı Far, gözleri şehvetle dolmuştu. "derinden sik ve tohumlarını onun içine bırak."

Karanlık ikiz alçak bir iniltiyle bunu yaptı. Becca onun içinde okşadığını, sanki olabildiğince derine inmek istiyormuş gibi sertçe bastırdığını hissedebiliyordu. Sonra, sikinin başı rahminin ağzını öptüğünde, kaya gibi sağlam ve sabit durdu ve kalın shaftının içinde dalgalandığını hissetti.

"İşte böyle, içine gir." Far tekrar öne doğru eğildi, yüzünü Becca'nın bacaklarının arasına bastırdı ve dilinin uzun, yavaş bir darbesiyle amını ayırdı. Sonra klitorisinin ağrıyan tomurcuğunu buldu ve dudaklarının arasına alarak emdi, Becca daha fazla dayanamayana kadar dilinin ucuyla tatlı tatlı işkence etti.

"Oh... Oh, *Tanrım!*" diye inledi, orgazmı onu ele geçirirken. "*Oh, lütfen...evet...evet!*"

"Aynen öyle tatlım," diye homurdandığını duydu Truth'un kulağında. "Kardeşim senin tatlı amını yalarken benim sikimin üzerine gel. O senin klitorisini emerken gel."

Becca hayatı buna bağlı olsa bile başka bir şey yapamazdı. Truth onu doldururken ve Far onu yalarken başını geriye attı ve inledi. Bu çok fazlaydı... çok fazla... ama yine de bir şekilde yeterli değildi.

"Aman Tanrım," diye fısıldadı boğuk bir sesle, sonunda zevk azaldı ve onu nefes nefese bıraktı. "Bu..."

"İnanılmaz," diye mırıldandı Truth onun kulağına. "İçine girmeyi seviyorum Rebecca. Amını tohumlarımla doldurmayı seviyorum."

Far başını kaldırarak, "Kardeşim seni sikerken tadına bakmaya bayılıyorum," dedi. "Ama onun tohumunun senin amına girmesi bağ kurmak için ihtiyacımız olan şeyin sadece yarısı."

"Daha fazlasına ihtiyacım var," diye fısıldadı Becca. "Ben... Kulağa çılgınca geldiğini biliyorum, tamamen bitkin olmalıyım ve *öyleyim* de. Ama sanki... daha fazlasına ihtiyacım varmış gibi hissetmekten kendimi alamıyorum."

"İkimize de ihtiyacın var," dedi Far ona. "Merak etmeyin leydim, bize sahip olacaksınız." Truth'a baktı. "Kardeşim, benimle birleşmeye hazır mısınız?"

"Hazırdan da öte," diye güvence verdi Truth ona. "Leydimizle bu şekilde sevişmek çok tatlı ama bir şekilde... eksik hissettiriyor. Onu çiftleştirmem gerekiyormuş gibi hissediyorum ama sikimi yeterince derine sokamıyorum."

Far ona, "Çünkü gerçekten üremesi ve bağ kurması için ikimiz tarafından da aynı alınması gerekiyor," dedi. "Kaynaşabilmemiz için bir anlığına geri çekil ve sana göstereyim."

"Tabii ki." Truth Becca'nın amından yavaşça kaydı ve Becca ani boşluk hissiyle usulca inledi. Az önce yaptıklarından sonra, o kadar yorgun olmalıydı ki, sadece yuvarlanıp uykuya dalmak istiyordu. Bunun yerine, kendini canlanmış hissetti - sanki az önce yaptıkları seks, gelecek olan ana yemeğin yanında sadece bir mezeydi. *Kelime oyunu yapmıyorum*, diye fısıldadı beyninin içindeki küçük yaramaz ses.

Yine de, Truth çekilirken merak etti, gerçekten bu kadar çabuk tekrar gidebilecek miydi? Far ile birleşmeden önce iyileşme süresine ihtiyacı olmayacak mıydı?

Adamın hâlâ ne kadar uzun, kalın ve sert olduğunu gördüğünde sorusu cevaplanmıştı. Sanki hiç boşalmamış gibiydi ama amından süzülen kremi beyaz dölleri aksini söylüyordu. Ve tıpkı Far'ın tahmin ettiği gibi, karanlık ikizinin içinde bıraktığı tohumun onu daha fazlası için özlem duymasına neden olduğunu hissedebiliyordu - içine nüfuz etmek ve daha da derinlerine inmek için daha kalın bir şey.

Beklemesi uzun sürmedi çünkü Truth ve Far çoktan pozisyonlarını almışlardı, biri onun iki yanında. Becca onlara yer açmak için yatağın başına doğru kaydı ve ikisinin de daha önce hiç yapmadığı, yapmak için doğdukları şeyi yapmalarını sabırsız bir ilgiyle izledi.

"Bana nasıl olduğunu göster." Truth'un derin sesi boğuktu. "Tekrar kadınımızın içinde olmalıyım ama sen de onun içinde olmalısın. "Göster bana kardeşim."

"Yapacağım ama yavaşça," diye uyardı Far. "Bunun lojistiğini biliyorum ama daha önce hiç yapmadım. Acele etme-Becca hiçbir yere gitmiyor."

Becca onlara, "Hayır, burada sizi bekliyorum, ikinizi de," diye güvence verdi. "Bunun nasıl çalıştığını ben de görmek istiyorum."

"Zor değil," dedi Far. "Önce yüz yüze , tıpkı bizim gibi. Daha sonra, tek bir şaft oluşturmak için bir araya geleceğiz."

Becca, birkaç hafta önce böyle bir öneriyi öfkeyle reddedecek olan siyah ikizin hevesle öne doğru kaymasını izledi.

"Şimdi ne olacak?" diye mırıldandı.

"Şimdi bunun olmasını istiyorum. İkimiz de bunu istiyoruz - birleşmek istiyoruz, böylece kadınımızı bir olarak doldurabiliriz. Bu nefes almak kadar doğal olmalı."

"Evet..." Truth gözlerini kapadı ve derin bir nefes aldı. *"Evet."*

Becca, iki uzun, sert sakin birleşerek iki erkeğini bir araya getiren kalın bir şaftın içinde erimesini hayretle izledi.

Bu kadar büyük bir penisin görüntüsü onu ölümüne korkutmalıydı ve eğer bağlayıcı meyve suyunu içmemiş korkardı. Hal böyleyken tek görebildiği, dünyada en çok sevdiği erkeklerin artık bir olduklarıydı; sadece onun için, ona tam da ihtiyacı olan şeyi vermek üzere bir araya gelmişlerdi. Ve şu anda ihtiyacı olan şey ikisinin de içinde olmasıydı.

"Becca," diye mırıldandı Far, sanki onun aklından geçenleri okumuş gibiydi. "Aramıza gel ve seni doldurmamıza izin ver."

"Evet, Far..." O da buna uyarak yan yattı ve hafif ikizine baktı. Açık kıvrımlarının üzerinden kayan büyük şaftın geniş başını hissedene kadar aşağı doğru kaydı. Klitorisinin üzerine çarptığında, içinden bir zevk ürpertisi geçtiğini hissetti ve kalbi yeniden deli gibi atmaya başladı. Bunu gerçekten yapacak mıydı? İkisini de aynı anda amına alacak mıydı?

Evet, diye düşündü. Evet, bunu istiyorum, onları istiyorum. Onları ne kadar çok sevdiğimi göstermek istiyorum ve bunun en iyi yolu, tek yolu bu.

"Güzel," diye mırıldandı Far, geniş kafa amının girişinde dururken. "Şimdi kıpırdamadan dur ve Truth'la *benim* seni doldurmamıza izin ver."

Becca, inanılmaz kalınlıktaki şaftın girişini kırmaya başladığını hissederken dudağını ısırdı. Truth'un büyük olduğunu mu düşünmüştü? Bu horoz iki kat daha genişti

-Sistemindeki bağlayıcı meyve suyuyla bile neredeyse çok fazla.

"Rahatla Becca," diye mırıldandı Far, onun gözlerini kendi gözleriyle yakalayarak. "Sadece rahatla ve bizi içeri al. Bağlayıcı meyve suyu açılmanı sağlayacak ve Truth'un amındaki dölleri de içine girmemize yardımcı olacak."

O konuşurken, Becca'nın zevk ve korkuyla karışık inlemesine neden olan kalın bir inç daha açık amına kaydı.

"Nasıl hissediyorsun?" Truth onun kulağına söyledi. "Endişeni hissediyorum Rebecca.

Durmamızı isterseniz bize haber verin."

"Sakın buna cüret etme," diye soludu Becca, onlar biraz daha içine girmeye çalışırken. "Bu biraz korkutucu ve şimdiye kadar denediğim her şeyden çok daha büyük ama istiyorum... hayır, ikinizin de içimde *ihtiyacım var*. Eğer şimdi durursanız çıldıracağım!"

"Pekâlâ o zaman," diye mırıldandı Far, Truth'la birlikte Becca'nın içine daha da derinlemesine girerken. "Durmayacağız Becca. Rahmin tohumlarımızla dolup taşana kadar durmayacağız."

"Evet," diye inledi Becca ve bunun tam olarak ihtiyacı olan şey olduğunu biliyordu - bu bağı tamamlamak için hepsinin ihtiyacı olan şey. Onu becerene ve içine bir bütün olarak boşalana kadar, üçü asla tamamen birlikte olamayacaktı. Ve her şeyden çok istediği şey her zaman erkekleriyle birlikte olmaktı - onları asla bırakmak zorunda kalmayacağı kadar sıkı bir şekilde kendisine bağlamak.

Far onun gözlerinin içine bakarak, "Tanrım, çok güzelsin," diye nefes aldı. "Neredeyse tamamen içine girdik. Kanalının sonuna ulaştığımızı hissedebiliyor musun?"

"Evet," diye nefesi kesildi Becca'nın. "Evet, ben... oh, lütfen evet-içime sonuna sok.
sok."

"Yapacağımız şey tam olarak bu tatlım," diye homurdandı Truth onun kulağına. "İçine derinlemesine sok ve seni becer. Tanrım, amının daha sıkı olabileceğini düşünmemiştim ama bu... Yedi Cehennem, inanılmaz."

"Bağlanma seksi bana söylendiği kadar yoğunmuş," diye kabul etti Far, sonunda onun içinde kabzasına kadar batarken. "Tanrım, bunu hissediyor musun Becca? Truth ve benim seni doldurduğumuzu hissediyor musun?"

"Evet..." Becca uzanıp onun yanağını okşadı ve gözlerinin içine baktı. "Evet ve ben... Hayatımda hiç bu kadar doğru bir şey hissetmemiştim. Lütfen Far... Truth... beni al. İkiniz, lütfen."

"Elbette yapacağız," diye söz verdi Far. "Siz bizim için gelene kadar sizi doyurmak bizim için bir zevk olacak."

Truth kalçasını okşayarak, "Ama yavaşça," diye ekledi. "Bunu aceleyle getirmek istemiyorum. Onu becerirken kadınıımızın amının her zerresinin bizi okşadığını hissetmek istiyorum. Ve *bunu* yapmak istiyorum..."

Eli kalçasından yukarı kayarak meme uçlarını nazıkçe çekiştirdi. Adam onun sıkı küçük tomurcuklarını bükerken Becca inledi ve erkekleri tarafından kazığa oturtulduğu yere kıvılcım yağmurları göndererek onları daha da çok istemesine neden oldu.

Bacaklarının arasındaki kalın şaft içinde kayarak, tekrar derine dalmadan önce amından neredeyse tamamen çıkmak için uzun, yavaş bir kayma yaptı. Aynı anda, birinin parmakları klitorisinin etrafında dönüyor ve başka biri meme uçlarıyla alay ediyordu.

Becca kimin ne yaptığını unutmuştu; içine girip çıkan kalın şaft zevkten başka hiçbir şeye yer bırakmıyor gibiydi. İki büyük erkek vücudu iki yanında çalışırken, onu eşiğe getirmek ve itmek için birlikte hareket ederken yumuşakça inledi.

Sonsuza dek sürecekmış gibi görünüyordu ve Far'ın bağlayıcı seksin uzun, yavaş bir sevişme seansı olduğu hakkında söylediklerini hatırlamadan edemedi. Bunu uzattıkları için mutluydu, ama aynı zamanda, zevkinin tekrar arttığını hissedebiliyordu ve bu sefer boşaldığında çok daha yoğun olacağını biliyordu.

"Lütfen," diye fısıldadı sonunda, zevk neredeyse dayanabileceğinden daha fazla artmaya başlamıştı. "Lütfen, ben... Yaklaşıyorum."

"Biz de öyleyiz." Far biraz üzgün görünüyordu, diye düşündü. "Üçümüzün biraz daha bir arada kalmasını dilemiştim ama senin içinde olmanın verdiği haz çok fazla olmaya başladı."

"Öyle," diye kabul etti Truth kısık sesle. "Tanrım, kardeşim olarak senin içinde olma hissi çok... zevk muazzam. Neredeyse dayanılmaz."

"İşte bu yüzden gelip hanımımızı tohumlarımızla doldurmamız gerekiyor," diye mırıldandı Far. "

"Evet," diye fısıldadı Becca, yüzünü okşayarak. "Evet, ben... Ben senin yapmanı istiyorum. Beni doldur... beni sana bağla-ikinizi de."

"Pekâlâ." Sanki karşılıklı rıza ile ikisi birden Becca'nın içinde daha hızlı hareket etmeye başladılar. Kısa süre sonra, birleşmiş şaftlarının kalın, itici itişleri Becca'nın aklından başka her şeyi itti. O sadece şunu biliyordu

boşalması gerektiğini ve aynı anda onların da içine boşalmasını hissetmesi gerektiğini söyledi.

"Rebecca," diye inledi Truth onun kulağına ve aynı anda Far ağladı,
"Mi'now!"

Becca tekrar boşalırken ikisinin de adını haykırdı. Aynı anda, içlerindeki dibe dokunacak kadar derine itildiklerini ve sıcak spermlerinin kanalının sonuna doğru sertçe fışkırdığını hissetti. Tanrım, ikisini de ne kadar çok seviyordu ve buna ne kadar ihtiyacı vardı. *Hepsinin* buna ihtiyacı vardı, onları birbirine bağlamak için. Bir daha asla ayrılmayacaklarından emin olmak için...

"Bir daha asla ayrılmayacağız. Bu hoşuma gitti. Keşke gerçek olabilse."

Bölüm Kırk Beş

Becca'nın zevkten kapanan gözleri, kafasının içinde ışık ikizinin sesini duyduğunu fark ettiğinde açıldı.

Far ağzını bile açmadan, *"Bu doğru,"* diye güvence verdi ona. *"Artık birbirimizle zihnimizden zihnimize konuşabiliriz, bu da aramızdaki bağın bir parçası."*

"Yapabilir miyiz?" Becca ona bakarak düşündü. *"Ama Gerçek-?"*

"Görünüşe göre yapabiliyorum," diye cevap verdi karanlık ikiz kafasının içinde. *"Bunu sevdim... Far bana ilk açıkladığında seveceğimi düşünmemiştim ama sevdim. Bu..."*

"Bu şekilde iletişim kurmak çok daha samimi," diye bitirdi Becca onun yerine. *"Biliyorum."*

Gözlerini tekrar kapattı, adamlarıyla yeni keşfettiği yakınlığın tadını çıkarıyordu. Bundan neden korkmuştu ki? Bağlanmak harikaydı - o kadar yoğun bir yakınlıktı ki rahatsız edici olacağını düşünebilirdi. Bunun yerine, tam tersi rahatlatıcı ve tatlıydı. Truth'un ona karşı olan hislerini hissedebiliyordu - yoğun tutkusunu, arzusunu ve aşkını ve Far'ın şefkatini, bağlılığını ve...

Ve ışık ikizinden hissettiği duygular neden azalıyordu?

"Uzakta mı?" Becca yeni bağları aracılığıyla endişeyle gönderdi. Adam cevap vermeyince gözlerini açıp ona baktı. Başını yastığa koymuş, gözleri kapalı bir şekilde karşısında yatıyordu. Gözlerinin altındaki morarmış gölgeler her zamankinden daha koyuydu ve nefes alıp vermesi hafif ve sığdı.

"Uzak mı?" dedi yüksek sesle, onun geniş omzuna dokunarak. "Uyan bebeğim, iyi misin?"

"Kardeşin mi?" Truth omzunun üzerinden bakarak sordu. "İyi misin?"

"İyiyim. Ben iyiyim." Işık ikizi gözlerini açarken gülümsemeye çalıştı Ama Becca onların gece yarısı derinliklerindeki hüznü görebiliyor ve hissedebiliyordu.
yeni, kalıcı bağları.

"Belki de o kadar kalıcı değildir," diye fısıldadı Far ve onun düşüncelerini duyduğunu fark etti.

"Sen neden ?" Becca talep etti. "Tabii ki kalıcı! Truth ve ben seni seviyoruz, gitmene izin vermeyeceğiz."

Far boğuk bir sesle, "Başka bir seçeneğin olmayabilir," diye fısıldadı. Truth'a baktı. "Benimle ilişkini kes, kardeşim. Oturmam gerek."

"Nasıl istersen." Truth'un sesi endişeli geliyordu ama kardeşinin dediğini yaptı ve Becca'nın bedeninden kayarak birleşmelerinden ayrıldılar.

Onu terk ettikleri anda Becca bir kayıp duygusu hissetti. Üçü hâlâ yatakta birlikte olsalar da kendini içi boşalmış, terk edilmiş hissetti.

"Öyle hissetme Becca," diye mırıldandı Far, uzanıp yanağını okşayarak. "Gerçek ve ben hâlâ buradayız."

"Ve biz seni hâlâ seviyoruz," gürledi Truth arkasından.

Birbirlerine yaklaşan kardeşler onu iri bedenleriyle çevrelediler, ortada o varken birbirlerini kucakladılar, ta ki kız kaslı kollarının kozasında kendini güvende, korunmuş ve sevilmiş hissedene kadar.

Ancak sıcak ve sevgi dolu duyguların ortasında bile Becca hâlâ endişeliydi.

Far neden hâlâ bu kadar yorgun, bu kadar hasta görünüyor? Cildi hala neredeyse gri ve gözleri... Gözleri inanılmayacak kadar yorgun görünüyordu. Sanki hareket edecek ve konuşacak enerjisi yokmuş gibi. Sanki onun ve Truth için devam etmek için kendini zorluyormuş gibi.

"Becca..." Far mırıldandı, sonunda kucaklaşmalarından çekildi. "Neden bu kadar yorgun görüldüğümü biliyorsun... bu kadar hasta. Tenimin neden gri olduğunu." Onun omzunun üzerinden baktı. "Söyle ona kardeşim."

Truth yumuşak bir sesle, "Bu *cin* zehirlenmesinin son aşaması," dedi.

"Ne demek bu? Bu ne anlama geliyor? Ne yapabiliriz?" Becca talep etti.

"Bu ölüm demek," dedi Far. "Ve yapabileceğin başka bir şey yok - hiçbirimizin yapabileceği bir şey yok."

"Ama... ama ölüyor olamazsın." Becca'nın gözleri doldu ve boğazı aniden daraldı. ". Artık birbirimize bağlıyız! Truth ve ben seni kurtarabiliriz, yaşamana yardım edebiliriz!"

"Bunun mümkün olabileceğini ummuştum," diye itiraf etti Far. "Ama gördüğünüz gibi..." Eliyle kendini gösterdi. "Eskisinden daha az hasta değilim. Sanırım gerçeklerle yüzleşmenin zamanı geldi Becca, ben ölüyorum."

"Hayır-hayır!" Tehditkâr gözyaşları aniden onu boğdu ve yüzünü hafif ikizinin geniş göğsüne bastırdı. "Hayır," diye yalvardı. "Hayır, lütfen ölme Far. Lütfen bizi terk etme."

"Ben de seni kaybetmek istemiyorum kardeşim." Truth'un derin sesi gergin çıkıyordu ve Becca ondan gelen keder dalgalarını hissedebiliyordu. "Seni daha yeni bulmuşken olmaz."

"Ben de aynı şekilde hissediyorum." Far onun omuzlarını rahatlatıcı bir şekilde ovuşturdu. "Ama elden bir şey gelmez. Ve en azından önce bağ kurabildik. İkiniz de bana bakın," diye emretti.

Becca kendini ona bakmaya zorladı ve Truth da aynısını yaptı.

"Ne?" diye fısıldadı.

Far, "Bin yıl yalnız yaşamaktansa, hayatımın en derin aşkını ikinizle paylaşmış olarak şimdi ölmeyi tercih ederim," dedi. Avuçladı

Becca'nın yanağını okşadı ve ona ve Truth'a baktı. "İkinizi de çok seviyorum." "Biz de sizi seviyoruz," dedi Truth huysuzca.

Becca umutsuz olduğunu bildiği halde, "Gitmene izin veremeyecek kadar çok," diye ısrar etti. Birden aklına bir şey geldi. "Hem zaten gidemezsin." Far soluk soluğa bir kahkaha attı. "Sanki bu benim seçimimmiş gibi davranıyorsun-İstediğim zaman geri çevirebileceğim bir karar, *mi'now*. Keşke öyle olsaydı."

Becca inatla, "Hayır, ama gidemezsin çünkü tılsımı henüz aktive etmedik," dedi. "Bütün bunlar bunun içindi, değil mi? Seni kurtarmak ve tılsımı aktive etmek?"

"Haklısın." Far yatakta güçlükle doğruldu. "Git getir kardeşim," dedi Truth'a. "Gitmeden önce bir şey yapmama izin ver."

Esmer ikiz yataktan kalkıp tılsımın bulunduğu kutuyu almaya giderken Becca, "Sadece bir şey değil, sadece bir *sonraki* şey," diye ısrar etti. "Ondan sonra yapacak başka bir şey bulacağız ve sonra *başka* bir şey. Seni bir yere gitmeyi d ş nemeyeceğin kadar meşgul edeceğiz."

"Becca..." Far tekrar yanağını okşadı. "Ağzından  ıkan  kulağın duysun, gerçekten de beni ölmeyecek kadar meşgul edeceğini mi söylüyorsun?"

"Evet, eğer kalırsam." Becca onun elini kendi eliyle kavradı ve sertçe sıktı. "Ve ben de gözlerimi senden ayırmayacağım."

 ılgınca olduğunu biliyordu ama Kenneth'in nasıl öldüğünü düşünüp duruyordu; onu nasıl gönderdiğini, gecenin karanlığında nasıl dışarı attığını ve bir daha geri dönmediğini. Far'la aynı hatayı yapmak niyetinde değildi. Ona her dakika göz kulak olacaktı ve onu izlediği sürece, ondan kaçamazdı. Kaçabilir miydi?

"burada," dedi Truth kutuyla birlikte geri dönerken. Bir  ift uyku pantolonu giymek için durmuştu ve şimdi Far da aynısını yaptı. Becca  arşafı sardı

Sonra herkes rahat edince, karanlık ikiz kutuyu açtı.

"Çok güzel," diye nefes aldı Far, hepsi de değişen, opalesan metalin sürekli olarak birleşip ışıldamasını ve biçim değiştirmesini izlerken.

"Sanırım öyle." Becca hâlâ ona çok yaklaşımdan çekiniyordu. "Hepimizin üzerine bir damla kan damlatması gerekiyor, değil mi? İğnesi olan var mı?"

"İşte." Far yatağın yanındaki komodeye uzandı ve bir şırıngaya bağlı uzun, keskin bir hipodermik çıkardı.

"Ne yani, hepimizin bunu doldurması mı gerekiyor?" Becca endişeyle, oldukça fazla kan alabilecek gibi görünen boş tüpe baktı.

"Hayır, bu sadece Komutan Sylvan'ın getirdiği şey," diye güvence verdi Far. "Sanırım son kanımı aldığımda fazladan bir tane getirmişti."

"Ah." Becca dudağını ısırdı. ". Hadi yapalım şu işi."

"Herkes kendi parmağını batırmak ister mi?" Truth sordu.

"Kendiminkini yapmamayı tercih ederim." Becca elini uzattı. "Sen , Truth."

Kardeşinden şırıngayı alan kara ikiz, ona hızlı bir hareket yaptı, Sağ işaret parmağına dikkatli bir bıçak darbesi.

"Ah!" Becca sıçradı. "Üzgünüm, bu büyük bir iğne!"

"Evet, öyle." Truth kendi parmağına da bir bıçak sapladı ve ardından Far'a elini uzattı. "Kardeşim?"

Far elini uzattı ve parmağına batırılan iğneyi yorum yapmadan kabul etti. Becca üzüntüyle, herhalde son bir hafta içinde iğnelere alıştığı için, diye düşündü.

"Pekâlâ, herkes hazır mı?" Truth şırıngayı dikkatlice komodinin üzerine bırakarak sordu.

"Sanırım öyle." Becca parmağını kaldırdı, ucunda bir damla kan duruyordu. "Bunu yapmak için ona dokunmamız mı gerekiyor?"

"Hiç sanmıyorum," dedi Far yorgun bir sesle. "Kanımızın bir kerede tılsımın üzerine düşmesine izin vermemiz yeterli olacaktır."

"Anlaştık," diye homurdandı Truth. "Üçe kadar sayıyorum o zaman. Bir... iki... üç!"

Hep birlikte, yaralı parmaklarını parlayan truthonium tılsımının üzerine tuttular ve kan damlacıklarının düşmesine izin verdiler.

Becca sonucun ne olacağını merak ederek endişeyle izledi. Üç kıpkırmızı damlanın parlayan, yer değiştiren metalin üzerine sıçradığını ve ardından aşağıdaki siyah kadife benzeri astarın üzerine yuvarlandığını görmeyi bekliyordu.

Damlacıklar gerçekten de tılsımın üzerine düştüler ama tılsımın kıvrımlı kenarlarından yuvarlanmak yerine, sanki güçlü bir manyetik güç tarafından birbirlerine çekilmişler gibi bir araya geldiler. Becca kıpkırmızı boncukların tek bir büyük boncuk haline gelişini ve sonra da tılsımın tam ortasına batışını hayretle izledi. Ve sonra...

Sonra hiçbir şey.

"Neler oluyor?" Becca bir süre metale baktıktan sonra sordu. "Neden başka bir şey olmuyor?"

"Belki de başka bir şey olmasına gerek yoktur," diye önerdi Far. "Ya da belki yanlış yapmışızdır," diye homurdandı Truth.

Far başını sallayarak, "Umarım olmaz," diye mırıldandı. "Geri dönüp en baştan başlayabileceğimi sanmıyorum. Şu anda içimde başka bir bağlanma seksi seansı yok."

Becca endişeyle ona baktı. "Uzak-" diye başladı ama tam o sırada tılsım uğuldamaya başladı.

"Dinle," diye fısıldadı ışık ikizi. "Bu... çok güzel."

Yumuşak, doğaüstü bir sest, sanki daha önce hiç duymadığı, uzaklarda çalan bir enstrüman gibi. Becca duymak için kulaklarını zorlamak zorunda kaldı ama itiraf etmeliydi ki çok güzeldi. Hepsi tılsımın üzerine eğilmiş dinlerken, tılsım parlamaya başladı.

Ya da belki de *daha fazla* parlamaya başladığını söylemek *daha* doğru olur. -daha önce olduğundan daha parlak bir şekilde parlamaya başladı. Becca'nın neler olduğunu anlaması biraz zaman aldı ve anladığında, hakikatonyum neredeyse bakılamayacak kadar parlaktı.

"Neler oluyor?" Truth homurdandı. "Bunu neden yapıyor?"

"Bilmiyorum," diye nefes aldı Becca. O şeye dokunmak için dayanılmaz bir dürtüye kapıldı -tıpkı onu ilk gördüğünde olduğu gibi. Tılsıma uzanmaya başladı ama Truth bileğini yakaladı.

"Yapma! Tehlikeli - görmeni sağlıyor -"

"Neyi gördün?" Becca kalbi küt küt atarak sordu. "Sen de bir şey gördün mü?"

"İ-"

"Bakın, ikiniz de!" Far haykırdı. "Tılsıma bakın."

Artık o kadar parlaktı ki Becca gözlerini korumak zorunda kaldı. Ama bunu yaptığında, tılsımın gerçekten de yeni bir şey yaptığını gördü; hareket ediyordu. *Hayır, sadece hareket etmiyor, yüziyor,* diye düşündü, ona merakla bakarak. Yavaşça, siyah kadife yatağından kalktı ve Becca'ya kanatlarını ilk kez deneyen bir kelebeği hatırlatırcasına, kutusunun yaklaşık iki metre üzerinde havada asılı kaldı. Sonra, hiçbir uyarıda bulunmadan kapıya doğru hızla ilerledi.

"Hey, bekle!" Becca soluk soluğa yataktan atlayıp peşinden gitti. "Far, Truth, dikkat edin, gidiyor!" Çarşafı kendi etrafına daha sıkı sardı ve derme çatma togasını içine soktu. "Haydi!"

"Bunu durdurmamız gerek." Truth da yataktan kalktı, onu daha yavaş bir şekilde Far izledi. Üçü de parlayan, yüzen tılsımı takip ederek yaşam alanına girdiler. Dış koridora açılan kapının hemen önünde durmuştu ve orada öylece parlayarak ve hafif, müzikal bir uğultu çıkararak kaldı. Becca onun şarkı söyleyen küçük bir yıldıza benzediğini düşündü.

"Kapıyı açmamızı bekliyor gibi görünüyor," dedi kararsızca. "Açamayız," diye itiraz etti Truth. "Kapıyı açarsak kaçır."

"Belki de kaçmak içindir," dedi Far .

Becca, "Ama Vashtar öyle demedi," diye dikkat çekti. "Dedi ki-" Birden kapı çalındı ve ardından kayarak açıldı ve ortaya Komutan Sylvan.

"Böldüğüm için özür dilerim," diye başladı ama sözünü bitiremeden parlayan, uğuldayan tılsım hızla yanından geçip koridora çıktı.

"Hayır! Peşinden git, yakala onu!" Becca haykırdı. "Hadi!"

"Geliyoruz!" Truth duraklayarak Far'ın omzuna bir kol atıp onu destekledi ve üçü birlikte, Sylvan'ın peşinden, kaçan minik yıldızın peşinden koridorda koşmaya başladılar.

Onları uzun koridordan aşağıya, köşeyi dönmeye ve Kutsal Koru'yu çevreleyen açık park alanına götürdü. Artık ıssızdı ama tılsım boş, çimenli parkın üzerinde durmadı ya da havada asılı kalmadı; uçmaya devam etti.

"Nereye gidiyor bu?" Yeşil ve mor çimlerin kenarına vardıklarında Becca nefes nefese kaldı.

"Bak, orada!" Truth işaret etti. "Sanırım Eşleşmemiş Erkekler bölgesine doğru gidiyor."

, tılsım parıldayan, yanardöner kalkan duvarına doğru hızla ilerliyordu. Duvar bir bariyer gibi duruyordu ve terk edilmiş park ile

Kutsal Koru, iblisler tarafından ele geçirilmiş olan herkesin hâlâ sakinleştirildiği Bekâr Erkekler bölgesinden.

Duvarın önünde silahlı ve tetikte bekleyen bir grup Kindred savaşçısı duruyordu. Parlayan, uğuldayan tılsım görüldüğünde silahlarını çektiler ve Becca inançsızlıkla mırıldanılan küfürler duydu.

"Yedi Cehennem'de bu da ne?" diye hırladı içlerinden biri, blasterıyla nişan alarak.

"Durun!" Sylvan arkalarından koştu. "Ateş etmeyin," diye emretti toplanan savaşçılara. Becca ve adamlarına döndü. "Tılsım bu mu? Ne işe yarıyor?"

"Hiçbir fikrimiz yok," diye homurdandı Truth. Far'ı destekliyordu ve ışık ikizi başını kaldırıp Sylvan'a baktı.

"Yaptık... talimatların emrettiği gibi yaptık," diye homurdandı. Belli ki park alanına kadar süren kovalamaca onu çok yormuştu. "Ve sonra..."

"Ve parlamaya, uğuldamaya ve... ve *uçmaya* başladı," *diye* bitirdi Becca. Kalbi boğazında tılsımı işaret etti. Bundan sonra ne yapacaktı? Parıldayan duvarın arkasında, ele geçirilmiş olan çiftleşmemiş erkekleri görebiliyordu. Bazıları Sylvan'ın bölgeye pompaladığı yatıştırıcı gaz yüzünden kıpırdamadan yatıyordu. Ama diğerleri biraz daha uyanıktı, zombiler gibi büyük, yavaş, karmakarışık hareketlerle etrafta dolaşıyorlardı. Uyanık olanların gözleri şeytani bir kırmızıyla parlıyordu, tıpkı Truth ve Far'la birlikte gördükleri ve her şeyi başlatan imgelemde olduğu gibi.

Alanın önünde, bariyerin hemen içinde, büyük bir parça zifiri siyah kaya-
gölge taşı olduğunu fark etti. Sylvan gerçekten de Vashtar'ın onlara söylediği her
şeyi yapmıştı, buna iblislerin bedenlerinden çıkarıldıktan sonra onları emecek
taşı sağlamak da dahildi.

Tılsım Şimdi kalkan duvarının hemen önünde havada asılı duruyor, parlıyor ve her zamankinden daha yüksek sesle mırıldanıyordu. Ele geçirilmiş erkeklerden bazıları halsiz bir Şekilde başlarını kaldırmaya başladı. Tılsımı gördüklerinde, yüzlerindeki uyuŐturulmuŐ ifadeler aniden sersemlikten dehşete dönüştü.

"Şimdi ne yapıyor?" Truth sabırsızlıkla sordu.

"Belki de içeri alınmayı bekliyordur?" Becca, tılsımın dışarı çıkmak için Truth'un süitinin kapısı a ılana kadar nasıl beklediŐini hatırlayarak sordu.

"Anlamıyorum," dedi Sylvan kaşlarını çatarak. "Bize böyle bir Şey beklememiz söylenmemiŐti."

"Ama yüzlerine bakın." Far, giderek daha fazla sayıda ele geçirilmiş erkeğin uyandığı ve parlayan, havada asılı duran tılsıma baktığı çiftleşmemiş Erkekler bölgesini zayıf bir Şekilde işaret etti. "Belli ki ondan korkuyorlar. Onu içeri almalısın."

"Bilmiyorum..." Sylvan başını salladı. "Kalkan bariyerini bir anlığına bile indirirsem ve dışarı çıkarlarsa-"

"Komutan..." Far bir elini onun koluna koydu. "Sanırım... sanırım Şansını denemen gerekecek."

"Uzak mı?" Sylvan ona daha yakından baktı, güçlü yüz hatlarında endişeli bir ifade vardı. "İyi misin? Seni son gördüğümden çok daha kötü görünüyorsun. Bu iş bittiğinde tam bir tetkik için Tıp Merkezine gitmeni istiyorum."

"Emredersiniz Komutan." Far zayıf bir selam verdi. "Ama bu arada tılsımın işini yapmasına izin vermeniz gerekiyor." Bocaladı ve neredeyse düşüyordu ama Truth onu tuttu.

"Sakin ol kardeşim," diye mırıldandı Far'ı daha sıkı kavrayarak. "Bağlanma onu çok yıprattı," diye açıkladı Sylvan'a.

"Far, tatlım, iyi misin?" Becca, ışıık ikizinin diğler tarafında durmaya geldi. Teni soğuktu ve bu onu daha da endişelendiriyordu. "Dayan, tamam mı? Bu iş biter bitmez seni doktora götüreceğiz."

"Elbette." Far ona kalbinin göğsünde sıkışmasına neden olan yorgun ve zayıf bir gülümseme verdi. Onu daha sonra değil de *şimdi* sağlık merkezine götürmeleri konusunda ısrar etmek üzereydi ki Sylvan'ın bölgeyi koruyan savaşçılara bağırdığını duydu.

"Yerinizde kalın ve dikkatli olun. Kalkan bariyeri yıkılıyor!"

İnançsızlık homurtuları vardı ama kimse daha fazla ses çıkaramadan Sylvan küçük bir el cihazındaki bir kumandaya bastı ve parıldayan, yanardöner kalkan aniden yok oldu.

Bir yıldız gibi parlayan tılsım bir anda Çiftleşmemiş Erkeklerin bulunduğu alana doğru hızla ilerledi. Onu gören ele geçirilmiş erkekler kaçmaya çalıştı, tökezleyip sendeledi, parlayan kırmızı gözleri dehşetle doldu.

"Hayır!" diye bağırdı biri yüksek, insanlık dışı bir sesle. "Yıldız, saflığın yıldızı! Geri döndü!"

"Kaçıyorlar, kaçıyorlar!" diye bağırdı bölgeyi koruyan Kindred'lerden biri.

"Ateş etmeyin, kardeşlerinize ateş etmeyin," diye kükredi Sylvan. "Bekleyin, bırakın tılsım çalışsın!"

Becca tılsımın ne yapacağını merak ederek nefesi kesilmiş bir halde onu izledi. Her bir ele geçirilmiş savaşçıyı kovalayacak mıydı yoksa-

Tılsım neredeyse Çiftleşmemiş Erkekler alanının yüksek tavanına kadar yükseldiğinde sorusu aniden cevaplandı. Çıkardığı uğultu, gözlerini yaşartacak kadar güzel, tek, yüksek, mükemmel bir notaya dönüştü. Sonra aniden binlerce delici parlak ışına dönüştü

beyaz ışık. Işıklar her yöne doğru fırlayarak, kaçmak için çılgınca çabalayan ele geçirilmiş erkeklerin üzerine yağdı.

Önce bir, sonra düzinelerce, daha sonra da yüzlerce çiftleşmemiş erkeğin ışınlar tarafından delindiğini görünce "Aman Tanrım," diye fısıldadı. Sanki hepsine, onları oldukları yerde durduran ve tam içlerinden geçen inanılmaz derecede parlak lazerlerle ateş ediliyor gibiydi.

Sonra, korkunç bir şekilde, ele geçirilmiş erkekler çılgılık atmaya başladı. Oldukları yerde kaldılar, ışık tarafından kazığa oturtuldular, boğazlarından yüksek, korkunç feryatlar ve ulumalar çıkarken vücutları acı içinde sert duruşlara büründü.

"Tanrıça," diye mırıldandı Truth. "Bu onları *öldürüyor!*"

"Hiç sanmıyorum, bakın!" Becca onlara diğerlerinden daha yakın olan bir erkeği işaret etti. Devasa Kindred bedeni iki büküm olmuş ve titriyordu, sanki erkek bir tür kriz geçiriyormuş gibiydi. Tılsımdan gelen parlak beyaz lazer ışını, içinden parlayana kadar onu dolduruyor gibiydi ve Becca neredeyse kemiklerini görebileceğini düşündü. Sonra aniden dikleşti, başını geriye attı ve yüksek, uluyan bir çılgılık attı.

Ses ağzından çıkarken, başka bir şey de ağzından çıktı - belli belirsiz bir insan şekline benzeyen kara bir bulut. Bir an dönüp Becca'ya baktı, gözleri kırmızı parlıyordu ve kötü niyetle doluydu. Bir an için bulutun onlara doğru geldiğini düşündü ve korkuyla geri çekildi. Ama sonra bulut çekilerek uzaklaştı, ters yöne doğru çekildi.

Becca neler olduğunu görmek için baktı ve kara bulutun, bir mıknatısa doğru çekilen demir filizleri gibi, siyah gölge taşı parçasına doğru çekildiğini gördü.

"Aman Tanrım, bakın!" diye soluk soluğa bağırdı, parlayan kırmızı gözleriyle kara bulut kayboldu ve onu birçok benzer bulut takip etti.

"Gerçekten de taşın içine çekiliyorlar!"

"İşe yarıyor," dedi Sylvan alçak bir sesle. "Bakın, çiftleşmemiş erkekler uyanıyor, kendilerine geliyorlar."

Becca bunun doğru olduğunu gördü. Az önce sahipsiz kalışını izlediği erkek başını sallıyor ve boynunu ovuşturuyordu. Kollarını salladı ve uzun bir geceyi çok sıkışık bir pozisyonda geçirmiş bir adam gibi gerindi. Başını kaldırıp Becca'ya baktığında gözlerinde kırmızıdan eser yoktu. Yüzünde bir şaşkınlık ifadesi vardı ama aynı zamanda sanki uzun ve sıkıntılı bir yolculuk yapmış da sonunda evine dönmüş gibi sevinçliydi.

Becca bir sevinç dalgası hissetti. Onu konukçu olarak kullanan kirli ruhtan kurtulmuştu; bedenini ve hayatını geri almıştı. Bu savaşçıyı tanımasa da ona sarılmak ve yaşayanlar diyarına geri dönmesine hoş geldin demek istedi.

"Bak," diye fısıldadı, boğazında bir yumru vardı. "İçindeki iblis gitti, iyileşecek."

"Sanırım her şeye rağmen kalkan duvarını indirmek doğruydu," diye mırıldandı Truth. "Haklıydın, Kardeşim... Kardeşim? *Uzak mı?*"

Sesindeki panik Becca'nın ışık ikizinin konuşmasının üzerinden epey zaman geçtiğini fark etmesine neden oldu. Ve şimdi düşününce, ondan gelen herhangi bir duyguyu da hissedemiyordu. Ağır çekimde hareket ediyormuş gibi hissederek ona doğru döndü ve dehşet içinde onun gözlerinin kapalı olduğunu ve Truth'a doğru sarktığını gördü.

"Far? Far, beni duyabiliyor musun?" Truth onun yanağına hafifçe vurdu ama yanıt alamadı.

"Bırakın onu göreyim." Sylvan aniden yanlarına gelmişti. "Onu yere yatırın da muayene edeyim," diye emretti.

Truth ve Becca uzun, gevşek formu çimlerin üzerine yatırdılar ve Sylvan'ın onu incelemesini izlediler.

Başka tarafa baktın, diye mırıldandı kafasının içindeki küçük ses. Başka tarafa baktın ve şimdi o gitti. Kaydı gitti ve sen fark etmedin bile çünkü yapmayacağına söz verdiğin tek şeyi yaptın-gözlerini ondan ayırdın. Bu senin hatan, senin hatan!

Becca şeytani küçük sesi itti. *Hayır, böyle düşünemezsin! Far iyi. Sadece yorgun.*

"Sadece bayıldı, değil mi?" diye sordu, sesi titriyordu. "Yani, iyileşecek, iyileşmek zorunda! *Lütfen*, Komutan Sylvan!"

Becca'yı dehşete düşüren Sylvan, yüzünde derin bir keder ifadesiyle topuklarının üzerinde geriye doğru oturdu. Önce sessizce onu izleyen Truth'a, sonra da Becca'ya baktı ve yavaşça başını salladı.

"Üzgünüm," dedi sessizce. "Ama Far gitti. O öldü."

Bölüm Kırk Altı

"Hayır." Becca onun sözlerini reddederek başını salladı. "Hayır, *yanılıyorsun* Sylvan! Tekrar kontrol et! Onu tekrar kontrol etmelisin!" Kendi sesindeki histeriyi duyabiliyordu ama onu durduramıyor gibiydi.

Kardeşinin cesedinin yanında diz çökmüş olan Truth uzandı ve iki parmağını Far'ın boğazının kenarına bastırdı. Parmaklarını uzun bir süre orada tuttuktan sonra Becca'ya baktı ve başını salladı.

"Nabız yok." Derin sesi duygusallıktan boğuklaşmıştı. "Üzgünüm, Rebecca."

"O... sen... ona yardım etmelisin!" Becca tekrar Sylvan'a döndü ve onu soluk mavi üniforma gömleğinin yakalarından tuttu. "Bir defibrilatör getirin! Kalp masajına başla! Sen doktorsun, bir *şeyler* yap!"

"Rebecca, tatlım..." Truth yanına geldi ve ellerini Sylvan'ın gömleğinden çekti. Onu omuzlarından tuttu. "Bana bak," diye emretti. "Komutan Sylvan'ın yapabileceği hiçbir şey işe yaramaz. Far çoktan ölmüştü - derisinin grimsi rengine bakın. *Dr'gin* zehri sistemini alt üst etti. Onu geri getirebilsek bile, o sadece..." Boğazını temizledi. "Sadece tekrar öl."

"Hayır!" Becca inatla ısrar etti. "Yapabileceğimiz bir şey olmalı!
Bir şeyler olmalı."

"Yok." Truth'un soluk gri gözleri dökülmemiş yaşlarla parlıyordu. "İçinde hisset Rebecca, aramızdaki bağı hisset. Uzak gitti."

Becca bunu yapmak istemedi ama emin olmak zorundaydı. Gözlerini kapattı ve Truth'un dediğini yaptı, ışık ikizini hissetti, Far'ı hissetti, kim

Üçünün birbirine ait olduğunu en başından beri biliyordu. O ve Truth birbirlerine çekilmek istemezken bile onları birbirlerine çeken kimdi?

Hissettiği şey... hiçbir şeydi. Far'la paylaştığı bağın bir parçası boştu, bir boşluk. Asla doldurulamayacağını bildiği bir boşluk.

Gitti. Uzak gitmişti. Gözleri irileşti ve şok içinde dizlerinin bağı çözüldü. Truth onu düşmeden yakaladı ve Becca üzüntüsünü ve inançsızlığını haykırırken birlikte yere yığıldılar. Karanlık ikizinin kolları ona iyi ve rahatlatıcı geliyordu ama bir şekilde eksikti. Başka bir şeye ihtiyacı vardı; diğer tarafta ona sarılacak birine. Çemberlerini bütünleştirecek birine. Ama Far gitmişti - bir daha asla bütün olmayacaktı.

Hayır, lütfen hayır, diye düşündü Becca, hıçkırıklar onu sararken gözleri sımsıkı kapalıydı. Ve sonra, başka ne yapacağını bilemediği için dua etmeye başladı. Tanrıça, lütfen! Kat bana Truth ve Far'ı bir ömür boyu sevmem için verdiğini söyledi.

Sebepten. Kenneth'in yaptığı gibi onları benden alamayacağını söyledi. alındı. İstedğin her şeyi yaptığım halde bunu bana nasıl yaparsın? Onları birbirlerine bağladım, kendimi onlara verdim ve onları sevmeme izin verdim. Birlikte bir bütünüz - Far olmadan parçalıyız - hayati bir parça eksik olduğu için bir daha asla bir araya gelemeyecek bir yapbozun parçalarıyız. Oh lütfen... oh lütfen... Ben sana sadık kaldım, sen de bana sadık kalmayacak mısın? Bunu geri alın, bu korkunç hatayı geri alın ve Far'ın tekrar yaşamasına izin verin. Bırak sevsin

-Bizimle olmasına izin ver. Lütfen!

Cevap gelmedi ama Becca birden rahatlatıcı bir varlık hissetti; sanki nazik bir el sıcak yanaklarını ve gözyaşlarını siliyordu. Güçlü kollar onu sarmaladı ve bir huzur duygusu içini taşırdı.

Becca bunu nasıl bildiğini bilmiyordu ama birdenbire kendisine dokunan kişinin onu sevdiğini ve acısını önemseddiğini anladı. Bu kişi onun üzüntüsüne üzüldü, umutsuzluğunu ve acısını paylaşıyordu. Ne olursa olsun seviliyordu ve gerekirse bu acıya katlanabilecekti.

"Gerekirse yaparım, ama lütfen," diye fısıldadı bu kez yüksek sesle. "Lütfen, oh, lütfen, oh-"

Birden Truth'un kollarında sertleştiğini hissetti.

"Yıldız," diye fısıldadı boğuk bir sesle. "Yani, tılsım- Yedi Cehennem'de ne işe yarıyor?"

Becca artık tılsımı umursamadığını söylemek istiyordu - Far ölüp gitmişken olmazdı. Ama karanlık ikizin sesindeki şaşkınlık ve endişe gözlerini açıp isteksizce yukarı bakmasına yetti.

Tılsım artık Çiftleşmemiş Erkekler bölgesinin üzerinde bir yıldız gibi asılı değildi. Bunun yerine, Far'ın yüzüstü yatan formunun sadece birkaç metre üzerinde nazikçe süzülüyordu. Şarkısı artık çok zayıftı -neredeyse bir uğultu- ve sanki onu besleyen parlak enerjiyi neredeyse tüketmiş gibi çok daha az parlıyordu. Ama yine de Far'ın göğsünün üzerinde alçalıp yükseldikçe zayıf bir parıltı yayıyordu.

"Ne... ne yapıyor bu?" Becca fısıldayarak, hâlâ bir toga gibi sarılı olan çarşafına gözlerini sildi.

"Bilmiyorum," diye mırıldandı Truth. "Onu durdurmaya çalışmalı mıyız?"

"Bırak onu!" Sylvan'ın sesi sertçe çatladı. "Bırak çalışsın - Far'a bak. Derisinin rengine bakın!"

Becca gözlerini temizlemeye çalışarak tekrar sildi. Bu bir ışık oyunu muydu, yoksa Far'ın cildindeki grimsi renk mi gibiydi? Ama hayır.

gerçekten oluyordu. O izlerken, ölümcül renk akıp gitti ve yerini Far'ın normal soluk ten rengi aldı. Kül rengi yanakları sağlıklı bir pembe tona dönüştü ve diğer her şeyi gibi solgun ve gri görünen saçları şimdi altın rengi bir nehirdi.

"Uzak mı?" diye fısıldadı, elini ona doğru uzattı ama dokunmaya cesaret edemedi.

"Uzak mı?" Truth yankılandı, derin sesi korku ve umut karışımıyla doluydu. "Kardeşim?"

Tılsımın uğultusu aniden kesildi. Son bir soluk ışık huzmesi verdi ve sonra karardı. Gücü tükenen tılsım boş bir kabuk gibi yere düştü, Far'ın geniş göğsüne çarptı ve sekerek yanındaki çimenlere uzandı.

"Bitti mi?" Becca sordu. "Ona her ne yapıyorsa... yapıyor mu?"

"Yoksa bitmeden önce son gücünü mü kullandı?" Truth sözsüz düşüncesini tamamlayarak şöyle dedi. "O-"

Bir anda Far'ın kirpikleri titremeye başladı. Becca kalbi boğazında bir yerlerde atarak onu izlerken, gözlerini kırıştırdı ve sonra kaşlarını çatarak onlara baktı.

"Burası Tanrıça'nın Kalesi mi?" diye sordu uykulu bir şekilde. "Ve eğer öyleyse, siz ikiniz neden buradasınız?"

"Oh! Oh, Far!" Becca gözlerine inanamadı. Ona dokunmak için uzandı ve ışık ikizi elini tutup şaşkınlıkla gülümsedi.

"İyi *misin*, *mi'now*? Ağlıyor muydun?"

"İkimizin de var, seni piç. Ve hepsi *senin* yüzünden." Truth'un sesi duygusallıktan pürüzlüydü ve yanakları gözyaşlarıyla ıslanmıştı ama Becca aralarındaki bağdan duyduğu geçici sevinci hissedebiliyordu - artık sadece iki değil üç tarafı olan bir bağ.

"Ne, *ikiniz* de mi?" Far doğruldu ve ikisine de öyle şaşkınlıkla baktı ki gözyaşlarının arasından gülmek zorunda kaldı.

"Hiçbir şey hatırlamıyor musun? Boş ver, gel buraya!" O ve Truth bir araya gelerek Far'ı sıkı, üçlü bir kucaklamanın içine çektiler. Becca her nasılsa kendini bu kucaklaşmanın ortasında buldu. Ve iki yanından onu kucaklayan iki büyük erkek bedeninin mükemmel baskısını hissettiğinde, sonunda her şeyin yoluna gireceğini biliyordu. Her şey yoluna girecekti.

-

"Ah, ne güzel! Sonunda tamamen birleşmiş bir üçlü hükümdarlık."

Becca başını kaldırdı ve etraflarındaki park alanının bir şekilde kaybolduğunu gördü. Onun yerine etrafları gri bir sisle çevriliydi. Önlerinde duran, üç gözü de kırpışan Vashtar'dı.

Truth inledi. "Yine mi!"

"Şimdi ne olacak? Far'ı daha yeni geri aldık," dedi Becca. Işık ikizine biraz endişeyle baktı. "Geri döndünüz, değil mi? Bu bir tür rüya ya da hayal değil. Yani, tılsımdan bir şey mi?"

"Buradayım ve kendimi iyi hissediyorum." Kaşlarını çattı. "Tılsım hakkında ne demek istiyorsun?"

"Dokunduğumda bir şey görmemi sağladı." Becca başını salladı. "Bir şey... hakkında konuşmamayı tercih ederim."

"Komutan Sylvan da bazı şeyler gördü," dedi Truth. "Ben de öyle."

"Oh, imgelem veriyor-evet veriyor." Vashtar şiddetle başını salladı. "Bahsetmeyi ihmal mi ettim?"

"Kesinlikle yaptın!" Becca, Far konusunda bu kadar mutlu olmasaydı onu tokatlamak isterdi. "Onu mekikle geri getirirken bana korkunç bir tane verdi - aslında bu yüzden Truth ve Far'ı bir süreliğine bıraktım."

"Ne? *Bu* yüzden mi gittin?" Truth ona bakarak sordu. "Ne gördün?"

"Daha çok *kim* gibi. Baş Rahibe'yi gördüm, tarikatımın başıydı. Korkunçtu, o kadar yargılayıcı ve öfkeliydi ki..." Becca başını salladı. "Ben sadece... Keşke gerçek olmadığını bilseydim."

"Ama ben ona dokunmadığını sanıyordum. Elini üzerinde gezdirdiğini gördüm ama geri çektiğini sandım," diye itiraz etti karanlık ikiz.

"Sadece bir parmağımı koydum, sadece bir dakikalığına." Becca ürperdi. "Sanırım bu kadarı yeterliydi."

Vashtar kaşlarını çattı. "Üçlü hükümdarlığınızı neredeyse kıracak kadar mı? Bu tılsımın verebileceği türden bir imgeleme benzemiyor. Belki de gönderdiği görüntü bir şekilde saptırılmıştır - üçünüzün bir arada olmasını istemeyen bir güç tarafından çarpıtılmıştır."

"Belki de Truth'u ele geçirmeye çalışan aynı iblis tarafından?" Becca ani bir beyin fırtınası geçirerek bunu önerdi. "Bu mümkün olabilir mi? Bunu yapabilir mi?"

Vashtar başını salladı. "Muhtemelen. Kara Gezegen'in sakinleri, gerçekten sahip olmak istedikleri bir konağın peşine düştüklerinde oldukça ısrarcı olurlar."

"Ama artık gitti, değil mi?" Truth sordu. "İblis -ya da o- diğerleri gibi gölge taşının içine çekilmiş olmalı. Öyle değil mi?"

Vashtar'ın yuvarlak yüzünde sıkıntılı bir ifade belirdi. "Kesinlikle öyle *olmalı*. İblisleri kafeslemek için kullandığın gölge taşı yığınının uzayda sürüklendiğinden emin ol. Onları içeride ve zararsız tutmak için bir hapishane görevi görecektir."

Far ciddiyle başını salladı. "Dediğin gibi yapacağız. Ama Ur *ne* olacak? Ya o ya da o taş a hapsedilmemişse?"

"Merak etme," dedi Vashtar. "Tılsımın etkileri uzun sürüyor. Arındırılan erkekler tekrar ele geçirilemez. Ur hâlâ gemide olsa bile gidecek hiçbir yeri olmayacak."

"Etrafta dolaşıyor olsa bile, adamlarımdan hiçbirini alamaz." Becca kollarını Truth ve Far'a doladı ve çenesini kaldırdı. "Onlar için konuşuldu-şimdi ve sonsuza dek."

Vashtar gülümsedi. "Ah canım, bunu söylediğini duymak bana çok iyi geldi. Eğer size tılsımı göndererek sizi bir araya getirebildiysem, bu yaşam gücümün son harcamasına bile değer."

"Ne demek istiyorsun?" Becca sordu. "Sen... sen ölüyor musun?"

"Daha çok solmaya benziyor." Vashtar içini çekti ve tombul formu şeffaf görünmeye başladı. "Vakit geldi. Sana Zihin Manzarasında kalan son kişi olduğumu söylediğimi hatırlıyor musun? Türümün diğer üyeleri olmadan -iki dostum Selba ve Tims olmadan- çok yalnızım." Hüzünlü görünüyordu. "Yakında onlara tekrar katılmak isterim."

"Umarım yapabilirsin," dedi Becca yumuşak bir sesle. "Ve teşekkür ederim Vashtar. Sen olmasaydın asla bir araya gelemezdik."

Far, "Ya da çiftleşmemiş erkekler için bir tedavi bulduk," diye ekledi.

"Kardeşim ve Rebecca haklı ama ben bir şeyi merak ediyorum," dedi Truth. "Neden bize tılsımı suya batırıp ele geçirilenlerin üzerine püskürtmek gibi saçma sapan bir şey söylediniz? Sylvan bunu denedi ve hiçbir işe yaramadı."

"Neden çünkü, sevgili Truth..." Vashtar'ın üçüncü gözü komplocu bir tavırla göz kırptı. "Eğer sana onu nasıl aktive *etmen* gerektiğini söyleseydim

Bu işin yürümesi için birbirinize tamamen bağlanmanız gerekiyordu; yine de bunun peşinden gider miydiniz?"

"I..." Truth kaşlarını çattı ve düşünür gibi oldu. "Bizi ilk ziyaret ettiğinizde, hayır," diye itiraf etti. "Bunu itiraf etmekten utanıyorum ama o zamanlar şu anda olduğu gibi bağlı olmak istemiyordum."

"Çok büyümüşsün oğlum." Vashtar ona sevgiyle gülümsedi. "Üçünüz de büyüdünüz. İşte bu yüzden, Tek Akıl'ın yollarının yaşamaya devam edeceğini bilerek sizi şimdi bırakabilirim."

"Bekle," dedi Becca, adam solmaya başladığında. "Bilmek zorundayım - seni bize Tanrıça mı gönderdi?"

"Ah, buna gelince, sadece göz kesin olarak söyleyebilir." Vashtar'ın üçüncü gözü onlara ciddiyetle göz kırptı ve Becca ne kadar sorarsa sorsun daha net bir cevap alamayacağını biliyordu.

"Huzur içinde git Vashtar," dedi Far, küçük adama gülümseyerek. "Ve Tanrıça'nın isteğiyle olsun ya da olmasın bizim için yaptığın her şey için tekrar teşekkür ederim."

"Ama... gerçekten ölmene izin mi vereceksin?" Becca üzgün hissederek fısıldadı.

Vashtar başını salladı. "Vakit geldi. Ve ışığım bu uçsuz bucaksız evrende sönmüş olsa da, ölmeden önce yeni bir ışık yakabildiğimi bilerek gidiyorum. İşte gerçek mutluluk budur."

Üçüncü gözünü son bir kez kırparak gözden kayboldu. Etraflarındaki sis dağıldı ve kendilerini Eşleşmemiş Erkekler bölgesinin önündeki parkta buldular.

Komutan Sylvan onlara bakıyordu, yüzünde endişeli bir ifade vardı.

"Üçünüze ne oldu?" diye sordu ayağa fırladıklarında. "Yaklaşık üç dakika boyunca orada öylece donup kaldınız; hareket etmiyor, konuşmuyor ve hatta zar zor nefes alıyordunuz. Gerçekten endişelenmeye başlamıştım."

Truth onlar adına, "Far'ın vizyonlarından birine birlikte girdik," diye cevap verdi.

Becca, Sylvan'ın yüzündeki dehşet dolu ifadeyi görünce hemen, "Merak etme," diye ekledi. "Bu iyi bir taneydi. Yine Vashtar'dı, sadece veda etmek istemişti."

"Peki tehdit çözüldü mü?" Sylvan sordu.

"Evet." Truth kararlı bir şekilde başını salladı. "İblislerin hepsi siyah gölge taşına hapsedildi. Vashtar taşın onlar için ebedi bir hapisane görevi görmek üzere uzayda sürüklendiğinden emin olduğunu söyledi."

"Hemen halledeceğim." Sylvan gülümsedi ve Far'a kolunu uzattı. "Geri dönmene sevindim."

"Geri döndüğüme sevindim." Far onunla kucaklaştı ve gülümsedi.

Sylvan, "Bazı testler yapmak için sizi tıp merkezine götürmek istiyorum," dedi. "Ama bana gayet sağlıklı görünüyorsun."

"Onu yine de aşağı indireceğiz," dedi Becca. "Ama belki daha sonra."

Her iki erkeğe de dokunuyor, aralarında duruyordu ve aniden vücudundan geçen arzusun sıcak, tanıdık karıncalanmasının farkına vardı. Üzerinde sadece ince bir çarşaf olduğunun da farkındaydı ve kısa süre içinde çok daha azını giymek istiyordu.

"Gerçek mi? Uzak mı?" bağları aracılığıyla gönderdi.

"Evet, Rebecca?"

"Ne istiyorsun, mi'now?"

"Ne dilediğimi biliyorsunuz çocuklar. İkinizle birlikte Truth'un süitinde çıplak olmayı diliyorum."

Truth'tan gelen takdir dolu bir homurtu ve Far'dan gelen ateşli bir bakış, Becca'nın adamlarının önerisini onayladığını anlaması için fazlasıyla yeterliydi.

"Pekâlâ." Sylvan üçüne de bakıyordu, ağzının kenarlarında bilmiş bir gülümseme oynayıyordu. "Bunun nereye gittiğini anlıyorum. Üçünüz gidin ve bağınızı yenileyin. Bir gün sonra görüşürüz... ya da bir hafta sonra... ya da ne zaman birbirinizi Sağlık Merkezi'ne uğrayacak kadar uzun süre bırakabilerseniz."

"Teşekkürler Komutan Sylvan." Becca ona gülümsemekle yetindi ve sonra kollarını tekrar adamlarının kollarına dolayarak onları çekti. "Hadi çocuklar, beni eve götürün."

Bölüm Kırk Yedi

"Far normale döndü mü? Yani, *tamamen* normale mi döndü?" Kat Becca'ya bir kaşını kaldırdı.

"Uh-huh. Ve sonra biraz. En azından dün gece öyle görünüyordu. Ve ondan önceki gece... Ve ondan önceki gün..." Becca kızardı. Far onlara geri döneli birkaç gün olmuştu ve son zamanlarda varoluşu haline gelen seks maratonuna arkadaşlarını ziyaret etmek için kısa bir ara vermişti.

"Uh-huh." Kat ona sıırttı. "İşte duymak istediğim şey bu. Bir süre oldukça ateşli bir bağlanma seksi yaşayacaksın, bebeğim. İnan bana, Deep öbür dünyadan döndükten sonra o, Lock ve ben üç ay boyunca birbirimize doyamadık."

"Kor ve ben de aynı durumdaydık. Bu kadar hızlı iyileşmeleri inanılmaz." Ziyarete gelen Maggie de kabarık sarı buklelerini salladı ve Becca'ya dostça bir gülümseme verdi. "Yani, Komutan Sylvan onu Sağlık Merkezi'nden daha yeni taburcu etti ve her tarafımı sardı!" Kızardı. "Aldırdığımdan değil."

"Ben de öyle. Adamlarımı bırakıp buraya gelmeyi pek istemedim," diye itiraf etti Becca. "Ama ikisi beni kovaladı. Görünüşe göre özel bir akşam yemeği hazırlıyorlar ve bunun sürpriz olmasını istiyorlar."

Liv, "Kindred'ler kadınları için yemek pişirmeye bayılırlar," dedi.

"Bu konuda da oldukça iyiler," diye onayladı Kat ve bir elinde tuttuğu çikolatalı çörek deliğini ısırdı. "Hazır bahsetmişken- *Ugh*. Bunun elle yapılmadığı kesin." Yüzünü buruşturdu. "Berbat! İhtiyacın olduğunda Lauren nerede?"

"Belki de doğumdan sonra iyileşiyordur?" Sophie gözlerini devirerek önerdi. "Dürüst olmak gerekirse Kat kadını, hamilelik aşermeleri konusunda Livvy'den bile daha kötüsün!"

"Sözünü geri al!" Kat ona bir parmak salladı. "*Kimse* Liv kadar kötü değildi! Bize deniz yosunlu sandviç yaptırdığını hatırlatabilir miyim? *Fıstık ezmeli?*"

"Fıstık ezmeli deniz yosunu mu? Gerçekten mi?" Maggie iğrenmiş görünüyordu.

"Ketçaplı waffle'lardan ve hatırlamak bile midemi bulandıran diğer her türlü şeyden bahsetmiyorum bile!" Kat haykırdı.

"Tamam, tamam..." Sophie gülerek elini kaldırdı. "Sen kazandın. Getirdiğim çörekleri beğenmediğin için de üzgünüm. Sanırım Dunkin Donuts, Lauren'ın gurme tarifleriyle kıyaslanamaz."

"Sorun değil." Kat uzun ve acı dolu bir iç çekti. "İdare etmek zorundayım. Ama bir dahaki sefere Krispy Kreme'e git. En azından onların tadı buzlu karton gibi değil."

Becca, "Krispy Kreme'e bayılırım," diye mırıldandı. "Annemin de en sevdiği şeydir. Her Pazar ayinden sonra büyük bir kutu sade glazürlü alırdık ve..." Dudağını ısırarak sözünü kesti.

"Ne , bebeğim?" Kat nazıkçe sordu. "Sizinkileri onlarla tanıştırdığında ailenin nasıl tepki vereceğini mi düşünüyorsun?"

Becca içini çekti. "Bu düşünce bir ya da iki kez aklımdan geçti. Son birkaç gündür o kadar mutluydum ki, Far ve Truth'u ailemle tanıştırdığım anda Dünya'da beni nelerin beklediğini unutmak kolay oldu."

"Şekilde mi yapacaksın?" Liv uzun, alçak bir ıslık çaldı. "Cesursun, vereyim." Becca çenesini kaldırdı.

"Bir gün öğrenmek zorundalar. Böylece en azından annem sonunda manastıra geri d nece im fikrinden vazgeçebilir."

"Bu iyi bir nokta," dedi Kat kuru bir sesle. "Etrafta ikiz kocası olan çok fazla rahibe tanımıyorum. Ama lafı dolandırmadan onlara söylemelisiniz. Ve bunu yaparken-"

 n kapıdan gelen bir ses onu böldü. "Kim olabilir bu?" diye sordu Liv.

"Hiçbir fikrim yok. Becca, sen bakabilir misin?" Kat karnını işaret ederek sordu. "Aya a kalkmak gittikçe zorla ıyor."

"Elbette." Becca ayağa fırladı ve kapıya doğru gitti. Kapı açıldığında Garron'un orada dikildi ini görünce çağırdı. "Oh, Garron-merhaba. İçeri gelsene." Ona oturma odasına girmesini işaret etti. Garron yeterince istekli bir şekilde geldi ama sonra orada öylece durup Kat, Liv, Sophie ve Maggie'ye kararsızca baktı.

" z r dilerim," diye başladı. "Ben, kardeşim Truth'un burada olduğuna inandırıldım."

"O değil ama bunlar benim arkadaşlarım." Becca tanıştırma konuşmasını yaptı ve Garron sırayla tüm kadınların önünde saygıyla eğildi.

"İyi kar ıla malar, karde imin eşinin dostları," diye mırıldandı. "Dostlu unuzu b ld  m için beni ba ı layın."

"Hiç sorun değil," dedi Kat ona gülümseyerek. "Becca bana senden biraz bahsetti. Sen Truth'u bıçaklayan ve onu neredeyse ölümüne korkutan kardeş değil misin?"

"Um, evet..." Garron tedirgin görünüyordu. "Ama sizi temin ederim ki bu gerekliydi ve iyile ece ini biliyordum. Becca'nın üzülmesine neden olduğum için ondan çok özür diledim-"

"Ah, dur," dedi Becca çabucak. "Sana kızgın değilim Garron. Kat sadece sana takılıyor. Bilirsin işte, komik olmaya çalışıyor."

"Ah." Başını salladı ve Kat'e sert bir gülümseme verdi. "Çok komik bir şaka leydim."

"Hayır, eğer seni rahatsız ettiyse değil. Özür dilerim Garron," dedi Kat.

"Sorun yok." Büyük savaşçı ona başını salladı, biraz daha az tedirgin görünüyordu. "Hâlâ Kindred yöntemlerine alışmaya çalışıyorum. O zamandan beri..." Boğazını temizledi. "Görünüşe göre Pax'a geri dönmeyeceğim."

"Oh, Garron, çok üzgünüm!" Becca elini onun koluna koydu. "Annenle bu konuyu konuştun mu?"

Başını salladı. "Ne yazık ki, evet. Ama geri dönmemi yasakladı, daha doğrusu T'lar yasakladı. Yokluğumda beni *Ver'bain* ilan ettiler."

Becca kaşlarını çatı. "Bekle, *O'ahn'ın* senin bir erkek arkadaşın olmadığı anlamına geldiğini biliyorum.

Dr'gin. Ama *Ver'bain* nedir?"

"İstenmeyen." Garron uzaklara baktı, güzel turkuaz gözleri kederle gölgelenmişti. "Serseri."

"Ah, Garron!" Becca ona sarılmak istedi ama bundan hoşlanmayacağından korkuyordu, özellikle de tanımadığı dört kadının önünde.

"Sorun değil," dedi sert bir sesle. "Ana Gemideki yeni evimde gayet iyiyim."

"Oh? Sana bir süit verdiler mi?" Liv sordu.

Garron başını salladı. "Çiftleşmemiş Erkekler bölgesinde kalıyorum ve gayet iyi geçiniyorum. Kendime ait küçük bir odam var, bu yeterli."

"Oh, artık şey normale döndüğüne göre eminim çok güzeldir," dedi Sophia neşeyle.

"Ve asla bilemezsin," diye ekledi Kat. "Buradan çok uzakta olmayan bir sürü Dünyalı kız var. Her an biriyle rüya paylaşmaya başlayabilirsin."

"Rüya paylaşımı mı?" Garron kaşlarını çatı. "Anlamıyorum. O nedir?" "Bir Kindred'in zihninin seçtiği dişiyle hizalanmasıdır." Liv açıkladı. Becca'ya baktı. "Sen ve Truth ve Far hiç rüya gördünüz mü? Paylaşmak mı?"

Becca başını salladı. "Hiç sanmıyorum. Kat'in düğün pastasını yedikten sonra hepimiz birdenbire bir araya geldik - gerçekten zamanımız yoktu."

"Kor'u rüyamda gördüm," dedi Maggie usulca. "Ve onu bulduğumda tam da hayal ettiğim gibi görünüyordu."

"Ama... ne tür rüyalar paylaşıyorsunuz?" Garron endişeli bir ifadeyle sordu. "İyi rüyalar mı... yoksa kötü rüyalar mı?"

"Duruma göre değişir," dedi Liv. "Baird beni almaya gelmeden uzun süre önce onunla ilgili korkunç rüyalar gördüm. Ama sonradan öğrendim ki bunun nedeni hapiste tutulması ve işkence görmesiymiş." Titredi. "O rüyalar *korkunçtu*."

"Ama paylaşım her zaman rüyalarda da olmuyor," diye araya girdi Sophie. "Demek istediğim, Sylvan'a bağlandığımı anlamamın yolu, ne zaman bir resim çizsem, onu dışarıda bırakmaya çalıştığımda bile resimde görünmesiydi."

"Gerçekten mi?" Garron başını salladı. "Tüm bunlar benim için çok kafa karıştırıcı." "Çoğu Kindred olayı ilk başta kafa karıştırıcı görünür," dedi Kat rahatlatıcı bir şekilde.

"Merak etme tatlım, alışacaksın."

"Eminim yaparım." Garron Becca'ya baktı. "Özür dilerim Becca, ama sanırım hemcinslerinle geçirdiğin zamanı yeterince uzun süre ihlal ettim. Truth'un nerede olabileceğini söyleyebilir misiniz? Bir şey var..." Öksürdü ve yanakları kızardı. "Onunla konuşmak istediğim bir şey var."

"O ve Far bizim süitimize döndüler, birlikte yemek yapıyorlar," dedi Becca, kardeşiyle onu utandıracak ne konuşmuş olabileceğini merak ederek. "İstersen sen de bize katılabilirsin. Burada henüz pek kimseyi tanımadığını biliyorum, kapımız sana her zaman açık."

"Teşekkür ederim." Garron ona gerçekten sıcak bir gülümseme verdi. "Çok nazıksınız. Truth senin gibi bir dişi bulduğu için çok şanslı."

"Bu çok tatlı." Becca ona gülümsedi. "Akşam yemeğinde görüşür müyüz? Um, son yemek?" diye düzeltti, Rai'ku'nun buna böyle dediğini hatırlayarak.

"Belki." Garron'un turkuaz gözleri kaçamak bir şekilde uzaklaştı. "Ama katılmasam bile davetiniz için teşekkür ederim." Becca'yı selamladıktan sonra Liv, Kat, Sophie ve Maggie'nin önünde bir kez daha derin bir şekilde eğildi. "Hanımlar, hepinizle tanışmak güzeldi. Şimdi ayrılıyorum."

Becca onu kapıya kadar uğurladı ve kalbinde ağır bir hisle kapının arkasından kapanışını izledi. Kat Becca'nın yüzündeki ifadeyi görmüş olmalıydı çünkü Becca geri döndüğünde bir dirseğiyle onu hafifçe dürttü.

"Hey, sorun ne?"

"Oh, sadece Garron." Becca iç çekti. "Onun için çok üzülüyorum, Ana Gemi'de kendini kaybetmiş gibi görünüyor. Ve kendi gezegeninden kovulmasının benim suçum olduğunu düşünmekten kendimi alamıyorum."

Liv, "Dinle, eğer bize Pax hakkında anlattıkların doğruysa, ona bir iyilik yapmışsın gibi görünüyor," dedi.

Maggie, "sonra iyi olacak," diye ekledi.

"Ve böyle gözlerle mi?" Kat takdirle ıslık çaldı. "Kindred yapısına sahip olduğundan bahsetmiyorum bile - kısa sürede bir kızla hayallerini paylaşacak."

"Hiç sanmıyorum," dedi Becca. "Gerçekten aşık olduğu bir kız vardı ve şey... öldürüldü." Garron'un Nella hakkındaki üzücü hikâyesini hatırlayınca boğazında bir yumru oluştu.

"Ah, zavallı adam," dedi Sophie sempatik bir ifadeyle. "Umarım iyi olur."

Becca yeni kayınbiraderini düşünerek usulca, "Ben de öyle," dedi. Ama Garron hakkında içinden atamadığı endişeli bir his vardı.

Hayatını sonsuza dek değiştirecek bir şeyin gerçekleşmek üzere olduğuna dair bir his...

Sonsöz

Ur iblisi Ana Gemi'nin koridorlarında dolaşarak yeni bir konukçu arıyordu.

Seçtiği savaşçının bedeninden atılmak onu hâlâ öfkeliyordu

-Ev sahibi nasıl olur da onu hak ettiği yerden mahrum bırakırdı? Bir süre için Becca'nın zihninde çarpıttığı imgelemin meyvelerini vereceğine ve savaşçı Hakikat'e giden yolu bulmasına izin vereceğine dair büyük umutları vardı. Ama sonra Tanrıça araya girmişti - o küçük yuvarlak aptal Vashtar'dan bahsetmiyorum bile.

Ur'un umutları yıkılmıştı ve daha da kötüsü, tüm kardeşleri uzayın karanlığına sürgün edilmişti. Bu intikam alınması gereken bir yanıştı ama bunu nasıl yapacağını bilmiyordu. Kendisi gölge taşının çekiminden kurtulabilmiş olsa da, başka hiçbir iblis kurtulamamıştı. Ur, Ana gemide kendi türünden kalan tek kişiydi.

Yenilmeye alışık değildi ve ruh formu öfkeyle mırıldanarak etrafta dolaşıp içine girecek yeni bir beden arıyordu.

Sorun şuydu ki, çiftleşmemiş tüm erkekler Vashtar'ın onlara verdiği o lanet tılsımın -safılık yıldızı- kalıcı özü tarafından korunuyordu. Yıldızın etkisi onları kirletiyordu. Ur, yıldız tarafından lekelenmiş bir erkeğin içinde yaşamamanın dayanılmaz olacağını biliyordu. Gemideki diğer erkeklerin hepsi çiftleşmiş, dişileriyle kurdukları bağlar sayesinde zihinleri korunmuş ve şeytani bir varlığa karşı dokunulmaz kılınmıştı.

Tekrar tekrar denemesine rağmen Ur, etrafındaki tüm zihinlerin meraklı zihinsel parmaklarına kilitlendiğini gördü. İşe yaramadı - denediği her zihin

Ona karşı sıkıca kapatılmış, geçilmez bir bariyer olduğunu kanıtlayan mide bulandırıcı aşk bağı tarafından korunuyordu.

Tüm bunlar Ur'a gidecek bir yer bırakmadı. Daha küçük bir iblis dağılır ya da özünün Kara Gezegen'e geri çekilmesine izin verirdi.

Ur daha az değildi.

Yenilmeyeceğim, diye tısladı kendi kendine, uzun, kıvrımlı metal koridorlarda bininci kez ilerlerken. ***Bir ev sahibi bulacağım - ve sonra onlara bunu ödeteceğim. Kardeşlerimi tahliye edip beni dışarıda bıraktıkları için onlara bedel ödeteceğim.***

Görünmez olmasına ve yorucu bir zihinsel çaba sarf etmediği sürece fiziksel bir varlığı olmamasına rağmen, özü koridorlarda yürüyen bedensel varlıklar tarafından hissedilebiliyordu. Ur içlerinden geçerken sanki koridorda soğuk bir rüzgâr esmiş gibi titriyorlardı. Bazıları hüznü ya da depresif düşünceler yaşarken, bazıları da kısa süreli şiddet dürtüleri ya da ağza alınmayacak zihinsel imgeler yaşadı ve iblis yanlarından geçip gittiğinde bu düşüncelerden hızla sıyrıldılar. Genç bir insan kızı, Ur içinden geçerken gerçekten gözyaşlarına boğuldu.

Kadının zihnine dair kısa bir izlenim edindi; çiftleşmemişti ve bu da onu açık ve savunmasız bırakıyordu. Eğer isteseydi, onu bir takım elbise giyer gibi kolayca ele geçirebilirdi. Ama o bir kadındı ve bu da rahatsız edici bir uyum sağlayabilirdi. Ayrıca, son zamanlarda insan bilim adamının içine girdiğinden beri, dünyevi bir bedenin şeytani varlığına çok uzun süre dayanamayacağını biliyordu. Hayır, en iyisi mükemmel erkek Kindred konukçusunu aramaya devam etmeliydi. Güçlü biri, Ur'u dışarıda tutacak herhangi bir bağı ya da bağı olmayan biri.

Kindred savaşçısı Truth'un böyle bir bağı olmadığını düşünmüştü ve sonra kardeşi ve seçtikleri dişi bir şekilde Ur'u dışarı atmıştı. Ve şimdi, elbette, üçü birbirine tamamen bağlanmıştı.

Gerçek sonsuza dek ulaşamayacağı bir yerdeydi. O bu kadar eminken bunu yapmayı nasıl başarmışlardı-?

Ur aniden durdu ve bir çekim hissetti. Etrafı tarayarak nereden geldiğini bulmaya çalıştı. Kindred'ın birçok Tıp Merkezinden birinin tam önündeydi; bu his oradan geliyor olabilir miydi?

Okyanusta kilometrelerce birkaç damla kanın kokusunu alabilen bir köpekbalığı gibi, iblis de gürültülü ve yoğun Tıp Merkezi'nin içinde bile olası bir konağı hissedebiliyordu.

Yavaşça içeri süzüldü, zayıf sinyali taradı ve hatasız bir şekilde kaynağına kadar takip etti.

Orada, bir uyku platformunda yatan bir erkek bedeni vardı. Hem de bir Akra. Ur'un kendisi için ilk seçtiği erkek Truth kadar genç değildi ama yine de içinde uzun yıllar yaşamış, dinç ve güçlüydü. Hepsinden iyisi, Ur bu erkek ile herhangi bir dişi arasında hiçbir bağ hissedemiyordu.

Bu mükemmel! Ama bunu nasıl kaçırabilirim?

"...onu tecritten özel bir odaya taşıdık," diyordu erkek bir Kindred yataktaki figür hakkında. "Ama hâlâ uyanıp uyanmayacağını bilmiyoruz."

"Çok yazık," diye cevap verdi hemşire olduğu anlaşılan bir kadın insan. "Hem de bir Konsey üyesi."

"Sadece herhangi bir Konsey üyesi değil, tüm Konsey'in *Başkanı*. Güç Küresi onun elinde ve Konsey' geri kalanı onaylasa bile her şeyi veto etme hakkına sahip. Söylentilere göre bu durum üst kaosa neden olmuş."

"Daha da kötüsü! Ele geçirilmiş erkeklere karşı bu şekilde önderlik ederek ne yapıyordu?"

"Eşi bir yıl önce öldü ve aralarındaki bağdan hiç çocuk çıkmadı," diye cevap verdi erkek. "Sanırım kaybedecek bir şeyi olmadığını düşündü."

Bu her şeyi açıklıyor! Bilinci yerinde olmayan erkeğin zihninin derinliklerine inen Ur, ikisinin bahsettiği eski, kopmuş bağı hissetti. Erkek *eskiden* bir dişiye bağlıydı ve bu bağı kalıntıları onu neredeyse tespit edilemez hale getirmişti.

Ama şimdi buradaydı, bilinçsiz ve tamamen savunmasızdı. Ur savaşçıya baktıkça yeni bedeni daha çok sevdi. O bir Kan Akraba'ydı ve dişleri çok çekiciydi. Ayrıca bu taşıyıcının sağlık ve güçlü bir bedenden çok daha fazlasına sahip olduğu anlaşılıyordu.

Bir Konsey üyesi mi dediler? Tüm Kindred Yüksek Konseyi'nin başı mı? Ne kadar ilginç.

Böyle bir bedeni ayağa kaldırmak ve tekrar hareket ettirmek biraz zaman alabilirdi - özellikle de beyinde ya da sinir sisteminde bir hasar varsa. Ama Ur'un bolca zamanı vardı. Ne de olsa ne kadar uzun süre beklerse, Kindred bir şeylerin ters gittiğinden o kadar az şüphelenecekti.

İblis, saf, kötü niyetli bir neşeyle, duyulmamış bir kıkırdamayla, özünün bilinçsiz savaşçının içine batmasına izin verdi.

Zamanını bekleyecekti ve sonunda ortaya çıktığında Kindred'lar onlara neyin çarptığını anlayamayacaktı.

2014'ün yaz aylarında çıkacak olan Brides of the Kindred 11: *Devoured*'un önizlemesi için okumaya devam edin...

Yutulmuş

Birinci Bölüm

"Güvenli olduğuna emin misin?" Tess İnsan/Hindred İlişkileri binasına, ya da orada çalışan insanların deyimiyle HKR'ye baktı. Bu insanlardan biri de yakın arkadaşı Di'ydi ama Di'nin önerdiği şey Tess'i son derece tedirgin etmişti.

"Güvenli mi?" Di ona alaycı bir tavırla tek gümüş kaşını kaldırdı. "Elbette tatlım, burada Tampa'da olduğundan çok daha güvende."

"Ama sonra ne yapacağım-" Devasa Kindred savaşçılarından biri yanlarından geçerken Tess devam etmeden önce sesini fısıltıya düşürdü. "Oraya çıktığımda ne yapacağım?"

"Saklan tabii ki. Buraya geri dönmek güvenli olana kadar Hawaii'ye, Çin'e, Ay'a ya da Pierce'ın sizi takip etmeyeceğini düşündüğünüz herhangi bir yere gidin."

Tess bir an için gözlerini kapattı. *Kaçmaya zahmet etme Prenses*, diye alay etti Pierce'ın sesi kafasının içinde. *Sen **benimsin** ve benim olanı asla bırakmam.*

"Beni takip etmeyeceği bir yer yok," dedi alçak bir sesle. "Beni *bulamayacağı* bir yer yok."

"Düzelتيyorum tatlım, seni bulamayacağı ve bulamayacağı *tek bir yer var* çünkü oraya çıkamıyor. Ve orası da senin gittiğin yer."

"Ama-"

"Ama yok," diye ısrar etti Diara. "Ana Gemi'deki bir sonraki turum on beş dakika içinde kalkıyor ve bu büyük bir tur - kimsenin fark etmeyeceği kadar büyük

Kindred yaşam tarzını görmek için ölen bir turistle daha geri dönersek."

"Ama ben onlar *hakkında* hiçbir şey bilmiyorum," diye itiraz etti Tess. "Askere yazılmadım bile."

Taslak, dünya hükümetlerinin Kindred'larla yaptığı ve kendi ırklarından erkeklerin Dünya'dan gelin çağırmasına izin veren bir anlaşmaydı. Genetik bir mutasyon nedeniyle yüzde doksan dokuz gibi bir oranda erkek olmaları - sözde hepsini 1.80'in üzerinde ve son derece kaslı yapan aynı mutasyon - her zaman kadın sıkıntısı çektikleri anlamına geliyordu.

Belli bir yaşa gelmiş tüm bekâr kadınların askere yazılması gerekiyordu ama Tess yazılmamıştı çünkü teknik olarak hâlâ evliydi. Çünkü Pierce, ne kadar sık gönderirse göndersin boşanma belgelerini imzalamıyordu.

Bunun yerine, Tess'in dairesine gelip nasıl değiştiğinden ve onu geri istediğinden bahsetmeye devam etti. Tess daha önce de bu yollardan geçmişti, o yüzden reddetti. Ama artık sormayı bırakmış gibi görünüyordu. En son boşanma evraklarını gönderdiğinde eve geldiğinde...

Tess başını iki yana salladı. Dairesinin içinde ne bulduğunu düşünmek istemiyordu. Hatırlamak bile ağlayacak ya da kusacakmış gibi hissetmesine neden oluyordu. *Zavallı Gus...*

"Kindred'ler hakkında iyi adamlar olmaları ve kadınlarını dövüp hapsetmemeleri dışında bir şey bilmene gerek yok," dedi Di, onun hastalıklı düşüncelerini bölerek. "Sayabileceğim bazı eski kocaların aksine."

Tess, "Evrakları imzalamadığı için teknik olarak eski sevgilim sayılmaz," diye belirtti.

Di, "Kirayı zar zor öderken boşanma avukatı tutacak kadar onun hayatından çıkmasını istiyordun," dedi. "Pierce her konuda olduğu gibi bu konuda da götlük yapıyor diye kazanacak değil ya. Bana kalırsa siz ikiniz bölünmüş durumdasınız."

Tess arkadaşına gülümsedi ve onun elini sıktı.

"Teşekkürler, Di. Biliyor musun, onun içini görebilen tek arkadaşım sensin. İsteddiği zaman çok çekici davranabiliyor - annemi bile kandırdı, ta ki sonuna kadar."

"Hastaneye gidip onu görmene izin vermediği zamanı mı kastediyorsun?" Di başını salladı. "Evet, onu çok iyi anlıyorum. Saçmalık saçmalıktır, nasıl süslemeye çalışırsan çalış."

"Teşekkürler." Tess tekrar elini bastırdı ve bir damla gözyaşını sildi. Annesi gideli bir yıldan fazla olmuş olsa da onu düşünmek hâlâ canını yakıyordu. Pierce, Tess'in onu zamanında görmesine izin vermeyecek kadar kıskanç olduğu için yalnız öldüğünü düşünmek acı veriyordu.

Kendini kontrol etmek için bir dakikalığına başını çevirdi ve sağındaki parlak fûme camlı penceredeki yansımasını gördü. Uzun siyah saçlı, iri kahverengi gözlü, kısa boylu, tombul bir kız ona bakıyordu. *Ben kadar özel bir şey değilim,* diye düşündü, gözlerini silip derin bir nefes alarak. *Yani, elbette güzel bir yüziim var ama bu büyük beden bir vücutta. Pierce bende ne buluyordu? Neden beni rahat bırakmıyor?*

"Oh, üzgünüm, tatlım! Annen hakkında öyle dememeliydim." Di gerçekten perişan görünüyordu. "Ben ve koca ağzım."

"Hayır, hayır-ben iyiyim. Sadece biraz gerginim," diye itiraz etti Tess, gülümsemeye çalışarak. "Yani, oraya gittiğimde nerede kalacağımı bile bilmiyorum."

"*Biliyorum,*" dedi Di kararlılıkla. "Senin için mükemmel bir yer biliyorum. Aramıza karışacaksın ve kimsenin ruhu bile duymayacak."

"Ama ya yakalanırsam? Başını belaya sokmak istemem."

"Ne sorunu?" Di omuz silkti. "Biri öğrenirse turda kaybolduğunu ve geceyi orada geçirdiğini söyleriz. Orada ne kadar kaldığını kimsenin bilmesine gerek yok."

"Ama ya Pierce beni aramaya gelirse? Ya yukarıda olduğumu anlarsa ve beni bulmak için bir tur düzenlerse?"

Di bir elini kalçasına koydu. "Ana Gemi nihayet erişilebilir olduğu için insanların bu turlardan birine katılmak için ne kadar beklediğini biliyor musun? *Yıllarca.* Ve isimleri ortaya çıktığında, kıdemli tur direktörü tarafından onaylanmaları gerekiyor. Ki o da..."

"Sen," diye bitirdi Tess küçük bir gülümsemeyle.

"*Ben,*" diye onayladı Di, gümüşü saçlarından oluşan düzgün başlığını okşayarak. "Bil bakalım kim oraya gitmek için *asla* onay alamayacak."

"Ya bunun polisin işi olduğunu söylerse?" Tess karşı çıktı.

"Oh, lütfen!" Di alay etti. "*Ne* polis işi? Dünya'daki hiçbir kurumun Ana Gemi üzerinde yetkisi yok. Ben onu geri çevirdikten sonra onay almak için Kindred Yüksek Konseyi'nden geçmesi gerekecek."

"Gerçekten mi?"

Di kararlı bir şekilde başını salladı. "Gerçekten. Ve o zaman bile gemiye binmek için çok iyi bir nedeni olması gerekir. Nedense Kindred Yüksek Konseyi'nin 'eski karımın peşine düşeyim de ona kötü davranmaya devam edebileyim' gibi bir bahaneyi onun yukarı çıkmasına izin vermek için yeterli göreceğini sanmıyorum."

"Şey..." Tess bocaladığını hissedebiliyordu.

"Tess..." Di onun gözlerinin içine baktı. "Bahane üretmeyi bırakın ve beni dinleyin - yılda bin beş yüzden fazla kadın tacizci bir kadın tarafından öldürülüyor."

koca ya da erkek arkadaş. Sen benim en sevdiğim arkadaşlarımdan birisin, bir istatistik haline gelmeni izlemek zorunda bırakma beni. Dün eve geldiğinde mutfağında bulduğun şeyden sonra-"

"Tamam, !" Tess onu durdurmak için elini kaldırdı. "Lütfen söyleme -Bunu düşünmemek için gerçekten çok uğraşıyorum."

"Üzgünüm tatlım," dedi Di kararlılıkla. "Ama bunun doğru olduğunu biliyorsun."

"Evet, biliyorum." Tess derin bir nefes aldı. ", yapacağım."

Di, "Gerçekten istemiyorsan mecbur değilsin," diye teklif etti. "Her zaman benimle kalabilirsin."

"Ve seni de tehlikeye mi atayım? sanmıyorum." Tess başını salladı.

"Size daha önce de söyledim, bir silahım var ve onu kullanmaktan korkmuyorum.

Özellikle de Pierce gibi bir pislikte."

"Onun da silahı var. O bir polis, hatırladın mı? Hayır." Tess iç çekti. "... Sanırım tek yol bu."

"Güzel. İyi olacaksın." Di ona sırıttı, belli ki çok sevinmişti.

"Ve kim bilir, belki de yukarıdayken Pierce'ı senin için yerin dibine sokabilecek uzun boylu, esmer, yakışıklı bir Kindred ile tanışırsın."

Tess başını salladı. "Biriyle tanışmak istemediğimi biliyorsun. Dürüst olmak gerekirse, Pierce'la geçirdiğim son birkaç yıldan sonra erkeklerden tamamen uzaklaşabilirim."

"Ah, ama bu adamlar sadece erkek değil, onlar *Kindred*." Di ona göz kırptı. "Benim yaşımdakilerin hepsi için konuşulmuş olması çok kötü ama sen yeterince gençsin tatlım. Yapabilirsin-"

"Di..." Tess ona bir kaşını kaldırdı.

"Pekâlâ, herkes hazır, duracağım. Sadece gidin ve lobinin en ucundaki tur grubuna katılın." Di, HKR'nin etrafında konuşlanmış çeşitli Kindred savaşçılarına bakarak etrafta dolanan küçük kalabalığa eliyle işaret etti

bina. Birçoğu fotoğraf makinelerini ve cep telefonlarını çıkarmıştı ve genç, belli ki evlenmemiş kızlardan birkaçı, aldırıyor gibi görünen savaşırlarla fotoğraf çektiriyordu.

Son derece masum bir manzaraydı ama Tess yine de izlerken midesinin yumruk gibi düğümlendiğini hissetti. Sözde üç ana Kindred türü vardı: Altın gözleri olan Canavar Kindred, sivri dişleri olan Kan Kindred ve her zaman çiftler halinde gelen İkiz Kindred. Ama dürüst olmak gerekirse, etrafına baktığında gördüğü tek şey bir grup büyük, kaslı, potansiyel tehditti.

Pierce iri bir adamdı - bir Kindred kadar olmasa da üniversitede futbol oynayacak kadar iriydi ve yine de göz korkutucu bir numuneydi. Tess'in bunu bilmesi gerekirdi; cüssesini *onu* korkutmak için yeterince sık kullanmıştı. Etrafta ondan daha iri ve daha tehditkâr adamların dolaştığını görmek korkutucuydu.

Di, Kindred'ların kadınlarını asla hırpalamadığı hakkında istediğı kadar konuşabilirdi ama yaşadıklarından sonra Tess bunun doğru olduğuna inanmanın zor olduğunu fark etti. Ya da en azından, kendi topraklarında devasa uzaylı erkeklerin arasına gidip yaşayacak kadar güvenmek zordu. Onun için şu anda her erkek şüpheliydi. Her biri ona zarar vermek için bekleyen başka bir Pierce olabilirdi.

Ama Ana Gemi'ye gitmezse, başka nereye gidebilirdi? Pierce'ın onu bulup geri getiremeyeceğı başka nereye kaybolabilirdi? Şiddete uğramış kadın sığınma evlerini düşünmüştü ama Pierce'ın Tampa PD'de olması işleri karıştırıyordu. Sığınma evleri meraklı gözlerden gizliydi ama eski sevgilisinin her şeyi öğrenmenin bir yolu vardı...

Tess, sırtan bir Canavar Kindred ile fotoğraf çektiren başka bir gülümseyen kızı izlerken mutsuz bir *şekilde, şansımı denemek zorundayım*, diye düşündü. *Başka yolu* .

Dikkat çekmemeye çalışarak toplanan tur grubuna doğru yürüdü ve arka tarafta bir yer edindi. *Ana Gemi, işte geliyorum.*

İkinci Bölüm

"Kardeşim, seni bulduğuma sevindim."

Truth doğramakta olduğu sebzelerden kaldırdı, küçük kardeşinin sesiyle irkildiği belliydi.

"Oh, Garron- burada ne yapıyorsun? Son yemek için mi geldin?" "Pek sayılmaz." Garron boğazını temizledi. "Ben, um, konuşmak istiyorum Sana. Özel bir şey hakkında."

Yemek hazırlama alanının diğer ucunda mutlu bir şekilde bir şeyler pişirmekte olan, kardeşinin uzun süredir kayıp olan ikizi Far'a bir bakış attı. Yüz hatları Truth'unkine oldukça benziyordu ama saçları kısa ve koyu yerine uzun ve sarıydı, gözleri de Truth'un soluk grisi yerine dipsiz siyahtı.

Aralarındaki farklılıklara rağmen, ikizler gerçekten de birbirlerine ait görünüyorlardı. Garron, ağabeyinin ikizi ve eşiyle tanıştığında başlangıçta şaşırmış olsa da - tüm İkiz Türler gibi bir dişiyi paylaşıyorlardı - şimdi Far'dan oldukça hoşlanıyordu. Yine de söyleyecekleri utanç vericiydi ve sadece Truth'un kulakları içindi.

"Her şey yolunda." Far başını kaldırıp onlara baktı ve başını salladı. "Şimdilik burada işim bitti. Yaşam alanına geçip ikinizi biraz yalnız bırakacağım."

"Teşekkür ederim, Far." Truth başıyla onayladı. Garron'a dönmek için ikizinin yemek hazırlama alanından çıkmasını bekledi. "Şimdi. Sorun ne gibi görünüyor?"

"Şey..." Garron derin nefes aldı ve tartışmak istediği konuya nasıl yaklaşacağını düşünmeye çalıştı. "İsim günümün yakında geleceğini biliyorsun..."

"Demek öyle!" Truth gülümsedi. "Rebecca'nın bana bahsettiği Dünya usulü bir kutlama yapmalıyız. Size iyi dileklerimizi sunmak için bir arkadaş toplantısı düzenleyebiliriz. Ayrıca, a... olarak bilinen bir Dünya şekerlemesi yiyeceğiz..." Kaşlarını çatı. "Yedi cehennem, bu ya bir turta ya da bir kek. Ya da belki bir pasta. Evet! İşte bu! İşte bu - bir sürü küçük alev sapı olan bir pastamız olacak ve sen onları üflelemisin ve hepimiz sana şarkı söyleyeceğiz ve sana hediyeler ve 'tebrik kartları' adı verilen mizahi duygular getireceğiz ve-"

"Kardeşim!" Garron sabırsızlıkla elini kaldırdı. "Lütfen bir an için Dünya gelenekleri hakkında konuşmayı keser misin? Benim ne olduğumu unuttun mu? İçimde neleri karıştırıyor olabileceğimi?" Göğsüne bir yumruk indirdi.

"Özür dilerim," dedi Truth. "Düşünemedim."

"Hayır, çünkü zorunda değilsin." Garron sesindeki acıyı . "Çünkü sen benim olduğum gibi gerçekten Rai'ku değilsin. İçinde hiç *cin* yok. Ortaya çıkıp öldürebilecek ölümcül bir canavar yok..." Başını salladı, sözünü bitiremedi.

"Ama sen reşit olalı çok uzun yıllar oldu," dedi Gerçek. "O kadar çok kez bakireler senin için toplandı ve hiçbir şey olmadı. Gerçekten de bir *cinin* olduğunu düşünüyor musun?"

"İçimde bir şeylerin kıpırdadığını hissediyorum. Ya da en azından *bir şey* kıpırdıyor," dedi Garron karanlık *bir* sesle. "Son zamanlarda... dürtülerim var. İstek. *Arzular*." Konuşurken kardeşine bakamadığı için gözlerini kısa bir süreliğine kapattı. "Bazıları... bazıları normal ya da doğru olduğuna inanarak yetiştirildiğimiz şeylere hiç benzemiyor."

"Hepsi bu mu?" Truth'un sesi o kadar neşeliydi ki Garron gözlerini açıp bakmak zorunda kaldı.

"Ne demek 'hepsi bu mu?' diye sordu. "Hangi arzulardan bahsettiğimi bile bilmiyorsun."

"Eminim tahmin edebilirim." Truth bilerek başını salladı. "Bunun... ah... çiftleşmedikçe asla dokunmamamız söylenen kadın anatomisinin belirli kısımlarını *tatmak* istememizle bir ilgisi var mı?"

Garron yanaklarının ısındığını hissetti. Boğazını temizledi.

"Muhtemelen... Böyle şeyler istememem gerektiğini biliyorum," diye aceleyle devam etti. "Bu yanlış ama ben-"

"Bu yanlış *değil*. Bu *Kindred*. Senin Kindred tarafın ortaya çıkıyor," diye karşı çıktı Truth. "Bak kardeşim, ben de aynı şekilde hissediyordum. Leydimle bir şeyler yapmayı arzuluyordum - bize sapkın ve aşağılayıcı olduğu öğretilen şeyler. Öyle şeyler ki-"

"Lütfen..." Garron bir elini kaldırdı. "Ayrıntı yok yoksa Becca'nın gözlerinin içine bir daha bakamam."

"Size ayrıntı vermeyeceğim, sadece arzuladığınız şeyin halkımız için - Kindredler için- doğal ve doğru olduğunu bilmenizi istiyorum. Bak..." Truth onun omzuna bir el koydu. "Zaten reddettiğiniz bazı Rai'ku inançları ve öğretileri olduğunu biliyorum. Örneğin Rai'ku'nun kadınlarına davranış biçimi..."

"Onları aşağılama ve değersizleştirme yöntemlerini kastediyorsun." Garron kaşlarını çatı. "Hayır, bunun doğru olduğuna asla inanmam."

"Hiçbir Kindred erkeği yapamaz," dedi Truth nazikçe. "Dişilerimize saygı duymak bizim doğamızda, DNA'mızın ta kendisinde var. Babamız bile -içki içerken ne kadar zalim olsa da- Ama'ya asla el kaldırmadı."

Garron alçak bir sesle, "Bunun nedeni öfkesini senden çıkarmasıydı," dedi. "Ve ona vurmamış olması onu taciz etmediği anlamına gelmiyordu. Sarhoşken söylediği şeyler-"

"Hepimizi yaraladı," diye bitirdi Truth sessizce. "Bir şeyi anlamaya başladım, kardeşim - bir erkek bizim çektiğimiz çektiğinde, ya

Çocukken gördüğü kalıbı tekrarlar ya da bilinçli bir kararla bunu kırar. Ben bu kararı verdim ve senin de verdiğini biliyorum." Sesi daha yumuşak bir notaya düştü. "Nella'ya nasıl davrandığını gördüm - onu gerçek bir erkeğin yapması gerektiği gibi sevdin ve saygı gösterdin."

Garron dürüstçe, "Onu incitmektense elimi kesmeyi tercih ederdim," dedi. "Ve onu hala özlüyorum. Onun için *yas tutuyorum*. İşte bu yüzden..." Boğazını temizledi. "Bu *dürtüleri* neden hem korkutucu hem de kafa karıştırıcı buluyorum. Nella'dan başka bir kadın istemiyorum ama yine de kendimi bu garip *ihtiyaçlarla* yanıp tutuşurken buluyorum."

"Ateşi söndür," diye tavsiye etti Truth. "Zihninizi ve bedeninizi hizalayabileceğiniz istekli bir dişi bulun."

"Sana söyledim, Nella'dan başka kimseyi istemiyorum ve o da gitti," diye itiraz etti Garron. "Ama diyelim ki tavsiyene uyup başka bir kadın almaya karar verdim. Ya bu garip dürtüler *cinimin* gelişini haber veriyorsa? Ya onunla sevişmeye başladığımda *dönüştüysem*?"

Truth kaşlarını çatı. "Bu bir sorun olabilir. Türler için her hayat değerlidir, özellikle de kadın hayatı. Rai'ku'lar arasında normal olduğu üzere, ilk dönüşünüzde birkaç bakireyi öldürüp yemenize izin verilmez."

"Olmam da gerekmiyor," dedi Garron. "Tüm bu süreç mide bulandırıcı, hep öyle düşünmüşümdür. Ama ikimiz de *dr'cin'in* ilk ortaya çıktığında akılsız bir canavar olduğunu ve büyüdükçe daha da açlaştığını biliyoruz. Bunca zaman sonra benimki şimdi ortaya çıkarsa, *açlıktan* ölür. Ben..." Başını iki yana salladı.

"Her türlü yıkıma neden olabilirsiniz," diye bitirdi Truth onun yerine.

Garron homurdandı. "Bu, önüme çıkan her çiftleşmemiş dişiyi öldürüp yiyeceğimi söylemenin kibar bir yolu, kardeşim." Bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Benim

İsim günü çok yakında - ne yapacağım?" "Bilmiyorum."

Truth kaşlarını çattı. "Ben-"

"Neden Eşleştirme Kuklalarından birini kullanmıyorsunuz?" Yeni ses, yemek hazırlama alanına geri dönen Far'dan geldi.

"Uzak! Bu özel bir mesele." Truth kaşlarını çattı. "Aslında bu hiç de fena bir fikir değil..."

"Evet, biliyorum. Mahremiyetinizi ihlal ettiğim için özür dilerim; sadece sosumun yapışmadığından emin olmak istedim." Hafif ikiz, Ana Gemi'de en çok kullanılan Kindred Wave cihazından çok farklı olan, Dünya tarzı bir ocak üzerine kurduğu tencereyi işaret etti. Belki de Becca bunu özel olarak istemişti.

Garron, hafif ikizin yemek pişirmeyi bitirmesini rahatsız edici bir şekilde bekledi. Sonunda, ikiz gitme belirtisi göstermeyince, daha fazla dayanamadı.

"Eşleştirme Kuklası nedir?" diye sordu. Far
şaşkınlığını belli ederek ona baktı.

"Bilmiyor musunuz? Ama siz Eşleşmemiş Erkekler bölgesinde yaşıyorsunuz."

Garron, "O kadar uzun süredir orada değilim," diye savundu. "Ana Gemide hâlâ yolumu bulmaya çalışıyorum."

"Gezileriniz sırasında, eminim ki Çiftleşmemiş Erkekler bölgesinin arka tarafındaki küçük pembe binayı fark etmişsinizdir?" Truth ona bir kaşını kaldırdı. "Hani şu ara sıra dişilerin girip çıktığı bina."

"Oh, orayı fark etmiştim. Bir tür özel kulüp olduğunu düşünmüştüm," dedi Garron.

Far homurdandı. "Öyle. Serbest bırakılmaya ihtiyacı olan erkekler için bir kulüp." Garron kaşlarını çattı.

"Ne demek istiyorsunuz? Buranın kötü şöhretli bir ev olduğunu mu? Kindred'ın böyle şeylerle uğraşmadığını sanıyordum."

"Öyle değiller. Ama Eşleştirme Evi'nde kalan dişiler teknik olarak dişi değiller," dedi Truth.

"Demek istediği onların gerçekten *canlı* olmadığı," diye açıkladı Far. "Onlar robot."

"Robotlar mı? Makineler gibi mi?" Garron iğrenmişti. "Bir makineyle ilişki kurmak gibi bir niyetim yok."

"Onlar daha çok... insanların kurgusal bilim masallarında cyborg dedikleri şeylere benziyorlar," dedi Truth. "Yumuşak, esnek bir derileri ve gerçek etleri var ama bunlar metal bir iskelet üzerinde büyüyor. Basit komutları anlayabilir ve son derece sınırlı konuşmalar yapabilirler ama çoğunlukla..."

"Çiftleşmemiş erkeklerin ihtiyaçlarını gidermek için," dedi Far. "Dünya üzerinde henüz dişi bir zihinle hizalanmamış olanlar için."

"Anlıyorum..." Garron kaşlarını çattı. "Ve onlar... herhangi bir Kindred erkeğini kabul ediyorlar mı?"

"Onların tek amacı bu. Onlar olmasaydı, Çiftleşmemiş Erkekler bölgesi çok daha gergin ve mutsuz bir yer olurdu," dedi Far.

Truth, "Ama sizin için önemli olan onların yapay olması," dedi. "Düşünmüyorlar, acı hissetmiyorlar. Ve yargılamazlar. Yeni... Kindred dürtülerini keşfedebilirsin..." Boğazını temizledi. "Ve eğer *dr'gin* kendini gösterirse, gerçek bir dişiye zarar verme konusunda endişelenmene gerek kalmaz."

Garron başını salladı.

"Bilmiyorum kardeşim. Arzularım beni ne kadar zorlasa da, ruhsuz, mekanik bir kuklayla çiftleşmek istemiyorum. Bu bana *yanlış geliyor*."

"Gördüğüm kadarıyla tek seçeneğiniz bu," dedi Truth kesin bir ifadeyle. "Tabii şansını Rai'ku'lar arasında pax'a dönerek denemek istemiyorsan."

"Söz konusu bile olamaz. T'lar bana bir daha asla gezegenin yörüngesine bile girmememi söyledi."

"T'lar zorba bir aptal," dedi Truth kısaca. "Eğer istiyorsan seni eve gitmekten alıkoymama izin vermemelisin."

"Hayır." Garron gözlerini kaçırdı. "Nella öldüğüne göre başka biriyle çiftleşmeyi hayal bile edemiyorum. Pax'a geri dönmek gibi bir niyetim yok."

"O zaman Eşleştirme Kuklalarını gerçekten düşünmelisiniz," dedi Far nazıkçe. "Gerçek bir dişiyle gideremeyeceğin kadar tehlikeli ihtiyaçların varsa ve kendini gerçek bir dişiyle ilişki kurmaya ikna edemiyorsan, o zaman sahte bir dişi senin için en iyi seçim olacaktır."

"Ben... bunu düşüneceğim." Garron içini çekti ve burnunun kenarını sıkarak tehditkâr baş ağrısını geri itmeye çalıştı. Tanrım, keşke bu dürtüleri daha iyi kontrol edebilseydi! Keşke onları bastırabilse, ait oldukları yere, içine geri itebilse...

Yıllardır onları nasıl bastırıldığını mı? Nella'ya zarar vermekten korktuğun için bakireler sana her çağrıldığında onları nasıl gömdüğünü mü? Kafasının arkasında küçük bir ses fısıldadı. *Senin-*

"...Rebecca döndüğünde bizimle kalıp yemek yer misin?"

Garron başını kaldırdı ve kardeşinin kendisine bir soru sorduğunu fark etti.

"Özür dilerim, ne?"

"Yemeğin neredeyse hazır olduğunu söyledim. Bu bir Dünya spesiyalitesi Far ve ben yemek yapmayı sadece Rebecca için öğrendim."

"İstersen kalabilirsin," diye ekledi Far. "Burada her zaman hoş karşılanırsın Garron, bunu biliyorsun."

"Teşekkür ederim." Garron kardeşinin arkadaşına gülümsedi ya da gülümsemeye çalıştı - içindeki arzular yeniden şiddetleniyordu ve bu da düşünmesini zorlaştırıyordu. "Ama sanırım yapmam gereken bir şey var. Eşleştirme Evi'ne gitmek *değil* ama," diye ekledi çabucak. "Başka bir şey..."

"Elbette." Truth ciddiyetle başını salladı. "Kendine iyi bak kardeşim. Far, Rebecca ve benim sağlayabileceğimiz herhangi bir şeye ihtiyacın olursa lütfen sormaktan çekinme."

Garron tekrar, "Teşekkür ederim," dedi ve eğildi. Truth da Far gibi, daha az ustalıkla da olsa, bu jسته karşılık verdi. "Sizden ayrılıyorum," dedi ve olabildiğince hızlı bir şekilde kapıya yöneldi.

Bir süre yalnız kalmaya ve düşünmeye ihtiyacı vardı.

Üçüncü Bölüm

"Yani *burası* benim için mükemmel bir yer mi?" Tess, tertemiz beyaz süslemeleriyle küçük pembe eve şüpheyile baktı. "Bu da ne böyle?"

-Evlenmemiş kızlar için bir tür pansiyon mu?"

Di homurdandı. "Çiftleşmemiş Erkekler bölgesinin ortasında mı? *Pek sayılmaz.*"

"Peki o zaman, nedir bu?" Tess ısrar etti.

"İçeri gel de sana anlatayım. Acele et!" Di tısladı. "Sanırım yolda birkaç Kindred görüyorum."

İki kadın, Tess hala nefesini tutarak itiraz ederken küçük eve girdiler ve kendilerini çok temiz, eski zaman görünümlü bir salonda buldular. Duvarları kaplayan çiçek desenli koltukların yanı sıra büyük, rahat görünümlü sandalyeler de vardı. Taze çiçeklerle dolu vazolar küçük masaların üzerinde odanın her tarafına dağılmıştı ve hatta bir ucunda eski moda kâğıt kitaplardan oluşan bir kitaplık bile vardı.

"Vay be..." Tam bir bibliyofil olan Tess, sergilenen kitapların sırtlarını okşamak için dolaştı. "Şuna bakın, bütün klasikler var. *Gurur ve Önyargı, Uğultulu Tepeler, Geniş Sargasso Denizi-*"

O daha devam edemedi odaya bir kız girdi. Uzun, sarı saçları ve iri mavi gözleri vardı ve ince vücuduna tam oturan çok güzel açık mavi bir elbise giymişti.

Tess umutsuzca, özel mülk gibi görünen bir yere neden izinsiz girdiklerine dair bir bahane -herhangi bir bahane- bulmaya çalıştı.

"Oh, merhaba! Yanlışlıkla içeri girdik ve sonra gerçekten eski moda kitaplarınız olduğunu gördüm ve biz de..."

Ama kız ona hiç aldırış etmedi. Bunun yerine gidip raftan rastgele bir kitap aldı ve birçok kanepeden birine oturdu. Sonra kitabı açtı -yine tamamen rastgele- ve sayfalara baktı. Ama Tess onun okumadığını söyleyebilirdi çünkü gözleri hareket etmiyordu. Orada öylece oturdu, açık kitaba boş boş baktı ve hiçbir şey söylemedi.

Di'nin yanına yaklaşan Tess dirseğiyle arkadaşını dürttü.

"Bunun nesi var böyle?" diye mırıldandı.

Di normal bir ses tonuyla, "Onun hiçbir şeyi yok," dedi.

"*Shhhh!*" Tess tısladı. "Onun hakkında konuştuğumuzu anlayacak!"

Di güldü. "Fısıldamana gerek yok. Kafasında vazo kırsan bile fark etmez."

"Ne? Sen neden bahsediyorsun?" Di fısıldamadığı için Tess de normal bir şekilde konuştu, ancak tam önünde sarışın kız hakkında bir şeyler söylemek gerçekten yanlış geliyordu.

"Onun gerçek olmadığını söylüyorum. Tanrı aşkına, o bir Eşleştirme Kuklası." "Bir *ne?* Eşleştirme Kuklası da ne?"

Tam o sırada kapı tokmağı tıkırdadı.

"Çabuk!" Di onu yakaladı ve kızın geldiği arka odaya sürükledi, arkalarında sallanan kapıyı kapattığından emin oldu.

"Ne-?"

"Şşşt!" Di kapı ile duvar arasındaki çatlağı işaret etti. "Sadece izle, göreceksin."

Gizlendiklerinden emin olarak aralıktan baktılar ve izlediler. Ön kapı açıldı ve büyük bir Kindred savaşçısı salona girdi. Altın rengi gözlerinden Tess onun bir Canavar Kindred olduğunu anlayabiliyordu. İçeri girdi

ve kanepedeki kızın önünde durdu.

Kız başını kaldırdı ve hemen onu onayladı.

"İyi günler, savaşçı." Sesi biraz yapmacıktı, neredeyse mekanikti. "Size nasıl hizmet edebilirim?"

Kindred ona saygıyla başını salladı. "Rahatsız ettiğim için özür ama serbest bırakılmam gerekiyor."

"İzinsiz giriş yok. Buraya hoş geldiniz." Kız ona gülümsedi ama yine de ifadesinde tuhaf, neredeyse *yapay* bir şeyler vardı, diye düşündü Tess.

"Teşekkür ederim," dedi Kindred.

"Odama gelmek ister misiniz yoksa daha uzun ve kapsamlı bir tahliye için sizinle birlikte kendi ikamet ettiğiniz yere gelmemi mi istiyorsunuz?" diye sordu kız.

Kindred boğazını temizledi. "Odanız iyi olacak."

"Mükemmel." Kız aniden, tek bir hareketle ayağa kalktı. "Beni takip ederseniz, sizi ağırlamaktan büyük mutluluk duyacağım, savaşçı."

Tess ilk başta Kindred'ı arka odaya götüreceğinden korktu ama onu rahatlatmak için onun yerine salonun karşısındaki merdivene götürdü. Merdivenleri tırmandılar ve kısa sürede gözden kayboldular. Gözden kaybolur kaybolmaz Di'ye döndü.

"Tamam, *bu* da neydi böyle? Düşündüğüm şeyden mi bahsediyordu? O kız bir tür... bir tür *fahişe* mi?"

"Bir bakıma evet," dedi Di sakince. "Ama sana söyledim, o bir kız değil - o bir Eşleştirme Kuklası."

"...?" Tess devam etmesi için eliyle bir işaret yaptı.

"Bu da tüm niyet ve amaçlar için bir robot anlamına geliyor. O da tek değil, onlardan bir *sürü* var. Burada, bu evde kalıyorlar ve tüm çiftleşmemiş savaşçılara hizmet ediyorlar."

"Onlar ne?" Tess yüzünü buruşturdu. "Bu iğrenç."

"Hayır, bu *pratik*," diye karşı çıktı Di. "Bu adamların ne kadar iri ve kaslı olduklarını gördünüz - testosteronu bir bıçakla kesebilirsiniz. Eğer bir tür çıkışları olmasaydı..." Başını iki yana salladı. "Muhtemelen buralarda işler gerçekten çirkinleşirdi."

"Ama... ama bu şeyleri beceriyorlar mı? Bu robotları mı?"

"Kuklaları eşleştirmek." Di omuz silkti. "Ve evet, öyleler. Tabii o koca adamın kızın odasına güzel bir Monopoly oyunu oynamak için gittiğini düşünmüyorsanız."

"Çok komik," diye mırıldandı Tess. "Ama beni buraya neden getirdiğini hâlâ anlamıyorum."

"Saklanmak için tabii ki."

"Ne?" Tess neredeyse bağıırıyordu.

"Şşşt! Üst kattaki Kindred azgın, sağır değil!"

"Bak Di, *burada* kalmam mümkün değil. Yani, bir erkeğin hayalindeki robot kıza hiç benzemediğim gerçeği bir yana-"

"Kendini küçümseme tatlım, muhteşem bir yüzün ve çok tatlı bir fiziğin var. Ve saçların için *ölünür*."

Tess, "Senin şirin olduğunu düşündüğün şey ile çoğu erkeğin şirin olduğunu düşündüğü şey iki farklı şeydir," diye belirtti.

"Kindred'lar sizi şaşırtabilir - burada birkaç tane tam teşekküllü Eşleştirme Kuklası var."

"Öyle mi?" Tess şaşırarak sordu.

"Uh-huh. Özellikle İkiz Türler arasında popülerler. Gerçi diğerlerinin çoğu da onları seviyor. Aslında, en çok talep edilenlerden bazıları bunlar."

"Bu gerçekten-bir dakika, burada konudan uzaklaşıyoruz." Tess başını salladı. "Demek istediğim, burada kalıp bütün gün ve gece Kindred adamlarına 'hizmet' etmemin hiçbir yolu yok. Pierce'tan uzaklaşmak için bile."

"Onlara hizmet etmek mi? Tatlım, tabii ki hayır!" Di uygun bir şekilde dehşete düşmüş görünüyordu. "Saçmalama, senden bunu yapmanı beklemezdim. Burada *saklanabileceğini* söyledim, burada *çalışabileceğini* değil." Güldü. "Eğer buna iş diyebilirsiniz. Şey, sanırım diyebilirsiniz..."

"Buranın iyi bir yer olduğuna emin misin?" Tess şüpheyile etrafına bakındı. Bir tür mutfak alanında duruyor gibiydiler. En azından tezgah ve tezgahlar, bir lavabo ve duvara monte edilmiş, mikrodalgaya benzeyen büyük gümüş bir makine vardı. Ayrıca büyük bir ahşap masa ve insandan biraz daha büyük insanlar için yapılmış gibi görünen sandalyeler vardı. Tess'in aklına Goldilocks ve Üç Ayı hikâyesi geldi. "*Benim sandalyemde kim oturuyor?*" diye homurdandı *Baba Ayı...*

"Burası *mükemmel* bir yer." Di onun koluna bastırdı. "Bak, bir düşünsene. Burada iyi stoklanmış bir mutfak var, görüyor musun?" Dolaplardan birini açtı ve sıra sıra küçük beyaz küpler ortaya çıktı.

"Uh... küp şeker mi yiyorlar?" Tess onlara şüpheyile baktı.

"Hayır şapşal, bunlar Kindred yemeği küpleri." Di kaşlarını çattı. "*Sanırım* adı buydu. Her neyse, bir tane al ve şuradaki şeyin içine koy..." Gümüş renkli mikrodalga görünümlü şeyi açtı ve içine rastgele bir küp yerleştirdi. "Düğmeye basın ve bir ya da iki dakika içinde... ta-da! A

taze, lezzetli bir yemek." Küpü dolaba geri koydu. "Bunu gerçekten yapmayacağım ama siz anladınız."

"Cidden mi? Gerçek yemek mi yiyorlar? Ama ben onları robot sanıyordum."

"Soyma Kuklalarının robotik bedenlerinin üzerinde gerçek etleri var," dedi Di. "Ama *sanırım*  oğunlukla bir tür protein macunuyla besleniyorlar. Yiyecekler savaşçılar için. Sanırım bazen iştahları kabarıyor, ne demek istediğimi anlıyorsunuzdur." Göz kırptı.

" ok komik," dedi Tess kuru bir sesle. "Yani bir sürü yiyecek var ama nerede uyuyacağım? Ve daha da önemlisi, fark edilmemeyi nasıl başaracağım?"

"Gözden uzak durun yeter. Yeterince kolay olmalı - mutfak dışında üst katta büyük, rahat yatakları olan bir sürü yatak odası var. Sıkıştığında da bakım ve şarj odasına saklanabilirsin." Di mutfağın diğer ucundaki k  k, karanlık koridoru işaret etti. "Gelin bakın." Yolu gösterdi ve Tess başını kapı aralığından içeri soktu.

"Bu da *ne*?" diye mırıldandı uzun, gölgeli bir oda gözleriyle buluştuğunda. Sonra karanlığın içinden ona doğru parıldayan bir çift göz gördü. "Ahh!" Geri çekildi, kalbi çarpıyordu. "Orada bir şey var!"

"Muhtemelen tamir edilmeyi bekleyen arızalı bir kukladır." Di içeri baktı ve başını salladı. "Evet, işte bu. Bak, sana söylediğim gibi büyük boy olanlardan biri. Gel de bak."

Tess isteksizce karanlık, dar odaya girmesine izin verdi. Her iki duvar boyunca aralıklarla yerleştirilmiş dev gümüş pençeler vardı. Çoğu boştu ama bir tanesi bir kızın başının üzerine sıkıştırılmıştı.

Hayır, bir kız değil, bir Eşleştirme Kuklası, diye hatırlattı Tess kendine.

Kız orada öylece durmuş, başının tepesine takılı    çatallı pen eyle dümdüz karşıya bakıyordu. Di'nin de söylediği gibi, oldukça

Büyük göğüsleri, kalçaları ve giydiği basit beyaz elbiseden de görülebilen büyük uyluklarıyla dolgun bir vücuda sahipti.

Tess kuklaya bakarak, "Vay canına," diye mırıldandı. "Şaka yapmıyormuşsun." "Tabii ki hayır - Kindred'lar etli butlu kadınları sever kemikler." Di sırttı. "Gördün mü, eğer iş başa düşerse ve sen Yanlışlıkla görüldüğünde, hemen uyum sağlarsın."

"Çok teşekkürler," diye mırıldandı Tess. "Beni gizlenmem için bir robot genelevine getirdiğine hâlâ inanamıyorum."

"Burası harika bir saklanma yeri," diye itiraz etti Di. "Ve seni buraya getirmeden önce iyice kontrol etmediğimi sanma. Her şeyin yolunda olduğundan emin olmak için bir gece burada kendim kaldım."

"Ve?" Tess bir kaşını kaldırdı.

"Ve dediğim gibi *mükemmel*. Mükemmel bir kamuflej. Bol bol yemek, uyumak için güzel bir yer - bu arada her karşılaşmadan sonra çarşafı değiştiriyorlar, bu yüzden temiz olmaması konusunda endişelenmenize gerek yok. Tek yapman gereken, rahatlamak isteyen bir savaşçı gelirse mutfığa saklanmak. Ve eğer mutfığa gelirlerse -ki bu arada, görebildiğim kadarıyla çok sık olmuyor- sadece şarj odasına gir. Çok kolay."

"Vay canına..." Tess ona hayranlıkla baktı. "Gerçekten de her şeyi planlamışsın."

"Eninde sonunda Pierce'tan kaçmak için bir yere ihtiyacın olacağını biliyordum," dedi Di ciddiyetle. "Onun gibi adamların izini kaybettirmek zordur. Ama bu işimizi görür."

"Katılıyorum." Tess yavaşça başını salladı. "Biraz, hatta *çok* tuhaf ama işe yarayabilir."

"Öyle olmalı." Di aniden ciddi görünüyordu. "Ona geri dönemezsin Tess ve seni bulmasına izin veremezsin. Bu sefer seni öldürecek. Ona yaptıklarından sonra

Zavallı Gus..."

"Geri dönmeyeceğim." Tess çenesini kaldırdı. "Ve dediğin gibi, bu mükemmel bir kamuflej - beni asla bulamayacak." İç çekti. "Keşke işime nereye gittiğim konusunda yalan söylemek zorunda kalmasaydım. Umarım Bayan Henshaw takma dişlerini bulmak için yanında ben olmadan iyi olur. Onları kaybettiğinde çok üzülüyor."

"Sen bir meleksin tatlım. Happy Rest'tekilerin seni özleyeceğini biliyorum. Ama Pierce senin orada çalıştığını biliyor," diye belirtti Di. "Sen geç vardiyada çalışırken bir gece otoparkta beklemek onun için dünyadaki en kolay şey olurdu ve sonra-"

"Dur!" Tess elini kaldırdı. "Lütfen, bunu düşünmek istemiyorum. Zaten yeterince kâbus görüyorum."

"Üzgünüm," dedi Di sempatik bir şekilde. "Gerçekten hâlâ kötü rüyalar mı görüyorsun?"

"O kadar da kötü değil." Tess kaşlarını çatı. "Ve her şey Pierce'la da ilgili değil. Son zamanlarda, ben... boş ver."

"Son zamanlarda ne?" Di araştırdı.

"Hiçbir şey. Sadece sürekli gördüğüm ama uyandığımda hatırlayamadığım garip bir rüya."

"O zaman aynı rüya olduğunu nereden biliyorsun?" Tess omuz silkti. "Sadece *biliorum.*"

"Muhtemelen strestendir."

"Muhtemelen," diye kabul etti Tess. "Bak, sence de gitmen gerekmiyor mu? Tur grubunuza park alanında dolaşmaları için verdiğiniz bir saatlik serbest zaman neredeyse dolmak üzere."

"Oh, haklısın!" Di saatine baktı. "Onları Kutsal Koru'ya götürme zamanı neredeyse geldi." Endişeyle Tess'e baktı. "Sen de

Burası iyi mi? İdare edebilir misin?"

"Ben... iyi olacağım." Tess boğazında yükselen huzursuz yumruyu yutmak istedi ama yanlış bir şey yokmuş gibi gülümsemeye çalıştı. "Sen sadece... devam et."

"Bir sonraki turumda seni ziyaret edeceğim," diye söz verdi Di. "Sadece bir süre ortalıkta görünme ve sakın ol. Birkaç hafta sonra belki başka bir şeyler düşünebiliriz." Eski moda kitaplığa başıyla işaret etti. "Belki okumaya devam edebilirsin."

"Sanırım öyle yapacağım." Tess başını salladı ve gülümsemeye çalıştı. Arkadaşına sıkıca sarıldı. "Teşekkürler, Di. Benim için bu yeri bulmak için çok zahmete girdiğini görebiliyorum. Bunu gerçekten takdir ediyorum."

"Ne zaman istersen, tatlım." Di onu sıktı. "Tamam, ben şimdi gidiyorum. Sen kendini evinde hisset."

"Yapacağım." Tess gülümsedi ve ona tekrar sarıldı. "Güle güle."

"Güle güle ve iyi şanslar. Yarınki turda görüşmek üzere." Di ona yanağından hızlı bir öpücük verdi. Ardından, etrafın temiz olduğundan emin olmak için kapıdaki aralıktan göz attıktan sonra ayrıldı.

Tess mutfığa baktı ve sonra iç çekerek çok büyük sandalyelerden birine oturdu. Goldilocks'un düşüncesi tekrar aklına geldi.

"Kim benim sandalyemde oturuyor... yemeğimi yiyor... yatağında uyuyor?"

"Ben," diye mırıldandı Tess. "Olacağım. Sanırım ben Goldilocks'um." İç çekti. "Umarım üç ayı beni bulmaz..."

Akraba Gelinler Sözlüğü

AllFather - başarısız bir genetik ticaretin yan ürünü olan bir ırk olan Scourge'un şeytani başı. AllFather, Kadimlerden biridir ve duygusal acı ve travmaları toplamak için bir kişinin zihnine ulaşma gücüne sahiptir. Bela Kehaneti'nin gerçekleşmesi için yaşamaktadır.

Kadim Varlıklar - Derin Mavi'de yaşayan *varlıklar* - en karanlık ve en Rageron ormanlarının ulaşılmaz bir parçası. Duygusaldırlar ama Kindred'larla hiçbir şekilde akraba değildirler. Her Kadim Olan'ın iki formu vardır; insana veya Kindred'a benzeyen iki ayaklı bir form ve ölümcül olabilen bir canavar formu ve istedikleri zaman formlar arasında geçiş yapabilirler. Kadimler İlk Akrabalardan bile daha eskidir ve kıskançlıkla korudukları *skrillex* bitkisine saygı duyarlar.

Bespeak-Biriyle bir Think-me cihazı kullanarak zihinsel olarak iletişim kurmak. Yakından tanımadığınız birine bespeak yapmak kaba bir davranış olarak kabul edilir.

Beast/Rager Kindred - güzel ama ölümcül flora ve fauna ile dolu bir orman gezegeni olan Rageron'dan *gelirler*. Koyu renk saçları, altın rengi gözleri ve ateşli öfkeleri vardır ama en belirleyici özellikleri çiftleşme yumruklarıdır. Çiftleşme yumruğu, Canavar Kindred'ın şaftının dibinde bulunan ve yalnızca seçtiği eşiyile bağlanma seksi sırasında tamamen devreye giren bir bölgedir.

Tıkandığında

Canavar Kindred'ı ve gelini tamamen ona bağlanana kadar birbirine kilitli tutmak için şişer. Bu, her iki partner için de hem son derece uzun süreli hem de çok orgazmlı bir seks sağlar.

Yıldızlar Arasındaki Karanlık - Soyluların kadim düşmanı *olan* İstif ya da *Grimlax*'ın *diğer* adı. Bu varlıkların ruhları yoktur ve bu yüzden Kindredlar tarafından şeytani olarak kabul edilirler.

Kara Gezegen - saf titanyum dioksitten yapılmış, şeytani varlıkların yaşadığı gizemli bir gezegen. Bu varlıklar her zaman yeni fiziksel konukçular ararlar ve Kara Gezegen'in özü olan gölge taşına maruz kalan çiftleşmemiş bir erkeğin içinde kendilerine yer bulabilirler.

Kan Humması, Kan Soyu'nun ana dünyası Tranq Prime'da çiftleşmemiş dişilerin maruz kaldığı bir durumdur. Kan Humması ya da sıklıkla kullanılan adıyla Kan Yanması, buzlu dünyada yaşayan ve yalnızca kadınları etkileyen bir parazitten kaynaklanır. *Pire* veya kan böceğinde bulunan parazit, Tranq Prime su kaynağındaki bir bileşikle reaksiyona girerek ateşe neden olur. Semptomlar Titreme, artan cinsel ihtiyaç ve kanın damarlarda ısınma hissinin yanı sıra meme uçlarında ve cinsiyette artan renklenmeyi içerir. Ateş kırk sekiz saat içinde tedavi edilmezse ölümle sonuçlanır.

Bir Kindred erkeği bir dişinin kanını içtiğinde, Kan Hummasına karşı doğal bir panzehir oluşturur ve bu panzehiri vücut sıvılarını paylaşarak geçirebilir. Panzehiri dişinin sistemine sokmanın en etkili yolu şudur bir Kan Akraba'sının onu ısırması ve böylece özüyle birlikte enjekte etmesi gerekir. Bununla birlikte, iyileştirici sıvının seks yoluyla geçmesi de mümkündür.

Kan Humması eskiden Tranq Prime'da çok yaygındı ve soğuk, gururlu yerlileri ilk etapta Kindred'larla genetik bir değişim başlatmaya iten de buydu. Ancak yakın zamanda geliştirilen bir aşı hastalığın neredeyse kökünü kazıdı ve buzla kaplı gezegenin asıl sakinlerinin ticarete devam etmek için çok az nedeni var. Kendilerini Püristler olarak adlandıran bir grup, Soylularla daha fazla ticaret yapılmasına karşı.

Kan/Tranq Akraba- sarışın ve soluk mavi gözlüdür ve buz, kar ve kutup benzeri sıcaklıkların norm olduğu Tranq Prime'dan gelirler. Ağır hava koşullarıyla mücadele edebilmek için Kan Soyu normalden daha yüksek vücut ısısına ve insandan iki kat daha fazla alyuvar hücrelerine sahiptir. Süper yüklü kanlarını paylaşmak için özel ısırma ritüelleri geliştirmişlerdir.

kendi bağlayıcı seks versiyonları sırasında eşlerinin kanını alırlar. Bir insanın köpek dişlerinin olduğu yerde bulunan bir dizi çift dişleri vardır. Bu dişler, bir Kan Akraba çiftleşmek ve bağ kurmak istediği bir kadınla birlikte olana kadar tam olarak gelişmez veya eti delegecek kadar keskinleşmez.

Bağlanma Töreni - bir Kindred savaşçısı tarafından seçilen gelin, onunla bağlanma seks yapmasına ve zihnini onunkiyile birleştirmesine izin vermişse, Talep Etme Döneminden sonra gerçekleşen düğün tipi bir ritüel.

Bağlayıcı Seks - bir Kindred savaşçısının cinsel ilişki sırasında gelinini kendisine kalıcı olarak bağlamak için attığı ekstra adım. Canavar Kindred için bu, çiftleşme yumruğunun . Kan Soyu için bağlayıcı seks, penetrasyon sırasında seks anlamına gelir. İkiz Akraba, gelinin içine girerek ve aynı anda içine boşalarak onu kendine bağlar.

Sahiplenme Töreni, bir gelin bir Kindred savaşçısı tarafından ilk kez sahiplenildiğinde gerçekleşen bir tür nişan törenidir. Erkek ona karşı niyetini açıklar ve kadın da Sahiplenme Dönemi yasalarına uyacağına yemin eder.

Sahiplenme Dönemi - askere alınan kadınların Kindred Ana Gemisine gitmeleri ve kendilerini seçen savaşçıyla otuz günlük bir "sahiplenme dönemi" geçirmeleri gerekmektedir. Bu sürenin sonunda Akraba eşlerinin cazibesine direnmeyi başarırlarsa, Dünya'ya geri dönmelerine ve normal yaşamlarına devam etmelerine izin verilir. Ancak, eğer yenik düşerlerse

Kindred erkeğinin baştan çıkarmasıyla ömür boyu çiftleşirler ve yaşamak için Kindred gemisine zorundadırlar, diğer her şeyi geride bırakarak Dünya'daki aile ve arkadaşlar sadece nadiren. Elbette pek çok kadın, askere alınsın ya da alınmasın, bir çırpıda her şeyden vazgeçmek istemeyecektir. Fakat Kindred'ların gizli bir silahı vardır - kadınlarının zevkine olan bağlılıkları ve inanılmaz ateşli seks sırasında detaylara gösterdikleri özen.

Sahiplenme Dönemi Kuralları - Sahiplenme Dönemi dört hafta sürer ve bu süre boyunca Kindred savaşçısı seçtiği gelini baştan çıkarmaya çalışır ve gelin de ona direnmeye çalışır:

Bekletme Haftası: Kindred savaşçısı gelinini bekletebilir.

Yıkanma Haftası: Savaşçı ve gelini birlikte yıkanır ve savaşçının geline kokulu yağlarla masaj yapmasına ve onu boşaltmasına izin verilir.

Tadım Haftası: Savaşçının, erkek arkadaşına oral seks yapmasına izin verilir.

Gelin.

Bağlanma Haftası: Sekse izin verilir, ancak işleri bir adım öteye götürüp üç farklı Kindred erkeğine özel ve spesifik bir süreç olan bağlanma seksine izin verip vermeyeceği tamamen geline bağlıdır. (Çoğu kadın bu noktadan çok önce teslim olur ancak birkaçı direnir).

Talep süresi dolmadan önce tek çıkış yolu sözleşmenin ihlal edilmesidir.

Bu, Kindred savaşçısının kurallara tam olarak uymaması ve izin verilen olayların sıralamasında ileri atlamaya çalışması veya aşağıdaki kurallardan birini ihlal etmesi durumunda meydana gelebilir

Kindred Yüksek Konseyi tarafından belirlenen kurallar. Çoğunlukla Dünya ile iletişimin kısıtlanmasıyla ilgili olan bu kurallar Ana Gemideki herkesin güvenliği içindir ve pazarlık konusu yapılamaz. Bilgisizlik bu kuralların ihlali için bir mazeret değildir ve talep döneminin derhal sona erdirilmesiyle sonuçlanacaktır.

Konvo-pillar-Parlak renkli bir tırtıla benzeyen yarım inç uzunluğunda bir böcek.
Convo-pillar'lar tüccarlar tarafından genetik olarak

Rageron çevresindeki uç koloniler, düşünce dalgaları aracılığıyla kullanıcının beyniyle iletişim kurarak uzaylı dillerini tercüme eder. Güvenilir olmadıkları bilinen çevirileri çözdüklerinden daha fazla çatışmaya neden olduğu için Kindred Yüksek Konseyi tarafından yasaklandılar.

Derin Mavi - Rageron ormanlarının en karanlık ve en ulaşılmaz kısmı

Rüya Paylaşımı - bir Kindred zihni gelininin zihniyle hizalandığında ve birbirlerinin günlük aktivitelerini görmeye başladıklarında *meydana gelir*. uykularında hatırlarlar. Ancak, iki (veya İkiz Akraha durumunda üç) zihnin çeşitli şekillerde olabilir ve uykuyla sınırlı değildir.

Dr'gin-Bir Rai'ku'nun veya bir Rai'ku Akrabasının içinde yaşayan vahşi, yırtıcı canavar. Bu canavar bir savaşçının isim gününde veya doğum gününde ön plana çıkar ve her zaman açgözlüdür. İlk içgüdüğü beslenmektir ve yoluna çıkan herkesi öldürür - bu kişi içinde yaşadığı savaşçının aşık olduğu dişi olsa bile. Rai'ku'ların ana gezegeni Pax'ta, yerel bakireler İlk kez *dr'gin'*ine dönüşmek üzere olan bir erkeğin etrafında toplanır ve savaşçı diğer formuna geri dönmeden önce her zaman bir veya daha fazlası öldürülür ve yenir. Bazen bu durum savaşçının kendine döndüğünde sevdiği dişi öldürüp yediğini fark etmesiyle trajediye yol açar.

Ateş Çiçeği Suyu - Rageron'a özgü Ateş Çiçeği bitkisinden yapılan alkollü *bir* içecek. Görünüş olarak süte benzer ama tadı

bal, vanilya, lavanta ve yaban mersini.

Yüksek Konsey Üyesi - Akraba gezegeni Birinci Dünya'nın hakiki hükümdarı ve koruyucusu. Sadece Yüksek Konsey Üyesi bilgelik tahtına oturabilir ve öngörü gözüyle görebilir. Bir Yüksek Konsey Üyesi olmadan, Birinci Dünya ve Kindred ırkının geri kalanı İstif'in şeytani entrikalarına karşı yeterince korunamaz.

Hoard - *Grimlax* olarak da bilinen İlk Akraba'nın *kadim bir* düşmanı ya da Yıldızları yiyen Siyahlık, onlar kötü, şeytani varlıklardır. Açgözlü iştahları ve evrendeki her canlıyı fethetme, yeme ve yok etme arzuları vardır. En alt kademe en kalabalık ve ilkel olmak üzere kabilelere ayrılırlar. Seçkin ya da üst kademe kabileler daha sofistike ve zekidirler ama aynı zamanda çok daha tehlikelidirler. Kötü şöhretleri manipülatif olmaları ve görünüşlerini "gölgeleme" adı verilen teknikle istedikleri kişi ya da şeye benzeyebiliyorlar.

Kindred, gen havuzlarını genişletmek için yüzyıllardır evreni dolaşarak uygun eşleşmeler arayan genetik tüccarlar ırkı. Bir Genetik anomali nüfuslarının yüzde doksan beşinin erkek olmasını sağlıyor, özellikle kadınları arıyorlar. Kindred'ın yaptığı üç genetik takas, üç çok özel erkek tipiyle sonuçlanmıştır. Ancak her ne kadar bazı Ticaret yaptıkları ırkın fiziksel özelliklerini taşıyan Kindred geni her zaman üç şeyi garanti eder: fiziksel hüner, son derece iri ve kaslı bir vücut yapısı ve seçtikleri dişiye sonsuz sadakat.

Krik-ka-re-bir varlığın zihin yaşamının bir başkası tarafından takas veya fidye olarak alınabildiği *bir* Bela geleneği.

Kusax, Scourge ana gezegeninin çekirdeğindeki kusurlu metalden yapılmış özel bir bıçaktır. Tek bir çizik bile ölümcül olabilir çünkü yaralanan kişiye yavaş ve acı dolu bir ölüm sağlayan bir ruh zehri bulaştırır.

Davranış Yasası - her savaşçının gelininin iyi davranışlarından sorumlu olduğunu söyleyen ve onu cezalandırma hakkını veren Kindred yasası - mantık çerçevesinde. Genellikle "ceza" doğası gereği cinseldir ve bazı gelinler sadece Akraba savaşçıların özel disiplin biçimini deneyimlemek için seri suçlular haline gelirler ;)

Şans Öpücüğü: Mutlu çiftte iyi şans getirmesi için Akraba Bağları Töreninde sağdıç ve nedime tarafından gerçekleştirilen bir öpücük.

Akrabamın *eşi* - Kindred savaşçıların erkek kardeşleri tarafından seçilen gelinlere atıfta bulunma şekli. İngilizcedeki baldız terimine benzer.

Sahip Olma İşaretleri - Scourge'un bir dişiye eş olarak işaretleme

Sahip Olma İşaretleri arasında sıkı oturan bir meme uçlarında ve klitoral başlıkta piercingler ve kalçanın iç kısmında veya üst kısmında bir damga yer alır.

Kalçalar. Kindred kanı taşıyan Scourge'lar da eşlerini kokuyla işaretlemek isterler ancak kendilerini gerçekten bağlı hissetmek için türlerinin geleneksel işaretlerine ihtiyaç duyarlar

Seçtikleri dişiye.

Tüm Yaşamın Anası - ana Akraba İlah, öğretileri dişi olan her şeye saygı ve hürmeti içeren nazik ve yardımsever bir tanrıça.

Numala, "sıvı kedi" anlamına gelen *bir* Kan Akraba adıdır. Uyarıldığında normal miktardan daha fazla kayganlık üreten bir dişiye ifade eder. *Numalalar* Kan Soyundan tarafından çok değerlidir ve aranır

Çünkü bir Blood Kindred savaşçısının ortalamadan daha büyük horozunu barındırabilmeleri daha olasıdır.

Psişik Bıçak - Bela tarafından geliştirilen ve bir Kindred ile gelini arasındaki zihinsel ve duygusal bağı koparabilen bir işkence .

Öfke -aynı zamanda Koruyucu Öfke veya Çılgın Öfke- bir Kindred savaşçısının gelini öldüğünde ortaya çıkan değişmiş bilinç durumudur. tehdit ediyor. Kan dolaşımını endorfin ile doldurur ve Bu durumdaki bir Kindred, sahiplendiği kadını korumak için ölecek bir ölüm makinesine dönüşecek kadar yoğun bir öfke ve saldırganlığa sahiptir.

Rai'ku Kindred - içlerinde *dr'gin* adı verilen ve son derece vahşi olmalarına neden olan hayvani bir doğaya sahip olmalarıyla bilinen bir ırk olan Rai'ku ile melezleşen Kindred'in bir kolu. Rai'ku genellikle ilk "dönüşümünü", yani içindeki *dr'gin*'e ilk dönüştüğü zamanı isim günü veya doğum günü. Bundan sonra, istediği zaman insan ve *dr'cin* formları arasında gidip gelebilir.

Kutsal Koru - tapınağa ev sahipliği yapan yeşil ve mor ağaçlardan oluşan *bir* alan Tüm Yaşamın Anası. Kindred Ana gemisi, bu kutsal ağaçların büyüyüp serpilmesine olanak sağlamak için kendi dünyalarındaki gibi yapay bir yeşil güneşle donatılmıştır.

Scourge - yanlış giden *bir* genetik ticaret, bu tehditkâr yabancılar en maceraperestleri bile korkutacak kadar sapkın arzulara ve cinsel ihtiyaçlara sahiptir. Kadınlarına hükmetme ve tamamen sahip olma ihtiyaçları, yerine getirmeleri gereken tuhaf bir kehanete yol açmıştır... ya da denerken ölürlər.

Bela Kehaneti-"İkiden biri, birbirine benzeyen ama yine de farklı - sarı bir güneşin üçüncü gezegeninden gelen tek bir rahmin çifte meyvesi. Göğüslerinin arasında beyaz bir yıldızla işaretlenecek." Bu sözleri söyleyen Mee'ah - büyük bir olduğuna inanılan Scourge ırkının yaşayan son dişisi. Scourge'lar ölmekte olan bir ırktır ve dişileri olmadığı için et tankı ya da fiçı denilen yapay rahimlerde yeni üyeler yaratmak zorunda kalırlar. Yine de, Kindred'larla aynı genetik özelliklere sahip oldukları için, sadece erkek çocuklar yaratabiliyorlar ve her yeni nesil bir öncekinden daha zayıf oluyor. Kehanet Bela adlı kadına atıfta bulunuyor inananlar Yüce Baba ile çiftleşebilecek ve ırklarını gençleştirmek için sadece kız çocukları doğurabilecekler.

Skrillix Bitkisi-Acı Asma olarak *da* bilinir. Bu bitki sadece Derin Mavi olarak adlandırılan Rageron ormanlarının kalbinde bulunur. Parlak kıpkırmızı *Skrillix* meyvelerinin staz da dahil olmak üzere birçok hastalığı iyileştirdiği söylenir ve yanlış yerleştirilmiş veya yapay bir ruh bağıını da çözebilir. Dikenlerin, meyvelerin yararlı olduğu kadar zehirli olduğu söylenir. Bir *skrillix* dikeninin batması uyanıkken kâbus görmeye neden olabilir ve kurbanı acı verici anıları yeniden yaşamak. Zihinler meyvelerin suyuyla birbirine bağlandığında, bu vizyonlar kimyasal olarak indüklenen sinirsel bir bağlantı yoluyla bunlara tanık olabilen başkalarıyla paylaşılabilir.

Take-me- İkiz Aylar'a özgü *bir* hayvan olup Kindred'ları gemilerine taşımak için. Take-me'nin yeşil kürkü ve her iki ucunda birer tane olmak üzere iki kafası vardır. Her kafanın üç mor gözü vardır. Bu Take-me, kütesini genişletme ve sıkıştırma gibi benzersiz özelliklere sahiptir, bu da onu depolama için ideal hale getirir. Aslen mağaralarda yaşadıkları için, Take-me'lerin çoğu Kindred yemek hazırlama alanlarındaki küçük karanlık bölgelerde çok memnun bir şekilde kalırlar ve burada efendilerinin artıklarından ve artıklarından yaşarlar.

Yemekler. Alerjileri muz kabukları dışında neredeyse her şeyi yiyebilirler.

Tharp- giysi olarak giyince bir kürk battaniyeye çok benzeyen bir hayvan.

Tharplar Tranq Prime'da yetiştirilir ve ev sahiplerinin vücut ısını çoğaltma ve onları en soğuk koşullarda bile sıcak tutma yetenekleri nedeniyle ödüllendirilir.

Bir *tharp* sadece tek bir kişi tarafından giyilebilir; bir acemi ya da genç olarak bir konakçıya bağlanır ve onlardan ayrılırsa yavaş yavaş açlıktan ölür. *Tharplar* zekidir ve sınırlı hareket kabiliyetine sahiptir. Konakçıları kadar uzun yaşarlar ve yalnızca vücut ısıyla geçinirler, hayatta kalmak için başka hiçbir besin türüne ihtiyaç duymazlar.

Think-Me-Şakaklara takılan ince gümüş *bir* tel, zaten samimi bir bağa sahip olan kişiler arasında zihinsel iletişimi kolaylaştırır.

Dokunmatik Kindredler - bir tür cinsel telekinezi kullanarak dişilerine zihinleriyle "dokunabilen" Kindredlerin bir kolu.

Touch-U - Tranq Primea özgü, Kindred'in *bir* ev sağlık cihazı olarak uyarladığı düz siyah mat benzeri bir hayvan. Touch-U

Hangi düğmeye basıldığına bağlı olarak nazik bir masaj veya tamamen erotik bir deneyim sunabilir.

İkiz *Akraba*, sarp ama güzel adalarla dolu geniş, fırtınalı okyanusların dünyası İkiz Aylar'dan gelir. İsimlerine sadık kalarak, İkiz Kindredlar her zaman çiftler halinde gelirler. Ancak kardeşler birbirinin aynısı değildir.

Her zaman bir aydınlık ikiz ve bir de karanlık ikiz vardır. Bu etiketler sadece ten, saç ve göz rengine değil, ikizlerin ruh hallerine ve dış dünyaya ilişkin algılarına da işaret eder.

Dünya. Çiftin karanlık ikizi genellikle daha karamsar ve içine kapanıktır Işık ikizi ise hayata büyük ölçüde daha parlak bir açıdan bakar. İkizler birbirleriyle yakından bağlantılıdır ve birbirlerinin duygularını hissedebilirler. Uzun mesafelerde ya da uzun süreler boyunca şiddetli acı çekmeden birbirlerinden ayrılamazlar. Ayrıca bir kadını paylaşmaları ve onu zihinsel ve duygusal alışverişlerine bağlayarak çok yoğun bir ménage seks yapmaları gerekir.

Ulrich, Scourge tarafından yetiştirilen *bir* köpek türüdür. Olgunlaştıklarında koku alma duyularını ve zekalarını arttırmak için makinelerle modifiye edilirler. sonuçta ortaya cyborg tipi bir hayvan çıkar. Beyinlerine programlanmış olan kokunun peşine düştüklerinde, *urlichler* tamamen tek fikirli ve Avlarını köşeye sıkıştırıp yakalayana kadar duramazlar.

Wave - yiyecekleri bir dakikadan kısa bir sürede pişirmek için binlerce hassas şekilde harmanlanmış ısı ışını yayan bir Kindred pişirme cihazı.

Zichther - Rageron ormanlarına özgü bir hayvan olan zichther Ağzını açıp üç sıra inanılmaz derecede keskin, köpekbalığı benzeri dişlerini ortaya çıkarana kadar görünüşte küçük, parlak mavi bir oyuncak ayıyı andırır.

Yazar Hakkında

Evangeline Anderson, yazmayı tercih eden kayıtlı bir MR teknisyeni. Ve evet, "Yazmayı tercih ederim" yazan bir tampon çıkartması olacak kadar inek. Onu görürseniz korna çalın! Otuzlu yaşlarında ve Florida'da bir kocası, bir oğlu ve iki kedisi var. Birkaç yıldır kendi zevki için erotik kurgular yazıyordu ve bunun için para almayı denemek gelmişti. Memnuniyetle, bunun aslında

Kirli bir zihne sahip olduğu için para kazanmak mümkün ve o zamandan beri sürekli olarak paranormal ve bilimkurgu erotik yazıyor.

Onu www.evangelineanderson.com adresindeki web sitesinde bulabilirsiniz.

Ücretsiz okumalar ve yakında neler olacağını öğrenmek için ziyaret edin.
Yapabilirsin Ayrıca bağlanmak ile onu üzerinde

[Facebook http://www.facebook.com/evangeline.anderson.773](http://www.facebook.com/evangeline.anderson.773)

Bilgi ve kültüre açılan kapınız. Herkes için erişilebilir.

z-library.sk

z-lib.gs

z-lib.fm

go-to-library.sk

[Resmi Telegram kanalı](#)

[Z-Erişim](#)

<https://wikipedia.org/wiki/Z-Library>

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

